

उपयुक्त कथा संग्रह.

भाग १ ला.

हे पुस्तक

विद्वान् मंडवीच्या साहाय्याने

नारायण रामचंद्र सोहनी

यांनी

तयार केले

मुंबईत

आपल्या

जगदीश्वर छापखान्यांत छापिलें.

०००

आवृत्ति १० वी.

शके १८०९

सन १८८८

(हे पुस्तक सन १८६७ च्या २५व्या आक्टाप्रमाणें

रजिस्टर केलें आहे.)

किंमत २ रुपये.

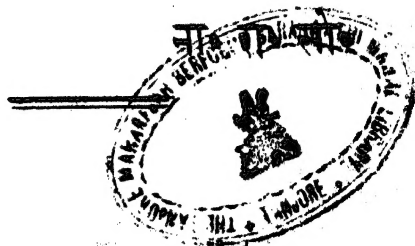
२२/२२

१३४.१

प्रस्तावना.

प्राचीनकाळीं या हिंदुस्थानांत संस्कृतभाषा फार चालत होती, यामुळे धर्मसंबंधी ग्रंथ त्याच भाषेत झाले आहेत. परंतु उत्तरोत्तर संस्कृतभाषेची अनभिज्ञता होऊन प्राकृत भाषा फारच प्रचारांत आल्याकारणानें सहजच ते ग्रंथ लोकांस समजण्यास कठीण पडतें. यामुळेच त्यांतील कांहीं उपयुक्त ग्रंथांचीं भाषांतरें होऊन त्यांवर आमच्या लोकांची श्रद्धा बसत चालली आहे. आपल्या नेहमीच्या व्यवहारांत अनेक वृत्तादि कृत्यें येतात, परंतु तीं सर्व प्राकृत भाषेत नसल्यामुळे त्यांचा मूळ हेतु वाच्य असतो तो बरोबर कळत नाही. यास्तव जीं प्राकृत झालेलीं आहेत त्यांतून कांहीं घेऊन व जीं प्राकृत झालेलीं नाहीत तीं शास्त्री यांज कडून प्राकृत ओवीबद्ध करवून त्या सर्वांचा या पुस्तकांत अनुक्रमानें एकत्र संग्रह केला आहे. सर्व विषय एकत्र असल्यानें ग्राहकांस किंमतीकडून स्वल्प पडून ग्रंथ संग्रह करण्यास फार सोईवार पडतें. यांत प्रातःस्मरणादि विषय प्रथम घालून नंतर वर्षारंभापासून अनुक्रमानें येणारे विषय घातले आहेत, तेणेंकरून हें पुस्तक विशेष ग्राह्य होईल अशी आशा आहे.

या पुस्तकाच्या नऊ आवृत्तींच्या प्रती खपल्यामुळे आणि बहुत लोकांस पुस्तकांची गरज असल्याकारणानें ही दहावी आवृत्ति छापली आहे.

अनुक्रमणिका:

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
भूपाव्या	१	गयासर आरव्यान	२०३
भानतःस्मरण	११	कोजागरीकथा	२०९
व्यंकटेशस्तोत्र	१५	नरकचतुर्दशीकथा	२१४
सूर्यस्तुति	२२	दिपवाळीकथा	२१७
शुलसी आरव्यान	२३	वैकुण्ठचतुर्दशीकथा	२२१
शनिमाहात्म्य	२८	त्रिपुरकथा	२२५
एकादशी माहात्म्य	४९	दत्तजयंतीकथा	२३१
सत्यनारायणकथा	५८	मकरसंक्रांतिकथा	२३६
नामजयंतीकथा	७१	रघुसप्तमीकथा	२४१
हनुमंतजन्मकथा	९०	शिवरात्रिकथा	२४५
परशुरामजयंतीकथा	९५	होळीकथा	२५७
नृसिंहजयंतीकथा	९८	शिवलीलामृत अध्याय ११ वा	२६०
वटसावित्रीकथा	१०९	गणपतीचे श्लोक	२७०
नागपंचमीकथा	११६	शिवस्तुति	२७२
मंगलागौरीकथा	११९	पांडुरंगाष्टक	२७४
कृष्णजयंतीकथा	१२८	गोविंदाष्टक	२७५
पिठोरीकथा	१४०	मारुतीस्तोत्र	२७५
हरितालिकाकथा	१४५	भजन	२७६
गणेशचतुर्थीकथा	१५२	आरत्या	२८२
स्यमंतकोपारव्यान	१६३	पल्लीपतनकारिका	२९१
ऋषिपंचमीकथा	१७३	स्वप्नाध्याय	३००
ब्रामनद्वादशीकथा	१८२	निद्रारंभी श्लोक	३०४
अवतंचतुर्दशीकथा	१९४		

उप्रयुक्तकथासंग्रह.

भूपाळ्या.

भूपाळी गणपतीची.

श्रीगणेशायनमः ॥ उदाउठा हो सकळिक ॥ वाचें स्मरावा गजमुरव ॥ सिद्धि बुद्धी-
चानायक ॥ सरवदायक भक्तांसी ॥ १ ॥ आंगीशेंदुराची उठी ॥ माथांशोभ
तसे किरीटी ॥ केशरकस्तूरी ललाटी ॥ कंठीं हारसाजिरा ॥ २ ॥ कानीं कुंडळां
ची प्रभा ॥ चंद्रसूर्य जे सेनभा ॥ माजी नागबंद शोभा ॥ स्मरतां उभाजवळी-
तो ॥ ३ ॥ कासे पीतांबरची धटी ॥ हातीं मोदकांची वाटी ॥ रामानंद स्मरतां
कंठीं ॥ तो संकटीं पावतो ॥ ४ ॥

भूपाळी गणपतीची.

विद्याधरा विनायका ॥ ऋद्धि सिद्धींच्या नायका ॥ वक्राननातूं सरवदायका ॥
ध्यायक हृदयीं हृदयस्थ ॥ १ ॥ ध्रुव ॥ हे सच्चिदानंदामूळस्तंभा ॥ अचलासगुण
मूर्ती स्वयंभा ॥ सकळा आदी प्रिय प्रारंभा ॥ तुज हे रंबानमोस्तुते ॥ २ ॥ जय
सिंधुरासी प्रिय सिंदूरा ॥ चर्चित तनु भूषित सुंदरा ॥ भक्तिमंदिरां गणामांदारा
॥ मूषकवाहनाजगद्गुरू ॥ ३ ॥ मंगळ मूर्ती मंगळनामा ॥ मंगळकारक मंग-
ळधामा ॥ भक्तजनांच्या हृदयारामा ॥ मनविश्रामा विघ्नहरा ॥ ४ ॥ हे त्रि
पुसांत कृत्रिभुवन भूपा ॥ त्रिकाळ त्रिदश ध्यान अमूपा ॥ त्र्यंबक विनवी त्रि
तापदर्पा ॥ करीं कृपा श्री एकद्विजा ॥ ५ ॥

भूपाळी गणपतीची.

ठठिं ठठिं बालंबोदरा ॥ चौद्या विद्यागुणगंभीरा ॥ हरणकर्ता विघ्नेश्वरा ॥ मो-
रेश्वरादीनबंधू ॥ १ ॥ ध्रुव ॥ तुझे नाम घेतां आधीं ॥ सकळ हरती आधीच्या
धी ॥ प्राप्त होती ऋद्धि सिद्धी ॥ दयानिधी गजानना ॥ २ ॥ सरळ शुंडा अ-
लोलिक ॥ मस्तकीं मुकुट तेजाधिक ॥ झळकत सिंदुराचा टिकक ॥ लज्जित
मृगांक पाहूची ॥ ३ ॥ निर्जर सर्वही भिळूनि आले ॥ हारीं तिष्ठतां भगले ॥ तु-
झे स्वरूप चांगलें ॥ मनीं रंगलें सर्वांच्या ॥ ४ ॥ नारद तुंबरां गायन करी ॥ ऋद्धि सि

(२५)

उपयुक्तकथासंग्रह.

बीजोडुनी करीं ॥ त्यांच्या कार्यातून साक्षकारी ॥ हाउनि इच्छी पुरव्रीसी ॥ ५ ॥
उठाउठा सकळ लोक ॥ आधीं स्मरागण नुपक ॥ प्रपंच अवघो हामायिक ॥
नदिसे सुरवपळ एक ॥ ६ ॥ वरुणाय मराजा इंद्र ॥ व्यासशुक तो योगींद्र ॥ भावें
स्मरती भालचंद्र ॥ तो भोगींद्र पाताळीं ॥ ७ ॥ उठोनी वेगीं एकरदन ॥ देई सकळां-
सी दर्शन ॥ सरवीक रूनि सुरवरगण ॥ जीवनसुतासी आम्वासी ॥ ८ ॥

भूपाळी रामाची.

रामसर्वांगी सांवळा ॥ हेमअळंकार पिंवळा ॥ नानारत्नांची यामाळा ॥ अलंका
शोभती ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ पिंवळा मुगुट कीरीटी ॥ पिंवळे केशरलह्माटी ॥ पिंवळ्या
कुंडलांची थाटी ॥ पिंवळ्या कंठीं वनमाळा ॥ २ ॥ पिंवळा कासेपीतांबर ॥ पिंव
ळा ब्रीदाचा तोडर ॥ पिंवळ्या घटांचा गजर ॥ पिंवळ्या वांक्यारुण झुप्पती ॥
॥ ३ ॥ पिंवळे पदकर भूषण ॥ पिंवळे हातीं वीरकंकण ॥ पिंवळ्या मुद्रिकांचें
लेणें ॥ पिंवळे करी शरचाप ॥ ४ ॥ पिंवळा मंडपविस्तीर्ण ॥ पिंवळे मध्ये सिंहा
सना ॥ रामसीतालक्ष्मण ॥ दासगुण गातसे ॥ ५ ॥

भूपाळी रामाची.

उठोनियां प्रातःकाळीं ॥ जपारामनामावळी ॥ स्वयेंध्यातोचंद्रमौळी ॥ शें
लबाळी समवेत ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ रामयोग्यांचें मंडण ॥ रामभक्तांचें भूषण ॥ राम
धर्मचें रक्षण ॥ संरक्षण दासांचें ॥ २ ॥ रामें ताटिका वधियेली ॥ रामें शिळा
उद्धारिली ॥ रामें जानकी जिंकिली ॥ मुक्तकेली गणिका ॥ ३ ॥ रामें पाषाण ता-
रिले ॥ रामें दैत्य संहारिले ॥ रामें बंध सोडविले ॥ सरवीकेले सरवर ॥ ४ ॥ रा
में रक्षिलें भक्तांसी ॥ रामें सोडविलें देवांसी ॥ रामभक्तांचे मानसीं ॥ राम-
दासीं आनंद ॥ ५ ॥

भूपाळी रामाची.

सूर्यवंशी वंशावळी ॥ राजे झाले भूमंडळीं ॥ स्मरात्यांची नामावळी ॥ उदय-
काळीं भानूच्या ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ सूर्यवंशी मनुजाहला ॥ त्याचा इक्ष्वाकू जन्मला
तेथूनि वंशविस्तारला ॥ पृथुजाहला महीपाळ ॥ २ ॥ उत्तानपाद राजा थोर ॥
ध्रुव अढळ पदीं निर्धार ॥ धुंधुमार त्याचा पुत्र ॥ राजेपवित्ररविवंशीं ॥ ३ ॥

मांधातापुण्यलोक ॥ शिंविझालासत्वाधिक ॥ हरिश्चंद्रबहुधार्मिक ॥ राजेअनेकसत्त्वस्थ ॥ ४ ॥ रुक्मगुदत्याचेवंशी ॥ व्रतपाळीएकादशी ॥ धर्मागदत्याचेकुशी ॥ अंबरीषव्रतवंत ॥ ५ ॥ सगरींकरितांसागरम्हणती ॥ भगीरथेअणिलीभागीरथी ॥ तेथूनिककुत्स्थउत्पत्ति ॥ रामम्हणतीकाकुत्स्थ ॥ ६ ॥ दिलीपराजाबहुभला ॥ त्याचापुत्ररघुशोभला ॥ तयापासुनीअजजाहला ॥ जीवर्णिलाऋषिवर्य ॥ ७ ॥ दशरथवंशीपुत्रचारी ॥ श्रीरामजडजीवांडद्री ॥ पुढेंकुशाचेउदरी ॥ कलिनाशनऋतुपर्ण ॥ ८ ॥ ऐसेराजेप्रतापकीर्ती ॥ भास्करवंशाचीउत्पत्ती ॥ आणिकहीराजेअसती ॥ नेणोंकितीसुरनर ॥ ९ ॥ सूर्यवंशीचेंभूषण ॥ रामगावाकुळमंडण ॥ महादोषांचेंदंडण ॥ संरक्षणदासाचें ॥ १० ॥

भूपाळी रामाची.

उठोनियांप्रातःकाळी ॥ मूर्तीचिंतावीसांवळी ॥ शोभेयोगियांचेमेळी ॥ हृदयकमळींसाजिरी ॥ १ ॥ ध्रु० ॥ रामसर्वंगीसुंदर ॥ कासेशोभेपीतांबर ॥ चरणींब्रीदांचातोडर ॥ करुणाकरभक्तांसी ॥ २ ॥ रामलावण्याचाराशी ॥ रामकैवरीदेवांसी ॥ रामभक्तांचेमानसी ॥ अहर्निशीशोभतो ॥ ३ ॥ रामपुण्याचेमाहेर ॥ रामतापसांआधार ॥ रामाध्यातोगौरीहर ॥ निरंतरमानसी ॥ ४ ॥ रामविश्रान्तीचेंस्थळ ॥ रामआनंदकेवळ ॥ रामदाससर्वकाळा ॥ चिंतीवेळऐसाची ॥ ५ ॥

भूपाळी रामाची.

उठाउठाहोहरिजन ॥ वाचेंस्मरारघुनंदन ॥ तेणेंतुटेलभवबंधन ॥ पतीतपावनदीनबंधू ॥ १ ॥ ध्रु० ॥ रामकौसल्यानंदन ॥ रामयोगियांचेंध्यान ॥ रामसकळांचेंजीवन ॥ कीर्तिमहिमानवर्णवे ॥ २ ॥ रामत्रैलोक्याचेंरूप ॥ रामपरब्रह्मस्वरूप ॥ रामनामविअमूष ॥ महाचिद्रूपकेवळहें ॥ ३ ॥ सुंदरशोभेसिंहासन ॥ समीपबंधूलक्ष्मण ॥ वामभागींसीतारत्न ॥ केवळनिधानजनकाचें ॥ ४ ॥ छत्रधरूनीउभाभरत ॥ चामरशत्रुघ्नवारित ॥ करजोडूनियांहनुमंत ॥ रुद्रावतारसेवेसी ॥ ५ ॥ ज्याचीसत्तात्रिभुवनी ॥ त्याचागुरूवसिष्ठमुनी ॥ शंकरजपतीराममनी ॥ तोअभिमानिभक्तांचा ॥ ६ ॥ मारुनिराक्षसआणिराव

(४)

उपयुक्तकथासंग्रह.

ण॥ सरस्वीकेलेसरवरगण॥ करीभक्तांवेंपालन॥ कृपानिधानरघुवीर
॥७॥ रामनयनीआदीपहा॥ रामनटलस्वरूपेदहा॥ रामकंदोपीसोडून
काहा॥ सत्वरपहारामासी॥८॥ रामसर्वहिकालगावा॥ रामहृदयीहो-
ध्यावा॥ रामम्हणतांहोयधिसावा॥ स्मरतजावामानसी॥९॥ राममंत्रहा
चिसत्य॥ रामीहोतीअवघेरत॥ रामनामाचाभंकित॥ जीवनसुतसाष्टांगीं
॥१०॥

भूपाळीकृष्णाची.

उठोनियांप्रातःकाळींम्हणतीगोपिकाबाळा॥ आमुचागळाकापुनमगतूजा
ईगोपाळा॥१॥ ध्रु०॥ तुझियाविरहानळेंआह्मांसीहोतोउवाळा॥ वसंतगेलाम
थुरेउद्धवंआलाउन्हाळा॥२॥ पापीअक्रूरआलाजन्मांतरींचावेरी॥ मुरळेंघा-
लुनिघेउनिगेलआमुचाश्रीहरी॥३॥ बराकिरेअक्रूराआपुलाबोलसाधिला॥
आडामध्येंघालुनिसखयादोरकापिला॥४॥ धिक्धक्आमुचेंजिणेंजळोहें
लाजिरवाणें॥ शेवटगोडनकेलारेसखयागेलारेप्राण॥५॥ अंधकूपंतूनका-
ढींसंखयादीनोद्वारणा॥ मध्यनाथशरणागताचीचिंतावारणा॥६॥

भूपाळी कृष्णाची.

उठिंउठिंबामुरारी॥ दवडुनीझोंपेच्यालहरी॥ सूर्यउगवलागगनोदरीं॥ पू-
र्णदिशाफांकल्या॥१॥ ध्रु०॥ आलेसरवेवनासिजाया॥ जागृतहोईयादव
राया॥ पावनजनांसीकराया॥ स्वरूपदावींआपुलें॥२॥ सभाबैसलीआं
गणीं॥ ऋषीबैसलेतारांगणीं॥ उमाकांतसकळिकजनीं॥ भक्तीलागींपात
ले॥३॥ त्र्यंबकसकळांसीकरजोडी॥ स्वानंदाचीउभवीगुढी॥ संतबैसवि
लेप्रौढीं॥ अतिआवडीदर्शनाची॥४॥

भूपाळी कृष्णाची.

उठिंउठिंबागोपाळा॥ माझ्यातान्हयाबाळा॥ मित्रआलाउदयाचळा॥ उघ-
डींडोळेराजसा॥१॥ ध्रु०॥ गाईबाहतीदोहनाला॥ हारींउभागोपाळमेळा॥
उशीरहोतोमथनाला॥ मुखप्रक्षाळावेगेंसी॥२॥ तुझाबळिरामबंधू॥ सोडु-
निआलाक्षीरसिंधू॥ तूंकानिजसीदीनबंधू॥ सौरव्यसिंधूदातारा॥३॥ दुबळा
मैत्रतोस्तदामा॥ धांवुनिआलासेगुणधामा॥ पोहेभक्षूनित्याच्याश्रमा॥

उठोनीसत्वरपरिहारीं ॥ ४ ॥ अवघागौपिकांचामेळा ॥ धांवुनिआलारेघन-
नीळा ॥ घालुनिबैसलाकींपाळा ॥ त्रिभुवनडोळांपाहांवेगें ॥ ५ ॥ उठिसत्वर
गेकान्हेई ॥ मजलाम्हणसीजरितूंआई ॥ स्तनींचापान्हावेगेंपिई ॥ दर्शन
देईसकळांसी ॥ ६ ॥ सकळकाष्ठांचींबाहुली ॥ तूंचीइतुक्यांचीमाउली ॥ आ-
ह्मींचत्सतूंगाउली ॥ करीसाउलीकपेची ॥ ७ ॥ बहुतजन्मींतपकेलें ॥ ह्मणउ-
नितुजलाजरिपाहिलें ॥ दुःखअवघेविसरलें ॥ सुखझालेंसकळांसी ॥ ८ ॥
मागतेंतुजलाएकदेवा ॥ कृष्णागोविंदाकेशवा ॥ प्रपंचअवघाहातोडावा
॥ ठावद्यावातुजपार्शी ॥ ९ ॥ ऐकुनिनिजमातेच्यागोष्टी ॥ जागाझालाजग-
जेठी ॥ यशोदेच्याकंठींमिठी ॥ वेगेंघालीसप्रेम ॥ १० ॥ बोलेवेगेंसर्वेश्वरू ॥
तूंचीमायमीलेंकरूं ॥ तूंविगायमीवासरूं ॥ कैसाविसरूंतुजलागीं ॥ ११ ॥
लोकम्हणतीमिथ्यागोष्टी ॥ मीजन्मलोंतुझियापोटी ॥ देईदद्यादुधांचीवा-
टी ॥ सत्वरपान्हामजदेई ॥ १२ ॥ ज्याचीसकळलोकींसत्ता ॥ यशोदेसीम्हण-
तोमाता ॥ आनंदझालाजीवनसुता ॥ गुणवर्णितांसदुरूचे ॥ १३ ॥

भूपाळी घनश्यामाची.

घनश्यामसुंदराश्रीधराअरुणोदयझाला ॥ उठिलौकरवनमाळीउद्याच-
ळींमित्रआला ॥ १ ॥ सायंकाळींएकेमेळींदिजगणअवघेवृक्षीं ॥ अरुणो-
दयहोतांचिउडालेचरावयापक्षी ॥ अघमर्षणादिकरूनितापसीतपाचरण
दक्षी ॥ प्रभातकाळींउठुनिकापडीतीर्थपंथलक्षी ॥ करूनिसडासंमार्जन
गोपीकुंभघेउनिकुक्षी ॥ यमुनाजळासिजातिमुकुंदादध्योदनभक्षीं ॥
चाल ॥ मुक्ताहोऊंपाहेकमळणीपासूनभ्रमरा ॥ पूर्वदिशेमुखधुतलें
होतसेनाशतिमिरा ॥ उठलौकरगोविंदासांचळ्यानंदकुमरा ॥ मुखप्रक्षा-
लनकरींअंगिकारींभाकरकाला ॥ उठिलौ ॥ १ ॥ घरोघरींदीपअखंडत्यां
च्यासरसावुनिवाती ॥ गीतगातीसप्रेमेंगोपीसदनायेतीजाती ॥ प्रवर्ती-
निगृहकामीरंगमाळाघालूंपाहती ॥ आनंदकंदाप्रभातझालीउठसरली
राती ॥ काढींधारक्षीरपात्रेंघेऊनिधेनुहंवरताती ॥ द्वारीउभेगोपाळहाका
मारुनितुजलाबाहती ॥ चाल ॥ हेमुक्ताहारकंठींघालिंयारंगमाळा ॥ हा.

(६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

तींवेत्रकाष्ठवरवेंकांबळाघेईकाळा ॥ ममआत्मजमधुसूदमाहृषाके-
शिजगत्पाळा ॥ लक्षितातिवासरेंहरिधेनुस्तनपानाला ॥ उठिलो ॥ २ ॥ प्रा-
तः स्नानेकस्ननिगोपिकाअलंकारनटती ॥ कुंकुमादिचर्चुनीमंथनालांगिं
आरंभिती ॥ प्रेमभरितअंतरांतवदनींनामावळिगाती ॥ अर्घ्यदानदेऊ
नियांद्भिजगणदेवार्चनकरिती ॥ नेमनिष्ठवैष्णवतेविष्णुपूजासमर्पिती ॥
स्मार्तशिवाचनशक्तीशाक्तआराधिती ॥ चाल ॥ ऋषिगणआश्रमवासीजे
निरंजनींधाले ॥ अरुणोदयींआपुलालेध्यानींमग्नझाले ॥ पंचपंचउषःकाळीं
रविचक्रनिघोंआले ॥ येवढावेळनिजलासि ह्मणुनिहरिसमजेलनंदाळा ॥ उ-
ठिलो ॥ ३ ॥ विद्यार्थीविद्याभ्यासास्तवसादरगुरुपायीं ॥ अध्यापनगुरुकरिती
शिष्यअध्ययनउदयीं ॥ याज्ञिकजनकुंडींआहुतीटाकितातिपाहीं ॥ रविप्रका-
शपडुनियांउजळल्याशुद्धदिशादाही ॥ हेमाझेपाडसेसांवळेठठळणाबाई ॥
सिद्धसर्वेबळरामधेऊनिगोधनेंवनजाई ॥ चाल ॥ मुनिजनमानसहंसागो-
पीमनकमलभृंगा ॥ मुरहरपंकजपाणीपद्मनाभश्रीरंगा ॥ शकटांतकसर्वे-
शाहेहरिप्रतापभृंगा ॥ कोटिअनंगांहूनिआगळेंतेजतवचदनाळा ॥ होना
जीबाळनित्यध्यातसेहृदयींनाममाळा ॥ ४ ॥ घनश्यामस्कं ॥

भूपाळी कृष्णाची.

गवळणदसवंतीपैंसांगे ॥ आलियाकृष्णाचेनिमार्गे ॥ येणेंयेणेंहोश्रीरंगें
॥ नवनीतचोरिलेंमाझे ॥ १ ॥ ध्रु ॥ तळवेतळहातटेंकिन ॥ डाव्यागुडघ्यानें
रांगत ॥ गवळ्याघरींशार्ङ्गनाथ ॥ तीम्यांदेखिलासय्ये ॥ २ ॥ एकेहातिलो-
ण्याचाकवळू ॥ मुरवमाखिलेंसेअळुमाळू ॥ चुंबनदेतांअतिपरिमळू ॥ नव-
नीताचागसय्ये ॥ ३ ॥ येणेंमाझेकवाडउघडिलें ॥ येणेंमाझेशिकेंतोडि-
लें ॥ दद्यादुधांतेंभक्षिलें ॥ लवंडिलेंतक्रातें ॥ ४ ॥ ऐसेंजरीमीजाणतें ॥ य-
मुनापाण्यानवजातें ॥ धस्नित्तिउरबळासीबांधित्यें ॥ शिक्षालावित्येंगोविं-
दा ॥ ५ ॥ ऐसापुराणप्रसिद्धचोर ॥ स्वामीनाम्याचादातार ॥ पंढरपुरीं
धुरिलाअवतार ॥ भक्तपुंडलीकासाठीं ॥ ६ ॥ गवळणदसवंतीपैंसांगे ॥
॥ ध्रु ॥ ॥ ध्रु ॥ ॥ ध्रु ॥ ॥ ध्रु ॥ ॥ ध्रु ॥

भूपाळी कृष्णाची.

उठाउठाहीप्रभातझाली ॥ चिंताश्रीविठ्ठलमाउली ॥ दीनजनाचीसाउली ॥
येईधांवुनिस्मरतांची ॥ ध्रु० ॥ पंढरपुरीजेभीमातटी ॥ संंदरमनीहरगोमटी
॥ दोन्हीकरठेउनिकटी ॥ भेटीसाठीतिष्ठतसे ॥ १ ॥ किरीटकुंडलेंमंडित ॥
श्रीमुखअतिसंदरशोभत ॥ गळांवैजयंतीडोलत ॥ हारभिरघततुळशीचे
॥ २ ॥ स्फुरेखमूर्तिसगुणासांचळी ॥ कंठीकौस्तुभएकावळी ॥ केशरीउटीप
रिमळेआगळी ॥ बुकाभाळींविलसतसे ॥ ३ ॥ पीतांबरकसिलाकटी ॥ अ
क्षयवीटचरणतळवटी ॥ सकळसौंदर्यस्फुरवाचीपेटी ॥ हृदयसंपुटींआ
ठवत्ये ॥ ४ ॥ अतिप्रियआवडेनुळसीबुका ॥ तसीचप्रीतिकरीभोळ्याभा
विकां ॥ नामापदपंकजपादुका ॥ शिरींमस्तकावंदितसे ॥ ५ ॥

भूपाळी विठ्ठलाची.

उठाउठाहीमुरारी ॥ बोलेरखुमाईसंदरी ॥ भक्तगर्जतीमहाद्वारी ॥ त्यांसी
द्यावंदर्शन ॥ १ ॥ ध्रु० ॥ राउळींजागेझालेहरी ॥ भक्तगर्जतीजयजयकारी ॥
नारदतुंबरकीर्तनकरी ॥ प्रेमानंदेंडुलतसे ॥ २ ॥ सर्वपूजातुळसीपान ॥ घे
उनिआलेभक्तजन ॥ द्यावंतयांसीदर्शन ॥ विलंबकांहींनकरावा ॥ ३ ॥ ऐ
साउगबलादिनकर ॥ भक्तगर्जतिजयजयकार ॥ तेथेंगणेशनाथकिंकर
॥ हरिचरणांवरलीळतसे ॥ ४ ॥

भूपाळी विठ्ठलाची.

ब्रम्हनिर्गुणनिराकार ॥ विठ्ठलसगुणसंताकार ॥ अवतरलेंचराचर ॥ परब्र-
ह्मसांचळें ॥ ध्रु० ॥ विठ्ठलसंतांचेंरूपडें ॥ प्रत्यक्षपाहोनेत्रांपुढें ॥ त्यासीनजा
णतांमूढें ॥ विषयजाळीं गुंतलीं ॥ १ ॥ मुक्ताबाईसकळतनू ॥ दीप्तीसांचळी
तोभानू ॥ प्रभावळीसरजगजीवनू ॥ अतिलावण्यशोभतसे ॥ २ ॥ झा
नदेवसुरवकमळ ॥ निवृत्तिमुकुटाचाझळाळ ॥ सोपानदेवनिढळ ॥ आ
दिपुरुषरायाचें ॥ ३ ॥ मुकुंदराजतोअवधारीं ॥ श्रवणदेवाचेनिधारीं
॥ चांगाविसोबारवेचरी ॥ स्वयंप्रकाशझळाळतसे ॥ ४ ॥ वडवळसिद्धना
सापुट ॥ कबीरनामादोन्हीओठ ॥ निव्वातोचीमुद्रलभट ॥ निंबाभदग

(८)

उपयुक्तकथासंग्रहः

जतसे ॥ ५ ॥ बाहुदंडचोरवामेळा ॥ बहिरापिसाषक्षस्थळा ॥ जगमित्रकं
ठनाळा ॥ जोगामाळागळ्याची ॥ ६ ॥ हृदयानंदयोगीजाण ॥ अच्युता,
सारंगदोन्हीस्तन ॥ हृदयीरेणुकानंदन ॥ नाभीनरसीमेहता ॥ ७ ॥ कान्हो
पाठककटिप्रदेश ॥ मूधापीतांबरसुरेश ॥ चरणींआलेरोहिदास ॥ सूरदास
सातवा ॥ ८ ॥ नाराम्हादागोंदाविठा ॥ ह्यादेवाच्याक्षुद्रधंटा ॥ जनीवांकीवा
ळेवानतां ॥ तोडरएकाजनार्दना ॥ ९ ॥

भूपाळी दशावताराची.

जनम्हणाहोश्रीहरी ॥ प्रातःकाळींस्मरणकरीं ॥ तेणेंतरालभवसागरीं ॥ हा
निर्धारीभरंवसा ॥ १ ॥ ध्रुव ॥ वेदनेलेनिशाचरीं ॥ मत्स्थरूपझालेहरी ॥ कार्यब्र
ह्मयाचेंकरी ॥ शंरवासुरवधोनियां ॥ २ ॥ दैत्यमातलेभूमंडळीं ॥ पृथ्वीनेली
रसातळी ॥ कूर्मरूपेहोवनमाळी ॥ पृष्ठींधरिलीमेदिनी ॥ ३ ॥ महिडळमळ-
ळीपाहाहो ॥ देवजाहलेवराहो ॥ मगवधिलेदैत्यदानचो ॥ पृथ्वीदाढेधरू-
भियां ॥ ४ ॥ पुत्रपित्यानेंगांजिला ॥ तोनरहरीस्मरताझाला ॥ स्तंभींअवतार
धरिला ॥ भक्तरक्षिलाप्रल्हादा ॥ ५ ॥ यागकरिताझालाबळी ॥ इंद्रकांपिन्न-
लाचळचळीं ॥ वामनरूपेहोवनमाळी ॥ घालीपाताळींबळिराजा ॥ ६ ॥ रेणु
केउदरींभार्गवझाले ॥ राजेसमस्तसंहारिले ॥ राज्यब्राह्मणांदीधले ॥ सु
रवीकेलेभूदेव ॥ ७ ॥ सूर्यवंशींरघुनंदन ॥ वानरसैन्यमेळवून ॥ सागर
पाषाणीबांधुन ॥ संहारिलेंशक्षसां ॥ ८ ॥ कारागृहींअवतरले ॥ श्रीकृष्णगो
कुळींवाढिन्नले ॥ कंसचाणूरमर्दिले ॥ राज्यींस्थापिलेंउग्रसेना ॥ ९ ॥ बौ
द्धअवतारधरिला ॥ जनहाबहुतकष्टिजाहला ॥ मगकलीसवरदिधला ॥
आपणराहिलानिद्रित ॥ १० ॥ पुढेंकलंकीहोणार ॥ ऐसाशास्त्रांचानिर्धार ॥
मगफिटेलभवसंदेह ॥ याहीविश्वजनाचा ॥ ११ ॥ दशावतारभूपाळी ॥ नि
त्यस्मरतांप्रातःकाळीं ॥ दासम्हणेभूमंडळीं ॥ आग्यवंतगातील ॥ १२ ॥

भूपाळी ज्योतिर्लिंगाची.

नित्यन्यमेतिलिंगेबारा ॥ प्रातःकाळींस्मरणकरा ॥ कोटिकुळेंहींउद्धरा ॥ भ
वहातरालबापांनो ॥ १ ॥ ध्रुव ॥ वाग्म्यविश्वनाथ ॥ मोक्षदातातोसमर्थ ॥ प्र

विलअंतरीचाअर्थ ॥ सौमनाथसौराटी ॥२॥ ओंकारममलेश्वर ॥ सेतुबं-
 बंधरामेश्वर ॥ भीमाउगमीभीमाशंकर ॥ घृष्णेश्वरवेरुळीं ॥३॥ नागनाथ
 अमृतोदकीं ॥ विश्वजनकेलेशुखीं ॥ परकीचैजनाथम्हणातां मुखीं ॥ सुकृतसां
 चेजन्माचें ॥४॥ श्यंबकहातीर्थराजा ॥ पुरवीलअंतरीचेंकाज ॥ त्याहीतेजामाजी
 तेज ॥ महाकाळउज्जयिनीं ॥५॥ दुर्जेकैलासभुवन ॥ श्रीशैलमल्लिकार्जुन ॥ वा
 चेस्मरतांधन्यधन्य ॥ अनुपम्यक्षेत्रहे ॥६॥ बदिकेदारउत्तरे ॥ ज्याचेस्मरणेंभ
 वहातरे ॥ ध्यानधरिल्याघृत्तिचुरे ॥ निजनिश्चळदासांसी ॥७॥ नरहरिम्हणेज
 न्मायावें ॥ शुद्धसत्वप्रेमभावे ॥ वाचेहरीगुणगावे ॥ मालोकृपेंसर्वदा ॥८॥

भूपाळी गंगेची.

उठोनियांप्रातः काळीं ॥ वदनींवदाचंद्रमौळी ॥ श्रीविंदुमाधवाजवळी ॥ स्नान
 करांगेचें ॥१॥ भागीरथीचेंस्नानकरा ॥ हृदयींस्मरागंगाधरा ॥ चुकेल
 चौन्याशींचाफेरा ॥ ऐसेंमाहात्म्यगंगेचें ॥१॥ गंगाआहेस्वर्गावरुती ॥ पाता-
 लीहेभोगावती ॥ मृत्युलोकींहेविरव्याती ॥ ऐसेंमाहात्म्यगंगेचें ॥२॥ ब्रम्हावि
 ष्णुसूर्यचंद्र ॥ सीतापतीरामचंद्र ॥ परिवारेंसीराजाइंद्र ॥ स्नानकरींगेचें ॥
 ॥३॥ नारददक्षिणगौतममुनी ॥ अत्रिस्मंतआणिजयमिनी ॥ ध्रुवदत्तयेती-
 माध्याह्नीं ॥ स्नानकरितींगेचें ॥४॥ मत्स्यकूर्मवरुहनरहरी ॥ वामनपरशुरा
 मश्रीहरी ॥ बौद्धकलंकीअवधार्गी ॥ करितीस्नानगंगेचें ॥५॥ दुर्गादिमायासर
 स्वती ॥ सावित्रीलक्ष्मीपार्वती ॥ गंगापूजनआदरेंकस्ती ॥ ऐसेंमाहात्म्यगंगेचें
 ॥६॥ स्नानदानजपकरी ॥ घडल्याभागीरथीचेतिरीं ॥ त्यावरीश्रीहरीकृपाकरी
 ॥ ऐसेंमाहात्म्यगंगेचें ॥७॥ गंगाथोरयात्रिभुवनीं ॥ गंगायेईलज्याच्यावदनीं ॥
 तोसुटेलसंसारापासनी ॥ ऐसेंमाहात्म्यगंगेचें ॥८॥ राधाह्मणेश्रीहरिचला ॥
 काशीक्षेत्रींअघटितलीला ॥ पाहूंपंचगंगेचामेळा ॥ स्नानकरुंगेचें ॥९॥ नी
 रातापीइंद्रायणी ॥ प्रवरासर्वपापहारिणी ॥ चंद्रभागाविठ्ठलचरणीं ॥ स्त
 वनकरुंगेचें ॥१०॥ कृष्णावेष्यातुंगभद्रा ॥ फल्गूकावेरीनमदा ॥ भीमाभा
 मामुख्यगोदा ॥ स्तवनकरितींगेचें ॥११॥ आलीआषाढीएकादशी ॥ चलज्जा
 ऊंपंढरीसी ॥ भेटुंविठ्ठलरखुमाईसी ॥ दासविनयीयावाचें ॥१२॥

उपयुक्तकथासंग्रहः भूपाळीगुरुची

ऐकाभोळेभाविकजन ॥ नित्यकरागुरुस्मरण ॥ होयदीषांचेंदहन ॥ नित्यस्मरणकेलिया ॥ १ ॥ गुरुसेवाघडेज्यासी ॥ काळंबाधीनातयासी ॥ त्याणेंसाधिलें मोक्षासी ॥ गुरुचेंस्मरणकेलिया ॥ २ ॥ गुरुचेंमुक्तीचादाता ॥ गुरुदंहाचालविता ॥ हरेपातकाचीव्यथा ॥ गुरुचेंस्मरणकेलिया ॥ ३ ॥ गुरुज्ञानाचासागरू ॥ गुरुधीटधैर्याचामेरू ॥ नोकानेईलपेलपास्तू ॥ गुरुचेंस्मरणकेलिया ॥ ४ ॥ गुरुमायेचेंमूळजीव ॥ गुरुमोक्षपदाचाठाव ॥ साध्यहोतीसर्वहिदेव ॥ गुरुचेंस्मरणकेलिया ॥ ५ ॥ जयजयगुरुमायबापा ॥ चुकवींचौन्याशींच्यारवेपा ॥ बोधराजध्यातोस्वरूपा ॥ परब्रह्मीलयलाबुनियां ॥ ६ ॥

भूपाळीकाशीयात्रेची.

उठोनियांप्रातःकाळीं ॥ ध्यानींआणातीरस्थळी ॥ योगीजनांचीसाउली ॥ ध्यातांमुक्तचिहोणेकीं ॥ १ ॥ भक्तिप्रयागज्ञानकाशी ॥ वैराग्यगयाचिदाकाशीं ॥ नित्यअनुभवितांमानसीं ॥ कृतार्थताजीवपावे ॥ २ ॥ सत्वरजतमोगुणां ॥ त्रिवेणीहीमुरव्यजाण ॥ शुद्धसत्त्वतोसंगमपूर्ण ॥ कराप्रयागस्नानहृदयीं ॥ ३ ॥ पाषवासनाक्षीरकरा ॥ सकामकर्मेपरतींसारा ॥ विकल्याचेंश्वाद्धकरा ॥ घांअहंकारतिळांजुळी ॥ ४ ॥ शुद्धहोउनियांऐशारीतीं ॥ प्रेमेस्मराआत्ममूर्ती ॥ जेथेंहोयसूक्ष्मस्फूर्ती ॥ स्वरूपआपुलेंतत्पूर्वी ॥ ५ ॥ याचेंनावज्ञानकाशी ॥ आत्माविश्वेश्वरअविनाशी ॥ जोसर्वांतरचित्यकाशी ॥ भावेंस्वात्मैक्यत्वासीकरावें ॥ ६ ॥ गर्जेओंविश्वेश्वर ॥ सोहंशब्दाचाव्यापार ॥ हरिहरादिकमंदिरें ॥ तुर्यास्थानीं पहावीं ॥ ७ ॥ पंचकोशींमूलतत्वे ॥ शोधूनपहावींनित्यानित्यें ॥ प्राणमठीबैसुनि भावें ॥ अनुभवसुरूपपहावें ॥ ८ ॥ नातरीकरावीतेगया ॥ धरूनिवैराग्यविषया ॥ तेणेंनिरसेलमूळमाया ॥ करितांश्वाद्धेंषड्रिपुंचीं ॥ ९ ॥ पुढेंविष्णुपदस्वरूपस्थिती ॥ पिंडद्यावाअहंमती ॥ मोहममतापितरभ्रांती ॥ नाशेमुक्तीसकळां तें ॥ १० ॥ सहोधहाअक्षयवट ॥ पाचारूनिविवेकभट ॥ श्रवणमननविदिध्यास त्रोखट ॥ कराभोजनरवटपटज्ञानाची ॥ ११ ॥ तनमनधमफळसोडूनीद्यावें ॥ गुरुविष्णुपदासेबुनिभावें ॥ क्षमाशांतीमठींयावें ॥ उन्मनिगंगाघेऊनी ॥ १२ ॥ जी

वहोसद्बोधमोवदीकरा ॥ घेंऊनज्ञानातेउद्धरा ॥ सत्यसत्यहीयात्राकरा ॥ आ
त्मज्ञानप्राप्तीची ॥ १२ ॥ नित्यपढेजीहीभूपाळी ॥ पढत्यायात्राफळतळाळी ॥ देतो
श्रीविठ्ठलवनमाळी ॥ संसृतिपाळीचुकेचिबा ॥ १३ ॥ जीवनमुक्तहोतोप्राणी ॥ करि
तांयात्राहीअनुदिनी ॥ सदालक्ष्मणलोटांगणी ॥ यात्रेकरूलोकांचे ॥ १४ ॥

भूपाळीश्रीहंससद्गुरूची.

उठींउठींबागुरुनाथा ॥ दासविनवीतत्वता ॥ विवेकरूपींपूर्णप्रभाता ॥ भक्तां
दावींभिजमुख ॥ ध्रुव ॥ कनकताटांतआरती ॥ घेऊनिआलीचिच्छक्ती ॥ क्ष
मादयाआणिशांती ॥ ओंवाळावयापातल्या ॥ १ ॥ शमदमसाधनेंसीम
ले ॥ शिवजीवमुमुक्षुपातले ॥ सात्विकादिसाहाय्यआले ॥ उभेठेलेद्वाराशीं
॥ २ ॥ अहो गुरुराजसतत ॥ तुम्हीअखंडजागृत ॥ परीमुमुक्षुसंकेत ॥ करी
स्वज्ञानाअंती ॥ ३ ॥ ऐसेवेदबंदीजन ॥ स्तुतीकरितीकरजोडुन ॥ हंसदा-
सासीअनन्य ॥ झालेप्रसन्नगुरुराज ॥ ४ ॥

प्रातःस्मरणाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रातःस्मरामिखलुतत्सवितुर्वरेण्यं रूपं हि मंडलमृचोर्ध
तत्तुर्यजूंषि ॥ सामानियस्यकिरणाः प्रभवादिहेतुं ब्रह्माहरात्मकमलक्ष्यमर्चि
त्यरूपम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामितरणितनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मैद्रपूर्वकसरैर्नुतमर्चितं
च ॥ वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतं त्रैलोक्यपालनपरं त्रिगुणात्मकं च ॥
॥ २ ॥ प्रातर्भजामिसवितारमनंतशक्तिं पापौषशत्रुभयरोगहरं परंच ॥ तंसर्व
लोककलनात्मककालमूर्तिगोकंठबंधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३ ॥ श्लोकत्रय
मिदंभानोः प्रातःप्रातःपठेत्तुयः ॥ ससर्वव्याधिनिर्मुक्तः परं सुखमवाप्नुयात् ॥
॥ ४ ॥ प्रातःस्मरामिगणनाथमनाथबंधुं सिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मम् ॥ उदं
डविघ्नपरिवंडनचंडंडमाखंडलादिस्तरनायकवृंदबंधम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिच
तुराजन्वंद्यमानमिष्टानुकूलमखिलंचवरंददानम् ॥ तंतुंदिलंद्विरसनप्रिय
यज्ञसूत्रपुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभ
क्तश्रीकदावानलगुणविभुं वरकुंजरास्यं ॥ अज्ञानकाननविनाशनहृदय-
चाहमुत्साहवर्धनमहंस्कतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंपुण्यंसदासाधा-

ज्यदायकम् ॥ प्रातरुत्थायसततं यः पठेत्प्रयतः पुमान् ॥ ४ ॥ ॥ प्रातःस्मरा
 मिशरदिंदुकरोज्ज्वलाभांसद्रत्नवत्सकलकुंडलहारशोभा ॥ दिव्यायुधो
 र्जितकनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणांभवतींपरेशां ॥ १ ॥ प्रातर्नमा-
 मिमहिषास्तरचंडमुंडशुभास्तरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षाम् ॥ ब्रह्मेन्द्ररुद्रमुनि
 मोहनशीललोलांचंडींसमस्तस्तरमूर्तिमनेकरूपाम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभ-
 जतापरिवलार्थदात्रींघात्रींसमस्तजगतांदुरितापहंत्रीम् ॥ संसारबंधनविमो-
 चनहेतुभूतांमायांवरांसमधिगम्यपरस्यविष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंदेव्या
 श्वडिकायाः पठेन्नरः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिविष्णुलोकेमहीयते ॥ ४ ॥ प्रा-
 तःस्मरामिभवभीतिहरंस्करेशांगंगाधरंवृषभवाहनमंबिकेशम् ॥ स्वद्वांग-
 शूलवरदाभयहस्तमीशंसंसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमा
 मिगिरिशंगिरिजार्धदेहंसर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम् ॥ विश्वेश्वरंवि-
 जितविश्वमनोभिरामंसंसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि
 शिवमेकमनंतमाद्यंवेदांतवेद्यमनघंपुरुषमहांतम् ॥ नामादिभेदरहितं
 षडभावभूत्यंसंसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ ३ ॥ प्रातःसमुत्थायशिवं
 धिचिंत्यश्लोकत्रयंचानुदिनंपठति ॥ तेदुःखजालंबहुजन्मसंचितंहित्वाप-
 दंयांतितदेवशंभोः ॥ ४ ॥ ॥ प्रातःस्मरामिभवभीतिमहार्तिशांत्यैनाराय-
 णंगरुडवाहनमज्जनाभम् ॥ ग्राह्याभिभूतवरवारणमुक्तिहेतुंचक्रायुधंतरु-
 णवारिजपत्रनेत्रम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमनसावचसाचमूर्ध्निपादारविंदयुगुलं
 परमस्यपुंसः ॥ नारायणस्यनरकार्षणवतारणस्यपारायणप्रवणविभ्रपराय-
 णस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामभयंकरंतं प्राक्सर्वजन्मकृतपापक्षयाप-
 हत्यै ॥ योयाहवक्रपतितांग्रिगजेन्द्रघोरशोकप्रणाशमकरोद्धतशंखच-
 क्रः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंपुण्यंप्रातःप्रातःपठेत्तुयः ॥ श्लोकत्रयगुरुस्तस्मैद-
 द्यादात्मपदंहरिः ॥ ४ ॥ ॥ प्रातःस्मरामिरघुनाथमुखारविंदंमंदस्मितंम-
 धुरभाषिविशालभालम् ॥ कर्णावलंबिचलकुंडलशोभिगंडंकर्णतदीघं
 नयनंनयनाभिरामम् ॥ १ ॥ प्रातर्भजामिरघुनाथकरारविंदरक्षोगणायभ-
 यदंवरदंद्विजेभ्यः ॥ यद्राजसंसदिभिभज्यमहेशचापंसीताक्करंग्रहणमं

गलमापसद्यः ॥ २ ॥ प्रातर्नैमाभिरधुनाथपदारविंदवज्रांकुशादिशतभरेखि
 शतभावहंमे ॥ योगींद्रमानसमधुव्रतसेव्यमानशापापहंसपदिगौतमधर्म
 पत्न्याः ॥ ३ ॥ प्रातर्वदामिवचसारधुनाथनामवाग्दीपहारिसकलंशमलं
 निहंति ॥ यसार्वतीस्वपतिनासहस्रपोक्षकामाप्तीत्यासहस्रहरिनामसमंजजाप
 ॥ ४ ॥ प्रातःश्रयेश्रुतिनुतारधुनाथमूर्तिनीलांबुदीपलसितेतररत्ननीलाम् ॥ आ
 मुक्तमौक्तिकविशेषविभूषणाढ्यांध्येयांसमस्तमुनिभिर्जनमुक्तिहेतुं ॥ ५ ॥
 यःश्लोकपंचकमिदं प्रयतः पठेत नित्यं प्रभातसमये पुरुषः प्रबुद्धः ॥ श्री
 रामकिंकरजनेषु स एव मुख्यो भूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यम् ॥ ६ ॥
 ॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरांतकारिर्भानुः शशीभूमिस्तोबुधश्च ॥ गुरुश्च शक्रः
 शनिराहुर्केतवः कुर्वंतु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ १ ॥ भृगुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च
 मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ॥ रैभ्यो मरीचिश्च वनश्च दक्षः कुर्वंतु ॥ २ ॥
 सनत्कुमारः सनकः सनंदनः सनातनोप्यासुरिर्पिंगलोच ॥ सप्तस्वराः सप्तसप्त
 तलानि कुर्वंतु सः ॥ ३ ॥ सप्तार्णवाः सप्तकुलाचलाश्च सप्तर्षयो द्वीपवनाभिसं ॥
 भूरादिकृत्वाभुवनानि सप्त कुर्वंतु सः ॥ ४ ॥ पृथ्वीसगंधासरसास्तथाऽपः स्पृशी
 च वायुर्ज्वलितंच तेजः ॥ नभः सशब्दं महतासहैव कुर्वंतु सः ॥ ५ ॥ पुण्यश्लोको न
 लोराजा पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः ॥ पुण्यश्लोका च वैदेही पुण्यश्लोको जनार्द-
 नः ॥ ६ ॥ अहल्याद्रौपदीसीतानारामंदोदरी तथा ॥ पंचकं नास्मरेन्नित्यं म-
 हापातकनाशनम् ॥ ७ ॥ अश्वत्थामा बलिर्यसो हनुमांश्च विभीषणः ॥ कृ-
 पः परशुरामश्च सप्तैते चिरजीविनः ॥ ८ ॥ सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यं मार्कंडेयंत
 थापुमम् ॥ जीवेद्द्वर्षशतं सायमपमृत्युविचर्जितः ॥ ९ ॥ प्रह्लादनारदपराश-
 रपुंडरीकव्यासांबरीषश्च शौनकाभीष्मदाल्म्यान् ॥ रुक्मांगदाजुर्नव
 सिष्ठविभीषणादीन् पुण्यानिमान् परमभागयतान्ममामि ॥ १० ॥ कर्क-
 टकस्य नागस्य दमयंत्या नलस्य च ॥ ऋतुपर्णस्थराजर्षेः कीर्तनं कलिनाश-
 नम् ॥ ११ ॥ धर्मो विचर्धतियुधिष्ठिरकीर्तनेन ॥ पापं प्रणश्यति रुकोदर-
 कीर्तनेन ॥ शत्रुर्विनश्यति धनं जयकीर्तनेन ॥ माद्रीस्तौ कथयतां नभ-
 वंति रोगाः ॥ १२ ॥ अहोभाग्यं महोभाग्यं नंदगोपव्रजौकंसाम् ॥ यन्मि

त्रंपरमानंदपूर्णब्रह्मसनातनम् ॥ १३ ॥ अंयोध्यामथुरामायाकाशीकां
 चीअवतिका ॥ पुरीद्वारावतीचैवससैतांभोक्षदायिकाः ॥ १४ ॥ अर्जुनः
 फाल्गुनोजिष्णुःकिरीटीश्वेतवाहनः ॥ वीभत्सुर्विजयीरुष्णः सव्यसाची-
 धनंजयः ॥ १५ ॥ उनिष्ठोत्तिष्ठगोविंदउत्तिष्ठगरुडध्वज ॥ उत्तिष्ठकमला-
 कांतत्रैलोक्यमंगलंकुरु ॥ १६ ॥ समुद्रवसनेदेविपर्वतस्तनमंडले ॥ वि-
 ष्णुपत्निनमस्तुभ्यंपादस्पर्शक्षमस्वमे ॥ १७ ॥ पलायध्वंपलायध्वरेरेदा
 नवराक्षसाः ॥ धर्मसंस्थापनार्थायथासूदोस्वयंहरिः ॥ १८ ॥ काश्यांतु
 भैरवोदेवोसंसारभयनाशनः ॥ बहुजन्मकृतं पापंस्मरणेनविनश्यति ॥
 ॥ १९ ॥ काश्यांतुदक्षिणेभागेकुक्कुटोनामवैद्विजः ॥ तस्यस्मरणमात्रेण
 दुःस्वप्नःस्मरदोभवेत् ॥ २० ॥ वाराणस्युत्तरेभागेसुमंतुर्नामवैद्विजः ॥ त-
 स्यस्मरणमात्रेणनिर्धनोधनवान्भवेत् ॥ २१ ॥ काशिकाशीतिकाशीति
 त्रिवारंयःपठेन्नरः ॥ सोऽपिदेशांतरेवासीकाशीवासफलंलभेत् ॥ २२ ॥
 अंशीवरुणयोर्मध्येपंचक्रोशीमहत्फलम् ॥ अमरामृत्युमिच्छंतिकाक-
 थात्विजनेजनाः ॥ २३ ॥ नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा ॥ विष्णु
 पादाब्जसंभूतागंगात्रिपथगामिनी ॥ २४ ॥ भागीरथीभोगवतीजान्हवी
 त्रिजटेश्वरी ॥ द्वादशैतानिनामानिप्रातःकालेसदापठेत् ॥ २५ ॥ विश्वे
 शंमाधवंधुंदिंदंडपाणिंचभैरवम् ॥ वंदेकाशींगुहांगंगांभवानीमणिक-
 र्णिकाम् ॥ २६ ॥ वाराणसीपुरपतेभजविश्वनाथा ॥ माझाप्रणामतु
 द्विधाचरणासिआतां ॥ मीमागतोपरमपावनपुण्यभिक्षा ॥ द्यावीम-
 लात्वरितशांभविवेददीक्षा ॥ १ ॥ श्रीधुंडिराजगणनायकदंडपाणी ॥
 माझेउदंडअपराधमनांतनार्णी ॥ श्रीभैरवांचुकविंरौरवयातनारे ॥ वारा-
 णसींतमजठेविंसनातनारे ॥ २ ॥ इत्थंप्रभातेपरमंपवित्रंपठेत्स्मरेद्वाशृणु-
 याच्चनित्यम् ॥ दुःस्वप्ननाशस्विहसुप्रभातंभवेच्चनित्यंभगवत्प्रसादात्
 ॥ ३ ॥ करार्येवसतेलक्ष्मीः करमूलेसरस्वती ॥ करमध्येचगोविंदः प्रभाते
 करदर्शनम् ॥ ४ ॥

व्यंकटेशस्तोत्र प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीव्यंकटेशायनमः ॥ ओं नमोजीहरेंबा ॥ सक
 ळादीतुं प्रारंभा ॥ आठवूनिनुझीस्वरूपशोभा ॥ वंदनभावेकरीतसें ॥ १ ॥
 नमनमाझेहंसवाहनी ॥ वाग्वरदेविलासिनी ॥ ग्रंथवदावयानिरूपिणी ॥
 भाग्यार्थरवाणीजयामाजी ॥ २ ॥ नमनमाझेगुरुवर्या ॥ प्रकाशरूपातुं
 स्वामिया ॥ स्फूर्तीद्यावीग्रंथवदावया ॥ जेणेथ्रोतयांस्वरवाटे ॥ ३ ॥ न
 मनमाझेसंतसज्जनां ॥ आणियोगियांमुनिजनां ॥ सकळथ्रोतयांसज्ज
 नां ॥ नमनमाझेसाष्टांग ॥ ४ ॥ ग्रंथएकाप्रार्थनाशतक ॥ महादोषांसी
 दाहक ॥ संतोषोनिवैकुंठनायक ॥ मनोरथपूर्णकरील ॥ ५ ॥ जयजया
 जीव्यंकटरमणा ॥ दयासागरापरिपूर्णा ॥ परंज्योतीप्रकाशगहना ॥
 करितोंप्रार्थनाश्रवणकीजे ॥ ६ ॥ जननीपरीत्वांपाळिलें ॥ पितयापरी-
 सांपाळिलें ॥ सकळसंकटांपासूनिरक्षिलें ॥ पूर्णदीधलेंप्रेमस्वरय ॥ ७ ॥
 हेंअलोलिकजरीमानावें ॥ तरीजगहेंसृजिलेंआधवें ॥ जनकजननीपण
 स्वभावे ॥ सहजआलेंआंगासीं ॥ ८ ॥ दीननाथाप्रेमासाठीं ॥ भक्तरक्षिलेंसंक

टीं ॥ प्रेमदीधलें अपूर्वगोष्ठी ॥ भजनासाठी भक्तीच्या ॥ ९॥ आतां परिसावी
 विज्ञापना ॥ कृपाळुवालक्ष्मीरमणा ॥ मज्जघालोनि गर्भाधाना ॥ अलोलि
 करचनादारविली ॥ १०॥ तुजनेणतां झालों कष्टी ॥ आतां दृढतुझे पा-
 र्यां घातली मिठी ॥ कृपाळुवाजगजेठी ॥ अपराधपोटीं घाली माझी ॥ ११॥
 माझिया अपराधांच्या राशी ॥ भेदोनि गेल्या गगनासी ॥ दयावंता हृषीके
 शी ॥ आपुल्या ब्रीदासी सत्य करीं ॥ १२॥ पुत्राचे सहस्र अपराध ॥ माता का
 यमानीत याचार वेद ॥ तेविंतू कृपाळू गोविंद ॥ मायबाप मजलागीं ॥ १३॥ उ
 दंतां माजी काळंगोरें ॥ काय निवडावे निवडणारें ॥ कुचली या वृक्षाचीं फळे ॥
 मधुरकीठोनी असतील ॥ १४॥ आराटीलागीं मृदुता ॥ कोठोनि असेल कृ-
 पावंता ॥ पाषाणासी गुल्मलता ॥ कैशियापरी फुटतील ॥ १५॥ आपादमस्त
 कबरी अन्यायी ॥ परीतुझे पदरीं पडलों पाहीं ॥ आतां रक्षण नाना उपायीं ॥
 करणें तुज उचित ॥ १६॥ समर्थाचे घरीं चें श्वान ॥ त्यास सर्वही देती मान ॥
 नैसांतु झाल्हाणवितो दीन ॥ हा अपमान कवणाचा ॥ १७॥ लक्ष्मीतुझे पायांत
 कीं ॥ आम्हीं भिक्षेसि घातली झोळी ॥ येणें तुझी ब्रीदावळी ॥ कैशी राहील गो-
 विंद ॥ १८॥ कुबेरतुझा भांडारी ॥ आम्हा फिरावसी दारीदारीं ॥ यांत पुरुषा
 र्थ मुरारी ॥ काय तुजलापें आला ॥ १९॥ द्रौपदीसी वस्त्रें अनंता ॥ देत होनासी
 भाग्यवंता ॥ आम्हालागीं कृपणता ॥ कोठूनि आणिली गोविंद ॥ २०॥ मावेची
 करून द्रौपदीसती ॥ अन्ने पुरविली मध्यरातीं ॥ ऋषेश्वरांच्या वैसल्यापंक्ती
 ॥ तृप्त केल्या क्षणमात्रें ॥ २१॥ अन्नासाठीं दाही दिशा ॥ आम्हा फिरावसी
 जगदीशा ॥ कृपाळुवापरम पुरुषा ॥ करुणा कैशी तुज नये ॥ २२॥ अंगिकारि
 याशिरी मणी ॥ तुज प्रार्थितो मधुर वचनी ॥ अंगिकार केलिया झणी ॥ म
 ज्जहातीचें न सोडावे ॥ २३॥ समुद्रे अंगिकारिला वडवानळ ॥ तेणें अंतरीं होत
 से विहळ ॥ ऐसें असां नि सर्वकाळ ॥ अंतरीं सांठविला तयानें ॥ २४॥ कूर्म पृ-
 थ्वीचा घेतला भार ॥ तेणें सोडिला नाही बडिवार ॥ एवढा ब्रह्मांडगोळ धोर
 ॥ त्याच अंगिकार पें केला ॥ २५॥ शंकर धरिलें हाका हाका ॥ तेणें नीलवर्ण झा-
 लांगळा ॥ परीत्यागिलें नाही गोपाळा ॥ भक्त वत्सल गोविंद ॥ २६॥ माझ्या

अपराधांच्यापरी ॥ वर्णितांशिणलीवैस्वरी ॥ दुष्टपतितदुराचारी ॥ अध-
माहूनीअधम ॥ २७ ॥ विषयासक्तमंदमतीआळसी ॥ रूपएकुव्यसनीमलि
नमानसीं ॥ सदासर्वकाळसज्जनंसी ॥ द्रोहकरीं सर्वदा ॥ २८ ॥ वचनोक्ती
नाहींमधुर ॥ अत्यंतजनांसीनिष्ठुर ॥ सकळपामरांमाजीपामर ॥ व्यर्थबडि
वारजगींवाचे ॥ २९ ॥ कामक्रोधमदमत्सर ॥ देशरीरत्यांचेंबिडार ॥ काम
कल्पनेसीथार ॥ दृढयेथेंकेलाअसे ॥ ३० ॥ अठराभारवनस्पतींचीलेखणी ॥
समुद्रभरलामणीकरूनी ॥ माझेअवगुणलिहितांधरणीं ॥ तरीलिहिलेनजा
ती ॥ ३१ ॥ ऐसापतितमीस्वरा ॥ परीतूंपतितपावनशार्ङ्गधरा ॥ तुवांअंगिकारके
लियागदाधरा ॥ कोणदोषगुणगणील ॥ ३२ ॥ नीचरतलीरायासीं ॥ तिसीको
णह्मणेलदांसी ॥ लोहलागतांपरिसासी ॥ पूर्वस्थितीमगकेंची ॥ ३३ ॥ गांवीं
चेहोतेलेडबोहळ ॥ गंगेसिमिळतांगंगाजळ ॥ कागविष्ठेचेहोतीपिंपळ ॥ तयां
सीनिंद्यकोणह्मणो ॥ ३४ ॥ तैसाकुजानीमीअमंगळ ॥ परीतुझाह्मणचितों
केवळ ॥ कन्यादेऊनियांकुळ ॥ मगकायविचारावें ॥ ३५ ॥ जाणतअसतां
अपराधीनर ॥ तरीकांकेलाअंगिकार ॥ अंगिकारावरीअढेर ॥ समर्थकेला
नपाहिजे ॥ ३६ ॥ धांवपावरेगोविंदा ॥ हातींघेऊनियांगदा ॥ करींमाझ्याक-
र्मांचाचेंदा ॥ सच्चिदानंदाश्रीहरी ॥ ३७ ॥ तुझियानामाचीअपरिमितशक्ती
॥ तेथेंमाझींपापेंकिती ॥ कृपाकुबालक्ष्मीपती ॥ बरवेंचितींविचारीं ॥ ३८ ॥
तुझेनामपतितपावन ॥ तुझेनामकलिमलदहन ॥ तुझेनामभवतारण
॥ संकटन शननामतुझे ॥ ३९ ॥ आतांप्रार्थनाऐककमलापती ॥ तुझे
नामींराहोमाझीमती ॥ हेचिमागणेंपुढतांपुढती ॥ परंज्योतीव्यंकटेश
॥ ४० ॥ तूंअनंततुझींअनंतनामें ॥ तयांमाजीअतिसुगमें ॥ तींमीअल्प-
मतीसप्रेमें ॥ स्मरूनिप्रार्थनाकरीतसें ॥ ४१ ॥ श्रीव्यंकटेशावास्तुदेवा ॥
प्रद्युम्नाअनंताकेशवा ॥ संकर्षणाश्रीधरामाधवा ॥ नारायणाआदिमू-
र्ती ॥ ४२ ॥ पद्मनाभादामोदरा ॥ प्रकाशगहनापरात्परा ॥ आदिअना-
दिविष्वंभरा ॥ जगदुद्धाराजगदीशा ॥ ४३ ॥ कृष्णाविष्णोहृषीकेशा ॥
सच्चिदानंदापुरुषोत्तमापरेशा ॥ नृसिंहवामनभार्गवेशा ॥ बौद्धकलंकीनि

जमूर्ती ॥ ४४ ॥ अनाथरक्षकाआदिपुरुषा ॥ पूर्णब्रह्मसंनासन्ननिर्दोषा ॥
 सकळमंगळा मंगळाधीशा ॥ सज्जनजीघनास्वरवमूर्ती ॥ ४५ ॥ गुणाती-
 तागुणज्ञा ॥ निजबोधरूपानिमग्ना ॥ शब्दसात्विकसुज्ञा ॥ गुणप्राज्ञापरेमे-
 श्वरा ॥ ४६ ॥ श्रीनिधि श्रीवत्सलांछनधरा ॥ भयकृत् भयनाशनगिरिधरा
 ॥ दुष्टदैत्यसंहारकरा ॥ वीरास्वरवकरातूंक ॥ ४७ ॥ निखिलनिरंजनानि-
 र्विकारा ॥ धिक्करवाणीवैरागरा ॥ मधुसुरुदैत्यसंहारकरा ॥ अस्तरमर्द-
 नाउग्रमूर्ती ॥ ४८ ॥ शंखचक्रगदाधरा ॥ गरुडवाहनाभक्तप्रियकरा ॥
 गोपीमनरंजनास्वरवकरा ॥ अखंडितस्वभावे ॥ ४९ ॥ नानानाटकसूत्रधा-
 रिया ॥ जगव्यापकजगवर्या ॥ कृपासमुद्राकरुणालया ॥ मुनिजनध्ये-
 यामूळमूर्ती ॥ ५० ॥ शेषशयनासार्वभौमा ॥ वैकुण्ठवासियानिरुपमा ॥
 भक्तकैवारियागुणधामा ॥ पावआम्हांयेसमयी ॥ ५१ ॥ ऐशीप्रार्थनाक-
 रूनिदेवीदास ॥ अंतरींआठवीश्रीव्यंकटेश ॥ स्मरतांहृदयीं प्रगटला
 ईश ॥ त्यास्वरवासीपारनाहीं ॥ ५२ ॥ हृदयींआविर्भवलीमूर्ती ॥ त्या
 स्वरूपाचीअलोलिकस्थिती ॥ आपलेआपणश्रीपती ॥ वाचेहातींबी
 लचीतसे ॥ ५३ ॥ तेस्वरूपअत्यंतसुंदर ॥ श्रोतींश्रवणकीजेसादर ॥
 सांचळीतनुसुकुमार ॥ कुंकुमाकारपादपद्मे ॥ ५४ ॥ स्मरेरवसकळअंगु-
 लिका ॥ नखेंजेंशींचंद्ररेखा ॥ घोटींवस्वनीळअपूर्वदेखा ॥ इंद्रनीळाचि-
 येपरी ॥ ५५ ॥ चरणींवाळेघागरिया ॥ वांकीवरतीगुजरिया ॥ सरळ
 सुंदरपोटरिया ॥ कर्दळिस्तंभाचियेपरी ॥ ५६ ॥ गुडघेमांडियाजानु-
 स्थळ ॥ कटितटींकिंकिणीविशाळ ॥ रवालतेविश्वउत्पत्तीचेस्थळ ॥ वरी
 झळझळीसोनसळा ॥ ५७ ॥ कटीवरतेनाभिस्थान ॥ जेथोनिब्रह्माझाला
 उत्पन्न ॥ उदरींविबळीशोभेगहन ॥ त्रैलोक्यसंपूर्णजयामाजी ॥ ५८ ॥ वक्ष-
 स्थळींशोभेपदक ॥ पाहोनिचंद्रमाअधोमुख ॥ वैजयंतीकरीलरवलरव ॥
 विद्युलतेचियेपरी ॥ ५९ ॥ हृदयींश्रीवत्सलांछन ॥ भूषणमिरवीश्रीभग-
 वान ॥ तथावरतेकंठस्थान ॥ जयासीमुनिजनअवलोकिती ॥ ६० ॥ उभ-
 यबाहूंदंडसरळ ॥ नखेंचंद्रापरिसतेजाळ ॥ शोभतीदोन्हीकरकमळ ॥

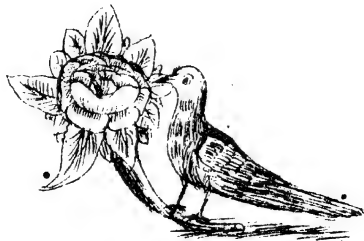
रातोसलांविधेपरी ॥ ६१ ॥ मणगटींविशजतीकंकणें ॥ बाहुवटींबाहुभू
 षणें ॥ कंठीलेडलींआभरणें ॥ सूर्यकिरणेंउगवलीं ॥ ६२ ॥ कंठावरुते
 मुरवकमळ ॥ हनुवटीअंत्यंतसुनीळ ॥ मुरवचंद्रमाअतिनिर्मळ ॥ भक्त
 स्नेहाळगोविंद ॥ ६३ ॥ दोहोंअधरांमाजीदंतपंक्ती ॥ जिह्वाजेंसीलावण्य
 ज्योती ॥ अधरामृतप्राप्तीचीगती ॥ तेंसरवजाणेलक्ष्मी ॥ ६४ ॥ सरळसुं
 दरनासिक ॥ जेथेंपवनासिझालेंसरव ॥ गंडस्थळीतेजअधिक ॥ लखल-
 खितदोहोंभागीं ॥ ६५ ॥ त्रिभुवनीचेंतेजएकवटलें ॥ बरवेपणसिगेसिआ
 लें ॥ दोहींपातयांनींधरिलें ॥ तेचनेत्रांहीरीचे ॥ ६६ ॥ व्यंकटाश्रुकुटिया
 सुनीळा ॥ कर्णद्वयाचीअभिनवलीला ॥ कुंडलांच्याफाकतीकळा ॥ तोंसुरव
 सोहळाअलोलिक ॥ ६७ ॥ भाळविशाळसररव ॥ वरतीशोभेकस्तुरीटिळक
 ॥ केशकुरळअलोलिक ॥ मस्तकावरीशोभती ॥ ६८ ॥ मस्तकींमुकुटआणि
 किरीटी ॥ सभोवतीझिळमिळ्यांचीदाटी ॥ त्यावरीमयूरपित्सांचीवंटी ॥ ऐसा
 जगजेठीदेखिला ॥ ६९ ॥ ऐसातुंदेवाधिदेव ॥ गुणातीतवासुदेव ॥ माझियां
 भक्तीस्तव ॥ सगुणरूपझालासी ॥ ७० ॥ आतांकस्तुझीपूजा ॥ जगज्जीवना
 अधोक्षजा ॥ आर्षभावार्यहामाझा ॥ तुजअर्पणकेलाअसे ॥ ७१ ॥ करूं
 निपंचामृतस्नान ॥ श्रद्धाअमृतवरीघालून ॥ तुजकरूंमंगळस्नान ॥ पुरुषे-
 सूक्तेंकरूनिघां ॥ ७२ ॥ वस्त्रेंआणियज्ञोपवीत ॥ तुजअर्पणकरूंप्रीत्यर्थ ॥
 गंधाक्षतापुष्येंबहुत ॥ तुजलागींसमर्पूं ॥ ७३ ॥ धूपदीपनैवेद्य ॥ फलतांबू-
 लदक्षिणाश्रद्ध ॥ वस्त्रेंभूषणेंगोमेद ॥ पद्मरागादिकरूनी ॥ ७४ ॥ भक्तवें
 त्सलागोविंद ॥ हीपूजाअगिकारावीपरमानंदा ॥ नमस्कारकरूनिपादार
 विंद ॥ मगप्रदक्षिणाआरंभिली ॥ ७५ ॥ ऐसाषोडशोपचारीभगवंत ॥ य
 थाविधिपूजिलाहृदयांत ॥ मगप्रार्थनाआरंभिलीबहुत ॥ वरप्रसादमागाव
 या ॥ ७६ ॥ जयजयाजीश्रुतिशास्त्रांभगम्या ॥ जयजयाजीपरब्रह्मा ॥ जय
 जयाजीहृदयवासियारामा ॥ जगदुद्धाराजगद्रुद्र ॥ ७७ ॥ जयजयाजीपं
 कजाक्षा ॥ जयजयाजीकमळाधीशा ॥ जयजयाजीपूर्णपरेशा ॥ अव्य-
 क्तव्यक्तांसरवमूर्ती ॥ ७८ ॥ जयजयाजीभक्तरक्षका ॥ जयजयाजीवैकुंठ

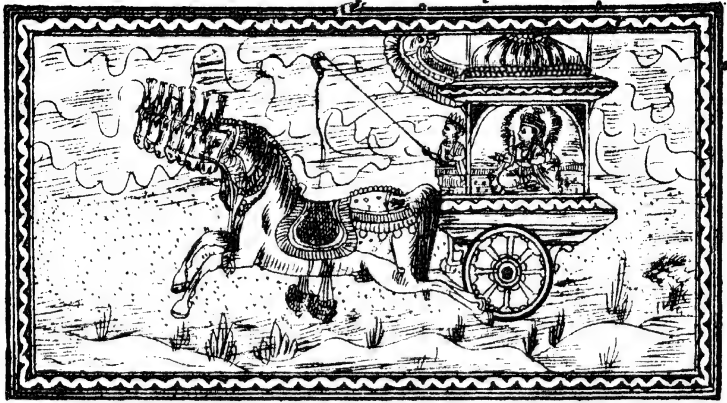
नायका ॥ जयजयाजीजगपाळका ॥ भक्तांसिसखातूंक ॥ ७९ ॥ जयज
 याजीनिरंजना ॥ जयजयाजीपरात्परगहना ॥ जयजयाजीशून्यातीत
 निर्गुणा ॥ परिसावीविज्ञापनाएकमाझी ॥ ८० ॥ मजलागींदेईऐसावर ॥
 जेणेंघडेलपरोपकार ॥ हेचिमागणेंसाचार ॥ वारंवारप्रार्थितसें ॥ ८१ ॥ हायं
 थजोपठणकरी ॥ त्यासीदुःखनसावेंसंसारि ॥ पठणमात्रेंचराचरी ॥ विजयी
 करीजगातें ॥ ८२ ॥ लग्नार्थीयाचेंव्हावेलग्न ॥ धनार्थीयासीव्हावेधन ॥ पुत्रा
 र्थीयाचेमनोरथपूर्ण ॥ पुत्रदेऊनिकरावे ॥ ८३ ॥ पुत्रविजयीआणिपंडित ॥
 शतायुषीभाग्यवंत ॥ पितृसेवेसीअत्यंतरत ॥ जयाचेंचित्तसर्वकाळ ॥ ८४ ॥
 उदारआणिसर्वज्ञ ॥ पुत्रदेईभक्तांलागुन ॥ व्याधिष्ठाचीपीडाहरण ॥ त
 लाळकीजेगोविंदा ॥ ८५ ॥ क्षयअपस्मारकुष्ठादिरोग ॥ ग्रंथपठणेंसरावा
 भोग ॥ योगाभ्यासियासीयोग ॥ पठणमात्रेंसाधावा ॥ ८६ ॥ दरिद्रीव्हावा
 भाग्यवंत ॥ शत्रूंचाव्हावानिःपात ॥ सभावशसमस्त ॥ ग्रंथपठणेंकरून
 व्हावी ॥ ८७ ॥ विद्यार्थीयासीविद्याव्हावी ॥ युद्धींशस्त्रेंनलागावी ॥ पठणें
 जगांतकीर्तीव्हावी ॥ साधुसाधुह्मणोनियां ॥ ८८ ॥ अंतीव्हावेमोक्षसाध
 न ॥ ऐसेप्रार्थनेसीदीजेमन ॥ एवढेंमागतोंवरदान ॥ कृपानिधेगोविंदा ॥
 ॥ ८९ ॥ प्रसन्नजाहलाव्यंकटरमण ॥ देविदासासीदिधलेंवरदान ॥ ग्रंथा-
 क्षरींमाझेंवचन ॥ यथार्थजाणनिश्चयेसीं ॥ ९० ॥ ग्रंथींधरोनिविश्वास ॥ प
 ठणकरीलरात्रंदिवस ॥ त्यालागींमीजगदीश ॥ क्षणएकनविसंबें ॥ ९१ ॥
 इच्छाधरूनिकरीलपठण ॥ त्याचेंसांगतोंमीप्रमाण ॥ सर्वकामनेसीसाध
 न ॥ पठणएकनेमिलें ॥ ९२ ॥ पुत्रार्थीयाणेंतीनमास ॥ धनार्थीयाणेंएकवी
 सदिवस ॥ कन्यार्थीयाणेंषणमास ॥ ग्रंथआदरेंवाचावा ॥ ९३ ॥ क्षयअप
 स्मारकुष्ठादिरोग ॥ इत्यादिसाधनेंप्रयोग ॥ त्यासीएकमंडळसांग ॥ पठ
 णेंकरूनिकार्यसिद्धी ॥ ९४ ॥ हेवाक्यमाझेंनेमस्त ॥ ऐसेबोलिलाश्रीभगवं
 त ॥ साचनमानीजयाचेंचित्त ॥ त्यासीअधःपातसत्यहोय ॥ ९५ ॥ वि-
 श्वासधरीलग्रंथपठणीं ॥ त्यासीकृपाकरीलचक्रपाणी ॥ वरदीधलाकृपा
 करूनी ॥ अनुभवेकळीयेईल ॥ ९६ ॥ गजेन्द्राचियाआकांतासी ॥ कैसापाव

व्यंकटेशस्तोत्र.

(२१)

लाहरीकेशी ॥ प्रह्लादाचिया भावार्थीसी ॥ स्तंभांतूनि प्रगटला ॥ ९७ ॥ ब्र
जासाठीं गोविंदा ॥ गोवर्धनपरमानंदा ॥ उचलोनियां स्वानंदकंदा ॥ स्फ
रवीकेंलेंतयेवेळीं ॥ ९८ ॥ यत्साचेपरीभक्तांसी ॥ मोहेंपान्हावेधेनुजैसी
॥ मातेचास्नेहतुलनेसी ॥ त्याचपरीघडलेसे ॥ ९९ ॥ ऐसातूंमाझादातार ॥ भ
क्तांसिधालिशीकृपेचीपारवर ॥ हाचतुझानिर्धार ॥ अनाथनाथनामतुझें
॥ १०० ॥ श्रीचैतन्यकृपाअलोलिक ॥ संतोषोनिवैकुंठनायक ॥ वरदीध
लाअलोलिक ॥ जेणेंस्मरवसकळांसी ॥ ११ ॥ हायंथलिहितागोविंद ॥ या
वचनींनधरावाभेद ॥ हृदयीं वसेपरमानंद ॥ अनुभवसिद्धसकळांसी ॥
॥ १२ ॥ यायंथाचाइतिहास ॥ भावेंबोलिलाविष्णुदास ॥ आणिकनंलागती
सायास ॥ पठणमात्रेंकार्यसिद्धी ॥ १३ ॥ पार्वतीस उपदेशीकैलासनायक ॥
पूर्णानंदप्रेमस्मरव ॥ त्याचापारनजाणतीब्रह्मादिक ॥ मुनिस्मरवरचि-
स्मित ॥ १४ ॥ प्रत्यक्षप्रकटेलचनमाळी ॥ त्रैलोक्यींभजतीत्रिकाळीं ॥ ध्या
तीयोगीआणिचंद्रमौळी ॥ शेषाद्रिपर्वतींउभाअसे ॥ १५ ॥ देवीदासविष्णु
वीश्रोतयांचतुरां ॥ प्रार्थनाशतकपटणकरा ॥ जावयामोक्षाचियामंदि
रा ॥ कांहींनलागतीसायास ॥ १६ ॥ एकाग्रचित्तींएकांतीं ॥ अनुष्ठानकीजे
मध्यरातीं ॥ वेंसोनियांस्वस्थचितीं ॥ प्रत्यक्षमूर्तीप्रगटेल ॥ १७ ॥ तेथेंदेह-
भावसीनुरेठाव ॥ अवघाचतुर्भुजदेव ॥ त्याचेचरणींटेवूनिभाव ॥ वरप्र
सादमागावा ॥ १०८ ॥ ॥ इति श्रीव्यंकटेशस्तोत्रं समाप्तम् ॥ ॥

अथसूर्यस्तुतिप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीसेवितासूर्यनारायणायनमः॥ ॥ अथ
 ध्यानम्॥ ध्येयः सदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणः सरसिजासनसन्नि
 विष्टः॥ कैयूरवान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारीहिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः
 ॥ इति ध्यानम्॥ जयाच्यारथाएकचीचक्रपाहीं॥ नसेभूमिआकाशआधा
 रकांहीं॥ असेसारथीपांगुळाज्यारथासी॥ नमस्कारत्यासूर्यनारायणा
 सी॥ १॥ करीपद्ममाथाकिरीटीझळाळी॥ प्रभाकुंडलांचीदारीरानिराळी
 ॥ पहारश्मिज्याचीविलोकांसिकैसी॥ नमस्कार॥ २॥ सहस्रद्वयेंदोनशे
 आण्णिदीन॥ क्रमीयोजनेंजोनिमिष्यार्धतेन॥ मनाकल्पवेनाजयाच्यात्व
 रेसी॥ नमस्कार॥ ३॥ विधीवेदकर्मासिआधारकर्ता॥ स्वधाकारस्वाहादि
 सर्वव्रभोक्ता॥ असेअन्नदातासमस्तांजनांसी॥ नमस्कार॥ ४॥ युगेंमंत्र
 कल्यांतज्याचेनिहांती॥ हरीब्रह्मरुद्रादिज्याबोलिजेती॥ क्षयांतींमहा-
 काळरूपाप्रकाशा॥ नम॥ ५॥ शशीतारगोंवोनियांजोग्रहांते॥ त्वरेंमेरु
 वेढोनियांपूर्वपंथें॥ भ्रमेजोसदालोकरक्षावयासी॥ नमस्कार॥ ६॥
 समस्तांकरांमाजितूजाणचर्या॥ ह्मणोनीचतुंष्टेत्यानामसूर्यनि॥ दुजादे
 वततोदास्ववीस्वप्रकाशीं॥ नम॥ ७॥ महामोहतोअंधकारासिनाशी॥ प्र
 भाशुद्धसत्वाचिअज्ञाननाशी॥ अनाथारूपाजोकरीनित्यऐशी॥ नम॥ ८॥

सूर्यस्तुति.

(२३)

रुपाज्यावरीहोयंत्याभास्करासी ॥ नपहंशकेशावृत्यालाविरंची ॥ उभयारा
हनीसिद्धिदोऊनिदासी ॥ नमः ॥ ९ ॥ फुलेंचेंदनेपत्रपुष्पेंकस्वनी ॥ पुजावेंब
रेंएकनिष्ठाधरोनी ॥ मनींइच्छिलेंपाविजेतीस्करवासी ॥ नमः ॥ १० ॥ नम
स्कारसाष्टांगबापास्वभावे ॥ करोनीतयाभास्करालागिंध्यावे ॥ दरिद्रेंस
हस्रादिजोक्केशनाशी ॥ नमस्कारत्यासूर्यनारायणासी ॥ ११ ॥ रवीसूर्य
आदित्यमित्रादिभानू ॥ विवस्वानइत्यादिहीपादरेणू ॥ सदावांछितांपु
ज्यतेशंकरासी ॥ नमस्कारत्यासूर्यनारायणासी ॥ १२ ॥ ॥ इतिवामन
कृतसूर्यस्तुतिःसमाप्ता ॥ ॥ श्रीसूर्यनारायणार्पणमस्तु ॥ ॥ ६३ ॥

तुळसीआख्यानप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ गणेशगौरीचानंदन ॥ सिद्धिबुद्धिंचादातापूर्ण ॥ आ
दिवंदावागजवदन ॥ मंगळमूर्तीमोरया ॥ १ ॥ मगनमूंशारदासुंदरी ॥ बै
सोनिहंसावरी ॥ तेणेंबळलीमाझीचैखरी ॥ कवित्वालागी ॥ २ ॥ मगनमूंसदुरु
माउली ॥ त्याणेंमजवरकृपाकेली ॥ देहींमाझ्याशीतळझाली ॥ आलेंहृदयीं
ज्ञान ॥ ३ ॥ मगनमूंच्यासादिकजाण ॥ जेचौदाविद्यांचेंनिधान ॥ त्यांसीकेलेंन
मन ॥ दोनीकरजोडुनियां ॥ ४ ॥ व्याससांगेजन्मेजयालागून ॥ कथाऐकापु-
ण्येपावळ ॥ तुळसीदेवीचेंआख्यान ॥ एकचितेंश्रवणकरावें ॥ ५ ॥ तुळसी
वृंदावनजयाचेंघरीं ॥ धन्यधन्यतोप्राणीसंसारिं ॥ तयाच्यापुण्यानाहीसरी ॥
ऐकराया ॥ ६ ॥ नित्यजोतुळसीसनमस्कारी ॥ त्यासीदेवगूनियांयंमपळेदूरीं ॥ वि

षुदूतआदरकरी ॥ तयाप्राणियाची ॥ ७ ॥ जेप्राणीतुळसीचीपूजाकरिती ॥
 तुळसीआंगेंघडेश्रीहरीचीभक्ती ॥ हेवार्ताआहेभिश्चिती ॥ असत्यनम्रणा.
 वे ॥ ८ ॥ तुळसीदेवीचीमंजरी ॥ चढवितीश्रीकृष्णाचेशिरीं ॥ धन्यधन्यतेचि
 संसारीं ॥ ऐसेवदेव्यासऋषी ॥ ९ ॥ तुळसीपत्रघालितीकानीं ॥ त्यांच्यापातका
 चीहोयधुणी ॥ तोमाझाभक्तह्मणेशार्ङ्गपाणी ॥ मजआवडीतयाची ॥ १० ॥ तुळ
 सीचंदावनीचीभृत्तिका ॥ जोकपाळीलावीतिळका ॥ तोमाझाभक्तनिका ॥ ह्मणे-
 श्रीकृष्ण ॥ ११ ॥ जेतुळसीच्यामाळां ॥ प्राणीघालितीगळां ॥ मीस्वरूपसांबळा ॥ आ
 हेतेथें ॥ १२ ॥ ब्रह्माविष्णूमहेश ॥ तिन्हीदेवयेतीतुळसीस ॥ आवडतीसावकाश ॥
 तुळसीपूजनें ॥ १३ ॥ नित्यकरीतुळसीपूजन ॥ स्मरणेंसंतोषपावेश्रीकृष्ण ॥ तोचि
 होयसुरसंपन्न ॥ धन्यधन्यभक्तमाझा ॥ १४ ॥ फुकाचीतुळसीपूजिती ॥ तयांसी
 यमयातनातुदती ॥ बळेंघेऊनजाती ॥ विष्णुदूतवैकुंठीं ॥ १५ ॥ जयासीजाणेंबै-
 कुंठासी ॥ तोवैकुंठआहेतुळसीपासी ॥ मनींविश्वासेंतुळसी ॥ पूजनकरावें ॥ १६ ॥
 तुळसीसघालीजोउदक ॥ त्याप्राणियासिकेंचेंदुःख ॥ सदासर्वकाळपावेसुख ॥
 तुळसीपूजनें ॥ १७ ॥ जोकरीतुळसीपूजा ॥ भक्तिभावेंगरुडध्वजा ॥ कृष्णह्मणे
 केवळभक्तमाझा ॥ अतिप्रियहोय ॥ १८ ॥ तुळसीचंदावनजयाचेआंगणीं
 ॥ प्रातःकाळींदर्शनघडेनित्यानीं ॥ त्याच्यापातकाचीहोयधुणी ॥ तोपु-
 ण्यप्राणीजाणावा ॥ १९ ॥ फुकाचेंघालिनीतुळसीसपाणी ॥ यमदूतनगोजि
 तीतयालागुनी ॥ बळेंविष्णुदूतनेतीवैकुंठभुवनीं ॥ त्याप्राणियांसीं ॥ २० ॥ कुं
 भीपाकपडलावोस ॥ प्राणियांसिनाहीदोष ॥ बळेंनेतीविष्णुदास ॥ यमापासु
 नी ॥ २१ ॥ हेतुळसीचेंमहिमान ॥ जियेपासीअक्षयनारायण ॥ सांगतसेजन्मेज
 यालागुन ॥ ऐकराया ॥ २२ ॥ धूपदीपनैवेद्यआरती ॥ जेतुळसीसनित्यकरिती ॥
 त्याप्राणियांपुनरावृत्ती ॥ नाहीकल्यांतीजाणायां ॥ २३ ॥ तुळसीचीकरूनियांमाळ
 ॥ रामनामजपेसदासर्वकाळ ॥ तोदरिद्रीनहोयकेवळ ॥ निश्चयेसी ॥ २४ ॥ जेतु-
 ळमीपासीसारविती ॥ नित्यघृतदीपउजळिती ॥ तयांघरचीनसरेसंपत्ती ॥ तेकेव
 ळभक्तमाझे ॥ २५ ॥ जेतुळसीसविनविती ॥ मनोभावेसेवाकरिती ॥ जवळबैसोनियां
 प्रार्थिती ॥ तेचप्राणसखेमाझे ॥ २६ ॥ उद्धवह्मणेशार्ङ्गधरू ॥ तुळसीपूजनेउतरेपारू ॥

तुळसी आख्यान.

(२५)

जे तुळसी मन पूजिती पामरू ॥ काय गंती तयाची ॥ २७ ॥ उद्धवासि ह्मणे शार्ङ्ग पाणी ॥ जे
 • तुळसीची निंदा करिती प्राणी ॥ अधोगती त्यां होउनी ॥ कोडे वेडे होतात ॥ २८ ॥ जो प्राणी
 तुळसीचें मोडी आळें ॥ त्या प्राणिचा चें तोंड काळें ॥ सदा प्राणी तो तळमळे ॥ भाग्य नाही
 तयासी ॥ २९ ॥ जे प्राणी मोडिती तुळसी वृंदावन ॥ यम सांगे दृतां लागुन ॥ कुंभीपाकीं
 टाकानेऊन ॥ सत्य जाण उद्धवा ॥ ३० ॥ उद्धव ह्मणे श्रीपती ॥ पुरुषांची सांगितली गती ॥
 आतां स्त्रियांची कैसी गती ॥ ती सांगावी स्वामिया ॥ ३१ ॥ उद्धवासी सांगे नारायण ॥ ही
 कथा एक चित्ते करून ॥ तुळसी देवीचें आख्यान ॥ यथा निगुती ऐकपां ॥ ३२ ॥ ज्याना
 री तुळसी पूजन करिती ॥ सदा सौभाग्यवती होती ॥ पुत्रपौत्र संपत्ती ॥ होय तुळसी पू-
 जनें ॥ ३३ ॥ तुळसीपासींचें तन्य वनमाळी ॥ भक्तांसी सांभाळी चंद्रमौळी ॥ ज्याना
 री भाग्य ह्मनि पातकाळीं ॥ तुळसी पूजिती ॥ ३४ ॥ ज्यानारी तुळसीची पूजा चुकती ॥
 पुढिले जन्मीं सौभाग्य हीन होती ॥ हावृत्तांत सांगे श्रीपती ॥ उद्धवाला गोनियां ॥
 ॥ ३५ ॥ ज्यानारी करिती तुळसी पूजन ॥ नित्य ज्यांसी माझे ध्यान ॥ म्यां ठाव केळत
 यां लागुन ॥ वैकुंठासी राहावया ॥ ३६ ॥ वैकुंठवासींची तुळसी ॥ सत्य जाण मृत्युलो-
 • कासी ॥ पातकी उद्धवावयासी ॥ म्यां आणि लीनि श्रवये ॥ ३७ ॥ मृत्युलोकींचे जन अ-
 भिमानी ॥ न ओंकरवती तुळसी लागुनी ॥ ह्मणी नियम करील जाचणी ॥ त्या प्राणि-
 यांसी ॥ ३८ ॥ तुळसी मंदिर मांहेर ॥ तेथें मी वसें साचार ॥ दुसरानाहीं विचार ॥ सत्य
 जाण गा उद्धवा ॥ ३९ ॥ तुळसी वनाचें झाड म्हणती ॥ तें झाड न व्हे विष्णु मूर्ती ॥ आपण
 सांगे ऋषी प्रती ॥ शक्र देव ॥ ४० ॥ जो प्राणी पूजि नित्य काळीं ॥ मी त्याचा बालक तो मा-
 झी माउली ॥ तळहाताची साउली ॥ म्यां केली तयावरी ॥ ४१ ॥ तो तरी माझा आत्मस-
 खा ॥ आणि मी त्याचा पाठारवा ॥ तो मज होय प्रीति अधिका ॥ तुळसी पूजनें ॥ ४२ ॥
 भावे तुळसी प्रदक्षिणा करिती ॥ ते माझे भक्त सरव्या निश्चिती ॥ उद्धवा ते मज अति प्री-
 ती आवडती ॥ मी त्यांचा अंकित ॥ ४३ ॥ जो करी तुळसी पूजन ॥ तो माझा चित्तचैतन्य ॥
 उद्धवा मी त्याचा सज्जन ॥ सत्य सत्य जाण गा ॥ ४४ ॥ तुळसीची आणि माझी प्रीती ॥
 जे तुळसी पूजा करिती ॥ चिरंजीव तयांची संतती ॥ अखंड सौभाग्य तयांसी ॥ ४५ ॥
 तुळसी मी अश्वेदोन्ही ॥ जे हरिकृष्ण करिती नित्यानी ॥ त्यांच्या चुकती यम नाच-
 णी ॥ ते होत वैकुंठवासी ॥ ४६ ॥ तुळसी सकरिती प्रदक्षिणा ॥ त्यांच्या चुकती यम या

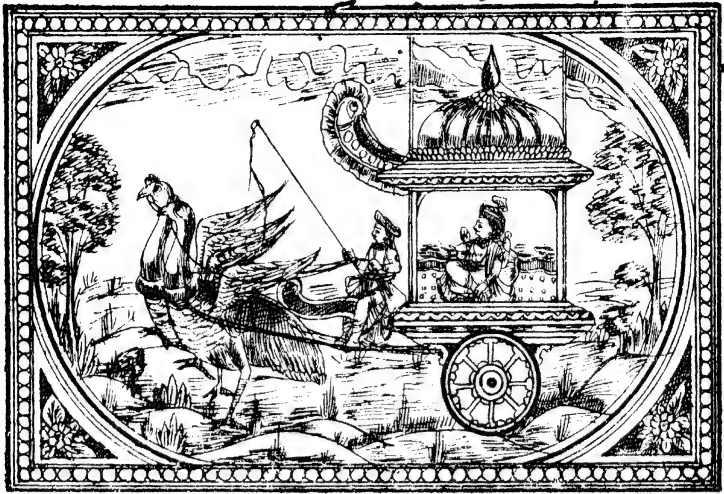
तना॥ बळेंनेतीवेंकुंठभुवना॥ त्याप्राणियांसीं॥४७॥ तुळसीसंघालितीलोटां
गण॥ तेमाझेप्रेमळभक्तजाण॥ कृष्णह्मणोइचीभक्तीकरून॥ उद्धरतीप्राणी
॥४८॥ जेप्राणीतुळसीचेंकरितीलग्न॥ त्यांचेंचुकुतेंजन्ममरण॥ तेजातीवेंकुंठा
लागुना॥ असत्यनह्मणावें॥४९॥ व्याससांगेजन्मेजयाप्रती॥ जेकरितीतुळसीची
भक्ती॥ तयांसीनाहींजन्ममरणनिश्चिती॥ चिरंजीवतेजाणावे॥५०॥ स्त्रीपुरुष
दोधेंजण॥ करितीतुळसीपूजाएकचित्तेंकरून॥ त्यांचेंफिटेवांझपण॥ वदेव्या
सक्रुषी॥५१॥ जेप्राणीतुळसीसंघालितीदंडवत॥ तेमाझेभक्तजाणगासत्य
॥ त्यांचेंमाझेएकचित्त॥ ह्मणेह्मणिकेश॥५२॥ तुळसीसबोलेजीजाण॥ तोमाझा
वैरीप्रत्यक्षसगण॥ त्याचेंहृदयपायेंकरीनचूर्ण॥ सत्यजाणउद्धवा॥५३॥ उणें
जोबोलेतुळसीसा॥ त्याचामीकरीननिर्वेश॥ श्रीकृष्णह्मणेउद्धवास॥ असत्यनळे
कदाकाळीं॥५४॥ मजसीबोलतीन्यूनता॥ त्याचीनाहींमजचिंता॥ तुळसीसबोल
तीअन्यथा॥ तेपावतीमहापतन॥५५॥ जोकरीलतुळसीचीपूजा॥ तोप्रीतीचाभ
क्तमाझा॥ वेंकुंठासीजाययादुजा॥ मार्गनसेजाणपां॥५६॥ तुळसीनामउच्चारी
जोनिशिदिनीं॥ तोमाझाभक्तशिरोमणी॥ त्याचियासत्वाचीरवाणी॥ उद्धरलीआ
हे॥५७॥ जेणेंषोडशोपचारींपूजाकेली॥ ऐसीह्मणेकृष्णमाउठी॥ लडिवाळपणें
आत्मबोली॥ उद्धवाप्रतीबोलतसे॥५८॥ उद्धवह्मणेदेवाश्रीपती॥ दोन्हीकरजो
डूनकरींविनंती॥ बरीत्तागितळीउद्धारगती॥ पापीयांची॥५९॥ तुळसीकथाऐके
कानीं॥ कृष्णह्मणेउद्धवालानी॥ ठावकेलावेंकुंठभुवनीं॥ त्याप्राणियांसी॥
॥६०॥ फुकावेंघडेतुळसीपूजन॥ त्यालागींप्रसन्ननारायण॥ हेदेवातुझेगुप्तदेणें
॥ ह्मणेउद्धव॥६१॥ त्रैलोक्यअसेंकीतुळसीजवळी॥ अठ्ठायाशींसहस्रक्रुषींच्या
मेळीं॥ साधुसंतांसहितगोपाळी॥ तुळसीसन्निध॥६२॥ जेतुळसीसनपूजि
ती॥ अज्ञानअभिमानिनीमानिती॥ तेमजनबोळरवती॥ त्यासीनरकप्राप्ती
जाणपां॥६३॥ साक्षात्वेंकुंठपाळतयांसी॥ नाहीलटकीवटवटतैसी॥ जेनाहीं
ह्मणतीतुळसीसी॥ तेमजसीनेणती॥६४॥ उद्धवातूंमाझाआवडतांभक्त॥ त्या
हूनविशेषसांगतोवृत्तांत॥ जोजाणेतुळसीभावार्थ॥ तोमलाअत्यंतप्रियकर॥६५॥
मीनिर्गुणनिराकार॥ मजकेंचारेआकार॥ मीझालोंसाकार॥ भक्तांलागीं॥

तुळसी आख्यान.

(२७)

॥६६॥ मजकेंचेंरेशिरवासूत्रं ॥ मजलानाहींकुळगोत्रं ॥ मजकेंचेंइष्टमित्र ॥ निष्कलं
 कमीअसें ॥६७॥ जैसीदोनप्रहरचीसाठली ॥ तैसीमायामजमाजीमाइली ॥ हीरवू
 णमीसांगितली ॥ उद्धवातुज ॥६८॥ कल्पवृक्षाचीछाया ॥ तेथेंमीहोयतृप्तीपा
 वलिया ॥ तैसीभक्तीमाझीमाया ॥ जाणगाचिउद्धवा ॥६९॥ मजभक्तीनें गोंविलें
 ॥ त्याच्याघरींम्यांदास्यत्वकेलें ॥ धर्माघरींम्यांउच्छिष्टकाढिलें ॥ भक्तीलागींजा
 णपां ॥७०॥ उद्धवमाझाभक्तसरवा ॥ आणित्याचामीपाठीराखा ॥ सर्वांठायींने
 टका ॥ धर्मनिंबांधलिया ॥७१॥ नित्यभक्तीधर्मन्याचेघरीं ॥ तोमाझाजाणसाहा
 करी ॥ मीत्याचाकैवारी ॥ ऐकगाउद्धवा ॥७२॥ उद्धवकृष्णासीकायह्मणे ॥
 माझीविनंतीस्वामीऐकणें ॥ एकअसेस्वामीसपुसणें ॥ तेंसांगावेदेवां ॥७३॥
 कवणेठायींस्वामीचेंठिकाण ॥ तेंसांगाआह्मांलागुन ॥ मीबालकअज्ञान ॥
 सांगिजेस्वामी ॥७४॥ उद्धवाऐकसावधान ॥ सांगतोमाझेठिकाण ॥ जेणेंहोय
 समाधान ॥ तुझियामनाचें ॥७५॥ एकभक्तांच्याहृदयकमळीं ॥ दुसरेंठिकाण
 तुळसीजवळी ॥ तिसरेंठिकाणसंतांचेमळीं ॥ सत्यजाणउद्धवा ॥७६॥ कृष्ण
 मुरवींचीएकोनिवार्ता ॥ उद्धवेंचरणेंठिविलामाथा ॥ धन्यधन्यगोपीनाथा ॥
 मजसनाथत्वाकेंलें ॥७७॥ उद्धवासीसांगेनारायण ॥ संतमाझेचित्तचैतन्य ॥
 माझेकरवदुःखन्यांवीण ॥ कोणजाणें ॥७८॥ संतमाझेगुरुमीसंतांचाचेल ॥
 त्याणींमाझेनामाचाविस्तारकेल ॥ नाहीतिरीमजला ॥ कोणजाणें ॥७९॥ वें
 कुंठलीकींचीतुळसी ॥ संतेंआंगिठीमृत्युलोकासी ॥ तुळसीनामसांगेजना
 सी ॥ तेंचनांचझालें ॥८०॥ उद्धवासीसांगेनारायण ॥ तरीतूंमाझाभक्तसज्ज
 न ॥ ऐसेंहेंतुळसीचेंआख्यान ॥ विस्तारेनीसांगितलें ॥८१॥ हीकथाजेकरि
 तीश्रवण ॥ तयांचेंचुकेजन्ममरण ॥ तेजिवंतपाहतीवेंकुंठभुवन ॥ सत्यजा
 णगाउद्धवा ॥८२॥ उद्धवहणेघननीळा ॥ तुझीनकळेमावलीळा ॥ तुळसी
 पूजासांगितलीसकळा ॥ यथानिगुती ॥८३॥ ह्मणेनामाविष्णुदास ॥ हीक
 थाऐकतीसावकाश ॥ जेणेंहोयपापनाश ॥ नासतीब्रह्महत्या ॥८४॥ हेंतुळ
 सीचेंआहेआख्यान ॥ रसाळआहेनिरूपण ॥ संतविश्रांतमुनिजनं ॥ आह
 रेंपरिसिजे ॥८५॥ ॥ इतिश्रीतुळसीआख्यानसंपूर्णम् ॥ ॥

उपयुक्तकथासंग्रह.

शनिमाहात्म्य प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ओं नमो जीगणनायका ॥ एकदंतावरदायका ॥ स्वरूप-
 पसंदराविनायका ॥ करीकृपामजवरी ॥ १ ॥ आतांनमुं ब्रह्मकुमारी ॥ हंसास्तदवागी
 श्वरी ॥ वीणाशोभेदक्षिणकरीं ॥ विजयपूतीसर्वदा ॥ २ ॥ नमनभाईगुरुवर्या ॥ सु-
 खमूर्तीकरुणालया ॥ नमूं संतश्रोतयांच्या पायां ॥ अभेदभेदाकरूनी ॥ ३ ॥ आतांन-
 मूं श्रीपांडुरंगा ॥ यावंतुवां कथेचिया प्रसंगा ॥ निरसूनिमाझिया भवभंगा ॥ करीकृ-
 पामजवरी ॥ ४ ॥ गुजरातभाषेची कथा ॥ नवयहांची तत्त्वता ॥ ही ऐकतां एकचित्ता ॥
 संकटव्यथानबाधिती ॥ ५ ॥ आतां उज्जयिनीनामनगरीं ॥ राजाविक्रमराज्यकरीं
 ॥ तेथीलचरित्राची परी ॥ ऐकाचित्तदेऊनियां ॥ ६ ॥ कोणी एके दिवशीं प्रातःकाळीं
 ॥ बैसली होती सभामंडळी ॥ तेथें महापंडितत्याकाळीं ॥ लहानथोरबैसले ॥ ७ ॥ ऐ-
 सी सभा बैसली घनदाट ॥ तेथें चर्चीनिघाली सभट ॥ सणती नवयहांतकोणथेष्ठ ॥
 सांगावंनीटनिवडोनी ॥ ८ ॥ कोणयायहाची कैशी स्थिती ॥ कैशी पूजा कैशी मती ॥
 कोणरूपकैशी गती ॥ ऐसें यथार्थसांगावें ॥ ९ ॥ ऐसें ऐकतांचि उत्तर ॥ पंडितसरसा
 वलेसभार ॥ काढोनि पुस्तकांचा सभार ॥ बोलती ते यथामतीनें ॥ १० ॥ प्रथम एक
 पंडितबोलिला ॥ रविग्रहती असें जला ॥ जो लागेत्याच्या उपासनेला ॥ त्यासि ग्रहक

शनिमाहात्म्य.

(२९)

दानवार्धा ॥१५॥ रवितोसूर्यनारायण ॥ जेभरझालेतत्परायण ॥ त्यांचींविघ्ने
होतीनिगसन ॥ महासामर्थ्यरवीचें ॥१२॥ आधिव्याधिदरिद्र ॥ स्मरणमात्रेंचि
होतीदूर ॥ मगउपासनाकरीजोनर ॥ चिंतिलेअर्थसर्वपुरती ॥१३॥ रवीतोसु-
ख्यदेवते ॥ त्यावीणसर्वहीजाणव्यर्थ ॥ नवग्रहआज्ञापाळिन ॥ ऐसाश्वेष्ठरवि
ग्रहहा ॥१४॥ ऐकतांरवीचीवार्ता ॥ आणित्याइतरग्रहांचीकथा ॥ तेणेंनिवारेसर्व
व्यथा ॥ ऐसेनवग्रहहीसमर्थ ॥१५॥ परीरवीअसेमहाबळी ॥ सर्वांमाजीआतुर्ब
ळी ॥ प्रत्यक्षदिसतोनेत्रकंमळीं ॥ तोमहासूर्यनारायण ॥१६॥ तंवदुसरापंडितबो-
लत ॥ सोभासीअसेबळअद्भुत ॥ तोमाळीअसेंम्हणवित ॥ वनस्पतीपोषितसे ॥१७॥
॥ जयाचेंआराध्यदेवत ॥ शिवसांबकैलासनाथ ॥ त्याच्याभाळींहाविलसत ॥ ह्मणो
निश्रेष्ठजाणावा ॥१८॥ चंद्रवर्षेअमृतास ॥ तृप्तकरीसर्वदेवांस ॥ निशिराजमहा
रूपस ॥ षोडशकळाजयासी ॥१९॥ तोनगांजीचकोणासी ॥ अतिसौख्यदातास
वीसी ॥ सदासर्वदानिर्मळमानसी ॥ धन्यजयाचेंपूजन ॥२०॥ मगतिसरापंडित
बोलत ॥ ऐकरायास्तुनिश्चित ॥ मंगळतोमहासमर्थ ॥ कथाऐकतयाची ॥२१॥ मं-
गळग्रहमहाक्रूर ॥ जैसीकांतेस्वप्नाचीधारा ॥ तयाचानकळेपार ॥ सर्वग्रहांमाजी
वरिष्ठपै ॥२२॥ मंगळग्रहसोनार ॥ क्रूरताजयाचीअतिथोर ॥ परीतोपूजकांसीरु-
पाकर ॥ मंगळकरीसर्वदा ॥२३॥ जेगर्वधरूपपूजानकरिती ॥ त्यांवरीतोस्वचळे
उग्रमूर्ती ॥ विलयाजायसंततीसंपत्ती ॥ धीवटींनाशकरीजीवित्वाचा ॥२४॥ तो
चिपूजकांसीसदाप्रसन्न ॥ सर्वअर्थकरीपावन ॥ सर्वदुःखनिरस्तून ॥ अंतर्बाह्य
संरक्षी ॥२५॥ तंवबोलेचवथापंडित ॥ बुधअसेमहाबळवंत ॥ बुधाचाप्रताप
अद्भुत ॥ सर्वग्रहांमाजी ॥२६॥ बुधजार्तीचाअसेवाणी ॥ नवग्रहांतशिरोमणी ॥
विघ्नेनाशतीतयाच्यापूजनीं ॥ सर्वानंदप्राप्तकरी ॥२७॥ बुधज्यावरीकृपाकरी ॥ उ-
क्ष्मीवंतत्यासिकरी ॥ ऐसातोमहापरोपकारी ॥ बुधग्रहजाणिजे ॥२८॥ बुधग्रहआ-
हेज्यस्सनीट ॥ सर्वमार्गसुचर्तासुमट ॥ कोणत्याकार्यासहीनूट ॥ तोनपाडीकल्यांतीं
॥२९॥ बुधाचीबुद्धिभारी ॥ कोणासीनिष्ठुरतातोनकरी ॥ संसारचिंताहरी ॥ प्राणि
मात्रांची ॥३०॥ मगबोलेपांचवापंडित ॥ गुरुचेंसामर्थ्यअसेअद्भुत ॥ गुरुतीश्वेष्ठसर्वां-
त ॥ इंद्रादिदेवप्रसमस्तां ॥३१॥ गुरुज्ञानाचानकळेपार ॥ आविकांसितोरुणत्कर ॥ क

र्मअकर्मचाकरीचूर॥भवभयव्यथेसी॥३२॥दुःखआणिदरिद्ररोग॥स्मरणमा
 त्रेंहोचभंग॥नवग्रहांतमहायोग्य॥ऐसाजाणिजे॥३३॥गुरुजातीचाअसेब्राह्म
 ण॥सर्वातश्रेष्ठअसेवर्णा॥सर्वदेवकरितीमान्य॥गुरुवचनासी॥३४॥गुरुअसेज्ञाना
 चापुरा॥तयाच्यासाम्यासिनसेदुसरा॥त्यापुढेनसेचीथारा॥कल्पनेचाकदाही॥
 ॥३५॥म्हणोनिकरितांगुरुसेवा॥मगग्रहांचाकोणकेवा॥गुरुसर्वभावेभजावा॥तेणें
 संतोषसर्वग्रहांसी॥३६॥शिवकरीगुरुपूजनासी॥तेथेंपाडकायइतरांसी॥ऐसाश्रेष्ठ
 जोसर्वासी॥आगमागमा॥३७॥तंवसाहवापंडितबोलिला॥शुक्रग्रहअसेबहुभला॥
 जेणेंअस्तरांउपकारकेला॥संजीवनीमेंत्रेकस्तनी॥३८॥शक्रगुरुतोदैत्यांचा॥त्रि-
 भुवनींधाकवाहतीजयाचा॥पारनफळेसामर्थ्याचा॥म्हणोनिश्रेष्ठतो॥३९॥शुक्रा
 चीशक्तीआहेफार॥तोकरिकर्मकर्मचाचूर॥विघ्नंपळतीदूरच्यादूर॥शुक्राचेंनाम
 घेतां॥४०॥शुक्रपूजनींजतत्पर॥त्यांच्याशौर्यासीनाहींपार॥जोदिव्यदेहीनिरंतर
 ॥एकाक्षतो॥४१॥आधिव्याधिदुःखदरिद्र॥स्मरणमात्रेंचहोतीदूर॥सर्वाभीष्टप
 रिकर॥प्राप्तकरीपूजकांसी॥४२॥नवग्रहांतशिरोमणी॥ज्याचामहिमावर्णिजेपुश
 णीं॥मान्यताश्रेष्ठसर्वाहनी॥शुक्राचीअसेजाणपां॥४३॥ऐसेहेसहाग्रहऐकोनिरा-
 जा॥तर्जनीमस्तकडोलीवीजा॥म्हणेउत्तमकथिलंकाजा॥अरवंडितयांतेंस्मराचें
 ॥४४॥आणिकग्रहराहिलेकोण॥सांगापंडितहोनिवडून॥कैसींत्यांचींनामेंखूण
 ॥त्यामूर्तीसिबोलिजे॥४५॥मगसंकेतेबोलेपंडित॥राहोआणिदुसराकेत॥हेउ-
 भयतांअतिअद्भुत॥दैत्यकुळींचेअसती॥४६॥मातंगजातीचेदोन्ही॥दुष्टक्रिया
 म्हणवीनी॥त्यांच्यादर्शनेंचंद्रसूर्यगगनीं॥चळचळांकांपती॥४७॥राहूपीडीचें
 द्रासी॥केतुतोसूर्यासीं॥ग्रहणबोलिजेतयासीं॥प्रत्यक्षदृष्टीसीदिसतसे॥४८॥
 प्राणिमात्रसर्वजन॥त्यांसीनसांडितीपीडेवीण॥परीकेलियापूजनस्मरण॥किं
 चित्पीडाकरिताती॥४९॥राहूमहापीडकअनिवारमाया॥तद्रूपचिकेतुजाणरा
 या॥उभयतांचीएकचर्चा॥पूजनस्मरणेंतोपती॥५०॥सर्वग्रहोंपरीसअतिकूर
 ॥जनांसिपीडाकरितीफार॥म्हणोनिपूजनस्मरणनिरंतर॥राहूकेतूंचेंकराचें॥५१
 ॥तंचनववापंडितबोलत॥शनिग्रहश्रेष्ठअवघ्यांत॥बलाढ्यहोयअद्भुत॥नकळे
 कळातयाची॥५२॥तोज्यावरीकरीकृपा॥त्यासिसर्वमार्गअसेसोपा॥ग्रहदि-

कपाळांवरीछोपा॥तयाशनिग्रहाचा॥५३॥ज्यावरीतोकोपासिचढे॥तयाव
रीनानाविघ्नेयेतीरोकडे॥तयाचासंसारविघडे॥नराहेकल्यांतीं॥५४॥शनिदे
वमहाक्रोधी॥ज्याचापराभवनोहेयुद्धीं॥देवदानवांविशुद्धीं॥दुःखदाताशनि
देव॥५५॥जोकांभाविक्सुज्ञाननर॥तोयात्रंयाचाकरीआदर॥पूजनस्मरणनि
रंतर॥त्यावरीकृपाकरीशनिदेव॥५६॥शनैश्चराचीमूर्तीकाळी॥तोजातीचाहो
यतेली॥चरणपंगुसरतचांगली॥पूजाकरीकाळभैरवाची॥५७॥त्याचीदृष्टीपडे
जयावर॥करीतयाचाचकनाचूर॥अथवाकृपाकरीजयावर॥तयासीसर्वआन
दप्राप्तहोय॥५८॥दृष्टीचाऐकाचमत्कार॥जन्मलाजेव्हांशनैश्चर॥तेव्हांदृष्टीप
डलीपित्यावर॥तेणेंकुष्ठभरलेंसर्वांगीं॥५९॥पित्याच्यारथीहोताजोसारथी॥तो
पांगुळझालानिश्चिती॥अश्वंविधानेत्रांप्रती॥अंधत्वआलेंतत्क्षणीं॥६०॥
तेव्हांत्यांनींउपायकेलेफार॥तरीगुणनयेचिअणुमात्र॥जंवदृष्टीफिरवीशनैश्चर
॥तंवतिघेहीआरोग्यपावले॥६१॥ऐसेंऐकतांराजाविक्रम॥हांसूनिबोलेसप्रेम॥
म्हणेपुत्रजन्मोनिकायकाम॥ऐसाअपवित्रजो॥६२॥तोपुत्रनव्हेकेचळवैरी॥जो
उपजतांचिऐसेंकरी॥पुढेंतोकायनकरी॥सांगापंडितहो॥६३॥ऐसेंबोलिलाहांसी
न॥करींटाळीवाजवीगर्जनी॥सभेसीविनोदवचन॥म्हणेहापुत्रकैसाहो॥६४॥
ऐसेंबोलतांतेअवसरीं॥कैसीवर्तलीनवलपरी॥तेऐकावीआतांचतुरीं॥चित्त
देऊनियां॥६५॥त्यासमयींशनिदेवविमानीं॥जातहोतेबैसोनी॥रायाचेंवा
क्यऐकतांतत्क्षणीं॥विमानरवालींउतरिलें॥६६॥अकस्मातयेऊनिसभेंत॥
बैसलेतेव्हांविमानासहित॥तंवपाहतेझालेसभापंडित॥ह्मणतीआलेशनिदेव
॥६७॥मगरावउठेझडकरोनी॥जाऊनिनमनकरीचरणीं॥तंवटाकिलाझि
डकास्तूनी॥शनिदेवानें॥६८॥ह्मणेतूराजाऐसामस्त॥टवाळीकरिशीअ-
द्भुत॥याचाचमत्कारक्षणांत॥दावीनपाहेंआतांची॥६९॥तूंफारकरितो
सोटावाळी॥नसतीचचढविलीकळी॥तरीकन्याराशीसमुक्तीं॥तुजलाग्रह
मीआलों॥७०॥तरीआतांपाहेंमाझाचमत्कार॥तूंनकोकस्तुर्गर्पफार॥ऐसेंवदो
निअतिसत्वर॥विमानारूढपैझाला॥७१॥तंवतोरावलागेचरणांसी॥ह्मणिकृ-
पाकरावीदीनासी॥अन्यायघालींपोटासीं॥कृपाकृवाशनिदेवा॥७२॥तरीतो

मानीचशनिदेव॥ह्मणेतुजदवीनअनुभवं॥तेव्हामनींखिन्नझालाराव॥चिंता
 मानसींफारकरी॥७३॥मगह्मणतसेपंडितांला॥आम्हीमहाग्रहउगाचिळकिल
 ॥तोआतांकष्टवीलआह्मांला॥तरीकैसेंकरावेंआतां॥७४॥जेजेंपुढेंहोणार॥ह्म-
 णोनिबुद्धिस्तुचेतदनुसार॥तरीजेंअसेललिखिताक्षर॥तेसेंआतांहोईल॥७५॥रा-
 यदिलगिरझालामानसीं॥विसर्जनकरीसभेसी॥जाताझालामंदिरासी॥कां-
 हींअंतरींस्तुचेना॥७६॥करूनियांसंध्यास्नान॥मगकरीतसेभोजन॥तदनंत-
 रकरीशयन॥नावेकपलंगावरी॥७७॥ऐसेंकरितांएकमास॥जाइलाराया
 विक्रमास॥मगकायवर्तलेत्याकथेस॥श्रीतींआतांऐकिजे॥७८॥रायाविक्र-
 मासिआलाशनी॥बारावाअतिकूरस्थानीं॥जेणेत्रासिलेबहुतप्राणी॥अभावि
 कांपीडितसे॥७९॥तेव्हंपंडितबोलतीवाचें॥रायापूजनकरौंशनिग्रहाचें॥सा-
 डेसातवर्षेनेमाचें॥सामर्थ्यआहेजाणिजे॥८०॥तुम्हींविनोदेहांसलांशनीसी॥
 तरीतोफष्टवीलतुम्हांसी॥जोकांगांजितोत्रैलोक्यासी॥तोचिमहाग्रहजाणिजे
 ॥८१॥चित्तकरोनिएकाग्र॥ऐकावापूजेचाप्रकार॥जेणेंकरूनशनिेश्वर॥कृपाक-
 रीलतुम्हावरी॥८२॥प्रथमकरोनिओषधीस्नान॥मगकरावेंप्रतिमेचेंपूजन॥अ-
 ष्ठाचानालघेऊन॥त्याचीप्रतिमाकरावी॥८३॥शास्त्रविधीपूजानिर्धार॥मगते-
 लअभिषेककर॥मृत्तिकेच्याकुंभावर॥त्याचीस्थापनाकरावी॥८४॥स्थापना
 झालियाजाण॥पूगीफलब्राह्मणासीदेऊन॥तेवीससहस्रजपसंपूर्ण॥यथासां-
 गकरावा॥८५॥जपसंख्याझालियावरी॥चतुर्थांशहवनकरी॥हवनझालि-
 याउपरी॥दानेंकरावींशनीचीं॥८६॥मगजपकर्त्याब्राह्मणासी॥शनिेश्वर
 रूपमानोनित्यासी॥दक्षिणादेऊनिपूजेसीं॥प्रसन्नचिकरावें॥८७॥मगकरावें
 ब्राह्मणभोजन॥यथाशक्तीद्यावेंदान॥ब्राह्मणतृप्तहोतांपूर्ण॥संतोषपावेश
 निदेव॥८८॥जेवींरक्षीबाळकासीमाता॥तेसेंरक्षीनिजभक्ता॥पंडितह्मणती
 रायासमर्था॥गोष्टीएवढीऐकावी॥८९॥राजाम्हणेपंडितांला॥शनीनमानी
 चआम्हाला॥तोचिमातापिताबहिला॥रक्षीतोचिपैंजाणा॥९०॥मगबोलेविक्र-
 मपंडितांसी॥तुम्हीजावेंआपुल्यागृहांसी॥जेहोणारअसेलतेनिश्चयेंसीं॥घ-
 डूनयेईलमटकेची॥९१॥ऐसेंबोलिलाउत्तर॥मगकायजाइलाचमत्कार॥चित्तक

रोनियांस्थिर॥ श्रवणकरविसर्वही॥ ९२॥ असोमगक्रोणे एकेदिवसी॥ दोनप्रहरच्या
समयासी॥ कारवानवेषे उज्जयिनीसी॥ घोडेविकावया आला शनीदेव॥ ९३॥ रूप
पालटोर्न आपुलें॥ वारूविकावया आणिलें॥ तंवतेथें गिराडफपातले॥ रावही आ
ला त्यास्थानी॥ ९४॥ तेव्हां किंमत पुसेरावो॥ तयासिम्हणे शनिदेवो॥ वारूफिरवूनि
पाहाहो॥ मग कळेल मोल तयाचें॥ ९५॥ तेव्हां सारंगवास्तू राव आणवित॥ चावूक
स्वारासी वरी बैसेवित॥ तेणें घोडा फिरवितां चौगानांत॥ अति उत्तम फिरतसे॥ ९६॥
तंव दुसरा घोडा अबलरव॥ त्याचें मोल रुपयेलक्ष एक॥ तो सोडूनि ताका किक॥ आ
णिला विक्रमापासी॥ ९७॥ तंव त्या सोदागरें काय केलें॥ राया विक्रमासी च बैसेविलें॥
घोडा फिरवितां रावबोले॥ अति उत्तम फिरतसे॥ ९८॥ तंव त्या घोडयासी कोरडामा
रितां॥ तेव्हां घोडा उडाला गगनपंथा॥ पवनवेगें वारू जातां॥ महावनान्त ते समयी॥
॥ ९९॥ अधिक कोरडामारितां॥ तांतो अधिक जाय पंथा॥ थोर अचस्था होय चित्ता॥
केंवीं वर्तलें ह्मणवोनी॥ १००॥ दूर देश अति उजाडी॥ तेथें घोर वन महाझाडी॥ तेथें नदी
च्यापेंल थडी॥ घोडा जाऊनि उतरला॥ १०१॥ तेथें राव उतरला रवालीं॥ तंव नवल परीवर्तडी
॥ वारू नाही नदी गुप्त झाली॥ झाडां झुडांसहित॥ १०२॥ तेव्हां आश्चर्य वाटलें विक्रमासी
॥ ह्मणे ईश्वर गती न कळे कवणासी॥ वारू आणिवनासी॥ काय विचार पें झाला॥ १०३॥
तंव अस्तासि पावला वासर मणी॥ अंधकार प्रवर्तली रजनी॥ पुढें मार्ग न दिसे न यनी॥
मग तेथें चिपहुडला॥ १०४॥ चार प्रहर गेलियावरी॥ उदयासि आला तमारी॥ मग तो एका
नगराचा मार्ग धरी॥ राजा विक्रम आपण॥ १०५॥ तंव तेथोनि चार योजनें दूरी॥ तामलि-
दाना मनगरी॥ तेथें जाता झाला ते अवसरी॥ हळू हळू पोहोचला॥ १०६॥ इकडे उज्जयिनी
ची कथाराहिली॥ ती आतां पाहिजे श्रवण केली॥ नगर जनीं वाट पाहिली॥ चार प्रहर रा
याची॥ १०७॥ तेव्हां सोदागर ह्मणे प्रधानासी॥ वारू द्यावा आमुचा आम्हासी॥ कोणीक
डेनेलें वारूसी॥ राया विक्रमानें॥ १०८॥ तंव पाहते झाले नगराचा हेर॥ कोशीदो कोशीकोस
चार॥ परी कोठें न दिसरा जेश्वर॥ मग चिंता प्रवर्तली॥ १०९॥ तेव्हां सोदागर ह्मणे प्रधानासी॥
सत्वर शोधोनि आणारायासी॥ नाहीतरी आम्हासी॥ पैकाद्यावा वारून्ना॥ ११०॥ तेव्हां प्र
धानासी पडली चिंता॥ मनीं ह्मणें केंसें करावें आतां॥ रायाचा शोध न लागेत तत्तां॥ सोदा
गें अडविलें॥ १११॥ मग प्रधानें काय केलें॥ सोदागरासि बोलाविलें॥ ह्मणें वारूचें मोल काय

वहिलें॥तेसांगाआह्मासीं॥१॥तयाबेंमोलसांगतांचिझंडकरीं॥पैकाघातलातया
 चेपदरीं॥तेव्हांप्रधानासीपुसोनिसत्तरी॥जाताझालाशनिदेव॥१३॥सोदागरगेळि
 यापाठी॥मार्गेकायवर्तलीगोष्टी॥नगरजनसर्वहोतीकष्टी॥देशपट्टणेंधुंडिलीं॥१४॥न
 गरींझालीऐसीपरी॥इकडेराजाविक्रमकायकरी॥तयातामलिंदापुरनगरीं॥ग्रामामाजी
 प्रवेशला॥१५॥तंवतेथेंव्यवहारीसावकार॥जातीचावैश्यधनाढ्यथोर॥तेव्हांतयाचेदु
 कानावर॥राजानावेकस्थिरावला॥१६॥सावकाराचेदुकानीं॥विक्रीहोतसेद्विगुणी॥त्या
 णेंभलामनुष्यजाणोनी॥आदरकेलातयाचा॥१७॥मगव्यवहारीबोलेभावें॥तुम्हींआ
 तांमुखमार्जनकरावें॥जातीचेकोणआह्मांसांगावें॥नामग्रामतुमचेंपें॥१८॥राजाम्हणेत-
 यावैश्यासी॥आम्हींक्षत्रियअसोंपरियेसीं॥आमुचाभुलुखदूरदर्शीं॥क्षणएकयेथेंउतरलों
 ॥१९॥मगसावकारेकरविलापाक॥अतिउत्तमषड्सादिका॥भातपुन्यासांडोदेख॥करवि
 लेबहुप्रकार॥२०॥मगतोवैश्यह्मणेक्षत्रिया॥उठावैगीजेवावया॥भोजनकरूनिलवला-
 ह्मां॥मगजावेंसुरवरूप॥२१॥मगरावकरीसंध्यास्नान॥सत्वरसारिताझालाभोजन॥
 उत्तमप्रकारचेंपकान्न॥सेवूनितृप्तीपावला॥२२॥तेव्हांवैश्यह्मणेक्षत्रियासी॥सत्यसां
 गावेंआह्मासीं॥मगविक्रमयेथार्थकथिलेंतयासीं॥तेव्हांतोनिजअंतरीसमजला॥२३॥
 आतांत्यासावकाराचीकन्यका॥नामतिचेंअलोलिका॥तिचापणहाचिदेखा॥इच्छिला
 वरवरावा॥२४॥परीतिसीनभिळेइच्छावर॥वैश्यशोधकरीनिरंतर॥तंवहाविक्रमराजा
 परिकर॥म्हणेंयासीद्यावीकुमारिका॥२५॥तेव्हांतोबोलेकुमारिकेसी॥बाईउत्तमवर
 आणिलातुजसी॥आतांतूमाळघालींयांसी॥नकरींअनमाना॥२६॥हास्वरूपेंआहेसुंदर
 ॥बत्तीसलक्षणीसाचार॥हाभाग्यवंतजाणावर॥यासीवरींकुमारिके॥२७॥तेव्हांकुमारी
 बोलेपित्यासी॥तुम्हीबहुतवर्णितांयासीं॥परीनभरेंमममानसीं॥तंवनवरींत्यासीनि-
 धरिं॥२८॥आजपाहीनयाचेंलक्षण॥कैसेंचातुर्यकीअज्ञान॥भाषणावरूनप्रमाण॥
 सर्वकळोंयेईल॥२९॥ऐसेवदतांझालीसांज॥तंवअस्तासिगेलाभानुराज॥पित्यासि
 ह्मणेंमहाराज॥पांथिकासीपाठवावें॥३०॥मगवैश्यह्मणेक्षत्रियासी॥जावेंनिद्राकरा
 वयासी॥अतिरम्यचित्रशाळेसी॥तेथेंसर्वविदितहोईल॥३१॥मगतोविक्रमउठोनि
 चाल्ला॥जेथेंहोतीकिन्नशाळा॥तेथेंहंसमयूरकोकिळा॥नानाप्रकारचेलेपिले
 ॥३२॥चित्रेरेंखिलींबहुकुशळता॥वास्तूआणिगजस्थां॥चित्रकारेंचित्रेरेंखितां॥

शनिमाहात्म्य.

(३५)

आळसकांहीं न केला ॥ ३३ ॥ पुढें पाहै राजान वनीं ॥ नवअपूर्व मंचक देखिला तत्क्षणीं
 ॥ त्यावर पासोडाले पदोन्ही ॥ आंथरुण घातलेसे ॥ ३४ ॥ रत्नरचित सुरंग पलंग ॥ त्या
 चरीना नापरीचे रंग ॥ जई जुई पुष्पें सुरंग ॥ शीज केली अतिनिगुती ॥ ३५ ॥ चरती लोब
 ती मोतियांचे घड ॥ चांदवाकरी तसे फडफड ॥ समयाजळती घडघड ॥ चतुष्कोणींचा
 रपें ॥ ३६ ॥ ऐसे पाहू निराव झाला चकित ॥ ह्मणे नकळे काय आहे वृत्तांत ॥ हा कोण देश
 कोणती गत ॥ हांईल ती कळेना ॥ ३७ ॥ कर्मच्या गती असती गहना ॥ जे जे होणार ते कदा
 चुकेना ॥ तें भोगिल्याचीण सुटेना ॥ देवांदि कां सवीसी ॥ ३८ ॥ तरी हं शनि देवाचें छळ
 ण ॥ त्याणें ही मायार चिली जाण ॥ आतां होणार ते होय आपण ॥ जो सर्वसी पीडितसे ॥ ३९ ॥
 ऐसा मनीं करो निविचार ॥ मग निद्रा करी राजेश्वर ॥ तया पलंगीं साचार ॥ सावधान निज अं
 तरी ॥ ४० ॥ नानापरीचे करी विचार ॥ बुद्धीचे तरंग अपार ॥ ह्मणो नि निद्रान ये साचार ॥
 परी मुरव आच्छादन केलेसे ॥ ४१ ॥ रायें केली ऐसी परी ॥ मग वेश्यकन्यका काय करी ॥ पं
 चारती घेऊनि करी ॥ आली रंगमहाला कारणें ॥ ४२ ॥ तिणें केला सर्वभृंगार ॥ गळां शो
 भती मोतियांचे हार ॥ केशरकस्तुरी कपूर ॥ सुगंधद्रव्यें आणिली पै ॥ ४३ ॥ पायीं पैंजण नें
 पुरें ॥ तीं झणत्कार करिती गजरी ॥ पदकासी जडिले दिव्य हिरे ॥ त्यांचे तेज फांकलेसे ॥ ४४ ॥
 ती जेसी पुतळीचे केवळ ॥ वर्त्ती सलक्षणी वेव्हाळ ॥ मृगनयनाभाळ विशाळ ॥ येऊनि
 उभी ठाकली ॥ ४५ ॥ रावनि द्वेचें मिषकरोन ॥ पलंगी पड्डाला सेजाण ॥ तो न उठे ऐसे जा
 णोन ॥ मग कुमारी काय करी ॥ ४६ ॥ चंदन पात्र घेऊनि हातीं ॥ अलोलिका होय सिंपिती
 ॥ तरी जागान होय नृपती ॥ कोणे ही प्रकारें करूनी ॥ ४७ ॥ ऐसी एक प्रहर झाली कष्टी ॥ जा
 गान होय मग झाली हिंपुटी ॥ मुक्ताहार ठेवूनि रघुंटी ॥ निद्रा करी संचित ॥ ४८ ॥ तं वनि
 द्रा आली कामिनीसी ॥ मगराव उघडितां मुरवासी ॥ विचार करी निज मानसीं ॥ मी स
 त्वधीर म्हणवितों ॥ ४९ ॥ परोपकारी माझे मन ॥ पापासि भितोरात्र दिन ॥ ही तंवकन्या
 असे जाण ॥ कैसें भाषण करावें ॥ ५० ॥ ऐसा विचार करी निज मानसी ॥ तंव तो निद्राभ्र
 कामिनीसी ॥ मग प्राहता झाला चित्रांसी ॥ तेथें अपूर्व वर्तलें ॥ ५१ ॥ चित्रींचा हांस निर्जीवि
 ॥ परी तो कांय करी लाघव ॥ खाळी उतळुनि सावयव ॥ हाराचीं मोत्यें भक्षी तसे ॥ ५२ ॥
 राव पाहूनि झाला चकित ॥ मनीं म्हणे हे आश्चर्य मात ॥ परी ही गोष्टी अनुचित ॥ दुःख
 दायक आपणासी ॥ ५३ ॥ जरी हार घ्यावा काढनी ॥ तरी बिरुद जातसे निरसूनी ॥ प

रासीसुखद्यावेम्हणोनी ॥ विरुदअसेमाझेहें ॥ ५४ ॥ परंतुगोष्टीहेंअघटित ॥ आप
 णादुरखहोईलमास ॥ तेथहृदशेचेंमानसत्य ॥ परीहारनकाढावा ॥ ५५ ॥ ऐसानिश्च
 यरायेंकेला ॥ इकडेहारहंसेगिळिला ॥ तेंपाहूनिरावनिजला ॥ कुमारिकेशंजारी ॥ ५६ ॥
 ॥ तंनउगवलाअसेदिना ॥ कुमारीउठग्रीखडबडीन ॥ ह्मणेपित्यानेंवरआणिलाजाण
 ॥ अतिमूर्खनपुंसक ॥ ५७ ॥ मनीक्रोधआलाभारी ॥ उठांनियाळलीझडकरी ॥ तं
 यतीहारपाहेखुंटीवरी ॥ तेथेंकांहींदिसेना ॥ ५८ ॥ हारनदेरेकुमारिका ॥ ती
 म्हणेपांथिकाअविचेका ॥ हारघेऊनिमहाठका ॥ निद्राकेलीस्तरवरूप ॥ ५९ ॥
 तरीहारदेईमाझाझडकरी ॥ तुजपचणारनाहींचोरी ॥ ऐशियागोष्टीनेंतुझीथोरी
 ॥ राहणारनाहींतत्वंतां ॥ ६० ॥ तरीहारदेमाझामजप्रती ॥ मगत्वांजावेंआपुलिया
 पंथी ॥ याचीचर्चाझालियानिश्चिनी ॥ नाशहोईलशरिराचा ॥ ६१ ॥ तंवपांथस्थ
 म्हणेकुमारिका ॥ हारनाहींआम्हांसिठाउका ॥ येथेंनिद्राकेलीह्मणोनिदेखा ॥ आळ
 घालिशीआम्हांवरी ॥ ६२ ॥ तंवतीकुमारीसंतप्तमनी ॥ पित्यासीसांगेतत्सणीं ॥ ह्म
 णेइच्छावरआणिलामजलागुनी ॥ त्याचेंलक्षणअतिउत्तम ॥ ६३ ॥ तुह्मीठकचोर
 आणिलाघरा ॥ तोतस्वरविद्येमाजीपुरा ॥ तेणेंचोरिलेंमाझियाहारा ॥ तरीतोभागु
 नीघेडजे ॥ ६४ ॥ तेव्हांवैश्यम्हणेपांथिकासी ॥ तुजविश्रामदिलाकासयासी ॥ तरीतू
 कांहारघेऊनबैसलासी ॥ बराझालासीउतराई ॥ ६५ ॥ उत्तमभोजनदिधलेंदेखा ॥
 आणिहीअर्पिलीनिजकन्यका ॥ ऐसेंअसतांमहामूर्खी ॥ हेकायआचरलासी ॥ ६६ ॥
 बराचफेडिलाउपकार ॥ देईमाझेकन्येचाहार ॥ मगत्वांजावेंसत्वर ॥ आलियापंथें
 ॥ ६७ ॥ तंवरावह्मणेसावकारासी ॥ तुमचाहारनाहींमजपासी ॥ हाकर्मभोगवो
 ढवलासायासी ॥ नसतेंचविघ्नहें ॥ ६८ ॥ तेव्हांसावकारासीक्रोधआला ॥ तेणें
 सेवकांसीहुकुमकेला ॥ बंधनकावेंयातस्कराला ॥ माग्यावानिष्ठुरपणें ॥ ६९ ॥
 यासीमारत्यादाखून ॥ हारहस्तगतनहोयजाण ॥ हापक्षाचोरह्मणोन ॥ ऐसें
 लक्षणपेंयाचें ॥ ७० ॥ मगत्यासेवकींघांवोनिसत्वर ॥ बांधिलातोमुशाफर ॥ अति
 शयदिधलामार ॥ दयानाहींकोणासी ॥ ७१ ॥ मारितीनिष्ठुरहोऊनी ॥ दयानाहीं
 अंतःकरणीं ॥ मारामासऐशावचनीं ॥ वैश्यतेव्हांबोलतं ॥ ७२ ॥ मारमास्तके
 लाजर्जर ॥ म्हणतीहारदेईगासत्वर ॥ महाभिर्दयनिष्ठुर ॥ दयानयेकोणासी

॥७३॥ मगराचं ह्मणे वैश्यांसी ॥ हारनाही आम्हापासीं ॥ कष्टवितोसि शरिरासी
 ॥ वृथाचि जाणकासया ॥ ७४॥ तंव वैश्य ह्मणे सेवकांला ॥ हा पक्षात स्कर नव्हे भला
 ॥ अद्यापि नाहीं कबूल आला ॥ मारखा तो निःशंक ॥ ७५॥ मगतो व्यवहारी काय
 करी ॥ जाऊनि रायाचे दरबारीं ॥ राखाचंद्र सेनाश्रित करी ॥ सांगे सकळ वर्तमान ॥
 ॥ ७६॥ ते ऐकोन राजेश्वर ॥ म्हणे आणावा तो तस्कर ॥ ऐसेंच न ऐकोनि सत्वर ॥ सेव
 कांची मांदी धांवली ॥ ७७॥ त्यांनीं बंधन करोनि विक्रमासी ॥ आणिलें शी प्रराधापा
 सीं ॥ मग प्रणिपात केला वेगें सीं ॥ सन्मुख उभा राहिला ॥ ७८॥ मगराच बोले पांथि-
 कासी ॥ हार आहे कीं तुज पाशीं ॥ तो देखी आतां सायकारासी ॥ प्राणवांचवी आपुला
 ॥ ७९॥ तंव विक्रम बोले वचना ॥ ऐकरायाचंद्र सेना ॥ हा रघुनलानाहीं जाणा ॥ असत्य
 न बोले कदाही ॥ ८०॥ हाराचा सांगावा विचार ॥ तरी वृथा ह्मणाल तुझी सर्वत्र ॥ न
 घडे तो रीति विचार ॥ घडला असे समर्था ॥ ८१॥ आह्मांसिय ह्मनाहीं सांनूळ ॥ नस
 ती उत्पन्न होती कळ ॥ त्याची काय करूनि हळहळ ॥ दोणार ते होतसे ॥ ८२॥ बरे
 चोरी न करावी परंतु केली ॥ परी आतां पाहिजे क्षमा केली ॥ सर्व अपराध पोटी धाळीं
 ॥ कृपा करी महाराजा ॥ ८३॥ ऐसें ऐकतां वचन राजेश्वर ॥ कोधें संतप्त जें साखदि
 रांगार ॥ गर्जना करोनी सत्वर ॥ काय बोलता जाडला ॥ ८४॥ सेवकांसि म्हणे उठा
 सत्वर ॥ तोडायचे चरण कर ॥ टाकून घानगराबाहेर ॥ अन्न उदक न द्यावें ॥ ८५॥
 ऐसारायाचा अविवेक ॥ मूढ मती ते सकळिक ॥ नाहीं कोणी ही शानिक ॥ यथाराजा
 तथा प्रजा ॥ ८६॥ तरी रायाचे मुखीं शनैश्चर ॥ मुचूं न दे कांही विचार ॥ तोचि पीडा
 करी वारंवार ॥ दुःख देत रायाति ॥ ८७॥ ऐसेंचंद्र सेनाचे उत्तर ऐकोनी ॥ सेवक उठि
 झडकरोनी ॥ राया विक्रमासीचा ठे घेउनी ॥ तयानगराबाहेर ॥ ८८॥ नेऊनियां
 नगर प्रदेशीं ॥ तोडिते झाडे कर चरणासी ॥ अश्रु येती जनान्या नयनांसी ॥ महासंक
 ट सोढवले ॥ ८९॥ तेव्हां हान पायचारी ॥ तोडिते ही निघुरीं ॥ टाकी निगमाबाहेरी ॥
 सेवक गेले सांगावया ॥ ९०॥ महाराजा पुसे सेवकांला ॥ तो मेल किंवा वांचला ॥ त्याचा प्रा
 ण कीटें उरला ॥ ऐसें बोलें उत्तर ॥ ९१॥ मग सेवक म्हणती महाराज ॥ सत्वरचि प्राण-
 जाईल सहज ॥ कर चरणांचीण आत्मराज ॥ कैसा सुख पावेल ॥ ९२॥ खाद्ययाचीण
 हैराण ॥ शरीरीं पीडा अतिदारुण ॥ तळमळ करी रात्रं दिन ॥ महादुःख होत ये ॥ ९३॥

इकडेराजाविक्रमकायकरी॥ ह्मतांपायांचेंदुःखभारी॥ जैसामत्स्यतळमळकरी॥ उदकावीणजाणपां॥ ९४॥ कोणीयेतातीवाटसरू॥ त्यांणींपाहतांयेगहिंवरू॥ तेह्मणतीहेपरमेस्वरू॥ कोणकष्टयात्राणियासी॥ ९५॥ जरीअन्नउदककोणीद्यावें॥ तरीरायेंत्यासिदंडावें॥ ताहणबंधनकरावें॥ ऐसाधाकजनासी॥ ९६॥ ऐसेंअसतांजाहलाएकमास॥ अतिदुःखहोतसेविक्रमास॥ परीदयानयेकोणास॥ ग्रहदशाम्हणवोनी॥ ९७॥ रावविक्रमशोककरी॥ म्हणेग्रहासमर्थाकृपाकरीं॥ निष्ठुरनकावेनिजांतरीं॥ दयाकरींदीनाची॥ ९८॥ ऐसीकरुणाभाकितांतयेवेळीं॥ मगशनेश्वरासीकृपाआली॥ ह्मणेयाच्यासत्वाचीनकळेखोली॥ सीमाझालीसाचार॥ ९९॥ तरीआतांपीडूंनयेतत्वतां॥ केलीरायाच्यामनींप्रेरकता॥ चंद्रसेनद्रवलाचिन्ता॥ ह्मणेअन्नउदकदेतेजावें॥ १००॥ अन्नउदकाचीआज्ञाजाहली॥ नगरजनांसीदयाआली॥ तेआणोनिदेतीनित्यकाळीं॥ कनवाळूकृपाळूजन॥ १०१॥ अन्नउदकाचाहोतसेसुकाळ॥ परंतुकरचरणावीणपांगुळ॥ त्याअतिदुःखहोतसेविकळ॥ चैननपडेक्षणभरी॥ १०२॥ ऐशींक्रमिलींवर्षेदोन॥ तोंवरीदुःखसोशिलेंअतिंदारुण॥ ऐसेंकर्माचेंविंदान॥ भोगित्यावीणसुटेना॥ १०३॥ तंवकोणेएकेदिवशीं॥ तेलीणवैसोनिशिविकेसी॥ जातहोतीससऱ्यांसीं॥ तयामार्गानें॥ १०४॥ त्यातेलणीचेंमाहेर॥ होतेंपेंउज्जयिनीनगर॥ सारसेरंतामलिंदापुर॥ ऐसेंश्रोतींजाणावें॥ १०५॥ तेथीलतेलियानेंउज्जयिनीहुनी॥ स्नुषाआणिलीमूळकरोनी॥ तंवतीत्यामार्गवरूनी॥ येतहोतीउभयतां॥ १०६॥ तेव्हांत्यातेलणीनें॥ पाहिलेंविक्रमाकारणें॥ मनींम्हणेगज्जाकोणें॥ आणिलासेयास्थानीं॥ १०७॥ मगतीखालीउतरोनिकामिनी॥ लागलीविक्रमाच्याचरणीं॥ ह्मणेहातापायांवांचूनी॥ कोणअवस्थाशरीराची॥ १०८॥ राजाअवलोकीतेलणीकडे॥ बाईविजयीअसोततुझेचुडे॥ कायवृत्तांतग्रामाकडे॥ तोसर्वसांगमज॥ १०९॥ मगकामिनीम्हणेअहोराया॥ सर्वसुरवीआहेतकरुणालया॥ परीहेअवस्थातुमच्यादेहा॥ कायह्मणोनिजाहली॥ ११०॥ रावह्मणेएकपतिव्रते॥ हाकर्मभोगजाणनिरुते॥ ग्रहदशाफिरलीमाते॥ हेकंतव्यदेवाचें॥ १११॥ मगसर्वसांगितलेंनिपेसी॥ जेंजेंवर्तलेंज्यासमयासी॥ तेंऐकोनिम्हणेविक्रमासी॥ धन्यधन्यरेविधातिग्रा॥ ११२॥ मगतीतेलीणकायकरीत॥ रायासीशिविकेमाजीबैसवित॥ आपुल्याग्रहासीघेऊनजात॥ अत्यादरेकरूनी॥ ११३॥ तंवतोतेलीकांपेथरथरां॥ ह्मणेहेंविघ्नआ

शनिमाहात्म्य.

(३९)

णिले घरा ॥ जरी श्रुत होईल रांजेश्वरा ॥ मग कैसें करावें आपण ॥ १४ ॥ तेव्हां सून ह्मणेश्व
 भरासी ॥ हा विक्रमादित्य निश्चयेसी ॥ धर्मनीतिं राज्य करी उज्जयिनीसी ॥ परी हे देशा
 ग्रहाची ॥ १५ ॥ हा माळवा देशींचा धनी ॥ जैसा उकरडांत पडला चिंता मणी ॥ दैवें लाधला
 आपणाला गोनी ॥ ह्मणोनि आणिला गृहातें ॥ १६ ॥ मगतो तेली काय करी ॥ रायाचंद्र
 सेना श्रुत करी ॥ आपण तस्कर टाकिला जो बाहेरी ॥ हात पायरवंडोनी ॥ १७ ॥ जरी आ
 ज्ञा होईल राजेश्वरा ॥ तरी आणीन त्या तस्करा ॥ दया उपजली मम अंतरा ॥ दीन अना
 थ म्हणवोनी ॥ १८ ॥ मगराव म्हणे भलारे भला ॥ आणावें त्या तस्कराला ॥ प्रतिपाळ क
 रीं विला ॥ अन्न वस्त्र देऊनी ॥ १९ ॥ ऐसा हुकूम केला रायानें ॥ मगतेली आला घरा कार
 णें ॥ तेव्हां तेलिया सविक्रम म्हणे ॥ गोष्ट सांगतो ऐकाते ॥ २० ॥ मगराव म्हणे महेतरासी
 ॥ तुम्ही श्रुत न करावें कोणासी ॥ विक्रम आहे मम गृहासी ॥ ऐसें कोठें न वदावें ॥ २१ ॥
 मगतो तेली म्हणे राजेश्वरा ॥ घाणा हा कावामाझिया घरा ॥ देई न मी अन्न आणिव
 र्वा ॥ ऐसाने मपें माझा ॥ २२ ॥ मग विक्रम म्हणे तेलियासी ॥ धन्य तुझी बुद्धी ऐसी ॥
 तुझा उपकार न फिटे आह्मांसी ॥ महासंकटीं रक्षिलें ॥ २३ ॥ ऐसें करितां कांहीं एक दिव
 स ॥ हो ते झाले विक्रमास ॥ त्या तेलियाचे घरी रात्र दिवस ॥ घाणा हा कीतसे ॥ २४ ॥
 तंव साडेसात वर्षे परि पूर्ण झालीं ॥ पुढें कथा कैशी वर्तली ॥ ती पाहिजे श्रवण केली ॥ ए
 काय चित्ते करोनी ॥ २५ ॥ मग कोणे एके दिवशीं ॥ सायंकाळ झाली निशी ॥ घाण्याव
 र असतां विक्रमासी ॥ बुद्धी कैशी आठवली ॥ २६ ॥ तो दीपरागाचा अवसर ॥ ध्यानान्त
 आणी राजेश्वर ॥ राग आळवीतसे मधुर ॥ सुस्वर कंठें करोनी ॥ २७ ॥ राग उद्धार करितां
 प्रत्यक्ष ॥ दीपला गले लक्षानुलक्ष ॥ जैसी दीपावळीचे देरव ॥ प्रकाशमान नगरांत
 ॥ २८ ॥ तंव एक सन्ताच्या माडींत ॥ राजकन्या अति रूपवंत ॥ नामें पद्मसेना निश्चित
 ॥ बैसली से आनंदें ॥ २९ ॥ तेव्हां तिनें अवलोकिला प्रकाश ॥ मग पाचारिलें परिचारिकेंस
 ॥ ह्मणो कोणें कंठें दीपोत्साहास ॥ शोध करोनी मज सांगा ॥ ३० ॥ दीपावळी तो आज-
 नाहीं ॥ आणिल ग्नहीनसें कोठें ही ॥ तरी हे आश्चर्य दिसतें कायी ॥ पाहूनि यावें सत्वर
 ॥ ३१ ॥ इकडे दीपराग झाला संपूर्ण ॥ तेव्हां दीपमाळले मुळीं हून ॥ मग दुसरा श्रीराग
 नामें कळून ॥ तेथें शब्द आळवीतसे ॥ ३२ ॥ पद्मसेनावदे परिचारिकेसी ॥ हा पुंरुष राग
 ज्ञानी विशेषी ॥ राग आळवितो अति सुरसी ॥ कोण्या स्थळीं पाहागे ॥ ३३ ॥ याचा

आणावासमाचार॥ धुडाकायेंसकळगर॥ जेथेंअसेलंतोनर॥ येथेंआणावेगेंसीं॥
 ॥३४॥ तेव्हांपरिचारिकाचोघीजणी॥ नगरीशोधकरितीतत्क्षण॥ तंवनीतेलियात्रे
 घरींघाणी॥ हाकीतसेचौरंगा॥ ३५॥ त्यापरतीनिराजकन्येसीसांगती॥ कींचौरंगाकेला
 जोनिश्चिती॥ तोतस्करतेलियाच्यागृहाप्रती॥ घाणाहाकीतबैसला॥ ३६॥ तोचिफरीत
 आहेरगराग॥ परीस्वरूपदिसताहेवेढंग॥ जैसेकांशिमग्याचेंसोग॥ ऐशियापरीदिसतां
 हे॥ ३७॥ पद्मसेनाम्हणेसाचार॥ तरीघेऊनियातोतस्कर॥ जीवेंभावेकरीनफतार॥ वेध
 लागलाअतरी॥ ३८॥ परिचारिकाह्मणतीप्रमाण॥ परीरायाश्रुतकरावेंजाण॥ ह्मणजे
 नलागदृषण॥ शब्दमयेआम्हावरी॥ ३९॥ तेव्हांपद्मसेनाम्हणेतुम्हासकायी॥ तयासी
 येथेंआणावपाही॥ मगरायासीश्रुतकरीनलबलाही॥ तुम्हीमनींभिऊंनका॥ ४०॥ तेव्हां
 परिचारिकानिघाल्यातेथुनी॥ येत्याझाल्यातेत्याच्यादुकानीं॥ मगत्यातेलियासिपुसो
 नी॥ नयासीघऊनिचालिल्या॥ ४१॥ एकस्तंभाच्यामाडीवरी॥ तयासीनेलेपैसत्वरि॥
 मगन्यातेअवलोकूनराजकुमारी॥ अंतरीसतोषली॥ ४२॥ मगतेवदेचौरंगासी॥ तुम्ही
 रागंज्ञानीअतिविशेषी॥ तरीआतारागउद्धारकरावेगेंसी॥ जेणेंतृप्तहोतीश्रवणहे॥ ४३॥
 मगतोकरीरागोद्धार॥ यथान्यायगातसेसुस्वर॥ कंठत्याचाअतिमधुर॥ जेंसागंधर्व
 दुसरा॥ ४४॥ ऐसाराजकन्येच्यामाडीवर॥ रागरंगहोतसेअपार॥ तंवचंद्रसेनआपु-
 ल्यामाडीवर॥ एकताझाला॥ ४५॥ मगरावपुसेपरिचारिकेसी॥ आजिकुमारिकेच्या
 म्हालासी॥ रंगहोतोदिवसनिशीं॥ कोणकार्यासीसांगपां॥ ४६॥ मगदासीम्हणती
 समर्था॥ हाअन्यायआह्मांसिलावितां॥ परीहेनिजकन्येचीअवस्था॥ आह्मांकडेका
 यशब्द॥ ४७॥ परंतुआमुचीएकविनवणी॥ घेऊनिपहावेंनिजनयनीं॥ मगयेईल
 कळोनी॥ अवस्थातेथील॥ ४८॥ पद्मसेनेचाविचार॥ आह्मांसांगतांनयेसाचार॥
 ह्मणोनितेथेंचलाचेंसत्वर॥ मगजेंकरणेंतेंकरावें॥ ४९॥ तंवत्यारग्यासीनिद्राआली
 ॥ तुढेंकथाकैसीवर्तली॥ तीपाहिजेश्रवणकेली॥ एकाग्रचित्तेंकरूनियां॥ ५०॥ राजा
 विक्रमत्यामाडीवर॥ बैसलासेचिंतातुरा॥ तंवसाडेसातवर्षेसाचार॥ भरलींशनि
 देवाचीं॥ ५१॥ राजामनींचिंताकरिता॥ केव्हांउज्जयिनीहोईलप्राप्त॥ क्लेशभोगिलेअ-
 त्यंत॥ परीरूपानकरीग्रहस्वामी॥ ५२॥ ऐसारावचिंतांकरिता॥ तंवतेथेंकायव-
 र्तलीमात॥ शनिदेवयेऊनिअकस्मात॥ सन्मुखउभाठाकला॥ ५३॥ ह्मणेऐकरा

शनिमाहांम्य.

(४१)

याविक्रमसेना॥ मजनओकरसीअज्ञाना॥ अद्यापिअनुभवतवमना॥ आलाकिं
 वानाहीं॥ ५४॥ मगरावउठूंपाहेझडकशेन॥ परीतेनाहीतकरचरण॥ तेव्हांतैसाची
 भूमिशयन॥ लोटांगणघालीतसे॥ ५५॥ तेव्हांशनिदेवह्मणेविक्रमा॥ धन्यधन्यतु
 आमहिमा॥ आतांमीप्रसन्नराजोत्तमा॥ इच्छाअसेलतेंमाग॥ ५६॥ तंवविक्रमस
 द्दबोलेवचन॥ ह्मणेमनुष्यदेहानपीडीजाण॥ हेंचिद्यावेमजदान॥ कृपाबुवाशनि
 देवा॥ ५७॥ म्यांदुःखसोसिलेंअनिवार॥ ऐसेंप्राण्यासिनाहींसोसणार॥ तरीतूं
 कोणासिनपीडींसाचार॥ हेंचिमागणेंशनिदेवा॥ ५८॥ ऐसेंऐकोनिशनिदेव॥ ह्मणे
 धन्यधन्यतूंविक्रमराव॥ परपीडेचाअनुभव॥ जाणतोरीनिजांतरीं॥ ५९॥ तूंनमा
 गसीहातपाय॥ राजछत्रादिस्वरवोपाय॥ तरीतुजईश्वरम्हणींये॥ परदुःखनिवा
 रिसी॥ ६०॥ मगरूपाउपजलीशनिदेवासी॥ रावाचीकरचणादिकेंसीं॥ पहिल्या
 हूनिअतिविशीर्षीं॥ संदरकायापेंकेली॥ ६१॥ मगरावशनिदेवाचेचरणधरी॥ ह्मणे
 कृपाबुवाकृपाकरीं॥ हेंचिमागणेंसाचारीं॥ नकरींपीडाकवणासी॥ ६२॥ मगराया
 तेंशनिदेवबोले॥ म्यांकायतुजदुःखदिधलें॥ दुःखगुरुनार्थेपाहिलें॥ तेकष्टकोणेरीं
 तीं॥ ६३॥ तुजदुःखदाविलेंकिंचित॥ म्यांकैसेत्रासिलेदेवदैत्य॥ तेंश्रवणकरींनिश्चि
 त॥ गुरुपीडाअवधारीं॥ ६४॥ एकेदिवशींप्रातःकाळीं॥ नमनकेलेंगुरुमाउली॥
 मगहस्तजोडोनितेवेळीं॥ विनंतीकरींतयासी॥ ६५॥ अहोजीश्रीगुरुनाथा॥ मी
 तुमच्याराशीसयथेंआतां॥ तरीमान्यकरींकृपावंता॥ साडेसातवर्षांतें॥ ६६॥
 मगगुरुह्मणेंगामजसी॥ तुम्हीकृपाकरावीआह्लासी॥ नयावेंआमुच्याराशी
 सी॥ घडीएकजाणपां॥ ६७॥ मगमीवदलोंतेवेळां॥ तुम्हीकरितांमाझाकंटाळा
 ॥ तरीमजथारानाहींदयाळा॥ कोणीनकरीमान्यमज॥ ६८॥ तरीपांचवर्षेमान्य
 करीं॥ अथवाअडिचवर्षेपदींधरीं॥ अडिचांवर्षाचीपरी॥ थोडकीचअसे॥ ६९॥
 परीतेनमानीचगुरू॥ मगमीम्हणेनघडेनिर्धाह्म॥ पुनःमनीकेलाविचारू॥ कींगु
 रूसीनजाचावे॥ ७०॥ गुरुकेवळमाउली॥ सदाकृपेचीसाउली॥ गुरुवचननमा
 नितांयेवेळीं॥ अधःपातप्राप्तहोय॥ ७१॥ तेवेळामीलागलोंचरणीं॥ विनंतीकरीत
 विनीतवचनीं॥ मीप्रसन्नतुजग्रहशनी॥ मगमागगुरुनाथां॥ ७२॥ तेव्हांगुरुम्हं
 णेशनैश्वरा॥ आह्लावरीकृपाकळा॥ नयावेंआमुच्याशरीरा॥ हेंचिआतांमागत

सें॥७३॥मगमीप्रसन्नझालोतेक्षणी॥साडेसातप्रहरयेतोंम्हणीनी॥तुम्हीमा
 न्यकेल्यासर्वप्राणी॥मानितीलमजलागीं॥७४॥मगगुरुदेवम्हणेप्रमाण॥तरी.
 सवाप्रहरयेणेंजाण॥तेमान्यकेलेंवचन॥मगआज्ञादिधलीगुरूनें॥७५॥गुरुवि
 चारकरीनिजमानसीं॥स्नानसंध्यास्वकर्मसी॥करितांदवडीनसवाप्रहरासी॥
 मगतोशनिदेवकायकरील॥७६॥ऐसागर्वधरिलामनांत॥तोमजकळलाचुत्तां
 त॥मगम्यांविचारिलेंचितांत॥कांहींचमत्कारदारववूं॥७७॥तंवतेआलीग्रहा
 चीवेळ॥तेव्हांगुरुझालाउतावेळ॥म्हणेमृत्युलोकींगंगाजळ॥तरीस्नानाला
 गीपेंजावें॥७८॥शनियद्वाचीपडतांछाया॥तेव्हांपालटलीगुरुकाया॥मगफ-
 कीरवेषेंतयाठायां॥शनैश्चरपातलों॥७९॥मजपासींस्वरबुजेंहोतींदोन॥
 तींकेंलींगुरूसीअर्पण॥मगगुरुहर्षयुक्तहोऊन॥दोनपैसेदेतमज॥२०॥मग
 स्नानकरोनितेवेळीं॥धोत्रांतफळेंबांधिलीं॥झारीशोभेकरकळीं॥चालिले
 तेमार्गानें॥८१॥तंवपुढेंदिसेएकनगरी॥तेथेंकायझालीपरी॥रावप्रधान
 भमंभरी॥दोनपुत्रदोघासी॥८२॥तेउभयतांत्यादिवशीं॥गेलेहोतेशिकारी
 सी॥दोनप्रहरझालेतयांसी॥वाटपाहेराजेंद्र॥८३॥तंवतेयेतांदिसेना॥इक
 डेउध्नीरजाहलाभोजना॥तेव्हांसेवकांसीकेलीआज्ञा॥धुंडुनिआणादोघांसी
 ॥८४॥मगतेसेवकनिघालेसत्वर॥लगबगाआलेगांवाबाहेर॥तंवतोपुढें
 देखिलाविप्र॥हातींझोळीस्वरबुजांची॥८५॥तंवमीशनैश्चरेंकेलीमाव॥फ
 ळांचींमस्तकेंझालींसावयव॥सेवकींओळखिलाब्रह्मदेव॥स्मृणतीतुम्हापा-
 सींकायआहे॥८६॥ब्राह्मणह्मणेसेवकांसी॥स्वरबुजेंघेतलींफराळासी॥से
 वकम्हणतीरुधिरासी॥स्वावहोतोदिसताहे॥८७॥तूंब्राह्मणकिंवाशूद्र॥
 वस्त्रांतूनगळेरुधिर॥कायआहेतेंसत्वर॥दाविजेपेंआह्लासी॥८८॥मगगु-
 रुझालाभयभीत॥स्मृणहेअघटितकायवदत॥अधोदृष्टींझोळीपाहत॥
 तंवतेरुधिरप्रत्यक्ष॥८९॥सेवकझोळीघेतीहिरून॥मगतेपाहतीसोडून॥
 तंवशिरकमळेंनिघालींदोन॥प्रधानराजपुत्रांचीं॥९०॥सेवकस्मृणतीरेचोंडा
 ळा॥महादुष्टापतितारवळा॥ब्रह्मवंशींअमंगळा॥दयानाहींतुजअंतरीं॥
 ॥९१॥मगक्रोधयुक्तमानसीं॥बंधनकरितीब्राह्मणासी॥मारितमारितत

यासी ॥ रायापासीं आणिला ॥ ९२ ॥ गयासन्मुख उभा करून ॥ सेवकसांगतीवर्त
मान ॥ हा बाळहत्यारा ब्राह्मण ॥ याणें उभयतां सिमारिलें ॥ ९३ ॥ ऐकतां चिरा
यासी आली मूर्च्छना ॥ मनीं म्हणी कैसें कैलें नारायणा ॥ एक पुत्र होता तो ही मना ॥
नाहीं आला तुझ्याकीं ॥ ९४ ॥ ब्राह्मण नोहे हा काळ ॥ याणें गिळिला माझा बाळ ॥ त
री यासी नेऊन तत्काळ ॥ स्फळावरी देई जे ॥ ९५ ॥ ऐसा हुकूम होतारा याचा ॥ स्फुळ
करविला कोरवडाचा ॥ नेऊन रोविला पेंसाचा ॥ नगराबाहेरी ॥ ९६ ॥ तंव भृगूचिया मंदि
रात ॥ वर्तमान झालें श्रुत ॥ तेव्हां एकचि झाला आकांत ॥ तो लिहितां यथविस्तारेला ॥ ९७
परी राजपुत्राची कामिनी ॥ पतिव्रताला वण्णरदाणी ॥ घाती ऐकतां तत्क्षणीं ॥ सतीजा
वयासिद्ध झाली ॥ ९८ ॥ आतां इकडे गुरुनाथासी ॥ घेऊन गेले स्फळापाशीं ॥ तेव्हां नसु
चें कांहीं गुरूसी ॥ ग्रहदशीनें वेष्टिला ॥ ९९ ॥ मग गुरुवदे सेवकांला ॥ आतां सुकीं न
द्यावें आह्मांला ॥ दहासहस्र रुपये तुम्हांला ॥ देतो क्षणभरी थांबावें ॥ ३०० ॥ दो-
न घटिका आह्मांसी ॥ सुकीं नद्यावें निश्चयेसीं ॥ मग अवलोकावें नेत्रेसीं ॥ कैसें होई
लतें ॥ १ ॥ ऐसे करुणाशब्द बोलतां तयां ॥ तयाची सेवका आली दया ॥ तेव्हां ते म्ह
णती दोन घटिका थांबोनियां ॥ मग देऊं स्फळावरी ॥ ११ ॥ ऐसे बोलतां बोलतां जाण ॥
सवाग्रहर झाला परिपूर्ण ॥ प्रधानराजपुत्र दोघे जण ॥ आले वारूं सहित ॥ १३ ॥ जेणें रा
यासी जाणविलें ॥ त्याचें दरिद्र दूर केलें ॥ मग सेवकांसी आज्ञापिलें ॥ सुकीं नद्यावें ब्रा
ह्मणा ॥ ४ ॥ तेव्हां सेवकां वले सत्वर ॥ येऊनि नगराबाहेर ॥ सांगितला समाचार ॥
सुकीं नद्यावें ब्राह्मणाला ॥ ५ ॥ मग तो आणिलारा यापासीं ॥ उभाराहिला सन्मुखें
सी ॥ आशीर्वाद देऊनियां रायासी ॥ आपुले वृत्तांता निवेदिलें ॥ ६ ॥ ऐकोनि राव झाला
सद्गदित ॥ ह्मणो मज नव्हतें विदित ॥ मी दूषणला वों निवधित ॥ होतो तुम्हां गुरुराया
॥ ७ ॥ धिगू धिगू हा संसार ॥ मी महापापी अनिवार ॥ केवढा केला अविचार ॥ रा-
ज्यमदें करूनी ॥ ८ ॥ तेव्हां सद्गदित झाला नृपती ॥ गुरुचरणधरिले मीतीं ॥ स्फुंद
स्फुंदो निरडे निश्चितीं ॥ मी अपराधी गुरुराया ॥ ९ ॥ नेणत पणें जाहला अविचार ॥
तो क्षमा करीं साचार ॥ मग हात धरोनि सत्वर ॥ सिंहासनीं बैसविला ॥ १० ॥ मग गु-
रु म्हणो ऐक भूपाळा ॥ हा अन्याय न्नाहीं तुजला ॥ ही शनें श्वराची कळा ॥ दुःख
दाविलें तयानें ॥ ११ ॥ मग झोळी आणोनि पाहती ॥ तंव तीं रवर्बुजें चदिसती ॥ शिर

कमळांची आकृती ॥ अदृश्यजाहली तत्काळी ॥ १२ ॥ असो रायें कसविलें भोजन ॥
 गुरुपंक्तीस वैसला आपण ॥ आणखी ही दिव्य ब्राह्मण ॥ सर्व तृतीयाचले ॥ १३ ॥ म
 ग गुरूसी चस्त्रे भूषणें ॥ दिधलीं राया भूगूनें ॥ तेव्हां आज्ञा घेऊनि गुरूनें ॥ प्रयाण
 केले तेथोनी ॥ १४ ॥ मग शनि देव आले गुरूपासीं ॥ नमन केले साष्टांगीं ॥ ह्मणे वर्त
 णूक जाहली कैशी ॥ ती सांगावी गुरुनाथा ॥ १५ ॥ गुरू म्हणे वापाशनैश्वरा ॥ सवा प्रं
 हरांत केला माझा मातेरा ॥ साडेसात वर्षे येता सीखरा ॥ तरी मग काय होतें कळेना ॥ १६
 ॥ तूं ग्रहांमाजी ग्रह श्रेष्ठ ॥ जीवांसी देसी बहुकष्ट ॥ मी तुज गुरू अति श्रेष्ठ ॥ बरा उपका
 र फेडिला ॥ १७ ॥ असो जे जाहले ते बरे झाले ॥ परीं ऐसें कोणा न कष्ट वींचिले ॥ तुज
 शपथ माझी येथे ॥ शनि ग्रहास मर्था ॥ १८ ॥ मग शनि देव ह्मणे गुरूसी ॥ गर्व न घ
 रावा मानसीं ॥ गर्व धरील त्या पुरुषासी ॥ ऐसेंच मी गांजीन ॥ १९ ॥ गुरूजी तुम्हासी ग
 र्व झाला ॥ ह्मणोनि हा अपराध घडला ॥ तरी क्षमा करीं बाळकाला ॥ अपराध पोटीं -
 घालिजे ॥ २० ॥ मग जाऊनि शिवापासीं ॥ ह्मणें आतां येतो मी तुम्हांसी ॥ तंव शंभु
 ह्मणे आह्मासी ॥ काय करिशी येउनी ॥ २१ ॥ परीं येशी तेव्हां सांगोनि येणें ॥ ऐसें उ
 भयतां झालें बोलणें ॥ मग दुसरे दिनीं म्यां शनीनें ॥ येतो म्हणोन सकचविलें ॥ २२ ॥ शं
 करें ऐकोनि वचनासी ॥ क्षण एक लपला कैलासीं ॥ मग वदता झाला मजसी ॥ तुवां
 आमुचें काय केलें ॥ २३ ॥ मग मी म्हणें महा देवा ॥ तुमचा पाक त्रिभुवनीं संपा ॥
 मज भैणें लपला सिद्ध देवाधिदेवा ॥ हे काय योडे असे ॥ २४ ॥ ऐकोनि हारचकरी कै
 लासराज ॥ ह्मणे धन्य तुझे उग्रतेज ॥ मग माते कृपा करीनि सहज ॥ आज्ञा देता जा
 हला ॥ २५ ॥ मग ग्रह आलों रामचंद्रासी ॥ वनवास भोग विलातयासी ॥ आणि ग्रह
 येतां सीतेसी ॥ रावणें चौरुनि पेंनेलें ॥ २६ ॥ रावणाच्या मंच कारवालने ॥ नवग्रह
 होतें पालथे ॥ त्या वरी मंच कळे पुनि निरुने ॥ रावण पड्डे नित्य काळी ॥ २७ ॥ मग तेथें
 आले नारद मुनी ॥ ते वदत झाले मजलागुनी ॥ तूं ग्रह श्रेष्ठ महा अति मानी ॥ ऐशी दशा
 तुमची ॥ २८ ॥ तरी येथें तुमचें काही न चाले ॥ गरिबासी कष्ट वितो वळे ॥ हे सामर्थ्य न
 व्हे आगळें ॥ उगाचि पुरुषार्थ भोगितां ॥ २९ ॥ मग मी वदेनारदासी ॥ आम्ही पाल
 थें ते सींचे करविशी ॥ मग पाहें पराक्रमासी ॥ कैसा आहोतो दावीन ॥ ३० ॥ नारद म्ह
 णा मी ऐसें करीन ॥ ऐसें बोलोनि यांच वचन ॥ मग रावणापासीं जावोन ॥ सांगेतयासी

शानिमाहात्म्य.

(४५७)

विचार॥३१॥हृणोयहपालथेघालून॥मंचकींमिद्राकरिसीरात्रंदिन॥तरीहेंअनुचि
तअसेजाण॥वैरियाचेउरावरीपायद्यावा॥३२॥तेंचनरावणामानलें॥मगपा-
लथेतसोइचेकेले॥मगतेथेंकायवर्तलें॥तेंपरिसावेंसज्जनीं॥३३॥हृष्टीफिरवितांश
नैश्वरें॥जणमासांतसहपरिवार॥निर्दाळीलेंरामचंद्रें॥पुत्रपौत्रांसहित॥३४॥हरिश्चं
द्रासिआळोशनी॥बाराचाक्रूरस्थानीं॥पीडिताझालाकौशिकमुनी॥राज्यभ्रष्ट
तोकेला॥३५॥पुढेंअतिदुःखदिधलेंतयासी॥स्त्रीपुत्रादिघातलेविक्रयासी॥स्वयें
हिविकलाडोंचासी॥तेथेहिजाचिलेंबहुत॥३६॥ऐसेंकष्टविलेंराजोत्तमा॥दमयं-
तीप्राणमनोरमा॥दुःखदिधलेंविक्रमीत्तमा॥पीडियेलीदमयंती॥३७॥ग्रह
आलोंइंद्राया॥तेणेंभोगिलीगौतमजाया॥भगांकितझालीसर्वकाया॥ऋषि
शापेंकलूनियां॥३८॥ग्रहआलोंचंद्रासी॥स्पर्शिलेंतेणेंगुरुपत्नीसी॥कलंकला
गलातयासी॥ऐसेंझालेंजाणपां॥३९॥ग्रहआलोंसिंहासी॥क्षयझालाशत
पुत्रांसी॥तैसेंचिपीडिलेंपराशरासी॥मत्स्यगंधाभोगिली॥४०॥पांडवअहद-
शाभोगित॥राज्यहरोनिगेलेचनांत॥कौरवांचाक्षयकेलाक्षणांत॥ग्रहयेतांवि-
तकाळीं॥४१॥तैसाचिग्रहआलोंश्रीकृष्णाला॥स्यमंतकाचाडागलागला॥तो-
कोणत्याकारणेंनिघाला॥हरिविजयींतीकथा॥४२॥मगरूष्णम्हणेशनैश्वरा॥
तूंमहासमर्थहोमीस्वरा॥सर्वत्रांसांतुझादरारा॥देवदानवादिकांसी॥४३॥अमां
म्यांऐसेंसर्वात्रासिलें॥त्यांततुजकांहींसेंदुःखदिधलें॥किंचिनूचमल्कारासिदा
खविलें॥समजावयातुजलागीं॥४४॥मगविक्रमउठेझडकरी॥साष्टांगनम
स्कारकरी॥धन्यशनैश्वराअवधारीं॥पावनकेलेंमजलागीं॥४५॥आतांमी
तुजअनन्यशरण॥कृपाकरींअनाथालागुन॥हेंचिद्यावेंवरदान॥नपीडींभाणि
मात्रासी॥४६॥मगशनिम्हणेंविक्रमासी॥धन्यतूंपरोपकारीहोसी॥परपीडा
निवारितांसी॥उपमानहेंतुजलागीं॥४७॥तेव्हांप्रसन्नझालाशनैश्वरा॥रायासी
देताझालानिजयर॥हाग्रंथश्रवणपठणकरीजोनर॥तयासीपीडानकरींमी॥४८॥
भावेकरितांश्रवणपठण॥आदरेंग्रंथसंरक्षण॥त्यासीरक्षींमीरात्रंदिन॥कृपाक
रीनसर्वथा॥४९॥जोकांश्रवणपठणनकरी॥आणिग्रंथाचीहेळणाकरी॥तया
नराच्याशरीरीं॥पीडाफारकरींनमी॥५०॥श्रवणपठणाचाऐकविचार॥नि.

त्यअथवाशनिवार॥श्रवणपठणफरीजोनरी॥उपोषणेंअतिसंतोषे॥५१॥जरी
 नकरवेउपोषणासी॥तरीश्रवणकरावेअहर्निशी॥तेणेंसंतोषमममानसीं॥प्र
 गपीडानकरींतत्वतां॥५२॥हेवचनमाझेनेमस्त॥विक्रमासीभाषदेत॥त्यानरा
 सीमीभाग्यवंत॥करीनजाणनिघरिं॥५३॥ऐसावरदेऊनिरायासी॥शनिदेव
 गेलेनिजस्थानासी॥पुढेंकथावर्तलीकैसी॥तीश्रवणकराओतेहो॥५४॥राज
 कन्येच्यामाडीवर॥विक्रमासिभेटलेशेनेश्वर॥तेव्हाराचावेदिव्यझालेंशरीर
 ॥जैसासूर्यप्रकटला॥५५॥तंचंद्रसेनरावआला॥पाहेतंवदेसवेविक्रमाला॥
 जैसामदनाचापुतळा॥तटस्थझालामानस्थीं॥५६॥मगतीपद्मसेनाराजकुम
 री॥रायाविक्रमातेवरी॥रावपुसेतेअवसरींआपणकोणमहाराज॥५७॥
 विक्रमवदेसाचार॥मीतुमचाअसेंचोर॥श्रीपतीवैश्यसावकार॥बोलावात
 यासी॥५८॥तंचधांवलीसेवकांचीमांदी॥वैश्यबैसलाहोतागादी॥स्मृण
 तीबोलाविलेंरायेआधीं॥सत्वरतेथेंचलावे॥५९॥वैश्यउठलाझडकरून॥
 धेंऊनिरायासीकरीनमन॥रावस्मृणेवैश्यालागुन॥हाचितस्करहोयकीं॥६०॥
 वैश्यस्मृणोरायासी॥आतांचलामममंदिरासी॥अवश्यस्मृणोनिवेगेसीं॥चित्र
 शालेसीपातले॥६१॥तंचचित्रीचानिजीचिहंस॥जेणेंगिळिलेंहोतेहारास॥तोपु
 न्हाउगळीसावकाश॥जैसाहोतातेसाची॥६२॥हारउगळिताहंसानें॥तोपाहि
 लासर्वजनें॥हेंआश्चर्यसकळांकारणें॥स्मृणतीहेअघटित॥६३॥मगतोवैश्य
 वाणी॥बहुसंतोषलानिजमनीं॥कन्याअर्पूनिचरणीं॥विक्रमाच्यालागला॥
 ॥६४॥जनस्मृणतीअघटितकळा॥निजीविलेपेंहारगिळिला॥दोषलाचिला
 महापुरुषाला॥तेंआजिकळूंआलें॥६५॥चंद्रसेनपुसेविक्रमासी॥आपण
 राहतांकोणेदेशीं॥कोणनामकोणेंवंशीं॥जन्मतुमचेंसांगावे॥६६॥तंचविक्र
 मस्मृणेचंद्रसेना॥कायपुससीबिचक्षण॥मीअसेंउज्जयिनीचाराणा॥नाम
 तरीविक्रम॥६७॥ऐसेंऐकतांराजेश्वर॥घालीसाष्टांगनमस्कार॥स्मृणोअन्या
 यघडलाथोर॥कृपाकरींदयाळा॥६८॥तेव्हांचकीअसतेंश्रुत॥तरीकष्ट
 कांहोतेप्राप्त॥नकळतांझालेंअनुचित॥त्यासिउपायकायसा॥६९॥विक्रम
 स्मृणोराजेश्वरा॥हाआमुच्याग्रहदशेचाफेरा॥नाहींपूजिलेंशेनेश्वरा॥स्मृणो

शनिमाहात्म्य.

(४७)

निकष्टपायलो॥३७॥जवग्रहनक्रंतासानुकूळ॥ ह्मणोनितवबुद्धीविकळ॥
 आतांयहझालासानुकूळ॥ ह्मणोनिऐसेंवदतोसी॥७१॥ असोरायानेंसोह
 ळाकेलाफार॥ फोडिलेद्रव्याचेंभांडार॥ धर्मकेलाअपार॥ याचकजनसंतोष
 ती॥७२॥ मगतोतेलीबोलाविला॥ विक्रमेंतयासीनमस्कारकेला॥ एकदेश
 तथादेवविला॥ सुरवीकेलातयेवेळीं॥७३॥ चंद्रसेनहर्षभरित॥ ह्मणेममभा
 ग्यासिनाहींअंत॥ विक्रमजोडलाजामात॥ धन्यमीएकसंसारि॥७४॥ ऐसें
 करितांएकमास॥ झालारायाविक्रमास॥ मगपुसोनियांचंद्रसेनास॥ आज्ञा
 मागतसेनृपती॥७५॥ चतुरंगदळसिद्धकरून॥ हत्तीघोडेदासदासीजाण॥
 देशपट्टणेंग्रामदेऊन॥ जामातासीबोळविले॥७६॥ तंवत्यासावकारेंआंण
 ॥ नानावस्तुअनर्घ्यरत्न॥ विक्रमासीदेऊन॥ बोळवणकेलीकन्येची॥७७॥
 असोसवेंघेऊनदळभार॥ उज्जयिनीसआलाराजेश्वर॥ नगरशृंगारिलेंस
 त्थर॥ अत्यानंदहोतसे॥७८॥ मगसमुहूर्तपाहोनी॥ विक्रमबैसलासिंहा
 सनीं॥ याचकृतृप्तकेलेदानीं॥ चिंताचितींअसेना॥७९॥ मगहेंशनेंश्वरव्रतं
 ॥ राजाविक्रमआचरत॥ पीडागेलीसमस्त॥ शनिप्रसादेंकरूनियां॥८०॥
 हीमहाराष्ट्रभाषेचीकथा॥ अर्धाविषयींनाहीन्यूनता॥ यथामतीवर्णिली
 तत्त्वता॥ श्रवणकराभाविकहो॥८१॥ हाग्रंथकरितांश्रवण॥ सकळविघ्नेजा
 तीनिरसून॥ ग्रहपीडाअतिदारुण॥ नबाधीकल्यांतीं॥८२॥ एकतांक-
 थानवग्रहांची॥ येणेंपीडानिवारेकृपांशी॥ यार्ताहीचुरेदुःखांची॥ कृपा
 करितीग्रहसर्व॥८३॥ श्रवणपठणनिदिध्यास॥ लेखकपाठकसर्वांस॥ ग्रं
 थसंरक्षीतयांस॥ क्लेशविघ्ननबाधतीकदा॥८४॥ हीशनेंश्वराचीरज्याती
 ॥ केवळशनेंश्वराचीमूर्ती॥ अहर्निशींजेकांध्याती॥ त्यांसीरक्षीशनिदेव
 ॥८५॥ सकळदुःखदरिद्र॥ येणेंनिरसेलसमग्र॥ भावेंश्रवणकरितांसाचा
 र॥ फळप्राप्तीतयांसी॥८६॥ म्हणोतात्याजीमहिपती॥ हेप्रीतीपायोशनें
 श्वराप्रती॥ कृपाकृतोग्रहमूर्ती॥ निर्विघ्नकरीसर्वांसी॥८७॥ इतिश्रीशनेंश्व
 राचीकथा॥ त्याचातोचिवदविता॥ आपुलीतोमायीकवार्ता॥ करवितेश्री
 पांडुरंग॥३८८॥ ॥इतिश्रीशनिमाहात्म्यंसमाप्त॥ ॥ ॥

उपयुक्तकथासंग्रहः आरती शनिश्चराची प्रारं.

जयजयश्रीशनिदेवा ॥ पद्मकरशिरींठेवा ॥ आरतीओंवाळीतों ॥ मन भायेंकरु
नीसेवा ॥ ध्रु० ॥ सूर्यसुताशनिमूर्ती ॥ तुझीअगाधकीर्ती ॥ एकमुखेंचयवर्ण ॥
शोषानचलेस्फूर्ती ॥ १ ॥ नवग्रहांमाजीश्रेष्ठ ॥ पराक्रमथोरतुझा ॥ ज्यावीतृकृपा
करिसी ॥ होयरकाचाराजा ॥ २ ॥ विक्रमासारिखाहो ॥ शककर्तापुण्यरशी ॥ गर्व
धरितांशिक्षाकेली ॥ बहुछळियेलेत्यासी ॥ ३ ॥ शंकराच्यावरदानें ॥ गर्वराव
णेंकेला ॥ साडेसातीयेतांत्यासी ॥ समूळनाशासिनेला ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षगुरुनाथा
॥ चमत्कारदावियेला ॥ नेऊनियांसूळापासी ॥ पुनःसन्मानकेला ॥ ५ ॥ ऐसेगु
णाकितीगाऊं ॥ धणीनपुरेगातां ॥ कृपाकरींदीनावरी ॥ महाराजासमर्था ॥ ६ ॥
दोनीकरजोडुनीयां ॥ साधुलीनतयापायीं ॥ प्रसादहाचिमागे ॥ उदयकाळसो
रव्यदावीं ॥ ७ ॥ जयजयश्रीशनिदेवा ॥ ॥ आरतीसंपूर्ण ॥ ॥ ध्रु० ॥
श्रीनवग्रहस्तोत्रप्रारंभः ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ जपाकुसुमसंकाशकाश्यपेयंम
हद्युतिं ॥ तपोरिसर्वपापघ्नं प्रणतोस्मिदिवाकरम् ॥ १ ॥ दधिशंखतुषाराभंक्षीरोदा
र्णवसंभवम् ॥ नमामिशशिनंसोमंशंभोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतंवि
द्युत्कांतिसमप्रभम् ॥ कुमारंशक्तिहस्तंचमंगलप्रणमाम्यहम् ॥ ३ ॥ प्रियंगुकलिकाश्या
मंरूपेणाप्रतिमंबुधम् ॥ सौम्यंसौम्यगुणोपेतंतंबुधंप्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥ देवानां
चब्रवीणांचगुरुकांचनसन्निभम् ॥ बुद्धिभूतंत्रिलोकेशंतन्नमामिबृहस्पतिम् ॥
॥ ५ ॥ हिमकुंदमृणालाभंदैत्यानांपरमंगुरुम् ॥ सर्वशान्त्रप्रवक्तारंभार्गवंप्रणमा
म्यहम् ॥ ६ ॥ नीलांजनसमाभासरंविपुत्रंयमायजं ॥ छायामार्तंडसंभूतंतंनमामि
शनिश्चरम् ॥ ७ ॥ अर्धकायंमहावीर्यचंद्रादित्यविमर्दनम् ॥ सिंहाकागर्भसंभू
तंतंराहुंप्रणमाम्यहम् ॥ ८ ॥ पलाशपुष्पसंकाशंतरकाग्रहमस्तकम् ॥ रौद्ररौद्रात्म
कंधोरंतकेतुंप्रणमाम्यहम् ॥ ९ ॥ इतिव्यासमुरवोद्गीतंयःपठेत्समाहितः ॥ दिवा
वायदिवारात्रौविघ्नशान्तिर्भविष्यति ॥ १० ॥ नरनारीनृपाणांचभवेद्दुःस्वप्ननाश
नम् ॥ ऐश्वर्यमतुलंतेषामारोग्यं पुष्टिवर्धनम् ॥ ११ ॥ ग्रहनक्षत्रजाःपौडास्तस्करा
ग्निर्मुद्गवाः ॥ ताःसर्वाःप्रशमयान्तिव्यासोब्रूतेनसंशयः ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्री
व्यासविरचितंनवग्रहस्तोत्रंसंपूर्णम् ॥ ॥ ध्रु० ॥ ॥ ध्रु० ॥

एकादशीमाहात्म्य प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ओं नमो जीगणनाथा ॥ नमिष्ये लीशारदामता ॥ त्यांचि-
निमसादे आतां ॥ एकादशी सांगेन ॥ १ ॥ पूर्वी हिस्तिनापुरी ॥ पांडवांचा साहाकारी ॥
गोत्रवधाची हत्या थोरी ॥ घडली रायाधर्मासी ॥ २ ॥ धर्मस्मरितें कृष्णासी ॥ धांवपा-
वगाहृषीकेशी ॥ तूं सोयरा आम्हासि हासी ॥ आणिविषवासी तारका ॥ ३ ॥ ऐसें स्मर-
ण करि नां ॥ पांवला श्रीकृष्णाचरिता ॥ द्रौपदीचरणीं डेची माथा ॥ दाहिना हिस्तिनासी
॥ ४ ॥ धर्मरायें केलें मन ॥ घेरें दिधलें आलिंगन ॥ तें संचिबौ घेजण ॥ करिती साष्टांग
नमस्कार ॥ ५ ॥ कुंतीसी कृष्णें केलान बस्कार ॥ तंव पांडवीं पूजिला शाङ्गिधर ॥ षोड-
शोपचार ॥ नवविधा करीनी ॥ ६ ॥ तंव बोलें पांडवांसी ॥ कां स्मरितें आम्हासी ॥ क-
वणें गांजिलें तुम्हांसी ॥ तें वरित आम्हासी सांगावें ॥ ७ ॥ तंव पांडव म्हणतीं स्वामिया
॥ तूं असतां कोण गांजील धर्मराया ॥ परी एक उत्कंठा आमुच्या हृदया ॥ तें तुम्हांसी द्रौ-
पदी करील श्रुत ॥ ८ ॥ तंव द्रौपदी म्हणें कृष्णासी ॥ गोत्रहत्या घडली आम्हासी ॥ कवण
उपाय यादोषासी ॥ तो आम्हांसि निवेदी ॥ ९ ॥ मग हां सोनि श्रीपती ॥ काय बोलें द्रौप-
दीपती ॥ जेणें ब्रह्महत्या नासती ॥ तें ब्रत तुम्हांसि सांगेन ॥ १० ॥ तें ब्रत असे आम्हांपासीं
॥ तेणें राखिलें देवांसी ॥ तियें नाम एकादशी ॥ ते विष्णुची विख्यात ॥ ११ ॥ एकादशीचें-
महिमान ॥ श्रीकृष्णासांगे आपण ॥ हे ब्रत आचरितां जाण ॥ महापातकें नासती ॥ १२ ॥

ऐसें श्रीकृष्णबोलिले ॥ धर्मअर्जुनचरणांसी लागले ॥ देवातुम्हीं जें बोलिले ॥ नवलचिदातारा ॥ १३ ॥ ते कवणाची कुमारी ॥ जन्मली कवणाचे उदरी ॥ देवांसिरक्षिले, कवणेपरी ॥ ते हरीसांगिजे ॥ १४ ॥ मगहांसोनिबोलेश्रीहरी ॥ तुम्हीं चित्तघावये अवसरी ॥ मीसांगेनबरवेपरी ॥ एकादशीची कथा ॥ १५ ॥ एकादशीजे ऐकती ॥ त्यांचीं महापातकें नासती ॥ कृष्णसांगे पांडवांप्रती ॥ ते श्रोते हो परिसा ॥ १६ ॥ पूर्वीकुं नंदत्याचा सुत ॥ मृदुमान्यनामा अद्भुत ॥ वनाभाजी तपकरित ॥ त्याणें प्रसन्नकेला त्रिपुरारी ॥ १७ ॥ तंव घेरें दिधले वरदान ॥ तूं पुरुषार्थी हो सीथी राहून ॥ तुजकवणाचे हातीं नाहीं मरण ॥ ऐसावर दिधला ॥ १८ ॥ दैत्यहर्षेनि भ्रंशाला ॥ उन्मत्तमदे मातला ॥ पुनरपि बोलिला ॥ ईश्वरतयासी ॥ १९ ॥ ईश्वरविचारी मानसी ॥ हा पीडाकरील विश्वासी ॥ याचिया मृत्युसी ॥ कांहीं प्रकारकरावा ॥ २० ॥ आह्मी ज्यासी वरदेतो ॥ तो चिफिरोनि पडतो ॥ मग विष्णु आह्मां तें रक्षितो ॥ त्या तें वधोनियां ॥ २१ ॥ तरी यासी मारील विष्णु ॥ आणि कनाहीं यासी प्रभु ॥ आह्मी त्यासी वरदेऊन ॥ फसीं पडिलों देखा ॥ २२ ॥ ईश्वर म्हणे दैत्यातें ॥ ऐक माझ्या वरदानातें ॥ तूं पावसील मृत्यूतें ॥ एकेनारीचे निहस्ते ॥ २३ ॥ मायबापावीण उपजेनारी ॥ ते मृदुमान्यातूतें संहारी ॥ तूं जिंकिशी ब्रह्माविष्णु त्रिपुरारी ॥ इंद्रादिदेवां समस्तां ॥ २४ ॥ इतका वरला धला ॥ ईश्वर अदृश्य झाला ॥ मग देवांसी आरंभिला ॥ प्रलयसंयामा ॥ २५ ॥ मग दैत्यक्रोधेनि धाला ॥ तो इंद्रावरी चालिला ॥ इंद्र दैत्यभेणे पळाला ॥ दैत्यपाठीन सोडी ॥ २६ ॥ इंद्र गेला सत्यलोकासी ॥ मृदुमान्यला गला पाठीसी ॥ तो पावला वेगेंसी ॥ महागर्जनाकरित ॥ २७ ॥ तंय तेथें गजरुझाला ॥ ब्रह्मा वैकुंठासी पळाला ॥ सावित्री सहित द्वारी पडला ॥ चतुर्मुख ब्रह्मा ॥ २८ ॥ मग विष्णु धांवोनी ॥ पुसे चतुराननाला गुनी ॥ कवणे गांजिले म्हणोनी ॥ मगतक्षणीं सावध केला ॥ २९ ॥ ब्रह्मासांगे वृत्तांत ॥ देवासत्यलोकीं आला दैत्य ॥ आह्मां भविन्नला आकांत ॥ तें सांगतां उरी कैची ॥ ३० ॥ आह्मी पळालों वरित ॥ तंव पाठीला गला दैत्य ॥ तेहतीस कोटी देवांसहित ॥ तुम्हांपासीं आलों ॥ ३१ ॥ तूतें स्मरतां श्रीहरी ॥ आह्मां दैत्ये घातलें वाहेरी ॥ आपण सत्यलोकाभाझारी ॥ सुरवंराज्य करीतसे ॥ ३२ ॥ दैत्यसत्यलोकीं गर्जिन्नला ॥ तेणें तेथें कंपसुटला ॥ घोरभय तें पावलों ॥ ह्मणोनि आलों शरण न्वा मिया ॥ ३३ ॥ तूं भक्तकाज कैवारी ॥ त्रिभुवनव्यापक मुरारी ॥ काय होईल सत्यलोकाभाझारी ॥ तेनें नवें जी दातारां ॥ ३४ ॥ ऐ

सीकरितां मातं ॥ दैत्यपावलां त्वरितं ॥ बोभाटझालां वैकुंठांतं ॥ सकळदेवगजबजिले
॥३५॥ मृदुमान्ये विष्णु देखिला ॥ दैत्यउन्मत्तमदेमातला ॥ मग गर्जोनि ह्मणारे गोपाळा ॥
कायबोलसी देवांसी ॥३६॥ दैत्यह्मणो विष्णूसी ॥ मजतूंजरी शरण येसी ॥ तरी कांहीं
न करी वैकुंठासी ॥ मज शरण यावे येवेळे ॥३७॥ तंव बोलिला शार्ङ्गधरू ॥ तू कवण वंशीं
चावीरू ॥ ह्मणें केंसा दिधला वरू ॥ तो मज प्रती सांग पां ॥३८॥ मी जन्मलों कुंभदे-
त्याचे उदरी ॥ म्यां प्रसन्न केला त्रिपुरारी ॥ तुह्मांसी घालोनि बाहेरी ॥ राज्य करी न विभु
वनाचें ॥३९॥ ऐसा मृदुमान्य बोलिला ॥ मग क्रोधें बहु आवेशला ॥ गदाघेऊन धांविन्नला
॥ संघामाठा कलाते समयी ॥४०॥ ते वेळीं देव समस्त ॥ त्या दैत्यावरी उठावले त्वरित ॥ येरू
निर्वाण झुंजत ॥ राहें साहें म्हणोनी ॥४१॥ मग विष्णूनें चक्र घेवो नि करीं ॥ टाकिलें तें दैत्या
वरी ॥ युद्ध करितां शिणला भारी ॥ दैत्यनिर्धारी नाटोपे ॥४२॥ विष्णु मृदुमान्यें धरिला क-
रीं ॥ झाली मल्लयुद्ध झुंझारी ॥ युद्ध करितां शिणला भारी ॥ दैत्यनिर्धारी नाटोपे ॥४३॥
देव दैत्याचे हातीं हूनि निष्ठला ॥ जीवीं प्राण असे उरला ॥ तंव हाहाकार जाहला ॥ अंतः
पुरामाझारी ॥४४॥ मग सोडुनि सकळांतें ॥ लक्ष्मी झोंवली विष्णूतें ॥ मग टाकते झाले
वैकुंठांतें ॥ थोर कष्टें करोनियां ॥४५॥ ब्रह्मा सावित्री सहित ॥ विष्णू लक्ष्मी समवेत
॥ तेहतीस कोटी देव समस्त ॥ इंद्रादि ऋषीं श्वर ॥४६॥ तंव तये अवसरीं ॥ वोळगें
बैसला त्रिपुरारी ॥ ह्मणो काय झालें वैकुंठाभीतरीं ॥ देव फौजा येताती ॥४७॥ आले
ब्रह्मा विष्णु इंद्र ॥ सिंहासनीं बैसले थोर ॥ तें केला षोडशोपचार ॥ पूजा विधि ॥४८॥
तैसाचि ब्रह्मदेव ईश्वरू ॥ नानाविधि षोडशोपचारू ॥ करूनि पूजासंभारू ॥ यथोक्त
झालें भोजन ॥४९॥ कपूर विडें दिधले जाणा ॥ मग आदरें बोले केला सराणा ॥ कव-
ण प्रसंगें नारायणा ॥ येथें आगमन झालें आजी ॥५०॥ तंव बोलिले नारायण ॥ आतां
कराल काय पुसोन ॥ अंत पुरला येथून ॥ समस्त देव लोकींचा ॥५१॥ अविचारी कर्म-
करितां ॥ दैत्यासीं वर देतां ॥ ते प्रवर्तताति आकांता ॥ देव लोकां समस्तांसी ॥५२॥ मृदु
मान्यासीं वरदान दिधलें ॥ त्याणें त्रैलोक्य त्रासिलें ॥ सत्यलोकां विभांडिलें ॥ धाडी घा-
तली वैकुंठीं ॥५३॥ तंव तो प्रवर्तला ते अवसरीं ॥ ईश्वरासीं पुरुषार्थ करी ॥ येथें गजबज
कैलासद्वारीं ॥ काय निमित्त स्तामिया ॥५४॥ तंव बोलिले शंकरू ॥ दैत्ये उपद्रव केला थो-
रू ॥ त्याभेणें पळाले सरवरू ॥ शार्ङ्गधरा सहित ॥५५॥ तंव मृदुमान्य तत्सणीं ॥ आ

लाकैलासाठाकोनी ॥ आतांकोठेंपळसीचक्रपाणी ॥ मजविणतेंसांगपां ॥ ५६ ॥ दैत्य
 आलारेआला ॥ ईश्वरासिकंपसूटला ॥ आकांतप्रचयमांडिला ॥ तयेवेळींअवधारा
 ॥ ५७ ॥ लक्ष्मीधरीविष्णूतें ॥ पार्वतीझोंबेईश्वरातें ॥ सावित्रीनसोडीब्रह्मातें ॥ आ
 पणआपणापरीसुरवरांसी ॥ ५८ ॥ अवघाझालाहाहाःकार ॥ पळतीदेवस्तरवर ॥ न
 सांभाळतीऋषीश्वर ॥ भद्रकेतूमांडिला ॥ ५९ ॥ तंवदैत्येंधरोनिकैलासातें ॥ हालवि
 लेंएकेहस्तें ॥ तंवधीरधरोनिकैलासनार्थें ॥ दैत्यासियुद्धमांडिलें ॥ ६० ॥ नंदीचरीआ
 रूढहोवोनी ॥ साठीसहस्रगणांप्रतीवारोनी ॥ क्षेत्रमांडिलेंत्रिशूळधेऊनी ॥ संग्रामास
 निघाला ॥ ६१ ॥ तंवएकीकडेविष्णुउभाराहिला ॥ अवघाहाहाःकारझाला ॥ दैत्यावरी
 ईश्वरचालिला ॥ दैत्यवेढिलातयेवेळीं ॥ ६२ ॥ तंवउठिलानिशाचर ॥ सिंदूनादकेलाथो
 रा ॥ झणेकोठेंगोलाशार्ङ्गधर ॥ वैकुंटीचानिवासी ॥ ६३ ॥ तोआणिंगात्रिपुरारी ॥ नातरी
 संहारीनकैलासपुरी ॥ विष्णुसुदर्शनधेवोनिकरीं ॥ दैत्यावरीचालिले ॥ ६४ ॥ दैत्यभयक्रो-
 धेंथोरू ॥ हिरोनिघेतिलेहंतियारू ॥ तंवधांवोनिआलाईश्वरू ॥ त्रिशूळेंदैत्यहाणीतला
 ॥ ६५ ॥ दैत्यक्रोधेंतापला ॥ ईश्वरधरोनिआपटिला ॥ तयेवेळींमूर्छागतझाला ॥ कैलास
 राणा ॥ ६६ ॥ मगउजृफिरलाब्रह्मावरी ॥ तोमरहाणीतलाउरावरी ॥ तेथेंथोरझालीझुं
 झारी ॥ आकांतझालामहाप्रचयो ॥ ६७ ॥ पुढेंपळेपरमेष्ठी ॥ तंवमार्गेफिटेकांसोरी ॥
 दैत्यनसोडीपाठी ॥ ब्रह्माकरीहाहाःकारू ॥ ६८ ॥ तंवदैत्यस्त्रणेब्रह्माप्रतें ॥ तुस्तीब्राह्म
 णींभक्षावाकढीभात ॥ युद्धाचीतुम्हाप्रत ॥ कोणमातपरियेसा ॥ ६९ ॥ पुनरपिमृदुमा
 न्यधांविन्नला ॥ तंवईश्वरकाकुळतीआला ॥ ह्मणेतूंभलारेभला ॥ राखरारवतूंआ
 मुतें ॥ ७० ॥ तंवदैत्यबोलेवचन ॥ तुम्हीतिघेमजयाशरण ॥ तुम्हासमीदेईनप्राणदा
 न ॥ नाहीतरीसंहारीनमी ॥ ७१ ॥ ऐसेंऐकोनियांवचन ॥ मगपळालेतिघेजण ॥ सा
 वित्रीलक्ष्मीपार्वतीआपण ॥ आपिसमस्तसुरवर ॥ ७२ ॥ मगसांगातेंघेउनिस्त्रियां
 तें ॥ पायलेत्रिकूटशिरवरातें ॥ तंवदैत्यलागलापाठीतें ॥ कोणेपरीसोडीना ॥ ७३ ॥ स्वर्ग
 मृत्युपाताळीं ॥ दैत्यनसोडीनयेवेळीं ॥ मगआलीकळवळी ॥ तिहींदेवांसी ॥ ७४ ॥ प
 ळतांझालीहिंपुरीं ॥ श्वासनमायेपोरीं ॥ त्रिलोकींनाहींसुरी ॥ मगप्रकृतिराहिल्या
 ॥ ७५ ॥ ओडिलेअलंकारभूषण ॥ आणरवींअलंकारलेऊन ॥ उघडींपळतीसुद्धीजण ॥
 गिरिपर्वतरिघोनियां ॥ ७६ ॥ तंवत्यापर्वतावरी ॥ मद्याअरण्याभीतरी ॥ ह्योतीधात्री

एकादशी माहात्म्य.

(५३)

वृक्षाची पोखरी ॥ तथा भीतरी प्रवेशले ॥ ७७ ॥ साहीजणें आकांतें राहिलीं तेथें ॥ आ
 ह्मी पळवें कवण पंथें ॥ आतां मल ते हो कां येथें ॥ ह्मणोनि श्वास घातला ॥ ७८ ॥ तं
 त्या पोखरी माझारी ॥ श्वासासरसी जन्मली सुंदरी ॥ ते निघाली बाहेरी ॥ देवीं दृष्टी
 देखियेली ॥ ७९ ॥ होता पर्जन्य काळ ॥ साहीजणें स्नानें झालीं नत्काळ ॥ उपवास निराहार-
 केवळ ॥ घडला साहीजणांसी ॥ ८० ॥ ऐसीं साहीजणें कष्टी निद्रितें ॥ तंव देखिलें कुमारी
 तें ॥ मग चेतली तथा तें ॥ ते कुमारी देखोनियां ॥ ८१ ॥ कर जोडुनि तत्सणीं ॥ ति येसीं के-
 ली विनवणी ॥ तुवां रक्षा वें स्वामिणी ॥ शरणागता आपुलिया ॥ ८२ ॥ आह्मी साही
 तुज आलों शरण ॥ आह्मासि तुवां द्यायें प्राणदान ॥ ति येसि ऐसें ह्मणोन ॥ त्या दैत्यातें
 मारोनियां ॥ ८३ ॥ मग तेचि अवसरीं ॥ ब्रह्माविष्णु त्रिपुरारी ॥ ति येची वर्णिती थोरी ॥
 नाना परी अवधारा ॥ ८४ ॥ तंय तिणें आपुले आंगा भीतरी ॥ लपविले ब्रह्माविष्णु त्रिपु-
 रारी ॥ मग विचारी मना भीतरी ॥ आतां बाहेरी निघावें ॥ ८५ ॥ तंव ते पोकळीचे तोंडासी
 ॥ दैत्य उभा परियेसी ॥ एकदाह आकाशासी ॥ एक पाताळी लाविलीसे ॥ ८६ ॥ देखोनि-
 यांती कुमारी ॥ दैत्येंद्र विस्मय करी ॥ मागुती म्हणे सुंदरी ॥ कवण तूं येथें ॥ ८७ ॥ हें एव-
 ढें महा अरण्य ॥ तुज येथें यावया काय कारण ॥ तुज सारि रवें निधान ॥ या त्रिभुवनीं
 न देखों ॥ ८८ ॥ तुझें नाम काय ते सांगिजे ॥ तुवां कोठो निकेलें बिजे ॥ कवण वंशी जन्म
 तुझें ॥ ते मज पांशी सांग पां ॥ ८९ ॥ अरे माझें नाम तुज काय करावें ॥ म्यां तुज दैत्यातें
 संहारावें ॥ ऐसें वरदान देवें ॥ दीधलें मज ॥ ९० ॥ ह्मणोनि तूं येथें आलासी ॥ आतां कव-
 णे ठायीं पळसी ॥ तंव कोप आला दैत्यासी ॥ तेणें सिंह नाद पें केला ॥ ९१ ॥ मग खड्ग घेऊ
 न करी ॥ चालिली दैत्यावरी ॥ शिळा उचलोंनियां शिरीं ॥ ति येवरी दाकिता झाला ॥ ९२
 तंव तेचि अवसरीं ॥ अदृश्य झाली सुंदरी ॥ तेज फांकलें अंबरीं ॥ त्रिभुवनामाजी न समा-
 ये ॥ ९३ ॥ मग खड्ग घेवोनियां हातीं ॥ सवेंचि उभी ब्रह्म मूर्ती ॥ दैत्य विचारी चित्तीं ॥ म्हणे
 थोर स्वाती इथेची ॥ ९४ ॥ म्हणे मी काय केंसें कंहुं ॥ ब्रह्म मूर्ती सी संहारुं ॥ ह्मणोनि तो नि-
 शाचरु ॥ चिंताक्रांत बैसला ॥ ९५ ॥ तंय तत्काळ ते वेळीं ॥ आली शरणागताची माउली ॥
 ह्मणो तूं उगाउभा येवेळीं ॥ खड्ग टाकिलें अभिमंत्रोनी ॥ ९६ ॥ तें सोडिलें दैत्यावरी ॥ संहार
 करी झड करी ॥ त्वरें चितो नियां सुंदरी ॥ खड्ग सोडिती पें झाली ॥ ९७ ॥ स्वयं पळ्ळी देखी
 सी चिंता ॥ कैसे संहारुं दैत्य नाथा ॥ हांन मरे तरी सर्वथा ॥ मज शाप देतील ॥ ९८ ॥ तिचे द्वा

तीहूनशास्त्रकटलें ॥ भुजादंडतोडूमिपाडिले ॥ सर्वेचिधिरंक्रमळछेदिलें ॥ आपणगे
लीआकाशीं ॥ ९९ ॥ दैत्यपाडिलाधरणी ॥ उदोउदोम्हणतीयोगिनी ॥ तुवांरक्षिलेंस्वा
मिणी ॥ शरणागतांआपुलिया ॥ १०० ॥ मृदुमान्यातेसंहारिलें ॥ तिन्हीदेवविजयी
झाले ॥ तियेचेचरणांसिलागले ॥ ब्राहिंब्राहिंम्हणोनियां ॥ १ ॥ लक्ष्मीसावित्रीपार्व
ती ॥ तिच्याचरणांलागती ॥ तुवांरक्षिलेआमुचेपती ॥ जीवदानदिधलें ॥ २ ॥ तं
वतयेअवसरीं ॥ कायबोललीसंदरी ॥ चौदाभुवनेंमाझेउदरीं ॥ मनींविचारा-
आपुले ॥ ३ ॥ मजनाहींजनकजननी ॥ मजनाहींस्वामीस्वामिणी ॥ माझारहिवास
त्रिभुवनीं ॥ माझेनामएकादशी ॥ ४ ॥ मीठाउकीनाहींकवणासी ॥ होतेंअदृश्यव
नवासी ॥ प्रकटझालेंतुम्हांपासीं ॥ रूपादानमागावया ॥ ५ ॥ तुमच्यासाठीजणांच्या
श्वासापासुनी ॥ मीजन्मपावलेंमेदिनीं ॥ पातकेंशुद्धहोतीलमाझेस्मरणीं ॥ माझे
व्रतआचरतां ॥ ६ ॥ आजिचेंमाझेजन्मजाण ॥ तुम्हांपडिलेंनिराहारउपोषण ॥ तरी
तुम्हीहेंव्रतकराआचरण ॥ महादोषनासती ॥ ७ ॥ तुम्हांसहजअनायासें ॥ व्रतघड
लेंआजरयासें ॥ त्रिलोकतारावयासरिसें ॥ प्रकटव्रताकरावें ॥ ८ ॥ तुम्हीनदीपूरतरतां
॥ स्नानेंघडलींसमस्तां ॥ निराहारप्रेमव्रता ॥ एकादशीपेंघडली ॥ ९ ॥ तंवबोलेहृषीकेशी
तुवांसोडावेंआम्हांसी ॥ आम्हींपंध्रावेतिथीसी ॥ एकादशीव्रतआचरीं ॥ १० ॥ तंवबो
लेलक्ष्मीप्रती ॥ हेंमाझेव्रतजेआचरती ॥ तयांसिनाहींपुनरावृत्ती ॥ तेसंसारिंजीवन्मु
क्त ॥ ११ ॥ तंवबोलिलाशार्ङ्गधरू ॥ तुझियाव्रताचाबडिवारू ॥ तोसंगेनमीविचारू ॥
चित्तेऊनिपरियेमीं ॥ १२ ॥ मातृगमनसुरापान ॥ ब्रह्महत्यागोचधजाण ॥ परस्त्रीवेश
गमन ॥ हींहींमहापातकेंहरती ॥ १३ ॥ एकयातीअष्टझाला ॥ एकेंगोत्रवधकेला ॥ एकें
अतिथीदवडिला ॥ एकींघडिलाभ्रतारू ॥ १४ ॥ एकव्रतभंगकरिती ॥ एकब्राह्मणाचेंघ
रमोडिती ॥ एककन्याद्रव्यघेती ॥ एककरितीविश्वासघात ॥ १५ ॥ एकतीर्थविकराक
रिती ॥ एकनेमभांकमोडिती ॥ एवंपातकेंनासती ॥ एकादशीव्रतकेलिया ॥ १६ ॥ पूर्वी
लकष्टकरिती ॥ एककन्याद्रव्यघेती ॥ एवंपातकेंनासती ॥ एकादशीव्रतकेलिया ॥ १७ ॥
तंवपांडवस्मणतीहृषीकेशी ॥ कन्याद्रव्याचादोषसांगसी ॥ तोकळोद्यावाआम्हांसी
॥ सर्वव्रतामियां ॥ १८ ॥ यावरीबोलेलक्ष्मीपती ॥ ऐकधर्माभूपती ॥ कन्याद्रव्यघे-
ती ॥ तेचारयुगेरुमीहोतीनिश्चये ॥ १९ ॥ मगभोगितीचौन्याशींलक्ष्म्योनी ॥ महा

एकादशीमाहात्म्य.

(५५)

नरकअघोरदारुणी ॥ त्यांसिंकरितां जाचणी ॥ धीणप्रायलायमधर्म ॥ १२० ॥ जेव्हां क
न्येनेंद्रव्यघेतले ॥ पित्यानेंकन्येचेकाळीजभक्षिलें ॥ मातेनेंरुधिरप्राशिलें ॥ बंधूनेंअ
स्थीभक्षिल्या ॥ ११ ॥ इतरलोकमंडपीजिविती ॥ तेसूकरविशभक्षिती ॥ आणिपशु
योनीसजन्मती ॥ वीससहस्रवर्षपरियेसा ॥ १२ ॥ याकारणेंधर्माभूपाळा ॥ कन्याद्र
व्याचामनावटेकराळा ॥ श्रीरवंडलावुनीघावीबाळा ॥ दुबळ्याब्राह्मणासी ॥ १३ ॥ ध
र्मह्मणेपुरुषोत्तमा ॥ सांगवांएकादशीचामहिमा ॥ जेणेंभंगमहापातकद्रुमा ॥ ते
कथासांगावीस्वामिया ॥ १४ ॥ एकादशीजेनकरिती ॥ त्यांसिकायबोलेश्रीपती ॥
मजवरीनकोपावेथ्रीती ॥ हेचचनथ्रीहरीचें ॥ १५ ॥ एकादशीसजोघेईलअन्न ॥
मातृभोगीदोषदारुण ॥ ऐसींपातकेंनिस्तरण ॥ एकादशीव्रतआचरतां ॥ १६ ॥ जो
नकरीएकादशी ॥ कीटकपडलेंगोमांसी ॥ तेंमांसभक्षीएवंपातकत्यासी ॥ आणि
वाराणसीपिताघधी ॥ १७ ॥ जोनकरीएकादशी ॥ एवंपातकत्यासी ॥ ऐसेंबोलिले
हृषीकेशी ॥ एकादशीजवळिकें ॥ १८ ॥ आणिविष्णुबोलेआपण ॥ ऐसेंतुजदिधलेवर
दान ॥ महेशह्मणेसत्यवचन ॥ आतांचलाकैलासी ॥ १९ ॥ तंवघंदायुक्तविमानेंसी
॥ तेभ्रमतआलेआकाशी ॥ त्यांतबैसबिलीएकादशी ॥ निघालेत्वरेंगजरेसीं ॥ २० ॥
चंचरेंआनंदेंढाळिती ॥ लक्ष्मीसावित्रीपार्वती ॥ ऐसेकैलासायेती ॥ देवांसहितईश्व
रू ॥ २१ ॥ सार्ठीसहस्रगणांसी ॥ आनंदझालाकैलासीं ॥ आणिदेवमहेशांसी ॥ षो
डशोपचारेंपूजाकेली ॥ २२ ॥ तंवकरजोडुनिहृषीकेशी ॥ विनवितेझालेमहेशासी ॥
आज्ञाघावीआह्मासी ॥ वैकुंठासीजावथो ॥ २३ ॥ षोडशोपचारेंपूजा ॥ करिताझाला
कैलासराजा ॥ ह्मणेएकादशीसंगेरुडध्वजा ॥ मीयेईनवैकुंठासी ॥ २४ ॥ देवोनि
वस्त्रालंकारा ॥ बोळवीतनिघालेईश्वर ॥ सर्वेगंधर्वयक्षकिन्नर ॥ आलेनगराबाहेरप
रियेसीं ॥ २५ ॥ एकादशीवाहांनिगरुडाचरी ॥ मगनिघालेश्रीहरी ॥ राकिलीकैलासपु
री ॥ जयजयकारीप्रचलते ॥ २६ ॥ सांगातेंआलेऋषीदेव ॥ आणिचतुर्मुखब्रह्मासोम
वासव ॥ इतरयोगेश्वरमहानुभाव ॥ वैकुंठपुरीसदाटले ॥ २७ ॥ गरुडाचरोनिउतरोनी
॥ एकादशीबैसलीसिंहासनीं ॥ पूजामधुपर्कादिफगेनी ॥ नवविधभक्तीकरिती ॥ २८
तंवसंतोषोनिहृषीकेशी ॥ कायबोलिलेगरुडासीं ॥ धेडेंपिटावेनगरासीं ॥ एकादशीव्र
तकरावथा ॥ २९ ॥ बाळकांस्तनपानें ॥ एकादशीसनदेणें ॥ घोडियांचारापाणीनृणें ॥

एकादशीसनद्यावे ॥४०॥ ब्राह्मणयैयशूद्रक्षत्री ॥ अन्नचर्जिवें अहोरात्री ॥ निराहारा
 कीजेसर्वत्री ॥ अणुप्रात्रअन्नन घ्यावे ॥४१॥ गरुडाजावोनिझडकरी ॥ डांगोरापिरावे
 कुठपुरी ॥ एकादशीकरावीनिराहारी ॥ जागरणेंसी ॥४२॥ ऐशातीन्हीतिथीउत्तम ॥
 विष्णूनेंकेलाअसेनेम ॥ तंनारदेऐकिलेंप्रेम ॥ तोझडकरीआला ॥४३॥ नारदम्हणे
 भगवता ॥ हेकोणव्रतअन्वराता ॥ याचरीविष्णुझालाबोलता ॥ नारदाप्रती ॥४४॥ ना
 रदासिद्धणेहृषीकेशी ॥ इचेनामएकादशी ॥ इणेरक्षिलेंआह्लासी ॥ थोरआकांतासी
 पावली ॥४५॥ इणेंदिधलं प्राणदान ॥ वांचविलेआमुचेप्राण ॥ इंद्रमुख्यसुरचरण
 ॥ इणेरक्षिलेनारदा ॥४६॥ मगइंद्रमुख्यस्वरपर ॥ समस्तगणचुषीश्वर ॥ करिती
 मंत्रघोषउच्चार ॥ एकादशीजवळीपें ॥४७॥ तेथेंआनंदथोरझाला ॥ ब्रह्माविष्णुसं
 तोपला ॥ तंचनारदचरणींलागला ॥ देवाविनंतीएकअवधारी ॥४८॥ नारदम्हणेमु
 रारी ॥ हेव्रतआचरावेंकोणेपरी ॥ तंचबोलिलामुरारी ॥ नारदापरियेसी ॥४९॥ दशमीस
 एकभुक्तकरावें ॥ तक्रभोजनअर्थीकरावें ॥ मगहरिकथेसीजावें ॥ कीर्तनऐकावया ॥५०॥
 ॥ लावोनिद्वादशदिवा ॥ शंखचक्रतुळसीमाळा ॥ ऐसेंसांगतसेसकळां ॥ नारायण
 स्वमुखें ॥५१॥ येदिवशींकरुनिस्तान ॥ एकादशीसउपोषण ॥ निराहारराहोन ॥
 व्रतउत्तमआचरावें ॥५२॥ आणिककरावेंजागरण ॥ ऐकावेंहरिकीर्तन ॥ पुराणश्रवण
 आवाहनविसर्जन ॥ हरिचरणलक्षावे ॥५३॥ चारभहरएकादशीस ॥ निद्राफुल्लनये
 प्राणिमात्रास ॥ त्रासनद्यावाद्वादशीस ॥ एकभुक्तकरावें ॥५४॥ करोनिएकादशीसनि
 राहारा ॥ जागरणकरीजोचरीप्रहरा ॥ मीविष्णुत्याचाकिंकर ॥ त्याचेचरणरजझाडीन
 मी ॥५५॥ लोकएकादशीसनिराहार ॥ नसेवितीफलाहार ॥ आषाढीकार्तिकमासीं
 मात्र ॥ उदकवर्जिवेंतिथेसी ॥५६॥ एकादशीसजेजेवितीभात ॥ तेंराक्षसकाळीज
 निभ्रांत ॥ त्याअन्नासवेंउदकघेत ॥ तेंराक्षसरुधिरसेविलेंजाण ॥५७॥ एकादशीस
 जेवितीशाका ॥ नेपाणिघांतीलश्वपददेखा ॥ घुतघेतीबहुकोतुका ॥ तेंसूकररुधि
 रजाणावें ॥५८॥ एकअशक्तदेहीअसती ॥ अन्नानिमित्तप्राणजाऊंपहाती ॥ तिहीं
 फळेंसक्षार्थीकाकुळती ॥ देहरक्षणाकारणें ॥५९॥ एकादशीसजेपोहेभक्षिती ॥ ते
 मार्जारश्रोनीसजन्मती ॥ तेतंचजाणावेनिरुती ॥ श्रोतेजंनहो ॥६०॥ जेकरितीधा
 न्यआहार ॥ तेभोगितीनरकघोर ॥ पुनरपियोनिहार ॥ भोगितीचीन्याशीं ॥६१॥

एकदशी माहात्म्य.

(५७)

प्रीतिपूर्वक एकदशी करिती ॥ त्यांची मापें सर्व जुती ॥ त्याचा द्वारवठामीलक्ष्मीपती ॥ दिवसरात्रीं राखेन ॥ ६२ ॥ पंधरा दिवस कर्षे करिती ॥ त्यांची मापें सर्व हरती ॥ आणितो यंधन पुत्र संतती ॥ एकदशी व्रत केलिया ॥ ६३ ॥ ऐसा एकदशी सवरू ॥ देता झाला शार्ङ्गधरू ॥ महापुण्य पर्वत थोरू ॥ सहस्रयज्ञा घडतील ॥ ६४ ॥ ऐसें ऐकोनियां वचन ॥ पातकें उभीं राहती येऊन ॥ विनविती श्रीनारायणा ॥ आम्ही काय करावें ॥ ६५ ॥ त्रिःशोकीं करितील एकदशी ॥ मग आम्ही कोठें राहें परि येसीं ॥ तंबबोलि लेहूषी केशी ॥ तयां पातकां प्रती ॥ ६६ ॥ जो एकदशी सभसील अन्न ॥ तेथें तुझी राहावें दडोन ॥ तयासी तुझी नेवोन ॥ कृमियोनी सघालावें ॥ ६७ ॥ जे एकदशी भावें आचरती ॥ त्यांची महापातकें नासती ॥ विष्णु सांगे नारदा प्रती ॥ ऐसें व्रत आचरावें ॥ ६८ ॥ पातकां सिरहा चयाठावो ॥ देता झाला देवरावो ॥ यावरी काय झाला अभिप्रावो ॥ ते ऐका श्रोते हो ॥ ६९ ॥ ऐकोनि श्रीहरीचें वचन ॥ संतोषले नारदा चें मन ॥ हृदयीं व्रत धरोनि पूर्ण ॥ मग चरणां सीलागला ॥ ७० ॥ नारद ह्मणो पुरुषोत्तमा ॥ हें व्रत द्या आम्हां मेघश्यामा ॥ देव ह्मणो करावें ब्रह्मोत्तमा ॥ व्रत हें तुझें दीधलें ॥ ७१ ॥ तंबबोले हूषी केशी ॥ हें चिसांगतीं तुझांसी ॥ जो न करील एकदशी ॥ त्यासी नीचयोनी जन्म असे ॥ ७२ ॥ नेवोनियां यमपुरासी ॥ दंड करावा तयासी ॥ नरक कुंडांत परि येसीं ॥ एक युग पर्यंत घालावें ॥ ७३ ॥ मग काढोनि निर्बुजती ॥ वीन्याशीं नरक भोगविती ॥ नरका माजी कीटक मूर्ती ॥ तया सि जन्म घालावें ॥ ७४ ॥ गरुडा पाठविले नगरासी ॥ जो न करील एकदशी ॥ तुवां धरोनियां तयासी ॥ नगराबाहेर घालावें ॥ ७५ ॥ ऐसें व्रत जे आचरती ॥ त्यांची महापातकें नासती ॥ कृष्ण सांगे पांडवां प्रती ॥ कुंती द्रौपदी आदिक रुनी ॥ ७६ ॥ इतुका वें कुंठी वृत्तांत झाला ॥ विष्णु व्रत आचरू लागला ॥ तंब ईश्वर तेथें आला ॥ कैलासा सांडी पें ॥ ७७ ॥ विष्णु ने केली पूजा ॥ तंबबोलिल कैलास राजा ॥ माझी विनंती गरुड ध्वजा ॥ अवधारिजे ॥ ७८ ॥ तूं आचरतोसि एकदशी व्रत ॥ मज सीं द्यावें किंचित ॥ तंब संतोषे गोपीनाथ ॥ तये वेळीं अवधारा ॥ ७९ ॥ मग ईश्वराचा मान दाढविला ॥ सर्व दिवस त्यासी दिधला ॥ आपण घोष घेतला ॥ दुसरी तिथी ॥ ८० ॥ यानिमित्त दोन एकदशी ॥ वें कुंठी झालिया परियेसीं ॥ स्मार्त वैष्णव दोपदी ॥ आपल्या तिथी करिती ॥ ८१ ॥ जें

सदाशिवाचे भक्त ॥ ते प्रथम दिवशी आचरत ॥ आणि कोणी विष्णु भक्त ॥ ते
 आचरती दुसरी तिथी ॥ ८२ ॥ ब्रह्माने हत्तीस कोटी पुरवण ॥ आणि इत्यादि कृषी श्व
 र ॥ समस्त आचरती व्रताचार ॥ एकादशी पूर्ण तिथी ॥ ८३ ॥ मी बोलिलो नाही आ
 पुले मती ॥ कथा सांगितली भागवती ॥ श्रीकृष्ण सांगे पांडवां प्रती ॥ ऐसे व्रत आ
 चरायें ॥ ८४ ॥ ही कथा जे ऐकती ॥ भुक्ति मुक्ति पावती ॥ ही ईल धन संपत्ती ॥ ऐसें
 श्रीपती बोलिले ॥ ८५ ॥ हे स्वर्गी व्रत झाले ॥ आणि पाताळी कैसे प्रगटले ॥ मृत्यु
 लोकास आले ॥ ते सांगरे विष्णु दासनामया ॥ ८६ ॥ साहाजणांचे श्वासी ॥ ज
 न्म पावली एकादशी ॥ याचा विचार परियेसी ॥ ईश्वर सांगे स्वामियासी ॥ ८७ ॥
 विष्णु दासनामयासी ॥ प्रसन्न झाली एकादशी ॥ विघ्ने बांधो निचरणांसी ॥ वैकुं
 ठासी पै गेला ॥ १८८ ॥ ॥ इति एकादशी व्रत कथा संपूर्ण ॥ ॥ ८९ ॥ ॥

सत्यनारायणकथा प्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ ॐ नमोजीगणनाथा ॥ तुझे चरणी ठेवितो
 माथा ॥ श्रीसत्यनारायणाची कथा ॥ वदवीं आतां स्वामिया ॥ १ ॥ नमूंतुजला सरस्वती ॥
 आदिमाया लावण्य ज्योती ॥ तुझ्या चरदे मला स्फूर्ती ॥ द्यावी कथानुसंधानीं ॥ २ ॥ आतां
 नमूं गुरुदेवता ॥ योगीराज सरवदाता ॥ कृपा करीं मज अनाथा ॥ जो कां स्वामी माझा तूं
 ॥ ३ ॥ नमूं आदिनारायण ॥ जो विश्वव्यापी निरंजन ॥ त्याच्या सत्तेने चराचर जाण ॥ वा
 गती निहीन लोकीं ॥ ४ ॥ आतां नमूं संतसज्जन ॥ जो विश्वव्यापी केशी भगवान ॥ त्याचे
 चरणी ठेवूनि मन ॥ अहीरात्र वर्तताती ॥ ५ ॥ आतां ऐका कथानुसंधान ॥ जे पावन परम

सत्यनारायणकथा.

(५९)

गहन ॥ नैमिषारण्यं शीनकादिभूषिण ॥ सूतालागीं पुसते झाले ॥ ६ ॥ कलियुगीं-
मानवजन ॥ बहुत झाले मति हीन ॥ त्यांचा उद्धार व्हावा असा प्रयत्न ॥ थोडक्यांत सांगा
वा ॥ ७ ॥ कामना सिद्धीचा प्रकाश ॥ भूलोकीं जो इतिहास ॥ कलींत सोपास रवीस ॥ असा
कांहीं सांगावा ॥ ८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शीनकें जो केला प्रश्न ॥ हाचि नारद ब्रह्माला
गुन ॥ पुसता झाला कर जोडून ॥ तेचि अनुसंधान सांगतों ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कलीं
त करी पापाचानाश ॥ कामना सिद्धीचा प्रकाश ॥ स्वरवर देवांचा इतिहास ॥ सत्यनारायण
चा ऐकतो ॥ १० ॥ प्रकट करून ब्राह्मण द्वारा ॥ तोचि प्रसंग सर्व बरा ॥ श्रीहरी विप्रांचा संवाद
सारा ॥ सांगतों तुज कारणें ॥ ११ ॥ कृतयुगींत सेनेता युगीं ॥ हा पाराचे अंती कलियुगीं ॥ स
त्यनारायणाचे पूजा मारीं ॥ ब्राह्मण द्वारा प्रकट केलें ॥ १२ ॥ काशीपुरी ही विख्यात ॥ तेथें
शतानंद नामें ब्राह्मण राहत ॥ पुत्रकलत्र कुटुंब सहित ॥ दीन गृहस्थाश्रमी असे तो ॥ १३ ॥
विष्णुव्रत परायण ॥ दरिद्रें करून व्यापिला पूर्ण ॥ कुटुंब निर्वाहा कारणें ॥ भिक्षेसिजाता
जाहला ॥ १४ ॥ नम्र आणि शांत बहुत ॥ त्यास प्रत्यक्ष देव होत ॥ वृद्ध ब्राह्मण वेषें शांत
॥ पुसे विप्राला गुनी ॥ १५ ॥ कोठें केलें प्रयाण ॥ काय मनीं इच्छा धरून ॥ ॥ ब्राह्मणें
उवाच ॥ ॥ भिक्षार्थी आम्ही जाण ॥ ग्रामासि जात असों ॥ १६ ॥ ॥ सत्यनारायण
उवाच ॥ ॥ भिक्षावृत्ती ब्राह्मणास ॥ योग्य उदर निर्वाहास ॥ परीतूं माझा उपदेश ॥ ऐ
कें ब्राह्मणोत्तमा ॥ १७ ॥ सत्यनारायण देव ॥ कलियुगांत अनुभव ॥ प्रत्यक्ष त्याचा प्र-
भाव ॥ फलदाता सर्वांसी ॥ १८ ॥ दरिद्राचा करून नाश ॥ भुक्तिमुक्ति देत विशेष ॥ शो
क संतापाचा हीलेश ॥ कांहीं एक उरें नेदी ॥ १९ ॥ त्याहरी सतू जाई शरण ॥ मनोभावे प्री
ती करून ॥ तोचि शोक संतापना सोन ॥ मनोरथ पूर्ण करील ॥ २० ॥ स्वमुखें ऐसें वदोन
॥ भूदेवास सांगत से आपण ॥ कंठदाटीनियां ब्राह्मण ॥ ह्मणे देव कोठें सांगपां ॥ २१ ॥
सत्यनारायण उ० ॥ ॥ मी सत्यरूपें करून ॥ प्रत्यक्ष झालों निरंजन ॥ मीच विप्ररूप धरू
न ॥ प्रकट झालों तुज लागीं ॥ २२ ॥ पापबहुत होतां जनीं ॥ मीच स्वतः अवतार धरुनी ॥
भक्तिभावे करूनी ॥ तारक होतो सर्वांतें ॥ २३ ॥ तूं मातें शरण येई ॥ सर्व भावे मन लाव्या
ई ॥ संकटे सर्व ठायीं ठायीं ॥ लयासी पावतील ॥ २४ ॥ ऐसें बोलोन तत्काळ ॥ रूप आपलें अ
त्यंत अढळ ॥ दाविता झाला तें येवेळ ॥ शतानंदा लागुनी ॥ २५ ॥ चतुर्भुज मेघक्षयामब
र्ण ॥ आय धें रूरी शोभायमान ॥ मस्तकीं मुकुट परम गहन ॥ ब्राह्मण पाहता झाला

॥२६॥पीतांबरआणिवनमाळा॥चारुहास्यघनसांवळा॥ऐसादेखतांजितेवेळां॥मस्त
 कठेविलातयेचरणीं॥२७॥सद्गदचाणीकरूनी॥शतानंदलागेतयाच्याचरणीं॥ह्मणद्धे
 भवनाशकमोक्षदानी॥शरणतुजमीअसें॥२८॥शतानंदउवाच॥नमस्कारकरूनियां
 चरणीं॥भवसमुद्रांतबुडोनी॥तुझेस्वरूपविसरोनी॥मूढप्रायझालोमी॥२९॥आदिअ
 नादिमायेचाकर्ता॥तूचिभक्तांचीसंकटेहर्ता॥तुझेआज्ञेवीणात्रिजगता॥सामर्थ्यदेवा
 दिकांनसे॥३०॥नमूंसत्यनारायणरूप॥विश्वहेतुझेस्वरूप॥तूचिसर्वाचाकाळरूप॥तार
 कसर्वासीचतूं॥३१॥भाग्यमाझेउदयासिआले॥तुझेरूपेपाहिलींपाउले॥मजदीनातेंउ
 हरिलें॥नारायणारसर्वेशा॥३२॥मीनजाणेंकवणप्रकार॥केलामाझाआंगकार॥आ
 दिअनादिविश्वंभर॥भजदीनातेंतारावे॥३३॥मींदरिदंकरून॥ज्यापिलोंआहेपरिपूर्ण
 ॥आतांतुझेपूजेचेंविधान॥संपूर्णसांगेंभजलागीं॥३४॥गुकेकरिशीउवाचाळा॥गिरे
 वरचढेपांयुळ॥तुझ्याकृपेचापरिमळ॥संतजनसेविती॥३५॥सत्यनारायणउ॥
 द्रव्यादिकेंमजनव्हेतृसी॥भक्तीचीकेवळमजप्रीती॥हास्यकरूनमधुरगती॥ऐसें
 बोलताजाहला॥३६॥बहुतधनाचेंबद्धेकारण॥अनायासंमिळेलतेणेंकरून॥भक्ती
 नेंकरावेंपूजन॥षोडशोपचारेंकरूनियां॥३७॥नवग्रहआदिकरून॥संकटांतनि
 मुक्तझालेजाण॥केवळभक्तीचेंचकारण॥आणीकप्रियमजनाहीं॥३८॥आतांपूजे
 चेंविधान॥सांगतोसर्वनिधान॥अनायासेंनकरितांप्रयत्न॥भक्तिभांवेंभजावें॥३९
 ॥गृहीअथवामंदिरांत॥सौम्यवारीयथास्थित॥नानाप्रकारेंतोरणादिसमवेत॥स्थंडि
 लतेथेंकरावें॥४०॥पांचकलशउदकेंपूर्ण॥आणूनस्थापावेपरिपूर्ण॥वरीदीपप्रज्वळन॥
 घृतेकरूनठेवावे॥४१॥मध्येंमांडूनसिंहासन॥त्यावरीशालिग्रामस्थापून॥ब्राह्मणमुरें
 पूजन॥यथाविधीकरावें॥४२॥अथवाविष्णुमूर्ती॥स्थापूनपूजावेंयथामती॥भक्तिभा
 वेंमनोरथपूर्ती॥सत्यसत्यजाणपां॥४३॥धूपदीपाचाविस्तार॥करावाजोयथाप्रका
 र॥नैवेद्याचाहीविचार॥तोहीऐकपांयथाविधी॥४४॥सपादगोधूमचूर्ण॥घृतांतत्या
 सआहाळून॥दूधशर्करामेळवून॥पाकसिद्धकरावा॥४५॥षडसयुक्तपक्वान्न॥
 ओदनआणिमिश्रान्न॥नानाप्रकारचींकरून॥भक्तींमजअर्पावीं॥४६॥मध्येंपा
 नीयआचमन॥सुगंधयुक्तांबूलजाण॥श्रीफलादिदक्षिणारत्न॥यथाविभवे
 अर्पावीं॥४७॥मेळवूनसकळआसजन॥गृहस्थादिसंपूर्ण॥कथाइतिहासजा-

सत्यनारायणकथा.

(६१)

ण॥आदरेंकरूनऐकावा॥४८॥भिल्लराजाआणिवणिक॥चरित्रत्यांचेंअनेक॥उद्ध
 रूनगेलेभाषिक॥शुद्धभावेकरूनियां॥४९॥घाप्रकारेंपूजाकरोनी॥जीकामनाइ
 छितीलमनीं॥तीतीमीपूर्णकरुनी॥अंतीनेईननिजधामा॥५०॥द्रव्याचीमजनाही
 प्रीती॥अंतःकरणापासूनभक्ती॥करुनिआळवावेंमजप्रती॥पुत्रादिकदेईनसर्व
 भावे॥५१॥ऐसेंदेवोनिवरदान॥ब्राह्मणरूपअंतर्धान॥झालेआपणसत्यनाराय
 ण॥आपुलेंपूजनप्रकरकेलें॥५२॥ब्राह्मणविस्मितहोरुन॥घरींआलापरतोन॥
 स्त्रियेसीसर्ववर्तमान॥सांगताझालातेधवां॥५३॥उभयतानमस्कारकरुन॥जें
 कांआर्जिभिक्षेंतमिळेलअन्न॥त्यांतसत्यनारायणाचेंपूजन॥यथाविधीकरीनमीं॥
 ॥५४॥हानिअथ्यकरोनतेवळां॥भिक्षेसीनगरांतपातला॥नमागतांपूर्णझाला॥म
 नोरथब्राह्मणाचा॥५५॥ब्राह्मणासीहर्षझाला॥विस्मयहीमनांतकेला॥श्रीहरीप्र
 सन्नझाला॥सत्यनारायणरूपार्जे॥५६॥स्त्रियेमेंत्याचकाळीं॥पतिआज्ञावंदूनभा
 र्कीं॥पूजासामग्रीआणूनमंडळी॥आप्तमित्रादिमिळविले॥५७॥सत्यनारायणाचें
 पूजन॥यथाविधीनेकरुन॥इतिहाससकळश्रवण॥करुनिकृतकृत्यजाहला॥५८॥
 ॥भक्तीपाहोनितात्काळ॥प्रसन्नझालाघननीळ॥ब्राह्मणातेसांगेप्रेमळ॥माग
 इच्छितवरदान॥५९॥॥शतानंदउ०॥॥रथअश्वआणिहत्ती॥मंदिरेंआणि
 चामरेंडुलतीं॥दासदासीआणिपदाती॥लक्ष्मीविपुळदेईमज॥६०॥गाईह्मशीवा
 सरेंसहित॥दूधविपुलआनंददेत॥कायावाचाकरुनिमनांत॥आपुलीभक्तीही
 घावी॥६१॥तथास्तुह्मणेभगवंत॥दिधलेंतुलामनवांछित॥अंतकाळींमाझेप
 दप्राप्त॥तुजहोईलविप्रोत्तमा॥६२॥ऐसेंपावोनवरदान॥कृतकृत्यझालाब्रा
 ह्मण॥नानाभोगभोगीतआपण॥स्त्रीपुत्रादिसमवेत॥६३॥दंडवतनमस्कारघा
 लुनी॥प्रसादघेतलाआदरेंकरुनी॥आपआपलेघरालागुनी॥सर्वजातेजाहले॥
 ॥६४॥धन्यधन्यहाब्राह्मण॥यासीप्रसन्नझालासत्यनारायण॥त्यादिवसापासू
 न॥व्रतप्रसिद्धझालेंकलियुगीं॥६५॥आतांपुढेंआरव्यान॥भिल्लाचेंहीसांगेन॥
 उद्धरूनपावलाभोक्षसदन॥कथापावनऐकावी॥६६॥॥इतिश्रीइतिहाससमुच्च
 येप्रथमोऽध्यायः॥१॥॥सूतउवाच॥निषादएककाष्ठेंवेंचुनी॥नित्यश्लिकावया
 गांवांतआणी॥एकेदिवशींकाशीस्थानी॥भाराआणूनढेविला॥१॥तोझालातृ-

षाक्रांत॥ शतानंदाचे घरी येत॥ पाप्मी पिऊन विस्मित॥ मनीं बहूंत झाला से॥ २॥ हा
 ब्राह्मण निष्कांचन॥ याचे घरी इतुके धन॥ ज्वावयासी काय कारण॥ तयाला गीं पुसता
 झाला॥ ३॥ निषाद उ०॥ हे ब्राह्मणातुं दरिद्री अंसतां॥ कोतून वैभव आलें आतां॥ दासी
 दासादि प्रभुता॥ प्राप्त झाली तुजलागीं॥ ४॥ हात जोडुनि ह्मणेत या॥ तूं समर्थ सांगाव
 या॥ मजवरी आतां करून दया॥ झालें तें सर्व सांगे वें॥ ५॥ शतानंद उ०॥ सत्यनारा
 यण देव॥ तयासि पूजितां काय न होय॥ कलींत ज्याचा प्रभाव॥ शेषास ही न वर्णवें॥ ६॥
 ॥ त्याचे मी केले पूजन॥ यथाविभवें करून॥ मजवरी तयें प्रसन्न॥ होऊनि वैभव दी
 धलें॥ ७॥ निषाद उ०॥ ब्राह्मणास साष्टांग नमन॥ करून ह्मणें देव सत्यनारायण
 ॥ यथाविधी त्याचे पूजन॥ मजलागीं सांगे वें॥ ८॥ कोण विधान काय अर्चन॥ उपचा
 र विधी कोण॥ हे सर्व सांगें मजलागून॥ शरण तुज असें मी॥ ९॥ साधूंचें जें कंचित्त॥
 समान उपकारी राहत॥ कांहीं गोष्ट न ठेवितां वृत्तांत॥ वदवे जी स्वामिया॥ १०॥ हें
 ऐकोनियां ते वेळां॥ ब्राह्मण सर्व सांगता झाला॥ राजा कृतार्थ जेणें जाहला॥ तो इतिहा
 स सर्वही॥ ११॥ श० उ०॥ कोणी एकराजा पुण्यवंत॥ केदारमणि पूरनगरांत॥ बहुत दिव
 सराज्य करीत॥ प्रजापाळक धार्मिक॥ १२॥ शांत मधुर वाचक धीर॥ नारायणी तत्पर
 ॥ सेनापती धुरंधर॥ माझे आश्रमी येता झाला॥ १३॥ सत्यनारायणाचे अर्चन॥ मी क
 रीत ही तो जाण॥ हे पाहून तो आदरें करून॥ मज पुसता झाला॥ १४॥ मी त्यास सांगि
 तला प्रकार॥ तोचि ऐके सर्व विस्तार॥ कामनाइच्छूनि करिती जे नर॥ निष्काम करिती
 कंचित्॥ १५॥ मज सांगितलें नारायणें॥ तेंचि विधान सर्व पूर्ण॥ सांगता झालों त्याला
 गुन॥ पूर्वपीठिका ज्या परी॥ १६॥ त्याच प्रकारें जाण॥ पूजिता झाला सत्यनारायण॥
 राजाचे मनोरथ पूर्ण॥ होतें झाले तयें वेळीं॥ १७॥ पूजा करावी भक्ती करून॥ वित्तशाल्य
 विवर्जून॥ तोषत नाही नारायण॥ द्रव्यसंभारें करूनी॥ १८॥ श्रीनारायण परमात्मा जाण
 ॥ तयासी सर्वचा अभिमान॥ सोसत नाही हे सत्यजाण॥ भक्तीनेच पूजावा॥ १९॥ सु
 दामदेवाचे पोढे भक्षण॥ प्रीतीने करी नारायण॥ विदुर गृहीतें साजाण॥ अतिथ्येक
 रून तोषला॥ २०॥ दुर्योधनाचे घरी॥ पूजान अंगिकारी श्रीहरी॥ विदुराचिये मंदिरीं॥
 राहता झाला गोविंद॥ २१॥ गोपी अजामेळ आणिव्याध॥ हनुमंत बिभीषण॥ आणिव्याध
 ॥ अधर्म काय जे कां प्रसिद्ध॥ दैत्य दानव तारिले॥ २२॥ ऐसें ऐकोनियां राजा॥ पूजा संभा

सत्यनारायणकथा.

(६३)

रआणोर्नियारोजा॥ मिळवूनि श्रीतीर्थासमाजा॥ भक्तिपूर्वकपूजित॥ २३॥ ऐसें निषाद
 अकिंचन॥ भक्तिभावेकरीपूजन॥ सर्वभावेत्यासीशरण॥ जाईतुं सत्यनारायणा
 ॥ २४॥ यालोकीं सर्वसुखजाण॥ अतीं श्रीहरीचेचरण॥ पावसीलहें माझेवचन॥ सत्य
 सत्यजाणतुं॥ २५॥ ऐसें ऐकतांचिनेवेळां॥ निषादेंतयासिनमस्कारकेला॥ तेथुनी आ
 पुलेघरीं आला॥ राहताझाला आनंदें॥ २६॥ आपले स्वजातीजन॥ निषादेसर्वबोला
 वून॥ सांगीतलें वर्तमान॥ सत्यनारायणपूजेचें॥ २७॥ मनीं निश्चयकेलातयानें॥
 आजकाष्ठविकयांत जें धन॥ मिळेल त्याचें साहित्य आणून॥ सत्यनारायणपूजीनर्म
 ॥ २८॥ ह्यानिश्चयकरुनिगेला॥ तो अनायासें धनपावला॥ चतुर्गुणितनयेवेळां॥
 आनंदझालामनांत॥ २९॥ आपुलेघरीं येऊन॥ स्थियेसीबोलावून॥ सांगताझा
 ला प्रेमेकरून॥ पूजासामग्री आणीतुं॥ ३०॥ तीऐकून आनंदयुक्त॥ पूजनाचें सा
 हित्य आणित॥ गोधूमचूर्ण आणि घृत॥ दुग्धदुर्गरा आणिली॥ ३१॥ त्यांचा करुनि
 यांपाक॥ आणिक पक्कानें अनेक॥ पुत्रपौत्रादि आप्तसकळिका॥ अर्चनालागीं बो
 लाविले॥ ३२॥ ब्राह्मण उपाध्याय येऊन॥ स्थापिते झाले सत्यनारायण॥ यथाविधी
 पूजन करवून॥ कथाश्रवण करविली॥ ३३॥ भक्तिभावेनमस्कार॥ करिता झाला निषा
 देश्वर॥ प्रसादेसर्वसी आदर॥ सेविते झालेतत्काल॥ ३४॥ यालोकीं भोगवासना॥
 जीजीकेली त्यांनीं कल्याणा॥ तेदेता झाला सत्यनारायण॥ अतीं सान्निध्यतयांतें॥ ३५
 ॥ ॥ इति श्री इतिहाससमुच्चये हितीयोऽध्यायः॥ २॥ ॥ स्मृत उवाच ॥ ॥ आतां कथा
 इतिहास॥ पुढील अनुसंधानविशेष॥ जेणें कृतार्थ झाला वैश्य॥ रायाचिया उपदेशें॥ १
 ॥ मणिपूरनगरांत॥ चंद्रचूडनामें राजा विख्यात॥ त्यानें मेळवून जनसमस्त॥ सत्यना
 रायणपूजिता झाला॥ २॥ रत्नपूरचाराहणार॥ साधुनामें वाणीधोर॥ नौकेंत भरून
 धनफार॥ येता झाला नदीमार्गे॥ ३॥ बहुतजनांचा समुदाय तेथ॥ पाहता झाला य
 थार्थ॥ मनीं धरुनि यां मनोरथ॥ येता झाला तेठार्यी॥ ४॥ चांदवेलखलरवीत गहन॥
 मणीमोत्यांनीं शोभायमान॥ नृत्यवाद्यें आणि गायन॥ तेंही ऐकता झाला॥ ५॥ ब्रा
 ह्मण करिती वेदाध्ययन॥ ऐसें मनोहर रम्यस्थान॥ पाहून हर्षयुक्त मन॥ वैश्याचें जा
 हलें॥ ६॥ कर्णधारसिंहणें वचन॥ मी पाहोन येतो परतो न॥ तो पर्यंत नौका रोखून॥
 चालतु ह्मीनं कगुवी॥ ७॥ त्यावेळीं सेवकजन॥ हात जोडून बोलती वचन॥ आज्ञा

तुमचीप्रमाण॥ पाहूनि यावे स्वाभिमाना॥८॥ वैश्य नावे तू न उतरून॥ नमस्कारून
 यांस भाजन॥ पुसता झाला तयांला गुन॥ काय येथें होतसे॥९॥ संभ्य बोलती व
 चन॥ येथें सत्य नारायणाचें अर्चन॥ कलियुगीं ऐसादेक जाण॥ दुसरानाहीं सर्वथां
 ॥१०॥ राजा लोकांचे हिता करितां॥ पूजनाची करी प्रसिद्धता॥ कलियुगीं द्विप्रकार
 वाढतां॥ लोकतरतील समस्त॥११॥ दोन धर्तिका येथें राहून॥ कथा ऐकप मग हून॥
 नंतर प्रसाद घेऊन॥ जावें आपुले नौके वरी॥१२॥ ऐसी ऐकूनियां साधुवाणी॥ बरे
 बोलतयांला गुनी॥ कैसे पूजन करावें कोणी॥ हे सर्व मुनी सांगवें॥१३॥ ॐ॥ स
 त्यनारायणाचें पूजन फळ॥ ब्रह्मा आणि देव सकळ॥ सांगावयांना ही प्रबळ॥ ऐसा-
 कलियुगीं फळदाता॥१४॥ परंतु थोडे तुजला गुन॥ सांगतो ऐक प्रेम करून॥ निर्धनी
 होऊनि धनवान॥ अति उत्तम सुरव भोगी॥१५॥ अपुत्री पुत्रवान होऊन॥ अंधाये ती
 नयन॥ राज्य गेले तयाला गुन॥ प्राप्त होय तत्काळ॥१६॥ जी जी कामना करिती जन॥
 ती ती देतो सत्यनारायण॥ पूजकांचे सर्व विघ्न॥ तत्काळ नासत॥१७॥ साधुवाणी हे ऐ-
 कून॥ गळ्यांत आंगबस्य घालून॥ सभ्यांस नमस्कार करून॥ बोलता झाला ते वेळां॥१८
 ॥ सा॥ मजला संतती नाही जाण॥ कृपा करून सत्यनारायण॥ पुत्र अथवा कन्यार-
 त्ना॥ कृपेने जे देईल॥१९॥ पताका कांचनी करून॥ मी पूजीन सत्यनारायण॥ हे ऐकू
 न समस्त जन॥ ह्मणती प्राप्त होय तुजला गीं॥२०॥ ऐकूनि हे प्रतिउत्तर॥ संतोष ले त्याचे
 अंतर॥ करून श्रीहरीसनमस्कार॥ प्रसाद घेता झाला॥२१॥ तेथूनि आलाना वेचरी
 ॥ सेवकांस आज्ञा करी॥ नौका चालवावी सत्तरी॥ घराप्रती येता झाला॥२२॥ स्त्रियेनें
 मंगळ वें भावें॥ साधुओं वा बिलाजी वें भावें॥ आनंदें करून स्वभावे॥ श्रीहरीसी भजन
 से॥२३॥ गेला की तुकें कांहीं काळ॥ ऋतु स्नात झाली वेल्हाळ॥ पतीचे संयोगें करून तत्का
 ळ॥ गर्भधारण करिती झाली॥२४॥ नऊ मास भरता जाण॥ प्रसवली कन्यारत्न॥ मुस
 केवळ रोहिणी रमण॥ नेत्र कमळासारिखे॥२५॥ साधु करून मंगळ स्नाना॥ करी क-
 न्येचे मुरवा व लोकना॥ ब्राह्मणां आणि बंदी जनां॥ द्रव्य अपार दीधलें॥२६॥ जन्म पत्र व
 र्तवूनी॥ कलावतीना मठेवूनी॥ ब्राह्मण आनंदें करूनी॥ जाते झाले स्वस्थाना॥२७॥
 कलानिधी चंद्रासी ह्मणत॥ तो इचे मुरवा वरी पास करित॥ कलावतीना मठेवित॥ ह्मणो
 नि सर्व ब्राह्मण॥२८॥ शुक्ल पक्षी कला वाढत॥ तें शीली थोर होत॥ प्रौढावस्था ती सयेत ॥

विचंचनाकरीलंग्नांची ॥२९॥ गोकंचनपूरविरज्यात ॥ तेथें शंखपतीवाणीराहत ॥ ध
निकआणि कुळवंत ॥ घरनेमिताझाला ॥ ३०॥ शुभदिवसलग्नपाहून ॥ कन्याअर्पिली
त्यालागुन ॥ अग्नीब्राह्मणांचेसाक्षेन ॥ लग्नकरिताझाला ॥ ३१॥ वाद्यनृत्यादिगीत ॥
याचकांबहुतद्रव्यदेत ॥ सोहळाकेलादिवससात ॥ आदणफारदीधले ॥ ३२॥ जामा
तासीपुत्रमानून ॥ घरीठेविलातल्लक्षण ॥ सत्यनारायणाचेंअर्चन ॥ केलेनाहीजाणपां
॥ ३३॥ इतिवृत्त ॥ सूतउग ॥ आतांसाधूचाइतिहास ॥ श्रवणकरासांगतोतुम्हांस ॥ भोगी
नियांसर्वविलास ॥ अंतीसान्निध्यपावला ॥ १॥ पाहूनियांसुमुहूर्त ॥ व्यापारकरावयासी
निघत ॥ मणीमोतीरत्नेंबहुत ॥ नौकेंतभरूनचालला ॥ २॥ संगेंघेऊनजामात ॥ देशांतरीं
प्रयाणकरित ॥ एकनगरअतिअद्भुत ॥ नर्मदातीरींपाहिलें ॥ ३॥ तेथेंजामातासहित ॥ रा
हिलात्याजागेत ॥ क्रयविक्रयआसमंतांत ॥ करीतसेआनंदें ॥ ४॥ करावेंसत्यनारा
यणाचेंपूजन ॥ हेतयासीनाहींस्मरण ॥ धनधान्यामाजीप्रमादेंकरून ॥ सदांलुब्ध
जाहला ॥ ५॥ त्याकर्मविपाकेंकरून ॥ तापपावलापरमगहन ॥ एकेदिवसींत्यान
गरांतजाणा ॥ चोरींराजभांडारफोडिलें ॥ ६॥ त्यांतीलमणिमोतियांच्यामाळा ॥ घेते
झालेपाहूनसकळा ॥ निद्रेनेंव्यापिलेंरक्षपाळां ॥ कोणीपाहतानझाला ॥ ७॥ सूतमा
गधबंदीजन ॥ जागेकरितिराजालागुन ॥ शींचविधीस्नानकरून ॥ बसताझाला
सिंहासनीं ॥ ८॥ सेचकजनसर्वयेऊन ॥ करूनियांसाष्टांगनमन ॥ सांगतीवर्तमान
॥ चोरेंभांडारफोडिलें ॥ ९॥ रत्नमाळादिधन ॥ नेलेसर्वहरणकरून ॥ आज्ञाकैलीस
मस्तांलागुन ॥ धरूनआणाचोरांतें ॥ १०॥ नआणितान्तस्वर ॥ होईलनुमचाघात
फार ॥ हेणेंकूनदूतविचार ॥ करितेझालेतेधवां ॥ ११॥ शोधित्तीग्रामांतर ॥ कोठेंनला
गेत्याचाथार ॥ विलापकरितिनानाप्रकार ॥ आतांकायकरावें ॥ १२॥ राजाआतांदंड
करून ॥ घेईलसर्वांचेप्राण ॥ ऐसेंममांतभयमानून ॥ कायकरितेझाले ॥ १३॥ पर
देशीसाधूसजाणून ॥ थोरचोरहाचस्थापून ॥ त्यासीकेलेंबंधन ॥ साधुजामातासहित
॥ १४॥ रत्नेंआणिमौक्तिकमाळा ॥ वस्त्रेंघेतलींसकळा ॥ पुढेंघालूनदीघाला ॥ राजापा
शींआणिले ॥ १५॥ प्रतिकूळहरीत्यासझाला ॥ ह्मणूनराजाकांहींनबोलिला ॥ धनत्या
चेंतयेवेळां ॥ राजभांडारींठेविलें ॥ १६॥ साधूयासकारागृही ॥ घालतेझालेजामा
तासही ॥ लोहशृंगवळापायांतत्याही ॥ सेचकजनींघातल्या ॥ १७॥ साधुजामाता

सहित ॥ वारंवार विलाप करित ॥ ह्मणो हे पुत्र हेतांत ॥ धन आपुलें कोठें गेलें ॥ १८ ॥ को
 ठें माझी भार्या असेल ॥ कलावती काय करील ॥ विधाता झाला प्रतिकूल ॥ आतां का
 य करावें ॥ १९ ॥ ऐशा दुःखांत निमग्न ॥ होऊनि करी चिंता गहन ॥ मोठ्या प्रयासें हें
 धन ॥ मेळविलें होतें मी ॥ २० ॥ कोणत्या कर्मविपाकें करून ॥ कोणत्या पापाचें आच
 रण ॥ मी केलें काय ह्मणून ॥ चिंतेंत वर्षे लोटलीं ॥ २१ ॥ प्रतिकूल हरी होत ॥ घरी जें
 होतें धन संचित ॥ राजदेडें तें गेलें समस्त ॥ राहिलें तें चोरें नेलें ॥ २२ ॥ भार्या झाली अ
 तिदुःखित ॥ पतीचें कल्याण इच्छित ॥ वस्त्रें आणि पात्रें समस्त ॥ सर्व विक्री निरवात
 से ॥ २३ ॥ घरी कांहीं न राहिलें जाण ॥ मग कन्ये सहित आपणा ॥ काष्ठें वेंचून रानांतून ॥
 निर्वाह करिती झाली ॥ २४ ॥ अन्न आच्छादन न सतां घरीं ॥ कन्या तिची काय करी
 ॥ राहत होता ब्राह्मण शेजारीं ॥ त्याचे घरी जातसे ॥ २५ ॥ तों तेथें सत्यनारायणाचें अर्च
 न ॥ करीत होता एक ब्राह्मण ॥ कलावती करून निमन ॥ काय तेथें बोलली ॥ २६ ॥
 पितां आणि भ्रतार ॥ घरास येतील सत्वर ॥ तूं मज पावसी सर्वेश्वर ॥ तरी मी पूजन करी
 नां ॥ २७ ॥ ऐशी ती प्रार्थना करित ॥ तथास्तु ह्मणती सभास्थ ॥ कथा ऐकूनि प्रसाद घेत
 ॥ प्रातः काळीं घरीं आली ॥ २८ ॥ आई ह्मणे कलक्षण ॥ कोठें राहिली सकाळीं कारणा ॥ स
 त्यनारायण कथा पूजना ॥ सर्व ती सांगतसे ॥ २९ ॥ माते मी इच्छा पूजेची करून ॥ आ
 हें जरी कांतूं ह्मणशी जाण ॥ जनक आणि भ्रतार मिळून ॥ घरी यावयासाठीं ॥ ३० ॥ माते
 चे आलें मनास ॥ भिक्षार्थी गेली नगरांत ॥ न करितां आयास बहुत ॥ धन फार मिळालें ॥
 ॥ ३१ ॥ तिणें आणोनि साहित्य ॥ पूजा कलावती करित ॥ लीलावती सहित ॥ भक्ति भा
 वें करीनी ॥ ३२ ॥ कलावतीचे पूजे करून ॥ प्रसन्न झाला नारायण ॥ कृपावंत आनंद
 घन ॥ त्याचें वर्णन कोण करी ॥ ३३ ॥ सत्यनारायण उ० ॥ पूजेचें माहात्म्य ॥ वर्णून श
 कती निगमागम ॥ देवाधिदेव पुरुषोत्तम ॥ भक्ति भावें तोषतो ॥ ३४ ॥ भुक्ति मुक्ति देणा
 रा ॥ त्यासिन सोसे गर्वाचा भार ॥ ब्राह्मण ह्मणे चमत्कार ॥ श्रीहरी नें दाखविला ॥ ३५
 ॥ कलावती करितां पूजन ॥ त्या दिवशीं च सत्यनारायण ॥ राजाचे स्वप्नांत येऊन ॥ का
 य बोलता झाला ॥ ३६ ॥ साधूचा अपराध न सतां ॥ बंधन केलें तत्वां ॥ मुक्त त्या सकरीं
 आतां ॥ आज्ञा पाझी तुज ॥ ३७ ॥ स्वपर्यंकावरती ॥ राजानें निद्रा केली होती ॥ विप्र
 रूपेंत या प्रती ॥ बोध करिता झाला ॥ ३८ ॥ मायाहरीची प्रगटली ॥ निद्रारायाची गेली ॥

सत्यनारायणकथा.

(६७)

विस्मितहोऊनि तपेवेळीं ॥ आश्चर्यकरी मनांत ॥ ३९ ॥ गुरुआणि गणपती ॥ आदरेक
 स्तुतिकमळापती ॥ स्तुरवे अवलोकूनि घृतीं ॥ सिंहासनीं बैसला ॥ ४० ॥ सर्ववृत्तांत
 तपेवेळां ॥ मंत्रियांसि सांगताझाला ॥ ऐकोनि प्रधानादिक तयाला ॥ कायबोलतेझा
 ले ॥ ४१ ॥ हेराजेंद्रास्वप्नांत ॥ पाहिलें तें आहे सत्य ॥ मनांत झाला हर्षयुक्त ॥ मायाहरी
 ची प्रबळ ॥ ४२ ॥ कारागृहांतून ॥ तत्काळ साधूस आपून ॥ सन्निधतया बैसवून ॥
 पुसतसे आनंदें ॥ ४३ ॥ रा० उ० ॥ कायतु झेंकुळगोत्र ॥ कीणदेशपवित्र ॥ येथें येण्यास
 कायनिमित्त ॥ हे सर्वसांगावे मजपासीं ॥ ४४ ॥ साधुरुवाच ॥ रम्यरत्नापुरनगर ॥
 आह्मी तेथील राहणार ॥ क्रयविक्रयाचा व्यवहार ॥ यातीवाणी असो आह्मी ॥ ४५
 ॥ मणीमोती हिरेरत्न ॥ विकारींक स्तुनियां प्रयत्न ॥ राजदूतीं हे सर्वज्ञ ॥ तस्करह्मणू
 निआणिलें ॥ ४६ ॥ चोरनाही आह्मी जाण ॥ मनांत पाहें विचारून ॥ राजदूतीं तुम-
 च्या भयानें ॥ धरूनि आणिलें आह्मासी ॥ ४७ ॥ अपराधनसतां यथार्थ ॥ कैलाआ-
 ह्मांवर अनर्थ ॥ आतां आह्मी कोणता परमार्थ ॥ करावा हे स्तुचेना ॥ ४८ ॥ उक्तदिसेतें क-
 रीं आतां बघिला ॥ हे बोलोनि उगाराहिला ॥ ऐकूनियां निश्चयकेला ॥ त्याचवेळें राजां
 नें ॥ ४९ ॥ तत्काळ बंधापासून ॥ उभयतां तें मुक्तकरून ॥ नापितातें आणवून ॥ प्रमथू
 दोघांचा करविला ॥ ५० ॥ गोघृतांत निळमिळवून ॥ अंगीं उटणीं लावून ॥ उष्णोदिकें-
 स्नानें घालून ॥ वस्त्रें दिधलीं तयांसीं ॥ ५१ ॥ पक्कानें संहित भोजन ॥ नानाप्रका-
 रें करवून ॥ उभयतां सिसत्कारें करून ॥ तांबूलदीधले ॥ ५२ ॥ कैलाबहुत आदर ॥ दुः-
 स्वभोगीत होते फार ॥ त्याच्येचा परिहार ॥ कैलाराजनें तत्त्वतां ॥ ५३ ॥ ऐसासन्मा-
 न पावून ॥ साधूबोले राजाला गून ॥ राजेंद्राकृपाकरून ॥ मज आज्ञाद्यावी जी ॥ ५४ ॥
 स्वामी तुमचे कारागृहीं ॥ दुःस्वभोगिलें बहुत पाहीं ॥ आतां आह्मांस लवलही ॥ नगरा
 प्रती पाठवा ॥ ५५ ॥ आज्ञाद्यावी महाराज ॥ जामातासह मज ॥ ऐसें बोलीनि सह
 ज ॥ उगाचितोराहिला ॥ ५६ ॥ ऐशी साधूची वाणी ॥ ऐकोनियां ते चक्षणीं ॥ कोशा
 धिकारी बोलावूनी ॥ आज्ञाकरिता झाला ॥ ५७ ॥ द्रव्य आहे त्याचें संचित ॥ तें नीकेंत
 भस्मनि त्वरित ॥ साधूयास आज्ञा देत ॥ जावें आपुल्या गृहासी ॥ ५८ ॥ राजाज्ञा घेऊ
 न ॥ साधूचालिला तेथून ॥ नौकेवरी बैसून ॥ नदीमार्गे चालिला ॥ ५९ ॥ जामातसा
 धूतेवेळा ॥ गीतवाद्यकरिता झाला ॥ मंगळ करून चालला ॥ पूजनास विसरलापें

॥६०॥ सत्यनारायणदेव ॥ कलियुगींचा अनुभव ॥ पूजन करील मनोभावं ॥ त्याचरी
 कृपा करीतसे ॥६१॥ सर्वकामना देऊन ॥ करी त्याचे मनोरथ पूर्ण ॥ ऐसादेव कृपाधन ॥
 त्यास कारे भजाना ॥६२॥ इति चतुः ॥४॥ ॥ सूत उवाच ॥ शौनकादि ऋषिगण ॥
 ऐका हरीचे महिमान ॥ तापत्रयांत पडेल जन ॥ त्यास कृपेने उद्धरितो ॥१॥ तोतापस
 रूप धरून ॥ करी साधूंचे विठंबन ॥ ती कथा गहन ॥ ऐका वीजीचे भावं ॥२॥ ता० उ० ॥
 नौकेंत काय भरलें धन ॥ हें सांगावे मजलागुन ॥ साधु बोलेल तापत्रे पूर्ण ॥ नौकेंत भ
 रियेलीं ॥३॥ आह्मी तरणीवर बसूनी ॥ जातो नदी मार्गे केलूनी ॥ विरोधी प्रयोज
 नीं ॥ काय कारणे करितां ॥४॥ तापस ऐकतां वचन ॥ ह्मणेल तापत्रे केलून पूर्ण
 ॥ मनीं इच्छा तेचि जाण ॥ तथास्तु होय ऐसेंची ॥५॥ त्यावेळे सर्व धन ॥ गुप्त झालें
 नौकेंतून ॥ साधू ऐसें पाहतां जाण ॥ बोलता झाला जामाता सी ॥६॥ नौकेंतील सर्व ध
 न ॥ जाऊन लतापत्रे जाण ॥ दिसती मजलागुन ॥ द्रव्य यांतील गेलें कोठें ॥७॥ ऐसें ऐ
 कुनतं त्काळ ॥ मूर्छित पडला तेवेळ ॥ विलाप करून प्रबळ ॥ दुःखें शोक करी पै ॥८॥
 तो जामात बोलें वचन ॥ तापसाचा केला अपमान ॥ आता त्या सी जावे शरण ॥ स्मरण
 नाहीं तुझास ॥९॥ गळ्यांत वस्त्र घालून ॥ गेला तापसा शरण ॥ महाराज तुझी की
 ण ॥ नकळे मज स्वामिया ॥१०॥ यक्ष किन्नर गंधर्व ॥ की देवांचा ही देव ॥ मी न जाणतां
 प्रभावा ॥ सहज वृत्तीं बोलिलीं ॥११॥ माझे विठंबनाचे कारण ॥ सर्व सांगावे मजलागु
 न ॥ तत्कळ कृपावंत होऊन ॥ तापस बोलता झाला ॥१२॥ ता० उ० ॥ आपुलें मन आ
 पणास ॥ शत्रु मित्र या दोघांस ॥ मोठे पणाचा इतिहास ॥ सोडी आतां तूं साधू ॥१३॥
 आपले मूढपणाचे योगी ॥ विसरला सी जे केलें मार्गे ॥ चंद्रचूडसमुदाय संगें ॥ नाराय
 ण पूजित होता ॥१४॥ अनपत्य मी कृपा करून ॥ पुत्र अथवा कन्यारत्न ॥ मजला दे
 शी नारायण ॥ तरी पूजीन यथाविधी ॥१५॥ तूं धनाचे गर्व भरित ॥ पूजा विसरला
 ससत्य ॥ सर्व व्यापी तो भगवंत ॥ तुज प्रचीत दावीतसे ॥१६॥ पूर्वी ऐसाचर पावुनी
 ॥ कन्या झाली तुजलागुनी ॥ मूर्खा आतां तरी उमज मनीं ॥ बोलोन रूपदार विलें
 ॥१७॥ साधु करी साष्टांग नमन ॥ गळ्यांत वस्त्र घालून ॥ ह्मणो मी अपराधी गह
 न ॥ गद्गद वाणी बोलतसे ॥१८॥ जयजयाजी सत्यनारायणा ॥ जयजयाजी अ
 परंपर गहना ॥ जयजयाजी सर्वातीत निर्गुणा ॥ विश्वव्यापक तूं चिन्म ॥१९॥ तूं सत्व

रूपनिरंजन ॥ तूंकपंचासागरपूर्ण ॥ तूझेआधरेंप्राणिमात्रजाण ॥ चारीयुगींव
 र्त्तनी ॥ २० ॥ तूंदेवाधिदेवजगन्निवास ॥ तूंचिखराजगदीश ॥ द्रव्यमदेआह्लांस ॥ स्म
 रणनाहींतुझेकीं ॥ २१ ॥ माझेबुद्धीचेक्षमापन ॥ करीआतांरूपाभिधान ॥ वारंवारस्म
 रण ॥ करीनहेजाणपां ॥ २२ ॥ ऐशीस्तुतीकरूनिमुद्रालक्ष ॥ स्थापिलेतेथेंप्रत्यक्ष ॥
 मजलाआहेतुझेचरणसाक्ष ॥ पोंचतांचिघरींपूजीन ॥ २३ ॥ प्रसन्नहोऊनिनारा
 यण ॥ झणालेतुझीइच्छापूर्ण ॥ पुत्रपौत्रांसमवेतजाण ॥ नानाभोगभोगिशी ॥ २४
 ॥ भोगूनसर्वसंपदा ॥ अंतीमाझेसन्निधपदा ॥ नहोतांतुजलाआपदा ॥ सरखें
 यालोकीं ॥ २५ ॥ ऐसेंदेऊनवरदान ॥ अंतर्धानपावलानारायण ॥ साधुआपलेनी
 केंतबसून ॥ चालताझालास्वगृहा ॥ २६ ॥ आपलेनगराजवळ ॥ येताझालांतत्का
 ळ ॥ दूतपाठविलातेवेळ ॥ लीलावतीससांगावया ॥ २७ ॥ साधुजामातासहित ॥ क
 तरुत्यहोऊनियांयेत ॥ पतिव्रताकन्येसहित ॥ पूजाकरीसत्यनारायणाची ॥ २८ ॥
 पूजासमाप्तझाल्यावर ॥ साध्वीनिघतीझालीसत्वर ॥ संगतींसरवीजनांचेगजर
 ॥ नावेजवळीपातली ॥ २९ ॥ कलावतीप्रसादनघेतां ॥ निघोनिआलीतत्त्वता ॥ पति
 मुरगपाहण्याचीउत्सुकता ॥ तेथेंहेंवर्तले ॥ ३० ॥ अवज्ञाप्रसादाचीझाली ॥ त्याकार
 णेनौकाबुडाली ॥ साधुह्मणेतयेवळीं ॥ माझेवितंबनकोणीकेले ॥ ३१ ॥ कारगृहीं
 बहुतप्रकार ॥ दुःखभोगिलेदिवसफार ॥ प्रारब्धाचीकरणीअपार ॥ कायकरूमी-
 आतां ॥ ३२ ॥ पुत्राचीणमाझासंसार ॥ वृथाझालादुस्तर ॥ आतांमाझेजीवासीधि-
 कार ॥ नानाप्रकारेविलापकरी ॥ ३३ ॥ पतीमरणऐकून ॥ कलावतीशोककरीदारुणा ॥ इ
 तक्यांतलीलावतीपूजासारून ॥ मंगलेंकरीतआली ॥ ३४ ॥ जामाताचेंझालेंनिधन ॥ हेऐ
 कनांचशोकपूर्ण ॥ कलावतीसपुढेंयेऊन ॥ रुदनकरीअपार ॥ ३५ ॥ स्वामीकृतार्थअस
 तां ॥ कायझालीहीअवस्था ॥ धिक्कारतुझियाप्रभुत्वा ॥ असेंबोलूमराहतसे ॥ ३६ ॥
 कन्येचेमुखवाकडेपाहे ॥ तीतिचाभृगांकउतरलाआहे ॥ मातेच्यामुखवाकडेतीपाहे ॥ प
 डलीधरणींमूर्च्छित ॥ ३७ ॥ कर्दळीस्तंभाचेपरी ॥ पडतांचझालीघावरी ॥ सावधहोऊ
 निसत्त्वरी ॥ पित्याचेंमुखपद्महतसे ॥ ३८ ॥ रूपेंअत्यंतसंदर ॥ नेत्रांतूनिचाहेनीर ॥ मो
 तीसारखेंहृदयावर ॥ शोभायमानहोतसे ॥ ३९ ॥ हाप्रियनाथसमर्थ ॥ मजवरी
 कांकेलाअनर्थ ॥ आतांजिणेमाझेव्यर्थ ॥ झालेंअसेतुजविणे ॥ ४० ॥ प्रतीचें-

स्त्रीअर्धांग॥ हेवेदांतअहेचांग॥ अर्धांगजातांहेअंग॥ कैसेराहीलसमर्थी॥ ४५॥ क
 लावतीआणिलीलावती॥ साधुसहितआणियुवती॥ शोकसमुद्रांतबुडती॥ मगकाय
 वर्तलेऐका॥ ४६॥ आकाशवाणीतेवेळेझाली॥ तीकलावतीनेऐकिली॥ प्रसादनघेतां
 आली॥ ह्मणोनिक्षोभहा॥ ४७॥ आतांप्रसादघेईतूआदरे॥ पतीपावशीलसादरे॥ हे
 ऐकतांपरमादरे॥ प्रसादसेवितीजाहली॥ ४८॥ त्यावेळेससत्यनारायणें॥ करुणा
 करपरायणें॥ कृपातत्सर्णीकेलीत्याणें॥ ऐसेंमहिमानकृपेचें॥ ४९॥ नौकापाण्यांतबु
 डाली॥ तीजामातासहितनिघाली॥ साधुधांवूनतयेवेडी॥ जामातासीभेटला॥ ४६॥
 जामातमृत्युगृहींगेला॥ तोमाघाराफिरोनिआला॥ हेपाहतांचिजनाला॥ विस्मय
 फारझाला॥ ४७॥ ह्मणतीसत्यनारायण॥ कोणजाणेविंदान॥ पावतोभक्तांलागुन
 ॥ कलियुगींतत्काळ॥ ४८॥ साधुजामातासहित॥ स्त्रीकन्येचाधरूनहात॥ घरींआ
 लेसमस्त॥ याचकांतेंगौरविलें॥ ४९॥ लक्षमुद्रांचेंस्थापन॥ केलेहोतेतेंआणून॥ पूजा
 संभारतयारकरून॥ चांदवेतेथेंलाविले॥ ५०॥ पताकाकांचनीकरून॥ सोयरेआस
 जेन॥ ब्राह्मणवेदघोषकरून॥ पूजाकरवितेझाले॥ ५१॥ सुवर्णपुष्पआणिफळें॥ दे
 वासिअर्पिलींसकळें॥ भक्षभोज्यादिनिर्मळे॥ नानाप्रकारीं करीतसे॥ ५२॥ षोडशोपचा
 रींभगवंत॥ पूजिताझालाजामातासहित॥ मगप्रार्थनाकेलीबहुत॥ वास्तुदेवतीषवि
 ला॥ ५३॥ सा०७०॥ प्रणमामिमहासिद्ध॥ तूं सत्यनारायणप्रसिद्ध॥ मीमूढममापरा
 ध॥ क्षमाकेलेपाहिजे॥ ५४॥ स्फुरस्फुरांप्रती॥ नागगंधर्वांचीरीती॥ तुझेहातींजग
 त्यती॥ कळासूत्रसर्वांचें॥ ५५॥ तुझेकृपेनेंचालती॥ तुझेकृपेनेंबोलीती॥ तुझेकृपे
 त्रिजगतीं॥ वर्ततीतुझियासंधानें॥ ५६॥ आतांकरूनमजरूपा॥ करुणाकराज
 गद्रूपा॥ माझीपूजाअंगिकारानिजरूपा॥ माजीठावदेई॥ ५७॥ ऐशीप्रार्थनाक
 रूनविणिक॥ तत्काळकरितीप्रणिपात॥ ब्राह्मणभोजनकरवूनसमस्त॥ तोषविलें
 भूदेवां॥ ५८॥ पुत्रबंधुआसजन॥ सर्वादीधलेसेभोजन॥ घालीकींस्फुरवभोगून॥
 अंतीविष्णुपदपावला॥ ५९॥ याविधानेंकरून॥ करीलसत्यनारायणाचेंपूजन॥
 त्याचेसर्वमनोरथजाण॥ तोदेवपुरवील॥ ६०॥ जीजीकामनामनांतून॥ करील
 तीसिद्धीपावेजाण॥ कलियुगींहेपूजन॥ स्वतःप्रकटूनचालविलें॥ ६१॥ इतिश्रीइ
 तिहाससमुच्चयेश्रीसत्यनारायणकथाकथननामपंचमोऽध्यायः॥ ५॥ समाप्त॥

श्रीरामजन्मकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः॥ तुह्यीश्रोतेप्राविक॥ कविमुद्रार
 लपरीक्षक॥ श्रोतादेखोनिमृगांक॥ वक्तासोमकांतपाझरे॥१॥ तुझीबोधसमुद्री
 चीमुक्तेपवित्रें॥ कींचेतन्यनभीचींदिव्यनक्षत्रें॥ कींकराग्रयवनींचींसुमनेंविचित्रें॥
 संतरूपेविकासलीं॥२॥ कींनिश्चलरामकथामृतपात्रें॥ ज्ञानभरितपिकलींक्षेत्रें॥
 कींभजनपथींचींसरोवरें॥ संतरूपींभरलींहो॥३॥ सूर्यवंशभूषणअद्भुत॥ अयोध्ये
 प्रतीराजादशरथ॥ त्याचीपटुराणीविरव्यात॥ बहुकुशलकौसल्या॥४॥ समित्राकै
 केयीस्वरूपवंत॥ दोघींसवरीरावदशरथ॥ आणिकसातशेंपरणीत॥ भोगांगनासुं
 दरा॥५॥ ज्ञानकळाकौसल्यासती॥ समित्राकेवळसद्गती॥ कैकेयीतेप्रकटप्रकृती
 ॥ रजतमयुक्तसर्वदा॥६॥ केवळविवेकभूर्तिमंत॥ तोचिअजपाळकृतदशरथ॥ जो
 परमयोद्धारणपंडित॥ धनुर्विद्यासर्वजाणें॥७॥ अंधारामाजीशब्दउमटतां॥ तेथें
 चिबाणमारीअवचिता॥ धन्यतयाचीहस्तकुशलता॥ वीरदशरथाऐसानसे॥८॥
 परीपोटींनसेपुत्रसंतान॥ तेणेंराजेन्द्रदिसेउद्दिग्ध॥ पुत्रावीणशून्यसदन॥ बोलती
 शास्त्रज्ञपंडित॥९॥ शरीरजैसंप्राणावीण॥ तारुण्यावीणपंचबाण॥ दयेवीणव्य
 र्थज्ञान॥ शांतीवांचूनिवैराग्य॥१०॥ असोराजादशरथ॥ संततीलागींचिंताक्रांत॥

सदाधिपिनेंगहनहिंडत ॥ मृगयाभिषेकस्त्री ॥ ११॥ नावडे छत्रसिंहासन ॥ नावडे
 चतुर्युक्तलागायन ॥ बहुतकेलेप्रयत्न ॥ परीसंताननहोयची ॥ १२॥ तोंदशरथेंस्वभूदे
 र्विलें ॥ दोघेपुरुषआपणवधिले ॥ आणियेकैस्त्रियेसीमारिलें ॥ अपराधेंवीणसर्वथा
 ॥ १३॥ गजबजोनिउठिलात्वरित ॥ कोणासीनबोलेमूकवत ॥ वसिष्ठगृहासजाउनित्त्वरित ॥
 नमोनिस्वप्नसांगतसे ॥ १४॥ गुरुबोलेहेंदुष्टस्वप्न ॥ तीनश्रवापदेयेसीवधीन ॥
 मगयाचीशांतीकरून ॥ दोषदूरकरावा ॥ १५॥ गुरुआज्ञेनेतेदिवशीं ॥ राजेंद्रनिघाला
 मृगयेसी ॥ वासरमणीगेलाअस्तासी ॥ परीश्रवापदनसांपडे ॥ १६॥ पडिलाअत्यंतअंध
 कार ॥ एकलाहिडेनृपवर ॥ धनुष्यासीलावूनिशर ॥ शोधीकांतारतेधवां ॥ १७॥ तोंएकस
 रोवरायेतिरीं ॥ राजागुप्तबेसेवृक्षावरी ॥ कानाडीओढूनितेअचसरीं ॥ कर्णीऐकेसांचोल ॥ १८॥
 तोंतेमार्गीश्रावण ॥ आलामायबापघेऊन ॥ दिवसाबहुतविघ्नआणिउष्ण ॥ ह्मणोनरा
 त्रींगमनकरी ॥ १९॥ दोघेंवृद्धेंवांदावरीघेऊनी ॥ श्रावणतीर्थेहिंडेमेदिनीं ॥ तोंत्यासरोव
 राचेसीरीयेऊनी ॥ उभाराहिलानावेक ॥ २०॥ तोंतींवृद्धेंह्मणतीश्रावणा ॥ आह्मांकरवींउद
 कपाना ॥ ऐकतांऐसीयावचना ॥ कावडरवालीठेविली ॥ २१॥ हातीकंमंडलूघेऊन ॥ जीवनीं
 प्रवेशालाश्रावण ॥ दशरथेंसांचोलऐकोन ॥ निर्वाणबाणसोडिला ॥ २२॥ सपक्षबाणहृद
 यीभेदला ॥ हातींचाकंमंडलूरवालींपडला ॥ देहभूमीवरीटाकिला ॥ प्राणचालिलाश्रा
 वणाचा ॥ २३॥ ह्मणोकोणेंसभाम्याचाबाण ॥ करीतआलानामस्मरण ॥ हृदयनिवालें
 संपूर्ण ॥ केलेपावनमजलागीं ॥ २४॥ ऐकोनिमनुष्याचेंवचन ॥ नृपवरजवळीआला
 धांवून ॥ तंवतोपडिलाअसेश्रावण ॥ रामस्तयनकरीतची ॥ २५॥ मगह्मणोकर्मापा
 पकरी ॥ पडलीहत्यामजवरी ॥ श्रावणह्मणोरायानकरीं ॥ खेदकांहींसर्वथा ॥ २६॥
 माझींमायबापेंवृद्धदीन ॥ तयांसीकरवींउदकपान ॥ मगमीसोडीनप्राण ॥ सत्य
 जाणराजेंद्रा ॥ २७॥ दोघेंवृद्धेंअत्यंतपाहीं ॥ त्यांचेसेवेसीकोणीनाहीं ॥ दशरथग
 हिंवरलाहृदयीं ॥ शोकावर्तीपडियेला ॥ २८॥ श्रावणह्मणेदशरथा ॥ उदकदोघां
 पाजूनितत्वतां ॥ मगहेसांगावीवार्ता ॥ नाहीनरीप्राणत्यागिती ॥ २९॥ उदकनेतां
 अयोध्याराणा ॥ वृद्धेंह्मणतीबारेश्रावणा ॥ तंवतोनबोलेचिचचना ॥ कांहीकेल्या
 सर्वथा ॥ ३०॥ कोरेश्रावणानबोलसी ॥ उदकमागितलेंएवढेंनिशीं ॥ बारेह्मणोनिकोप
 लासी ॥ शिणलासीपाडसा ॥ ३१॥ उदकाचळीमांचळेभिन्न ॥ दोषसांडीहभूमिभार ॥

१. रामजयंतीकथा.

(७३)

तीव्रतपेरोहिणीवर ॥ तरीक्रोधअणुंमात्रनयेतूमें ॥ ३२ ॥ जैसेगंगेचेनिर्मळजीवन ॥ तै
 मेश्रावणातुझेमन ॥ तान्हयाकारेनबोलसीवचन ॥ राजाऐसेऐकोनगहिवरे ॥ ३३ ॥ म
 गअजपुत्रबोलिला ॥ म्यांअवचितश्रावणावधिळा ॥ तंवत्यांणींधरणीवरीदेहटाकिला
 ॥ प्राणझालेकासाविस ॥ ३४ ॥ आठवूनिश्रावणाचेगुण ॥ दोघेंआक्रंदतीदीनवदन ॥ ऐ
 सापुत्रहेंत्रिभुवन ॥ शोधितांनसांपडे ॥ ३५ ॥ अहारेपुत्राश्रावणा ॥ गंभीरगुणनिधा
 ना ॥ आमुचेप्राणकरितीप्रयाणा ॥ श्रावणावदनदावीकां ॥ ३६ ॥ याब्रह्मांडमंडपांत ॥
 श्रावणाऐमानाहींसुत ॥ जैसीलक्ष्मीवैकुंठनाथ ॥ तैसींभावितमातापिता ॥ ३७ ॥ जोन
 करीमातृपितृभजन ॥ जळोत्याचेंब्रह्मज्ञान ॥ तोषट्शास्त्रेआलाजरीपढोन ॥ त्याचें
 दर्शननव्हावें ॥ ३८ ॥ त्याचेंजपतपअनुष्ठान ॥ दानअध्ययनश्रावणमनन ॥ कंळाचा
 तुर्यव्यर्थज्ञान ॥ जैसेंभाषणमद्यपीयाचें ॥ ३९ ॥ तेणेंअभ्यासित्याचौसष्टीकळा ॥
 त्याअवध्याझाल्याविकळा ॥ ज्यासीमातापित्यांचांकटाळा ॥ त्याचांडाळानशिवा
 वें ॥ ४० ॥ मातापितागुरुदेवजाण ॥ चारीदैवतेंसमसमान ॥ तोचिपरमज्ञाताज्ञाण ॥
 नमोडीवचनश्रेष्ठांचें ॥ ४१ ॥ ह्मणूनपुत्रएकश्रावण ॥ आठवोनितयाचेगुण ॥ दोघेंपड
 लींमूर्च्छायेऊन ॥ जावयाप्राणएकवटले ॥ ४२ ॥ मगतींउभयतांशापदेतीनृपनाथा
 ॥ ह्मणतीतूंदिपुत्रपुत्रकरितां ॥ प्राणजाऊंदेतुझादशरथा ॥ आमुच्याऐसतत्का
 ळ ॥ ४३ ॥ मगत्यांणींसीडिलाप्राण ॥ रायेंकेलेंतयांचेंदहन ॥ उत्तरकार्यसंपादू
 न ॥ अयोध्येसीपातला ॥ ४४ ॥ मनांतहर्षमानीनृपवर ॥ मजशापझालातोकेव
 ळवर ॥ यांचेशापेंतरीपुत्र ॥ होकांसत्वरमजलागीं ॥ ४५ ॥ अयोध्येसीयेऊनद
 शरथ ॥ वसिष्ठासिसांगेवृत्तांत ॥ पुढेंद्वादशवर्षपर्यंत ॥ दुष्काळपडलापृथ्वीव
 री ॥ ४६ ॥ कदापीनवर्षबलाहक ॥ अत्यंततपेअर्क ॥ धान्यतृणजीवनसकळि-
 क ॥ नाहीनिःशंकपृथ्वीवरी ॥ ४७ ॥ गाईब्राह्मणपीडिलेबहुत ॥ दैत्यगुरुकाप-
 ट्यवंत ॥ तेणेंजलदआकर्षिलासमस्त ॥ वृष्टीएकाक्षहोऊनेदी ॥ ४८ ॥ वृष्टीझालि
 यावरीपूर्ण ॥ सुरवीहोतीलगोब्राह्मण ॥ तेकरितीलमहायज्ञ ॥ तेणेंबळपूर्णस्वररां
 ॥ ४९ ॥ वृषपर्वदैत्यथोर ॥ परमयोद्धामहाशूर ॥ त्याससाइकारीझालाशुक्र ॥ यु
 द्धकरीदेवांसी ॥ ५० ॥ बहुतदिवसझालासंगाम ॥ परीशुक्रकपटियापरिपूर्णपरम ॥
 मेघवर्षानेदीअधम ॥ चिंताक्रांतशंकझाला ॥ ५१ ॥ वज्रधरासह्मणब्रह्मसुत ॥ अ-

योध्येचाराजादशरथ ॥ तोप्रतापार्कणपंडित ॥ जिंकीलदैत्यक्षणमात्रे ॥ ५३ ॥ मग
 मानलीआणिविजयरथा ॥ मूळपाठविलेंदशरथा ॥ मातलीसांगेमूळवार्ता ॥ अना
 वृष्टीकारणेजे ॥ ५३ ॥ ऐकोनिदैत्यप्रतापअद्भुत ॥ कैकेयीसहितदशरथ ॥ निराळमा
 गैरथनेत ॥ देवदैत्यांचेरणमंडळी ॥ ५४ ॥ अजपुत्रदेखोनपाकशासन ॥ देताझाला
 क्षेमालिंगन ॥ दशरथेंधनुष्यचढवून ॥ उभाठाकलायुद्धासी ॥ ५५ ॥ मारिलेदैत्य
 भारतेव्हां ॥ तोपुढेंआलारुषपर्वा ॥ कपटकळायुद्धमावा ॥ नानाप्रकारेंदाधित ॥ ५६ ॥
 परीदशरथवीरसमर्थ ॥ कापट्यविद्यानचलेतेथ ॥ जैसेंमूरवीचेंवागूजाळसमस्त
 ॥ ५७ ॥ उच्छेदीपंडितएकशब्दें ॥ ५७ ॥ देखोनिदशरथाचाप्रतापतेव्हां ॥ विरथझाला
 रुषपर्वा ॥ पाठीदेऊनितेधवां ॥ निघताझालासवेगे ॥ ५८ ॥ घुतेंशिंपिलावैश्वान
 र ॥ तैसाक्रोधायमानझालाशुक्र ॥ रथींबैसीनियांशर ॥ सोडिताझालाप्रतापें
 ॥ ५९ ॥ अस्त्रयुद्धकेलेंदारुण ॥ परीनाटोपेअजनंदन ॥ शक्रेंकाढोनिनिर्वाण-
 बाण ॥ छेदिलातयाचारथांक ॥ ६० ॥ अंकछेदितांअकस्मात ॥ रवालींपडावाजों
 दशरथ ॥ कैकेयीदेखोनिधांवत ॥ घालोनिहातअंकधरी ॥ ६१ ॥ पर्वताकाररथ
 थोर ॥ दंडाचरीभारघेतलासमग्र ॥ वीरश्रीरंगेनृपवर ॥ समाचारनेणेतो ॥ ६२ ॥
 दशरथेंसोडिलनिर्वाणबाण ॥ तोडिलाकवीचास्यंदन ॥ अश्वसाहितकुटकेकरून
 ॥ रणमंडळींपाडिला ॥ ६३ ॥ विरथजेव्हांझालाशुक्र ॥ दशरथेंकाढिलासूर्यमुखशर
 ॥ ह्मणेयाचेंछेदीनशिर ॥ कापट्यमुकुटासहितपै ॥ ६४ ॥ मागुतीविचारीअजनंदन
 शुक्रतोहोयब्राह्मण ॥ याचारक्षोनियांप्राण ॥ मुकुटमात्रछेदावा ॥ ६५ ॥ निमिष
 नलगतांगेलाबाण ॥ मुकुटपाडिलातळींछेदून ॥ भयभीतभृगुनंदन ॥ पळताझा
 लातेधवां ॥ ६६ ॥ देवकरितीजयजयकार ॥ पळालागलेदैत्यभार ॥ जैसामहावातसू
 टतांसमग्र ॥ भूसउडेअंबरी ॥ ६७ ॥ रायेंकोदंडासीघातलीगवसणी ॥ तूणीरठेवि
 लाआवरणघालुनी ॥ जैसाकुंडामाजीदैदीप्यअग्नी ॥ आच्छादितयाज्ञिक ॥ ६८ ॥
 दशरथपाहेसावधान ॥ तोकैकेयीनेहातघालून ॥ धरिलासेतेथेंस्यंदन ॥ वर्तमान
 कळलेतें ॥ ६९ ॥ रवालींउत्तरूनदशरथ ॥ प्रियेलागींआलिंगनदेत ॥ ह्मणेदोनवरमा
 गेंत्वरित ॥ जेकांअपेक्षाअसेल ॥ ७० ॥ कैकेयीआनंदलीथोर ॥ म्हणेमींमागेनजेव्हां
 वर ॥ तेव्हांमजद्यावेसाचार ॥ ह्मणोनभाषघेतली ॥ ७१ ॥ पूजासमग्रीदीधली

रामजयंती कथा.

(७५)

ऋषीं प्रत ॥ तेणें कैकेयीवरलाघत ॥ त्यावर देवा समयीं अद्भुत ॥ जयप्राप्त कैकेयीतें ॥ ७२ ॥ असो इंद्र आणि बृहस्पती ॥ दशरथाचें यशवानिती ॥ वस्त्रें भूषणें अमरपती ॥ देता झाला रायातें ॥ ७३ ॥ वस्त्राभरणें अद्भुतें ॥ दिव्य मणी दिधला कैकेयीतें ॥ येरीनें घातला वेणीतें ॥ परमप्रकाशवंतजो ॥ ७४ ॥ तो देव आचार्य बोले वचन ॥ रायासी-
काय आहें पुत्रसंतान ॥ दशरथ ह्मणे पुत्रवदन ॥ देखिलें नाहीं अद्यापी ॥ ७५ ॥ सुर गुरु ह्मणे रायावरिष्ठा ॥ त्रिभुवनपती येईल तुझ्या पोटा ॥ ज्याचें ध्यान लागलें नील कंठा ॥ सनकादिकां भक्तांसी ॥ ७६ ॥ जो मायाचक्रचाळक ॥ अनंत ब्रह्मांडांचा ना यक ॥ जो कमलोद्भवाचा जनक ॥ तो पुत्र तुझा देवराया ॥ ७७ ॥ वेदशास्त्रांचें जिह्वार ॥ जो आदिमायेचा निजवर ॥ तो पुराण पुरुष अगोचर ॥ तुझा पुत्र होईल पै ॥ ७८ ॥ विभांडकाचा पुत्र शृंग ऋषी ॥ हरिणी गर्भसंभूत ते जो राशी ॥ त्यासि आणावें नाना सा-
यासीं ॥ पुत्रेष्टी करावया ॥ ७९ ॥ त्यासी नाहीं मनुष्य दर्शन ॥ देखिलें नाहीं स्त्रियांचें वदन ॥ त्यास शब्द विषयें मोहून ॥ करून गायन आणावें ॥ ८० ॥ दशरथ इंद्र गुरूची आज्ञा ॥ घेऊनि आला अयोध्याभुवना ॥ आनंद झाला सकळ जनां ॥ पर्जन्यवृष्टी जाहली ॥ ८१ ॥ शृंगीसि आणावया सत्वर ॥ देवांगना पाठविल्या संदर ॥ त्यांणीं नृत्य गायन करून निमनोहर ॥ तयासि भुलवूनि आणिलें ॥ ८२ ॥ दशरथें करून निमनोहर ॥ केला बहुत आंदर ॥ ह्मणे महाराज तूं बहूथोर ॥ दर्शन आह्मां दीधलें ॥ ८३ ॥ मग पाळक कन्या आपुली ॥ शृंग ऋषीस दीधली ॥ लग्न सोहळां ते वेळीं ॥ चार दिवस जाहला ॥ ८४ ॥ मग ऋषी मेळविले बहुत ॥ जेशापा नुग्रह समर्थ ॥ वसिष्ठ मुख्या आचार्य जेथ ॥ न पडे पदार्थ न्यून कांहीं ॥ ८५ ॥ इकडे ज्ञानी पाहें विभांडक मुनी ॥ तो स्त्रियांनीं नेला चाळवूनी ॥ परमक्राधाविष्ट होऊनी ॥ अयोध्येसी पातला ॥ ८६ ॥ तो ऋषीनें देखिला पुत्र ॥ जैसान क्षत्रीयें क्षिलारोहिणीवर ॥ कींकिरणीं वेंडिला दिवाकर ॥ तैसा स्तुत देखिला ॥ ८७ ॥ स्तुभादेखो निनयनीं ॥ विभांडक निवाला मनीं ॥ दशरथलागला ऋषीच्या चरणीं ॥ आनंदें करून ते धवां ॥ ८८ ॥ विभांडक आनंदें बहुत ॥ नृपासि आशीर्वाद देत ॥ तुज होनी लचो घे स्तुत ॥ जेकां समर्थ त्रिभुवनीं ॥ ८९ ॥ असो भ्रमंडपी शृंगी आपण ॥ संकळ ऋषी मंडळी घेऊन ॥ स्वाहाकारासीं अवदान ॥ संभ्रं युक्ता किंतु ॥ ९० ॥ पूर्णाहुती चिये काळीं ॥ प्रत्यक्ष प्रगटला ज्वाळमाळी ॥ प्रभातीं

उगवेउदयाचळीं॥रवीजैसाअकस्मत॥९१॥चत्वारिंशृंगद्विमूर्ध॥कृशाननिघा
 लात्रिचरण॥देखतांयज्ञनारायण॥ऋषिजनस्करवावले॥९२॥हातींपायस
 ताठभरून॥शृंगीपासींदेतकृशान॥ह्मणेअविलंबेपिंडकरून॥तिथीराणींसदेई
 जे॥९३॥बहुत्तराकराहोयेक्षणीं॥विलंबहोतांहीयकार्यहानी॥पोटायेईलकैच-
 ल्यदानी॥क्षीरसागरविहारीजो॥९४॥ऐसेंबोलीनितयेवेळीं॥गुप्तझालाज्वा
 ळामाळी॥शृंगीनेंवसिष्ठाजवळी॥पायसपात्रदीधलें॥९५॥वसिष्ठकस्तूनिवि-
 भाग॥राण्यांसदेतसवेग॥कौसल्येसीश्रेष्ठभाग॥देतांक्रोधआलाकनिष्ठेतें॥
 ॥९६॥ह्मणेमीरायासीप्रियकर॥म्यारथचकींघालीनिकर॥रणींविजयीकेला
 नृपवर॥इंद्रादिदेवांदेखतां॥९७॥वयेंकरूनवृद्धफार॥तोज्येष्ठनव्हेसाचार॥ज
 यामाजीगुणथोर॥तोचिश्रेष्ठजाणिजे॥९८॥केतकीचेंलघुपत्र॥त्यासीमानितीसर्वत्र
 ॥इतरपत्रेंदिसतीथोर॥परीचतुरनमानिती॥९९॥अमोलिकलहानरत्न॥कायक
 रावेथोरपाषाण॥मृगेन्द्राचीआकृतीलहान॥थोरवारणकायसा॥१००॥जवादी
 बिडालचृषणस्तवास॥परीआचडेथ्रीमंतास॥रासभाचेथोरबहुवस॥नशिवेकी-
 णीतयातें॥१॥मजआदींनदेतांमान॥कायकरावाभागमागून॥म्हणोनकैकेयी
 रुसोन॥अधोचदनबैसली॥२॥मगबोलेवसिष्ठमुनी॥विघ्नहोईलयेचक्षणीं॥तो
 करींचापिंडझडपोनी॥घारीनेंनेलाअकस्मात॥३॥हाहाकारझालातेअवसरीं॥पिं
 डनेतपेंघारी॥कैकेयीपडेधरणीवरी॥आक्रंदततेधवां॥४॥माझेपूर्वकर्मगहन॥म
 जकैचेंपुत्रसंतान॥अभाग्यासीनिधान॥जिरेलकैसेंसांगपां॥५॥परमचिंताक्रां
 तदशरथ॥कौसल्येकडेविलोकित॥कैकेयीचेंसमाधानकरित॥पट्टमहिषीतेध
 वां॥६॥अर्धविभागस्वभागांतुनी॥देतकौसल्यासुमित्रादोनी॥एकत्रकरितांते
 क्षणीं॥पूर्णपिंडकैकेयीतें॥७॥जैशाभागीरथीआणिमंदाकिनी॥तेशास्त्रमित्रा
 कौसल्यादोन्ही॥मत्सरअणुमात्रनाहीमनीं॥संतोषरूपसर्वदा॥८॥अत्यंतजेकु
 टिलदेख॥तयांसीस्वर्गीहीनहोयस्वरव॥कदानमानितीलोक॥अपेशमाथांस
 र्यदां॥९॥जवळीयेऊनदशरथ॥कैकेयीलागींआलिंगित॥ह्मणेदोनभागझाले
 व्यास॥जेअपेक्षितनुजलागीं॥१०॥असोवसिष्ठेंदीधलेंतीर्थ॥त्यासवेंपिंडप्राशन
 करित॥कैकेयीच्यागळांअडकत॥कासावीसझालीते॥११॥मगचुसिष्ठेंशिंपितां

रामजयंती कथा.

(७७)

तीर्थ ॥ अंतरीपिंडप्रवेशत ॥ आनंदलाराजादशरथ ॥ दानेदेत अपार ॥ १२ ॥ वस्त्रा
 क्षरणे उदंडदक्षिणा ॥ देवोनिगौरविले ब्राह्मणा ॥ सकळ ऋषीपावले स्वस्थाना
 ॥ शृंगी आदिकरूनियां ॥ १३ ॥ तिघीराण्याझाल्या गर्भयुक्त ॥ आनंदलारावदशरथ
 ॥ ह्मणो माझे भाग्य उदित ॥ दिसत से येथो नियां ॥ १४ ॥ जैसा शुद्धबीजेचा मृगांक ॥
 कीं पळे पळे वाढे अर्क ॥ प्रकाश पडे अधिकाधिक ॥ उदयाद्रीहूनि पश्चिमे ॥ १५ ॥ कींक
 रितां संत समागम ॥ दिवसें दिवस वाढे प्रेम ॥ कीं औदार्य क रूनि परम ॥ कीर्ती वाढे स-
 त्वर ॥ १६ ॥ तैसे राणि यांचे गर्भ वाढती ॥ तो वसिष्ठ बोले दशरथाप्रती ॥ राया धर्मशास्त्री
 ऐसीरीती ॥ डोहळे स्त्रियां सी पुसावे ॥ १७ ॥ ऐसें बोलतां ब्रह्म ऋषी ॥ हर्ष वाढलाराया.
 सी ॥ नमो निवसिष्ठाच्या चरणांसी ॥ राजेंद्र ते व्हांचालिला ॥ १८ ॥ शची चियामंदिरांत
 ॥ जैसा वृत्रशत्रू प्रवेशत ॥ तैसाचि अजपाळ सुत ॥ कैकेयीसदनीं प्रवेशला ॥ १९ ॥ पिंड-
 प्राधानाचे काळीं ॥ कैकेयी होती रुसली ॥ ह्मणी निराजेद्रये काळीं ॥ तिचे सदनीं प्र-
 वेशला ॥ २० ॥ दूती जाणविती स्वामिणीतें ॥ डोहळे पुसावया तुह्मांतें ॥ नृपती स्व-
 ये येत से येथें ॥ रूमुहूर्त पाहो नियां ॥ २१ ॥ सुंदर पणाचा अभिमान ॥ त्याही वरी
 कैकेयी गर्भिणी ॥ जैसा अल्पविद्यावंतास गर्व पूर्ण ॥ तैसे येथें जाहलें ॥ २२ ॥ जैसी-
 गारुडी विद्या किंचित ॥ परी ब्रीदें बांधिती बहुत ॥ कीं निर्नासिक वाहत ॥ रूपाभिमा
 न विदोषें ॥ २३ ॥ बिंदु मात्र विषवृश्चिका ॥ परी पुच्छाग्र चरती देखा ॥ किंचित् ज्ञान झा-
 लिया मूर्खा ॥ मगतो न गणी कोणातें ॥ २४ ॥ खडण धेनू सी दुग्ध किंचित ॥ परी लक्षा
 प्रहार करी बहुत ॥ अत्योदक उचंबळत ॥ आंगभिजत वाहकाचें ॥ २५ ॥ तैसे कैके-
 यीस झालें तयें वेळीं ॥ प्रीतीनें दशरथ आला जवळी ॥ आपण शेजे वरी बैसली ॥
 नाही उठली नृपादे स्वतां ॥ २६ ॥ कांहीं च मर्यादा तेथ ॥ न धरी देखिल्या नृपनाथ
 ॥ मग उभारा हो निदशरथ ॥ डोहळे पुसत तिघेसी ॥ २७ ॥ ह्मणो कैकेयी बोले वच-
 न ॥ तुज जें आवडे मनांतून ॥ तें मी समस्त पुरवीन ॥ सत्य जाण प्रियकरे ॥ २८ ॥ मग
 काय बोलली तयें वेळे ॥ तुह्मी पुरवाल काय माझे डोहळे ॥ माझे मनीं चेजे सोहळे
 ॥ पूर्ण कर्ता दिसेना ॥ २९ ॥ मग बोले अजनंदन ॥ तुज कारणें वेंचीन प्राण ॥ परी डोह-
 ळे तुझे पुरवीन ॥ सत्य जाण सुकुमारे ॥ ३० ॥ मगती ह्मणी जी नृपवरा ॥ डोहळे
 माझेचि अवधारा ॥ कीस त्या रू मित्रेच्या पुत्रां ॥ दिगंतरादवडाचें ॥ ३१ ॥ पाठवावे

दूरकानना ॥ त्यांचा समाचार पुनः कळेना ॥ आमचे वंते मान त्यांचिया कर्णा ॥ सह-
साहीन जायें ॥ ३२ ॥ राज्य द्यावे माझिया पुत्रा ॥ हेचि डोहळे होती राजेंद्रा ॥ तुम्हीं
मानाल अधर्म रवरा ॥ तो दोष मज वरी घालिजे ॥ ३४ ॥ मज निदिती लजो जे लोक ॥
तोती वाटे परम करव ॥ समस्त जनां व्हावे दुःख ॥ हेचि मजला आवडे ॥ ३५ ॥ ऐसें
वचन ते अच सरीं ॥ ऐकतां नृपरांचला अंतरीं ॥ कीं काळ जीत घातली सुरी ॥ कीं
आंगावरी चपळा पडे ॥ ३६ ॥ वचन नव्हे ते केवळ ॥ दुःख वली चें द्योष्ट फळ ॥ कीं सं-
चार लेहोला हल ॥ हृदयीं वाटे दशरथा ॥ ३७ ॥ कीं पर्वत कोसळला ॥ कीं काळ सर्प
जिह्वा रीं झोबला ॥ कीं तप्त शस्त्र घाय पडिला ॥ अंगावरी अकस्मात ॥ ३८ ॥ केके-
यी वचन कलशोद्धव जाण ॥ प्राशिलें आयुष्य समुद्र जीवन ॥ राव घाबरला जे साचतु-
रानन ॥ वेद हरण केले तेव्हां ॥ ३९ ॥ परम रवेद पावला नृपवर ॥ ती सने दी प्रत्युत्तर ॥ म-
ग सुमित्रेचें मंदिर ॥ प्रवेशता पैजाला ॥ ४० ॥ संसार तापें जे संतप्त ॥ ते संतप्त समा-
गमें निवत ॥ ते सारा जादशरथा ॥ सुमित्रासदनीं करवावला ॥ ४१ ॥ तिचे नांव सु-
मित्रासती ॥ परी नाम ऐशी आहेरीती ॥ वरकड नांवे जीं ऐकती ॥ तीं तर जाणाव्य-
र्थची ॥ ४२ ॥ नांवे ठेविलें उदार कर्ण ॥ अडकावे चितां जाय प्राण ॥ बृहस्पती नाम
ज्याला पुन ॥ धडवचन बोलतां नये ॥ ४३ ॥ कमल नयन नाम विशेष ॥ परी दोही-
डोव्यांचाढले वडस ॥ क्षीरसिंधु नाम पुत्रास ॥ परी ताकत यासी मिळें ना ॥ ४४ ॥ नाम
ठेविलें पंचानन ॥ परी जंबुक देरवतां पळे उठोन ॥ जन्म गेला मागतां कोरान्न ॥ सा-
र्वभौ मना मतयातें ॥ ४५ ॥ नाम ठेविलें जयामदन ॥ तो कुरुप कुलक्षण ॥ तेसी सु-
मित्रान व्हे पूर्ण ॥ करपी नामासारखी ॥ ४६ ॥ नृप आला ऐकतां कर्णी ॥ समोर
आली हंसगामिनी ॥ दशरथाचिये चरणीं ॥ मस्तक ठेवी सद्गवें ॥ ४७ ॥ स्त्रियां
सिंदेवती आपलानाथ ॥ पुत्रां सिंदेव माता पितासत्य ॥ शिष्यां सी गुरुदेवत ॥ देव-
त अतीत गृहस्थांसी ॥ ४८ ॥ ह्मणोनि सुमित्रेनें अज नंदन ॥ पूजिला षोडशोपचा-
रें करून ॥ उभी ठाकली कर जोडन ॥ अधीवदन सलज्ज ॥ ४९ ॥ केकेयी डोहळ्यां
चें दुःख प्रबळ ॥ परी ते विसरलायें धेंसकळ ॥ जे साबोध ठसावतां निर्मळ ॥ तम-
जाळवित वेंपें ॥ ५० ॥ राजा ह्मणो सुमित्रेसी ॥ काय डोहळे होता तमानसीं ॥ ते म-
ज सांगनि श्रव्येसी ॥ कुरंग नेत्रे सुकुमार ॥ ५१ ॥ मग किंचित् हास्य करून ॥ बो-

रामजयंती कथा.

(७९)

लेसलज्ज अधोवदन ॥ जें ऐकतां सरवसंपन्न ॥ अजनंदन पै होय ॥ ५३ ॥ ह्मणे
 हेच आवडी बहुवस ॥ कौसल्यागर्भी जगनिवास ॥ अवतरेल आदिपुरुष ॥
 जगद्वंद्वजगदात्मा ॥ ५३ ॥ त्याची अहोरात्र सेवा बरी ॥ वाटे मम पुत्रे चिकरा
 धी ॥ जाणीव शाहणी ब आघवी ॥ ओवाळी वीतया वस्त्री ॥ ५४ ॥ सेवे परतें थोर
 साधन ॥ मम पुत्रासीन माने आन ॥ आपुले आंगाचें आंधरूप ॥ ज्येष्ठ सेवे लागीं
 करूं ॥ ५५ ॥ त्रिभुवनराज्य तृण समान ॥ त्याहून अधिक ज्येष्ठ भजन ॥ चारी मु
 क्ती वारती गीण ॥ ज्येष्ठ सेवे पुढें पै ॥ ५६ ॥ स्फूर्ति रसत्यजी नि निर्मळ ॥ कोणास
 आवडेल ह्याला हल ॥ उत्तम सांडोनि तांदुळ ॥ सिकता कां हो शिजवावी ॥ ५७ ॥
 त्यजोनि संदर राय केळें ॥ कोण मक्षील अर्की फळे ॥ कल्पद्रुमीं जो विहंगम रवे
 छे ॥ तो नातळे बाभुळे सी ॥ ५८ ॥ मानस सरोवरींचाराज इं सपाहीं ॥ तो कदान
 राहें उलूक गृही ॥ बुडी दिधली क्षीराब्धि डोही ॥ दग्धवन नावडेत्या ॥ ५९ ॥ नंदन
 वर्नीचा भ्रमर कदा काळी ॥ अर्क पुष्पीं रुंजी न घाली ॥ जेणें इंद्र भुवनीं निद्रा केली
 ॥ रवदिरांगारीं न मिजें तो ॥ ६० ॥ रंभे तुल्य जायाचांगली ॥ सांडोनि प्रेत कोणकंय
 वळी ॥ तें सीरामी आवडी धरिली ॥ कदा विषयीं न रमे तो ॥ ६१ ॥ ह्मणोनिराज च-
 क्रचूडामणी ॥ माझी आवडी ज्येष्ठ भजनी ॥ ऐसे सुमित्रेचे शब्द ऐकोनी ॥ आ-
 लिंग न दिधले दशरथें ॥ ६२ ॥ वाटे अमृत प्राशन केळें ॥ कीं त्रिभुवनराज्य हाता
 सि आलें ॥ तें सें नृपाचें मन संतोषलें ॥ आलिंगनें सुमित्रेचे ॥ ६३ ॥ ह्मणे ऐकें सकु
 मारे राजसे ॥ चंपक कळिके डोळसे ॥ तुवां सांगितले डोहळे सुरसे ॥ पूर्ण होती-
 ल नि धरिं ॥ ६४ ॥ नाना भूषणें अलंकार ॥ ओवाळी तिजवरून नृपवर ॥ दानें देव
 विलीं अपार ॥ सुमित्रे हातीं याचकां ॥ ६५ ॥ याउपरी ज्येष्ठ राणी ॥ कौसल्याना
 में ज्ञानरवाणी ॥ जी पुराण पुरुषाची जननी ॥ त्रिभुवनीं विरव्यात ॥ ६६ ॥ जे प-
 र ब्रह्मरसाची मूस ॥ कीं निज प्रकाशरत्न मांदुस ॥ क्षीराब्धि हृदय विलास ॥ जिणीं
 अंतरीं सांठविला ॥ ६७ ॥ जो इंद्रिावर त्रिभुवनें शर ॥ ज्याचे आज्ञाधार विधिं
 चिवर ॥ हृदयीं ध्याय अपूर्णा वर ॥ कौसल्या उदरीं निवसे तो ॥ ६८ ॥ असो कौसल्ये
 चे मंदिरीं ॥ प्रवेशता द्याला आवणारी ॥ सेवकरा हिले बाहेरी ॥ द्वारमर्यादा धरूं
 नियां ॥ ६९ ॥ कौसल्या ज्ञान कला परंम ॥ ती स अंतर्बाह्य व्यापलाराम ॥ आचरण

अवधेपरब्रह्म ॥ नदिसेविषमकदाही ॥ ७० ॥ साँडोनिजागृतीसुषुप्तीस्वप्न ॥ नयनी
 लाविलें ज्ञानांजन ॥ चराचरअवधेनिरंजन ॥ स्वरूपदिसेकौसल्या ॥ ७१ ॥ दश
 रथप्रवेशोनिअंतरीं ॥ पाहेस्थूळबोसरीवरी ॥ मगसूक्ष्मदेहमाजघरीं ॥ नदिसेक
 दाकौसल्या ॥ ७२ ॥ कारणकोठडींतपाहेसादर ॥ तंवतेथेंअवघाअंधकार ॥ मगमू
 हाकारणउपरीथोर ॥ त्यावरीनृपवरचढियेला ॥ ७३ ॥ तेथेंनदिसेकौसल्यासती ॥
 मगचकितपाहेनृपती ॥ जोउदरींसाठयिलाजगसती ॥ तिचीस्थितीकळेना ॥ ७४ ॥
 मगपरात्परघरांत ॥ प्रवेशेतेव्हांअजपाळसुत ॥ तोतेबैसलीसमाधिस्थ ॥ निर्विक
 ल्यवृक्षातकीं ॥ ७५ ॥ अंतरदृष्टीमुरडली ॥ वरदळस्वनामविसरली ॥ ब्रह्मानंदरू
 पझाली ॥ नचालेबोलीहैंताची ॥ ७६ ॥ जैसासतेजपरमपवित्र ॥ तेथेंडागनलागे-
 अणुमात्र ॥ स्वरूपीरमतांयोगीश्वर ॥ ज्ञानराहेऐलीकडे ॥ ७७ ॥ कल्यांतवीजम
 शकगिळी ॥ पिपीलिकामेरूकसेसिघाली ॥ धेनुवत्समृगेद्राआकळी ॥ एकवळे
 घडेलहें ॥ ७८ ॥ परीचतुराविश्वरूपावरी ॥ नचालेनहालेनिर्धारी ॥ श्रोत्रियांचे
 यज्ञशाळेभीतरी ॥ कोणमहारप्रवेशेला ॥ ७९ ॥ वडवानळापुढेंकर्पूरजाण ॥ कीज
 लनिधीमाजीलवण ॥ तैसीबुद्धिआणिमन ॥ स्वसुरवावरीविरालें ॥ ८० ॥ असो
 स्वानंदसागरांत ॥ कौसल्यापूर्णसमाधिस्थ ॥ जवळीउभाठाकलादशरथ ॥ पाहे
 तटस्थउगाची ॥ ८१ ॥ कौसल्यास्वरूपीलीन ॥ हेदशरथासीनेणवैरवुण ॥ ह्मणेहे
 रुसलीसंपूर्ण ॥ तरीचवचनबोले ॥ ८२ ॥ ह्मणोनिराजचक्रबूडामणी ॥ कौसल्ये-
 जवळीबैसीनी ॥ स्नेहेंतीसहृदयींधरूनी ॥ समाधानकरीतसे ॥ ८३ ॥ तरीतेनउघ
 डीनयन ॥ नाहींशरीराचेंभान ॥ मीस्त्रीपुरुषस्मरण ॥ गंलीविसरूनकौसल्या ॥ ८४ ॥
 अलंकारकेंचैएकसुवर्ण ॥ तरंगलरिकेअवधेजीवन ॥ तैसेंविश्वनाहीरघुनंदन ॥ आ
 नंदघनविस्तारला ॥ ८५ ॥ ऐशीकौसल्येचीस्थितीझाली ॥ राजाह्मणेभूतेंझडपिली ॥
 कींमहदूतेंघेरली ॥ वोळखीमोडलीइथेची ॥ ८६ ॥ राजाह्मणेदेवऋषीसिद्ध ॥ इहीं
 दीधलाओशीर्वाद ॥ कींपोढयेईलब्रह्मानंद ॥ आदितुरुषश्रीराम ॥ ८७ ॥ ऐकतांरा
 मनामस्मरण ॥ कौसल्येनेंउघडिलेनयन ॥ जगदाभाससंपूर्ण ॥ रघुनंदनरूपदि
 से ॥ ८८ ॥ राजाह्मणेनितंबिनी ॥ कुरंगनेत्रेजगामिनी ॥ कायजेअसेलआवडम
 नीं ॥ तेडोहळेपुरवीनसर्व ॥ ८९ ॥ भ्रमटाकीबोलेवचन ॥ तोंकौसल्याबोलेजनेनि

रामजयंतीकथा.

(८९)

॥मीजगदात्मारघुनंदन॥कैचेंअज्ञानमजपाझीं॥९०॥स्थूललिंगआणिकारण॥
यांहूनिमाझेरूपभिन्न॥महाकारणहेनिरसून॥आत्मारामवेगळामी॥९१॥हेता
हेतमहाहेत॥यांहूनिवेगळामीअतीत॥सच्चिदानंदजेथतेथ॥खुंदोनिंयांराहिला
॥९२॥जीवशिवदोनपक्ष॥ध्याताध्यानलयलक्ष॥यांवेगळामीसर्वसाक्ष॥अनिं
त्यअलक्ष्यश्रीराम॥९३॥राजाह्मणेकोसत्येऐकें॥कोणआहेमीमजओळखें॥डो
हळेपुसावयामहासुरखें॥तुजजवळीबैसलों॥९४॥येरीह्मणेज्ञाताज्ञेयज्ञान॥हें
सर्वगेलेआटोन॥नाहीस्त्रीपुरुषनपुंसकपूर्ण॥मीतूंपणतेथेकैचें॥९५॥नृप
ह्मणेहेमहदूतेघेरिली॥ओळखीसर्वसीडिली॥मगपुसेगोष्टमागली॥धाकुरप-
णीचीतियेतें॥९६॥राजाह्मणेशशांकवदने॥गुणसरितेपद्मनयने॥वहाडबुडयोनी
रावणें॥नेलेहोतेंआठवतेंकीं॥९७॥शत्रूचेंनामऐकतांकर्णी॥हाकफोडिलीभुजाठी
कोनी॥ह्मणेधनुष्यबाणदेआणोनी॥टाकीनछेदूनदाहीशिरे॥९८॥ताटिकामारू-
नियांआधी॥ऋषियागपाववीनसिद्धी॥महाराक्षसवधोनियुद्धीं॥गाधितनयतो-
षवीन॥९९॥शिवचापपरमप्रचंड॥मोडोनिकरीनदुरवंड॥माझीज्ञानशक्तीजेअ-
खंड॥पणेंजिंकोनिआणितों॥१००॥जेणेंनिःक्षत्रियकेलीअवनीपूर्ण॥त्याचागर्व
हरीननलागताक्षण॥मीएकपत्नीरघुनंदन॥पितृवचनपाळक॥१०१॥मीसेवीनघोर
विपिन॥परिवारेंसींनिधिराखरदूषण॥क्षणमात्रेंटाकीनवधोन॥अग्निनृणाजंजिजे
सा॥१०२॥रीसवानरांहातीं॥लंकाघालीनपालथी॥माझावज्रदेहीमारुती॥परमपुरु-
षार्थीमहावीर॥१०३॥क्षणेजाळूनलंकानगर॥शत्रूंचींशिरेछेदूनसाचार॥पाषाणीं-
पालाणोनिसमुद्र॥लंकापुरघेईनमी॥१०४॥कोसल्याहाकफोडीदारुण॥लंकेपुढेंपा-
जवीनरण॥महाटिसाळकुंभकर्ण॥टाकीनछेदूनक्षणाधे॥१०५॥सहपरिवारेंछेदूनद-
शशिर॥बंदीचेसोडवीनसुरवर॥माझाबिभीषणप्रियकर॥छत्रधरीनतयावरी॥
॥१०६॥स्वपदींस्थापूनिनिजभक्त॥मीअयोध्येसीयेईनरघुनाथ॥आधिव्याधि
जरामृत्यु॥त्याविरहितकरीनप्रजा॥१०७॥स्त्रीपुरुषनपुंसकभेद॥यावेगळामी
ब्रह्मनंद॥मायाचक्रचाळकशुद्ध॥निष्कलंकअभेदपै॥१०८॥मीप्रलयकाळासी
शासनकर्ता॥आदिमायेचानिजभर्ता॥कर्ताहर्तापाळिता॥मजपरतानसेची॥
॥१०९॥मीअजअजितसर्वेश्वर॥मीचनदलोंचराचर॥धरूनिनानाअवतार॥मज

माजीसामावे ॥१०॥ ऐसें ऐकनां दशरथ ॥ ह्मणे भूतें घेतली यथार्थ ॥ फांटा फुटला
 बहुत ॥ बडबडते भलतेंची ॥११॥ पंचाक्षरी आणा पाचारुत ॥ महाराज सद्गुरु ज्ञान
 घन ॥ तो सरसिजो द्रवनंदन ॥ बोलावून आणा वेगें ॥१२॥ जेणें दभिवरी धरिली
 अवनी ॥ कमंडलू ठेविला सूर्यासनीं ॥ इंद्रसभे सनेला वासर मणी ॥ अद्भुत कर-
 णीत याची ॥१३॥ वसिष्ठ आला धांवून ॥ राजा दृढ धरी चरण ॥ कौसल्ये सारखें
 निधान ॥ भूतें संपूर्ण यासिलें ॥१४॥ म्यां याग केला सायासी ॥ कीं पुत्र होईल कौ-
 सल्येसी ॥ तो मध्येच हे विवसी ॥ उठली कृषी काय करूं ॥१५॥ मग ह्मणे ब्रह्मसुत
 ॥ इच्या पोटा येईल रघुनाथ ॥ ती सगोष्टी हे विपरीत ॥ काळ त्रयी घडेना ॥१६॥ अं-
 ध कृषी पडेल तरणी ॥ कोरा न्म मागे लचिंता मणी ॥ सुधार सगेला कडवटोनी ॥ का-
 ल त्रयी घडेना ॥१७॥ क्षुधेनें पीडिला क्षीरसागर ॥ सरत रूसियेईल दरिद्र ॥ ती व्र-
 तपेल रोहिणीवर ॥ काल त्रयी घडेना ॥१८॥ असी वसिष्ठ कौसल्येजवळी ॥ येऊ
 भिविलो की ते वैकीं ॥ तंव ती श्रीराम रूप झाली ॥ अंतर्बाह्य समूळ ॥१९॥ न दिसे
 स्त्रियेची आकृती ॥ धनुष्य बाण घेऊनि हातीं ॥ आकर्णन घन विराजती ॥ देखे मृ-
 ती जग हृदय ॥२०॥ पाहतां रूप आनंद घन ॥ सद्गद झाला ब्रह्मनंदन ॥ अष्ट भावें
 दाटला पूर्ण ॥ गेला विरूत देह भाव ॥२१॥ वसिष्ठ कौसल्ये ते अवसरीं ॥ मुरालीं
 ब्रह्मानंद सागरीं ॥ दशरथ परम अंतरीं ॥ घाबरा झाला नेणो निचां ॥२२॥ वसि-
 ष्ठासारि यामहामुनी ॥ भूतें झडपिला तये क्षणीं ॥ या भूताची कती झाडणी ॥ कौ-
 णी विभुवनी दिसेना ॥२३॥ मी हृत भाग्य संपूर्ण ॥ मजकेंचें दुःख संतान ॥ कौसल्यही
 गेली झडपोन ॥ ब्रह्मानंदें मूर्च्छित ॥२४॥ निरपराध यधिला आवण ॥ तो दुःख दे-
 तो दारुण ॥ ऐसा तो महाराज आनंद घन ॥ जाकडे पूर्ण अंतरीं ॥२५॥ तो स्वानंद
 लहरी जिरवून ॥ वसिष्ठें उधडिले नयन ॥ राजा धांवोन धरी चरण ॥ आनंद न-
 माये अंतरीं ॥२६॥ रायासी कैशी परी झाली ॥ पूर्वीं बुडतां नीका आली ॥ अंध कू-
 पी पडतां तत्काळीं ॥ हस्त सूर्ये दीधला ॥२७॥ सर्प डेंखितां गरुड धांवे ॥ गजीं कीं-
 डितां केसरी पावे ॥ क्षुधिता पुढें हेलावे ॥ क्षीरसागर येऊनी ॥२८॥ कीं चणव्यांत
 जळतां धन ॥ कीं हुडहुडी भरतां धांवे कृशान ॥ कींदरि देपीडितां लक्ष्मी आपण
 ॥ घरीं येऊन बैसली ॥२९॥ ऐसा आनंद लाराजानि श्रित ॥ ह्मणे सद्गुरु स्वामी

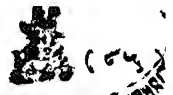
रामजयंतीकथा.

(८३)

तूं समर्थ ॥ मजन बल हें वाटत ॥ तुज ही भूतें झडपिती ॥ ३० ॥ आह्मी अत्यंत भाग्य
हीन ॥ कैंचें देवो पुत्र संतान ॥ मग हांसला ब्रह्म नंदन ॥ काय गर्जो न बोलत ॥ ३१
॥ जो नील ग्रीव हृदय रत्न ॥ जें कमलोद्भवाचें देव तार्चन ॥ सनकादिक कस्तूरी य-
त्न ॥ हृदय सांबळींत बाहती ॥ ३२ ॥ जो वैकुण्ठ पुर विलासी ॥ तो आला कोसल्ये-
न्यागर्भासी ॥ मास्तून सकळ दुष्टांसी ॥ देव सोडवील बंदींचे ॥ ३३ ॥ जें जें कीं सल्या
बोलिली सत्य ॥ तें पुढें होईल यथार्थ ॥ तुज हो ती लचार सुत ॥ सत्य वचन राजें द्रा-
॥ ३४ ॥ शंख चक्र शेषनारायण ॥ चतुर्थ रूपें प्रगटेल जगज्जीवन ॥ पुण्य प्रताप ही
यजाण ॥ ज्याची कथा ऐकतां ॥ ३५ ॥ ऐसीं वसिष्ठाचीं वचनें ॥ स्वानंदन भीची उडु-
गणें ॥ कीं सत्य वैरागरींचीं रत्नें ॥ निवडो निदिधलीं दशरथा ॥ ३६ ॥ माध्यान्हा येईल
चंड करिण ॥ पुष्य नक्षत्र साधून ॥ अवतरेल रघुनंदन ॥ पूर्ण ब्रह्म जगदुक्त ॥ ३७ ॥
तेणें कर्ण हारांतून निखरित ॥ सोढविली हृदय संदुकेत ॥ धांवूनि श्रीगुरुचे पाय धरि-
ता ॥ स्मरण कृतार्थ झालो मी ॥ ३८ ॥ असो भरलिया नवमास ॥ प्रसूति समय कोस-
ल्येस ॥ कवण ऋतु कवण दिवस ॥ सावकाश ऐकातें ॥ ३९ ॥ वसंत ऋतुचें नवमास ॥ शुद्ध
पक्ष नवमी दिवस ॥ सूर्य वंशीजगन्निवास ॥ सूर्य वारीजन्मला ॥ ४० ॥ माध्यान्हा
आला चंड कीर्ण ॥ पुष्य नक्षत्र साधून ॥ अवतरेल रघुनंदन ॥ पूर्ण ब्रह्म जगदुक्त ॥
॥ ४१ ॥ श्रीराम केवळ परब्रह्म ॥ त्यास झालें स्मरण तांजन्म ॥ संत हांसती लपरम ॥
तत्त्वज्ञान वेत्ते जे ॥ ४२ ॥ ज्याची लीला ऐकतां अपार ॥ खंडे जन्म मृत्यु दुर्धर ॥ त्या
रामासी जन्म संसार ॥ काल त्रयीं घडेना ॥ ४३ ॥ दावी लोकि ककरणी ॥ कीं कोस-
ल्या झाली गर्भिणी ॥ तो ब्रह्म नंद मोक्ष दानी ॥ जन्म कर्म त्या कैंचें ॥ ४४ ॥ क्षीर सा-
गरीं हून नारायण ॥ येवोनि अयोध्येसी झाला सगुण ॥ परी शेष लक्ष्मी सहित ज-
गज्जीवन ॥ तें साचित्ते संचला ॥ ४५ ॥ जो अनंत कल्याण दायक ॥ अज अजित
निष्कलंक ॥ भक्त तारावया सिंदूर ॥ जगन्नायक अवतरला ॥ ४६ ॥ असो अयो-
ध्यापुरीं ते मेळीं ॥ दुंदुभींची पाई लागली ॥ विमानांची दादी झाली ॥ पुष्पे वर्ष-
ती अपारा ॥ ४७ ॥ देव करि ती जय जयकार ॥ करील राक्षस संहार ॥ अवतरला हार-
घुवीर ॥ बंध मुक्त करील आह्मां ॥ ४८ ॥ असो ते कोसल्यासती ॥ बैसली असतां ए-
कांती ॥ तो आठ वर्षांची मूर्ती ॥ सन्मुख देखे अकस्मात् ॥ ४९ ॥ निमासुर वदनीं

सुंदर॥ तेजभरलेनिजमंदिर॥ ज्योतेजातेंशशिभिन्न॥ लपोमिजातीबिलोकितां ॥
 ॥५०॥ पदकमलमकरंदसेवना॥ पनमरीझालीक्षीराब्धिकन्या॥ कदानविसंबेचरु-
 णां॥ कृपणधनालागीजैसा॥ ५१॥ संध्यारांगअरुणबालर्क॥ दिव्यरत्नांचेरंगका
 ढिलेदेख॥ तळवेतेसेसुरेख॥ श्रीरागाचेवाटती॥ ५२॥ चंद्रक्षयरोगेकहीहोऊनी
 ॥ निजांगार्चीदशशकलेकरूनी॥ स्फुरवाडलाश्रीरामचरणीं॥ स्वानंदधनीघेत
 से॥ ५३॥ रमापदीरंगलीदिवसनिशीं॥ बंधुपाहुणाआलाशशी॥ तोगहिलाअ-
 क्षयव्यावयासी॥ नजायचीमाघारा॥ ५४॥ ध्वजवज्रांकुशपद्म॥ ऊर्ध्वरेखादिवि
 न्हेउत्तम॥ याचाअर्थऐकतांपरमा॥ सुरवहोयभक्तांसी॥ ५५॥ सात्विकप्रेमळांदे
 खा॥ ऊर्ध्वसंकेतऊर्ध्वरेखा॥ सत्यशीलभाविकां॥ ऊर्ध्वपथदावीत॥ ५६॥ विद्या
 मंदेमत्तगज॥ भाग्यमंदेंडुल्लतसहज॥ त्यांसिआकर्षावयासतेज॥ पायींअंकुशझ
 ळकत॥ ५७॥ पायींझळकेदिव्यपद्म॥ जेजगमाउलीउत्तम॥ तेंपद्मेचेंराहतेसद्म॥
 तयेप्रदींस्फुरवाडले॥ ५८॥ अहंकारजडपर्वत॥ शरणागतांबाधकयथार्थ॥ तो
 फोडावयाझळकत॥ वज्रपायींरामाचे॥ ५९॥ भवसागरतगवयागहन॥ जहाज
 अद्भुतरामचरणा॥ त्यावरीध्वजविराजमान॥ रात्रंदिवसतळपतसे॥ ६०॥ काम
 क्रोधदुर्धरअसुर॥ त्यांचेंछेदावयाशिरा॥ दैदीप्यमानदिव्यचक्र॥ रामतळवीं
 झळकतसे॥ ६१॥ मळरहितपदसुंदर॥ घोटींत्रिगुणीपत्राकार॥ बृंद्रनीळउप
 मासाचार॥ नपुरतीह्मणोनियां॥ ६२॥ पदतळेंआरक्तसाजिरीं॥ तेथेंवसेसर
 सिजोद्भवकुमारी॥ विश्रान्तीध्यावयाअहोरात्रीं॥ वामचरणींरंगलीहो॥ ६३॥ कि
 तीपापेंहरावीदिवसरजनीं॥ ह्मणोनिश्रमलीजन्हुनंदिनी॥ शक्रवांकीरूपहोऊनी॥
 रामचरणींविराजे॥ ६४॥ मांड्यासुकुमारसांबळिया॥ तेथेंस्फुरवाडलीमित्रत
 नया॥ कींयमानुजाअपवादचुकवावया॥ महदाश्रयधरियेला॥ ६५॥ ऐसी
 रामपदींत्रिवेणीसाचार॥ प्रयागतीर्थराजेश्वर॥ प्रेमेंमाघमासींभाग्यवंतनरा॥
 प्रातःस्नानाधांवती॥ ६६॥ भक्तमुमुक्षुसाधकसंत॥ हेचिराजहंसविराजत॥ गां
 फीवरीरत्नेंतळपत॥ तेचितपस्वीतपताती॥ ६७॥ चरणरजझळकेस्पष्ट॥ तोचि
 जाणिजेअक्षयवट॥ तेथेंसनकादिकवरिष्ठ॥ क्षेत्रसंन्यासीजाहले॥ ६८॥ प्रथमीं
 मीक्षदेहत्यागितां॥ येथेंमीक्षश्रवणकरितां॥ देहीअसतांविदेहता॥ येतहाताभ

रामजयंतीकथा

कांच्या॥६९॥ प्रयागींकष्टबहुत॥ यैतांजातांभोगितीनिष्ठा॥ हाप्रवासाध्यामीअ
 कस्मात॥ प्रगटेसत्वरभक्तांच्या॥७०॥ तोडरवांकीनेपुरे॥ असुरावरगजंतीग
 जरे॥ वाटेनभगाळोनीएकसरे॥ पोटेयाजणूवीतिल्या॥७१॥ कींसरळकदळीचेस्त
 भा॥ कींगरुडपाचूचेउगवलेकोंभा॥ इंद्रनीळगाळूनिस्तप्रभा॥ जानुजंघवोतिले॥७२॥
 मिळाल्यासहस्रचपळा॥ तैसाकासेझळकेपिंचळा॥ वरीतळपेकटिमेस्वळा॥ पाहतां
 डोळांआल्हाद॥७३॥ कटीमेरवळेवरीमहामणी॥ कींपंक्तीबैसलेदिनमणी॥ दाहक
 लसंडोनिजघनीं॥ श्रीरामाचेलागले॥७४॥ वेदांताच्याश्रुतीगर्जेन॥ अर्थबोलती
 जेवींशोधून॥ तैशासुद्रघंटाऋणझुण॥ शब्दकरितीरसाळ॥७५॥ देखोनिकटिसुकु
 मार॥ लाजोनिवनागेलामृगेंद्र॥ वाटेत्यादुःखेंशरीर॥ वाहनकेलेंदुर्गेचें॥७६॥ गंभी
 रावर्तनाभिस्थान॥ जेथेंजन्मलाचतुरानम॥ सत्वरजतमगाळून॥ त्रिवळीवरीवि
 राजे॥७७॥ कोस्तुभतेजअपार॥ पाहतांभुलतीशशिमित्र॥ गुणींओंविलीनक्षत्रें
 समग्र॥ तैसेमुक्तहारडोलती॥७८॥ कीत्यामुक्तीच्यामाळाबहुत॥ रघुपतीच्याग
 ढांडोलत॥ कींमुक्तरूपेंसमस्त॥ अनंतब्रह्मांडेंगुंफिलीं॥७९॥ मुक्ताफळांच्यामळा
 गहन॥ परीत्यांचापालदलावर्ण॥ दिसतीइंद्रनीळासमान॥ श्यामलांगीरंरघुप
 तीच्या॥८०॥ नीळगगनावरीसुंदर॥ मंदाकिनीओघदिसेशुभ्र॥ तैसीमाळाम
 नोदर॥ श्यामवतनूवरीशोभे॥८१॥ कोमलागतिनिर्मळ॥ वरीडोलेवैजयंतीमाळ॥
 पुष्करींशक्रचापसुढाळ॥ सुरंगजैसंविराजे॥८२॥ कीमेघींस्थिराचेजैसीप्रभा॥ तै
 सीवैजयंतीवीशोभा॥ सहस्रमुरवाचियाजिभा॥ गुणवर्णितांशीणल्या॥८३॥ अ
 नंतभक्तहृदयींधरिले॥ तरीचवक्षस्थळरुंदावले॥ ब्रह्मानंदसुरोनिओनिलें॥ हृदय
 स्थानसत्यपै॥८४॥ श्रीवत्सझळकेसव्यांगीं॥ श्रीनिकेतनवामभागीं॥ उरीशोभे
 श्यामलांगीं॥ कोणट्टांततेऐका॥८५॥ मित्रकन्येवरीजान्दवीजळा॥ कींराकाइंदु
 प्रभेनिराळ॥ देदीप्यमणीइंद्रनीळ॥ आवरणत्यावरीकाशिमिराचें॥८६॥ सूर्यप्र
 भेचींचक्रेतळपती॥ तैशामुद्रिकाझळकती॥ औपासकयंत्रेरेंखिती॥ तेचिगतीये
 थेंदिसे॥८७॥ प्रळयाग्नीनेंउघडिलेनयन॥ तेविंकीर्तिमुरवींदंडपूर्ण॥ निष्कलंक
 रोहिणीरमण॥ पदकहृदयींडोलतसे॥८८॥ कंबुकंठअतिशोभिवंत॥ नासिकस
 रळसुकुमारबहुत॥ मंदस्मितवदनविराजित॥ कोटिमन्मथशोभामुखीं॥८९॥ विद्वं

मवर्णअधरसतेज॥ मर्गजवळीनें झळकती द्विज॥ त्यातेजें शशिनक्षत्रें तेजः पुंज॥ शी
 कोळती पाहतां॥ ९०॥ त्रिलोकींचा गौरी निआनंद॥ ओतिलें श्रीराम मुरवारविंद॥
 आकर्णनयन भुक्कुटी विशद॥ धनुष्याकृती शोभती॥ ९१॥ स्वानंद सरोवरीचींक
 मळदळे॥ तैसे आकर्णनयन विराजले॥ ज्याकृपादृष्टीनें निवाले॥ प्रेमळ जनस-
 र्वही॥ ९२॥ कुंडलेंतळपती मकराकार॥ जोडिले भिन्न आणिरोहिणी वर॥ कीं अं
 गिरा पुत्र भृगु पुत्र॥ विचार पुसती रामाते॥ ९३॥ कीं वेदसागरींची रत्नज्योती॥
 पूर्व उत्तर मीमांसानिश्चिती॥ कुंडल रूपें जाणविती॥ अर्ध विशद स्वामीते॥ ९४॥
 श्रीराम तनू सुकुमार॥ तेणें शोभती अलंकार॥ पीतवर्ण तिलक संंदर॥ अनुपम्य
 रेखिला॥ ९५॥ स्वर्णनक्षिचा पूर॥ नीलगिरीवरी निरंतर॥ तैसा तिलक संंदर॥
 विशाळ भाळीं झळकत सी॥ ९६॥ जैसा कल्यांतींचा दिनकर॥ तैसा मुकुट परिकर॥
 तेजतळपत से अपार॥ दिक्चक्रीं न समाये॥ ९७॥ दावाग्नीचे कल्लोळ भडकत॥ तै
 से उन्नरीय झळकत॥ दशांप्रती मुक्तें रुळत॥ कृत्तिका पुंजासारिखी॥ ९८॥ परम
 तेजाळ क्षीरोदक॥ कीं शुभ्रयशाचढलें बीक॥ शतद्वध्वेत मुडानी नायक॥ कर्पू
 रेंक रूनिऊटिला॥ ९९॥ दिव्यरजत तगट घडलें॥ कीं पारिजेतें कासडवरिलें॥ कीं
 जाल्ही तोयें ओपविलें॥ दिननार्थें स्वहस्ते॥ ३००॥ सच्चिदानंद तनू सगुण॥ अत
 सी कुसुमाभास पूर्ण॥ त्याचिरंगेंक रूत॥ नीलोत्पलें राबविलीं॥ १॥ नभासि चढला
 तो चरंग॥ त्याचिया प्रभेनें मेघासिरंग॥ इंद्रनीळ ही सुरंग॥ त्याच प्रकाशें जाहले॥ २॥
 तेथींचें सौंदर्य अद्भुत॥ गरुड पाचूंचें तेज दिसत॥ मर्गजासी बीक चढत॥ तनु सांघळी
 देखोनियां॥ ३॥ जो पैकुंठीचा वेल्हाळ संंदर॥ भक्त मंदिरांगण मंदार॥ कुरचंडीक
 रीविगीं साचार॥ कोटी मकर ध्वज वस्त्रनियां॥ ४॥ ब्रह्मांडोदरा बाहेरीं॥ आंगींचा सुवा
 सधां वणेकरी॥ लीला मृतसागर कैटभारी॥ भक्तजन मन वेधक जो॥ ५॥ पूर्ण ब्रह्मा
 नंदरघुवीर॥ लीला विग्रही श्रीधर॥ हृदयीं रेखिती निरंतर॥ निज भक्त प्रेम बळें॥ ६॥
 असो कौसल्या बोले ते अवसरीं॥ भक्त वत्सलामधु कैटभारी॥ नुं आतां बाळवेषध
 रीं॥ माझी उदरीं अवतरें॥ ७॥ लोक ह्मणती कौसल्या नंदन॥ ऐसाही ईं मन मोहन॥
 भ्रमलदलराजी वनयन॥ हास्पवदन विलोकी॥ ८॥ सजल जलद वर्ण कोमल॥ कौ
 सल्ये पुढें जाहला बाळ॥ तंव ते परम सकवेळ॥ पुण्याक योग असेपें॥ ९॥ जो क्षीर

रामजयंतीकथा.

(८७)

सागरवासीतमालनील ॥ तोकौसल्येपुढें झालावाळ ॥ चरणांगुष्ठें धरोनिकोमळ ॥
 ॥ मुखकमळीं घालीतसे ॥ १० ॥ भक्तचरणीं लागले बहुत ॥ गोढगोढ ह्मणोनि वा
 खाणित ॥ घालागीं गोडीरघुनाथ ॥ स्वयंपहातचारवोनी ॥ ११ ॥ स्वचरणींची
 गोडीकांचोरिवित ॥ भक्तांसीलोभलागावयाबहुत ॥ ह्मणोनियां कौसल्यस्तन ॥
 कौतुकार्थदारववीतसे ॥ १२ ॥ पुत्रझालाकौसल्येस ॥ लागलावाद्यांचाघोष ॥ सुरां
 सहितसरेश ॥ जयजयकारनभीं करिती ॥ १३ ॥ समनसंभारतेअवसरीं ॥ देव
 वर्षतीअयोध्येवरी ॥ दुंदुभीनादअंबरीं ॥ नसमायेचितेधवां ॥ १४ ॥ हळदीकुं
 कुमेंताटीं भस्वनी ॥ बिंदोबिंदीं धांवती सुवासिनी ॥ पावल्याकौसल्येच्यासदनीं
 ॥ वेगेंकरूनितेधवां ॥ १५ ॥ मंगळतुरांचाएकचिनाद ॥ धरोधरीं होतब्रह्मानंद ॥
 तेसमयींचाआनंद ॥ भोगींद्रवर्णूशकेना ॥ १६ ॥ आनंदलाब्रह्मनंदन ॥ चहूंकडू
 नधांवलेब्राह्मण ॥ जैसेक्षीरसागरदेखोन ॥ क्षुधार्थीवेगेंधांवती ॥ १७ ॥ कीम
 हापर्वकाळप्रगटला ॥ प्रयागासीधांवेभक्तमेळा ॥ कींगांवासमीपपरिसनिघा-
 ला ॥ दुर्बळधांवती घ्यावया ॥ १८ ॥ कींतृषाक्रांतगोभारसकळी ॥ धांवतीजैसेगंया
 जळीं ॥ कींरक्षदाटलेदेखोनिकळीं ॥ विहंगमतेथेंझेंपावती ॥ १९ ॥ तैसीब्राह्मणा
 चीतेकाळीं ॥ दाटीझालीराजाजवळी ॥ पुत्रमुखपाहावयातेवेळीं ॥ दशरथरावचा
 लिला ॥ २० ॥ दशरथह्मणोयाचकांसी ॥ जेइच्छाअसेलमानसीं ॥ तेतेमागापजपा
 शीं ॥ येचसमयींदेईन ॥ २१ ॥ भांडारेंफोडिलींबहुत ॥ याचकांसीबोलेदशरथ ॥ मी
 टाबांधोनिअमित ॥ आवहेतितुकेंन्याआतां ॥ २२ ॥ मगसमागमेंघेऊनब्राह्मण ॥ म
 हाराजतोअजपाळनंदन ॥ प्रवेशलाआनंदेंकरून ॥ सदनाप्रतीआपुल्या ॥ २३ ॥ द
 शरथेंकरूनियांस्तान ॥ केलेंआधींपुण्याह्वाचन ॥ पाहावयासीपुत्रवदन ॥ राजा
 जवळीपातला ॥ २४ ॥ श्रीरामवदनतेअवसरीं ॥ न्याहाळितांतोषलाअंतरीं ॥ मधु
 बिंदुघालोनिमुखाभीतरी ॥ मधुकैटभारीतोषविला ॥ २५ ॥ श्रीरामाचेंजानक ॥
 करीतेकानृपनायक ॥ गोभूरत्नेअसंख्य ॥ मगदेतयाचकांसी ॥ २६ ॥ रत्नजडित
 सिंहासन ॥ त्यावरीबैसेश्रीरामाघेऊन ॥ मृगांकवर्णचामरजाण ॥ दोघीढाळि-
 तीदोहींकडे ॥ २७ ॥ पीकपात्रधरूनिहातीं ॥ समीपबैसेएकदूती ॥ कनकांबराची
 घेऊनिबुंधी ॥ बैसलीसतीकौस्तुभ्या ॥ २८ ॥ भोंवतेवेष्टिलेविद्वज्जन ॥ जाणती

जैमविष्यज्ञान ॥ सातशंस्त्रियाधंवन ॥ येत्वाद्वाल्यादशरथाच्या ॥ २९ ॥ जैशा
 केवळविद्युलता ॥ तैशाअलंकारवस्त्रांसहिता ॥ बाळाकौसल्येभोंवत्या ॥ शोभ
 त्याकैशातेवेळीं ॥ ३० ॥ महामायाआणिभगवती ॥ तिजभोंवत्यामिळाल्याअ-
 नंतशक्ती ॥ कीसूर्यचंद्रांसीवेष्टिती ॥ किरणेंजैसीतिथापरी ॥ ३१ ॥ वसिष्ठगुरु
 होऊनिपुढें ॥ विलोकीश्रीरामाचेंरूपडें ॥ जेजन्मकर्तृत्वनिवाडें ॥ रायापुढेंसांगत
 ॥ ३२ ॥ ह्मणोद्वाक्षीरसागरविहारी ॥ जन्मलाकौसल्येच्याउदरीं ॥ निजजनतारावया
 सिनिधारीं ॥ अवतरलाआदिपुरुष ॥ ३३ ॥ द्वादशवर्षेयासभरतां ॥ एकद्विजयेईल
 अग्रचिता ॥ प्रार्थूनियांदशरथा ॥ यासीघेऊनजाईल ॥ ३४ ॥ आरंभींसोडुनि एक
 बाण ॥ बधीलराक्षसीदारुण ॥ गोब्राह्मणमरवपाळण ॥ करीलजाणपुनतुझा ॥
 ॥ ३५ ॥ कृशानप्रवेशेशरूक्मविपिनीं ॥ तैसाजाळीलराक्षसमरवरक्षणीं ॥ पुढेंचर
 म्मस्पर्शकरीनी ॥ एकललनाउद्धरील ॥ ३६ ॥ परमप्रचंडकोटंढ ॥ तेंभुजदंडबळें
 करीलदुरवंड ॥ एकपत्नीव्रतअखंड ॥ वीरहोईलत्रिभुवनीं ॥ ३७ ॥ महायोद्धाए
 कब्राह्मण ॥ त्यासजिंकीलनलगतांक्षण ॥ बंधूसहितपरतोन ॥ अयोध्येसीयेई
 ला ॥ ३८ ॥ सज्यींभैसतांहावरिष्ठ ॥ महाएकहोईलअरिष्ठ ॥ नगरलोकापावतीलकष्ट
 ॥ रवेदलकटकरीतील ॥ ३९ ॥ हानरवीरपंचानन ॥ प्रेमेंपाळीलपितृवचन ॥ मग
 ल्यीसंभवेतकानन ॥ चतुर्दशवर्षेसेवील ॥ ४० ॥ हानसतांआश्रमांत ॥ एकराक्षस
 येईलअकस्मात ॥ याचैस्त्रियेसीनेईलसत्य ॥ षणमासपर्यंतनिधीरिं ॥ ४१ ॥ मग
 हस्त्रिशोधितांअरण्यांत ॥ वानरमिळतीलअकस्मात ॥ एकवानरउन्मत्त ॥ त्यास
 मारीलनकळतां ॥ ४२ ॥ ब्रह्मांडनाचवीलनरवायीं ॥ ऐसाएकवानरक्रेसरी ॥ जाळू-
 नियांलंकापुरी ॥ महाप्रळयकरील ॥ ४३ ॥ शुद्धीआणितांराघवेंद्र ॥ पाषाणींपालाणी
 लसमुद्र ॥ शरणयेईलएकरजनीचर ॥ चिरंजीवकरीलत्यासी ॥ ४४ ॥ मातूनिराक्षसां
 सकळां ॥ सोढवीलसरांच्याबंदिशाळा ॥ मागुतीयेईलस्वस्थळा ॥ अयोध्यापुरा
 गजरींसीं ॥ ४५ ॥ अकरासहस्रसंवत्सर ॥ राज्यकरीलराजेन्द्र ॥ पुढेंपुत्रांसींयु-
 द्धथोर ॥ करीलकौतुकेकरूनियां ॥ ४६ ॥ दोवटींअयोध्याविमानींघालोनी ॥
 नेऊनठेवीलयेकुंठभुवनीं ॥ ऐसेंजातकएकोनकर्णीं ॥ राषदशरथतीषला ॥ ४७ ॥
 स्तनप्राप्तकरितारघुनंदन ॥ पाहेंवसिष्ठाकडेपरतोन ॥ कीवाल्मीकभाष्यसंपूर्ण ॥

रामजयंतीकथा.

(८९)

कंधिलेयेणें अवलीले ॥४८॥ तोंसुमित्रेसीझालापुत्र ॥ ह्मणोनिधांवतआलेवि
प्र ॥ क्षीराब्धीहूनिश्रीधर ॥ कौसल्येमंदिरींपावला ॥४९॥ तंवभोगींद्रपाठघेत
॥ पाठिराखापावलात्वरित ॥ सुमित्रेचेशेजेनिजत ॥ बाल्यदशाधरूनियां ॥३५०
॥ सुमित्रास्वभंदेरवत ॥ कींमजझालासुलक्षणसुत ॥ सावधहोऊनियांपाह
त ॥ पुढेंस्वेळतबाळकतो ॥५१॥ ऐसाझालासुमित्रानंदन ॥ विभांसहदशरथ
तेथेंयेऊन ॥ तळाळकेलेंपुण्याहवाचन ॥ जातकर्मसर्वही ॥५२॥ कैकेयीसझाले
दोनकुमार ॥ तेविष्णूचेशंखचक्रअवतार ॥ परीकैसेजन्मलेतोविचार ॥ कैकेयीस
नेणवे ॥५३॥ सुषुप्तीमाजीकैकेयीनिमग्न ॥ जैसापंकगर्तेतपाषाण ॥ पुत्रहोऊनि
दोधेजण ॥ दोहींबाजूंसस्वेळती ॥५४॥ दासीयेऊनिकैकेयीप्रती ॥ थापटोमिजागी
करिती ॥ दोधेपुत्रझालेनिश्चिती ॥ सावधहोवोनिपाहेंपां ॥५५॥ कैकेयीपाहेपु
त्रमुख ॥ तोंमित्रआणिमृगांक ॥ तेविंदोधेस्वेळतीबाळक ॥ देरवतांस्वरवाटलें ॥५६
रायेतेथेंहियेऊन ॥ अवलीकिलेदोधेनंदन ॥ स्वरवीकेलेयाचकजन ॥ वस्त्राभरणीं
करूनियां ॥५७॥ बारादिवसपर्यंत ॥ रावमहोत्साहकरित ॥ मंगळतुरंगर्जत ॥ रा
त्रंदिवसराजगृहीं ॥५८॥ तेरावेदिवसीवसिष्ठब्रह्मी ॥ नामकरणठेवीचौघांसी ॥
कौसल्येचारांमतेजोराशी ॥ वैकुंठवासीजगदात्मा ॥५९॥ सुमित्रेचाजोनंदन ॥
त्यार्चेनामठेविलेंलक्ष्मण ॥ जोकाद्रवेयकुळभूषण ॥ विष्णुशयनज्यावरीकरी
॥३६०॥ कैकेयीचेजेकांस्कृत ॥ भरतशत्रुघ्ननिश्चित ॥ चौघेदाशरथीविरच्या
त ॥ ऐकाचरित्रतयांचें ॥६१॥ ज्यांचीजन्मकर्मलीलाऐकतां ॥ पळस्कटेसर्वदु
रितां ॥ जैसामहाप्रभंजनस्कृततां ॥ जळदजाळवितळपें ॥६२॥ श्रीरामकथामा
नससरोवर ॥ तुह्मीश्रोतेहंसचतुर ॥ साहित्यमुक्तेंसुढाळथोर ॥ सेवानिरंतर-
आवडीं ॥६३॥ श्रीरामकथासुधारस ॥ तुह्मीपंडितश्रोतेत्रिदश ॥ प्राशनकरासा
वकाश ॥ अतिसुरसग्रंथहा ॥६४॥ पुराणपुरुषपरात्पर ॥ तोब्रह्मानंदश्रीधर ॥ अ
योध्येतंअवतरलासाचार ॥ त्याचेंचरित्रपरिसाहो ॥३६५॥ ॥ इतिश्रीरामजन्म
कथासमाप्ता ॥ ॥ श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु ॥ ॥ शक्तंभवतु ॥ ॥

श्रीहनुमंतजन्मकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ तुह्यीसंतश्रोतेजन॥ एकाहनुमंतजन्मकथन॥ सांग
 तसेंविस्तारून॥ श्रीगुरुकृपेकरूनियां॥ १॥ पूर्वीकैसरीनामेंवानर॥ त्याचीस्त्री
 अंजनीसुंदर॥ ऋष्यमूकपर्वतीघोर॥ तपकरीतबैसली॥ २॥ सातसहस्रवर्षपर्यंत
 ॥ भौनधरोनिशुचिष्मंत॥ आराधिलाउमाकांत॥ प्रसन्नहोयतपांतीं॥ ३॥ ह्मणेअंज
 नीमागइच्छित॥ येरीह्मणेदेईअक्षय्यसुत॥ परमप्रतापीयशवंत॥ महाभक्तवज्र
 देही॥ ४॥ मगबोलेउमावर॥ अक्रावाजोमहारुद्र॥ तुझेउदरींतोअवतार॥ धरील
 अक्षय्यजाणपां॥ ५॥ ऐकेंशुभवचनअंजनी॥ तूंअंजुळीपात्रपसरूनी॥ बैसें
 सावधमाझेध्यानीं॥ अंतर्दृष्टीकरोनियां॥ ६॥ स्फटेलअद्भुतप्रभंजन॥ साक्षात्
 लोकप्राणेशआपण॥ प्रसाददेईलआणोन॥ तोतूंभक्तींअविलंबे॥ ७॥ सस्थ
 कागेलामूलपाणी॥ व्रतस्थबैसलीअंजनी॥ नयनझांकोनिनिजमनीं॥ ब्रह्मानंदें
 उचंबळे॥ ८॥ इकडेअयोध्यानगरांत॥ सूर्यवंशीरावदशरथ॥ पुत्रकामेंयज्ञक
 रीत॥ समर्थऋषीमिळवोनी॥ ९॥ यज्ञहोतांचिपरिपूर्ण॥ संतोषोनिअग्निनारा
 यण॥ स्वहस्तेंपायसपात्रभरून॥ देताझालामृगीपासीं॥ १०॥ ह्मणैराणियांसीं
 घावेंभक्षणा॥ पूर्णहोईलमनकामना॥ ऐशादेऊनिआशीर्वचना॥ त्रिचरणगुप्त
 जाइला॥ ११॥ वसिष्ठकरूननिविभाग॥ राणियांसीदेतसवंगा॥ कोसस्थेसीदेतां

श्रेष्ठभाग ॥ क्रोधआलाकनिष्ठेते ॥ १२ ॥ ह्मणीमीरायासीप्रियकर ॥ म्यारथचक्रींघा
लोनिकर ॥ रणींविजयीकेलानृपवर ॥ इंद्रादिदेवांस्वतां ॥ १३ ॥ मजआधीनदेतांमा-
न ॥ कायकरावाभागभागून ॥ ह्मणोनिंकेकेयीरुसोन ॥ अधोवदनबैसली ॥ १४ ॥ म
गबोलेवसिष्ठमुनी ॥ विघ्नहोईलयेचक्षणीं ॥ तंवकरींचापिंडझडपोनी ॥ घारीनेनेला-
अकस्मात ॥ १५ ॥ मगतीघारगगनपंथें ॥ जातअसतांप्रचंडवाते ॥ आसडुनियांत्या
पिंडाते ॥ मुखानूनिपाडिला ॥ १६ ॥ तोपिंडअंजनीच्याकरांत ॥ येऊनिपडिला अ-
कस्मात ॥ तंपतीतत्काळभासित ॥ शिवस्मरणकरूनियां ॥ १७ ॥ घारीतेदेवांग
नापडिली ॥ पूर्वीनृत्यकरितांचांचरीगेली ॥ मगविधीनेंशापिली ॥ घारीहोईह्मणो
नी ॥ १८ ॥ मगतेसुवर्चसानामेदेवांगना ॥ लागेकमलोद्भवाचेचरणां ॥ विधीह्मणो
दशरथराणा ॥ अयोध्येचानृपवर ॥ १९ ॥ मखसमंयींपिंडझडपितां ॥ उद्धस्सीतू
तत्वतां ॥ अंजनीकरींपिंडपडतां ॥ निजस्थानातूयेसी ॥ २० ॥ असोघारीब्रह्मव
रदेकरुनी ॥ उद्धरोनिपावलीस्वस्थानीं ॥ इकडेचवमासभरतांअंजनी ॥ प्रसूत
झालीतेधवां ॥ २१ ॥ ऋषिपल्यापाहतीतेवेळां ॥ बळियांतोपुत्रजन्मला ॥ कींघा
सरमणीप्रकरला ॥ वानरवेष्टेदैदीप्य ॥ २२ ॥ विद्युत्पायकुंडलेझळकती ॥ गंडस्थ
कींपडलीदीप्ती ॥ हृदकोपीननिश्चिती ॥ कटिप्रदेशींमौंजीझळके ॥ २३ ॥ तळप
तसेयज्ञोपवीत ॥ ऐसेंवानररूपअद्भुत ॥ मुखींपुच्छायांआरक्त ॥ वर्णदिसतप्र
वाळसम ॥ २४ ॥ क्षुधाक्रांतपरमबाळ ॥ चहुंकडेपाहेचंचळ ॥ तोंअंजनीउतावे
ळ ॥ फळंगेलीआणावया ॥ २५ ॥ रुदनकरितक्षुधितबाळ ॥ तोंआरक्तदिसेसूर्य
मंडळ ॥ ह्मणोहेउत्तमदिसेलफळ ॥ उडेचपळमारुती ॥ २६ ॥ पिंजारित्यारोमावळी
॥ सिंहनादेगर्जेनिराळीं ॥ दिग्गजांचीबैसलीटाळी ॥ आंदोळलीवस्त्रधरा ॥ २७ ॥
स्फुरणदाटलेथोर ॥ गाजवीपुच्छाचाफडळार ॥ मार्गेअंगवातेंतरुवर ॥ उन्मळो
निजातीआकाशीं ॥ २८ ॥ चपळपदद्वयतसेचहस्त ॥ प्रतापेंझेंपावेगगनांत ॥
उड्डाणावरीउड्डाणघेत ॥ जातआदित्यालक्ष्मी ॥ २९ ॥ कींउर्वीवरूनिरूपर्णी ॥
जायवेंकुंठपीठलक्ष्मी ॥ तेंसाचअंजनीहृदयरत्न ॥ मूमंडळाआटोपी ॥ ३० ॥ म
नोवेगासिमार्गेटाकुनी ॥ हंनुमंतवेगेजायगगनीं ॥ तोंलोकप्राणेशधांनुनी ॥ ध-
रीनह्मणोस्वपुत्रा ॥ ३१ ॥ परमतीब्रह्मसूर्यमंडळ ॥ तेजेंआहाळेलाभाझेंबाळ ॥ ह्मणोनि

धरूपाहेअनिळ॥ परीतोचपळनाटोपे॥ ३२॥ मंगहिमाचळाचेशीतळांबुकण॥ मागू
निशिपीप्रभंजन॥ हनुमंतमुखपसस्तून॥ सूर्याजवळीपातला॥ ३३॥ तोंतेदिव-
सीसूर्यग्रहण॥ राहूआलामुखपसस्तून॥ मांरूतीसक्रोधआलादारुण॥ सिंहिका
सुतादेखतां॥ ३४॥ ह्मणोमीअत्यंतक्षुधित॥ फळभक्षाययाआलोंयेथ॥ हाकोण
आलाअकस्मात॥ यासाआडमाझिया॥ ३५॥ सबळपुच्छघायेंकस्तून॥ फोडि-
लेंराहूचेंवदन॥ भिरकाविलापायींधस्तून॥ मूर्च्छायेंऊनपडिलातो॥ ३६॥ जैसेशंडा
दंडेंकस्तुनिदेख॥ जगविदारीबिडालक॥ कींभुजंगाचेकयेंतमूषक॥ अकस्मातसां
पडे॥ ३७॥ राहूचेकेंवारेकेंत॥ कपीवरीआलाधांवत॥ जैसाकेसरीपुढेंजंबुकयेत॥
आपुढेंमरणविसस्तूनी॥ ३८॥ केतूदेखतांहनुमंत॥ तयासीओपीमुष्टिघात॥ आं
गचुकवोनित्वरित॥ केतूतेथूनिपळाला॥ ३९॥ मगराहूआणिकेत॥ इंद्रापासींआ-
लेधांवत॥ अश्रुहेंनाहालेपर्वत॥ सिंदूरेंकस्तूनजैसेकां॥ ४०॥ इंद्रासिवदतीदोघे
जण॥ हेसरेशसहस्रनयन॥ आह्मावरीकापधस्तून॥ हेंकांविघ्नमांडिलें॥ ४१॥
पुच्छनामाराहूकस्तून॥ आह्मावरीदीधलापाठवून॥ आश्चर्यकरीशचीरमण॥
ह्मणेंहेकर्तृत्वकोणाचें॥ ४२॥ कोणीकेलीविपरीतकरणी॥ त्याससंहारावयावज्र
पाणी॥ त्रिदशसमुदायघेउनी॥ वायुवेगेंपातला॥ ४३॥ राहूपुढेंधांवत॥ मार्गेदे
वांसहअमरनाथ॥ तोंडकडेअंजनीस्त॥ सूर्यायासूंधांवतसे॥ ४४॥ चळचळ
कांपेमित्र॥ ह्मणेंहकेंचाआलाभमित्र॥ दिनमानसोडोनिदिनकर॥ पळोंनळा
हेसर्वथा॥ ४५॥ प्रतापरुद्रमारुती॥ सूर्यमंडळधरिलेंहातीं॥ हेंफळनळेंनि-
श्चिती॥ ह्मणोनिपुढतीटाकिलें॥ ४६॥ जैसाकेवळवडवानळ॥ तैसेंदेदीप्यमा
नसूर्यमंडळ॥ फळनळेंह्मणूमिअंजनीबाळ॥ टाकिताझालापुढती॥ ४७॥ मा
धारापडेपरतीन॥ तोंराहूआलाझक्रासघेऊन॥ पुढतीक्रोधआलादारुण॥ ह्म
णोआतांनसोडीयासी॥ ४८॥ साह्यघेऊनअमरपती॥ मजवरीआलापुढती॥ जै
सेशलभमिळोनियेती॥ कव्यांतविजूधरावया॥ ४९॥ ऐसेंबोलतवायुनंदन॥
राहूवरीलोटलायेंऊन॥ इंद्रादेखतांनाडण॥ राहूसिकेलेंबहुसाल॥ ५०॥ जैसापर्व
तपडेअकस्मात॥ तेंसाराहूसीदेमुष्टिघात॥ ग्रहपूजायथासांगतेथ॥ वायुस
नेमांडिली॥ ५१॥ राहूआक्रोशींफोडीहांका॥ ह्मणेंकायपाहसीअमरनायका॥ म

मारुतीजन्म.

(९३)

गशक्रेणैरावतदेव ॥ अकस्मात्प्रेरिला ॥ ५२ ॥ निकडे धांवे ऐरावत ॥ तिकडे भारें ऊ
र्वीलवत ॥ कींदुसरामेरू मूर्तिमंत ॥ शक्राचें वहन पें झाला ॥ ५३ ॥ तो सबळो टला
ऐरावती ॥ चपळ धांवला वीर मारुती ॥ जैसा बज्रघात पर्वती ॥ तैसा कुंभस्थळीं ताडि
ला ॥ ५४ ॥ धाकें ऐरावत तो पळे ॥ मग पाकशासन ते वेळे ॥ हस्ति आकळितांना कळे ॥
रान घेतलें बळेंची ॥ ५५ ॥ जेसी दुर्बळाची स्त्री नष्टबहुत ॥ तीन मानी त्याचा वचना
र्थ ॥ तैसा इंद्रासी ऐरावत ॥ नाटो पेची सर्वथा ॥ ५६ ॥ असो विचार करूनि मंडंत
॥ कामक्रोध जेसे आवरित ॥ तैसा सहस्राक्षें ऐरावत ॥ पुढती समोर आणिला ॥ ५७
॥ मागुती धांवे पवन सुत ॥ धरी ऐरावताचे चारी दंत ॥ उलथो निरवालीं पाडित ॥ श
क्रासहित ते धया ॥ ५८ ॥ हस्तचपेटें हाणो निते वेळीं ॥ शक्राचा किरीट पाडिला
भूतळीं ॥ सकळ देवसेना ते काळीं ॥ झाली पाहीं भयभीत ॥ ५९ ॥ इंद्राची झोंटी मो
कळी ॥ मागुती ऐरावत आकळी ॥ हनुमंता वरी बळें चि घाली ॥ गजन घाली पदपु
टें ॥ ६० ॥ गजपळेरानो रान ॥ परमघाबरास हस्त नयन ॥ तों यमहस्तीं दंड घेऊ
न ॥ हनुमंता वरी उठावला ॥ ६१ ॥ यम दंड प्रेरिला ते वेळे ॥ मारुती वरी कोसळे ॥
मुष्टिघात हृदयीं दीधले ॥ यम पाडिला धरणी वरी ॥ ६२ ॥ वक्षस्थळीं वळंघोनि ह
नुमंत ॥ पुढती मुष्टिघात प्रेरित ॥ हातीं चादंड हिरूनि घेत ॥ तेणें चिताडित तयासीं
॥ ६३ ॥ यम धरिले मारुतीचे चरण ॥ ह्मणे मी तुजला अनन्य शरण ॥ मग हस्त
हय जोडुन ॥ करी स्तुती मारुतीची ॥ ६४ ॥ कुबेर धांवो निते समयीं ॥ लागे मारु
तीचे पायीं ॥ तों ऐरावतारूढ शक्र पाहीं ॥ लागे वेगें पातला ॥ ६५ ॥ ऐसे देवो नि
ते अवसरीं ॥ मारुती धांवे शक्रा वरी ॥ ऐरावताचें पुच्छ धरी ॥ पृथ्वी वरी आपटा
वया ॥ ६६ ॥ पुच्छ धरूनि भोवडी गज ॥ तों कांपती सर्व दिग्गज ॥ अवनी वरी देव
राज ॥ वज्रासह पडियेला ॥ ६७ ॥ बळें गज आपटी धरणीं ॥ देवांसहित पळे वज्र
पाणी ॥ कडे कपाटीं जाउनी ॥ महायोद्धेल पाले ॥ ६८ ॥ ह्मणती पृथ्वी गेली र
सातळा ॥ एकचि हाहाकार झाला ॥ मग अमरेंद्र ते वेळां ॥ अवसान धरी पुढ
ती ॥ ६९ ॥ वज्र बळें भवंडित ॥ मुखा वरी ताडितां हनुमंत ॥ तेणें मूर्च्छा दाटली
बहुत ॥ पडे वायुस्तन पृथ्वी वरी ॥ ७० ॥ कनकाद्री वस्तू कोसळला ॥ पर्वत दरी मा
जी पडिला ॥ लोक प्रणेश धांविन्नला ॥ रूत धरिला पोटासीं ॥ ७१ ॥ कासावीसण

युनंदन ॥ विकळपडिला अचेतन ॥ वायुकरीतसे स्फुंदन ॥ पुढें घेऊन हनुमंता ॥ ७० ॥
 ॥ ह्मणौ दुर्जन हा अमरेंद्र ॥ तांन्ह्यावरी घातलें वज्र ॥ परमनिर्दय पुरंदर ॥ करीनसं
 हारतयाचा ॥ ७१ ॥ माझे तांन्ह्याचा जातां प्राण ॥ आदीन सकळ त्रिभुवन ॥ प्रह्ला
 दाकारणें संपूर्ण ॥ नृसिंह जें सादैत्य आदी ॥ ७२ ॥ वायु आधीन सकळांचे प्राण ॥ आ
 कर्षित न लगतां क्षण ॥ श्वासोच्छ्वास कोडून ॥ त्रिभुवन केलें कासा विस ॥ ७३ ॥
 मग चंद्र विरिंची सकळ नृपवर ॥ रमावर ओणि उमावर ॥ सकळ प्रजा त्रुपी श्वर ॥
 शरण आले वायूतें ॥ ७४ ॥ पोटासी धरून हनुमंत ॥ वायु दीर्घस्वरें उत ॥ तों ब्र
 ह्मादि देव समस्त ॥ प्राण नाथें देखिले ॥ ७५ ॥ हनुमंतासिकडे घेऊनी ॥ उभाराहे
 ते क्षणीं ॥ तीनी देव देवो निनयनीं ॥ नमस्कारी ते धवां ॥ ७६ ॥ मग बोले कम
 लासन ॥ पुत्राचा कैवार घेऊन ॥ अवधी प्रजानिर्दाखून ॥ टाकिसी काय प्राणेशा
 ॥ ७७ ॥ येरू ह्मणोन उठतां माझा सुत ॥ इंद्रादि देव अवघे समस्त ॥ निर्दाखीन ह्मण
 तां वैकुंठ नाथ ॥ वर देत सौंतीषीनी ॥ ७८ ॥ पूर्ण पिंडाचा हनुमंत ॥ यासी स्वप्नीही ना
 हीं मृत्यु ॥ ब्रह्म कल्प पर्यंत ॥ चिरंजीव पुत्र तुझा ॥ ७९ ॥ मग बोले कर्पूर गौर ॥ मा
 झ्यातू तीय नेत्रीचा वैश्वानर ॥ सर्व जाळील साचार ॥ परीयासी बाधीना ॥ ८० ॥
 माझी त्रिशूळादि आयुधें तत्वतां ॥ तीन बाधितीयासी आतां ॥ मग विरिंची झा
 लाबोलता ॥ निज वरदान ऐकातें ॥ ८१ ॥ माझा ब्रह्मशाप आणि पाश ॥ कदा न
 बाधितील यास ॥ माझीं प्रास्थें बहु वस ॥ तीं हीयातें न बाधिती ॥ ८२ ॥ मग इंद्र स
 त्वर देत वर ॥ माझे यासीन बाधे वज्र ॥ हा वज्र देही साचार ॥ अक्षय अफंग स
 र्वदा ॥ ८३ ॥ हनुवटी सझळ कलें वज्र ॥ यास हनुमंत नाम साचार ॥ कुबेर ह्मणो ब
 हुत अक्षर ॥ क्षय पावती हस्ते याच्या ॥ ८४ ॥ यम देत सेवरदान ॥ यास काल त्र
 यीं न बाधी दंड पूर्ण ॥ याचें करिती जेना मस्मरण ॥ त्यांसी बंधन न करीं मी ॥
 ॥ ८५ ॥ मग बोले रसाधिपती ॥ अक्षय असो यास शक्ती ॥ कधीं अमीन से मारु
 ती ॥ युद्ध करितां बहु साल ॥ ८६ ॥ दिव्य कमळांची सुमन माळ ॥ नसू के लोटतां ब
 हुकाळ ॥ ती विश्वा मित्रें गळांत काळ ॥ घातली तेव्हां मारुतीचे ॥ ८७ ॥ समस्तीं
 देऊनि वरदाना ॥ देव गेले आपुले स्थाना ॥ वायूनें हनुमंत ते क्षणां ॥ अंजनीज
 वळ आणिला ॥ ८८ ॥ मारुती सह दयीं धरूनी ॥ स्फुंद स्फुंदो निरबे जननी ॥

परशुरामजयती कथा.

(९५)

सुरवामाजीस्तनघालोनी ॥ वदनकुंरवाळीतेवेळां ॥ ९५ ॥ ऐसेंहनुमंतजन्मकथन
॥ अतिरसाळकरितांश्रवण ॥ सकळविघ्नेजातीपळोन ॥ क्षणमात्रनलगतां ॥
॥ ९६ ॥ ॥ इति श्रीहनुमंतजन्मकथासमाप्ता ॥ ॥ श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु ॥

श्रीपरशुरामजयती कथा प्रारंभः

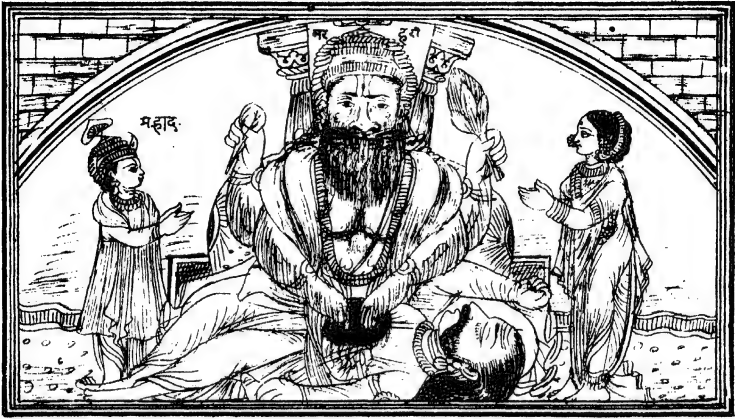
श्रीगणेशायनमः ॥ ओं व्या ॥ श्रीचैकुंठविलासीनारायणा ॥ भवगजविदार
कपंचानना ॥ भक्तरक्षकादुष्टदलना ॥ नानाअवतारतूंधरिसी ॥ १ ॥ तूंचिपरश्र
रामहोसी ॥ संहातूनीक्षत्रियासी ॥ ब्राह्मणांचासाहाकारीहोसी ॥ भक्तजनताराव
या ॥ २ ॥ तुझेचरित्रवर्णनकरावें ॥ ऐसेंमनींधरिलेभावे ॥ परीमममुखेबोलवायें ॥ हे
चिआतांमागतो ॥ ३ ॥ श्रीनवमस्कंधींभागवती ॥ पंचदशाध्यायींरायाप्रती ॥ श्रीशु
काचार्यकथासांगती ॥ तद्वापएकासज्जनही ॥ ४ ॥ सावधानकरूनिअंतःकरण ॥
श्रीरामजन्मकथाकरितांश्रवण ॥ चुकेजन्ममरणार्चेभ्रमण ॥ सत्यसत्यविवाचा
॥ ५ ॥ सोमवंशींगाधिपृथ्वी ॥ त्याचीकन्यासत्यवती ॥ तीतेंअरुचीकभार्गवमागती ॥
गाधिगृहीयेउनी ॥ ६ ॥ स्रजतीआह्माविवाहकरणें ॥ हेचिकन्यादानअर्पणें ॥ ऐकोनि
गाधीअनमानपणें ॥ विचारकरीमनांत ॥ ७ ॥ आर्या ॥ मत्कन्येलावरहा
योग्यनसेयासकायसांगावें ॥ यालाकधींहिनमिळे दुस्तरऐसेंचिशक्कमागा
वें ॥ ८ ॥ श्रीभागवत श्लोक ॥ एकतःश्यामकर्णानां ह्यानांचंद्रवर्चसाम् ॥
सहस्रदीपतांशुलंक कन्यायाः कुशिकाचयम् ॥ ९ ॥ ओं व्या ॥ एकसारिवेश्या

मकर्ण ॥ सहस्र अश्वदेतीलतूर्ण ॥ तरीचतुष्पां मनोरथपूर्ण ॥ होईल निश्वये हि
जवर्या ॥ १० ॥ आह्मी थोर कौशिक धन्य ॥ इतुके नहीन सीमान्य ॥ परंतु तुम्ही.
सत्पात्र ब्राह्मण ॥ ह्मणी निमान्य जाहलो ॥ ११ ॥ इतुके ऐकोनि तो तपो ज्योती ॥ गेला-
सत्वर वरुणा प्रती ॥ वरुणे नमो नि अति प्रीती ॥ उच्चासनीं बैसविला ॥ १२ ॥ पूजा करू
निविन वीवरुण ॥ स्वामी येण्याचे सांगा कारण ॥ जें इच्छित असेल आपुलें मन ॥ ते म
ज आज्ञा करावी ॥ १३ ॥ विप्र ह्मणे विवाह योजिला ॥ सहस्र श्यामकर्ण देई मजला ॥
तो शब्द वरुणे मस्तकीं वंदिला ॥ अश्व सहस्र दीधले ॥ १४ ॥ **आर्या** ॥ ज्यांच्या
दर्शनयोगें पुण्य घडे पाप जाय हो परतें ॥ हरिलामान्य असे जे काय उणें त्या हि
जांस इह परतें ॥ १५ ॥ **ओंव्या** ॥ भार्गवें आणू निराया प्रती ॥ देऊनि वरिली सत्य
वती ॥ अति हर्षे विवाह पद्धती ॥ गौरविला ऋषीरायानें ॥ १६ ॥ आपुल्या आश्र-
मीं ऋषि वर्ततां ॥ सत्यवती सहस्रवतीची माता ॥ उभया ह्मणती ऋषिसमर्था
॥ पुत्र व्हावे आह्मांतें ॥ १७ ॥ ऐकोनि भार्गवें चरूंदोनी ॥ सिद्ध केले अभिमंथुनी ॥
श्वश्रूचा क्षात्रमंत्रें करूनी ॥ ब्राह्ममंत्रें स्वस्थीचा ॥ १८ ॥ ऐसे दोन चरूंदोधींसी ॥
दावुनी गेले ऋषीस्नानासी ॥ तंव ते माता कल्पी मानसीं ॥ कन्येचा वरिष्ठ असेल
॥ १९ ॥ **आर्या** ॥ या भावें कन्येला तव चरु मज दे असेंचिते वदली ॥ बदलित
परस्परें मग तीचा हीती हिचा चरू अदली ॥ २० ॥ **ओंव्या** ॥ बैसंती प्रसाद भ
क्षुनी ॥ तंव ऋषी आले स्नान करूनी ॥ पाहती ध्यानीं विचारूनी ॥ ह्मणती वि
परीत केलें तगे ॥ २१ ॥ श्रियेसी ह्मणती दंडधर ॥ पुत्र होईल तुज भयंकर ॥ भ्राता
ब्रह्मज्ञचतुर ॥ प्रसवेल तव माता ॥ २२ ॥ ऐकोनि प्रार्थी सत्यवती ॥ मज पुत्र व्हाया
महामती ॥ संतोषो नि ऋषी ह्मणती ॥ दंडधर होईल तव पुत्र ॥ २३ ॥ ब्राह्ममंत्रें
चरु जो मंत्रिला ॥ तो कन्येचा मार्तेनें भक्षिला ॥ तिला पुत्र विश्वामित्र झाला ॥
वेगळी कथा ते असे ॥ २४ ॥ नवमास होतां सत्यवती ॥ झाली पुत्रातें प्रसवती
॥ त्याला जमदग्नी असें ह्मणती ॥ सप्त ऋषींच्या मंडळीं ॥ २५ ॥ सत्यवती
झाली सरिता ॥ कौशिकी नामें लोकविश्रुता ॥ जीच्या जलें स्नान पान करितां
॥ पुनर्जन्म न विद्यते ॥ २६ ॥ रेणुकारेणूची दुहिता ॥ तेजमदग्नीची होय कांता ॥
तिच्या पुत्रांत कनिष्ठता ॥ धरिते झाले भगवान ॥ २७ ॥ रेणुका गर्भवती जा-

परशुरामजयंती कथा.

(९७)

हली ॥ तेजेजैसीचीजप्रकटली ॥ अंतरखुणाऋषीसकळली ॥ डोहवेका
 युविचारिती ॥ २८ ॥ येरीह्मणेशस्त्रधरूनी ॥ निःक्षत्रीकरावीसर्वअवनी ॥
 गोब्राह्मणप्रतिपालुनी ॥ मगतपश्वर्याकरावी ॥ २९ ॥ ऐसेंइच्छीमाझेंमानस ॥
 ऐकोनिऋषीपावेसंतोष ॥ तंवप्सरलेनवमास ॥ प्रसूतिसमयोपातला ॥ ३० ॥
 आर्या ॥ प्रगटेलरामयेथें ह्मणुनीविधिइंद्रचंद्रसूर्यादी ॥ ऋषिगणहीत्या
 समयीं स्तवितीयेऊनिरेणुकाआदी ॥ ३१ ॥ श्लोक ॥ त्यानंतरेस्तवि
 तिगर्भकरद्विजाला ॥ त्यानंतरेसगुणगर्भगताअजाला ॥ देवस्ततीकरुनि
 आपुलियापदांतें ॥ जातीहरीलवदतीसकलाऽपदांतें ॥ ३२ ॥ ओंव्या ॥ वै
 शाखशुद्धपक्षीतृतीया ॥ पावतांआदित्यअस्तसमया ॥ रेणुकाजमदग्नीचीजा
 या ॥ पुत्ररत्नातेंप्रसवली ॥ ३३ ॥ देवदुंदुभीवाजविती ॥ पुष्पवृष्टीबहुकरिती ॥
 थैथैयाअप्सरानाचती ॥ संगीतगातीगंधर्व ॥ ३४ ॥ मंदमंदगर्जसागर ॥ सुगं
 धवाहेमंदसमीर ॥ सज्जनमनातेंआनंदअपार ॥ होताझालातेकाळीं ॥ ३५ ॥ सू
 तिकागृहीतेजफांकलें ॥ जमदग्नीनेंपुत्रावणकेलें ॥ ऋषिपत्यांहींन्हाणेंघातलें ॥
 ऐसाउत्साहबहुकेला ॥ ३६ ॥ जाताशीचफिटल्यावरी ॥ बालकघालोनिपालखांत
 रीं ॥ मंजुळस्वरंगातीनारी ॥ रामनामठेवूनियां ॥ ३७ ॥ आर्या ॥ अवतरलाहा-
 श्रीपति धरुनीव्यक्तीमनुष्यदेहाची ॥ दंडुनिदुष्टजनांतें पददासांभुक्तिभुक्ति
 देहाची ॥ ३८ ॥ ओंव्या ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडनायका ॥ पाळण्यांतघालूनि-
 बायका ॥ जोजोह्मणतीआश्चर्यऐका ॥ हेसर्वलीलातयाची ॥ ३९ ॥ वस्त्राभरणें
 पूजूनिरामा ॥ सच्चिदानंदामेघश्यामा ॥ भक्तह्मणतीआत्मारामा ॥ नारायणा
 कृपाकरीं ॥ ४० ॥ हेपरशुरामजन्मचरित्र ॥ श्रोत्याचत्त्यांकरींपवित्र ॥ आपुढी
 लीलाविवित्र ॥ नारायणस्वयेवदे ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीपरशुरामजयंतीक
 थासमाप्ता ॥ ॥ श्रीपरशुरामार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीनृसिंहजयंतीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीनृसिंहायनमः॥ जयजयाजीलक्ष्मीपती॥ जयजया
 जीउदारकीर्ती॥ अवतारधरूनि सर्वजगतीं॥ निशाल्य करि सीजगदीशा॥ १॥ ब्र
 ह्मयाचे हरितांवेद॥ क्षीणझाले मानव विबुध॥ मत्स्य अवतार तूंगोविंद॥ घेऊनि शं
 खाबधियेले॥ २॥ कूर्म अवतार धरूनि सुलभ॥ महाकपटी मधुकैटभ॥ बधूनि भक्तां
 करि सीलोभ॥ ब्रह्मांड स्तंभ तूं होसी॥ ३॥ हिरण्याक्ष महाअक्षर॥ तैर्णे सकळां के-
 ले जर्जर॥ ह्मणोनि वराह अवतार॥ धरूनि दंते रंगडिले॥ ४॥ हिरण्यकशिपू मदी-
 न्मत्त॥ पुत्रप्रदादगां जितां भक्त॥ स्तंभीं प्रकटोनि केला अंत॥ नरहरिरूपे जगदीशा
 ॥ ५॥ वामनावतार धरूनि बळी॥ दानमागूनि घातला पाताळीं॥ वरदेऊनि तूं वन
 माळी॥ द्वाररक्षि सीतयाचें॥ ६॥ परशूहस्तीं घेऊनि क्रूर॥ तीन सप्तके निवटिले
 अक्षर॥ मातृकें वारें धराभार॥ परशुरामा फेडि सी॥ ७॥ श्रीराम अवतार धरूनि
 सकळ॥ समूळ नाशिलें राक्षसकुळ॥ रावण बधूनि लंका पाळ॥ बिभीषण केला कृ
 पेने॥ ८॥ कृष्णावतार धरूनि अक्षर॥ गौळिया घरीं भक्षि सी गोरस॥ सेरवीं बधिला
 कपटी कंस॥ गोपी उदास भोगि सी॥ ९॥ कलियुगीं च्यपापिष्ठ जना॥ देखूनि कं
 टाळ उपजे मना॥ ह्मणोनि बीडू नारायणा॥ होऊनि भक्तां रक्षि सी॥ १०॥ पापभ
 य पावूनि धरा॥ शरण जातां सर्वेश्वरा॥ तियेचीं करुणा लक्ष्मी वरा॥ येतां कलंकी

नृसिंहजयंतीकथा.

(९९)

होसीतू॥११॥ नानाचरित्रेनानारचना॥ तूंचिदाविशीलक्ष्मीरमणा॥ शंकर ईश
हीकल्याना॥ भेदकर्तेबोलीती॥१२॥ परीपूर्णरूपीपूर्णानंद॥ कोणतयासीकल्या
भेद॥ मममानसीतूंगोविंद॥ सर्वदावसेचिरकाळ॥१३॥ पद्मपुराणरवंडउत्तर
॥ नारदासीसांगेचतुर्वक्त्र॥ तीहीकथासविस्तर॥ श्रवणकरींक्रुषिवर्या॥१४॥
पूर्वींहरिण्यकशिपूदैत्य॥ अस्करकुळींविख्यात॥ तपसाधनकरूननित्य॥ विज
यीझालात्रिभुवनीं॥१५॥ स्वर्गभूपाताळभुवनीं॥ राज्यचालवीएकासर्नीं॥ पु
ण्यमार्गसमग्रअवनीं॥ यज्ञयागादिमोडिले॥१६॥ कयाधूनामेतयाचीसती
॥ पतिव्रतासुंदरयुवती॥ ऋतुकाळींगर्भवती॥ पतिसंयोगेजाहली॥१७॥
॥ नवमासभरतापूर्ण॥ पोटींउपजलेपुत्रनिधान॥ जातकर्मादिसंपादनं॥ प्रह्ला
दनामठेविले॥१८॥ शक्रकृपक्षींचाढेशशी॥ तैसाचाढेदिवसमासीं॥ ऐसीं पं
चवर्षेबाळकासी॥ भरतांपिताविचारी॥१९॥ दैत्यकुळींआत्मकुमरू॥ विद्या
भ्यासकरण्यासधुरू॥ ह्मणोनितयायोग्यगुरू॥ पाहोनिपदुंघातला॥२०॥
गर्भींउपदेशंप्रह्लादसुगुण॥ सदावर्णीहरीचेगुण॥ भक्तिभावाचेंमहिमानांझा
लानिपुणहरिभक्तीं॥२१॥ दैत्यगुरुघालुनिपाटी॥ ओंकारबीजसांगतांओंठीं॥
प्रह्लादाचियेकर्णपुटीं॥ पडतांज्ञानजाहले॥२२॥ नकारशब्दसांगतांत्याणें॥ ह्मणे
कदापिनबोलेउणें॥ ओंकारबीजईश्वरभजनें॥ सार्थकझालेंजन्माचें॥२३॥
उदारातेनकारशब्द॥ परमअंतरींपाववीरवेद॥ सर्वव्यापीश्रीगोविंद॥ नाहींकोठें
सांगपां॥२४॥ उत्तरऐकतांदैत्यगुरू॥ मनींमानीचमत्कारू॥ ह्मणेकळताराजे-
श्वरू॥ शिक्षाकरीलमजलागीं॥२५॥ ह्मणोनिप्रह्लादाधरूनिहातीं॥ ह्मणेकप
टियासांडीमती॥ शत्रुस्मरणेंकुशलप्राप्ती॥ कवणाझालीसांगपां॥२६॥ येरूह्म
णेशत्रुकवण॥ सर्वव्यापीनारायण॥ तुमचेआमचेहृदयींपूर्ण॥ भरलाअसेसर्व
दा॥२७॥ गुरुह्मणेनळेवरचें॥ धाकमानिजेमाझेनिजीवें॥ मगराजयाप्रतीसर्व
भावें॥ झालेंवृत्तनिवेदी॥२८॥ ह्मणेजीजीतुमचाकुमर॥ तयासिझालाभूतसं
चार॥ सदासर्वदालक्ष्मीकर॥ स्मरितोअसेएकभावे॥२९॥ बोधिल्यानायकेमाझें
वचन॥ शत्रुस्मरणींसदानिमग्न॥ ह्मणोनिस्त्रामीतेवर्तमान॥ झालेंतेचिकथि
येले॥३०॥ गुरुउत्तरपडतांकानीं॥ दैत्यहृदयींपेटलाअग्नी॥ ह्मणेस्वपुत्रायेचक्षणीं

वधीनमीनिश्चये ॥ ३१ ॥ दूतधातुर्नआणिलासुत ॥ ह्मणेकारेबोलसीविपरीत ॥ माझा
 शत्रूलक्ष्मीकांत ॥ तूकांत्यातेंआठ्विसी ॥ ३२ ॥ प्रन्हादह्मणेऐकेंवचन ॥ सर्वच्यापील
 क्षीनारायण ॥ तूहीत्याचेंकरितांस्मरण ॥ मुक्तहोसीनिर्धारें ॥ ३३ ॥ कैचाशत्रूकैचा
 मित्र ॥ श्रीहरीआत्माजगीसर्वत्र ॥ तयावांचूनिअणुमात्र ॥ रिताठावनसेची ॥ ३४ ॥
 श्रीहरीवांचूनिएकक्षण ॥ मातेंनगमेगेलियाप्राण ॥ मातेंरक्षीनारायण ॥ थोरम
 हिमानहरीचें ॥ ३५ ॥ हरिनामपडतांश्रवणीं ॥ दैत्यकोपलाचौगुणी ॥ जेसाघृतेंशि-
 पितांअग्नी ॥ ज्वाळालागतीगगनातें ॥ ३६ ॥ मगअंतर्गृहींजउनीनृप ॥ करिता
 झालाबहुसाक्षेप ॥ विषदेऊनिस्वकुळदीप ॥ प्रियेममाझेनेंमालबीं ॥ ३७ ॥ अ-
 वश्यह्मणूनिपतिव्रता ॥ अंतर्गृहींनेऊनिस्कता ॥ ह्मणेनाठवीलक्ष्मीकांता ॥
 येणेंतवपिताकोपला ॥ ३८ ॥ माझ्याहस्तेदेतोविरव ॥ येणेंप्राणामुकसीदेख
 ॥ पुत्रप्राप्तीचासमूळहरिव ॥ जाऊनिशोकमजघडे ॥ ३९ ॥ तरीपुत्रानकरींभज
 न ॥ सोडीमनींचेंदुष्करपण ॥ ह्मणूनिमातास्वकरींवदन ॥ स्वपुत्राचेंकुरवा
 बी ॥ ४० ॥ महाविषभस्त्रुनिपात्रीं ॥ ठेवितांअश्रुलोटेलेनेत्रीं ॥ मोहेंकंपभर
 लागात्रीं ॥ ह्मणूनिधरित्रीपडियेली ॥ ४१ ॥ प्रन्हादह्मणेऐकेंजननी ॥ उगाच
 रवेदकांकरिसीमनीं ॥ त्रिभुवनींईश्वरविचित्रकरणी ॥ तारीनिदानींस्वभक्तां ॥
 ॥ ४२ ॥ पतिवचनेदेसीविष ॥ मजलावाटेबहुसंतोष ॥ सर्वकर्ताउत्तमपुरुष ॥ सर्वाघ-
 टींतोनांदे ॥ ४३ ॥ पूर्वींश्रियाळकांचीराजा ॥ चांगुणातयाचीपवित्रभाजा ॥ सत्वर
 क्षणींआपुल्यातनुजा ॥ पतिआज्ञेनेंवधितपां ॥ ४४ ॥ प्रसन्नहोऊनिश्रीशंकर
 ॥ अपेक्षितविदेतवर ॥ नगरासहितराजेश्वर ॥ पूर्णपदींस्थापिला ॥ ४५ ॥ तैसेंये-
 थेंसंकटकोण ॥ दासांरक्षीलक्ष्मीरमण ॥ ऐसेंबोलूनिविषघेऊन ॥ श्रीहरीह्मणू-
 निप्राशीतो ॥ ४६ ॥ अंतर्गृहींपित्याचेहेर ॥ देखूनिवदतीसविस्तर ॥ विषप्राशू-
 निप्रन्हादकुमर ॥ हर्षेडुलेहरिनामें ॥ ४७ ॥ पिताह्मणेमत्तहस्ती ॥ घालूनिकरा
 तयाचीशांती ॥ दैत्यकुळींस्वपुत्रकुमती ॥ शत्रुभजनींनिचडला ॥ ४८ ॥ मगदतीं
 हस्तीमदोन्मत्त ॥ उपमेऐसाऐरावत ॥ चौबारांउभाकरूनिसुत ॥ निकुरेंलोढि
 लातयावरी ॥ ४९ ॥ तंवनृहरीऐसेंबोलतांवचन ॥ नृसिंहझालालक्ष्मीरमण ॥
 भक्ताभिधानेंनारायण ॥ तत्काळहृदयींसंचरला ॥ ५० ॥ नृसिंहवदनदेवतांक

नृसिंहजयंतीकथा.

(१०१)

री॥ भयेंझालाअरण्यभरी॥ नगरगभीर्महाभारी॥ कित्येकअसुरगडिले॥ ५१॥
 बरहरिनामप्रन्हादभक्त॥ घोषगाजवीब्रह्मांडांत॥ देरबूनिपिताहोयचकित॥ ह्म
 णेविपरीतदिसतसे॥ ५२॥ आतांपर्वतपातकरूनिमुता॥ वेगेंबोळवामृत्युपं-
 था॥ ऐसीआज्ञाकरितांदूतां॥ आज्ञाबंदूनिनिघाले॥ ५३॥ मगप्रन्हादबाळासि
 धरूनिहार्ती॥ वेगेंपाचलेदीर्घपर्वती॥ विशाळकडानदिलेक्षिती॥ ऐशियाशृंगीं
 चढविला॥ ५४॥ तेंसेवकह्मणतीदैत्यकुमरा॥ व्यर्थभजसीलक्ष्मीवरा॥ खा-
 लींलोढितांसमग्रचुरा॥ मेदास्थींचाहोईल॥ ५५॥ कपटंविषभक्षिलेंसहज॥ भयें
 पळविलेउन्मत्तगज॥ आतांकोणरक्षीलतुज॥ सांडींकाजअंतरीचें॥ ५६॥ इतुकेनें
 बांचसीक्षेमकुशल॥ तुजअंगीकेंचेंबळ॥ ईश्वरभजनींदैत्यपाळ॥ सदासंतसमा-
 नसीं॥ ५७॥ ऐसीदूतीवदतांगोष्टी॥ रुत्रिममोहेंधातलीमिठी॥ ह्मणेभजलायेसंक-
 टीं॥ रक्षासमग्रसेवकही॥ ५८॥ ऐसेंवदतांदैत्यनंदन॥ भोंवतेमिळालेसेवकजन
 ॥ मगजयनरहरिह्मणोनिपतन॥ सकळांसंहितपावला॥ ५९॥ हरिनामार्चीदेतां
 आरोळी॥ पुष्पप्रायपातलातळीं॥ सेवकांचीसकळमंडळी॥ चूर्णझालीअवसं-
 यां॥ ६०॥ उरलेसांगोयेनीहेर॥ तोंपुढेंपातलादैत्यकुमर॥ आश्चर्यकरितीनारी
 नर॥ धाकेंअसुरकांपती॥ ६१॥ दैत्यकुळभूषणमणी॥ सदाडुलेनामस्मरणीं॥ दै-
 त्यआज्ञापीसेवकांवचनीं॥ समुद्रीयासीबुडवारे॥ ६२॥ आज्ञादीतांसमस्तअ-
 सुर॥ हातींधरूनिदैत्यकुमर॥ महीवसनमहासागर॥ तेथेंतत्सणींपातले॥ ६३॥
 मगह्मणतीउगाचमरसीमूढा॥ कांहींबरवेनदिलेपुढां॥ दैत्यवंशसमर्थगाढा॥ त्या
 तेंलांछनलाविलें॥ ६४॥ पर्वतमस्तकींकपटवृत्ती॥ करूनिउतरसीतळींक्षिती॥ हा
 तोअसेसरितापती॥ जलग्रउत्पत्तीयामाजी॥ ६५॥ मत्स्यमकरनाडेसावज॥
 गांठूनितोडितीविशाळसहज॥ नवलक्ष्मीनीउत्पत्तीबीज॥ सागरगभीर्विका-
 ळ॥ ६६॥ येथेंतुजलोढितांभक्षिती॥ तरीनस्मरेंकमळापती॥ राज्यभोगस-
 कळसंपत्ती॥ चिरकाळभोगींसत्पुत्रा॥ ६७॥ येरूह्मणेनघडेऐसें॥ सर्वव्यापि
 लेंजगदीशें॥ होणारतेंचिसुरवसंतोषें॥ घडेलपूर्णप्रारब्धें॥ ६८॥ आकाशआप-
 अग्नीसमीर॥ सर्वत्रभरलाजगदीश्वर॥ भक्तांरक्षीललक्ष्मीवर॥ हानिधरमान-
 सीं॥ ६९॥ ऐकूनिप्रन्हादाचीबाणी॥ सेवकह्मणतीनभीहामनीं॥ लोढुनिदेतांते

क्षणीं ॥ श्रीनरहरीस्मरियेला ॥ ७० ॥ उड्डाणकरितांचरणांगुष्ठ ॥ लावितांतां
झालेंपिष्ट ॥ सागरगर्भीश्रीवैकुंठ ॥ येऊनप्रन्हादारक्षीपें ॥ ७१ ॥ कडेकादिलादैव्य
नंदन ॥ समुद्रींबुडालेसेवकजन ॥ उरलेराजयावर्तमान ॥ सांगोंपातलेत्वरेनें ॥ ७२ ॥
करीतहरिनामाचागजर ॥ पुढेंपातलादैत्यकुमर ॥ राजादेरचतांवेष्टवानर ॥ तथाप-
रीप्रज्वळला ॥ ७३ ॥ ह्मणेफोठेंनमरेस्त ॥ येणेंमाझापुर्विलाअंत ॥ करकराखा
ऊनियांदांत ॥ पुत्रावेगेंपाचारी ॥ ७४ ॥ सेवकासिह्मणेआतां ॥ अग्नीमाजीजा-
ळणेंस्तता ॥ येणेंमाझीआल्हादसरिता ॥ डहुळकेलीनिष्ठुरें ॥ ७५ ॥ जेंसेंविशा
ळदरीचेंतोंड ॥ तेंसेंरवपूनिप्रचंडकुंड ॥ लाक्षाकपूरतेलपेंड ॥ काष्ठेंअपारमेळ
वा ॥ ७६ ॥ ऐसीआज्ञाकरितांदूतां ॥ क्षणनलागतांनिर्मिलीगतां ॥ नगरवासियां
समस्तां ॥ काष्ठेंमाथांवाहविती ॥ ७७ ॥ राजमंत्रीकारभारी ॥ काष्ठभारवाहतीशि-
रीं ॥ नाहींह्मणतांश्रीमुरवाचरी ॥ ताडणकरितीसेवक ॥ ७८ ॥ सेनापतीसावकार
॥ शिंखेआट्येलहानथोर ॥ ग्रामाधिकारीनारीनर ॥ काष्ठेंअपारवाहताती ॥ ७९ ॥
व्याहीपाहुणेआलेकोडे ॥ काष्ठेंदेऊनिघालितीपुढें ॥ विहीणयेतांदारापुढें ॥ काष्ठें-
देतीमस्तकीं ॥ ८० ॥ लग्नलावूनिनोवरानोवरी ॥ होमार्थबैसलीबोहल्यावरी ॥ सेव-
कयेऊनितयांचेशिरीं ॥ काष्ठेंदेतीबलात्कारें ॥ ८१ ॥ राजाश्रयेंसेवकजमा ॥ ह्मणेंमी
रायाचासरवामेहुणा ॥ परीमुरवाचरीदेऊनिचडकणा ॥ काष्ठेंदेतीमस्तकीं ॥ ८२ ॥
वारांगनाकरितीनृत्य ॥ मस्तकींकाष्ठेंदेतीदैत्य ॥ मांदाळघालूनिगळ्यांत ॥ गुरवमा-
गेंधांवती ॥ ८३ ॥ पाहुणचारकरणेंएक ॥ सोडरेधरिलेग्रामस्थलोक ॥ भोजनींबै-
सतांयेऊनिसेवक ॥ काष्ठेंदेतीमस्तकीं ॥ ८४ ॥ नग्नगृहींन्हातांनारी ॥ सेवककाष्ठें
देतीशिरीं ॥ सकळह्मणतीइयेनगरीं ॥ थोरअनर्थदिसताहे ॥ ८५ ॥ काष्ठेंअ-
पारहीमकुंडीं ॥ घालोनित्यावरीसोडितीपेंडी ॥ तेलकपूरअग्नितोंडीं ॥ पडतां
अपारचेतला ॥ ८६ ॥ प्रबळकाळींचावैश्वानर ॥ तैसाअग्निचेतलाथोर ॥ उल्हा-
टयंत्रकरूनिकुमर ॥ क्रोधेंबैसवीपारडयांत ॥ ८७ ॥ नरहरिस्मरणेहर्षयुक्त ॥
पारडयांतबैसलाप्रन्हादभक्त ॥ कळाताडितांनळेयुक्त ॥ खिळीबैसलीयंत्रा-
नीं ॥ ८८ ॥ दैत्यह्मणेकुमरानष्टा ॥ कारेऐसियाक्रुरिसीचेष्टा ॥ तवभागनेमिला
हज्यवाटा ॥ यंत्रमुरवीकांरवेळसी ॥ ८९ ॥ येरूह्मणेऐकेंउत्तर ॥ पितृकार्यकरीकु

नृसिंहजयंती कथा.

(१०३)

मर॥ विपरीतझालियापुत्रापितर॥ अधिकांशशस्त्रीनिमिला॥ ९०॥ तरीस्वहस्तें
तुडीकळा॥ तेणेंउडेलयंत्रकांटाळा॥ ऐसेंऐकतांआवेशआगळा॥ येऊनियं-
त्रताडिलें॥ ९१॥ आकाशमार्गेउडालासुत॥ जाऊनिपडिलाअग्निआंत॥ नरह
रिस्मरणेंअग्निगर्भस्थ॥ जनसमस्तदेखती॥ ९२॥ अग्निगर्भीठाणयाण॥ मां
डूनिफरीकथाकीर्तन॥ देखूनिआश्चर्यकरितीजन॥ थोरमहिमानभक्तीचें॥ ९३
तीनदिवसअग्निजठरी॥ दिवानिशींआठवीहरी॥ चतुर्थदिवसाचेप्रथमप्रहरिं
॥ बाहेरआलाहरिभक्त॥ ९४॥ ऐसेंपाहूनकयाधुजानी॥ कोपेंह्मणेंसेवकांलागुनी
॥ महाकटाहनेलेंभस्मनी॥ तळींअग्नीपेटवावा॥ ९५॥ तैलतप्तझालियादेखा
॥ तयामाजीमत्स्रतासिटाका॥ ऐसीआज्ञाहोतांसेवकां॥ प्रन्हादाधरितीकरींते
॥ ९६॥ ह्मणतीसांडींमनींचेंगुज॥ क्रोधेंस्ववळलादैत्यराज॥ येरूह्मणेंईश्वरतेज
॥ सर्वांपरीसआगळें॥ ९७॥ कवणाभृत्यकवणाजय॥ कवणाहर्षकवणाभय
॥ अपायतेचिहोतीउपाय॥ ईश्वरभजनैहरिभक्तां॥ ९८॥ हरिनामपडतांफर्ण
कुहरीं॥ क्रोधाग्नीपेटलादैत्येंद्रजठरीं॥ ह्मणेंसत्वरमारावैरी॥ तैलकढईतयु
डवारे॥ ९९॥ तीक्ष्णशब्देंताडितांदूतां॥ तैलकढईतलोडिलेंसुता॥ हरिनाम-
स्मरणेंतैलतत्पतां॥ शीतळजाहलेतयातें॥ १००॥ तैलकढईतसुंदरवीणा॥ घे
ऊनिस्मरेलक्ष्मीरमणा॥ मंत्रीह्मणतीअग्निउणा॥ झालाह्मणोनिचांचला॥ १
॥ करघालूनिपहातीमूढा॥ सर्वशरीरींनिघालेफोडा॥ अग्निसंगेंजैसेपापडा॥ तैसें
झालेंअसुरांतें॥ २॥ तैलकटाहीहरीचेंगुण॥ सर्वदावर्णीभक्तराजसुगुण॥ बाहे
रनिघतांसर्वांगपूर्ण॥ दिव्यझालेंहरिकृपें॥ ३॥ कुमारदेखतांदितिकुमरें॥ परमक्रो
धेंकांपतीगात्रें॥ ह्मणेरवंडविरवंडकराशस्त्रें॥ ऐसेंबक्रेंआज्ञापिलें॥ ४॥ महाभक्ता
च्याशरजाळीं॥ मत्स्यपुत्राचीकरारेहोळी॥ वेगेंधांवासकळमंडळी॥ महाबळीपा
वावेगें॥ ५॥ वचनऐकतांधांवलेअस्तर॥ नानाशस्त्रीमंडितकरा॥ महाशस्त्रांचे
भडिमारा॥ सेवकथोरकरिताती॥ ६॥ कल्यांतविजूचाकडकडाट॥ तैशींशस्त्रें
रवांचितीदाट॥ वायूआलियाहोईलपीठ॥ जैशादाटजलधारा॥ ७॥ अचळस्तं
भप्रन्हाद्वगुणी॥ सदासादरनामस्मरणीं॥ दासारक्षीचक्रपाणी॥ भक्तवत्सल
ह्मणोनियां॥ ८॥ सुदर्शनमेरूनिभक्त॥ सदाक्षीलक्ष्मीकांत॥ महाविघ्नंचाआघात॥

॥लागूनेदीजगदात्मा॥९॥शास्त्रवर्षावकरितीअसुर॥जैसेवर्षाऋतूचेपूर॥अ
 पसयाशास्त्रेहोतीचूर॥नाचेनिर्भरहरिभक्त॥११०॥हरिनामाचाकरितांघो
 ष॥धाकेंअस्तरपावलात्रास॥दांतरवाऊनिदैत्यकर्कश॥ह्मणोकोठेंरेतवह-
 री॥११॥आधीवधीनलक्ष्मीरमण॥पाठीघेईनतुझाप्राण॥मीकोपलिया
 त्रैलोक्यसंपूर्ण॥आतांनवांचेकदापी॥१२॥येरूह्मणोव्यापकहरी॥सर्वभर
 लासेचराचरीं॥अणुरेणुसकळधात्री॥रितीनाहींहरिवीण॥१३॥आपधर
 णीवायुनभ॥मूळभूतहरीआरंभस्तंभ॥ऐकूनिदैत्यापातलाक्षोभ॥हातीं
 वसवीरवर्गते॥१४॥ह्मणोसर्वत्रअसेतुझाहरी॥तरीयेथेंप्रगटवीलोकरी॥श
 स्त्रघार्येंअस्तरवैरी॥चूर्णकरीनक्षणार्थी॥१५॥येरूह्मणोस्तंभींप्रगट॥आ-
 तांकायहोईलवैकुण्ठपीठ॥मगचवताकूनअस्तरदुष्ट॥शास्त्रेस्तंभतोडित॥
 ॥१६॥घायासरसाफुटलातडक॥कांपूलागलेंब्रह्मांडसकळिक॥महाकाळा
 बैसेदचक॥ऐसीहाकफोडिली॥१७॥अपारमनींधरूनिक्षीभ॥कडकडाटें
 फोडिलास्तंभ॥महातेजेंधरणीनभ॥त्रैलोक्यसंपूर्णकोदले॥१८॥येशा
 रवमासपरमपवित्र॥कृष्णाचतुर्दशीसोमवासर॥सिद्धियोगस्वातीनक्ष
 त्रा॥ब्रणिजकर्णयोगर्जे॥१९॥तयेदिनींप्रदोषकाळीं॥नृसिंहमूर्तीविनमाळी॥
 भक्तरक्षणाथर्वैकुण्ठशाली॥स्तंभांतूनिप्रगला॥१२०॥नरशरीरसिंहवदन॥
 परमविक्राळदाढादशन॥बाबरझोटीआरक्तनयन॥जिह्वाविशाळलळलळि
 त॥२१॥परमावेशेंघालूनिउडी॥शत्रुधरिलालवडसबडी॥द्वारप्रवेशींघा-
 लूनिमांडी॥अंकींधरिलेअस्तरातें॥२२॥अस्तमानाजातांसविता॥नरवीं
 विदारीदितिसुता॥क्रोधनावरेलक्ष्मीकांता॥ह्मणोनिआंतडींकाढित॥२३
 ॥प्रन्हादाऐसेंसुगुण॥पीटींअसेलदुसरेंरेत्न॥भक्तिप्रियरमारमण॥ह्मणू
 निउदरधुंडाळी॥२४॥क्रोधेंकित्येकवधिलेंअसुरां॥उरलेपळालेदिगंतरा॥ऐ-
 साश्रीहरीभक्तकैवारा॥तयेस्थळींप्रगटला॥२५॥ऐसाहिरण्यकशिपूप्रती॥
 मास्तूनिमगतोरमापती॥शांतकोपनृसिंहमूर्ती॥अत्यन्नदेंडुलुतसे॥२६॥तंव
 ज्ञानीश्रेष्ठदैत्यकुमर॥बैसोनिदेवाच्याअंकावर॥परमविनयेंजोडनिकर॥मि
 यवचनबोलेपें॥२७॥ह्मणोदेवदेवाजगन्निवांसा॥भक्तप्रियाहर्षकैशा॥नृसिं

नृसिंहजयंतीकथा.

(१०५)

इरूपीकमलेशा ॥ नमोस्तुतेपदकमळीं ॥ २८ ॥ सद्रक्तमीअसुरपती ॥ एकतल्लपु
 स्तोतुजप्रती ॥ तवचरणींमजअचलभक्ती ॥ कैशीझालीनानाविध ॥ २९ ॥ आ
 णिमीतुजसीप्रियजाण ॥ जाहलोंच्याचेंकायकारण ॥ तेंसर्वहीमजसीकथन ॥ क
 रींनृसिंहरूपिया ॥ १३० ॥ ऐसेंतयाचेंवाक्यऐकुनी ॥ आनंदेंबोलेचक्रपाणी ॥ ह्मणोव
 त्साममचरणीं ॥ तुझीझालीदृढभक्ती ॥ ३१ ॥ आणितूंझालासिमाझाप्रिय ॥ याचें
 कारणअसेकाय ॥ तेंसांगतोंऐकताहोय ॥ एकायचित्तेकरूनी ॥ ३२ ॥ पूर्वीअवं
 तीपुरामाझारी ॥ ब्राह्मणएकसदाचारी ॥ सुशार्मानामकपृथ्वीवरी ॥ प्रसिद्धऐ
 साराहतसे ॥ ३३ ॥ वेदवेदांगपारंगत ॥ आणिसर्वलोकांमाजीविश्रुत ॥ नित्यहोम-
 क्रियादिआचरत ॥ ब्रह्मक्रियासर्वही ॥ ३४ ॥ आणिअग्निष्टोमादियज्ञकरून ॥ सं
 तुष्टकरीदेवतागण ॥ तयाचीभार्यापतिव्रताजाण ॥ सुशीलानामेंविरव्यात ॥ ३५ ॥
 तीमनोभावेअहर्निशीं ॥ सेवीतसेपतिचरणांसी ॥ कालांतरेत्यासुशीलेसी ॥ पंच
 पुत्रजाहले ॥ ३६ ॥ त्यांतूनज्येष्ठचारपुत्र ॥ सदाचारीपरमपवित्र ॥ विद्वानाणिंरंज्या
 तसर्वत्र ॥ ऐसेजाहलेअसतीपैं ॥ ३७ ॥ त्यांतूनितूंकनिष्ठपंचम ॥ वास्तुदेवअसेतुझे
 नाम ॥ स्नानसंध्यादिक्रियानेम ॥ वेदाध्ययनादित्यागिले ॥ ३८ ॥ आणिसंगतीक
 रूनिवेश्येसी ॥ सर्वकालमद्यपानकरिशी ॥ सुवर्णचौरूनिअहर्निशीं ॥ देशीनेऊनि
 वेश्येतें ॥ ३९ ॥ आणिवेश्येसिहोऊनितत्पर ॥ करिसीनानापापाचार ॥ ऐसाझालासि
 तूंअपवित्र ॥ पूर्वजन्मामाझारी ॥ १४० ॥ ऐसेलोटतांचहुतदिवस ॥ जाहलेंजाणअ-
 द्रुतविशेष ॥ शक्रकूपक्षवैशारवमास ॥ चतुर्दशीदिवसपातला ॥ ४१ ॥ तेंदैववशें
 करूनजाण ॥ वारांगनेसीतुझेभांडण ॥ जाहलेंह्मणोनितोषण ॥ केलेंतुबारां-
 षानें ॥ ४२ ॥ आणिनित्यवततयेनिशीं ॥ वारांगनेनेंविहारासी ॥ नाहींकेलेंह्मणोनि
 तुजसी ॥ निद्रानाहींलागली ॥ ४३ ॥ आणितियेनेंप्रियभाषण ॥ नाहींकेलेंकिंचि-
 त्हीजाण ॥ ह्मणोनिकेलेंसिजागरण ॥ भक्ष्यभोज्यादिचर्जिलें ॥ ४४ ॥ तोचिमा
 झाअसेव्रतदिन ॥ तेंजागरणआणितोषण ॥ झालेंतूतेंअज्ञानेंकरून ॥ ह्मणो
 निघडलेंमद्वत ॥ ४५ ॥ हेंअत्युत्तमव्रतआचरितां ॥ हर्षितहोनीस्वर्गादेवता ॥ पू
 र्वीसृष्टीकरावीहीआर्ता ॥ धरूनिब्रह्माआचरेहें ॥ ४६ ॥ यामद्वतअभावेकरून
 ॥ अखिलचरञ्चरनिर्माण ॥ करितांझालाकमलासन ॥ ऐसामहिमामद्वता

चा ॥ ४७ ॥ तैसाचपूर्वीपार्वतीकृत ॥ त्रिपुरबंधाचा धरुनिहेत ॥ करिताझाला
 हेमद्वत ॥ ह्मणोनित्रिपुरवधियेला ॥ ४८ ॥ ऐसेंमद्वतहेअलोकिकं ॥ आचरोनि
 अनेकलोक ॥ सिद्धिप्रतीपावळेदेख ॥ अनायासेंकरुनी ॥ ४९ ॥ ऐसाप्रभावम
 द्वाताचा ॥ जाणतसेपेश्यासाचा ॥ ह्मणोनिविचारतात्पुरचा ॥ धूर्तवेश्याकरी
 तसे ॥ ५० ॥ कलहयोगेव्रताचरण ॥ घडोनिमुक्तहोईलजाण ॥ ऐसेंकरुनिविचा
 रण ॥ भांडणकेलेंतुजसंगे ॥ ५१ ॥ त्याकलहयोगेउपोषण ॥ आणिघडलेजाग
 रण ॥ ह्मणोनिअवश्यमजलागुन ॥ प्रियझालासीवत्सातूं ॥ ५२ ॥ आणितीग-
 णिकाहेमद्वत ॥ आचरणकरीतसेसतत ॥ ह्मणोनिअंतींझालीमुक्त ॥ व्रतप्रभा
 वेंकरुनी ॥ ५३ ॥ तैसाचितूहीमुक्तजाण ॥ परंतुकिंचित्कार्यार्थीकारण ॥ मच्छ
 रीरापृथक्केकरून ॥ ठेविलाअसेतुजसी ॥ ५४ ॥ तरीसर्वकार्येसाधूनिस्त्वरी ॥
 प्रवेशकरिसीवैकुंठपुरी ॥ हीसत्यजाणममवैरवरी ॥ ममभक्ताप्रन्हादा ॥ ५५ ॥
 ऐसेंहेउत्तममाझेव्रत ॥ नृसिंहचतुर्दशीनामेविख्यात ॥ यथाविधिजेआचरत ॥
 तेनरहोतीमुक्तपै ॥ ५६ ॥ तयांसीकल्यांतींहीजाण ॥ पुनः नाहीजन्ममरण ॥
 इहलोकींमनोरथपूर्ण ॥ सर्वहोतीतयांचे ॥ ५७ ॥ अपुत्रिकांसीपुत्रहोती ॥ नि
 र्धनासीधनसंपत्ती ॥ आणिमुमुक्षुंसीमोक्षप्राप्ती ॥ सौख्येच्छुंसीसौख्यहोय
 ॥ ५८ ॥ आणिस्त्रियाअथवापुरुष ॥ जेव्रतआचरतीतयांस ॥ सौख्यप्राप्तीहो
 यविशेष ॥ भुक्तिमुक्तीयुक्तसर्व ॥ ५९ ॥ ऐसेंऐकूनिनृसिंहाचेवचन ॥ प्रन्हादभ
 क्तहस्तजोडून ॥ ह्मणेस्वामीभक्तीचेकारण ॥ कथनकेलेमजलागीं ॥ ६० ॥ आ
 तांकरितोऐकविनंती ॥ याव्रताचाविधीनिश्चिती ॥ कोणमासकोणतिथी ॥
 आणिकोणवासर ॥ ६१ ॥ हेसर्वमजकारणे ॥ कृपाकरुनिमजनिवेदणे ॥ ज्या
 च्यायोगेसर्वभुवने ॥ निष्पापहोतीप्रभुवर्या ॥ ६२ ॥ ऐसेंऐकूनिप्रन्हादाचेवचन ॥
 नृसिंहबोलेआनंदंकरून ॥ उत्तमकेलासीवत्साप्रभ ॥ सर्वसांगतोतुजआतां ॥
 ॥ ६३ ॥ वैशाखशुद्धचतुर्दशी ॥ तद्दिनींआचरावेयाव्रतासी ॥ मज्जन्मव्रतहेपाप
 नाशी ॥ आणिहोयपुण्यसंभव ॥ ६४ ॥ तद्दिनींप्रभातींउठून ॥ शौचक्रियादिसं
 पादून ॥ मुखमार्जनदंतधावन ॥ यथाविधीआचरावे ॥ ६५ ॥ मगजोडुनिउभय
 करांसी ॥ प्रार्थनाकीजेदेवांपासी ॥ निर्विघ्नपणेपूर्णतैसी ॥ व्रतपावावेह्मणउ-

नृसिंह जयंती कथा.

(१०७)

नी ॥ ६६ ॥ ॥ अथ नियम मंत्रः ॥ ॥ श्री नृसिंह दयां कृत्वा महा विष्णो म-
मोपरि ॥ अद्याहं ते विधास्यामि व्रतं निर्विघ्नतां नय ॥ १ ॥ ॥ इति नियम मंत्रः ॥
ऐशिया मंत्रे कस्तूरी ॥ प्रार्थना कीजे हस्त जोडूनी ॥ आणिक स्नान येत येदिनी ॥ पा
पीजनाची संगती ॥ ६७ ॥ तैसे चित्या गावे मिथ्या लाप ॥ दुष्ट स्थियां सी आलाप ॥
आणि चिंता वेमाझे रूप ॥ मद्रत स्थ पुरुषाने ॥ ६८ ॥ मग दिवस होतां दोन प्रहर ॥
जेथें सरिता दिशे नदीर ॥ तेथें जाऊनियथाशास्त्र ॥ स्नान करावे भक्तीने ॥ ६९
॥ मृत्तिका यो मय धात्री फळ ॥ आस्मि सर्व पापघ्न उत्तम तिळ ॥ हीं लावूनि अंगासि स-
कळ ॥ स्नान कीजे यथाविधी ॥ ७० ॥ मग नेसूनि यां शुद्ध वस्त्र ॥ स्वजातीचें नित्य क-
र्म समग्र ॥ तेथें चं संपादूनि नंतर ॥ स्वगृहाप्रती जाइ जो ॥ ७१ ॥ गृहीं जाऊनि गोम-
ये कस्तूर ॥ शुद्ध भूमी ते करावे लेपन ॥ आणितेथें अष्टदल काढून ॥ बरी स्थापावा
ताम्र कलश ॥ ७२ ॥ त्या ताम्र कलशामाझार ॥ पंचपल्लव अत्रण संदर ॥ आणि पं-
चरत्नें शुद्ध नीर ॥ घालोनि पूर्ण कीजिये ॥ ७३ ॥ त्या वरी तंडुल प्रपूरित ॥ वंशपात्र ठे-
वूनि त्यांत ॥ माझी मूर्ती लक्ष्मी सहित ॥ हेमनिर्मित स्थापावी ॥ ७४ ॥ पलमात्रं
घ्यावे सुवर्ण ॥ किंवा तदर्धवान्यून ॥ यथाशक्ति प्रतिमा जाण ॥ शाठ्य वर्जित
करावी ॥ ७५ ॥ मंडप घालावा सुविस्तृत ॥ चित्रविताने सीं आच्छादित ॥ पुष्प
स्तवकीं सुशोभित ॥ आणितोरणें बांधावीं ॥ ७६ ॥ मग सदाचार संपन्न ॥ शांत
दांत जितें द्वियजाण ॥ ऐसे बोलावून ब्राह्मण ॥ आचार्य कीजे तयासी ॥ ७७ ॥ त्या
आचार्याच्या वचन हारें ॥ यथाशास्त्र षोडशोपचारें ॥ पूजन कीजे अत्यादरें ॥ पं-
चामृते सहित पें ॥ ७८ ॥ मग करोनि पुराण श्रवण ॥ गीत वाद्य नृत्यें सिजाण ॥
करावे सर्व रात्र जागरण ॥ मत्प्रीत्यर्थ भक्तीनें ॥ ७९ ॥ नंतर होतां प्रभात काळ ॥
शौच स्नानादिक कर्म सकळ ॥ सारोनि माझी मूर्ती निर्मळ ॥ पूर्ववत पूजावी ॥ ८०
॥ आणि स्वस्थ मान सें कस्तूर ॥ मदप्रीं विष्णु मंत्रानें पठण ॥ कस्तूनि मग आ-
चार्याकारण ॥ पीठदान दीजिये ॥ ८१ ॥ तैसे चिवे दवेदांग जाते पूर्ण ॥ शांत दं-
त जितें द्वियजाण ॥ ऐसे पंचास्तुनि ब्राह्मण ॥ पूजन कीजे तयांचें ॥ ८२ ॥ आणि-
गोभूमी विलसुवर्ण ॥ सोपस्कर शय्या महारत्नें ॥ सप्तधान्यें नाना भूषणें ॥ य-
थाशुक्तीदान कीजे ॥ ८३ ॥ आणि भोजन घालावे ब्राह्मणांसी ॥ दक्षिणा तांबू

लवस्त्र्यंसी ॥ निर्धनपुरुषेही यादनासी ॥ शाठ्यवर्जितआचराये ॥ ८४ ॥ आणि
मीनृसिंहकावाकीप्रसन्न ॥ ह्मणोमिप्रतिवर्षीव्रताचरण ॥ करितीतयांसी
जन्ममरण ॥ नव्हेचिजाणकल्यांती ॥ ८५ ॥ आणितद्दिनींस्वातीनक्षत्र ॥ वणिज
कर्णशनिवासर ॥ तेंसाचिसिद्धियोगपवित्र ॥ ऐसायोगअसेजरी ॥ ८६ ॥ तेंकेंलिया
व्रताचरण ॥ कीटिब्रह्महत्यादिपापेंजाण ॥ नाशपावतीनलगताक्षणा ॥ हेसांग
तोनिश्चये ॥ ८७ ॥ जेनरनकरितीहेमद्वत ॥ तेमहानरकींपचतीसतत ॥ आणिचं
द्रसूर्यजोजगीवर्तत ॥ दुःखभोगितीतंजजाण ॥ ८८ ॥ आणिकलियुगामाझारीजा
ण ॥ यथायथाहोयपापाचरण ॥ तेंसेतेंसेधर्मसंपूर्ण ॥ नाशपावतीनिर्धारि ॥ ८९ ॥
परीयाव्रतासीजेआचरती ॥ तयांसीप्राप्तहोयभुक्तिमुक्ती ॥ हेसांगतोवत्सानि-
श्चिती ॥ संशयकांहींधरूनको ॥ ९० ॥ यानृसिंहव्रतासमानव्रत ॥ पाहतानदिसे
ब्रह्मांडांत ॥ यथाविधीआचरतांसमस्त ॥ इच्छिलेंफळपावती ॥ ९१ ॥ हीकथा
पुण्यपावन ॥ भक्तीभेनरजेकरितीश्रवण ॥ तयांचींपापेंसर्वहीजाण ॥ नाशपाव
तींनिश्चये ॥ ९२ ॥ आणिश्रवणपठणेंमनोरथ ॥ पूर्णहोतीजनांचेसमस्त ॥
जेंव्रताचरणेंफलउत्पत्ति ॥ तेंचिप्राप्तकथाश्रवणें ॥ ९३ ॥ जयजयाजीकरुणा
करा ॥ नृसिंहमूर्तीदीनोद्वारा ॥ भक्तकैचारियाजगदीश्वरा ॥ नमनमाझेतव
चरणी ॥ ९४ ॥ इतिश्रीनृसिंहव्रतकथा ॥ नरहरिकृपेंझालीसमाप्ता ॥ यांतअसे
लघूनाधिकता ॥ तरीसज्जनींक्षमाकीजे ॥ १९५ ॥ ॥ श्रीनृसिंहार्पणमस्तु ॥ ॥

वटसावित्रीकथा.

(१०९)

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ लोमशऋषीपरमचतुर ॥ बोलकजैसे अंगिरा पुत्र ॥ ते
 णें याज्ञवल्क्याचें चरित्र ॥ धर्माप्रतीक थियेलें ॥ १ ॥ तीर्थयात्रापावन परम ॥
 त्याहीवरी संत समागम ॥ मार्गीजातां लोमश उत्तम ॥ इतिहास सांगत ॥ २ ॥ पुण्य
 श्लोकांच्या कथा पावन ॥ निर्दोष यश ऐकतां पूर्ण ॥ चरणींचालतां निर्भय मन ॥
 शीणनवाटे कोणासी ॥ ३ ॥ धर्मह्मण लोमश मुनी ॥ द्रौपदीसारि रवीसदुण-
 रवाणी ॥ रूपवंती मधुर वचनी ॥ पूर्वी कोण होती पैं ॥ ४ ॥ लोमशह्मण साविधा-
 न ॥ ऐकें इतिहास पावन ॥ स्त्रियां ऐकतां सी भाग्यवर्धन ॥ परम कल्याण पुरुषां
 सी ॥ ५ ॥ मद्रदेशींचा नृपती ॥ नामजयाचें अश्वपती ॥ वेदविहित चाले नीतीं ॥ उ-
 दार धर्मिष्ठ सर्वज्ञ ॥ ६ ॥ त्यासन से पुत्र संतान ॥ तें णें बहुत वर्षे तप करून ॥ सावि-
 त्रीचें आराधन ॥ केलें जाण साक्षे पैं ॥ ७ ॥ करी दहा लक्ष जप पूर्ण ॥ लक्ष संख्या-
 प्रत्यहीं हवन ॥ पळी मात्र दुग्धप्राशन ॥ दहा दिवसांत एकदां करी ॥ ८ ॥ यारीती
 अष्टदश वर्षे भरली ॥ सावित्रीदेवी प्रसन्न झाली ॥ अश्वपती ह्मणें ते वेळीं ॥ पुत्र सं-
 तान मज द्यावें ॥ ९ ॥ देवीह्मणें पुत्र संतान ॥ तुझे अदृष्टीं नसे जाण ॥ परी लावण्य स्वा-
 णी दिव्य रत्न ॥ कन्या एक होईल ॥ १० ॥ भूमंडळीं विख्यात होईल ॥ त्रिभुवनीं म-
 हिमावाढेल ॥ पतिव्रता शिरोमणी सुशील ॥ कीर्ती वर्णिती लपुराणीं ॥ ११ ॥ ऐसें
 बोलून अर्क नंदिनी ॥ गुप्त झाली तेच क्षणीं ॥ हर्षरवेद दोनी मनीं ॥ राव आला-
 स्वनगरा ॥ १२ ॥ नवमास भरतां पूर्ण ॥ पट्टराणी गुणनिधान ॥ तिचे पोरींचि द्र-
 त्वा ॥ कन्या एक सुगुण झाली ॥ १३ ॥ ते ब्रह्मपत्नी सूर्यपुत्री ॥ नाम ठेविलें सावित्री
 ॥ उमार मानि जरेद्रनारी ॥ उपमे सरी त्यांचीच ॥ १४ ॥ तिचे स्वरूप तेजःपुंज ॥ देखो
 निनाचेश फरिध्वज ॥ कीलावण्या मृताची सहज ॥ निम्न गाभस्तन चालली ॥ १५
 ॥ बहुत वर्णिल्या नितंबिनी ॥ सीतासुलोचना नैषधराणी ॥ परी अश्वपतीची
 नंदिनी ॥ सावित्री श्रेष्ठ सर्वांत ॥ १६ ॥ मृगशावासी सुहास्यवदनी ॥ विद्रुमाध-
 री द्विजहिरे रवाणी ॥ पिकस्वरी ताटं कें कर्णी ॥ मित्र भृगांक समान ॥ १७ ॥ हरिम
 ध्याहंस गमनी ॥ अंगस्त्रासन माये सदनीं ॥ सरळ घ्राणी मुक्तकपाणी ॥ भु-
 जंगवेणी कोमलांगी ॥ १८ ॥ चातुर्य सौंदर्य मराळी ॥ परम सुकुमार शृंगारशाली ॥
 दिवसें दिवसु थोर जाहली ॥ ते वेल्हाळी गुणालया ॥ १९ ॥ कन्या अवंतरतां परम ॥

वृद्धिगतहोयआश्चर्यद्रुम॥विस्तारलेंसमस्तक्षेम॥रावधांचलावरपहावया॥
 ॥२०॥तीसवरयोग्यदिसेनाक्षिती॥मगतोनृपह्मणिकन्येप्रती॥तूंपुरुषरत्न-
 शोधूनिनिश्चिती॥वरवरींमानेलतो॥२१॥सर्वेदळभारदेउनी॥कन्याबैसवि-
 लीदिव्ययानीं॥छपन्नदेशस्वनयनीं॥पाहातसेराजबाळा॥२२॥तोंद्युमत्सेन.
 राजेश्वर॥सत्यवानत्याचाकुमर॥विधीचाअंशसाचार॥तिणेंवरआणिला
 तो॥२३॥ग्रामासआलीपरतोना॥सांगेबापासवर्तमान॥रावसंतोषलाऐकोना॥
 तोंनारदमुनीपातले॥२४॥रायेंबैसचूनउत्तमासनीं॥मुक्ताभिषेककेलातेक्षणीं
 ॥पूजासंभारसमपूर्नी॥सांगेवर्तमानकन्येचें॥२५॥नारदबीलेवचन॥सत्यवा
 नपिताद्युमत्सेन॥त्याचेनयनगेळेदायादींयेऊन॥राज्यहिरोनघेतलें॥२६॥द
 रिद्रदुर्योध्यापुनी॥भार्यापुत्रसंगेंघेउनी॥द्युमत्सेनहिंडेवनीं॥आपदानयनीं
 पहावेना॥२७॥कंदमूळेंसेवून॥वृक्षातळींकरीशयन॥पिताह्मणेतुजावरपाहून
 ॥लावण्यगंगाहेद्यावी॥२८॥येरीह्मणप्राणजायोनिर्धारि॥मनींवरिलातोनासां
 डींभ्रतार॥प्रत्यक्षघडतोव्यभिचार॥पतिव्रताधर्मबुडे॥२९॥सत्यवानाचांचू-
 न॥बडीलसमवयलहान॥पिताबंधूकींनंदन॥पुरुषमात्रसर्वमाते॥३०॥शुद्ध
 कृष्णपक्षनिश्चित॥तैसेंऐश्वर्यदरिद्रयेतजात॥भाग्याप्रकाळींघितळत॥प-
 रीनिश्चयध्रुवनढळे॥३१॥नारदह्मणेतुझानेमसत्य॥परीतेथेंआहेअनर्थ॥ए
 कसंवत्सरभरतांमृत्य॥सत्यवानाअसेहो॥३२॥तोमरणपावलिंयावरी॥तूका
 यकरिसीलराजकुमरी॥येरीह्मणमीनिर्धारिं॥प्राणदेईनत्यासबें॥३३॥सुकु
 तपदरिअसेलनिश्चये॥तरीविषतेचिअमृतहीये॥मृत्तिकजेथेंरवणोंजाये॥
 तेथेंनिधानलागेला॥३४॥हार्तींधरितांपाषाण॥तोपरीसहोयस्कवर्ण॥घर
 च्यादासीसिद्धिहोऊन॥कल्पिलेंमात्रपुरविती॥३५॥कृपाकरीलकमलदलाक्ष
 ॥तरीआंगणींचेतारुहोतीकल्पवृक्ष॥शत्रूचेभिन्नहोतीप्रत्यक्ष॥पूजाकरूनबं-
 दिती॥३६॥क्षणनलागतांनिर्धारिं॥तृणगृहहोतीसुवर्णमंदिरें॥येऊनग्रह
 आदरें॥रारवतीसर्वस्वें॥३७॥नारदह्मणोधन्य॥माझेंतुजआशीर्वचन॥तुझा
 हीमनोरथपूर्ण॥ममवरदेहोईल॥३८॥यावरीविष्णुनाभनंदन॥तत्काळपाव
 लेअंतर्धान॥अश्वपतीकन्याघेऊन॥बनाप्रतींगेलाहो॥३९॥त्याच्याआप्रदादे

घटसावित्री कथा.

(१११)

खोनिडोळां॥ अश्वपतीसद्गदझाला॥ घुपत्सेनह्मणेतयाला॥ भावळलाभाग्य
 सूर्य॥ ४०॥ आत्मासअवदशासंपूर्ण॥ तुझेनवैसेकदामन॥ हेकन्यासलक्षण
 ॥ देईनेऊनएक्यावरा॥ ४१॥ रावह्मणिकन्येचानिर्धार॥ वरुणादिशेसउगवेलमि
 त्र॥ हेहीघडेलपरीवर॥ दुसरानवरीनिधीरीं॥ ४२॥ मगपाहूनियांस्फुटिन॥ रा
 येलाचिलेतेथेलंगन॥ चारदिवससंपादून॥ दीधलेआंदणबहुतची॥ ४३॥ क-
 न्याठेवूनत्यापासीं॥ अश्वपतीगेलास्वनगरासीं॥ सावित्रीभ्रतारसेवेसीं॥ दि
 पसनिशींसादर॥ ४४॥ सासुसासराभ्रतार॥ त्यांचेसेवेसीतत्पर॥ हेचतपरचडतर
 ॥ आचरेतेव्हांसावित्री॥ ४५॥ सेवाकरावीसादर॥ स्थियांससाधनहेंचधीर॥ प
 तीतोचआपुलाईश्वर॥ दुजाविचारनसावा॥ ४६॥ सकळांचेअन्यायसोखून॥ दा
 सदासींचेंराखीमन॥ अवधींनिजल्याकरीशयन॥ सर्वांआधींजागीहोय॥ ४७
 ॥ चारप्रहररात्रस्वये॥ तळहार्तीभ्रताराचेपाय॥ पतीनेंआग्रहकरितांपाहे॥ नि
 द्राकरीतक्षणभरी॥ ४८॥ दरिद्रहोवृद्धभ्रतार॥ दीर्घरोगीदुःखेंजर्जर॥ द्रव्य
 नजोडीकूर॥ परीनकंटाळेपतिव्रता॥ ४९॥ सेवाकरीघडोघडी॥ जितकीपडेबित
 कीह्मणेतोही॥ शरीरपोषणींआवडी॥ सर्वहीसोडीसतीते॥ ५०॥ पितावृद्धद
 रिद्रीभ्रतार॥ अक्षीरगायअनाथप्रेतसंस्कार॥ अंधपांगूळमुकेबधिर॥ यांसी
 पाळितांहरितुष्टे॥ ५१॥ व्यथाभूतगुरूचेंसेवन॥ दरिद्रीब्राह्मणाचेंकुटुंबपालन
 ॥ दरिद्रीयाचेंकरितांलग्न॥ हरितुष्टेत्यावरी॥ ५२॥ असोतेपतिव्रतानारी॥ भ्रता
 राआधीभोजनकरी॥ षड्रसीउत्तममुळेंनिधीरी॥ नमस्कीचपतिवीण॥ ५३॥
 ग्रामींजातांभ्रतार॥ नलेईउत्तमवस्त्रेंअलंकार॥ दर्पणनपाहेअहोरात्र॥ चिंता
 करीपतीची॥ ५४॥ जारजारणीचासंगनधरी॥ परवस्त्रननेसेनिधीरी॥ न्याहार
 देऊनक्षणभरी॥ परपुरुषनपाहे॥ ५५॥ एकांतजरीनिःसंग॥ पडदणीवीणनधु
 वीअंग॥ पुरुषार्थीअभंग॥ पतीचआपुलाभावित॥ ५६॥ परघरींनिद्रानक
 री॥ एकलीमार्गनचालेक्षणभरी॥ क्रीडासमयींचिनोदकरी॥ पतीचेंमनपाहु
 नी॥ ५७॥ गुणसरितापरमचतुर॥ निजमनेंमोहीतप्राणेश्वर॥ पतिक्रयाद्
 क्षगुणगंभीर॥ साध्यसाधनभावजाणो॥ ५८॥ दूरगेल्याप्राणनाथ॥ सर्व
 भोगांचेंधुरीव्रत॥ पांचदिवसापर्यंत॥ स्नस्वला नपडेदृष्टीसी॥ ५९॥ भ्रता-

राचीप्रीतजेठायीं॥तिचास्नेहदिकडेचपाहीं॥पतिद्वेषीसहसाही॥त्यातेंप्रीती
 करीना॥६०॥जारजारीणयेऊंनेदीघरा॥आपणनजाईत्यांच्यामंदिरा॥संगें
 नघेतांभ्रतारा॥विवाहयात्रेनजाय॥६१॥पतीचेअवगुणलपवीत॥कीर्तीस
 द्रुणवर्णित॥पतीचेंआयुष्यवित्त॥कळेंनेदीकवणातें॥६२॥भ्रतारासप्रिय
 निर्धारिं॥त्यात्यागोष्टीचासाक्षेपकरी॥अंतर्बाह्यअहोरात्रीं॥तिरस्कारनसे
 तीतें॥६३॥पतीच्यामनांतीलसर्वजाणे॥स्वामीचरुसोंकधींनेणे॥भ्रतार
 मारितांहांसतचिह्मणे॥करतुमचेदुरवतील॥६४॥नघेतांभ्रतारआज्ञा॥
 कोणएकनेमकरीना॥आचरतआयुष्यवर्धन॥पतीचेंव्हाययानिर्धारिं॥
 ॥६५॥भ्रतारदूरगेलियाजाण॥त्यासप्रियतेनमक्षीआपण॥नानावस्त्रें
 भोगभूषण॥सतीसनगमेकदाही॥६६॥धनधान्यचस्त्रालंकार॥भ्रतारासन
 वंचीअणुमात्र॥असूननाहींह्मणेतेंनिर्धारि॥प्राणांतींहीघडेना॥६७॥कां-
 हींएकसंकटव्यथा॥कदानघालीप्राणनाथा॥पतीआनंदरूपअसतां॥आ-
 पणसुरवमानित॥६८॥भ्रताराहोयव्यथाभारी॥अन्ननघेउपवासकरी॥
 नानावस्तुनिर्धारि॥मनत्यांवरीनसेतिचें॥६९॥भ्रताराचेंस्वरूपलिहून॥दूर
 गेलियापाहेविलोकुन॥अन्ननघेतीर्थेविण॥पादुकापूजनहृदयीधरी॥७०॥
 ॥ऐशीजन्मगुणखाणी॥पतीचावेधलागलामनीं॥जागृतींस्तुष्टींस्वप्नीं॥
 नवंचीकांहींतयातें॥७१॥जाईलतरीजावोप्राण॥परीपतीचेंनबोल्यून॥ज-
 न्मोजन्मींहाचहोह्मणोन॥सर्वदेवांनमस्करी॥७२॥भ्रताराचेनकळत॥
 कांहींएकनठेवीवस्त॥ब्रह्माविष्णुउमाकांत॥स्वरूपभावीपतीचें॥७३॥प-
 तीचेंमनरंजेजेणें॥तींचबोलेकौतुकवचनें॥मनींह्मणेअहेवपणें॥मीजाई
 नयाआधीं॥७४॥पूर्वतपाच्याराशीपूर्ण॥तरीऐशीपावेसुलक्षण॥तीसबु-
 हलोकींमान॥परत्रीधन्यह्मणतात॥७५॥स्वर्गाच्यासर्वपतिव्रता॥तीसस-
 मोरयेतीतत्वतां॥अनेकओंवाकूनआरत्या॥दिव्यपुष्पवृष्टीकरिती॥७६॥
 ॥यासद्गुणेंमंडितपूर्ण॥सावित्रीदेवीगुणनिधान॥परीनासदगलासांगोन
 ॥तोदिवसजवळआला॥७७॥मरणाचेदिवसचारी॥उरलेतेंकळलेंसुंदरी॥
 तीनदिवसनिर्धारिं॥सावित्रीकरीउपोषण॥७८॥नघेफळमळजीवन॥अंध-

वटसावित्रीकथा.

(११३)

श्वशुरबोलेवचन ॥ ह्मणेमायेकरिशीउपोषण ॥ कांनिर्वाणमांडिडे ॥ ७९ ॥
 पतीचामृत्युदिवसआलाजवळी ॥ कोणानसांगेवेल्हाळी ॥ तोसत्यवानप्रातः
 कांळी ॥ वनाप्रतीचालिला ॥ ८० ॥ सावित्रीदेवीचारित ॥ परीत्यासजवळीआला
 मृत्यु ॥ परशुघेऊननिघत ॥ फळेमूळेआणावया ॥ ८१ ॥ सवेनिघेसुकुमार ॥
 हिंडतीदोघेघोरकांतार ॥ पतीचेचरणवारंवार ॥ धुवूनचुरीवृक्षातळीं ॥ ८२ ॥ पर्य
 टणकरितांतेवेळी ॥ अस्ताचळागेलाहेळी ॥ निशाघोरप्रासझाली ॥ झगमगती
 उडुगण ॥ ८३ ॥ पतीसविनचीराजबाळा ॥ आश्रमाप्रतीस्वामीचला ॥ तोंवटवृक्षींउ
 भाठेला ॥ शूष्ककाष्ठेंमोडित ॥ ८४ ॥ एककाष्ठबळेमोडित ॥ तेनादळलेमस्तकांत
 ॥ पाषाणजेवीवर्मीबैसत ॥ पडेमूर्छितसत्यवान ॥ ८५ ॥ देखोनिपतिव्रताभांवली
 मुरवींमस्तकींउदकघाली ॥ मांडीउशादीधली ॥ वाराघालीपलुवे ॥ ८६ ॥ रात्रएकप्रह
 रपूर्ण ॥ तेव्हांगेलापतीचाप्राण ॥ लावण्यसागरींचेनिधान ॥ शोकार्णवींपडियेले
 ॥ ८७ ॥ ह्मणेउठाउठाजीप्राणनाथा ॥ वाटपाहतीमातापिता ॥ मजसांडुनिवृत्त
 ता ॥ दूरपंथासेविलें ॥ ८८ ॥ पिताअंधमाताअशक्त ॥ प्राणदेतीलऐकतांमात ॥ उठ
 झालाक्षुधाक्रांत ॥ बोलाशब्दएकमजशीं ॥ ८९ ॥ माझेअन्यायबहुत ॥ समर्थ
 घालावेपोटांत ॥ रुसणेंसोडोनिमात ॥ मजशींबोलाप्रियकरा ॥ ९० ॥ आपुलीप्रि
 यासोडो ॥ उचितनव्हेकरितांगमन ॥ तुझासफळमूळजीवन ॥ आणूनिकोण
 देईल ॥ ९१ ॥ अहाकर्मकसेविचित्र ॥ भंगूनगेलेंमाझेछत्र ॥ दिसेशून्यत्रिभुवनमा
 त्र ॥ कायकरूंयावरी ॥ ९२ ॥ मजटाकूनकांतारी ॥ सांगातियाकांगेलांदुरी ॥ शोककरि
 तांस्फंदरी ॥ यमतेथेंपातला ॥ ९३ ॥ त्याचालिंगदेहकाढून ॥ चालिलादक्षिणपंथेंघे
 ऊन ॥ मगतीस्फंदरीशोकायमान ॥ पाठीधांचेतयाचे ॥ ९४ ॥ मुरवेंकरीतस्तवन ॥
 क्षणक्षणाघालीलोटांगण ॥ ह्मणेमहाराजातूकोण ॥ नामरघूणसांगेंकां ॥ ९५ ॥ ये
 रूह्मणेमीयमजाण ॥ तूंपतिव्रताह्मणून ॥ दूतनदिल्लेधाडून ॥ मीचआलोंन्यावया
 ॥ ९६ ॥ ऋणानुबंधसरलापूर्ण ॥ जाईभ्रताराचेंकरीदहन ॥ येरीह्मणेगेलियाप्रा
 ण ॥ तुझेचरणनसोडीं ॥ ९७ ॥ पतिप्राणसंगातेंआतां ॥ मजहीनेईसमर्था ॥ मीतु-
 झीकन्यातत्वांत ॥ उठवींजामाताआपुल्या ॥ ९८ ॥ तुझीकन्यावेल्हाळा ॥ तीसवैधव्य
 नकोदयाळा ॥ मगप्रेतनाथबोलिला ॥ सहसानघडेहेगोष्टी ॥ ९९ ॥ पतिप्राणवेगळाकं

रूत॥ मागतुजझालों प्रसन्न॥ ममासीतेदेईन॥ बोलवचनरुकुमार॥ १००॥ येरी
 झणेचुमत्सेनश्वशुर॥ देईत्यामहारजानेन॥ यमझणेनुझालागंतांकर॥ येती
 जाणनिधरिं॥ ११॥ यावरीमाघारीजाईआतां॥ म्हणेसांडनतुजऐसापिता॥ कोणी
 कडेजावेंताता॥ मजमाहेरान्यावेंसमागमें॥ १२॥ अतारचरेणींअसेलमन॥ तरीतूं
 होसीलदयाधन॥ संतमहंतसाधुजन॥ भावेंचंदिलेअसतील॥ १३॥ मगबोलेवि
 श्वहंता॥ पतिवेगळाकरूनमागआतां॥ पतिव्रताझणोनितलतां॥ प्रसन्नझालों
 दुसऱ्यानें॥ १४॥ यावरीबोलेसुंदरी॥ श्वशुराचेंराज्यदेझडकरी॥ तथास्तुझणेभास्क
 री॥ आतांमाघारीजाईकां॥ १५॥ येरीझणेदयाळावैवस्वता॥ पतिसमागमेंमजने
 आतां॥ आह्मांचकवाकांतलता॥ आदित्यात्मजाऐक्यकरीं॥ १६॥ व्रतआणितप
 दान॥ जरीघडलेंअसेलपूर्वींइन॥ मातापितालक्ष्मीनारायण॥ मानूनिपूजिलींअ
 सतील॥ १७॥ अनाथप्रेताचेंदहन॥ केलेंतरुणादरिद्रीलग्न॥ सत्समागमसतत
 शास्त्रश्रवण॥ सद्गुरुसेवनभावार्थी॥ १८॥ तरीतुजदयाउपजेलमनीं॥ मगतोबोले
 संघमिनी॥ सत्यवानवेगळाकरूनी॥ मागसाजणीअप्रीष्ट॥ १९॥ माझ्यापित्यासश
 तपुत्र॥ देईअर्कजासत्वर॥ धर्मराजदेतउत्तर॥ तथास्तुऐसेंनिवाचा॥ १००॥ बाईतु
 झीभीडफार॥ झणूनिदिळेइतुकेवर॥ आतांजाईसत्वर॥ अग्नदेईपतिलार्गीं॥ १११
 बोलेपतिव्रताशिरोरत्न॥ दुष्काळामाजीअन्नदान॥ तृषार्तासीजलपान॥ करवि
 लेंअसेलउष्णाकाळीं॥ ११२॥ व्याधियस्तदुर्वळक्षीण॥ त्याचेंकेलेंअसेलरक्षण॥ हरी
 स्वरूपमानून॥ जरीब्राह्मणपूजिलेअसतील॥ ११३॥ हरिहरांअभेदपूर्ण॥ मानूनिकेलें
 असेलभजन॥ हरिकथापुराणश्रवण॥ केलेंअसेलभावार्थी॥ ११४॥ तरीचमजदेस्वो
 न॥ दयाळूहोयमानूनंदन॥ मगबोलेहांसोन॥ चतुर्थवरमार्गेकां॥ ११५॥ वंध्याश
 ब्दतलतां॥ मजनकोदयाळाआतां॥ शतपुत्रसफळताता॥ उदरलतिकाकरींमा
 झी॥ ११६॥ पुत्रवंतीगुणवंती॥ जन्मसावित्रीसीभाग्यवती॥ मंगलमाहेश्वरीझ
 णती॥ करीरव्यातीत्रिभुवनीं॥ ११७॥ फळेचीणतरूजाण॥ कीवेंदघोषेंवीणसदन
 ॥ हरिस्मरणेवीणवदन॥ व्यर्थजेसेंपशुवत॥ ११८॥ तेवींकुळीनसतांपुत्र॥ कैसा
 द्रोईलवंशपवित्र॥ मीतुझेताताकृपापात्र॥ करींमाहेरकन्येचें॥ ११९॥ तुजसंगेंपं
 थकमिळाआतां॥ नाहींमजऐशीसीभाग्यसरिता॥ आतांरिकामीसर्वथा॥ दबडू

वटसावित्रीकथाः

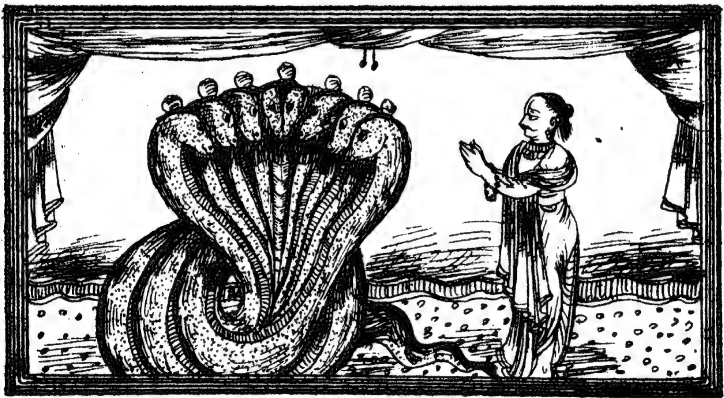
(१५५)

मंकीमजलागीं ॥ २० ॥ आहूदेबहोऊनदयाळ ॥ ह्मणेकन्येतुजदिधलेसकळ ॥ तु
 झेगुणदेरबोनिनिर्मळ ॥ संतुष्टझालीं सर्वस्वें ॥ २१ ॥ सावित्रीह्मणेसर्वेशमूर्ती ॥
 सत्यवानासआयुष्यकृती ॥ येरूह्मणेतूंममकन्यानिश्चिती ॥ महासतीविरव्यात
 ॥ २२ ॥ चारशतवर्षेपर्यंत ॥ सत्यवानआयुष्यवंत ॥ तुजहोतीशंभररक्त ॥ पीत्रही
 बहुतदेरवसी ॥ २३ ॥ बैरीनाशतीतत्वतां ॥ सकळराज्ययेईलहाता ॥ तूं पतीपाशीं
 जायआतां ॥ स्पर्शतांप्राणयेईल ॥ २४ ॥ मगतोदक्षिणदिशीचावृंद ॥ अंतर्धान
 पायलासत्वर ॥ सावित्रीसआनंदथोर ॥ भ्रताराजबळीपातली ॥ २५ ॥ हनुवटीस
 खवूनहात ॥ ह्मणेप्राणवल्लभाउठात्वरित ॥ तंचतोगडबडोनउठत ॥ आलिंगित
 प्राणप्रिये ॥ २६ ॥ ह्मणेतूंश्रमलीसफार ॥ फळेंभक्षींनकरींनिराहार ॥ येरीह्मणे
 सासूश्वशुर ॥ त्यांवीणनभक्षीं सर्वथा ॥ २७ ॥ भाग्ययेजेसेंदरिद्रसरतां ॥ तेवींउ
 दयपावेयमपिता ॥ स्वर्गीहूनसकळपतिव्रता ॥ सावित्रीदर्शनापातल्या ॥ २८ ॥
 कुंभिनीवरीलसर्वकामिनी ॥ षोडशोपचारेंपूजाघेउनी ॥ वटवृक्षातळींयेउनी ॥
 पूजितीसावित्रीसत्यवानां ॥ २९ ॥ सीभाग्यद्रव्यअर्पून ॥ वटवृक्षासकरितीप्रद
 क्षिण ॥ वटसावित्रीतेंपासून ॥ अद्यापपूजितीसर्ववनिता ॥ ३० ॥ जीनपूजितांगवें
 राहे ॥ तीजन्मोजन्मींविधवाहोय ॥ अर्चितांतेंचसौभाग्यपाहे ॥ सर्वदाहीवर्धमा
 न ॥ ३१ ॥ असोयावरीसावित्रीसती ॥ भ्रतारासधरोनिहाती ॥ जातआपुलेंस्थ-
 ळाप्रती ॥ बोलेंतोषवीपतीतें ॥ ३२ ॥ सिंहव्याघ्रसर्पादिघेऊन ॥ सावित्रीचेवंदि
 तीचरण ॥ मातेचेंघेतांदर्शन ॥ निःपापझालेतें ॥ ३३ ॥ सावित्रीह्मणेपतीला-
 गून ॥ तुमचेनिजकेशेंझाडीनचरण ॥ हळूचलाकंदकपाषाण ॥ चरणींरुततीसुकु-
 मारा ॥ ३४ ॥ कायझालींपुत्रसून ॥ दोघेंवृद्धेंकरितीरुदन ॥ त्यांचाशोकऐकून ॥
 समाधानकरितीजनसर्व ॥ ३५ ॥ तोंअकस्मातयेऊन ॥ उभींठाकलींपुत्रसून ॥
 सावित्रीनेंस्पर्शतांनयन ॥ उघडलेतत्काळतयाचे ॥ ३६ ॥ झालाएकब्रह्मानंद
 ॥ गगनींपाहतीनिर्जरवृंद ॥ दिव्यसुमनेंरुगंध ॥ वर्षतातीतेव्हांउल्हासें ॥ ३७
 ॥ वृद्धांसफळेंअर्पितीतत्वतां ॥ देताझालामगसमस्तां ॥ तोंदळबाघांसहये
 तां ॥ मंत्रीदेखिलेद्युमत्सेन ॥ ३८ ॥ बैरीप्रधानेंनिवटून ॥ सर्वासचाललेघेऊन
 ॥ रत्नजडितशिबिकेंतनिधान ॥ सावित्रीदेवीबैसबिली ॥ ३९ ॥ मार्गेपुढेंदळणां

(५५६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

रघेऊन ॥ पुत्रस्त्रीसमवेतद्युमत्सेन ॥ दिव्यबहनीं बैसवून ॥ वाद्यगजरें चालती ॥ ४० ॥ सत्यवानावरी छत्र ॥ पित्यानें धरिलें पवित्र ॥ सावित्रीस शतपुत्र ॥ पितया तुल्यजाहले ॥ ४१ ॥ ऐकोनिकन्येची कीर्ती ॥ दर्शनाधांवला अश्वपती ॥ सावित्रीच्या वरें नृपती ॥ शतपुत्रपावला ॥ ४२ ॥ लोमशाह्मणे धर्माप्रती ॥ ऐशी सावित्रीची कीर्ती ॥ तेवी हे द्वीपदीसती ॥ श्रीरंगभगिनी पतिव्रता ॥ ४३ ॥ सावित्रीसत्यवानांचे परी ॥ स्वराज्यपावाल झडकरी ॥ हेंचरित्र ऐकतां नरनारी ॥ दीर्घायुषी होतील ॥ ४४ ॥ स्त्रियांस सौभाग्यपूर्ण ॥ पुरुषांस ऐश्वर्यकल्याण ॥ महारोगही यहरण ॥ गंडांतरमृत्युनिरसे ॥ ४५ ॥ धर्ममार्गी तीर्थासिजातां ॥ लोमशें सांगीतली कथा ॥ कथारूपें तत्त्वतां ॥ चंपकमाळास्फवासे ॥ ४६ ॥ मूर्खजें मतिमंदमिळिंद ॥ त्यांसीं नाबडे येथीं चासुगंध ॥ भाविकजनप्रसिद्ध ॥ आमोदसेविती भ्रमरापरी ॥ ४७ ॥ श्रीधरह्मणे ब्रह्मानंदपिता ॥ सावित्रीमाता गुणसरिता ॥ त्यांचे चरणीं मस्तकतलना ॥ ठेवोनि ग्रंथ संपबिला ॥ १४८ ॥ ॥ इति श्रीसावित्री आख्यानं समाप्तम् ॥

नागपंचमी कथाप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ जयजयाजीमंमलकरणा ॥ जयजय श्रीमन्मथदहना ॥ जयजयाजीपार्वतीरमणा ॥ नागभूषणातुजनमो ॥ १ ॥ जगद्रक्षणात्रिपुरांतका ॥ भक्तजननिजपददायका ॥ मायाविभ्रमसंकटहारका ॥ मोक्षदायकातुजनमो ॥ २ ॥ तूंचिराहूभिहृदयसंपुरी ॥ लाविशी आडमायानाटी ॥

नागपंचमीकथा.

(११७)

अलिसपणेंवर्तोनिसृष्टी॥भक्तांसंकटींपालिशी॥३॥तूसर्वात्मापूर्णकाम॥सक
 कृविश्वार्चेंमंगळधाम॥कायावाचामनोधर्म॥चरणींसेवातुझिया॥४॥आतांसंतां
 सिकरूननिमन॥नागपंचमीव्रतकथाविधान॥जेंप्रभासखंडींपंचवदन॥स्वमु-
 रखेंसांगेअंबेसी॥५॥आणिशौनकादिर्षींप्रत॥अत्यादरेंबहुविस्तृत॥नैमिषा
 रण्यामाजीसूत॥सांगतेझालेप्रेमेझी॥६॥तेंचिव्रतकथाविधान॥महाराष्ट्रभाषें
 तवर्णन॥करितोंसाक्षेपेंयथाज्ञान॥श्रवणकीजेसज्जनीं॥७॥कोणेएकेअवस-
 रीं॥शिवबेंसलेकैलासशिखरीं॥तोंहस्तजोडुनशैलकुमरी॥चिनंतीकरीनम्रतें
 ॥८॥जगज्जीवनाकैलासनाथा॥तुझींसांगितल्याबहुतकथा॥परीपुरलीनाहीं
 माझीआर्ता॥तरीकथानिरोपींआणिक॥९॥ऐसेंऐकोनिगिरिजेवेंवचन॥आनंदें
 डोलेनागभूषण॥आणिह्मणेबरवाप्रश्न॥केलातुवांप्राणप्रिये॥१०॥तरीश्रावण
 शुक्लपंचमीसी॥कीजेनागपंचमीव्रतासी॥तत्कथाविधीसांगतोतुजसी॥श्रव-
 णकरींसावचितें॥११॥श्रावणशुक्लचतुर्थी॥तद्दिनींराहिजेएकभुक्ती॥द्वितीयदि-
 नींपंचमीतिथी॥प्रातःकाळींउढायें॥१२॥आणितयेदिनींअहर्निशीं॥नकीजे
 धरित्रीरवननासी॥आणिराहिजेब्रह्मचर्येसी॥ऐसानियमकरावा॥१३॥मग
 शौचादिक्रियासारून॥द्वाराच्याउभयभागींजाण॥गोमयेंकरूनिसर्पलेप-
 न॥करावेंआनंदेंसरेरव॥१४॥मगस्नानसंध्यादिक्रियासमस्त॥सारीनिहैम
 अथवाराजत॥कियामृन्मयवाकाष्टनिर्मित॥नागकीजेसरेरव॥१५॥हरिद्राचं
 दनेंकरूनी॥पंचसर्पपंचफणी॥सरेरवचांगलेकाढुनी॥पूजनकीजेभक्तीनें॥
 ॥१६॥पंचामृतेंआणिलजासुंदर॥जातीपद्मशतपत्रकण्हेर॥गंधधूपदीपादि
 समग्र॥उपचारेंसीपूजिजे॥१७॥ऐसीपूजाझालियावरी॥कथाश्रवणकीजेसं-
 दरी॥आणिमृदंगतुर्यादिवाद्यभारी॥नृत्यगीतआचरणें॥१८॥आणिसत्ता
 त्रदिजांकारण॥वस्त्रालंकारसुवर्णदान॥आणियथाशक्तिगीप्रदान॥वत्सास
 हितदीजिये॥१९॥तैसीचहैमभारनिष्यन्॥नागप्रतिष्ठाआचार्याकारण॥आ-
 णिअलंकारेंसीचर्यदान॥दीजेपौराणिकासी॥२०॥मगअनेकब्राह्मणांस॥घृ-
 तमोदकलाडुपायस॥इत्यादिपक्वान्नेंसीषडुस॥भोजनघालिजेभक्तीनें॥२१॥
 एवंप्रकरेंयथाशास्त्र॥सारीनियांविधीसमग्र॥पारणाकीजेभक्तींसुंदर॥आ

मंगलागौरीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीविनायकबुद्धिदायक ॥ तूं सकळविघ्नांचानायक ॥ नम
स्कारनुजएक ॥ यंथारंभीं करीतसें ॥ १ ॥ सकळविघ्नांचातूं ईश ॥ ह्मणोनिबोलती
तुजविघ्नेश ॥ माझियावरीकृपाविशेष ॥ करूनि त्वां ग्रंथबोलवीं ॥ २ ॥ ऐसें करू
निनमन ॥ आतां सांगतो कथानुसंधान ॥ युधिष्ठिर राजा कृष्णाला गुन ॥ प्रणिपात
करूनि पुसंतसे ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर ह्मणे नंदनंदन ॥ तव मुरवा पासून कथा श्रवण ॥
झालें असे मजला गुन ॥ ह्मणोनि आजीधन्य असें ॥ ४ ॥ परी असे एक मनोरथ थो
रा ॥ व्रत एकाचें सत्पुत्रायुष्कर ॥ तो तूं सफल करणार ॥ अससी श्रीधरसमर्थ पै ॥ ५
॥ ऐसें ऐकोनि धर्मचिंचन ॥ व्रतसांगे मधुसूदन ॥ जें स्त्रिया आचरतां जाण ॥
सौभाग्यवृद्धी पावती ॥ ६ ॥ ये विषयीं तूं सावधान ॥ होऊनि ऐकें कथापुरातन ॥ कुं
डिन नामक नगरी जाण ॥ प्रसिद्ध ब्राह्मण तिष्ठतसे ॥ ७ ॥ तयाचें नाम धर्मपालक ॥
ऐसा वर्तता तो महाधनिक ॥ पुत्रनाहीं ह्मणोनि सपत्निक ॥ उद्दिग्न असे गृहकार्यी
॥ ८ ॥ ११ स्मचर्चिलें सर्वांगी ॥ रुद्राक्षमाळाधारक चांगी ॥ ऐसा तयाचे घरी एक सौ
गी ॥ भिक्षेकारणें नित्य येतसे ॥ ९ ॥ परी तो तया घरींचें भिक्षान्न ॥ कदापि न घे
तसे जाण ॥ ऐसें पाहून ते गृहस्वामिण्य ॥ पती प्रतीबोलतसे ॥ १० ॥ पतीसी ह्मणते
कामिनी ॥ आमुचे गृहीं हा योगी येउनी ॥ तिष्ठतसे परी अन्न न घे ह्मणोनी ॥ ११ ॥

तअसेप्रत्यहीपैं॥११॥ऐसेंनिरंतरपाहूनी॥दुःखद्वीतसेमजलागुनी॥आह्मीं
 हत्थात्रमीयांनीं॥अतीतअभ्यागतपूजावें॥१२॥ऐसाआमुचाधर्मसम्यक
 असतांनघेतीभिक्षान्नभिक्षुक॥तेणेंकरूननिदुःख॥मजविशेषद्वीतसे॥१३॥ऐ
 सेंएकोनिस्त्रियेचेंवचन॥धर्मपालसांगेस्त्रियेकारण॥तूंदाराआडगुह्याहून॥
 भिक्षाद्यावीर्यगियासी॥१४॥सुवर्णमोहोराभरूनपान्नांत॥योगियाचीप्रती
 क्षाकरित॥द्वारीउभेराहावेंनिश्चित॥गुप्तअसावेंसर्वदा॥१५॥जयेकाळींतोभि
 क्षार्थ॥योगीयेईलतेव्हांत्वरित॥तयाचेतूंझोळींत॥सुवर्णमुद्राटाकिजे॥१६॥
 श्रीकृष्णह्मणेंकोनेया॥मगतीधर्मपालाचीभार्या॥जैसीपतीनेंयोजिलीकार्या॥
 तैसेंचकृत्यकरितीझाडी॥१७॥तयाजटिलाचेझोळींत॥मोहोरांतेंटाकितअकस्म
 त॥तंवतोहोऊनित्रोधयुक्त॥तयेसशापीतेकाळीं॥१८॥योगीह्मणेतुह्मीअप
 वित्र॥तुमचेंवंशींनाहींपुत्र॥अपुत्रासीगतिनअसेपरत्र॥ऐसेंशास्त्रींकथन
 असे॥१९॥ऐसींतुह्मीअपवित्रअसोन॥मजनकळतांझोळींतघातलेंसुवर्ण॥ह्म
 णोनिंतुह्मांसिअपत्यजाण॥नहीईलसर्वथा॥२०॥ऐसीतयाचीकठोरवाणी॥अ
 वणकरूननितेभामिनी॥दुःखितहोरुनिअंतःकरणीं॥जटिलाप्रतीबोलतसे॥२१॥
 हेस्वामिन्मीपापरवाणी॥ह्मणोनिशापिलेंमजलागुनी॥परीउद्धरावेंशापापास
 नी॥ऐसेंबोलोनिचरणनमिले॥२२॥मगतोयोगीबोलेतिथेपासीं॥मंगआज्ञेनें
 सांगोअंतारासी॥निळेंवस्त्रकरूनपरिधानासी॥निव्याअस्वावरीआरोह
 णकीजे॥२३॥ऐसावेषधरूनी॥तुह्मीजावेंगहनकाननीं॥वनशोभापाहतां
 नयनीं॥तंवअश्वअडरवळेपैं॥२४॥मगाअश्वस्वलनपावलिंयावरी॥ते
 थेंभूमीरवणावीझडकरी॥तयेभूमीमध्यंतरीं॥देवीमदिरलाधेल॥२५॥मृगप
 क्ष्यांनींस्फुल्लोभित॥रत्नमाणिक्यांनींरचवित॥नानाविधपुष्पांनींयुक्त॥ऐसेंस्
 वर्णमंदिरलाधेलपैं॥२६॥ऐसियातयेमंदिरीं॥भक्तवत्सलाभवानींगैरी॥निष्ठ
 तसेतीत्रिजगदीश्वरी॥तिचीआराधनाकरावी॥२७॥तिथेचेंकरितांआराधन॥
 शापापासूनतवउद्धरण॥तेभवानीकरीलजाण॥संशयमचींनधरावा॥२८॥
 ऐसेंजटिलाचेंवचन॥सुरवदायकऐसेंतेमानून॥तयाचेचरणींवारंवारनमन॥
 करूनतेरुथितिष्ठतसे॥२९॥ऐसेंसांगूनतयेसी॥योगीपावेअंतर्धानासी॥

मंगलागौरीकथा.

(१२१)

मगतेस्त्रीसांगेभ्रतारासी॥ भिक्षुकवचनसमग्र॥ ३०॥ मगतोब्राह्मणधर्मपाल
॥ स्थियेचेंवचनऐकूनिसकळ॥ नीळवस्त्रनेसूनितत्काळ॥ नीलअश्ववरीआ
हूढला॥ ३१॥ ऐशावेधेंसजूनपरिकरी॥ निघालातोअरण्यामाझारी॥ ऐसेंअर
ण्यचालतांदूरी॥ वनशोभाविलोकीतसे॥ ३२॥ मृगसिंहदंशूक॥ ऐसींश्वाप
देंदेखूनिभयानक॥ मार्गीचालतांस्वयेदेख॥ भयभीतहोतसे॥ ३३॥ पुढेंजा
तांमार्गक्रमित॥ एकतडागअतिविस्तृत॥ आरक्तनीळकमळांनींविराजित॥ च
क्रयाकमिथुनांनींयुक्तपें॥ ३४॥ ऐसातलावविलोकून॥ धर्मपाळतेथेंकसूनिसा
न॥ तर्पणादिविधीसंपूर्ण॥ करिताझालासाक्षेपें॥ ३५॥ मगअश्ववरीआरोहण
॥ कसूनिचालेवनगहन॥ अश्वअडखळलापाहून॥ अश्ववस्त्रनिउतरला॥ ३६॥
मगहतींघेऊनशस्त्र॥ तेभूमीखणिलीसभय॥ जोंतेथेंलाधेंदेवमंदिर॥ तावस्वर्ध
तविदारिली॥ ३७॥ ऐसेंकरितांभूमीरवनन॥ तेथेंमोठेंलाधलेंदेवसदन॥ मुक्त
फलेंपाणिष्यरत्न॥ यांहीरवचितसर्वत्र॥ ३८॥ तेंदेवालथतेथेंपाहुनी॥ योगियां
चेंवचनआठवलेमनीं॥ अतिविस्मितहोऊनी॥ प्रशंसाकेलीयोगीयाची॥ ३९॥
मगदेवीसीकरूननिमस्कार॥ संपादिलापूजासंभार॥ सुवर्णयुक्तवस्त्रादिप
रिकर॥ नानाविधमेळविले॥ ४०॥ कुंकुमयुक्तअक्षता॥ चंपकादिपुष्पंतत्वता
धूपदीपविशेषता॥ नानापक्वान्नेषडूसयुक्त॥ ४१॥ नानाशाकादुग्धघृत॥ शर्क
रामेवेद्यसमन्वित॥ ऐसीसामग्रीसिद्धत्वरित॥ करिताझालापूजलागुनी॥ ४२॥
मगएकाग्रकरूननिमन॥ धर्मपालकरीसगुणध्यान॥ एवंघोडशोपचारअर्पून॥ आ
राधनाकरीदेवीची॥ ४३॥ ऐसेंसमासपूजन॥ झालियावरीजपानुष्ठान॥ आरंभि
लेंगुप्तपणें॥ एकभायेंकरूनियां॥ ४४॥ भक्तगृहापासूनिभवानी॥ आलीअसेत
यास्थानीं॥ अंतःकरणींप्रसन्नहोऊनी॥ बोलतसेसंतुष्ट॥ ४५॥ ऐसियास्थळींपूजा
॥ कोणीकेलीअसेआजिवोजा॥ त्याचियासफलकरीनकाजा॥ वरप्रदानेंकरूनि
यां॥ ४६॥ ऐसेंदेवीचेंप्रसन्नवचन॥ धर्मपालश्रवणकरून॥ मगदेवीपुढेंअंजु
लीजोडून॥ नम्रपणेंस्थितअसे॥ ४७॥ देवीझणेंधर्मपालास॥ तुवांममपूजाके
लीसरसे॥ तेणेंकरूनबहुवस॥ प्रसन्नअसेंनिर्धरिं॥ ४८॥ पुण्यशीळनूंमद्रक्त
॥ तुझेमानसींकायहेत॥ तोमजपुढेंसांगनिश्चित॥ पूर्णकरीननिर्धरिं॥ ४९॥

ऐसे देवीचें वरदाभाषण ॥ धर्मपाल करून श्रवण ॥ ह्मणेत व प्रसादे करून ॥ संपत्ति
 बहुत असे पै ॥ ५० ॥ परी असे एक न्यून ॥ मम उदरी न से संतान ॥ जेणें होय पितरांचें
 तर्पण ॥ ऐसे पुत्र स्तन देई जे ॥ ५१ ॥ याचक येती आमुचे घरीं ॥ परी भिक्षान घेती नि
 धरीं ॥ तेणें मनार वेद भारी ॥ अहर्निशीं होत से ॥ ५२ ॥ ऐसी तयाची दीन वाणी ॥ श्र
 वण करूनी ते भवानी ॥ सद्वद होउनी अंतः करणी ॥ धर्मपाला प्रती बोलत से ॥ ५३ ॥ दे
 वी ह्मणे हे धर्मपालक ॥ तव श्रवणें सुरवदायक ॥ अपत्य नाही संम्यक ॥ तथापि तू या
 चना करि सीपें ॥ ५४ ॥ जरी इच्छि सी संतान ॥ तरी कन्या विधवा होई लजाण ॥ अथवा
 सुरूप परी अत्यायु पुत्र रत्न ॥ दीर्घायु परी जन्मांधनि पजे ल ॥ ५५ ॥ मग ह्मणें धर्मपा
 लक ॥ अत्यायु परी पुत्र द्यावा सम्यक ॥ जेणें करून कृतकृत्य देव ॥ पितरां सहित हो
 ई नमीं ॥ ५६ ॥ मग भवानी बोलें हे धर्मपालक ॥ मम पार्श्वभागीं असे विनायक ॥ नयाचे
 नाभीवर सम्यक ॥ आरोहण तु यां करावें ॥ ५७ ॥ तयाचे पार्श्वभागीं चूत वृक्षा एक ॥ फ
 लांनीं युक्त असे एक ॥ त्याचें काढुनी फल एक ॥ पत्नी कारणें समर्पी ॥ ५८ ॥ तव
 पत्नी फल भक्षित ॥ पुत्रातें प्रसवेल निश्चित ॥ ऐसे तयासी सांगूनि त्वरित ॥ अंतर्धान
 देवी पावली ॥ ५९ ॥ ऐसी भवानीची वाणी ॥ धर्मपालें श्रवण करूनी ॥ विनायकाचे ना
 भि स्थानीं ॥ आरोहण करिता जाहला ॥ ६० ॥ वृक्षीं बहुत फळें देवोनी ॥ लोभाविष्ट झाला
 से मनीं ॥ बहुत फळें हातीं घेउनी ॥ वस्तूनी भूमीं उतरला ॥ ६१ ॥ परी भूमीवरी येऊ
 नि बाहे ॥ तो हातीं फळ एकची आहे ॥ ह्मणोनि वृक्षावरी लवला हें ॥ आरोहण पुनः क
 रीपें ॥ ६२ ॥ ऐसे पुनः पुन्हा केलें ॥ परी फळ एकचि पाहिलें ॥ तें गणपतीचें मन क्रुद्ध जा
 हलें ॥ धर्मपाला सीं शापिलें ॥ ६३ ॥ गणपती ह्मणेतु झिया पुत्रासीं ॥ षोडश वर्षीं
 सर्प करील दंशासी ॥ ईश्वर करणी विचित्र ऐसी ॥ ह्मणोनि धर्मपाळें मानिलें ॥ ६४
 ॥ मग वस्त्रांत बांधूनि फळ ॥ घरीं आला धर्मपाळ ॥ तें स्त्रियेसी दीधलें तत्काळ ॥
 गर्भधारण जाहलें ॥ ६५ ॥ नवमास पूर्ण होत ॥ ती स्त्री झाली प्रसूत ॥ उत्तम स्वरूप
 झाला सुत ॥ जात कर्म केलें पितयानें ॥ ६६ ॥ सहा वेद वशीं षष्ठी पूजन ॥ करि
 ता झाला प्रीती करून ॥ द्वादश दिवशीं संपूर्ण ॥ नामकरण आचरिलें ॥ ६७ ॥
 शिव ऐसे नामाभिधान ॥ पुत्राचें ठेविलें सुलक्षण ॥ सहाव्या मासीं अन्नप्राशन
 ॥ तृतीय वर्षीं चोल केलें ॥ ६८ ॥ आठव्या वर्षीं मींजी बंधन ॥ करितां झाला वि

मंगलगौरीकथा.

(१२३)

धीकरून ॥ तें कृतकार्य मानून ॥ संतुष्ट झाला मानसीं ॥ ६९ ॥ पुत्रासींदहावे व
 र्ष लागतां ॥ भायंबोले पतिव्रता ॥ पुत्राचा विवाह तत्वां ॥ सुमुहूर्ती करावा ॥ ७० ॥
 मग धर्मपाल बोले स्त्रिये प्रती ॥ म्यान व संकेलासे निश्चिती ॥ पुत्रासीं पाठवून का
 शी प्रती ॥ शिव दर्शन करवायें ॥ ७१ ॥ मग पाहून स मुहूर्त ॥ विवाह करूं निश्चि
 त ॥ ऐसानिर्धार मनांत ॥ केला असे पूर्वी म्यां ॥ ७२ ॥ मग सहाय देऊनि शाल
 क ॥ पुत्रातें पाठवीं धर्मपालक ॥ बहु संपत्ती शींती बालक ॥ काशी यात्रे कारणें नि
 घाला ॥ ७३ ॥ ते दोघे मार्ग क्रमीत ॥ बहु धर्म कार्ये मार्गी आचरत ॥ ऐसे ते पैठ
 ण पुरांत ॥ तडाग तीरीं पातले ॥ ७४ ॥ तव कन्या बहु तमिळाल्या तेथ ॥ नानारचेळ
 करिती बहुत ॥ तयां माजी एक गौरींगी सुव्रत ॥ सुशीलानाम जियेचें ॥ ७५ ॥ ति
 ये सह एक सरवी कोणी ॥ एका एकीं कलह मांडुनी ॥ रडे आगये ह्मणूनी ॥ गालिप्र
 दान तियेसी दिलें ॥ ७६ ॥ सुशीला सांगे तियेसी ॥ तू गालिप्रदान व्यर्थ देसी म
 जसीं ॥ मंगलगौरी व्रत मम जननीसी ॥ थोर असे सौभाग्य दायक पें ॥ ७७ ॥
 तया व्रताचे प्रभावानें ॥ सकळ संबंधी स्त्रिया जाण ॥ आजन्म पर्यंत सी भाग्यप
 ण ॥ अखंड भोगिती सप्त ॥ ७८ ॥ ऐसें मातेसी व्रत आहे ॥ तेणें आह्मांसीं सी
 भाग्यलाहे ॥ व्रत प्रभावातें विचारूं निपाहें ॥ तदाचरणें सुरव होय ॥ ७९ ॥ ऐसें
 सुशीलेचें वचन ॥ ऐकूनि मातुळ करी चिंतन ॥ हे कन्या परम साध्वी ह्मणोन ॥ आ
 पुल्यामनीं विचारी ॥ ८० ॥ जरी या कन्ये चिया हस्ताक्षता ॥ ह्या बालकाच्या पडती
 लमाथां ॥ तरी तो शतंजीव तत्वां ॥ होईल ऐसानिर्धार असे ॥ ८१ ॥ ऐसें पुनः पुनः
 विचारूं मनीं ॥ सुशीलेकडे पाहें विलोकुनी ॥ परम आश्चर्य पावोनी ॥ हास्य वदन
 करी तसे ॥ ८२ ॥ मग सुशीला निघे स्वगृहासी ॥ तिये मागून दोघे जाती वेगेंसी ॥ स्व
 गृही पावली पाहूनि तियेसी ॥ उपवनीं आपण उतरले ॥ ८३ ॥ सुशीलेचा पिता हरी ॥ क
 न्येचा विवाह समय आलियाचरी ॥ विवाहाचा उद्योग करी ॥ हर संज्ञक वर योजिला
 ॥ ८४ ॥ मग लग्न समयीं नवल एक ॥ झालें असे विचित्र देख ॥ हराचे जननी जनक ॥ स्व
 पुत्रातें विलोकिती ॥ ८५ ॥ नवू आपुला पुत्र ज्वरें करून ॥ पीडिला ऐसें विलोकून ॥ लग्न
 समय निकट आला समजून ॥ उभय पांथस्थां सन्निध पातले ॥ ८६ ॥ मग ते वराचे मा
 ता पितर ॥ अंजली जोडनी अति नम्र ॥ मातुळासीं करुनि नमस्कार ॥ लग्न वृत्तांत सा

गती ॥ ८७ ॥ सुशीलकन्येसीप्राप्त ॥ आमच्यापुत्राचाविवाहनिश्चित ॥ परीज्वरा
 नेझालातोअसमर्थ ॥ ऐसेसंकटउद्भवले ॥ ८८ ॥ ऐसेअनिवारसंकटयेतां ॥ तु
 ह्मीकरावीसहायता ॥ लग्नसमयप्राप्तहोतां ॥ आपुलाशिवपुत्रदेईजे ॥ ८९ ॥ वि
 वाहहोतांचिझडकर ॥ तुमचातुह्मासीदेऊपुत्र ॥ ऐसेसंकटपाहूनिथोर ॥ मातुळ
 सांगेतयांसीं ॥ ९० ॥ ह्मणिलग्नसमययेतांजाण ॥ शिवासीजावेंतुह्मीघेऊन ॥ म
 गस्तुह्मूर्तीशिवानेऊन ॥ सुशीलेसहविवाहकेला ॥ ९१ ॥ त्याविवाहगृहामाझा
 री ॥ सुशीलेसहशिवनिद्राकरी ॥ तेंस्वप्नीमंगलागौरी ॥ मातृरूपेपातली ॥ ९२ ॥
 गौरीह्मणोसुशीलेसी ॥ दंशकरावातचभ्रतारासी ॥ ह्मणोनिघेतसेमहाभुजं
 गतयासी ॥ उठोनिदेईजेत्वादूध ॥ ९३ ॥ मगतेथेंघटपात्रठेवावें ॥ तयामाजी
 त्याभुजंगेजावें ॥ मगत्वातेंघटपात्रबांधावें ॥ कंचुकीवस्त्रेंकरूनियां ॥ ९४ ॥ मग
 प्रातःकाळींउठोन ॥ मातेकारणेंद्यावेंतेंवायन ॥ ऐसेंतियेसीस्वप्नींसांगून ॥ दे
 वीअदृश्यजाहली ॥ ९५ ॥ ऐसेमंगलागौरीचेंवचन ॥ सुशीलेनेंकेलेंश्रवण ॥
 तंक्षणींनिद्रेंतूनउठोन ॥ विलोकीभयंकरसर्पातें ॥ ९६ ॥ जेंसंगौरीनेंआज्ञा
 पिलें ॥ तेंसेंचसुशीलेनेंआचरिलें ॥ मगनिद्राकरावयापहिले ॥ स्थानींजातीजा
 हली ॥ ९७ ॥ तेव्हांतोशिवह्मणोवर ॥ मजस्तुधाजाहलीअसेफार ॥ कांहींभक्षणार्थ
 द्यावेंसत्वर ॥ लडुकादिकआणोनियां ॥ ९८ ॥ ऐसेंऐकोनियांचवन ॥ हेमपात्रींलडु-
 कउत्तमघालून ॥ भक्षणार्थदिलानेऊन ॥ सुशीलेनेंतेकाळीं ॥ ९९ ॥ मगतोशिव
 लडुभक्षून ॥ आपुलेअंगुलीयकरता ॥ त्यासुवर्णपात्रींघालून ॥ गुप्तस्थानींठेवि
 लें ॥ १०० ॥ शिवसुशीलेसहित ॥ सरवेंकरूनझालानिद्रित ॥ प्रभातसमयींत्वरि
 त ॥ आपुलेस्थानींजाताझाला ॥ १०१ ॥ इकडेसुशीलास्नानकरून ॥ मातेका-
 रणेंदेईवायन ॥ माताघटामाजीपाहेविलोकून ॥ तोंउत्तमहारसांपडे ॥ १०२ ॥ तोमु-
 क्ताहारघेउनी ॥ मातासंतोषलीअंतःकरणीं ॥ आपुल्याकन्येलागुनी ॥ पुन
 श्रतोदीधला ॥ १०३ ॥ आम्हसेचनादिक्रीडाअवसरीं ॥ हरआलामंडपामाझारी ॥
 क्रीडेकारणेंसत्वरि ॥ सुशीलेसींआकारिलें ॥ १०४ ॥ सुशीलाह्मणेतत्क्षण ॥ ज
 षानेरात्रींकेलेंपाणियद्वण ॥ तोनहोयहावरजाण ॥ यासींक्रीडासर्वथानक-
 रींमों ॥ १०५ ॥ ऐसेंसुशीलेचेंवचन ॥ मातापितरांनींश्रवणकरून ॥ नितातुरहो

मंगलागौरीकथा.

(१२५)

ऊनितस्नान ॥ मनामाजीविचारिती ॥ ६ ॥ कैसेंआजियेथेंकरावें ॥ कोणयामहंता
सीजाऊनिपुंसावें ॥ जनासीमुरवकेवींदारववावें ॥ कांहींउपायसूचेना ॥ ७ ॥ ऐ
सेंविचारितांबहुवस ॥ अन्नदानउपायआहेसरस ॥ ह्मणोनपुराणोक्तविधींविशि
ष ॥ अन्नसत्रआरंभिलें ॥ ८ ॥ जेजेपांथस्थयेतीब्राह्मण ॥ तयांचेंसुशीलाकरीपादक्ष
लन ॥ माताघालीउदकसंपूर्ण ॥ चंदनाचीउटीपुत्रदेई ॥ ९ ॥ ब्राह्मणासीआसनींभै-
सवून ॥ षड्सपक्षान्नवाढीभोजन ॥ भिक्षुकांसीसौरग्यहोयपूर्ण ॥ ऐसेंअन्नस
त्रआरंभिलें ॥ १० ॥ इकडेदोघेब्राह्मणमार्गक्रमित ॥ काशिक्षेत्रींपावलेत्वरित ॥
विधिपूर्वकस्नानभागीरथींत ॥ करितेझालेउभयतां ॥ ११ ॥ काळभैरवविश्वेश्व
र ॥ तयांसीस्तवूनिनमस्कार ॥ ऐसीयात्रासमग्र ॥ करितेझालेउभयतां ॥ १२ ॥
क्षेत्रस्थभिक्षुकांकारणें ॥ प्रतिगृहींदेतीपीतांबरवसनें ॥ तयांसीतेआशीर्वचनें
॥ चिरायुहोवोह्मणूनिअर्पिती ॥ १३ ॥ ऐसीयात्राकरूनिसमाप्त ॥ स्वगृहींजावया
निघतीत्वरित ॥ तोंमार्गींशिवबोलत ॥ मातुळाप्रतीतेधवां ॥ १४ ॥ शिवह्मजेआ-
जिमाझ्यादेहीं ॥ अस्वास्थ्यअसेमातुळापाहीं ॥ ऐसेंबोलतांलवलाहीं ॥ प्राणेतर्क
मणसमयपातला ॥ १५ ॥ तेव्हांएकनवलवर्तलें ॥ यमदूतधांवूनिआले ॥ तेंमंगला
गौरीआणितूतप्रबळें ॥ युद्धकरितीदारुण ॥ १६ ॥ मंगलागौरीनंदूत ॥ युद्धामाजी
जिकिलेसमस्त ॥ तयांपासुनीप्राणत्वरित ॥ घेऊनिदीधलेशिवासी ॥ १७ ॥ तें
अकस्मातशिवउठोन ॥ मातुळाप्रतीबोलेवचन ॥ स्वप्नींम्यांयुद्धपाहिलेंजाण ॥ दे
वीआणियमदूतयांचें ॥ १८ ॥ त्यादूतांसीमंगलागौरी ॥ जिकितीझालीमुद्धामाझा
री ॥ ऐसेंपाहुनीमोंझडकरी ॥ जागाझालोंतत्काळ ॥ १९ ॥ मगमातुळह्मणेशिवासीं
॥ जंतुवांपाहिलेंस्वप्नासीं ॥ तेंपुनश्चनस्मरावेंमानसीं ॥ तवजनकजननीमार्गल-
क्षितीपै ॥ २० ॥ ऐसेंह्मणोनित्वरित ॥ उभयतांवेगेंमार्गचालत ॥ ऐसाआक्रमूनी
सकळपंथ ॥ पैठणपुरींपातले ॥ २१ ॥ त्यापैठणांततडागसम्यक ॥ पाहूनितेथेंक-
रितीस्वयंपाक ॥ तंयतपेस्थानींदासीअनेक ॥ हरिब्राह्मणांच्यापातल्या ॥ २२ ॥ त्या
दासींनींहेब्राह्मण ॥ सुरूपधैर्यगुणसंपन्न ॥ असतीऐसेंविहीकून ॥ तयांसींयेऊ
नविचारिलें ॥ २३ ॥ तुह्मीउभयतांकोटीलकीण ॥ येथेंयाचयाक्रायकारण ॥
जरीबुद्धीतअसालभोजन ॥ हरीच्यागृहींअन्नसत्रअसे ॥ २४ ॥ ऐसेंदासीबो

(१२६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

लतां ॥ तेसांगतीउभयतां ॥ आह्मीन्यात्रेकस्त्वह्मणीनितत्यता ॥ परान्नसर्वथाव
जिलेंअसे ॥ १२५ ॥ ऐसेंतयांचेंवचनऐकूनी ॥ दासीगेल्यास्वगृहालागुनी ॥ म
गआपल्याधन्यासीजाउनी ॥ सकळवृत्तांतनिवेदिला ॥ २६ ॥ मगतोवृत्तांतऐ
कुनी ॥ हरीपाठवीतयांलागुनी ॥ हत्तीअश्यादिवस्त्रभूषणी ॥ समारंभेसींआ
णावया ॥ २७ ॥ ऐसियादेरबुनीसमारंभासी ॥ विस्मितझालेनिजमानसीं ॥ उ
भयतांनिघोनीवेगेसीं ॥ हरीच्यागृहींपातले ॥ २८ ॥ मातुळातेंबसवूनआसना
वरी ॥ पादप्रक्षालनादिहरिपूजाआचरी ॥ मगशिवासनिधझडकरी ॥ पूजे-
कारणेंआलाअसे ॥ २९ ॥ सुशीलाकन्याशिवाचेचरण ॥ हातींधस्त्वनिकरीप्र
क्षालन ॥ हाआपुलापतीऐसेंजाणून ॥ लज्जायमानझालीअसे ॥ ३० ॥ मगसां-
गेआपुल्यामातेप्रती ॥ निश्चयेंअसेझामाझापती ॥ जघाचीपाहूनअंगकांती ॥
प्रेमाअधिकहीतसे ॥ ३१ ॥ ऐसेंऐकुनीकन्यावचन ॥ हरीसींवाटलेंआश्चर्यजाण
॥ मगतोशिवाप्रतीप्राषण ॥ करिताझालातेकाळीं ॥ ३२ ॥ हरिभूषेशिवाब्राह्मणा
नुक्षियापासींकांहींअसेलरबुणा ॥ तरीतीदावूनमाझियामना ॥ निःसंशयकरा
॥ ३३ ॥ ऐसेंविचारितांहरी ॥ शिवउठोनिगेलाअंतःपुरी ॥ पूर्वीचेंसुवर्णपात्रझडक
री ॥ आणूनिआंगठीसहितदाविलें ॥ ३४ ॥ हरीनेंतेपात्रविलोकुनी ॥ आश्चर्य
मानिलेंआपुलेमजीं ॥ शिवासीतेकन्यादेउनी ॥ यथाविधीविवाहकेलापें ॥ ३५ ॥
वस्त्रेभूषणेंअलंकार ॥ सुवर्णपात्रेंरत्नेंपरिकर ॥ ऐसीसंपदादेऊनिबधूवर ॥
सत्कारिलींतेकाळीं ॥ ३६ ॥ मगहरीचीआज्ञाघेऊन ॥ सुशीलेसहितनिघतीजा
ण ॥ आपुल्यानगरींजावयाकारण ॥ समारंभेसीतेकाळीं ॥ ३७ ॥ तेउभयतां
मार्गक्रमित ॥ याचकांसीदेतीद्रव्यबहुत ॥ श्रावणमासीमंगळगौरीव्रत ॥ क
रितीझालीसुशीलापें ॥ ३८ ॥ सर्वांचेंभोजनझालियावरी ॥ पुढेंमार्गक्रमिती
झडकरी ॥ ऐसेंजातांभोजनभरी ॥ सुशीलाबोलेतेधवां ॥ ३९ ॥ आजदिनीं गौ
रीपूजन ॥ केलेअसेम्यांविधीकस्वन ॥ परीगौरीचेंविसर्जन ॥ विस्मृतीनें
राहिलें ॥ ४० ॥ तेपूजनकरावयासमाप्त ॥ माघारेंजाणेंअसेनिश्चित ॥ ऐसें
स्नानांसुशीलासमस्त ॥ पूजास्थानींप्राप्तझाले ॥ ४१ ॥ मंगलागौरीचेंउ
त्तरपूजन ॥ करितीझालीसुशीलाजाण ॥ तंवतेथेंदेवालयसींघणी ॥ पा

मंगलागौरीकथा.

(१२७)

हिलें अती सुशोभित ॥ ४२ ॥ मंगमंगलागौरीसीं प्रार्थून ॥ नमस्कारिलें भ-
 क्तीं पूर्ण ॥ पूजेचें करूनि विसर्जन ॥ पुनरपि सर्व निघाले पै ॥ ४३ ॥ ऐसे ते मार्ग क्र-
 मिती ॥ कुंडिन्य देशास निधयेती ॥ तंव तेथें तयांस विलोकिती ॥ धर्मपालाचे
 नागरिक ॥ ४४ ॥ नागरिक पाहून तयांसी ॥ विस्मित झाले मानसीं ॥ त्वरित जा-
 उनी धर्मपालासीं ॥ अल्हाद युक्त बोलत ॥ ४५ ॥ जन ह्मणती धर्मपाला ॥ स्त्रिये
 सहित तव पुत्र आला ॥ नगरी येतां आह्मी विलोकिला ॥ तुज सांगावया पातळों ॥
 ॥ ४६ ॥ ऐसे नागरिक जो सांगत ॥ तो शिव पुत्र आला से निश्चित ॥ माता पितयां-
 सी त्वरित ॥ प्रणिपात केला प्रीतीनें ॥ ४७ ॥ स्वभगिनी आणि धर्मपाला ॥ तयांसीं
 नमन मातुळे केला ॥ श्वश्रु श्वशुरांसी सुशीला ॥ नमस्कारुनी तिष्ठतसे ॥ ४८ ॥
 मगती धर्मपालकाची पत्नी ॥ सुशीले तें पाहूनि नयनीं ॥ पुसे निज भ्रात्याला-
 गुनी ॥ हे स्त्री कोण सांग मज ॥ ४९ ॥ भ्राता ह्मणे भगिनी ॥ हे असे तव पुत्राची प-
 त्नी ॥ जिचे न्याव्रता चरणें करूनी ॥ पुत्राचें आयुष्य वाढलें ॥ १५० ॥ मग सासू
 पुसे सुशीलेसी ॥ तें व्रत सांगावें तुवां मजसीं ॥ जयाचे योगें मम पुत्रासीं ॥ आ-
 युष्य वृद्धी जाहली असे ॥ ५१ ॥ ऐसें ऐकूनि तिचे वचन ॥ सुशीला ह्मणे तिज-
 ला गुन ॥ मातें पुसाल जरी आपण ॥ कि मपी नाहीं मी जाणत ॥ ५२ ॥ मानवती
 आणि हरि पवित्र ॥ हे माझे माता पितर ॥ तुम्ही सासू धर्मपाल श्वशुर ॥ मंग-
 ळागौरी पांचवी ॥ ५३ ॥ तें साचतु मचा पुत्र ममपती ॥ इतुकीं माझीं दैवतें अस-
 ती ॥ जयाचे आशिर्वादे निश्चिती ॥ मम कल्याण होतसे ॥ ५४ ॥ ऐसें बोलोनी सु-
 शीला ॥ मनीं हर्षे वेळी वेळा ॥ मग स्नानादि नेम करूनि सकळा ॥ भोजन करि-
 ते झाले पै ॥ ५५ ॥ मंगळागौरीचें ऐसें व्रत ॥ सुशीलानियमें आचरत ॥ तें पावु-
 नी सोभाग्य अरवंडित ॥ पुत्र पौत्रांतें पावली ॥ ५६ ॥ श्रीकृष्ण सांगे धर्माप्रती ॥
 ऐसा व्रत महिमा असे निश्चिती ॥ ह्मणोनि स्त्रियांनीं करावें प्रीतीं ॥ यथावि-
 धी करूनि यां ॥ ५७ ॥ युधिष्ठिर पुसे कृष्णासी ॥ याचें फळ श्रुत झालें आह्मांसी
 ॥ परी याचे विधानासीं ॥ कृपा करूनी सांगिजे ॥ ५८ ॥ श्रीकृष्ण ह्मणे पंडुसुत ॥
 ऐक सांगतो विधी तुज समस्त ॥ श्रावण मास झालिया प्राप्त ॥ चार भौमवा-
 रीं व्रत करावें ॥ ५९ ॥ व्रत दिनीं प्रातः काळीं उठोन ॥ सस्नात ही उनी व्रत संक-

(१२८)

उपयुक्तकथासंग्रह.

सून॥ सोळाउपचारेंकरून॥ मंगळागौरीपूजावी॥ १६०॥ मंगसोळादीपउ
जळून॥ देवीकारणेंकरावेंनीराजन॥ तैसेचमाताआणिसुवासिनीकारणें
॥ मोदकवायमेदेईजे॥ ६१॥ नीराजनाचेदीपक॥ तेआपणभक्षावेसम्यक॥
लवणवर्जितअन्नदेख॥ भक्षणकरावेंव्रतदिनीं॥ ६२॥ तदनंतरगौरीविस
र्जन॥ करावेंभक्तीपुरःसरजाण॥ तोंपर्यंतदीपरक्षावापूर्णा॥ ऐसाविधीजा
णिजे॥ ६३॥ ऐसेंपंचवर्षेपर्यंत॥ सोभाग्यस्त्रियांनींव्रतकरावेंविध्युक्त॥
तेणेंसोभाग्यवृद्धिंगत॥ होउनीमनोरथपूर्णहोती॥ १६४॥ इतिश्रीभवि
ष्योत्तरपुराणेमंगळागौरीव्रतकथासमाप्ता॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥ ॥

कृष्णजयंतीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीकृष्णायनमः॥ जयजयअनंतब्रह्मांडनाथका॥ च
तुराननावियानिजजनका॥ चौघांसीहिनव्हेआवांका॥ तुझेस्वरूपवर्णावया॥ १॥
साहीजणवेडेहोती॥ अठरांचीखुंटडीगती॥ चौघीजणीतटस्थपाहती॥ स्वरू
पस्थितीनवर्णावे॥ २॥ पांचानुरेचीठाव॥ चारीसहजचीझालेवाव॥ चौदा
जणीचीठेव॥ नचलेस्वरूपवर्णावया॥ ३॥ शिणल्याबहुतचौसष्टी॥ आ
ठजणीबहुतकष्टी॥ अकरादिहिंपुटी॥ स्वरूपतुझेवर्णितां॥ ४॥ आणि

कृष्णार्जुनकी कथा.

(१२९)

क एक बार देरवण्या ॥ सोळाजणींचतुरशाहाण्या ॥ आणिचौघीडोळेमोडण्या
॥ लाजोनिघांतदस्थ ॥ ५ ॥ पंचविसांझालीचाव ॥ तिघांचेंतुरेचीनांव ॥ दोन्ही
ह्मणणेंहाभाव ॥ हेहीतेथेंविरालें ॥ ६ ॥ चहूंमुखान्चावर्णितांभागला ॥ पांचमु
खांचानदस्थराहिला ॥ सहामुखांचादडाला ॥ कपाटामाजीजाउनी ॥ ७ ॥ सहस्र
मुखांचावर्णितांदेख ॥ तोहीझालानळींतल्यक ॥ थोरथोरांशीपडलीअटक ॥
एकमुखेंकायवर्णू ॥ ८ ॥ जीमूताचेबिंदुकिती ॥ हेहीएकवेळांहोयगणती ॥
निराळींपायींवेधती ॥ परीतुझीस्थितीअगम्य ॥ ९ ॥ होईलपृथ्वीचेंवजन ॥
गणवेलसिंधूचेंजीवन ॥ अवनीवरीकितीतृण ॥ मोजवेलगणितातें ॥ १० ॥ अं
वरआहेकितीविती ॥ हेहीगणवेलरमापती ॥ परीतुझेगुणनिश्चिती ॥ नवर्ण
वतीकोणातें ॥ ११ ॥ असोआतांपूर्वानुसंधान ॥ श्रीतीऐकावेंचित्तदेऊन ॥ कं
सेंदेवकीचेंगर्भवधून ॥ साहीटाकिलेकूरपणें ॥ १२ ॥ पापझालेंउल्लटजाण ॥
गांजिलेगाईब्राह्मण ॥ यावरीक्षीरसागरीजगज्जीवन ॥ कायकरिताजाहला ॥ १३
॥ अनंताशीह्मणेंअनंत ॥ चलाअवतारघेऊंत्वरित ॥ कळंदुष्टांचानिःपात ॥ संतभ
क्तांरक्षूंपै ॥ १४ ॥ तंवबोलेधरणीधर ॥ मींनघेंआतांअवतार ॥ पूर्वींझालोंसौ
मित्र ॥ कष्टफारभोगिले ॥ १५ ॥ हांसोनिबोलेद्विसहस्रनयन ॥ अष्टाविंशतीअय
नेउपोषण ॥ निराहारघोरअरण्य ॥ तुझासवेंसेविलेंजी ॥ १६ ॥ आतांआपणची
अवतारवें ॥ अवतारनाट्यदाखवावें ॥ गोब्राह्मणसुखीरक्षावे ॥ प्रतिपाद्यावेसाधु
जन ॥ १७ ॥ टाकूनिकपटकुटिलभाव ॥ स्वामीसीहांसेभोगिराव ॥ बोलेकौतुकेंमा
धव ॥ शेषाप्रतीस्वानंदें ॥ १८ ॥ तूंमाझाप्राणसरवा ॥ समरभूमीचापाठिरावा ॥ तु
जवीणभक्तदिलका ॥ अवतारमींनघेची ॥ १९ ॥ तूंमाझींनिजांगपूर्ण ॥ तूंसवयामा
झानिजप्राण ॥ तुजवीणमजएकक्षण ॥ नगमेचीजिबलगा ॥ २० ॥ तूंझालासीपूर्वींल
क्ष्मण ॥ लंकेसीकेलेंरणकंदन ॥ बहुतसेवाकसून ॥ मजतुवांतोषविलें ॥ २१ ॥ आ
तांतूंपुढेंजाईसत्वर ॥ होईमाझान्येष्ठसहोदर ॥ मीतुझीआज्ञापाळीननिर्धा
र ॥ बळिभद्रहोईतूं ॥ २२ ॥ यडीलबंधुतूंहोई ॥ देवकीच्यागर्भाजाऊनिराही ॥
मींयोगमायेसलयलाही ॥ पाठवितोंतुजमार्गे ॥ २३ ॥ कसेंवधिलेगर्भसकळ ॥
तुजयोध्याकाढील ॥ मगगोकुळीनेऊनठेवील ॥ रोहिणीच्यानिजगर्भा ॥ २४

मायाजईलयशोदेच्याउदरा॥ मयमीयेईनमथुरापुरा॥ देवकीच्यागर्भबोवरा॥
 माझ्याअवतारास्वरूपहोय॥ २५॥ उपजतांचीगोकुळीयेईन॥ मगतुर्हीआह्मीरवेकूं
 दोघेजण॥ गोरक्षमिषेंसंपूर्ण॥ दैत्यतेथीलसंहासू॥ २६॥ करुनिसाष्टांगनम
 ना॥ पुढेंचालिलासंकर्षण॥ देवकीच्याउदरींयेऊन॥ गर्भराहिलासातवा॥ २७
 ॥ दिवसेंदिवसगर्भवाढे॥ पंदिरीपरमप्रकाशपडे॥ जैसापळेंपळेंसूर्यचढे॥ उद
 याद्रीहुनीपश्चिमे॥ २८॥ वसुदेवाप्रतीदेवकीबोले॥ सहावेळामींगर्भिणीझा
 ल्यें॥ परीनचलवाटतेंयेवेळे॥ यागर्भाचेंमजलागीं॥ २९॥ वाटेपृथ्वीउचलीन॥
 कींआकाशाधीरदेईन॥ सप्तसमुद्रसांठवीन॥ नरवागींमजवाटतसे॥ ३०॥ हा
 तींघेउनीनागरमुसळ॥ मीचमर्दानकंसदळ॥ दैत्यमारावेसमूळ॥ मनामाजीवा
 टतसे॥ ३१॥ वसुदेवह्मणोतेक्षणीं॥ नकळेईश्वराचीकरणी॥ एवढातरीवांचो
 नी॥ विजयीहोकांसर्वदा॥ ३२॥ तोलागलासातवामास॥ निद्राआलीदेवकी
 स॥ वसुदेवहिसाचकाश॥ निद्रार्णवींनिमग्न॥ ३३॥ तंचतीहरीचीयोगमा
 या॥ तिचीब्रह्मादिकांनकळेचर्या॥ इच्छामात्रेंमहत्कार्या॥ ब्रह्मांडहीरचिये
 लें॥ ३४॥ ब्रह्माविष्णुशिवतीन्ही॥ गर्भींआलींबाळेंतान्ही॥ परीएकासीनेत्र
 उघडुनी॥ स्वरूपपाहींनेदीच॥ ३५॥ आत्मास्वरवाचासमुद्र॥ त्यांतपहूडलेजीव
 समर्थ॥ परीचारवोनेदीअणुमात्र॥ गोडीतेथींचीकोणातें॥ ३६॥ हेचैतन्याची
 बुंथी॥ हेअरूपाचीरूपकर्त्री॥ ब्रह्मांडीचेपुतळेनागती॥ एकसूत्रेंनाचवीपें
 ॥ ३७॥ इणेंनिर्गुणगुणासींआणिलें॥ इणेंअनामासीनामठेविलें॥ इणेंनिरा
 काराआकारिलें॥ धरविलेअवतार॥ ३८॥ हेपतीसनकळतां॥ गर्भीणिझालीं
 पतिव्रता॥ ब्रह्मांडरचिलेंतत्त्वता॥ इच्छामात्रेंकरुनियां॥ ३९॥ शेजेनिज
 बूनीभ्रतार॥ सृष्टीघडीमोडीसमग्र॥ समाचारअणुमात्र॥ कळोनेदीपती
 तें॥ ४०॥ हेकोटाळिणानिधारी॥ नसतींचदैवतेउष्णीकरी॥ जीवपडिलेअधोरीं
 ॥ नानायोनीहिंडवी॥ ४१॥ धरीलकोणस्वरूपाचीचाड॥ त्यावरीघालीनस
 तेंलिगाड॥ पुढेंस्वर्गस्वरवकरीआड॥ तेंचिगोडदारवची॥ ४२॥ गोडतेंकडवट
 केलें॥ कडवटागोडपणदारविलें॥ अहंकारमद्यजीवांपाजिलें॥ वेडेकेलेसर्व
 ही॥ ४३॥ आतांअसोहीमायाराणी॥ इचीविपरीतचिकरणी॥ तिणेंदेवकी

कृष्णजयंतीकथा.

(१३१)

चागर्भकादनी ॥ गोकुळासीपैनेला ॥ ४४ ॥ कैसानेलाकादनी ॥ ब्रह्मादिकां
नकळेकरणी ॥ रोहिणीवसुदेवाचीपत्नी ॥ नंदगृहीं होतीते ॥ ४५ ॥ कंसाचि
याभयेजाण ॥ नंदगृहीं राहिलीलपीन ॥ तिच्यापोटीं नेऊन ॥ गर्भघातलातेक्ष
णीं ॥ ४६ ॥ निजलेठार्यीगर्भ ॥ पोटांत घातला स्वयंभ ॥ परमतेजस्वीसुप्रभ ॥ सू
र्यजें सातेजस्वी ॥ ४७ ॥ जागी झाली रोहिणी ॥ तो सात मासांची गर्भिणी ॥
ह्मणे कैशी झाली करणी ॥ चिंता मनीं वर्तत ॥ ४८ ॥ पुरुषनसतां गर्भराहिला ॥ प
रमचिंताक्रांत ते अबला ॥ नंदयशोदेसकळला ॥ समाचारसर्वतो ॥ ४९ ॥ जीवीं
झोबलाचिंताग्नी ॥ तो आकाशीं बदली देववाणी ॥ चिंताकंठून कोरोहिणी ॥
वसुदेवाचा गर्भ असे ॥ ५० ॥ पोटायेतो भोगींद्र ॥ उतरील पृथ्वीचा भार ॥ ऐकतां
हें उत्तर ॥ सुरवझालें समस्तां ॥ ५१ ॥ लोकापवादसर्वहरला ॥ चिंतेचा डाग धूत
ला ॥ तो बलराज नमला ॥ नवमास भरतांची ॥ ५२ ॥ प्रकाशला सहस्रकिरण
॥ तैसा बाळ दैदीप्यमान ॥ नंदें जातक चर्तवून ॥ बळभद्रनाम ठेविलें ॥ ५३ ॥ ऐसा
उपजला अहींद्र ॥ तो यशोदा झाली गरीदर ॥ हरिमायेनें अवतार ॥ तेथें घेतलां ते ध
वां ॥ ५४ ॥ यशोदा गर्भिणी झाली ॥ इकडे कथा कैसी वर्तली ॥ देवकी पाहे घाबरली
॥ तो गर्भ नाही पोटांत ॥ ५५ ॥ नेणों कैसी झाली करणी ॥ सांगे वसुदेवाला गुनी ॥
ह्मणे गर्भन पडेची धरणी ॥ गेला निस्तेज पोटांत ॥ ५६ ॥ वसुदेव ह्मणे ते वेळा ॥ कं
सधाकें गर्भजिरला ॥ नकळे ईश्वराची कळा ॥ कंसास कळला समाचार ॥ ५७ ॥ दूत
सांगती कंसातें ॥ गर्भजिरला जेथिंच्या तेथें ॥ कंस ह्मणे आतां आठव्यातें ॥ बहुत
जपासर्वही ॥ ५८ ॥ देवकी होतां च गर्भिण ॥ जागा नेत्रीं तेल घालून ॥ आठव्याची
आठवण ॥ विसरून कासर्वथा ॥ ५९ ॥ देवकी उदरीचा आठवा ॥ निजध्यासवैस
लाकें सभावा ॥ जनीं वर्नीं आघवा ॥ आठवा आठवा आठवत ॥ ६० ॥ जागृतीं सुषु-
प्तीं स्वप्नीं ॥ आठवा दिसे ध्यानीं मनीं ॥ आठवा दिसे भोजनीं ॥ आठवा शयनीं सोडी
ना ॥ ६१ ॥ भूमी दिसे आठव्या ऐसी ॥ आठवा दिसे आकाशीं ॥ आठव्यानें व्यापिलें
त्यासीं ॥ दिवस निशीं आठवा ॥ ६२ ॥ इकडे क्षीरसागरीं श्रीहरी ॥ क्षीराब्धिस्तुते
सी आज्ञा करी ॥ पद्माक्षी तूं क्षितीवरी ॥ क्षितिपाल उदरीं अवतरें ॥ ६३ ॥ वैदर्भदे
शींचा भीमकराजा ॥ तयाची तूं होई आत्मजा ॥ तत्काळ चाली कमळजा ॥ नमस्का

रुनीहरीते॥६४॥जगद्वंद्वस्वये आपण॥प्रवेशलामथुरापट्टण॥देवकीचेगर्भी
येऊन॥राहताझालाकौतुके॥६५॥गर्भवासाआलाभगवंत॥स्नानतांहांसती
लसाधुसंत॥लीलाअवतारीजगन्नाथ॥जन्ममृत्यूत्याकेंचा॥६६॥ज्याचेंक-
रितांस्मरण॥जायजन्ममृत्यूरवंडोन॥तोराहिलागर्भीयेऊन॥कल्यांतींहिघडे-
ना॥६७॥उगाचलौकिकभाव॥दाविलीमृत्युलोकींचीठेव॥तोब्रह्मानंदस्वयमेव
॥जन्ममृत्यूत्याकेंचा॥६८॥क्षीरसागराहुनीहरीआला॥तरीतोठावकायओस
पडला॥तोतैसाचसंचला॥लक्ष्मीशेषासमवेत॥६९॥अनंतरूपेअनंतनाम॥
अनंतअवतारअनंतकर्मी॥अनंतलीलाघनश्याम॥भक्तांलागींदाविल्या॥
॥७०॥अनंतब्रह्मांडेअनंतशक्ती॥अनंतयुगींच्याअनंतकीर्ती॥अनंतरूपेअ-
नंतमूर्ती॥अतर्क्यगतीबेदशास्त्रां॥७१॥असोलौकिकविचारदेखा॥गर्भीआ-
लालक्ष्मीनायक॥कंसासीलाचिलाधाक॥देखिलानसतांसर्वदा॥७२॥देव
कीझालीगर्भीणी॥तेजनमायेगगनीं॥खेदकांहींनवाटेमनीं॥स्वरवेकरो
नींडुल्लत॥७३॥पोटांतआलाबिदेहीहरी॥देवकीनाहींदेहाचरी॥जनींच
नींदिगंतरीं॥अचघामुरारीदिसतसे॥७४॥वस्त्रदेवह्मणेदेवकीप्रती॥
तुजचिंताकांनवाटेचित्तीं॥आठव्याचीकैसीगती॥होईलतेनकळेपां॥७५॥
कंसजपतोबहुत॥आठव्याचाकरावयाघात॥याचरीदेवकीबोलत॥प्रतिउ-
त्तरकायतेज्जां॥७६॥भुजापिटोनबोलेवचन॥कंसासमारीनआपटोन॥मु-
ष्टीकचाणुरांचाघ्राण॥क्षणमात्रेघेईनमी॥७७॥हांकफोडोनगर्जेथोर॥उ-
तरीनपृथ्वीचाभार॥करूनदैत्यांचासंहार॥बंदिशाळाफोडीनमीं॥७८॥
आणीवेगींधनुष्यबाण॥सुद्धकरीनमीदारुण॥जरासंधारथींबांधोन॥सत्रा-
वेळांआणीनमी॥७९॥भस्मकरीनकाळयवन॥रचीनद्वारकापट्टण॥सक-
ळनृपांशिक्षालावून॥पट्टराणीआणीनमी॥८०॥हांकफोडिलीक्रोधेथोर॥
जीवेमारीनभौमासुर॥निवटीनकौरवभार॥निजभक्तकैवारे॥८१॥मीभक्तां
चासारथीहोईन॥दुष्टसर्वसंहारीन॥मीब्रह्मानंदपरिपूर्ण॥अवतरलोंपृथ्वी-
चरी॥८२॥वस्त्रदेवासीचिंतावाटे॥हीगर्जतीएवढ्यानेटे॥जरीबाहेरमातप्र-
गटे॥तरीअनर्थहोईलपां॥८३॥वस्त्रदेवबोलेवचन॥देवकीधर्मात्मांमी

कृष्णजयंतीकथा.

(११३)

न॥ येरीक्षणैकेंचीदेवकीपूर्ण॥ब्रह्मसनातनमीअसें॥८४॥स्त्रीपुरुषनपुंस
क॥याहूनपेगळामीनिष्कलंक॥सकळमायाचक्रचाळक॥कर्ताहर्तामीचपें
॥८५॥मीसर्वद्रष्टाअतींद्रिय॥मीअजअव्ययनिरामय॥अजितअपारनिष्क्रि
य॥आनंदमयवर्तेमी॥८६॥मीप्रळयकाळींचाशास्ता॥मीआदिमायेचानियंता
॥मीचहूंवाचांपरता॥मायानिर्मितामीचपें॥८७॥मीचसगुणमीचनिर्गुण॥मी
चथोरमीचलहान॥देवदैत्यनिर्भूत॥पाळिताहर्तामीचपें॥८८॥ऐसेंदेवकीबो-
लोन॥मागुनीधरीमौन॥तोआकाशींदेवसंपूर्ण॥गजरकरितीदुंदुभीचा॥
॥८९॥अवतरेलआतांभगवंत॥करीलदुष्टांचानिःपात॥देवमिळानीसमस्त
॥गुप्तमथुरेउतरले॥९०॥ब्रह्मादिकआणिइंद्र॥बंदिशाळेपातलेसमग्र॥देवकी
सप्रदक्षिणाकरितीसुरवर॥एकनमस्कारघालिती॥९१॥उभेढाकूनबड्ढांजुळी
॥गर्भस्तुतीआरंभिली॥जयसच्चिदानंदवनमाळी॥देवकीजठरगर्भा॥९२॥
जयहरिनारायणगोविंदा॥इंदिरावराआनंदकंदा॥सर्वेशामुकुंदापरमानंदा॥
परमपुरुषापरज्ञा॥९३॥पद्मजनकापुरातना॥पंकजनेत्रापरमपावना॥प
द्मावल्लभापशुपतिजीवना॥पयाब्धिसापरेशा॥९४॥पतितपावनापंकज-
धारका॥कमनीयरूपानिष्कलंका॥कमळस्वरूपाकमळानायका॥किष्किंभमोचका
कमलेशा॥९५॥कर्ममोचकाकरिचरतारणा॥कैवल्यनिधेकैटभभंजना॥करु
णाकराकामविहीना॥काळनाशनाकाळात्मया॥९६॥आदिकेशवाविश्व-
भूषणा॥विश्वंभरावेदपाळणा॥वेदपुरुषावेदस्थापना॥विश्वाधीशाविश्व-
पती॥९७॥अनंतवेषाअनंतवदना॥अनंतनामाअनंतनयना॥अनंतपाणी-
अनंतचरणा॥अनंतकल्याणानमोस्तुते॥९८॥अव्ययरूपाअपरंपारा॥अग
ण्याअगुणाअगोचरा॥अनामाअसंगाअक्षरा॥आदिकारणाआत्मया॥९९॥
अमानुषाअविद्याछेदना॥आनंदरूपाआनंदसदना॥अभेदाअबोधीअमळपूर्णा
॥आदिमूळाअव्यक्ता॥१००॥सर्वातीतसर्वज्ञा॥गुणसागरागुणज्ञा॥आह्मीस-
कळसुरतचाज्ञा॥पाळुनिघाराहतों॥१०१॥ऐसीस्तुतीकत्तनिजाणा॥देवपावळेअं
तर्धाना॥आनंदनमायेमना॥सुरवरांच्यातेधयां॥१०२॥कंसासरात्रंदियस॥ला
गलाआठव्हांचानिजध्यास॥आठहीप्रहरतयास॥आठवायथासदुसरेंनाही॥

(१३४)

उपयुक्तकथासंग्रह.

॥३॥दूतींप्रतीपुसेकंस॥गभासिकितीझालेमास॥त्याक्षणीतीसंपावयास॥न
वमासांअवधीथोडाअसे॥४॥आपणयेऊनकंसासर॥उभारांदेवकीसमोर
॥तंवतेआनंदरूपसाचार॥चिंताअणुमांत्रनाहींच॥५॥नासाथींठेवूनिदृष्टीं॥
कृष्णापाहेपाठींपोटीं॥दिसेसर्वत्रतोजगजेठी॥बोलतांओंठींकृष्णाचिये॥६॥
कृष्णरूपआसनवसन॥कृष्णरूपअन्नपान॥कृष्णरूपदिसेसदन॥भूषणसं
पूर्णकृष्णरूप॥७॥पृथ्वीआपतेजवायुनिराळ॥कृष्णरूपदिसेसकळ॥स्थायर
जंगमनिर्मळ॥घननीळरूपदिसतसे॥८॥पुढेंउभाकंसदेख॥परीनिर्भयदेव
कीसुरेरव॥महेशापुढेंमशक॥तैसाकंसभासतसे॥९॥इंद्रापुढेंजैसारंक॥
कींज्ञानियापुढेंमहामूर्ख॥कींकेंसरीपुढेंजंबुक॥कींसूर्यापुढेंरघोतपें॥१०॥कीं
हंसापुढेंबग॥कींकोकिलेपुढेंकाग॥कींविप्रासमोरमांग॥तैसारवळउभातेथें॥
॥११॥कींनामापुढेंपापदेख॥कींवेदांतापुढेंचार्यक॥कींशंकरापुढेंमशक॥कींमी
नकेंतनउभाजैसा॥१२॥कींपंडितापुढेंअजापालक॥कींश्रोत्रियापुढेंहंसक॥कीं
बासुकीपुढेंमूषक॥लक्षणेपाहूंपातला॥१३॥अनीपुढेंजैसेतृण॥कींज्ञानियापु
ढेंअज्ञान॥कींमहावातासीआडवेंपूर्ण॥जळदजाळजैसेंकां॥१४॥ऐसाकंसदेव
कीपुढें॥तीसन्याहाळूनपाहेनिवाडे॥तंवतेचतुर्भुजरूपडें॥शंखचक्रयुक्तदिसे
॥१५॥नदिसेस्त्रियेचीआकृती॥परमदैदीप्यमानविष्णुमूर्ती॥आरक्तनेत्ररुद
र्शनहातीं॥ऊर्ध्वकरूनीउभीअसे॥१६॥मुरकुंडीकंसाचीवळी॥शस्त्रेंहातीं-
चींगळालीं॥बोबडीतोंडाशींपडली॥हाकफोडिलीभयेंतेव्हां॥१७॥आरडोनि-
चांकंसपळे॥थरथराकांपेबाटेअढथळे॥पिशाचवतचालतांडोले॥संचरला
गृहींआपुलिया॥१८॥कंसतेव्हाशस्त्रधेउनी॥रागेंआपटीमेदिनी॥आठव्यास
जिवेंमारूनी॥टाकीनमीनिर्धारें॥१९॥आठव्यानेंमजव्यापिलें॥त्यासमीगि-
ळीनसगळें॥कंसरागेंफिरवीडोळे॥आल्यागेल्यावरीपें॥२०॥आतांश्रीकृ
ष्णाचाजन्मकाळ॥पाहूंआलेनिर्जरसकळ॥दुंदुभीनादेनिराळ॥दुमदुमिलें
तेधवां॥२१॥विमानाचीझालीदाटी॥वाचनाहींनभामोटीं॥करितीदिव्यसुम
नचृष्टी॥आनंदपोटींनसमाये॥२२॥वर्षाक्रतुआवणमास॥बुधाष्टमीकृष्ण
पक्ष॥अवतरलाक्रमलदलाक्ष॥रोहिणीनक्षत्रतेदिवशीं॥२३॥सोमचं

कृष्णजयंतीकथा.

(१३५)

शीं अवतार ॥ ह्यणो निसाधिलाचंद्रपुत्रवार ॥ नाहलाशशीचा उद्धार ॥ दशा
 आली वंशासी ॥ २४ ॥ मध्यरात्री अष्टमीस ॥ देवकी पुढें परमपुरुष ॥ चतुर्भुज
 हृषीकेश ॥ निमास्कर डोळसपें ॥ २५ ॥ आठवर्षाची मूर्ती ॥ असंभाच्य पडली
 द्वीप्ती ॥ तेजें दशादिशा उजळती ॥ तेथें लपती शशिसूर्य ॥ ५२६ ॥ पदक मळीं
 चा आमोद सेवावया ॥ भ्रमरी झाली क्षीराब्धितनया ॥ सर्वकाळ न विसंभे पा
 यां ॥ कृपण जें साधनातें ॥ २७ ॥ भागीरथी चरणीं उद्धवली ॥ सागरीं ते एक
 झाली ॥ परी न विसंभे निज मुळीं ॥ कदा काळीं तुटे ना ॥ २८ ॥ अरुण बाला
 कें संध्या राग ॥ दिव्य रत्नाचे काढिले रंग ॥ तें सेतळ वे आरक्त सरंग ॥ श्रीरंगाचे
 शोभती ॥ २९ ॥ चंद्रक्षय रोगें झाला कष्टी ॥ मगतो राहिला चरणां गुप्तीं ॥ कींद
 शाधा होउनी दाही बोटीं ॥ सरवाडला शशीतो ॥ ३० ॥ वज्रध्वज पद्म अंकुश
 ॥ ऊर्ध्वरेखा चक्रपदीं विशेष ॥ सामुद्रिक चिन्हें सरस ॥ कार्य अर्थ सुचविला
 ॥ ३१ ॥ साधकास ऊर्ध्वरेखा ॥ ऊर्ध्वमार्ग दावी देखा ॥ सत्वशीळा प्रेमळ-
 भाविका ॥ ऊर्ध्वसंकेत दावितसे ॥ ३२ ॥ विद्यामदें जे झाले मस्त ॥ कोणास न
 लेखिती गज उन्मत्त ॥ त्यांस आकर्षावया वैकुण्ठ नाथ ॥ क्षमा अंकुश धरी पदीं
 ॥ ३३ ॥ पद्मकांधरिलें पायीं ॥ पद्मावसेत या ठायीं ॥ आणिकातें प्राप्त नाहीं
 ॥ घोर तप आचरतां ॥ ३४ ॥ अहंकार पर्वत थोर ॥ भक्तांस बाधक जड फार ॥
 तो फोडावया वज्र ॥ हरी ने पायीं धरिचेलें ॥ १३५ ॥ कीतें चरण लक्षण जहाज
 ॥ वरी विशाळ भक्तिध्वज ॥ भक्त तारावया अधोक्षज ॥ सदा उदित वाट पाहे
 ॥ ३६ ॥ जीव शरण येती जड रूप ॥ त्यांचे छेदावया सर्व पाप ॥ चक्रपायीं दैदी
 प्य ॥ तेज अमूप झळकतसे ॥ ३७ ॥ प्रपदें दिसती विमळा ॥ घोरी त्रिकोण सो-
 जळ ॥ इंद्रील मणी सुढाळ ॥ परी उपमें पुरे ना ॥ ३८ ॥ तळवे आरक्त विराज
 ती ॥ कींबहु श्रमली सरस्वती ॥ ह्यणो निध्यावया विश्रान्ती ॥ तळवां राहि-
 ली श्रीहरीच्या ॥ ३९ ॥ विश्वाचीं पापें किती हरावीं ॥ ह्यणो निश्रमली जा न्ह-
 वी ॥ शत्रवां कीरूप झाली बरवी ॥ ह्यणू निसत्कवी वर्णिती हो ॥ १४० ॥ का
 लिंदी कृतांवाची भगिनी ॥ ऐसें बोलिजे ते सर्व जनीं ॥ तो अपबाध न्युकवाच-
 याला गुनी ॥ मांड्यासुनीळ झाली ते ॥ १४१ ॥ ऐसी हरिपदीं विवेणी सरं-

ग॥ अज्ञानछेदकदिव्यप्रयाग॥ अक्षयवटसरंग॥ ध्वजांकुशतेचिपें॥ ४२॥
 चरणींकरवाडलेप्रेमळ॥ तेचतेथेंपूर्णमराळ॥ वांकीचरीरत्नेतेजाळ॥ तपो-
 धनतपतीते॥ ४३॥ प्रयागींमोक्षठेवितांदेह॥ येथींच्याश्रवणेंहोयविदेह॥
 भावेंमाघमासींनिःसंदेह॥ त्रिवेणीमाघवसेचिजे॥ ४४॥ त्याप्रयागाजातांक.
 ॥ ॥ हाध्यानीचहोयप्रगट॥ याप्रयागींनीलकंठ॥ क्षेत्रसंन्यासघेतपें॥ ४५॥
 बांकीनेपुरेतोडर॥ करितीदैत्यांवरीगजर॥ पोढस्याजंघासुकुमार॥ श्यामसुंद-
 रदिसतीपें॥ ४६॥ कींतेसरळफर्दळीस्तंभ॥ कींगरुडपाचूंचेउगवलेकोंभ॥ कीं
 शोधूनियांस्फनीळनभ॥ जानूजंघाबोतित्या॥ ४७॥ कींमिळीनिसहस्रसौदा-
 मिनीं॥ शीतळहोवोनिपीतचसनीं॥ जडल्याचंचळपणटाकुनी॥ हरीजघनींस-
 र्वदा॥ ४८॥ कटीमेरवळेचेंतेजआगळे॥ दिव्यरत्नेंमिरवतीसढाळे॥ कींएक
 हरीसूर्यमंडळें॥ हरीजघनींजडियेलीं॥ ४९॥ नाभीवर्तुळगंभीर॥ जैसा
 कांषाळभास्कर॥ तेथेंउगवलाचतुर्वक्त्र॥ सृष्टिचियेआदिकाळीं॥ ५०॥
 उदरींत्रिबळीसुकुमार॥ कींस्तुभतेजेंझांकेअंबर॥ वैजयंतीमुक्ताहार॥
 चरणांगुष्ठपयंतपें॥ ५१॥ वक्षस्थळींश्रीवत्सलांच्छन॥ सव्यभागींशो-
 भायमान॥ यामभागींश्रीनिकेतन॥ वास्तव्यस्थळश्रीचेंपें॥ ५२॥ शंख
 चक्रगदापद्म॥ चतुर्बाहूउत्तमोत्तम॥ कींधर्मार्थमोक्षकाम॥ चारीपुरु-
 षार्थउभारिले॥ ५३॥ पांघुरलाजोपीतांबर॥ जडितपल्लवमनोहर॥
 कींतेणेंस्वरूपेंसहस्रकर॥ अवतरलाभासतसे॥ ५४॥ चांदणीशोभेंशुद्ध
 निराळीं॥ तैसीउटीअंगींशोभली॥ कींदंद्रनीळागवसणीघातली॥ काश्मी-
 राचीसुरंग॥ ५५॥ कंबुकंठविराजमान॥ नासिकसरळसुहास्यवदन॥ मंद-
 स्मितझळकतीदशन॥ चंद्रतेजउणेंपें॥ ५६॥ कींसर्वहीआनंदमिळोन॥ ह-
 रिमुरवींचसतीअनुदिन॥ त्रैलोक्यसौंदर्यविसावोन॥ तेथेंचगोळाजाहलें॥
 ५७॥ कुंडलेंतळपतीमकराकार॥ तेजेंलखलखिलेंअंबर॥ मजवाटेशशीदिन
 कर॥ हरिश्रीत्रीलागले॥ ५८॥ कुंडलांचीदिव्यदीप्ती॥ गंडस्थळींझळकेज्यो-
 ती॥ कुंडलांसकणशोभविती॥ कर्णांचीदीप्तीविशेष॥ ५९॥ कृष्णात-
 नूच्यासरवाडें॥ अलंकारांसीप्रभाचढे॥ कपाळींठिककनिकडे॥ मृगम

कृष्णजयंतोक्त्या.

(१३७)

दाचासतेज ॥ १६० ॥ कल्यांतीचां सूर्यप्रकटला ॥ तैसामुकुटतेजागळा ॥ परी
दिव्यमर्णा मिरवला ॥ तोवर्णितानवजाय ॥ ६१ ॥ बाहुदंडीं कीर्तिमुखें ॥ हस्त
कंकणें दिव्यसुरेखें ॥ मुद्रिकांचें तेजझळके ॥ चपळेदुर्नीविशेष ॥ ६२ ॥ ऐसें ए-
काएकींचं दिशाळे ॥ देवकीदेखेघनसांवळें ॥ जीवाचें लिंबनोणकेलें ॥ हरीव
रुनीतेधवां ॥ ६३ ॥ आनंदनमायअंतरीं ॥ म्हणेभक्तवत्सला श्रीहरी ॥ तूं माझि
यानिजोदरीं ॥ पुत्रहोवोनीअवतरें ॥ ६४ ॥ तूं विश्वंभरबहुथोर ॥ परीलोकरु
णतीमाझापुत्र ॥ ऐसाहोईतूंराजीवनेत्र ॥ आळमाझीपुरवावी ॥ ६५ ॥ हरीस
णेतेचेळां ॥ मींचालकहोईनअवलीळा ॥ परीमजसत्वरगोकुळा ॥ नेऊनियां
घालावें ॥ ६६ ॥ तेथेंमाझाप्राणमित्र ॥ ज्येष्ठबंधूबळिभद्रा ॥ मगदोधेद्विषेडंसा-
चार ॥ दर्शनालागींतूमच्या ॥ ६७ ॥ ऐसेंबोलोनजगज्जीवन ॥ हास्यवदनंअव
लोकून ॥ आपलीपोगमापायातून ॥ देवकीसींमोहिलें ॥ ६८ ॥ सच्चिदानंद
घननीळा ॥ देवकीपुढेंझालाबाळ ॥ तीसवारलेंकेवळ ॥ माझेउदरींजन्मला ॥ ६९ ॥
पहिलाप्रतापविसरली ॥ बाळदेखोनघाबरली ॥ असंभाव्यप्रभापडली ॥ वैदि-
शांनसमापे ॥ ७० ॥ रात्रझालीदोनप्रहर ॥ वसुदेवासींउठवीसुंदर ॥ झणेश-
ब्दजाईलबाहेर ॥ तरीकंसधांवेलेपें ॥ ७१ ॥ कोठेंतरीकृष्णलपवावा ॥ बाहेरन
कंकळोंनचावा ॥ मोंनेंचिहृदयीं धरावा ॥ तरीचलाभेळकृष्णाहा ॥ ७२ ॥ वसुदेव
लवलाहेंधाविन्नला ॥ श्रीकृष्णहृदयींहृदधरिला ॥ झणेकोठेंलपवूंयाला ॥
हाझांकितानवजाय ॥ ७३ ॥ सूर्यकायमुष्ठींतझांके ॥ चंद्रनलपेकदाकांखे ॥ ऐ
रावतशक्राचादेखें ॥ लपेलकैसापर्णकुटीं ॥ ७४ ॥ सिंधूनमायरांझणीं ॥ बोच
व्यांतनलपेकदाअग्नी ॥ मेरूकारवेसीघालुनी ॥ कोणालपवेलसांगपां ॥ ७५ ॥
सूर्योमाजीपंडित ॥ अभाग्यांतश्रीमंत ॥ क्लीबांमाजीप्रतापवंत ॥ शूरकैसाझां
केपां ॥ ७६ ॥ लवणाचाघटथोर ॥ आवरूनशकेगंगापूर ॥ वानरांमाजीरघुवीर
॥ कदाकाळींझांकेना ॥ ७७ ॥ भूतांमाजीशंकर ॥ किरडांमाजीधरणीधर ॥
रंकांमाजीराजेंद्र ॥ कदाझांकिलाजाईना ॥ ७८ ॥ कस्तूरीचोरिलीचोरें ॥ परी
परिमळेंहारभरे ॥ तैसाकृष्णानझांकेवोसुंदरे ॥ लपवितांकोठेंही ॥ ७९ ॥ बाहेर
प्रकटतांमस्त ॥ तत्काळहोईलअनर्थ ॥ ज्यालाद्रव्यकूपसांपडत ॥ तेणेंलोकांतें

(१३८)

उपयुक्तकथासंग्रह.

नसांगाये ॥१८०॥ तोहूचबोलेदेवकीबोलां ॥ हाअयोनिसंभवपूतळा ॥ यास
नेउनपाळागोकुळा ॥ भयतुम्हालाकदानाहीं ॥८१॥ तंववसुदेवक्षणे ॥ परींशुं
रखळाद्वारिरक्षणें ॥ लोहारेंठोकूनीधने ॥ कुंतुपेंकपारेंदृढकेली ॥८२॥ मध्यरा
त्रींपर्जन्यकाळ ॥ यमुनेसींपूरअसेतुंबळ ॥ बेडीवाजेखळरबळ ॥ दाखाळजागे
पै ॥८३॥ घनवर्षतोमंदमंद ॥ वसुदेवझालासद्गद ॥ हृदयींभरिलाब्रम्हानंद ॥
चैतन्यघनश्रीकृष्ण ॥८४॥ अवलोकितांश्रीकृष्णावदन ॥ बेडीतुलसीनलागतां
क्षण ॥ ज्याचेंकरितांचस्मरण ॥ बंधनप्रवाचेंनीरसे ॥८५॥ नवलवारलेंवसुदेवा
॥ घेवोनिचालिलावासुदेवा ॥ मायधांयोजीतेधवां ॥ वदनविलोकीपुत्राचें ॥८६॥
पुन्हाबाळादारववीवदन ॥ आंसुवेंभरलेतेव्हांनयन ॥ कृष्णकरीहास्यवदन ॥ या
तेकडेपाहोनियां ॥८७॥ तोचहूंदारवदांतेवेळे ॥ हृदकुलपेंठोकितेखिळे ॥ जय
बायेतांघननीळें ॥ पायेंस्पर्शिलींकपारें ॥८८॥ तत्काळउघडलीचारीद्वारें ॥
रक्षकन्यापिलेनिद्राभरें ॥ वसुदेवचालिलात्वरें ॥ कोणीदुसरेंआढळेना ॥८९॥
वर्षतीपर्जन्याच्याधारा ॥ तोंफणींद्रधाविचलतावरा ॥ विशाळफणातेअव-
सरा ॥ कृष्णावरीउभारिल्या ॥१९०॥ खालींपितानेतराजीवनेत्र ॥ भोगींद्र
वरीझालाछत्र ॥ येगेंपावलायमुनातीरा ॥ तोंमहापूरलोदलासे ॥१९१॥ मागेंपु
ढेंवसुदेवपाहे ॥ म्हणेयेथेकाचकरायें ॥ उदकामाजीलवलाहे ॥ बाळघेवोन
संचरला ॥१९२॥ जोजोउचलीकृष्णाते ॥ तोतोजीवनचढेरुते ॥ स्पर्शावया
जगज्जीवनाते ॥ यमुनेतेंआह्लाद ॥१९३॥ वरीउचलितांमाधवा ॥ आकंठउदक
झालेंवसुदेवा ॥ वसुदेवम्हणोकमलाधवा ॥ वैकुंठपतीधावेंकां ॥१९४॥ तोश्री
कृष्णोदक्षिणचरण ॥ तत्काळबाहेरकाढून ॥ स्पर्शिलेंयमुनाजीवन ॥ झाली
पावनतेणेंते ॥१९५॥ परमसुखेंयमुनासवेग ॥ तत्काळझालीदोनभाग ॥ जैशा
स्त्रियाकरितीभाग ॥ क्षणमात्रनलागतां ॥१९६॥ वसुदेवउतरूनयमुना ॥ तात्का
ळआत्मानंदभुयना ॥ तंवयशोदेसझालीकन्या ॥ परितेकांहींनेणेची ॥१९७॥ ते
योगमायाहरीचीपूर्ण ॥ तिणेंसकळकेलेनिद्रितजन ॥ यशोदेसींनकळेवर्तमा
न ॥ कन्यारत्नपुढेंतें ॥१९८॥ कपारेंमोकळींसर्वही ॥ वसुदेवप्रवेशलाअंतर्गृहीं
॥ कृष्णवेवूनलबलाहीं ॥ कन्यावेगेंउचलिली ॥१९९॥ पुत्रवेवूनकन्यानेली ॥

कृष्णार्जुनकी कथा.

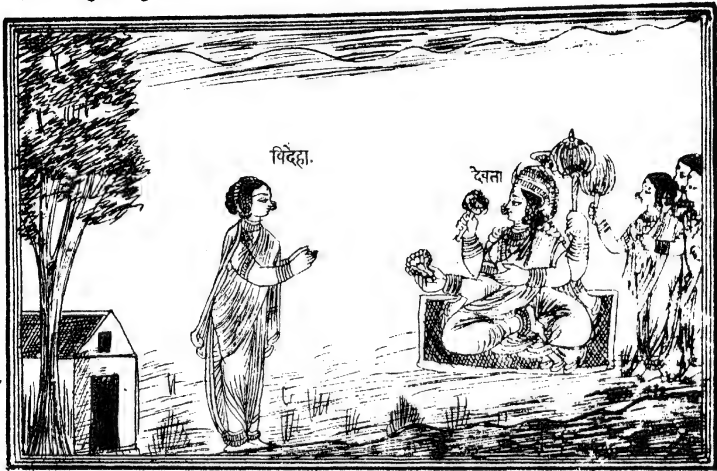
(११३९)

कोणासीनकलेगोकुर्जी॥ वसुदेवतेचवेजी॥ बंदिशाळेपातला॥२०॥ वसुदे
वपरमथकला॥ कृष्णहार्तांचादूरटाकिला॥ मायाआणितांशूरबळा॥ पायीं
हृदतेशाच॥१॥ कपारेंतेंसीचसकाळिक॥ दारिजागतीसेवक॥ मायेसींघेतां
अरक॥ सर्वझालीपूदती॥२॥ हिरांठूनिआणिलीगार॥ सूर्यदेउनीघेतलाअं
धकार॥ पाचदेउनिनिर्धार॥ काचघराआणिली॥३॥ परिसदेउनीघेतलास्व
डा॥ पंडितदेउनीआणिलावेडा॥ चिंतामणीदेउनिरोकडा॥ पलांडुघेतलाबे
ची॥४॥ अमृतदेउनीघेतलीकांजी॥ कन्यरुक्षदेउनीघेतलीभाजी॥ काम
धेनूदेउनिसहजी॥ अजाघेतलीपालदें॥५॥ निजसुरवदेउनघेतलेंदुःख॥ कस्तू
रीदेउनीघेतलीरारव॥ सोनदेउनीसुरख॥ शोणजेसंघेतलें॥६॥ हंसदेउनघेत
लाकाग॥ चिप्रदेउनिघेतलामांग॥ सुक्तदेउनीसुरंग॥ गुंजजेसीघेतली॥७
देवोनियांगयकेलें॥ घेतलीअर्फीचींफळे॥ ज्ञानदेउनीघेतलें॥ अज्ञानत्वजेसैं
॥८॥ तैसेंचसुदेवेंकेलें॥ कृष्णदेउनीमायेसींआणिलें॥ तंवतेकन्याकोल्हाळें
रडतांकळलेंरसकां॥९॥ चहूंकडूनसेवकधांवत॥ रायादेवकीझालीप्रसूतां
येरूउरलात्वरित॥ पिशाचवतधांवतसे॥२१०॥ बिडालकधांवेमूषकावरी॥
तैसाआलाबंदिशाळेभीतरी॥ कोठेंगेकोठेंआठवाअरी॥ सणोनियांधीट्वालत
॥११॥ तोदेवकीमूणेबंधू॥ करूनकोपेवदावधू॥ देवकीरडेकरीरखेदु॥ काळ
बतीयेतसे॥१२॥ देवकीबोसंगांघेवूनिबेसली॥ कंसओदीततयेवेजी॥ पुत्रकीं
कन्यानाहींओळखिली॥ रात्रीमार्जीतेधवां॥१३॥ रागेभोवंडीदुराचारी॥ आ
पटावीजंवशिळेवरी॥ तंवतेमहाशक्तीझडकरी॥ गेलीअंबरींनिघूनियां॥१४
॥ सहस्रकडकडतीचपळा॥ तैसाप्रलयतळावतला॥ कंसभयभीतझाला
॥ घैरीगेलालाहार्तींचा॥१५॥ कंसजंववरतीपाहे॥ तंवतेमहाशक्तीतळपताहे॥
तेजअंबरींसमाये॥ बोलेकायकंसासीं॥१६॥ अरेमूढादुराचारा॥ महाम
लीनारवळानिघूरा॥ तुझावैरीपामरा॥ पृथ्वीवरीवाढतसे॥१७॥ ऐकतांच
ऐसेंचन॥ धगधगिलेंकंसाचेमन॥ शक्तीगेलीअदृश्यहोऊन॥ कंसआला
मंदिरासीं॥१८॥ श्रीकृष्णकथामुक्तमाला॥ सभाग्यश्रोतेहोपालागळां॥
ब्रह्मानंदश्रीकृष्णपुतळा॥ धन्यगोकुळाकरीलनो॥१९॥ तुमच्याहृदयगो

(१४०)

उपयुक्तकथासंग्रह.

कुली ॥ शान्तियशोदेजवली ॥ शेजेपहुडंतावनमाळी ॥ पुराणपुरुषतोपहा
॥ २२० ॥ ब्रम्हानंदमूणे श्रीधर ॥ धन्यगोकुळपवित्र ॥ जे ये अवंतरतायादवे
॥ २१ ॥ त्रिभुवनसुंदरजगदात्मा ॥ २१ ॥ इति श्रीकृष्णजयंतीकथासमाप्ता ॥

अथ पिठोरी कथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ जयजयश्रीजगदंबिके ॥ अनंतकोरीब्रह्मांडनायिके ॥
धर्मार्थकाममोक्षदायिके ॥ नमामाझे तव चरणीं ॥ १ ॥ तूंचि अखिलजग-
नियंत्री ॥ उत्पत्तिस्थितिप्रलयकत्री ॥ भक्तकामनापूर्णधित्री ॥ रमासावि-
त्रीतूंचिपै ॥ २ ॥ तूंचे दशास्त्रांसीअगोचर ॥ मायातीतसच्चिदक्षर ॥ त्रिगुणा-
तीतपरात्पर ॥ निर्विकल्पपरब्रम्ह ॥ ३ ॥ त्वत्कृपाहोतांअंधपांगूल ॥ वेगेंतंघि-
तीमहाअचळ ॥ आणिसुकेहोतीसुवाचाळ ॥ निर्जरगुरुतुल्यपै ॥ ४ ॥ त्वद्गुण-
समुद्रअगाध ॥ नहोयत्याचाकाणासीबोध ॥ ऐसंअसोनीसीमतिमंद ॥ वर्ण-
नासिद्धजाहलें ॥ ५ ॥ परीतुझे तुजपुढेंबोलतां ॥ कायसांकडेंमजआतां ॥
अवधीतुझ्याकृपेचीसत्ता ॥ कांहींन्यूनतानहोय ॥ ६ ॥ जेकायावाचामनेंक-
रुनी ॥ मस्तकदेवितीतवचरणीं ॥ तथासींतुमसन्नहोउनी ॥ बुद्धीदेसीउत्तम-
॥ ७ ॥ यालागींमनोभायेंकरून ॥ तवचरणींकरूननिमन ॥ पिठोरीकथामह-

पिठोरीकथा.

(१४१)

दारव्यान ॥ यथा मतीवर्णितो ॥८॥ नैमिषारण्यामाजीनिश्चिती ॥ सूतसांगे
 शौनकाप्रती ॥ तीचकथा ऐकिजे श्रोती ॥ सावचिनें करूनियां ॥९॥ एकेस
 मर्षी गजास्यमाता ॥ श्रीपार्वतीशंकरकांता ॥ कैलासपर्वती आनंदभरिता
 ॥ बैसली असे म्बेच्छेने ॥१०॥ तों ते ये ये उनी इंद्राणी ॥ विनंती करी हस्तजोडनी
 ॥ ह्मणे आदिमाये जगज्जननी ॥ सर्वज्ञपूर्ण आहोसितू ॥११॥ तरी सर्वघ्नतां-
 माजी श्रेष्ठ ॥ यदा चरणे गती वरिष्ठ ॥ आणिवंध्ये सिपुत्रते जिष्ठ ॥ होय ऐसें ब्र-
 तकथी ॥१२॥ ऐसें ऐकतां शर्चाचे वचन ॥ पार्वती म्हणे धन्य धन्य ॥ लोकहिता
 र्थकैलासिमय ॥ ह्मणोनि गुह्यसांगते ॥१३॥ पूर्वी श्रीधरनाम एक ब्राम्हण ॥
 असता झाला धनसंपन्न ॥ तयार्चीपार्यां सुमित्राजाण ॥ पतिव्रता अग्रेसर
 ॥१४॥ तियंसीं झाले आठपुत्र ॥ त्यां माजी शंकरनामें थोर ॥ तयार्चीपत्नी अ-
 तिसुंदर ॥ विदेहानाम तिचे वें ॥१५॥ ती शंकरपत्नी प्रतिवर्षी ॥ श्रावणमास
 कुहू तिथीसीं ॥ श्वशुरपित्याच्या आद्ध दिवशीं ॥ होत असे प्रसूत ॥१६॥
 आणिकांढिकांलें करून ॥ झालें अपत्य जायमरोन ॥ ऐसे लोटतां बहुत दिन
 ॥ कांहीं उपायचालेना ॥१७॥ पुनः आद्धां हीं होतां प्रसूत ॥ सुमित्रा होय अ-
 तिदुःखिता ॥ त्या स्नुषेसीं अर्षकासहित ॥ गृहाबाहेर घालवी ॥१८॥ मग ती
 विदेहाबाळतिणी ॥ नूतन बाळलावूनि स्तनी ॥ अतिदुःखित बिचारी मनीं ॥ का-
 य आतां करावें ॥१९॥ साम्भूसासरापती देवर ॥ जावानण दाअति निष्ठुर ॥ विना
 पराध गृहाबाहेर ॥ मजबळंची दवडिती ॥२०॥ आतां कोणासीं जाउं शरण ॥
 कोण करील माझें रक्षण ॥ मातापितर बांधव जन ॥ ते ही दूर गहिन्ते ॥२१॥ का-
 य म्यां केलें पूर्वी पाप ॥ तेच हे उदेलें आपें आप ॥ कीना हींच केलें कांहीं तप ॥ ह्मणो-
 नि ऐसी गत झाली ॥२२॥ ह्मणे करकटाकोठें जावें ॥ कवणे ठायीं बैसावें ॥
 आणिक वणे परी रक्षावें ॥ यातान्ह्यासीं ॥२३॥ हे जगज्जीवना कैलासनाथा
 ॥ दीनरक्षणा पार्वती कांता ॥ तुज वांचोनी मजरसिता ॥ दुजाकांणी नसेवी
 ॥२४॥ तूच माझी माता वितरें ॥ बंधु आसस्व सोयरे ॥ तुज वीण अन्यतारणा
 रे ॥ यासंकीर्तन सतीपें ॥२५॥ आतां धांवधांव गात्रिपुरारी ॥ या अर्षकाचे र-
 क्षण करीं ॥ ऐसें बोलोनी ती सुंदरी ॥ भूमि सीपडे निश्चेष ॥२६॥ पुनः होउनी

सावधान ॥ प्रारब्धभोगभोगित्याविण ॥ सहस्रावधीकरितांयत्न ॥ न
 सुदेकदानिश्चये ॥ २७ ॥ यास्तवशोकेंकायकरावें ॥ मार्गसांपडेतिकडेजा
 वें ॥ आळियाप्रारब्धाभोगावें ॥ होणारतेंचुकैना ॥ २८ ॥ ऐसाकरूनिमनीं
 विचार ॥ तद्दयकेलेंअतिगंभीर ॥ आणिअर्भकासहितसत्वर ॥ ग्रामाबाहेर
 निघाली ॥ २९ ॥ तोंपुढेंजातांमार्गबहुत ॥ पाहोनिझालीमनींचकित ॥ आणिध
 रावाकोणतापंथ ॥ हेंकांहींचसुचेंना ॥ ३० ॥ मगसर्वमार्गसोडून ॥ एकेमा-
 र्गेंकरितांगमन ॥ सिंहव्याघ्रादिश्वापदींपूर्ण ॥ वनाप्रतीपाचली ॥ ३१ ॥ तों
 मृदुपदींकंदकरुती ॥ नभींमेघगर्जनाकरिती ॥ आणिविद्युस्ततात्याचम-
 कती ॥ पर्जन्यवृष्टीहोतसे ॥ ३२ ॥ ऐशाप्रसंगापाझारी ॥ हकूहकूतीगमन
 करी ॥ तोंसरळमार्गेंपनांतरीं ॥ स्पष्टकोठेंदिसेना ॥ ३३ ॥ मगहोउनीचकित
 चित्ता ॥ चहूंकडेभ्रमणकरितां ॥ जेथेंहोतीउत्तमसरिता ॥ तयेम्यळींपात-
 ली ॥ ३४ ॥ त्यानदीचासुंदरकांठ ॥ तेथेंहोताएकमठ ॥ त्यामार्जीप्रमदाथेष्ठ
 ॥ राहतअसेएकपें ॥ ३५ ॥ तीमगधीश्वरीविदेहेसीं ॥ पाहोनिविचारीस्वमा
 नसीं ॥ सर्वलक्षणींसंपन्नऐसी ॥ कोणाचीहीसुंदरीसे ॥ ३६ ॥ आणिऐशा-
 चाघोरवनांत ॥ अतिनूतनअर्भकासहिता ॥ कायकारणझालीप्रसन्न ॥ हेंकां
 हींचकळेना ॥ ३७ ॥ ऐशाप्रकारेंमगधीश्वरी ॥ विचारकरूनिचांअंतरीं ॥ म
 गम्हणेबोतूसुंदरी ॥ कोणकोरीलआहेसीं ॥ ३८ ॥ झोटिंगवेताळयाक्षींपूर्ण
 ॥ ऐसेअतिप्रियानकहेंकानन ॥ येथेंयावयाकायकारण ॥ शीघ्रजाईतूयेथु
 नी ॥ ३९ ॥ नातरीझोटिंगयक्षवेताळ ॥ येउनिआतांतुजसींसचाल ॥ सर्वेचि
 मारुनीभक्षितील ॥ हेंजाणतूनिश्चये ॥ ४० ॥ ऐसेवचनमगधिपेचें ॥ एको
 निविदेहासुंदरबाचे ॥ ह्मणोमीदेवीसांगत्येंसाचें ॥ एकाग्रचित्तेंअवणकरीं ॥
 ४१ ॥ मीजातीचीअसेंब्राम्हणी ॥ विदेहानामेंशंकरपत्नी ॥ श्वशुरपित्याच
 आद्धिनीं ॥ प्रसूतहोत्येंप्रतिवषीं ॥ ४२ ॥ आणिकांहींकालेंकरून ॥ झाले
 आपत्यजायमरोन ॥ ऐसेलोटेलेबहुतदिन ॥ उपायकांहींनचलेची ॥ ४३ ॥ पु
 नअभ्रपूवचत ॥ आद्धिनींमीझालेंप्रसूत ॥ म्हणोनिमातेंअर्भकासहित
 ॥ ग्रामांतूनघालविलें ॥ ४४ ॥ यास्तवहेंवनसेविलें ॥ आणिनूतनबालकहेंही

पिठोरीकथा.

(१४३)

सेलें॥ आतांवांचोनीकापपत्ते॥ सार्यकफाजन्माचें॥ ४५॥ आणिऐसि
चासंकरामाझारी॥ झोटिंगमजनखातीजरी॥ तरीकल्याणमाझेकेशाप-
री॥ सांगसुंदरीहोईल॥ ४६॥ ऐसेंतियेचेंवचनऐकुनी॥ मठाधिपातीच-
क्रितमनी॥ म्हणेविदेहेऐकेशवणी॥ युक्तीएकसांगत्यें॥ ४७॥ अब्रवावण
मासअमातिथी॥ निशीथसमयहोतांयथार्थ॥ चवसष्टदेवतापूजनार्थ॥
दिव्ययोग्यादियेथेंयेती॥ ४८॥ त्यातवकामनापूर्णकरिती॥ आणिस्वर्वा-
पुत्रावांचविती॥ तरीपाबिल्वपत्रांमाजीनिश्चिती॥ गुमराहींक्षणमात्र॥
४९॥ ऐसेंतियेचेंऐकोनिवचन॥ विदेहापावलीसमाधान॥ मगबिल्वप-
त्रांमाजीजाण॥ लपोनियांबैसली॥ ५०॥ तोक्षणमात्रेंझोटिंगआले॥
मठाधिपेसींपुसूंतागले॥ मनुष्यगंधसांगवहिलें॥ कोठेनियांयेतोपै
॥ ५१॥ ऐसेतेझोटिंगप्रश्नकरिती॥ परीउत्तरनेदीचकांहींती॥ तोंचवसष्टदे-
वतात्यानिशीथीं॥ दिव्ययोग्यादिप्राप्तझाल्या॥ ५२॥ मगअनेकविधर-
त्नेंसीं॥ आणिनानाफलतांबूलेसीं॥ निविष्टरेशामठदेवीसी॥ करित्या-
झाल्याआढान॥ ५३॥ मगपूजाकरोनीयथाविध॥ चतुःषष्टिदेवीत्यावि-
श्रुद्ध॥ हांकमारितीकोणसन्निध॥ अतिथीआहेकींयेथें॥ ५४॥ मगती-
विदेहाशंकरपंती॥ प्रकटझालीबिल्वपत्रांतुनी॥ आणिनम्रपणेंहस्तजो-
डुनी॥ विनंतीकरीदेवीसीं॥ ५५॥ हेचतुःषष्टिमातेकल्याणी॥ मीअतिथी
आहेब्राम्हणी॥ परीअशुचित्वमजलागुनी॥ बालकमाझेमृत झालें॥ ५६॥
तेंचिधेउनीमृतबालक॥ तवाग्रींझाल्येंप्रासदेखा॥ आणिवारवारगर्भअ-
नेक॥ मृत्युपावतीनिर्धारें॥ ५७॥ परीआजदेवीचेचरण॥ देखिलेम्हणोनी
झाल्येंधन्या॥ तरीआतांरूपाकरोन॥ ममार्भकवांचवाचें॥ ५८॥ आजपा-
सुनीमाझेपुत्र॥ दीर्घायुव्हावेनिरंतर॥ हाचदेउनीमजसींवर॥ इच्छामाझी
पूर्णाकीजे॥ ५९॥ ऐसेंतियेचेंदीनवचन॥ ऐकुनिदेवीझालीप्रसन्न॥ आणि
म्हणेविदेहेकारण॥ नैवेद्यप्रक्षणकरींहा॥ ६०॥ माझियाप्रसादेंकरूनी॥
अष्टपुत्रहोतीतुजलागुनी॥ विद्याविनयसंपन्नगुणी॥ दीर्घायुजाणनिश्च-
यें॥ ६१॥ आणिइहलोकींतसौभाग्यपूर्ण॥ पुत्रपौत्रादिकुटुंबंसीजाण॥

पतीसहितराज्यभोगून॥ अंतीपावसीस्वर्गासीं॥ ६२॥ आतांविदेहेतुंस
 त्वरी॥ येथूनजाईआपुल्याघरीं॥ चिंतानकीजेहृदयांतरीं॥ पूर्णकरीन
 मनोरथ॥ ६३॥ ऐसेंदेवीचेंअभयवचन॥ ऐकूनिकरीसाष्टांगनमन॥ आ
 णिकरूनिनैवेद्यभक्षण॥ स्वगृहासींपरतली॥ ६४॥ मगयेवोनीस्वमंदि-
 रासीं॥ सासूस्वशूरभ्रतारादिकांसीं॥ सांगूनिझात्यावृत्तांतासी॥ आ
 नंदेंसीराहिली॥ ६५॥ मगकांहीदिवसगेलिचावरी॥ पतिसंगेंविदेहाना
 री॥ अष्टपुत्रप्रसवलीसुंदरी॥ चतुःषष्टिदेवींच्याप्रसादें॥ ६६॥ मगसासू
 स्वशूरपतीदेवर॥ आणिअष्टपुत्रतेपरमसुंदर॥ तयांसहितव्रतपिठोर॥ देवी
 प्रीत्यर्थआचरे॥ ६७॥ ब्राम्हणमुखेवेदमंत्रोच्चार॥ दुंदुभीपरहंचेमहांगज
 र॥ मृदंगनृत्यगायनसुंदर॥ मंगलाचारनानापरी॥ ६८॥ ध्यानावाहनआ
 सनादी॥ षोडशोपचारीयथाविधी॥ पूजाकरूनिधेन्वादि॥ दानेंदीधलीं-
 द्विजांसीं॥ ६९॥ आणिकरीब्राम्हणभोजनें॥ सुवासिनीसीसौभाग्यवाय
 नें॥ देऊनिचवसष्टदेवतांकारणें॥ सुप्रसन्नकेल्यापें॥ ७०॥ त्यादेवींच्याप्र
 सादेंकरूनी॥ परिवारेंसींविदेहाकाभिनी॥ इहलोकींराज्यभोगुनी॥ अं
 तीपावलीस्वर्गासीं॥ ७१॥ पार्वतीभूणेंइंद्राणी॥ चौसष्टदेवीत्याकोणको-
 णी॥ सांगत्येऐकतुजलागुनी॥ सावधचित्तकरूनियां॥ ७२॥ ॥श्लोक॥
 ॥दिव्ययोगी महायोगी सिद्धायोगी गणेश्वरी॥ प्रेताक्षी डाकिनी काली
 कालरात्रि निशाचरी॥ १॥ झंकारीरौद्रवेताली भूतली भूतडावरी॥ उर्ध्व
 केशीविरूपाक्षी शक्रांगी नरभोजिनी॥ २॥ भद्रारी वीरभद्रान्ध्रूषाक्षी
 कलहप्रिया॥ राक्षसी घोररक्ताक्षी विश्वरूपा भयंकारी॥ ३॥ चंडिकाबी
 रकोमारी बाराही मुंडधारिणी॥ सासुरीरौद्रझंकारी भाषिणी त्रिपुरां-
 तका॥ ४॥ वैरवीध्वंसिनीक्रोधी दुर्मुखी प्रेमवाहिनी॥ खड्गांगी दीर्घलबो
 ष्ठी मालिनी मंत्रयोगिनी॥ ५॥ कालाग्निग्रहणी चक्री कंकाली भुवनेश्व
 री॥ कटकी कारिनीरौद्री यमदूती करालिनी॥ ६॥ घोराक्षीकार्मुकी
 तैव काकहृष्टि रधोमुखी॥ मुंडाग्रधरिणि व्याघ्री किंकिणी त्रेप्रभाषि
 णी॥ ७॥ कालरूपाचक्रामारव्या उष्ट्राणी योगपीठिका॥ महालक्ष्मीएक

पिठोरीकथा.

(१४५)

वीरा कालरात्रिश्चपातिका ॥ नमोस्तुवः चतुषष्टीदेवीभ्यः शरणं व्रजे ॥८॥ ऐ
सींहींचवसष्टदेवींचींअभिधानें ॥ कथियेलींआजतुजकारणें ॥ यांप्रतिनामो
च्चारेंनमनं ॥ पूजनकीजेयथाविधी ॥७३॥ ऐसेंहेंपिठोरिकारव्यमहद्वत ॥
सविस्तरेंकथिलेंतुजप्रत ॥ हेंचिभक्तीनेंज्यायोषित ॥ आचरतीजाणप्रतिव
र्षीं ॥७४॥ तयांसींचतुःषष्टीदेवता ॥ प्रसन्नहोउनीकृपासरिता ॥ सर्वत्रैलो
क्यामाजीमान्यता ॥ पुत्रपौत्रादिसुखदेती ॥७५॥ आणित्पादेवीप्रसादें
करून ॥ सुखसौभाग्यसंयुक्तजाण ॥ इहलोकींभोगभोगून ॥ अंतींजाती
स्वर्गासी ॥७६॥ हेंपिठोरीमहदारव्यान ॥ ब्राम्हणमुखेंकरितांश्रवण ॥ सर्व
कामनाहोतीपूर्ण ॥ देवीप्रसादेंकरूनी ॥७७॥ इतिश्रीपिठोरीव्रतकथा ॥ भवि
ष्योक्तझाटीसमाप्ता ॥ यांतअसेजरीन्यूनाधिकता ॥ तरीक्षमाकीजेसज्ज-
नीं ॥७८॥ ॥ इतिश्रीपिठोरीकथासमाप्ता ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अथहरितालिकाकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ जयजपाजीविघ्नेशताता ॥ चिंतिलेंदेशीपार्वतीकांता
चित्प्रकाशकाकैलासनाथा ॥ सर्वसमर्थातुजनमो ॥१॥ तुजसींआतीसक
उन्नधी ॥ पापहारककल्याणरांशी ॥ त्रिभुवनउदेलेंतुझियेकुशी ॥ सकबां

(१४६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

सीतंसुरवदाता ॥२॥ संतसदधरितीशांती ॥ तेणें अर्चिनी पार्वतीपती ॥ सि
द्धसर्वार्थसाधनकरिती ॥ ह्मणोनि गती देसीतयां ॥३॥ ऋषीतपें अर्चिनी तूतें ॥
मुनीलक्ष्मितीलक्ष्मीनिरुतें ॥ भोरेभावि कप्रेमें बहुतें ॥ तुजलागीं पूजिती ॥४॥
तुझिया सहस्रनामा बळी ॥ जेकां बंदी सर्वकाळी ॥ तयां सींप्रसन्नचंद्रमौळी ॥
होउनी स्वपदीं स्थापि सी ॥५॥ शिवशिव ऐसीं दोन अक्षरें ॥ जेकां पढती प्रेमाद-
रें ॥ त्रिविधतापपापसारे ॥ नासूनि मुक्ती देसीतयां ॥६॥ तुझियाना माची अ-
पारशक्ती ॥ तेथें जगाचीं पापें किती ॥ सर्व अपाय उडुनि जाती ॥ अज्ञान भ्रांती सो-
डितां ॥७॥ अज्ञान तमें व्यापिले जन ॥ ह्मणोनि मानिती नामें गौण ॥ नामा परतें
श्रेष्ठ साधन ॥ बैलोक्यामाजी दिसेना ॥८॥ नामें चितरले सनकादिक ॥ ह्मणोनि
नामाचा प्रताप अधिक ॥ नामा परता मंत्र आणिक ॥ कोठें कोणी न वर्णिला ॥ ९ ॥
व्यक्त अव्यक्त अपारनामें ॥ सगुणनिगुण बीजोक्त परमें ॥ वेदशास्त्रें आनंदनेमों ॥
स्वरूपें अपार वर्णिती ॥१०॥ ह्मणोनि तुझिये नाम कीर्तनी ॥ सदा प्रेमलागो भजनीं
॥ हें चिमागणें कैवल्यदानी ॥ पूर्णकर्ता तूं चिपें ॥११॥ भविष्यपुराणीं श्रीशंकर ॥ पा-
र्वतीप्रती होउनि सादर ॥ कथासांगे सविस्तर ॥ हरितालिकाव्रताची ॥१२॥ नैमि-
षारण्यामाजी सूत ॥ सांगते झाले शौनकाप्रत ॥ तीच कथा सावध चित्त ॥ होउ-
नि श्रोतीं परिसिजे ॥१३॥ कैलासनामामहापर्वत ॥ शिखरतया चें स्तर खचित ॥
तें थें बैसोनी उमाकांत ॥ आत्मानं दींडुल्लुतसे ॥१४॥ तो गंगास्यमाता श्रीभवानी
॥ शंकराप्रती हस्तजोडुनी ॥ ह्मणे भक्तवत्सला पिनाकपाणी ॥ मजसी सांगें एक
गुह्य ॥१५॥ सर्वधर्मां मध्ये धर्म श्रेष्ठ ॥ आयासाविण फलवरिष्ठ ॥ पाविजे ऐसें
कर्म उत्कृष्ट ॥ मज कारणें सांगिजे ॥१६॥ कोणत्या दानें कीं व्रताचरणें ॥ यास झाला
सीतूं मज कारणें ॥ हें विस्तारुनी मज सांगणें ॥ प्राणनाथारूपा कुवा ॥१७॥
ऐसें ऐकूनि पार्वती चें वचन ॥ शिवस्मरणें नूं भवानी धन्य ॥ तुज ऐसी हें त्रिभुवन ॥
शोधितां गरीन मिळेची ॥१८॥ जों तां कैलासी प्रभु उत्तम ॥ नकळे तयाचें कोणा-
सि वर्म ॥ आहे तुज बरी माझे प्रेम ॥ अति शयित सर्वदा ॥१९॥ यास्तव हिमनग-
वंदिनी ॥ परमगौप्य तुजलागुनी ॥ कथितों सर्गजगामिनी ॥ श्रवणकीजे ए-
कचितें ॥२०॥ मग म्हणे हेरंबतात ॥ ज्या व्रताचा महिमा अद्भुत ॥ अत्यायासें

हरितालिकाकथा.

(१६७)

फलअनंत ॥ मासहोयज्याव्रते ॥ २१ ॥ देवांमजीश्रेष्ठनारायण ॥ कीनयग्रहांमा
जीचंडकीर्ण ॥ कींडुगणांमाजीनिशारमण ॥ पक्ष्यांमार्जाविनतामुत ॥ २२ ॥
किंवामृगांमार्जापंचानन ॥ सर्ववर्णांतश्रेष्ठब्राम्हण ॥ कींपुराणांमार्जाभारत
जाण ॥ सर्पजातींतशेषजैसा ॥ २३ ॥ तैसेंहंहरितालिकाव्रत ॥ सर्वव्रतांतश्रेष्ठ
यथार्थ ॥ ज्याचेआचरणेंपापपर्वत ॥ दग्धहोतीक्षणमात्रे ॥ २४ ॥ ऐसियाउ-
त्तमव्रतासीं ॥ शुक्रपक्षमाद्रपदमासीं ॥ हस्तयुक्ततृतीयसीं ॥ आचरलीस
यथाशाम्ना ॥ २५ ॥ त्याव्रताचरणेंकरून ॥ पावलीसमाझेअर्धासन ॥ जंत्र
ह्यादिकांसींअप्राप्यजाण ॥ बहुपुण्येंकरूनी ॥ २६ ॥ ऐसेंबोलतांउमाकांत ॥
हस्तजोडुनीउमाविनवित ॥ मीतवचरणींशरणागत ॥ आदिपुरुषापरब्रह्मा
॥ २७ ॥ धन्यधन्यतूंशूलपाणी ॥ स्तवनकरितीवेदवाणी ॥ तुझामहिमानजा
णेकोणी ॥ ब्रह्मादिकांअगोचर ॥ २८ ॥ तुझेस्तवननित्यजेकरिती ॥ त्यांचेम-
नोरथपूर्णहोती ॥ आणिकलिकालासीनमानिती ॥ तुझ्याप्रसादेंकरूनी ॥
२९ ॥ अपारतुझानाममहिमा ॥ भक्तांच्यापुरविसीसर्वकामा ॥ अंतीनिस्तीनि
जधामा ॥ कृपानिधीशंकरा ॥ ३० ॥ आतांदयाकरूनीप्राणनाथा ॥ पुरधींमाझ्या
मनोरथा ॥ पूर्वीकैसेकलेंव्रता ॥ तेंयथार्थमजसांगा ॥ ३१ ॥ ऐसेंगिरिजेवेंवच-
नऐकुनी ॥ बोलेकृपाकूशूलपाणी ॥ श्रवणकर्णींभवानी ॥ पूर्ववृत्तांतसांगितो
॥ ३२ ॥ पर्वतांमार्जाअग्रेसर ॥ हिमवान्नामाधराधर ॥ नानाधातूचित्रविचित्र ॥ अ-
नेकरंगींसुशोभित ॥ ३३ ॥ देवगंधर्वस्त्रिहचारण ॥ किन्नरगुह्यकअप्सराजाण
॥ नानाकौशल्यंनृत्यगायन ॥ सदाजेथेंआचरती ॥ ३४ ॥ आसताल्लालादिन
ग ॥ व्याघ्रसिंहहरिणादिमृग ॥ मयूरशक्रकाकादिवग ॥ यांहींव्याप्तसर्वदा
॥ ३५ ॥ स्फटिकवैडूर्यकंचन ॥ इंद्रीलादिरत्नांपूर्ण ॥ शृंगेंज्याचींशोभायमा-
न ॥ गगनचुंबितअसतीपै ॥ ३६ ॥ ऐसाजोतोहिमवानुपर्वत ॥ अनेकप्रकारीं
शोभिवंत ॥ त्याचरीराहूनिअत्यद्भुत ॥ तीक्ष्णव्रतत्यांकेले ॥ ३७ ॥ अधोवदनं
धूम्रपान ॥ द्वादशवर्षेपर्यंतपूर्ण ॥ मगचवसष्टवर्षेपरिपूर्ण ॥ पक्षपणेंभुक्षि-
सी ॥ ३८ ॥ ग्रीष्मीपंचाग्नीसेविसी ॥ जलींनिमग्नमाघमासीं ॥ आवणांतपर्व
न्यघेसी ॥ अंगाचरीसर्वकाळ ॥ ३९ ॥ ऐसेतुझेकष्टबहुत ॥ पाहुनीदुःखीजाह-

लातात ॥ मगविचारकरीतोमनांत ॥ कन्याघापीकवणासी ॥ ४० ॥ ऐसाहो
 उनीचिंताक्रांत ॥ बैसलाअसेतोहिमपर्वत ॥ तंवतेथेंपरमेष्ठिसुंत ॥ नारदकु-
 षीपातला ॥ ४१ ॥ मगनारदासिदेउनिविष्ट ॥ अर्घ्यपाद्यादिपूजोपचार ॥ अपु-
 नीहिमाद्रीबद्धकर ॥ करीविनंतीअत्यादरें ॥ ४२ ॥ नारदस्वामिन्मुनिप्रेषा ॥ आ-
 जिमाझाभाग्योदयमोठा ॥ तुझ्यादर्शनेंसर्वकष्टां ॥ नाशझालानिश्चये ॥ ४३
 ॥ आजिकांझालेंजीआगमन ॥ हेंसांगणेंमजसींकृपाकरून ॥ भवत्कार्यकरा
 वयाजाण ॥ सिद्धअसेहादास ॥ ४४ ॥ ऐसीऐकोनिपर्वताचीवाणी ॥ आनंदें
 बोलेनारदमुनी ॥ जोवैकुंठवासीचक्रपाणी ॥ त्याणेंप्रेषितमीअसें ॥ ४५ ॥ यो-
 ग्यवस्तुयोग्यासिदान ॥ कीजेऐसेंबोलीसज्जन ॥ यास्तवतवतनयारत्न ॥
 वासुदेवइच्छितो ॥ ४६ ॥ वासुदेवासहस्रदेव ॥ ब्रम्हाइंदनसेकींशिब ॥ ह्यणो
 निकन्याघापीतव ॥ माझेमतेऐसेंची ॥ ४७ ॥ ऐसीऐकूनिऋषीचीवाणी ॥ हि-
 माद्रीबोलेहस्तजोडुनी ॥ ज्यास्तवस्वयेंशार्ङ्गपाणी ॥ कन्यापाझीडच्छितो ॥
 ४८ ॥ तस्मात्पासीहेंकन्यारत्न ॥ देउनिइच्छाकरितोपूर्ण ॥ ऐसेंऐकतांगानाचें
 वचन ॥ गेलामुनीवैकुंठा ॥ ४९ ॥ मगतेथेंनारदमुनी ॥ ठेवुनीमस्तकविष्णुचरणीं
 ॥ प्रेमभरेंसद्गवार्णा ॥ हरीप्रतीबोळतसे ॥ ५० ॥ चक्रपाणींदवाधिदेवा ॥ म्यां
 जाउनीहिमवद्धावा ॥ लभनिश्चयकरूनिबरवा ॥ तवकार्यसाधिलें ॥ ५१ ॥
 इकडेहिमयान्पर्वत ॥ जाउनिबोलेपार्वतीप्रत ॥ कन्येतुझापिवाहनिश्चित ॥
 विष्णुसंगेयोजिला ॥ ५२ ॥ तेंतातवचनऐकुनीगोरी ॥ दुःखितहोत्सार्तासखी
 मंदिरीं ॥ येउनिपडलीसेभूमीवरी ॥ अतिविलपतआक्रोशें ॥ ५३ ॥ ऐसातोतु-
 झाअनर्थपाहुन ॥ सरवीबोलेसुंदरवचन ॥ कायझालेंदुःस्वकारण ॥ तेंमजसीं
 सांगणें ॥ ५४ ॥ जेंअसेलतवइच्छित ॥ तेंपूर्णकरीनमीयथार्थ ॥ अन्यथानाहीं
 कदाबोळत ॥ सत्यसत्यजाणपां ॥ ५५ ॥ ऐसेंतइचनपार्वती ॥ ऐकूनिबोळि-
 लीसीसखियेप्रती ॥ मनोभावेमीकैलासपती ॥ अतारकेलाअसेजाण ॥
 ५६ ॥ ऐसेंअसूनिमाझातात ॥ अर्पितोमातेविष्णूप्रत ॥ यास्तवआतांमीदे-
 हांत ॥ करितेंमत्यजाणातूं ॥ ५७ ॥ मगसरवीबोलेवचन ॥ तातनजाणेऐसेंका-
 नन ॥ जेथेंअसेलतयेंजाउन ॥ कालक्रमणाकरूया ॥ ५८ ॥ ऐसानिश्चयउभय

हरितालिकाकथा.

(१४०)

कुमरी ॥ कुरूनिगेन्यातघोरकांतारीं ॥ हिकडेहिमाद्रीघरोपरीं ॥ शोधकरीक-
न्येचा ॥ ५९ ॥ म्हाणेदानवींकिंवा निर्जरीं ॥ गंधर्वयक्षींवाकिन्नरीं ॥ नेलीमाझी
कोणीकुमरी ॥ तेंमजकांहींनकळेचीं ॥ ६० ॥ नारदाग्रींमीसत्यवचन ॥ बोलूनि
आतांविष्णुकारण ॥ कायदेद्रुंऐसेंम्हाणून ॥ पडिलाअसेमूर्च्छित ॥ ६१ ॥ मग
हाहाकारकरूनिलोक ॥ धांवतआलेपर्वतांतिक ॥ सावधकरुनीपुसतीदेख
॥ नगामूर्च्छाकांआली ॥ ६२ ॥ नगाम्हाणेहोमित्रमंडळी ॥ ममकन्याकोणी
चोगिरी ॥ कींसर्पसिंहादिकींसक्षिणी ॥ हेंकांहींचकळेना ॥ ६३ ॥ ऐसेंबोलो-
नीपर्वतेद्रुं ॥ शोकसंतसंचिंतानुर ॥ होद्रुनिसवीकाननांतर ॥ शोधालागींक-
न्येच्या ॥ ६४ ॥ इकडेसखीसहितनूंगीरी ॥ जाद्रुनिभयंकरकांतारीं ॥ अनिर-
म्यनदीच्यातीरीं ॥ महादरीदेखिली ॥ ६५ ॥ मगत्यागुहेतकेलासिवास ॥ महा
पुण्यकारकतोदिस ॥ शुक्लनृतीयाभाद्रपदमासा ॥ हस्तनक्षत्रउत्तम ॥ ६६ ॥
तद्दिनींतेपेंवालुकाआणून ॥ सरवीपार्वतीलिंगजाण ॥ ऐशामूर्तिकरुनिती-
न ॥ पूजाकेलीयथाशास्त्रे ॥ ६७ ॥ अन्नभोगादिसर्ववर्जिलें ॥ अहोरात्रजाग-
रणकेलें ॥ माझेयशउत्तमगाडलें ॥ नृत्यकरितलिंगाप्रती ॥ ६८ ॥ ऐसेंकेलें
सित्वाघ्रताचरण ॥ तेणेंकांपेमाझेआसन ॥ मगमीहोउनीसुप्रसन्न ॥ तुजजव-
ळीपातलों ॥ ६९ ॥ तेव्हांमीबोललोंतुजप्रती ॥ प्रसन्नझालोंसेंपार्वती ॥ बरमा-
गावासत्वरगती ॥ पूर्णकरीनतवडुच्छा ॥ ७० ॥ ऐसेंऐकोनीमाझेवचन ॥ बोल-
लीसतूंआनंदेंपूर्ण ॥ जरीझालासीईशाप्रसन्न ॥ तरीहोईतूंममकांत ॥ ७१ ॥
मगमीतथान्तुऐसेंम्हाणोन ॥ सत्वरपावलोंकैलासभुवन ॥ तिकडेत्वांप्रभातीं
विस्मर्जन ॥ नदीमार्जीपेंकेलें ॥ ७२ ॥ मगसखीसहितपारणाकरून ॥ नदीती-
रींकेलेंसिगधन ॥ इकडेपर्वतवनोपवन ॥ तवशोधार्थहिंडतसे ॥ ७३ ॥ फिर
तांफिरतांघोरकांतारीं ॥ पर्वतपातळानदीतीरीं ॥ तोंतेथेंत्याउभयकुमरी ॥
निद्रितत्याणेंदेखिल्या ॥ ७४ ॥ मगतोतेव्हांहिमवानपर्वत ॥ जवळीयेउनीतु-
झांउठवीत ॥ तुजलाकसेनीअंकारोपित ॥ नेत्रींसांडीदुःखाश्रु ॥ ७५ ॥ ह्मणे-
सुंदरीममकुमरी ॥ कांआलीसघोरकांतारीं ॥ कोणतीडुच्छातवअंतरीं ॥ ती
मजशीघ्रसांगिजे ॥ ७६ ॥ मगत्वांसांगितलेंपर्वतासीं ॥ माझापूर्णहेनुशंकरा

पासीं ॥ असूनि तू अन्यथा करि सी ॥ यास्तव अरण्यसे बिलें ॥ ७७ ॥ आतां मज-
 सीं अर्पिशी ईश्वरा ॥ तरीच मी येई न घरा ॥ नाही तरी सेवीन कांतां रा ॥ हाच मा-
 झानि श्रव्य ॥ ७८ ॥ मगत आस्तु मूणोनी पर्वतें ॥ त्वत्सहजा उनी स्वगृहांतें ॥ वि-
 वाहविधी करूनि तूतें ॥ मज कारणें अर्पिती ॥ ७९ ॥ ऐशिया त्या व्रतप्रभावे करू-
 न ॥ पावली समाझे हें अर्धासन ॥ अद्यापी मी हें व्रत राजजाण ॥ कोणासि नाही
 सांगीतलें ॥ ८० ॥ आली मूणजे सखी जाण ॥ तिणें केलें तुझे हरण ॥ मूणोनि
 व्रतासि अभिधान ॥ हरितालिका ऐसे पै ॥ ८१ ॥ स्तूत मूण हो शो न कादिक ॥
 ऐसे हें पूर्वकथानक ॥ सांगता झाला जगनायक ॥ गिरिजे प्रती प्रेमानें ॥ ८२ ॥
 मग पार्वती बोले शंकरा प्रत ॥ कोणी करावें हें उत्तम व्रत ॥ आपि विधी कैसेलें
 यथार्थ ॥ निरोपी काय मुण्य फळ ॥ ८३ ॥ शंकर म्हणे हो पार्वती सीं ॥ ऐकें सांग
 तो यथार्थ विधी सीं ॥ नारींनीं करावें याम हा व्रता सीं ॥ सौभाग्येच्छा असे-
 लजरी ॥ ८४ ॥ कर्दली वृक्ष स्तंभ आणून ॥ करावें मरचर शोभायमान ॥ नाना
 वर्ण विचित्र वितान ॥ पट्टवस्त्री कीजिये ॥ ८५ ॥ सुगंध चंदन गृहमार्जन ॥ आ-
 णि भेरी मृदंग वाद ॥ नाना मंगल गीत गायन ॥ आनंदें सीं आचरावें ॥ ८६ ॥
 ऐसा उत्साह बहूत करीत ॥ सुंदर मखरी सुशोभित ॥ बालुका लिंग सखी गो-
 रीसहित ॥ उत्तमासनीं स्थापारें ॥ ८७ ॥ मग वस्त्रोपवस्त्राग धपुंष्य ॥ कंठ सू-
 त्रादि भूषणें अमूप ॥ सौभाग्य द्रव्यें धूप दीप ॥ नाना विधनें वेद्य ॥ ८८ ॥ रंभा फ-
 ल नारिंग जंबीर ॥ दाडिंब कर्कटी बीज पूर ॥ पूगी फल आणि नारिकेर ॥ इत्या-
 दि फलें नाना विध ॥ ८९ ॥ अरतु काढो द्रवकंद मूलक ॥ द्विरोलीं बिरबोळे इत्यादि
 क ॥ ऐसें साहित्य जमवोनी देख ॥ पूजा कीजिये यामंत्रां ॥ ९० ॥ ॥ मंत्र ॥ ॥
 नमः शिवाय शांताय पंचवक्त्राय शूलिने ॥ नंदी भृंगी महाकाल गणयुक्ताय
 शंभवे ॥ ९१ ॥ शिवायै हरकांतायै प्रकृत्यै सृष्टिहेतवे ॥ शिवायै सर्वमांगल्यै
 शिवरूपे जगन्मये ॥ ९२ ॥ शिवे कल्याणदे नित्यं शिवरूपे नमोस्तुते ॥ शिव-
 रूपे नमस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः ॥ ९३ ॥ नमस्ते ब्रह्मचारिण्यै जगद्धात्र्ये न-
 भोनमः ॥ संसाररूपय संतापात्रा हि मां सिंहवाहिनी ॥ ९४ ॥ येन कामेन देवितं
 पूजिता सिमहेश्वरि ॥ राज्यसौभाग्य संपत्तिर्देहि मां ब्रह्मपार्वती ॥ ९५ ॥ ऐशि

हरितालिकाकथा.

(१५१)

यामंभीषोडशोच्चरें ॥ पूजनकरावेअत्यादरें ॥ कथाश्रवणसहभ्रतारें ॥ ब्रा-
 म्हणमुखेंकरावी ॥ १६ ॥ मगकरावेदिजांकारण ॥ हिरण्यआणिवस्त्रान्न-
 दान ॥ यथाशक्तीगोदानकरून ॥ फूयसीद्यावीअन्यविप्रां ॥ १७ ॥ कंचुकीव-
 स्त्रेंनानाभूषणें ॥ अर्पावींसर्वस्त्रियांकारणें ॥ एवंबत्तयाव्रताचरणें ॥ सर्व-
 पापेंदग्धहोती ॥ १८ ॥ आणिसप्तजन्मपर्यंत ॥ उत्तमराज्यहोतसेप्राप्त ॥ तैसें
 विसोभाग्यवर्धन ॥ जन्मोजन्मींअरवंड ॥ १९ ॥ रजतताम्रकिंवाकांचन ॥ की-
 चकअथवामृत्तिकाजाण ॥ यांचेंपात्रउत्तमकरून ॥ त्यामाजीअन्नदेवावे
 ॥ १०० ॥ मगवस्त्रतांबूलदक्षिणेसीं ॥ अन्नतेंघावेंब्राह्मणासीं ॥ ऐसेंकरूनी
 श्रेष्ठव्रतासीं ॥ पारणाकीज्जेअनंदें ॥ १०१ ॥ सादपदशकुतूतीयादिचरीं ॥
 करितीस्त्रियाज्याआहारासीं ॥ त्यापावतीवैधन्यदुःखासीं ॥ जन्मजन्मां
 तरीपै ॥ २ ॥ आणिभोगितीदारिद्र्यदुःख ॥ तैसाविहोयपुत्रशोक ॥ सप्त-
 जन्मपर्यंतदेख ॥ बंध्याहोतीत्यानारी ॥ ३ ॥ श्रीहरितालिकाव्रतदिनीं ॥ उ-
 पवासनकरितीज्याकामिनी ॥ सयानकनरकींपडोनी ॥ दुःखभोगितीक-
 र्कशा ॥ ४ ॥ शंकरम्हणेगेनगकुमरी ॥ ऐशाविधीनेंव्रतजीकरी ॥ स्वपती
 सहिततीनारी ॥ रमेलनित्यत्वत्सम ॥ ५ ॥ आणिअनेकभोगभोगून ॥ अं-
 तींशिवसायुज्यभुवन ॥ प्राप्तहोईलतिजकारण ॥ यांतसंशयनसैपै ॥ ६ ॥
 ऐशाविधीनेंव्रताचरण ॥ करितीनारीत्यांचेंजाण ॥ अरवंडसोभाग्यवर्धन
 ॥ निश्चयेंहोयजन्मोजन्मीं ॥ ७ ॥ शिवम्हणेगेभवानी ॥ हीहरितालिकाक-
 थाकर्णी ॥ श्रवणकरितांपापधुणी ॥ होयअनेकजन्मांची ॥ ८ ॥ आणिया-
 जपेथयज्ञशंभरा ॥ करितांअश्वमेधाचेसहस्र ॥ जेंफलउत्तमपावतीनर ॥
 तेंचिप्राप्तकथाश्रवणें ॥ ९ ॥ इतिश्रीहरितालिकाव्रतकथा ॥ शंकरकृपे-
 नेंझालीसमाप्ता ॥ यांतअसेजरीन्यूनाधिकता ॥ तरीसमाफीजेसज्जनीं
 ॥ ११० ॥ ॥ इतिश्रीहरितालिकाव्रतकथासमाप्ता ॥ ॥ श्रीसांबरसदाशिवा
 र्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

अथगणेशचतुर्थीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ जयजयाजीश्रीसिद्धेश्वरा ॥ सुखदाय-
कापार्वतीकुमरा ॥ सर्वाध्यक्षाजगदुद्धारा ॥ वेदांतसागमातुजनमो ॥ १ ॥ भव
गजउत्तुंगमहाअसुर ॥ तेषैरगडिल्लेसज्ञाननर ॥ म्हणोनितयांतंतूढेमातुर ॥
तारकहोसीदीनबंधु ॥ २ ॥ त्रिगुणगुणाचातूंअससीपती ॥ म्हणोनितूतेंगण
पतीम्हणती ॥ कायवर्णावीतुझीकीर्ती ॥ अपारस्थितीनबोलवे ॥ ३ ॥ अभक्त
जेकांपरमलंड ॥ तेतूतेंम्हणतीचक्रतुंड ॥ ज्याभक्तांसींतंपरमगोड ॥ तेसुसु
खऐसेंवदती ॥ ४ ॥ तूज्ञानांकुशधरोनिहाती ॥ भक्तांसींदेसीपरमगती ॥
वरदअभयउभयहस्ती ॥ आश्वासिसीभक्तांतें ॥ ५ ॥ तूसकळदेवांचेंनिजदे-
वत ॥ तूचिप्रकटूचिगुप्त ॥ तवार्चनकेल्यावैवस्वत ॥ स्पर्शनकरीकल्यांती ॥
६ ॥ सकळविश्वाचातूंसामी ॥ पूर्णानंदापूर्णकामी ॥ नमनकरितोंपादपद्मी ॥
मनोभावेकरूनी ॥ ७ ॥ आतांगणेशचतुर्थीआख्याज ॥ यथामतीकरितोंकथ-
न ॥ न्यूनाधिकतेंक्षमाकरून ॥ श्रवणकीजेसज्जनी ॥ ८ ॥ एकसमयीनैमिषार-
ण्यां ॥ शौनकादिककृषीमिळोनी ॥ प्रभकरितीसूतालागुनी ॥ परोपकारा

गणेशचतुर्थीकथा.

(१५३)

कारणें ॥९॥ शौराणिकबेठहेवृतं ॥ निर्विघ्नपणेंसर्वकार्यार्थ ॥ सिद्धीसजा-
 इनीसर्वकार्यार्थ ॥ कैसेहोयमनुष्यां ॥१०॥ आणिपुत्रपौत्रधनसंपत्ती ॥ कोण
 त्याघतेंप्राप्तहोती ॥ किंवाकलहहोतांदंपत्यांप्रती ॥ सख्यहोयकैसेनी ॥११॥
 आणिबंधुजनामाजीजाण ॥ बैरहोतांपरमदारुण ॥ आणिउदासीनअसतां
 सर्वजन ॥ सुखप्राप्तीकैसेनी ॥१२॥ आणिविद्यार्थीवाणिज्यसमर्थी ॥ कृषि
 कर्मींशत्रुविजयीं ॥ सिद्धीप्राप्तकैसेनीहोई ॥ तेंसांगिजेपिस्तारं ॥१३॥ ऐसें
 ऋषींचेंप्रभुवचन ॥ ऐकूनिस्मृतकरीप्राण ॥ पूर्वीकोरवआणिपांडुनंदन ॥
 यांसींकलहमाजला ॥१४॥ उभयवर्गअपारसेना ॥ घेऊनिआलेसमरंगणा ॥
 तोंप्रभकरीदेवकीनंदना ॥ कुंतीपुत्रयुधिष्ठिर ॥१५॥ म्हणेरुक्मिणीयुद्धींविजय ॥
 निर्विघ्नपणेंप्राप्तहोय ॥ आणिमजप्रतीसर्वराज्य ॥ प्राप्तहोयकैसेनी ॥१६॥ को
 णत्यादेवासींजातांशरण ॥ सर्वमनोरथहोतीपूर्ण ॥ हेंसांगिजेरुपाकरून ॥
 मजकारणेंगोविंदा ॥१७॥ ऐसेंधर्माचेंवचनऐकुनी ॥ आनंदेंबोलेचक्रपाणी ॥
 म्हणेरधर्मांतुजलागुनी ॥ गुह्यएकसांगतो ॥१८॥ उमाउदरसमुद्रवजाण ॥ जो
 शंकरपुत्रगजानन ॥ तपाचेंतूंकरिपूजन ॥ भाद्रपदशकृच्चतुर्थीसीं ॥१९॥ चतु
 र्थीदिनींप्रातःकाळीं ॥ स्नानकरावेंशुक्लतिळीं ॥ मगगजाननमूर्तींकीजेचांग
 ली ॥ निष्कमांत्रसुवर्णाची ॥२०॥ अथवानिष्कार्दसुवर्णाची ॥ किंचारौप्यमय
 करावीसाची ॥ तदभावींजाणमृत्तिकेची ॥ परीवित्तशाक्यकरूनये ॥२१॥ ए
 कदंतशूर्यकर्ण ॥ चारहस्तगजचिंवदन ॥ पाशांकुशधरसूषकराहन ॥ ऐसेंध्या
 नकीजिये ॥२२॥ मगआवाहनआसनादि ॥ षोडशोपचारिंयथाविधी ॥ पंचाष्ट
 तेसींप्रत्यग्विधी ॥ पूजनकीजेभक्तीनें ॥२३॥ तांबूलदक्षिणाकरूनअर्पण ॥ म
 गदूर्वाघेऊनदोनदोन ॥ गंधपुष्पास्ततेसींवाहिजेजाण ॥ गणाधिपादिनाममंत्रां
 ॥२४॥ प्रथमगणाधिपउमापुत्र ॥ अघनाशनविनायकईशपुत्र ॥ सहावेनामअ
 तिपवित्र ॥ सर्वसिद्धिप्रदायकहें ॥२५॥ सातवेनामएकदंत ॥ ईशकहेंआठवें
 यथार्थ ॥ सूपकवाहननवमविरच्यात ॥ कुमारगुरुदहावे ॥२६॥ ऐसींहींदशाना
 मेंपवित्र ॥ एकमंत्रेंदोनदुर्वाकुर ॥ अर्पिताहोतीतेसमग्र ॥ विंशतिसंख्याजाणपें
 ॥२७॥ मगदूर्वाकुरघेउनी ॥ तयासींगंधपुष्पास्तालावुनी ॥ दशानामांचाउच्चा

रकरूनी ॥ शेवटीं जाण अर्पिजे ॥ २८ ॥ ऐशा प्रकारें दूर्वांकुर ॥ एकविंशति अर्पुनी
सुंदर ॥ मगनी राजनादि उपचार ॥ विनायकासीं अर्पावे ॥ २९ ॥ एवं विधो ड-
शोपचार ॥ समासकरूनी पूजा समग्र ॥ एकवीस मोदक सुंदर ॥ घृतपक्क-
रावे ॥ ४० ॥ ते विनायकाच्या पुढें ठेवून ॥ भक्तीनें कीजे नैवेद्य अर्पण ॥ मग त्यां-
तून दश मोदक सदक्षिण ॥ विप्रांकारणें दान द्यावे ॥ ३१ ॥ आणि आपण घ्यावे
दश मोदक ॥ अशोपराहिता तोही एक ॥ विनायकाच्या हस्तीं देव ॥ अत्याद-
रें देईजे ॥ ३२ ॥ मग न मनकरूनी विनायकासीं ॥ गणेश प्रतिमा वस्त्रगुंभेसीं ॥
ब्राम्हणाकारणें सदक्षिणेसीं ॥ दान दीजे भक्तीनें ॥ ३३ ॥ मग नैमित्तिक कर्मक-
रून ॥ इष्टदेव तेचें कीजे पूजन ॥ आणिक रोनि ब्राम्हण भोजन ॥ पश्चात् आपण
भोजन कीजे ॥ ३४ ॥ ऐशा प्रकारें गणेश व्रत ॥ करितां होय जय प्राप्त ॥ हें जा-
णतू धर्मानिश्चित ॥ सत्य सत्य त्रिवाच ॥ ३५ ॥ ऐसें ऐकुनी कृष्णाचें वचन ॥ ध-
र्मराज करी पुनः प्रश्न ॥ गजानन देवता काय कारण ॥ उत्पन्न केसी जाहली ॥
३६ ॥ आणि आद्रपद शक्य चतुर्थी दिनीं ॥ पूजन कीजे काय म्हणोनी ॥ त्वें सर्व हि-
सांगा विस्तारोनी ॥ मज कारणें गोविंदा ॥ ३७ ॥ मग कृष्णामूर्णे रे ऐकें सत्वर ॥
पूर्वीं गजनामें महाअसुर ॥ दैत्यवंशी अति निष्ठुर ॥ कानन कुठार जन्यला ॥ ३८ ॥ देव-
द्वेष ब्राम्हण द्वेष ॥ सदा करी असुरतामस ॥ मृत्युलोकीं करूनि वास ॥ संपदा बहुत
जोडिल्या ॥ ३९ ॥ मृत्युलोकीं आपुल्या बळें ॥ समस्त जिकिली स्थेळी पस्थळें ॥
देश दुर्गपट्टणें विशाळें ॥ राज्य करी अवनीचें ॥ ४० ॥ पृथ्वीमाजी तसकळ संपत्ती ॥
हस्तनिभाणी असुरकुमती ॥ उणी वाटे अमराचती ॥ ऐसें ऐश्वर्य नयाचें ॥ ४१ ॥ देव-
तागारें कृषी ब्राम्हण ॥ संपदा हरूनी केले दीन ॥ पृथ्वीमाजी किंचित् पुण्य ॥ होवुने
दीनि सुरतो ॥ ४२ ॥ चारमुखें ऐसी वार्ता ॥ स्वर्गांकळां शचीच्या कांता ॥ शत्रुवाह-
ला म्हणूनि चिंता ॥ सकळ करिती सुरवर ॥ ४३ ॥ म्हणती असुरवधूनी कुमती ॥ वेगें
हस्त सकळ संपत्ती ॥ दिक्पाळां सहित सेनापती ॥ सिद्ध झाले संघामा ॥ ४४ ॥ ग-
जबाजी पदातीरय ॥ शस्त्रास्त्रेसीं सिद्ध समस्त ॥ होय नियां मृत्युलोकांत ॥ त्रिदश-
सर्व उत्तरले ॥ ४५ ॥ राजासुराची स्थानें सकळ ॥ येवुनियां मांडिला हलकळ होळ ॥ वा-
जेंद्रांचे स्वर्नी प्रबळ ॥ तणें पाताळ दुमदुमिलें ॥ ४६ ॥ कालुककर्णें रणमोहरी ॥ होळ

गणेशचतुर्थीकथा.

(१५५)

दमापेमृदंगभेदि ॥ बाजतांअसुरत्वेकणकुहरां ॥ तुंबळनादभेदला ॥ ४७ ॥ युद्ध-
संकेतवाद्यगंजर ॥ ऐकतांखवळलागजासुर ॥ सेनासिद्धकरूनिसत्वर ॥ युद्ध-
दनामिसळला ॥ ४८ ॥ दोहींसैन्यांझालीदृष्टी ॥ बाणकीदंडघेडनिमुष्टी ॥ जैसीध्री-
आंतींचीवृष्टी ॥ तैसेबाणसोडिले ॥ ४९ ॥ पायभारांचेअचारबळ ॥ येरयेरांहा-
णितीसकळ ॥ उसणेंधार्धारणवेताळ ॥ घ्याघ्याम्हणूनीमारिती ॥ ५० ॥ राउतरा-
णोअश्वभारी ॥ मिसळूनिशस्त्रेहांणितीनिकरीं ॥ खड्गपट्टीशघेडनीकरीं ॥ पर-
स्परांहाणिती ॥ ५१ ॥ रथियांप्रतीरथीमिसळती ॥ शस्त्रेघेडनीत्यावितीस्व्याती
॥ प्रेरणनिवारणकरूनिपुन्ती ॥ एकमेकांमारिती ॥ ५२ ॥ गजस्कंधींचेमहाबीर ॥
येरयेरांदाटितीघोर ॥ भुईसपाडुनीचकनाचुर ॥ अपारकरितीबळिवंत ॥ ५३ ॥
ऐसेअपारह्मातायुद्ध ॥ देवीकेलातुंदुष्मिनाद ॥ म्हणतीअसुरातुजविनोद ॥ दा-
बूंआतांगर्बिष्ठा ॥ ५४ ॥ असुरम्हणेरविदशपाळा ॥ चोजकरूनीदारववीडोळां ॥
शिांशरर्भतूचीमेषमाळा ॥ वृथापोकळजयापरी ॥ ५५ ॥ तैसेतुमचेबोलफुक-
ट ॥ उगीचगप्यासांगतांचावर ॥ आतांमाझेबाणतेजिष्ठ ॥ शिस्त्रालावितीतु-
ह्याते ॥ ५६ ॥ ऐसेबोलूनीराक्षसराणा ॥ वेगेउड्डाणसाधीगगना ॥ अंतरिस्त्रीं
राहुनीदेवसेना ॥ शरींअपारपाडिली ॥ ५७ ॥ वातास्त्रेआणिपर्जन्यास्त्रे ॥ देव-
वंतीक्रोधेनिकुरें ॥ परीमुरवपसरूनीगजासुरें ॥ अपारगिळिलींतेसमयीं ॥ ५८ ॥
जंजींशस्त्रेसोडितोदेव ॥ तींतींअसुरेंगिळिलींसर्व ॥ चकितहोउनीमुरव्यवासव
॥ स्तब्धदृष्टींविहोकी ॥ ५९ ॥ हाणेबरेनदिसेंकाहीं ॥ शस्त्रेअणुमात्रउरलींना-
हीं ॥ ऐसेबोलतांअसुरमहीं ॥ एकाएकीउतरला ॥ ६० ॥ हातींघेडनीप्रचंडगदा ॥
विदशभारींमिसळलायुद्धा ॥ घायदेखतांसकळविबुधां ॥ हडबडझालीनेकाळीं
॥ ६१ ॥ त्रिदशांसहितत्रिदशेश्वर ॥ वेगेपावलास्वर्गद्वार ॥ पाठीधांउनीगजासुर
॥ अमरपुरीघेतली ॥ ६२ ॥ समस्तदिक्पालांचींपुरें ॥ तींहीसमप्रघेतलींअसुरें ॥
देवसर्वधाकेंथोरें ॥ ब्रम्हलोकींपाबले ॥ ६३ ॥ ब्रम्हलोकींयेडनिअसुर ॥ युद्धकेले
परमदुर्धर ॥ पळूलागलेदेवसमग्र ॥ देखूनीअसुरसुखमानी ॥ ६४ ॥ देवसणतीअ-
खोरविद्य ॥ दैत्यनारोपेनिब्यपूर्ण ॥ हाणोनितयातेहर्षवचन ॥ बोलतेझाले-
सुरसकळ ॥ ६५ ॥ दैत्यांभाजीधन्यतूंअसुर ॥ शौर्यतेजेप्रतापरर ॥ काळमृ-

तूचें मय अणु मात्र ॥ तू ते न से खनी चरा ॥ ६६ ॥ बैलोक्य मंडपी ऐसा हो डा ॥
 होणार कोणी न दिसे पुढां ॥ देवां माजी थोर पवाडा ॥ सपराक्रमें गाजविला ॥
 ६७ ॥ कपराचरें ऐसी स्तुती ॥ देवीं करितां असुर कुमती ॥ खुणावर्मदा वीहातीं
 परमचेष्टा करूनियां ॥ ६८ ॥ आपुल्या हातीं आपुले कर्ण ॥ धरून दावी ते व्हांरू
 णा ॥ आपुले शिरीं घालुनि जीव न ॥ मर्दन करी स्वहस्ते ॥ ६९ ॥ पुनः स्वशिर कुटी-
 त हस्ते ॥ सूचना करी मृत्यु संकेते ॥ गजाचें शिर होई लजयाते ॥ तयाकरें मम मृ-
 त्यु ॥ ७० ॥ आपुल्या हातें धरिला कर्ण ॥ तेथें ऐसी जाण वीरवूण ॥ जयात्री राग
 ज्याचें वदन ॥ तोचि मृत्यु असुचा ॥ ७१ ॥ उदक घालुनी मर्दिलें शिर ॥ कीं गंडस्थ
 छीं नसाहे मार ॥ शिर कुटिलें कीं मस्तकीं नहार ॥ बैसतां मरण मज घडे ॥ ७२ ॥
 ऐसें विंदान पुढत पुढती ॥ दावून उतरला असुर क्षिती ॥ इंद्रादि देव चिंतावर्ती ॥
 समग्र ते व्हांपडि येले ॥ ७३ ॥ त्रिदशां सहित लोकापाळ ॥ विचार करिती मनीं
 सकळ ॥ स्वकर्ण धरून मस्तक प्रबळ ॥ धुतलें कुदलें असुरानें ॥ ७४ ॥ याचें का-
 रण काय असावें ॥ दैत्यवधार्थ काय करावें ॥ ऐसें चिंतितां मग वासवें ॥ काय के-
 लें तें ऐकिजे ॥ ७५ ॥ विष्णु अभयवात्री शंकर ॥ अवतार धरून विधिती असुर ॥ ह्य-
 णो निसवें पैडुनि सुर ॥ वैकुंठ धामा पावला ॥ ७६ ॥ लक्ष्मीपती सकळ निमन ॥
 वनलें तें कथिलें जाण ॥ येरू म्हणे शिवावांचुन ॥ परिहार न व्हे कल्यांती ॥ ७७ ॥
 विष्णु सहित त्रिदशेश्वर ॥ वेगीं पावला कैलासपुर ॥ शंकर चरणीं निमस्कार ॥
 समस्त सुर घालिती ॥ ७८ ॥ म्हणती जयजय पार्वती चरा ॥ बैलोक्य पाळका दिगं-
 बरा ॥ गजासुरानें समस्त अमरां ॥ परमसंकटीं पाडिलें ॥ ७९ ॥ स्वबाहु बळें पृथ्वी
 तळ ॥ असुरें अत्यंत गांजिलें सकळ ॥ झणूनि पुढां त्रिदशपाळ ॥ सेने सहीत धा-
 वि नला ॥ ८० ॥ पराजय करून असुरें ॥ सेवीं घेतलीं दिक्पाळ पुरें ॥ चेष्टा करू-
 नी आपुल्या करें ॥ स्वकर्ण ते व्हां धरियेले ॥ ८१ ॥ शिरीं उदक घालुनी त्वरें ॥ मर्द-
 न केले आपुल्या करें ॥ कुचेष्टा करूनी गजासुरें ॥ उपहासिलें देवांतें ॥ ८२ ॥ दे-
 वांची संपत्ती हरून सकळ ॥ मग नागबिला त्रिदशपाळ ॥ झणोनि स्वामीचें
 चरण युगुल ॥ आश्रय करूनी माषिलें ॥ ८३ ॥ तरी आतां आपुल्या भक्तां ॥ पर-
 न होई पार्वती कांता ॥ असुर बधुनी आम्हां समस्तां ॥ सुख देई करुणाब्धे ॥ ८४ ॥

गणेशचतुर्थीकथा.

(१५७)

देवयचनेऐकतांकानी ॥ कृपेनेंद्रवलारूपाणी ॥ म्हणेचिंतानकरावीमनीं ॥
 होणारतेंकथितोएका ॥ ८५ ॥ पार्वतीउदरींविष्णुअवतार ॥ येवोनिवेगेवधील
 असुर ॥ वचनऐकतांअमरेश्वर ॥ परमसंतोषपावला ॥ ८६ ॥ जयजयकारस्तुती
 स्तचनीं ॥ पुनःअर्चिलाशरूपाणी ॥ गंधपुष्पाक्षतादिकांनीं ॥ परमादरेंतोषवि-
 ला ॥ ८७ ॥ मगदेवकार्यधरूनिमनीं ॥ पार्वतीसहितवनोपवनीं ॥ क्रीडाकरितां
 शिवकामिनी ॥ सगर्भझालीआदिशक्ती ॥ ८८ ॥ दिवसेंदिवसबादेशर्ष ॥ जैसें-
 सतेजेडवरिलेंनभ ॥ पूणोंदकेंभरलेकुंभ ॥ नैसैंस्वयंभरूपदिसे ॥ ८९ ॥ नवमास
 भरतांपुण्यदिवसीं ॥ गजाननजन्मलातिथेच्याकुशी ॥ जैसापौर्णिमेसउगवला
 शशी ॥ षोडशकळासंयुक्त ॥ ९० ॥ गजवन्धविशाळभाळ ॥ नंबोदरगोजिरेगा-
 ल ॥ सतेजसुकुमारभक्तपाळ ॥ चतुर्भुजचपळांग ॥ ९१ ॥ परमगोजिरेगण-
 माण ॥ सुलंबबाहुसुंदरजाण ॥ मातादेखतांसुहास्पवदन ॥ अतिप्रीतीनेंकुर-
 वाळी ॥ ९२ ॥ पुचलाभहोतेकाळीं ॥ सकळमिळालीसुर्मंडळी ॥ तेव्हांदुंदुभींची
 अंतराळीं ॥ धनीझालीत्रैलोक्यभरी ॥ ९३ ॥ विमानारूढहोउनिसर्व ॥ पुष्प
 र्चांकरितीदेव ॥ यक्षकिन्नरगणगंधर्व ॥ नृत्यकरितीसंतोषें ॥ ९४ ॥ ऋषीब्रा-
 म्हणसिद्धपुरुष ॥ अपारकरितीवेदघोष ॥ मुनीमानवमानितीहर्ष ॥ सुखसंतो-
 षसुरवरां ॥ ९५ ॥ हरिद्राकुंकुमसुवासिनी ॥ पूजितारंगलीअपारधरणी ॥ स-
 कळनचांचेंआरक्तपाणी ॥ कुंकुमपुक्तदिसताहे ॥ ९६ ॥ गजाननाचाजन्मकाळ
 ॥ होतांविघ्नांसींसुटलापळ ॥ म्हणनिदाहीदिशानिर्मळ ॥ सोज्वळझात्याशुभ
 बिन्हीं ॥ ९७ ॥ अमृतरश्मीप्रभाकर ॥ पीतप्रभेनेंभरलेंअंबर ॥ अप्सरागणांचे
 सकळभार ॥ नृत्यकरितीनिशिदिनीं ॥ ९८ ॥ अग्नीजळतांझालाशांत ॥ अमृत
 स्वपेरोहिणीकांत ॥ त्रिलोकींचेजनसमस्त ॥ स्मरणकरितीप्रीतीनें ॥ ९९ ॥ ते-
 व्हांपुत्रपुत्रप्राप्तेशिल ॥ हर्षेनाचतीसकळदेव ॥ ब्रम्हाआदिकरूनि सर्व ॥ जा-
 तकर्मआरंभिती ॥ १०० ॥ पुण्याहयाचनशिबपार्वती ॥ बैसोनियातककरि-
 तीप्रीतीं ॥ ब्राम्हणांलाग्विंबहुसंपत्ती ॥ तेव्हांशंभूनेंवांटिली ॥ १०१ ॥ द्वादश-
 त्रिनीनामकरण ॥ करिताझालाभालोचन ॥ ब्राम्हणांलागींमेव्हांधन ॥ संखे
 बिरहितवांटिलें ॥ १०२ ॥ अचूतगोदानेंअलंकारयुक्त ॥ ब्राम्हणांलागींशंकरदेत ॥ पुरें

पट्टणोद्यामदेत ॥ पाचकइच्छेनेवादीपे ॥ २ ॥ नरपतकांपाठवणी ॥ अपारदेत
 शल्यपाणी ॥ सोहळाकरूनिआपुल्यासदनी ॥ तालनकरीबाळांचें ॥ ४ ॥ दिव
 सेंदिवसझालाथोर ॥ नृत्यगायनीपरमचतुरा ॥ चवदाविद्यांचेंमाहेर ॥ चवसष्ट
 कळालाधल्या ॥ ५ ॥ जातकर्मादिसंस्कार ॥ सर्वसंपादीमृडानीवर ॥ उपनय-
 नानंतरथोर ॥ विवाहकर्मभारंभिलें ॥ ६ ॥ ब्रम्हयाच्याकन्यागुणीं ॥ अष्टसि-
 ङ्हीशुभलक्षणीं ॥ गजाननातेंपट्टराणी ॥ करिताझालाप्रीतीनें ॥ ७ ॥ पहिली
 सिद्धीसिद्धिदायक ॥ दुसरीबुद्धीबुद्धिभेरक ॥ तिसरीअणिमालस्पीकारक ॥
 चवथीमहिमाजाणिजे ॥ ८ ॥ पांचवीगरिमानिधीसुंदरी ॥ सहावीलघिमानिज-
 नोचक्षी ॥ सातवीईशित्वनिर्घरीं ॥ आठवीवशित्वगुणवधू ॥ ९ ॥ ऐशाआठम-
 हासिद्धी ॥ गजाननातेंदेउनीविधीं ॥ विवाहसाहित्ययथाविधी ॥ करिताझा-
 लाआदरें ॥ १० ॥ सकळमिळवूनअमरपाळ ॥ गजाननातेंपाठवीमूळ ॥ बाजं
 बांन्वाध्वनीप्रबळ ॥ चतुरंगदळासमयेत ॥ ११ ॥ मूळयेतांकेलासपुरीं ॥ शिवा
 सींभेत्लेअत्यादरीं ॥ सर्वेवन्हाडीशंकरगौरी ॥ घेऊनिबरानिघाले ॥ १२ ॥ निर्वि-
 धार्थगणेशपूजन ॥ करावेम्हणूनीबोलतीजन ॥ सकळविघ्नांचासमुदायपूर्ण
 ॥ सर्वदानाशीगणपती ॥ १३ ॥ तोविषेथेंमुरच्यवर ॥ म्हणूनिविघ्नेंपळतीदूर ॥
 वरासहितशीशंकर ॥ ब्रम्हलोकींपातला ॥ १४ ॥ ब्रम्हयानेंअत्यादरें ॥ वरपूजि
 लासर्वेपचारें ॥ शंकरगौरीसहितसारे ॥ चंदनपूजनीतोषविले ॥ १५ ॥ मूष-
 कारूढलंबोदर ॥ भोंवतेवन्हाडीसमस्तअमर ॥ वाद्यघोषेंमंडपद्वार ॥ परम-
 कौतुकेंपावले ॥ १६ ॥ वधुवरानेंमंगळस्नान ॥ घालूनिकेळेंहरिदालेपन ॥ दो-
 हींमंडपींअमरगण ॥ सदासेवेतिष्ठती ॥ १७ ॥ रोहीमंडपींदिचक्रप्रतिष्ठा ॥ होम
 दिधलाहव्यवारा ॥ इव्यदक्षिणाद्विजवरिष्ठां ॥ अपारबांदिलीविधीनें ॥ १८ ॥
 लग्नसमयलक्षूनिमूळ ॥ बेगेंपातलेअमरपाळ ॥ बाजंभांन्वाध्वनीप्रबळ ॥
 मंगलकारकबाजतसे ॥ १९ ॥ अष्टसिद्धीजेथेंवधू ॥ नवरागणपतीप्रतापसिं-
 धू ॥ तेथीलमहिमावर्णितांवेदू ॥ स्तब्धहोयसर्वदा ॥ २० ॥ ब्रम्हाआणिशीशं-
 कर ॥ उभयपक्षींमुखाधुर ॥ बिदशांसहितअमरेश्वर ॥ साहित्यकरितीसर्वदा
 ॥ २१ ॥ सूर्यसाबीलघघटिका ॥ असंताटाकीनगबाळिका ॥ रमासावित्रीसु

गणेशचतुर्थीकथा.

(१५०)

स्वनायिका ॥ अक्षयबाणेंकरितीप्रीतीनें ॥२२॥ शांतिसमादयाउन्मनी ॥
जेथेंतेथेंप्रत्यक्षंसुवासिनी ॥ चरिवेदसर्वेयेउनी ॥ लग्नलाघितीआवडीनें ॥२३॥
॥ तेथीलमहिमावर्णितांदेख ॥ स्तब्धहोयसहस्रमुख ॥ चिरकाळसमग्रकरि
.तांलेख ॥ शाहाणीनव्हेशारदा ॥२४॥ म्हणूनियेथेंसंक्षेपरीतीं ॥ यथार्थव-
र्णितीऐकिजेथोतीं ॥ वरासनींथीगणयती ॥ वस्त्राभरणींपूजिता ॥२५॥
अमरम्हणतीऐकासकळ ॥ आधींपूजावाद्याश्वनीळ ॥ पादंगौरीगुणवेल्हा
ळ ॥ समयवन्हाडीपूजावे ॥२६॥ वराचाचरिष्ठजोअग्रगणीं ॥ तोस्कंदपूजावा
बहुसन्मानीं ॥ ऐसेंचोलतांअमरगणीं ॥ हांसेंआलेविधीतें ॥२७॥ ह्मणोपा
तलेबहुतसंकट ॥ कैसेनिपूजूंमीनीलकंठ ॥ अगुणअरूपसर्वोत्कृष्ट ॥ विषयें
संतुष्टतोनव्हे ॥२८॥ भालतचिनदिगंबर ॥ गढांरुळतीपन्नगहार ॥ विषय-
पूजेंविश्वंभर ॥ तृसनव्हेकल्यांतीं ॥२९॥ ब्रम्हाविचारीआपुढेचितीं ॥ कैसेनि
पूजूंपार्वतीपती ॥ कवणेपदार्थांचीप्रीती ॥ तेविअर्पुनिश्चयें ॥३०॥ भांगधोत
राआणूनिनेव्हां ॥ पुढेंदेवीत्रिदशसमघवा ॥ सकळम्हणतीश्रीशंभवा ॥ परम
प्रीतीयवाची ॥३१॥ चतुर्भुखकमळासन ॥ पंचमुरवार्वेकरीपूजन ॥ यशचाव-
रिष्ठपडानन ॥ तोहीपूजिताप्रीतीनें ॥३२॥ सलज्जवन्हाडीहांसतीसकळ ॥ म्ह-
णतीचरवामिच्छात्तायेळ ॥ मुख्यनचरातोदोंदिल ॥ एकदंतगजवदन ॥३३॥
मुख्यपूजकचतुरानन ॥ पंचमुरवतोश्रीभगवान ॥ वराचावरिष्ठआगळाजाण ॥
सहामुरखेंतयातें ॥३४॥ भांगधोतराआणूनिप्रीतीं ॥ येणेंअर्विछापार्वतीपती ॥
एकाआगळेएकदिसती ॥ म्हणोनिहांसतीसुरसकळ ॥३५॥ नानाविनोदक-
रितीसुंदर ॥ परंतुकोपेमृडानीवर ॥ अनंतजाणुनीसर्वेश्वर ॥ कौतुकमानीसर्वें
वें ॥३६॥ हास्यविनोदनानारीतीं ॥ सकळसुरवरतेव्हांकरिती ॥ सावित्रीअ-
उनीआदिशक्ती ॥ जगन्मातापूजिली ॥३७॥ वस्त्राभरणींसांगोपचरिं ॥
परमसंतुष्टझालीगौरी ॥ महोत्साहेंमंगळगजरीं ॥ बधूगृहींपातले ॥३८॥ य-
थोपचारेंबधूपूजन ॥ वेणेंअर्पितेंफलप्रदान ॥ मधुपर्कादिसंपादन ॥ लग्नला-
घितेंआवडी ॥३९॥ ब्रम्हाकरीकन्यादान ॥ विधीविधानेंहोमहवन ॥ करुनि
वेणेंगजानन ॥ आंबाशिपीतप्रीतीनें ॥४०॥ चतुर्थदिवशींकरुनिसाडे ॥

(१६०)

उपयुक्तकथासंग्रहः

बन्हाहीनिघालेवाडेकोडें ॥ केन्नासपुरायेंअनिनिधुं ॥ संग्रामसंकेतेंपीडि
लें ॥ ४१ ॥ गजासुरबहुप्रचंड ॥ म्हणूनिनिघालावक्रतुंड ॥ संग्रामसामुग्रीअ
तिवितुंड ॥ सिद्धकेलीनयानें ॥ ४२ ॥ गजस्कंधीसेनापती ॥ स्कंदबैसुनीचालि
लासुमती ॥ शंकरगणनानारीती ॥ सिद्धझालेसंग्रामा ॥ ४३ ॥ सुपसारूढ
भाललोचन ॥ सर्वेअपारचालिलेगण ॥ मूषकावरीगजानन ॥ बैसोनसत्वर-
चालिला ॥ ४४ ॥ वेगेंगेकिल्यासंकेतमेरी ॥ कालुकर्णेरणमोहरी ॥ सिंहनाद
करूनिवीरी ॥ मृत्युलोकींपातले ॥ ४५ ॥ येद्वनिगजासुराचेंनगर ॥ परमावेशें
वेदितीसुर ॥ नानायंत्रांचेअपारमार ॥ करितेझालेशिवगण ॥ ४६ ॥ देवोक्त
र्षऐकूनिकानी ॥ गजासुरदचकलामनी ॥ सैनिकांतेंसक्रोधवचनी ॥ अति
सत्वरपाचारी ॥ ४७ ॥ म्हणेसकळयेअनिसुर ॥ बळेवेदिलेंआपुलेंनगर ॥ तरी
सेनाआपुलीसमग्र ॥ सिद्धकराअतिवेगें ॥ ४८ ॥ आमात्पमंत्रीसेनालोक ॥
सिद्धझालेभारसकळिक ॥ शस्त्रास्त्रेंसींरथनायक ॥ वेगेंबाहेरनिघाले ॥ ४९ ॥
शंरबमेरीमृदंगदोल ॥ कालुकर्णेवाजतीप्रबळ ॥ प्रलयकाळीक्षोभलाकाळ ॥
तैसेवीरचवताळती ॥ ५० ॥ म्हणेदेवीयेकाळी ॥ परमावेशेंमांडिलीकळी ॥
शस्त्रास्त्रेंसींमहाबळी ॥ युद्धकंदनामिसळले ॥ ५१ ॥ अश्वभारींअश्वभार ॥
मिसळूनिशस्त्रेवर्षतीथोर ॥ वर्षाकाळींशशीदिनकर ॥ मेघडंबरेंलोपती ॥ ५२ ॥
तैसीवीरांच्याशरसंधानी ॥ देवसेनेनेलोपलीअवनी ॥ रथींचेवीरभरूनिग
नी ॥ शस्त्रेवर्षतीअपार ॥ ५३ ॥ गजस्कंधींचेमहाबळी ॥ रणींकरितीपरमधु-
माळी ॥ येरयेरांडदयकमळीं ॥ घायहाणितीचपळत्वे ॥ ५४ ॥ ऐसेंदेखोनीसे
नापती ॥ स्कंदवेगेंलोहलापुडती ॥ दैत्यदळींभद्रजाती ॥ एकाएकींमिसळला ॥
५५ ॥ रथपदातीअश्वस्वार ॥ शस्त्रेवर्षूनीकेलेचूर ॥ गजस्कंधींचेमहावीर ॥
संख्याविरहितपाडिले ॥ ५६ ॥ आमात्यादिसेनापती ॥ असुरदळींचेमद्र-
जाती ॥ स्कंदावरीआपुलेशक्तीं ॥ परमावेशेंलोहले ॥ ५७ ॥ महाक्रूरराक्षस
गण ॥ गगनींभरूनीमारितीबाण ॥ हेदेखोनिशिववेदन ॥ कृतांताऐसारख-
ळला ॥ ५८ ॥ रथासहितसूर्यमंडळीं ॥ जाइनिअसुरचक्रन्यहाळी ॥ शक्तिभ्र-
स्तेतयेवेळीं ॥ रजनीचरविधिले ॥ ५९ ॥ अपारशक्तीहोअनिप्रकर ॥ राक्षसः

गणेशचतुर्थीकथा.

(१६९)

शोधुनीफोडितीपोट ॥ कटीहृदयलक्ष्मिकंद ॥ शक्तीझोंचतीसत्राणें ॥ १६० ॥
 सुंदरस्त्रिधादेखूनि सकळ ॥ मोहपावलेराक्षसदळ ॥ कित्येकराक्षसहोड
 निबिकळ ॥ धरातळीं पडियेले ॥ ६१ ॥ मोहें भ्रंश होउनि मना ॥ अपारपड-
 ली असुरसेना ॥ हें देखूनि राक्षसराणा ॥ परमावेशें धाविन्नला ॥ ६२ ॥ त
 ङीं उतरुनी समस्त असुर ॥ करिते झाळे अपारमार ॥ सूर्यलोपूनि समस्त
 अंबर ॥ शस्त्रीं बुजोनी सांडिलें ॥ ६३ ॥ शक्तीवरी महाशक्ती ॥ गजासुरें
 सोडिली निगुती ॥ तेणें देवांचा सेनापती ॥ भयें मानसींदचकला ॥ ६४ ॥
 मग धरातळीं घेउनि तेणें ॥ युद्धमांडिलें बहुसत्राणें ॥ असुरसेना अपारबा
 णें ॥ स्कंदें तेन्हां पाडिली ॥ ६५ ॥ हें देखोनि गजासुर ॥ हातीं घेउनी दिव्य-
 तोमर ॥ स्कंदसेना बहु अपार ॥ पाडिता झाला ते क्षणीं ॥ ६६ ॥ संकट देखो
 नी षडानन ॥ वर्षता झाला अपारबाण ॥ वदनपसरुनी असुरें जाण ॥ सम-
 ग्रबाण गिळियेले ॥ ६७ ॥ देवसेना थोर थोर ॥ मुखीं घालुनी रगडी असुर ॥
 विरथ करुनी शिबज्येष्ठकुमर ॥ रणसोडुनी पळविला ॥ ६८ ॥ हें देखूनि भद्र
 लोचन ॥ वर्षता झाला अपारबाण ॥ वदनपसरुनी असुरें जाण ॥ समस्त बा
 ण गिळियेले ॥ ६९ ॥ देवसेना बहु जर्जर ॥ असुरें केली तें अपार ॥ हें देखोनि
 लंचोदर ॥ परमावेशें धाविन्नला ॥ १७० ॥ म्हणे असुरा पसरुनि वदन ॥ तुयां
 गिळिले समग्रबाण ॥ तरी आतां अर्धक्षण ॥ नलगतां तुज बधीन ॥ ७१ ॥ चं
 डकोदंड घेउनि हातीं ॥ सज्ज करुनी लोरला क्षितीं ॥ मूषकारूढ भद्रजाती
 चाणीं विंधीला घवें ॥ ७२ ॥ वदन कमळीं भरतां बाण ॥ बुजुनि गेलें समग्र व-
 दन ॥ महानाटकी गजानन ॥ अपारबाण वर्षला ॥ ७३ ॥ ऐसें देखोनि गजासुर
 ॥ कोदंड घेउनी लावित शर ॥ एक सोडितां शत सहस्र ॥ अपारबाण निघाले
 ॥ ७४ ॥ गजानन लाघवी थोर ॥ समग्र बीजें सोडित शर ॥ बाणें जाउनी सार-
 थीवर ॥ चारू सहित उडविला ॥ ७५ ॥ चार चारू आणि सारथी ॥ बाणलाग
 ॥ पडिले सितीं ॥ नूतन रथी बैसूनि कुमती ॥ अपारबाण सोडी पैं ॥ ७६ ॥ बा
 णा पाठी सोडितां बाण ॥ धरा सहित झांकिले नयन ॥ निवारण करी तो गजा
 नन ॥ फरीते बाण नारोपती ॥ ७७ ॥ मूषका अंगीं भरले शर ॥ तेणें दचकलां

लंबोदर ॥ गिरगिरीयेउनीधरणीवर एकाएकीं आदळला ॥ ७८ ॥ सेनासमु-
 दाय आरिला सकळ ॥ देवसेन्यासीं सुरलापळ ॥ सायधहोउनीपाहेकपिल ॥
 तंवसेनासमग्रपळाली ॥ ७९ ॥ ऐसें देखोनि गणाधिपती ॥ परशुअंकुश ये
 उनिहातीं ॥ एकाएकीं असुराप्रती ॥ घायमारिला सत्राणें ॥ ८० ॥ चारी वा-
 रूआणिसारथी ॥ घायासरिसे पाडिले क्षितीं ॥ असुर देखुनी अघटित पुरती
 ॥ मह्युद्धासीं मिसळला ॥ ८१ ॥ गुडघे आणिकों पर ॥ मस्तक थडका हाणि
 तां असुर ॥ शंडादंडें लंबोदर ॥ असुरें करिये धरिये ला ॥ ८२ ॥ ऐसें देखुनि ग-
 जानन ॥ उभयहस्तीं असुरकर्ण ॥ धरुनि शिरींचा दे दीप्यमान ॥ सुकुटसत्रा-
 णें उडवितसे ॥ ८३ ॥ परशुअंकुश उभयघायीं ॥ असुरताडुनी पाडिला मही ॥
 मस्तक फुटतां अपार पाहीं ॥ अशक्त ब्रह्ममी भडभडा ॥ ८४ ॥ पूर्वसंकेतें असुर-
 गण ॥ गणपती हस्ते पावला मरण ॥ विमाना रूदरची चारमण ॥ दुंदुभीना
 दग्नजवी ॥ ८५ ॥ पुष्पवर्षाव करिती सुर ॥ विजयी झाला गौरीकुमर ॥ गजासु-
 रान्वासैन्यभार ॥ समग्र आरिला ते समयीं ॥ ८६ ॥ शक्रपक्षां भाद्रपदमासीं ॥
 अरुणोदयींच तुरीयां दिवसीं ॥ असुरवधिला म्हणो नितयासीं ॥ सुरवरपूजि-
 ती प्रीतीनें ॥ ८७ ॥ आणितेवां लागीं देउनि वर ॥ स्वस्थला प्रती स्थापिते सुर-
 स्रणूनी अद्यापी नारीनर ॥ वरदचतुरीं करिताती ॥ ८८ ॥ आणिते काळीं लं-
 बोदर ॥ सुरवरांचे मनोरथ सुंदर ॥ सिद्धीस नेई म्हणो नितमग्र ॥ सिद्धि विना-
 यक म्हणती तया ॥ ८९ ॥ सूत म्हणे हो ब्रह्मपिजन ॥ हे सिद्धि विनायक आख्या-
 न ॥ रुष्णासांगे युधिष्ठिरा कारण ॥ ब्रम्हासांगे नारदासीं ॥ ९० ॥ ऐसी ही-
 सिद्धि विनायक कथा ॥ भक्तियुक्त करुनि चिता ॥ ब्राम्हणमुरवें श्रवणक-
 रितां ॥ दग्ध होती सर्वपापें ॥ ९१ ॥ आणिते सर्व मनोरथ होती पूर्ण ॥ दारिद्र्या-
 दिदुःखें न बाधित जाण ॥ प्राणिपुद्गीं विवादीं विजयपूर्ण ॥ प्राप्त होय सर्वदा
 ॥ ९२ ॥ पुत्रपौत्रधान्यसंपत्ती ॥ कथा श्रवणें प्राप्त होती ॥ आणिते सिद्धि विना-
 यक प्रसादें निश्चिती ॥ स्वर्गप्राप्ती अंती होय ॥ ९३ ॥ नैमिषारण्यां एवंप्रकारें
 ॥ विनायक कथा भ्रमभरें ॥ शौनकादिकांसीं अत्यादरें ॥ सूत ब्रह्मसांगत
 ॥ ९४ ॥ तीच ही सिद्धि विनायक कथा ॥ भविष्यपद्यपुराणोक्ता ॥ महाराष्ट्र

स्यमंतकोपाख्यान.

(१६३)

भाषींझान्नीसमासा ॥ गणपतीच्याप्रसादे ॥ १९५ ॥ इतिश्रीसिद्धिविना
यककथासमासा ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ध ॥ ॥

अथस्यमंतकोपाख्यानप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ जोलावण्यामृतसागर ॥ संगुण
लीलाविग्रहीयदुवर ॥ मुकुटीतेजझळकेअपार ॥ शशिमित्रझांकोठती
॥ १ ॥ दिक्चक्राचियेवदनी ॥ तेनेजनमायेगनी ॥ मकराकारअवणी ॥
दिव्यकुंडलेंतळपती ॥ २ ॥ कींतेअनंततेजाचेउमाळे ॥ कींप्रक्यासीनेंउघडिसे
डोळे ॥ कींअनंतबाळसूर्यउगवडे ॥ प्रकाशलेंस्वरूपतेसे ॥ ३ ॥ मेरूपाठाशिं
सुंदर ॥ बाहेसुवर्णनदीचापूर ॥ तेसाटिळकमनोहर ॥ विशावभावींझळक
तसे ॥ ४ ॥ चंदनचर्चितश्यामकांती ॥ सुवासेंभरलीद्वारावती ॥ जनघ्राणदे
यतानाचती ॥ निजानंदेंकरूनियां ॥ ५ ॥ मुक्ताफळांच्यारुळतीमाळा ॥ तेजे
झांकतीवेंद्रकळा ॥ कींतींअनंतब्रह्मांडेंगळां ॥ मौक्तिकरूपेंडोळती ॥ ६ ॥ ऐश्वर्य
इशकेसमुद्रहर ॥ रुक्मिणीमनचकोरचंद्र ॥ कींतोस्वानंदामृतसागर ॥ मक्ती

लागींअवतरला ॥ ७ ॥ आतांऐकातयाचेंचरित्र ॥ झालेंरुष्मिणीचेंस्वयं
 र ॥ विजयीहोउनीश्रीधरा ॥ द्वारावतियेपातला ॥ ८ ॥ यावरीयांदवसत्राजि
 त ॥ परमअनुषानीशुचिभंत ॥ प्रसन्नकैलातेणेंआदित्य ॥ बहुततपकरू
 नियां ॥ ९ ॥ मुख्यदेवतसूर्यनारायण ॥ सूर्यानुष्ठानेंश्रेष्ठब्राम्हण ॥ वरकडै
 बतेंकल्पितपूर्ण ॥ चंडकिरणप्रत्यक्ष ॥ १० ॥ सूर्यमंडळविलोकुन ॥ नित्यनक
 रितीजेकांनमन ॥ तेअभागीपरमअज्ञान ॥ अत्यायुषीजाणावे ॥ ११ ॥ व्यास
 वात्मीकादिऋषीसकळ ॥ वर्णितीअद्भुतसूर्यमंडळ ॥ सूर्यउपासकसदास्फ-
 शील ॥ यमकाळबंदीतया ॥ १२ ॥ असोसत्राजितासींसूर्यनारायण ॥ तपां
 तींझालाहोप्रसन्न ॥ म्हणेइच्छितमागवरदान ॥ मगकायवचनबोलेतो ॥ १३
 ॥ म्हणेदर्शनिंपूर्णमनोरथ ॥ ऐकोनिसंतोषलाआदित्य ॥ मगस्यमंतकमणीअ
 द्भुत ॥ प्रसाददेतसत्राजिता ॥ १४ ॥ नित्यप्रसवेअष्टभारसुवर्ण ॥ सूर्यसयप्र
 भाषरिपूर्ण ॥ व्याधिसर्पव्याघ्रअवर्षण ॥ देशांतुनीदूरजाय ॥ १५ ॥ तोमणी
 घेऊनवरित ॥ नगरासिआलासत्राजित ॥ गजरेमहोत्साहकरित ॥ स्वगृहा
 तेंप्रवेशला ॥ १६ ॥ तोंएकेदिवसींसत्राजित ॥ गळांघालोनीस्यमंत ॥ निजभा
 रेंसींवरित ॥ द्वारावतियेपातला ॥ १७ ॥ दुरूतदेखतांनृपवर ॥ म्हणतीउतरला
 दिनकर ॥ दैत्येंगांजिलेंम्हणोनिसत्वर ॥ शरणआलाहरीतें ॥ १८ ॥ हरीससांग
 तीसेवकजन ॥ भेटीसआलासहस्रकिरण ॥ मगबोलेबसुदेवनंदन ॥ सत्राजित
 चेतसे ॥ १९ ॥ ऐसेबोलेतोचैकुंठनाथ ॥ तोंअकस्मातआलासत्राजित ॥ मानदेउ
 नियांबहुत ॥ सप्तेमाजीबैसविला ॥ २० ॥ स्यमंतकमणीदेखोन ॥ तटस्थझाले
 सभाजन ॥ तोंनारदमुनीउगोन ॥ कृष्णकर्णींलागला ॥ २१ ॥ म्हणेहास्यमंत
 कमणी ॥ तुमचेकंठींअसावाचक्रपाणी ॥ याचेंतेजकोस्तुभाहुनी ॥ विशेषम
 जवातसे ॥ २२ ॥ हरीम्हणेकैसेयेईलहाता ॥ येरूम्हणेमीमागतोंसत्राजि-
 ता ॥ मगबोलेपयजातपिता ॥ मणीसर्वथानेदीतो ॥ २३ ॥ मगम्हणेनारदमुनी ॥
 तुमच्याचघरायेईलमणी ॥ यावरीब्रम्हनंदननेचक्षणीं ॥ सत्राजिताजवळी
 आला ॥ २४ ॥ म्हणेधन्यधन्यतुंसत्राजित ॥ सुप्रसन्नझालाआदित्य ॥ या
 स्यमंतकमण्याचेंतेजअद्भुत ॥ ऐसीवस्तूतुजदीधळी ॥ २५ ॥ ऐसाहामणीसुगु

स्यमंतकोषारव्यान.

(१६५)

ण॥जरीकरिसीकृष्णार्पण॥तरीत्रिभुवनींफीर्तीपूर्ण॥तुझीरायावसावेळ
॥२६॥ऐकतांऐसेंचन॥सत्राजितझालाक्रोधापमान॥म्हणेतुमच्यासमेधा
जपासून॥नयेउंआम्हीरव्यथा॥२७॥कृष्णागोरक्षकगोरसचोर॥महाकप
टीअकपीजार॥हाचकाचमणीलेणार॥झालाथोरअवध्यांत॥२८॥ऐसेंबोलू
निकोधेंउठिला॥स्वभारेंसींगरागेला॥मणीनेउनीदेहारीदेविला॥मगपूजि
लायथासांग॥२९॥तोंधाकुरारायाचासहोदर॥प्रसेननामंमहावीर॥तेणें
स्वकंठींतोमणीसुंदर॥एकेदिवसींघातला॥३०॥सवेंपेउनीचनुरंगदळ॥मृग
येसींप्रसेनगेलातळाळ॥तोंएकमृगदेखतांचपळ॥तयामागेंधाविन्नला॥
३१॥दळभारदूरीराहिला॥प्रसेनघोरकांतारींप्रवेशला॥परीस्यमंतकतेजा
गळा॥गळांझळकेधांवतां॥३२॥असंभाव्यतेजदेखोन॥गिरिकंदरींतूनउठी-
लापंचानन॥भयानकहाकदेउन॥प्रसेनावरीपडियेला॥३३॥अश्वासहित
प्रसेनामारून॥सिंहचाठिलामणीघेउन॥तोंजांबुवंतहिंडनविपिन॥त्वाच-
पंधेंपेतसे॥३४॥देखोनिमण्याचेंतेज॥वेगेंधाविन्नलाकृष्णराज॥एक्याचमु-
ष्टिघातेंसहज॥सिंहमारुनीटाकिला॥३५॥बाहान्तरकोठीरीसगणित॥त्यां-
चानृपएकजांबुवंत॥जेणेंमेखूवरूनीउडीअकस्मान॥पृथ्वीवरीघातली॥३६
॥तेवेळींसूर्यस्थींचेंचक्र॥मांडीसझगरलेंअणुमात्र॥जोब्रम्हयाचाअवतार॥रा
मकार्यासात्यझाला॥३७॥श्रीरामाचेंपरमप्रीतिपात्र॥राघवपडिघडिपुसेत्या
सिविचार॥जोबहुकाचाचाट्टसाचार॥परमचतुरपंडितजो॥३८॥पूर्वीश्री-
रामरावणामारून॥अयोध्येसआलेपरतोन॥अकरासहस्रवर्षेपूर्ण॥राज्य
केळेरघुवीरें॥३९॥एकेदिवसींअयोध्यानाथ॥सभेबेंसलाअसनांसमर्थ॥तों
करजोडोनीजांबुवंत॥विनवीतश्रीरामातें॥४०॥रावणकुंभकर्णतुम्हीवधिले
॥बहुतराक्षसआम्हीमर्दिने॥परीमजसींमल्लयुद्धासींमिसळले॥ऐसेवीरनंदसे
पां॥४१॥मगबोलेजनकजावर॥तुजसींभिडेऐसावीर॥कोणदिसतोसाचार
॥सांगेंमजसर्वज्ञा॥४२॥जांबुवंतम्हणेकौसल्यात्मजा॥तुजवीणवीरनदिसे
दुजा॥तुजसींझुंजावेंऐसांमाझा॥मनोरथपूर्णअसे॥४३॥ऐकोनिहांसिन्नु
लाश्रीराम॥गोष्टीबोलिल्लासीउत्तम॥परीकृष्णावतारींहानेमा॥पूर्णकरीम

जाणपां ॥४४॥ स्वयंतकमण्यत्वेकाजे ॥ तुम्ही आम्ही भिडूं सहजे ॥ त्यावरी
मगर पुराजे ॥ अवतार आपुला संपविला ॥४५॥ मग पाताळ विचरी जाबुवंत
॥ बहुत वेळ काळक्रमित ॥ सहज बाहेर आला भकस्मात ॥ तंवतो मणी सांपडला
॥४६॥ सिंहावलोकनें करून ॥ पहामागील अनुसंधान ॥ जांबुवंत पंचाननामा
रून ॥ मणी घेऊन गेला तो ॥४७॥ प्रवेशला विवराभीतरी ॥ मणी बाधिला पा
ळ्यावरी ॥ जांबुवंतीनामें कुमरी ॥ बहु आवडे पितयातें ॥४८॥ इतका रूनांत व
र्तला ॥ परी आळची हरीवर आला ॥ म्हणती प्रसेन रुष्णों मारिला ॥ मणी नेला
चो रूनी ॥४९॥ लोकापवाद बोलती जनी ॥ लागती एक एकाचे कर्णी ॥ रुष्णों
ऐसी करून येकरणी ॥ मण्यासाठीं सर्वथा ॥५०॥ सत्राजित पाठवी सांगून ॥
मणी नेला आमुचा बंधू मारून ॥ रुष्णासीं सांगती सेवकजन ॥ वर्तमान जे झा
ले ॥५१॥ मग म्हणोवन माळी ॥ हाडागला गला यादव कुडी ॥ तो धुवोनियांत
लाळी ॥ शुद्ध करावा लागेल ॥५२॥ सवें घेउनी यादव मार ॥ चतुर्गदळ समग्र ॥
शोभावया रुक्मिणीवर ॥ अरण्यामाजी चालिला ॥५३॥ जो रेंकुंडीचा सुकु
मार ॥ तो शोधित बहुकांतार ॥ तोंदेखिले प्रसेनाचें कलेवर ॥ विदारून पाडि
ले ॥५४॥ मग पाहिले गोपाळें ॥ तोंउमटलीं सिंहाचीं पाउलें ॥ मग तैसेच लोक
चालिले ॥ तों सिंहाचें देखिले प्रेतवारे ॥५५॥ तेथून उमटलीं रिसाचीं पाउलें ॥
मग तैसेच पुढें चालिले ॥ तों घोर विवर देखिलें ॥ लोकथोर ते तेथेंची ॥५६॥ वि
वर दिसे मयानक ॥ सकळां म्हणे द्वारकानायक ॥ तुम्ही द्वारकेसीं जावें सकळि
क ॥ सैन्य घेउनी माघारे ॥५७॥ मणीयावीण अवधारा ॥ मी सर्वथानयें द्वारका
पुरा ॥ अद्वाविसावे दिवसीं माघारा ॥ येईन सत्यजाणिजे ॥५८॥ द्वारकेसलो
क आले समस्त ॥ अचयें नगर चिंताकांत ॥ सत्राजिता सशापित ॥ आळघात
ला म्हणूनियां ॥५९॥ रुक्मिणी होउनी व्रतस्थ ॥ देवीचें आराधन करी नित्य ॥ क्षे
में पावा द्वारकानाय ॥ याच स्वार्थें करूनियां ॥६०॥ असो इकडे विचरांत ॥ प्रवेश
ला कमळोद्वतात ॥ रुष्णा प्रसेनें विवर उजळत ॥ अंधार तेथें कैचा हो ॥६१॥ विव
र कमिलें गोपाळें ॥ तों अक्षपतीचें नगर देखिलें ॥ पर्वतां कारी सवें सळे ॥ महा
द्वार रक्षित ॥६२॥ हातीं धरुनी जपमाळ ॥ अबधोराम उपासक निर्मळ ॥ रायस्य

स्यमंतकोपारख्यान.

(१६७)

रणसर्वकाळ ॥ करितीनेत्रलाबूनियां ॥ ६३ ॥ मगराभोंवतीमर्गजपोंवडी ॥ त्या
 हीधरीलिहिल्यारामनामावडी ॥ असोतोनाटकीवनमाळी ॥ गुप्तरूपेंआंतगेळा
 ॥ ६४ ॥ जांबुवंताचेनिजमंदिरी ॥ कमलदलाक्षतोकंसारी ॥ प्रयेगाउतांतोंपान
 रवावरी ॥ मणीबांधिलादेखतसे ॥ ६५ ॥ तंवत्याजांबुवंताच्याअंगना ॥ दृष्टीदे-
 खतीजगन्मोहना ॥ म्हणतीपाचिपासुंदरपणा ॥ मदनउणावाटतसे ॥ ६६ ॥ दि-
 व्यमुगुरकर्णीकुंडले ॥ आकर्णपयंतनेत्रोत्पले ॥ सगुणरूपसांखळें ॥ वदनसु-
 हास्यउदार ॥ ६७ ॥ चतुर्भुजतमालनीळ ॥ गळांबैजयंतीदेतडोल ॥ पीतवसन
 वेल्हाळ ॥ कटीमेखळाशोभतसे ॥ ६८ ॥ मदनमनोहरसांखळा ॥ अकस्मातको-
 ठेनिआळा ॥ एकलाजसांडोनतेवेळां ॥ श्रीरंगारसीबोलत ॥ ६९ ॥ त्रैलोक्यसुं-
 दरामनमोहना ॥ कोमलांगाराजीवनयना ॥ तुजविल्लोकितांआमुच्यानयना ॥
 समाधानजाहले ॥ ७० ॥ जीचेकुशीसहीमूर्तिउपजली ॥ धन्यपन्यतेतुझीमाउ-
 ली ॥ जेतुझेपाठीबैसली ॥ कितीतपेंतपलीनकळेकीं ॥ ७१ ॥ निक्षितआहेजोंजां
 बुवंत ॥ तोतूंखेथुनीजाईत्वरिता ॥ हाजागाझालियानिश्चित ॥ तुजग्रासीलसग-
 ळाची ॥ ७२ ॥ जातुजदीभलेजीवदाना ॥ वेगींजाईआपुल्यास्थाना ॥ बाटपाहत
 असेलतुझीललना ॥ कंठीमाणधरूनियां ॥ ७३ ॥ मगबोलेहारकाविहारी ॥
 मीजिन्मापासुनीब्रह्मचारी ॥ राणीमजसींमीतीधरी ॥ परीमीउदाससर्वदा ॥ ७४
 ॥ मीसर्वचाआदिकर्ता ॥ मजनाहींमातापिता ॥ मीमायाचक्रापरता ॥ सगुण
 झालोंसक्तांनर्गां ॥ ७५ ॥ पालखावरीबांधिलामणी ॥ तोमजबालजरीसो-
 डुनी ॥ तरीमीउगाचजाईनयेथुनी ॥ नकरींकरणीविपरीत ॥ ७६ ॥ मगम्हणातीरे
 चतुरा ॥ सागोष्टीतोर्वीत्रसुकुमारा ॥ जोंचेवआलानाहींमहावीरा ॥ जांबुवं-
 तासींजाणपां ॥ ७७ ॥ मगहासोनियांजगजेठी ॥ दृढघातलीमाळगांडी ॥ पी-
 तांबरचेपदरबोरीं ॥ खेवीउचळोनीमाघारे ॥ ७८ ॥ मगबोलेसुजापिरोन ॥ या-
 चाबळगर्वसर्वहरीन ॥ म्हणोनिवांकीसहितदृढचरण ॥ धरणीवरीआपरीपें
 ॥ ७९ ॥ तोजागाजालाजांबुवंत ॥ नेत्रउषडोनीकोठेंपाहात ॥ तोवीरदेखिलाअ-
 द्रुत ॥ मगपुसततयासीं ॥ ८० ॥ तूंकोणाचारेकोण ॥ हरीम्हणेमणीआणित्वा
 जोरून ॥ तुजशिखाकरावयापूर्ण ॥ विद्यरामाजीउतरलों ॥ ८१ ॥ जाबुवंतम्हणे

तुजशिखाकरिनी ॥ हरीमूढोक्तायत्यर्थबोलून ॥ ऐसेऐकतांचिबचन ॥ महा
 वीरलोडला ॥ ८२ ॥ बापसक्तवत्सलभगवंत ॥ निजभक्तासींझोबीघेत ॥ जां
 बुवंतांचेमनोरथ ॥ पूर्णकरावचापातला ॥ ८३ ॥ पिछितीएकमेकांचेहात ॥ ह
 द्यात्तद्वदयआदळत ॥ सवेचिदेतीमुष्टिघात ॥ बर्मकळालक्ष्मियां ॥ ८४ ॥ एकमे-
 कांसचरणींधरूनी ॥ दूरभिरकाचितीभवंडूनी ॥ जेंसेमेरुमांदारदोर्दी ॥ एकेठा
 रींमिळाले ॥ ८५ ॥ कींविष्णुआणिशंकर ॥ कींरोहिणीवरआणिमित्र ॥ कीं
 रामआणिभार्गववीर ॥ परस्परेंयुद्धकरिती ॥ ८६ ॥ कींसूर्यसुतआणिशक्र-
 कुमर ॥ पूर्वींमह्युद्धकरितीयोर ॥ तैसेजांबुवंतआणियदुवीर ॥ सुद्धाळागीं
 मिसळले ॥ ८७ ॥ अद्वावीसदिवसअहोरात्र ॥ दोघेयुद्धकरितीमहावीर ॥ जांबु
 वंतांचेंशरीर ॥ झालेंचूरयुद्धकरितां ॥ ८८ ॥ सत्वहीनदेहहोउनी ॥ मूर्छागत
 पडलाधरणीं ॥ कृष्णवस्त्रस्यद्धीबैसूनी ॥ म्हणोमणीदेईवेगें ॥ ८९ ॥ जांबुवंत
 म्हणोहाकोणवीर ॥ प्रचंडपुरुषार्थीदिसेशोर ॥ म्हणूनउघडूनियांनेत्रे ॥ विलो
 क्तिनकृष्णमुख ॥ ९० ॥ तोंस्वेदबिंदुथबथबलेभाळा ॥ तेंणोकस्तूरिमळयराशि
 जळा ॥ आंगींचावंदनपुसला ॥ तुळसीवनमाळासुकल्याहो ॥ ९१ ॥ जांबुवंत
 करीरामस्मरण ॥ म्हणेदेहांतआलाकींमजलागुन ॥ आठविलेंरघुपतीचें-
 ध्यान ॥ धनुष्यबाणासमघेत ॥ ९२ ॥ कृष्णविचारीमानसीं ॥ रामरूपपरावें
 यासमयासी ॥ ऐसेंइच्छितांतेंजोराशी ॥ रामझालाश्रीकृष्ण ॥ ९३ ॥ सुहा
 स्यवदनराजीवनयन ॥ हातींविराजेचापबाण ॥ जांबुवंतेंतेंदेखून ॥ सावधहो-
 उनीचरणधरीले ॥ ९४ ॥ नयनींदेखतांसीतापती ॥ तत्काळशरीरींभरलीश-
 क्ती ॥ सबेचिअवळोकूनपाहेमूर्ती ॥ चारचारसप्रेमें ॥ ९५ ॥ श्रीरामरूपदेख
 तांदृष्टीं ॥ ब्रम्हानंदेंभरलीसृष्टी ॥ मगरामम्हणेएकगोष्टी ॥ जांबुवंतांएक-
 पां ॥ ९६ ॥ रामअवतारींयुद्धवरदान ॥ तेंपाकडेंकींतुजलागुन ॥ ऐसेंबोलोनी
 जगजीवन ॥ जांबुवंतांसींभेटला ॥ ९७ ॥ सद्गदितझालाजांबुवंत ॥ म्हणेपुर
 लामनोरथ ॥ जोरामतोचीकृष्णनाथ ॥ अभेदरूपसंचरलें ॥ ९८ ॥ मगश्रीकृ-
 ष्णासींआसनींबैसवून ॥ षोडशोपचारेंकेलेंपूजन ॥ कृष्णोंसांगीतलेंवर्तमान ॥
 स्यमंतकमण्याचें ॥ ९९ ॥ जांबुवंतम्हण्यदुनायका ॥ माझीकव्याजांबुवंती

स्यमंतकोपारख्यान.

(१६९)

सुरेरवा ॥ हे अंगिकारा वीकंसांतका ॥ बरी मणी आंदण देई नयी ॥ १०० ॥ कार्य
जाणोनी तृषी केश ॥ अवश्य म्हणे जांचु बंतास ॥ तंव तो अत्यंत उत्तम दिवस ॥
उत्तम तत्काळ धरि पेलें ॥ ११ ॥ जांचु पंतें आपुलेच नचर ॥ बन्हाडी मेळु पिले अपार ॥
देखो नि कोटिकाम सुंदर ॥ वनचरंत तस्य पै होती ॥ १२ ॥ लग्न घटिका जवळ आली
॥ धांवती बन्हाडिणी आश्वली ॥ नचरी सहज दला विली ॥ कृष्णा सचर्चिली उर-
ली ते ॥ १३ ॥ आश्वल बन्हाडी मोठे मोठे ॥ म्यासुर वदेन विशाळ पोटे ॥ अन्न पाट-
धरिती नेटे ॥ मंगळाष्टकें पै म्हणती ॥ १४ ॥ ॐ पुण्या ह म्हणवून ॥ दोघाला विलें
ऐक्य लग्न ॥ तो नारद मुनी तेथे येउन ॥ अकस्मात उभा ठाकला ॥ १५ ॥ हांसें आलें
नारदासीं ॥ म्हणे उत्तम केले हृषीकेशी ॥ नचरी देखतां मानसीं ॥ संतोष मज वा-
टला ॥ १६ ॥ तूं मदन मनोहर तमाल नीळ ॥ परी नचरी पाशी केंस पुष्कर ॥ ऐसी हे पुढें पे-
ऊनि बेलहाळ ॥ कैसा निज सीसांग पां ॥ १७ ॥ हिचें स्वरूप देखोनी ॥ मज उणी वाटे
रुक्मिणी ॥ द्वार केवेलो कपाहूनी ॥ बहुत संतोषी होतील ॥ १८ ॥ बरें आतां क्षण स-
री ॥ तुमचें हळदी उरणें पाहूनि निर्पारीं ॥ मग मी जाईन द्वारकापुरीं ॥ लोकां कां-
गीं सांगावया ॥ १९ ॥ तो हळदी लावूनि घनमाळी ॥ फाटी नचरीच्या आंगाची म-
ळी ॥ तुझी सासू हरीम्यांना ही देखिली ॥ ऐसें प्रसवली कन्या रत्न ॥ ११० ॥ मग-
हांसे चक्रपाणी ॥ म्हणे बसायें क्षण भरी नारद मुनी ॥ कृष्ण तेव्हां हातीं धरूनी ॥
आपणानच बडी बैसे विला ॥ १११ ॥ हरी म्हणे कां हीं गायन ॥ करावें आजि असे सुदि-
न ॥ मंगळ दायक परम कल्याण ॥ गाऊनि अचणतु सकरीं ॥ ११२ ॥ नेदी हरि वचना-
सिमान ॥ नारदासीचढला अभिमान ॥ म्हणे कोणा पुढें कसं गायन ॥ कोण सुजा-
ण येथें असती ॥ ११३ ॥ अभिमान जाणोनी माधव ॥ झाडावयानारदाचा गर्व ॥
कौतुक दाविलें अपूर्व ॥ एकारिसा बोलाविलें ॥ ११४ ॥ चिमणाच आश्वल येऊन ॥
हरी पुढें बैसे पद्मासन घालून ॥ मग त्यास पुसे मग यान ॥ कां हीं गायन येतें कीं ॥ ११५ ॥
तो म्हणे हरी तुझे दयें करून ॥ करीन मी आतां चिगायन ॥ म्हणे वीणानारदाचारु-
क्षण ॥ मज पासी देईजे ॥ ११६ ॥ नारद म्हणे दोन्ही तंत ॥ तोडून दाकील अकस्मान ॥
हरी म्हणे तो समस्त ॥ कळा जाणतो गायनाच्या ॥ ११७ ॥ मग वीणा त्याचे हातीं दी-
धला ॥ तेणें स्वरांचा थार बैसे विला ॥ तेणेंच नारदाचा गर्व हरला ॥ म्हणे नचरुचा

येथेंअसे॥१८॥तेणेंसाहीरागछलीसुनार्यां॥चौसष्टीमूर्छनादावूनियां॥अने
 कउपरागाच्याक्रिया॥गाडल्यातेज्ज्वरतिनें॥१९॥गीतप्रबंधांनृत्पकळा॥दा
 वूनितोषविलेंगोपाळा॥मगसाबडीनामेंतेवेळां॥हरीचीलीलाभारंभिली॥
 १२०॥साबडेंसप्रेमगायन॥तेथेंतुज्यलामनमोहन॥हरीडोलेआनंदेंकरून्ना॥धा
 वोनिआलिंगनदेतया॥११॥मगनारदेंहीउठुन॥बंदिलेआखिलाचेचरण॥विरोज
 गेलेपाषाण॥त्याचेंकीर्तनऐकतां॥१२॥हरीमूणेरेंगुणयंता॥भागलेसीपुणेक
 रींआतां॥तेणेंटाळषिणातत्काळवेविलारवातता॥तोंशिळागोठल्यासर्वेही॥
 १३॥वीणाटाळतेवेळां॥शिळेमाजीपेंगुंतला॥नारदकाढावयागेला॥तंबवो
 सर्वधाननिघेची॥१४॥आश्चर्यझालेंसकळां॥मूणतीगायनऐकतांविरल्याशि
 ळा॥मगनारदेंगायनाच्याकळा॥नानरीतींदाविल्या॥१५॥परीशिळाकदांन
 विरती॥मगमूणोजयजयधीपती॥तुझीअद्भुतकर्तव्यगती॥ब्रह्मादिकांनेणवे
 ॥१६॥मगआणिकएकरीसबोलावून॥त्याच्यामुखेंकरविलेंगायन॥तत्का
 ळशिळागेल्याविरून॥वीणाटाळकादिला॥१७॥आणिकएककेलेंअद्भुत॥
 जेंसैंरंभेचेंरूपविराजित॥त्याहनीविशेषजांबुवंतीदिसत॥नारदविस्मितपा
 हातसे॥१८॥असोचारदिवसजाहलासोहळा॥मणीमगआंदणदीधला॥क
 षांजांबुवंतीघेउननिघाला॥वेगेंपरतलाद्वारकेसी॥१९॥आणिकअश्वग
 जरथ॥जांबुवंतआंदणदेत॥जांबुवंतीसहितकृष्णनाथ॥मिरबतआलाद्वार
 कैसीं॥२०॥सभेसिआणिलामणी॥दाविलासमस्तांलागुनी॥मगसबाजि
 लासीबोलावुनी॥स्यमंतकहातींदीधला॥२१॥परमलज्जितसत्राजित॥अ
 धोवदमरवालींपहात॥मूणेरुसलाकींकृष्णनाथ॥मीनसताआळघातला॥
 २२॥मजवरीरुसलातुषीकेश॥मगमजकालत्रयींनाहींयश॥कायकंठेरेशिया
 स॥जगन्निवाससमजेकैसा॥२३॥मूणेंसत्यभामाआणिहामणी॥देउनसम
 जाबूंचकपाणी॥मगकृष्णापुढेंहातजोडुनी॥करीबिनवणीसत्राजित॥२४॥मा
 झीसत्यभामासुंदरकन्या॥हेअंगिकारींजगज्जीवना॥कृष्णोमान्यकेलेंवचना
 ॥लघधरिलेंतत्काळ॥२५॥परमउत्साहेलावूनिलग्न॥सत्यभामाकैलीकृष्ण
 मणा॥वरीमणीदिधलाआंदण॥आणिबहुतधनगजरथ॥२६॥कृष्णमूणेंसभ

जिता ॥ तुम्हींवेदनकरावाआतां ॥ आम्हीवरदचतुर्थीचाचंद्रअवचितां ॥ देखिता
 होतागोकुळीं ॥ ३७ ॥ गार्हपेउनयेतांदेख ॥ गोखुरींसांचलेउदक ॥ त्यांतबिंबला-
 होतामृगांक ॥ तोम्यांदृष्टींदेखिता ॥ ३८ ॥ ह्यणोनिआलाहाआळ ॥ मगसत्रा-
 जितबोलेभूपाळ ॥ गणेशचतुर्थीचंद्रमंडळ ॥ कायनिमित्तनपहावे ॥ ३९ ॥ श्रीकृ-
 णाम्हणेकैलासीं ॥ प्रदोषकाळींशिवदर्शनासीं ॥ आपुलालेचहनींवेसोनीवेगे-
 सीं ॥ सुरांचेभारचालिले ॥ ४० ॥ इंद्रचंद्रवरुणकुबेर ॥ अश्वसूगंधर्वकिन्नर ॥ मू-
 षकास्त्वदशिवपुत्र ॥ गजवदनचालिला ॥ ४१ ॥ शिवगिरिचढतांझालीदारणी ॥
 गणेशपडिलाभूषकावरुनी ॥ मागुतीबैसलासांचरुमी ॥ तोचंद्रगगनींहांसला
 ॥ ४२ ॥ तेंजाणोनीगजवदन ॥ शापदेईअतिदारुण ॥ जोतुझेकरीलमुखजालो-
 कन ॥ त्यावरीयेतीअपवाद ॥ ४३ ॥ ऐसेंचंद्रेंऐकिलें ॥ मुखआपुलेंआच्छादिलें ॥
 मगसकळदेवांनींप्रार्थिलें ॥ गजवदनासींतेवेळे ॥ ४४ ॥ कैलेदेवींबहुतस्तवन ॥
 तेणेंगणेशझालासुप्रसन्न ॥ देवम्हणतीचंद्राचेंशापमोचन ॥ करावेंजीकृपा
 कुवा ॥ ४५ ॥ मगचंद्राआणूनतेअवसरीं ॥ घातलागणपतीचेपायावरी ॥ म्हण्ये-
 माझेवरदचतुर्थीसनिर्धारीं ॥ बदनयाचेंनपाहावे ॥ ४६ ॥ परकडदिवसअवधेमु-
 क्त ॥ परीवरदचतुर्थीसनपाहावानिश्चित ॥ सत्राजिसासींम्हणेरुथानाय ॥ पू-
 र्वस्तांतऐसाअसे ॥ ४७ ॥ तोचंद्रगोकुळींपाडिला ॥ पालागींचघाआळआंला
 ॥ मगहरीम्हणेभूपाळा ॥ गोष्टएकेकिजे ॥ ४८ ॥ आम्हांससत्यभामेऐसेंदिधते
 रत्न ॥ इतुकेनआमचेंसमाधान ॥ हामणीजातुम्हीपेउन ॥ आग्रहेंश्रीकृष्णोंदीष-
 ला ॥ ४९ ॥ मणीपेउनीसत्राजित ॥ आपुल्याघायासीपाचलात्वरित ॥ दिवसलोद-
 लेबहुत ॥ तोएकअनर्थजाहला ॥ ५० ॥ शतधन्वानामेंयादवजाण ॥ त्याससत्य
 भामाद्याबीलघकरून ॥ ब्राह्मणींनैमहोतातोसांडोन ॥ कन्यादीधत्तीश्रीकृष्णातें
 ॥ ५१ ॥ सत्यभामामाझील्लना ॥ तेकैसीदीधत्तीश्रीकृष्णा ॥ तोदेषमनींघरुनि
 जाणा ॥ शतधन्वापातला ॥ ५२ ॥ विश्वासोनिआलाधरांत ॥ तोनिजलाहोतास-
 त्राजित ॥ त्याचाशिरच्छेदकरूनित्वरित ॥ मणीपेउनपळाला ॥ ५३ ॥ हारकेया
 जीअसेतोगुप्त ॥ तेंसत्यभामेसींझालेंश्रुत ॥ कीसत्राजिताचाकरूनघात ॥ मृ-
 णीनेलाशतधनें ॥ ५४ ॥ तेवेळेयांडवांभ्यासमाचारा ॥ रामकृष्णगेलेहोतेहस्तना

बुरा ॥ मार्गे चर्तत झाता तौ सत्वर ॥ सत्यभामे सीकछलापें ॥ ५५ ॥ शरीर टाकि
 लें धरणी ॥ पितपाचे गुण आठवूनी ॥ म्हणे सत्राजिता तुज कोणे स्थानी ॥ येद
 निचा भैरू आतां ॥ ५६ ॥ बुडालें माझे माहेर ॥ रुक्मिणी सकळ लासमाचार ॥ सत्य
 भामेच्या मंदिरास त्वर ॥ जगन्माता पातली ॥ ५७ ॥ देवकी बिसुदेव उग्रसेन ॥ करि
 ती बहुत सभाधान ॥ भगते सुखासनी बैसोन ॥ हरत ना पुराचा छडी ॥ ५८ ॥ संगें
 घेतली बहुत सेना ॥ येउन भेटली जगन्मोहना ॥ सांगूनिसकळ वर्तमाना ॥ शो
 क करी अद्भुत ॥ ५९ ॥ शतधन्यानें मारिला सत्राजित ॥ ऐको निरामहरी झाले सं-
 तप्त ॥ आले द्वारके सी सत्यभामे सहित ॥ झालें श्रुत शतधन्यातें ॥ ६० ॥ परमभ
 यभीत झाला मनी ॥ अक्रूरचे येथें ठेविला मणी ॥ म्हणे स्थमतक केवळ तरणी ॥
 नलपेको ठेवें सर्वथा ॥ ६१ ॥ अक्रूर तूं परमविश्वासी ॥ म्हणो मिमणी ठेवितों तुज पा-
 सी ॥ धैरू म्हणें हे गोष्टी लक्ष्मीकेशीसी ॥ कळल्या अनर्थ होईल ॥ ६२ ॥ द्वारके बा
 हेर शतधन्या पळता ॥ तों तुरंगीं रामकृष्ण बैसत ॥ पूर्वसमुद्रापर्यंत ॥ पळाता तेव्हां
 शत्रुधन्या ॥ ६३ ॥ मग श्रीरंगें सुदर्शन टाकिलें ॥ शतधन्याचें शिर उडविलें ॥ कने
 वरसमुद्रतीरी पडलें ॥ परी मणीना ही त्याजवळी ॥ ६४ ॥ परतो निआले द्वारकापुरा
 ॥ नगरीं पिटिला डांगोरा ॥ कोणें चोरासीं दिधला थारा ॥ मणी सत्वर आणिजे ॥
 ६५ ॥ तें अक्रूरें ऐकुनी ॥ भयभीत झाला मनी ॥ मणी आपुल्या संगें घेउनी ॥ गेला
 पळोनी वाराणसी ॥ ६६ ॥ हेर सांगती चक्रपाणी ॥ अक्रूर घेउन गेला मणी ॥ परी
 निरपराध भक्त शिरोमणी ॥ भयें करून बाहेर गेला ॥ ६७ ॥ मग बोले या देवेंद्र ॥ अ
 न्यायन सतां अणुमात्र ॥ माझा प्राण सरवा अक्रूर ॥ गेलान कळे कोणी कडे ॥ ६८
 ॥ अक्रूर सारिखें निधान ॥ जो सात्विक आणि प्रेमळ पूर्ण ॥ मज नगमे त्या सख-
 यावीण ॥ जगज्जीवन बहु कष्टी ॥ ६९ ॥ अक्रूर कारणें श्रीहरी ॥ रात्र दिवस चिंता
 करी ॥ तों द्वादश वर्षें द्वारके वरी ॥ अवर्षण पडिये तें ॥ ७० ॥ बहुत केले प्रयत्न ॥ प
 री कदापि न वर्षे घन ॥ तों अंबरी देववाणी वदे वचन ॥ समस्त जन ऐकती ॥ ७१ ॥ अ
 क्रूर आहें वाराणसी नगरी ॥ तो जरी आणाला द्वारकापूरी ॥ तरी न लक्ष वर्षे निर्धा-
 री ॥ निश्चय हा ज्ञाणिजे ॥ ७२ ॥ तों दूत मुखें वार्ता आली समग्र ॥ कीं आनंदवनीं
 आहें अक्रूर ॥ मणी सुवर्णप्रसवे अष्टभार ॥ धर्म अपार करीतसे ॥ ७३ ॥ भागी

स्यमंतकोपारव्यान.

(१७३)

रधीचेजेकांधार॥ अकूरेबांधितेअतिसुप्रस॥ अथापीजनदेखतीस्पष्ट॥ अ-
कूरघाटनामत्याचें॥ ७४॥ मगश्रीकृष्णोउद्वासीं॥ वेगेंधाडिलेंवाराणसीसीं
तांअकूरआलातापसी॥ कृष्णस्मरणीरितसदा॥ ७५॥ मगउद्धवेंवर्तमानसां
गोन॥ आणिलारथावरीवैसवून॥ भेटलेअकूरआणिकृष्ण॥ प्रेमेकंरूनतेध
बां॥ ७६॥ अकूरेहरीपुढेंमणीतेवून॥ सांगीतलेसकळवर्तमान॥ हरीम्हणेंम-
णीनव्हेहाअग्र॥ घेतलेप्राणबहुतांचे॥ ७७॥ दोनवेळांहामणी॥ आंद्याझा
लाआम्हालागुनी॥ प्रसेनसत्राजितांसींमास्तूनी॥ आमुचेसदनींप्रवेशला
॥ ७८॥ जेथेंवसेथोरवस्त॥ तेथेंनप्रार्थितांघेतीअनर्थ॥ यात्मागींमुनीउपाधि
रहित॥ अरण्यांतवसतीहो॥ ७९॥ जवळीअसतांउपार्थी॥ नस्त्याचजडती
आधिज्याधी॥ यात्मागींविस्तत्रिशुद्धी॥ हिंडतीउदासहोडुनियां॥ ८०॥
असोपर्जन्यतेअवसरीं॥ अद्भुतवर्षलाद्वारकेवरी॥ भक्तमहिमाकंसारी॥ ना
नापरीवादवित॥ ८१॥ हेस्यमंतकहरणकथा॥ गातांअथवाअवणकरितां॥ ह
रेसकळसंकटचिंता॥ आवडीधरितांसप्रेमें॥ ८२॥ इतिस्यमंतकोपारव्यवसं-
पूर्ण॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥ श्रीसांबसदाशिचार्पणमस्तु॥ ८३॥ ॥ ८४॥

अथभ्रूषिपंचमीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ नमोजीविनायका॥ संकळविद्यांच्यानायका॥ तुजनम
 स्कारकरितीएका॥ ग्रंथारंभींकविजन॥ १॥ त्रिपुरासुराचेवधार्थ॥ शिवेकै-
 स्गतुजप्रणिपात॥ बळीसघालावयापातांकांत॥ घामनध्याताजाहला॥ २॥
 सृष्टिकरितांकमलासन॥ आरंभींकरीतुझेध्यान॥ मस्तकीपृथ्वीधारणात्मागू-
 न॥ शेषध्याताजाहलापै॥ ३॥ महिषासुराचेवधार्थपार्वती॥ तुजध्यातीजा
 हलीनिश्चिती॥ मुक्तीकारणेंसमस्ती॥ सिद्धादिकींध्याइलें॥ ४॥ जगताचेवि-
 जयात्मागुन॥ मदनेकेलेंतुझेध्यान॥ त्यातुजसाष्टांगनमन॥ माझेअसोसर्वदा
 ॥ ५॥ मजप्रसादेरुनिउदार॥ तुवांबोलवायेंऋषिपंचमीचरित्र॥ ऐसेंप्रार्थुनीवारंवा-
 र॥ ग्रंथारंभकरीतसें॥ ६॥ कोणेएकेअवसरीं॥ सिताश्वनामकराजापरिकरीं
 ॥ अंजुलीकरुनीपुदारीं॥ ब्रम्हयाप्रतीपुसतसे॥ ७॥ राजाम्हाणेचतुरानना॥
 देवदेवेशांकमलासना॥ तुझियाप्रसादेकरुनीजाणा॥ व्रतेंबहुतश्रवणकेलीं॥
 ८॥ आतांमजवरीअनुग्रहकरून॥ व्रतसांगाजीपापनाशन॥ जयाचेआचरणेंकरू-
 न॥ सकलस्त्रियापावनहोती॥ ९॥ ऐसाप्रभश्रवणकरून॥ ब्रम्हाम्हाणीराजाला-
 गुन॥ तुवांएकाग्रकरूनमन॥ करावेंश्रवणभक्तिभावे॥ १०॥ ऋषीपंचमीनाम-
 कव्रत॥ सकळपापहरणींअतिविरव्यात॥ जेनरयाचेंआचरणकरित॥ तयांनर-
 कदर्शननव्हेची॥ ११॥ ऐसायाव्रताचामहिमा॥ पुराणींअसेराजोत्तमा॥ यावि-
 षयींइतिहासतुम्हां॥ कथनकरितोंऐकपां॥ १२॥ वैदर्भदेशींउत्तमब्राम्हण॥ उ-
 तंकजयाचेंनामापिधान॥ तयाचीभार्यासुशीलाजाण॥ पातिव्रत्यपरायणहो-
 तीपै॥ १३॥ तिपेसदोनअपत्येंअसती॥ एकपुत्रआणिएककन्यानिश्चिती॥ ज-
 यांचीलीलापाहूनचितीं॥ हर्षपावतीमातापितर॥ १४॥ पुत्राचेंनांवसुविभूषण
 कुलामाजीपरमभूषण॥ सांगपदक्रमवेदाध्ययन॥ करविताझालापुत्रासीं॥
 ॥ १५॥ आपुत्याकुलासीसमान॥ कुलीनसुजाणवरयोजून॥ तयासीकरूनीक-
 न्यार्पण॥ करीयथाविधीविवाह॥ १६॥ विवाहझालियावरी॥ तेकन्यादैववशे-
 झडुकरी॥ वैधव्यातेंपावलीनिर्पारी॥ विचित्रकरणीईश्वराची॥ १७॥ निजपा-
 तिघत्यरहूनी॥ सुखेंकालक्रमीपितृसदनीं॥ तिपेचीवैधव्यदशाविलोकुनी॥
 दुःखकरितीमातापितरें॥ १८॥ मगपुत्रानेस्थापूनिमदनीं॥ स्वयेंकन्येसहितजाती

अभिपंचमीकथा.

(१७५)

तपश्चर्येन्मृगागुनी ॥ गंगातीरींच्यावंनीचेउनी ॥ पर्णशाखेमाजीराहती ॥ ११ ॥ त्या
गंगातीरींतांब्राम्हण ॥ शिष्याससांगेवेदाध्ययन ॥ कन्यामातापितरांचीसेवा
जाण ॥ भक्तिभावेकरीतसे ॥ २० ॥ तेकन्याकोणेऐकेदिनीं ॥ पित्याचीसेवाकरू
नी ॥ बहुपरिश्रान्तहोउनी ॥ निशीथकालींनिद्राकरी ॥ २१ ॥ तंवअकस्माततेभा
मिनी ॥ कृमिराशीझालीतत्क्षणीं ॥ जयांचीसंख्याकरीलकोणी ॥ ऐसात्रि-
भुवनीदिसना ॥ २२ ॥ तंवतेथेशिष्ययेती ॥ तेकन्याकीटकराशीझालीऐसेदे
खती ॥ नम्रहोउनीनिश्चिती ॥ हातरीवरीस्थितअसे ॥ २३ ॥ ऐसेदेखोनीशिष्य
जन ॥ दुःखेसद्गदहोतीतथांचेप्राण ॥ करुणास्वरेविलापकरून ॥ जननीप्रती-
निवेदिती ॥ २४ ॥ शिष्यम्हणतीऐकमाता ॥ कन्याकृमिराशीझालीआतां ॥
सुशिलाअसतांतवसुता ॥ कवणघानिमित्तेतेंनजाणों ॥ २५ ॥ ऐसेशिष्याचेंवचन
॥ वज्रपातसमानऐकून ॥ तीभ्रान्तचित्तहोउन ॥ कन्येसमीपपातली ॥ २६ ॥ कृमि
राशीझालीऐसेमेळून ॥ दुःखीतहोउनीकरीरुदन ॥ निजवक्षस्थळपिटोव ॥ अ-
दृहासकरीतसे ॥ २७ ॥ मूर्छितहोउनीतेजननी ॥ भूमीचरीपडेतत्क्षणीं ॥ पुनःसा
बधहोउनी ॥ उठोत्रिकन्येप्रतीबिलोकितसे ॥ २८ ॥ मगकन्येसिधरूनिउभयद-
स्तांत ॥ पित्याजवळीनेलीत्वरित ॥ स्वामीसांगानिश्चित ॥ इथेचेंदुष्कृतकेंविअ-
से ॥ २९ ॥ निशीथकालींनिद्रितहोतां ॥ कृमिराशीझालीअवचितां ॥ ऐसेवंचन
कर्णीपंडतां ॥ पितादृश्यदुःखेपीठितसे ॥ ३० ॥ मगकर्षाहोउनीध्यानस्थ ॥ तिथे
चेंपूर्वजन्मचेष्टित ॥ समाधीमाजीजाणूनयथार्थ ॥ सांगतसेभार्येप्रती ॥ ३१ ॥
हेपूर्वीसातव्याजन्मी ॥ ब्राम्हणीअसतारुद्रधर्मी ॥ रजस्वलाहोउनीस्वधर्मी
भांडादिकांतेंस्पर्शकरी ॥ ३२ ॥ ऐसेपातककरूनजाण ॥ कालेंकरुनीपावलीम-
रण ॥ तयापापेंकरून ॥ कृमिराशीझालीअसे ॥ ३३ ॥ रजस्वलेचेंकिन्मिष ॥ तो
असेइथेचेअंगींदोष ॥ तेणेंकरुनीविशेष ॥ पातकरवाणीपैजाहली ॥ ३४ ॥ रज-
स्वलाचांडाढीप्रथमदिनीं ॥ द्वितीयदिवसींब्रम्हघातिनी ॥ रजकीकल्मिळीतिस-
च्यादिनीं ॥ चतुर्थदिवसींशुद्धहोय ॥ ३५ ॥ तथेकालीतेभामिनी ॥ सरवीसंगेंब्र-
तपाहिलेंनयनीं ॥ परीतेंब्रतअवसानुनी ॥ पापजोडिलेंपतनार्थ ॥ ३६ ॥ दृष्टवत्
भ्रष्टावेंहेबाळी ॥ निर्मळह्जिज्जुळीजन्मपावली ॥ व्रताचियेअवज्ञेसमूळीं ॥ कृ.

मिराशीरूपझालीअसे॥३७॥ ऐसेंइयेचेंपांपांचरण॥ तेंतुजम्यांकेलेकथन॥
 रजस्वलादोषजाण॥ समूचनाशासकारणअसे॥३८॥ ऐसेंऐकोनपतिव
 चन॥ सुशीलापुसेकरजोडून॥ व्रताचियादर्शनैकरून॥ जन्मपावलीदिजे
 कुडीं॥३९॥ तुम्हासारिखेब्राम्हण॥ ज्यांच्यातेजेचंडकिरण॥ प्रभाहीनहो
 उनीअनुदिन॥ अस्ताचढींगमनकरी॥४०॥ इपेनेंव्रततिरस्कारिलें॥ त्यापापें
 शरीरकमीरूपआहलें॥ ऐसेंआश्चर्यवर्तलें॥ तेंव्रतमजउपदेशायें॥४१॥ ऐसें
 सुशीलेचेंवचन॥ ऐकोनिऋषीसांगेस्त्रियेलागुन॥ एकाग्रकरूनमन॥ श्रवण
 करींभक्तीनें॥४२॥ ऋषिपंचमीव्रतवरिष्ठ॥ तेंकरावेंएकनिष्ठ॥ ज्याचियाआ
 चरणेरजस्वलाकष्ट॥ पापरूपनिचर्तती॥४३॥ त्रिविधदुःखांतेंनिरसुनी॥ सौ
 भाग्यवतीसामिनी॥ कल्याणसंपदापावोनी॥ आपत्तीचानाशहोतसे॥४४॥
 ऐसेंऋषिपंचमीव्रत॥ कन्याहस्तेंकरूनविधियुक्त॥ दोषमुक्तझालीखरित॥ व्र
 तप्रभावेकरूननिपां॥४५॥ युधिष्ठिरपुसेरुणा॥ प्रती॥ देवदेवेशायादवपती॥
 नुझियासुरवापासोनिबहुती॥ व्रतेंमजश्रुतझालीपै॥४६॥ परीएकादेंपापना
 शक॥ व्रतसांगाजीसम्यक॥ ऐसाराथाचाप्रश्नदेख॥ श्रवणकरूनबोलतसे
 ॥४७॥ श्रीकृष्णाम्हणोरजेंद्रा॥ कथाश्रवणीअतिसादरा॥ तुझीभक्तिपाहूनिउ
 दारां॥ निजमनासींहर्षबादे॥४८॥ ऐकराजापापनाशक॥ व्रतसांगतोंऋषिपं
 चमीनामक॥ जेंकरितांसम्यक॥ स्त्रियापापमुक्तहोतीपै॥४९॥ युधिष्ठिरम्ह
 णेपुरुषोत्तमा॥ कैसाअसेपंचमीमहिमा॥ तोमजसांगात्रिविक्रमा॥ ऋषिपं
 चमीनामकेंसेंजाहलें॥५०॥ शास्त्रीपुराणींनिश्चित॥ पापेंकथिलींअसतीव
 हुत॥ ऋषिपंचमीदिवसींकरूनव्रत॥ कवण्यापापांतूनस्त्रियामुक्तहोती॥५१॥
 ऐसेंऐकोनीधर्माचेंवचन॥ श्रीकृष्णबोलेसुहास्यवदन॥ जीस्वीजाणूनकींअ
 जाणून॥ रजस्वलाभांडादिकांस्पर्शकरी॥५२॥ रजस्वलाअसतानिधारीं॥
 गृहीराहूनिगृहकर्मकरी॥ महापापपावेतेनारी॥ रजोदोषेंकरूनियां॥५३॥
 चातुर्वर्णांपासून॥ रजस्वलेनेंदूरराह्येंअनुदिन॥ तयाचेंकारणकरींश्रवण॥
 रजस्वलासद्वर्जायी॥५४॥ पूर्वीइंद्रवत्सुरा॥ मारूनपावेब्रम्हइत्याप्रख
 र॥ ब्रम्हइत्येनेंदूषितझालाइंद्र॥ ब्रम्हाप्रतीशरणारिये॥५५॥ आपुलिया

ऋषिपंचमीकथा.

(१७७)

शुद्धीकरण ॥ इन्द्रपुसेकरजोडुन ॥ चतुराननएकाग्रकरूनिमन ॥ ब्रम्हहृत्येचे-
विभागन्वारकरी ॥ ५६ ॥ भगतेचारविभागकल्मूरी ॥ चतुराननराकीचतुःस्था-
नी ॥ अग्नीचिपापहिल्यातीनशिखांठागुनी ॥ एकभागराकिला ॥ ५७ ॥ नदी-
चेप्रथमोदकींएक ॥ भागराकिलाअसेसम्यक ॥ पर्वताग्रींघृक्षावरीदेख ॥ नारी-
चेरजस्थानींयोजिला ॥ ५८ ॥ ऐसाब्रम्हहृत्येचाविभागझाला ॥ त्याकारणेदूषि-
तस्त्रीरजस्वला ॥ चातुर्वर्णांपासूनतिजला ॥ अन्यगृह्हरक्षाये ॥ ५९ ॥ ऐसेंबि-
धीचेंप्रनुशासन ॥ तुजम्यांसांगितलेसंपूर्ण ॥ यत्नेंकरुनीअनुदिन ॥ रजस्वला
स्पर्शपर्जवा ॥ ६० ॥ रजस्वलात्चांडाळीप्रथमदिनीं ॥ ब्रम्हघातकीद्वितीयदिनीं
॥ रजकीजाणतृतीयदिनीं ॥ चतुर्थदिचशींशुद्धजाण ॥ ६१ ॥ भर्त्यालागींचवषे-
दिनीं ॥ शुद्धजाणतेप्तामिनी ॥ दैवपितृकर्मांठागुनी ॥ पांचव्यादिनींशुद्धजाण ॥
६२ ॥ जाणूनअथवाअजाणून ॥ रजस्वलासंपर्कघडेजाण ॥ त्यादोषाचेक्षयाला
गुन ॥ ऋषिपंचमीव्रतहेआचरावे ॥ ६३ ॥ सर्वपापशमनी ॥ सर्वोपद्रवनाशिनी
॥ ऐसीऋषिपंचमीआहेमूणोनी ॥ व्रतअवश्यकरावे ॥ ६४ ॥ ब्राम्हणस्त्रिष्वे-
श्यशूद्र ॥ स्त्रियांनींव्रतकरावेविशेषंपरिकर ॥ तेणेंपातकजायअघोर ॥ रज-
स्वलासंपर्केंघडलेजे ॥ ६५ ॥ ऐसाऋषिपंचमीचामहिमा ॥ प्रख्यातअसेराजो-
त्तमा ॥ पुराणींविर्णिलाअसेपरमा ॥ एकायमनेंश्रवणकरीं ॥ ६६ ॥ श्रीकृष्णाम्ह-
णेधर्मासीं ॥ येविषयींकथासांगतोतुजसीं ॥ रजःसंपर्कपातकासीं ॥ नाशीलऐ-
सीझालीअसे ॥ ६७ ॥ पूर्वकिंतयुगामाझारी ॥ विदर्शनामकथोरनगरी ॥ तेथे
श्येनजिन्माराजाराज्यकरी ॥ चतुर्वर्णांचेंपालनकरूनिपां ॥ ६८ ॥ तथाचेदेशीं
एकब्राम्हण ॥ सुमित्रजयाचेनामाभिधान ॥ वेदवेदांगपरमनिपुण ॥ सर्वप्राणि-
यांचाहितकर्ताअसे ॥ ६९ ॥ कृषिकर्मकरीअनुदिनीं ॥ आसक्तअसेकुटुंबपाल-
नीं ॥ तथाचीभार्यापतिघताशिरोमणी ॥ पतिसेवेसींतत्यर ॥ ७० ॥ जियेचेंनाम
जयश्रीविरच्यात ॥ चाकरसुहृज्जनअसतीबहुत ॥ पर्जन्यकालहोतांप्राप्त ॥ चिं-
तातुरहोतसेमनीं ॥ ७१ ॥ कृषिकर्मींबहुवस ॥ आसक्तहोयतियेचेंमानस ॥
ऐसीअसतांविशेष ॥ नवलएकवर्तले ॥ ७२ ॥ कोणेंकेअवसरीं ॥ रजस्वला
झालीतेनारी ॥ रजस्वलाअसोनानापरी ॥ गृहकार्येंस्वयेंकरीतपें ॥ ७३ ॥

रजस्वलाझाडियावरी ॥ भांडादिकांसींस्पर्शकरीतेनारी ॥ ऐसाबहुकाळ
 ऋमित्यावरी ॥ मृत्युपावलीतेकाहीं ॥ ७४ ॥ तिचेचाभर्तातोब्राम्हण ॥ तोही
 मृत्युपावलाजाण ॥ ऐसेतेंदंपत्यकर्माधीन ॥ युधिष्ठिरावर्तन ॥ ७५ ॥ जय
 श्रीनामतपाचीमामिनी ॥ ऋतुसंपर्कदोषेकरुनी ॥ श्वानयोनीतजन्मपावोनी
 शुनीहोईआपुल्याघरीं ॥ ७६ ॥ तिचेचासंपर्कदोषबहुत ॥ तथायोगेंतोद्विज
 कष्ट ॥ वृषभाचाजन्मपावोनीतेय ॥ कष्टपावेनानापरी ॥ ७७ ॥ ऐसींतींउभ
 प्रतांदंपती ॥ कर्माधीनहोउनीकष्टपावती ॥ तिर्यग्योनीतेंपावलीती ॥ ऋतु
 संपर्केकरूनियां ॥ ७८ ॥ पूर्वजन्मींस्वधर्माचरण ॥ केलेमहणोनीपूर्वजातिस्मर
 ण ॥ ऐसीउभयतांतींअनुदिन ॥ कष्टेकरूनिराहती ॥ ७९ ॥ पुत्रगृहीतेदंपती ॥
 पूर्वीचेंपातकस्मरोनिराहती ॥ सुमित्राचापुत्रसुमती ॥ पितृसेवेसींतत्परअसे
 ॥ ८० ॥ सुमतीजपाचेंनामाभिधान ॥ देवताअतिथीचेंकरीपूजन ॥ ऐसातोध
 र्मज्ञब्राम्हण ॥ स्वधर्माचरणींतत्परपें ॥ ८१ ॥ ऐसातोब्राम्हणवर्ततां ॥ पितृ-
 तिथीप्रासझालीतत्वातां ॥ भार्याचंद्रवतीसन्निधअसतां ॥ तिचेप्रतीबोलतसे
 ॥ ८२ ॥ आजदिनींआहुदिवस ॥ ममपित्याचाअसेबहुवस ॥ भोजनघालावया
 ब्राम्हणांस ॥ पाकसिद्धीत्वीरितकरावी ॥ ८३ ॥ ऐसीआज्ञासुमतीकरी ॥ तों
 चंद्रवतीपाकसिद्धीकरी ॥ तयेलानीपायसपात्रामाझारीं ॥ स्वर्गेगरळसो-
 डियेलें ॥ ८४ ॥ तंबअकस्माततेशुनी ॥ गरळापाहोनीभ्यालीमनीं ॥ ब्रम्हहत्या
 घडेलमहणोनी ॥ पाकभांडींस्पर्शलीपें ॥ ८५ ॥ द्विजभार्यातीतेंबिलोकून ॥
 पाकभांडींविट्ठाळलींजाणोन ॥ जळकेंकोलीतहातींघेउन ॥ तयेशनीसबहु
 नाडिलें ॥ ८६ ॥ हस्तपादकटीकमर ॥ ताडनेंझालीतेशुनीजर्जर ॥ भांडादिक
 मक्षालुनीपरिकर ॥ पाकसिद्धीपुनश्चकेलीपें ॥ ८७ ॥ मगयथाविधीआहु
 केले ॥ ब्राम्हणांसींषड्रसभोजनवादिलें ॥ बाहेरउच्छिष्टनाहींटाकिलें ॥ उ
 च्छिष्टराकिलेंगर्तेमाजी ॥ ८८ ॥ तोपितृतृतीचादिवस ॥ परीउपवासघड
 लाशुनीस ॥ पुत्रेयाहुकेलेबहुवस ॥ निष्कळझालेंयुधिष्ठिरा ॥ ८९ ॥ निशी
 प्रासझालियावर ॥ तेशुनीअत्यंतक्षुधातुर ॥ गोष्टामाजीयेद्वनिसत्वर ॥ ब
 लिवर्दस्वभर्त्यासींबोलतसे ॥ ९० ॥ शुनीमहणेआजिदिवसभर ॥ झालेंअसे

ऋषिपंचमीकथा.

(१७९)

उपोषणनिश्चक्र ॥ परीममपुत्रेप्रासमात्र ॥ अन्ननाहींदीधले ॥ ११ ॥ क्षुधेकळ
निपीडित ॥ ममपाणझालेकंठगत ॥ कायकरावेतेंनाहीसुचत ॥ म्हणोनि-
लोलभूमीवरी ॥ १२ ॥ ममपुत्रइतरदिनीं ॥ लेपतरिदेईमजलागुनी ॥ मज-
करणेआजिदिनीं ॥ उच्छिष्टहीनाहींदीधले ॥ १३ ॥ क्षीरीमाजीपडिलेंसर्प
गळ ॥ पाहोनिझालेमममाणव्याकुळ ॥ मरतीलब्राम्हणसकळ ॥ म्हणोनि
पायसास्यांस्पर्शकेळा ॥ १४ ॥ तयेफाळींमातेबांधून ॥ केलेमजबहुतताडण
॥ तेणेंझालींसकळगात्रेभ्रम ॥ कटीभ्रमझालीअसे ॥ १५ ॥ मगतोवृषभबो-
लत ॥ स्त्रियेत्वांकेलेपापसंचित ॥ तेणेंकरुनीवृषभयोनींत ॥ ममजन्मजा-
हलेंअसे ॥ १६ ॥ कायकळमीझालोंभक्तिहीन ॥ भारवाहकअनुदिन ॥
पुत्राचियाक्षेत्रींजाण ॥ आजदिनींबहुतकष्टलों ॥ १७ ॥ मीबुभुक्षितअसतां
सकळदिनीं ॥ पुत्रेंमममुखबांधूनी ॥ ताडिलेंकशाघातेकरूनी ॥ दृष्टाआडूके-
लेपुत्रें ॥ १८ ॥ मातापित्रांकष्टबुनी ॥ आडूकरीप्रीतीलागुनी ॥ परीतेंव्यर्थ-
होउनी ॥ पितरबुभुक्षितराहतीपें ॥ १९ ॥ श्रीकृष्णधर्मासींसांगत ॥ ऐसींतीं
उभयदंपतीबोलत ॥ तंवतेथेंपुत्रआलाअकस्मात ॥ उभयसंवादश्रवणकेळा
॥ २० ॥ वृषभआणितेशुनी ॥ आपुलीअसतीजनकजननी ॥ ऐसेंसुमतीपुत्रें
जाणुनी ॥ रत्नीउभयतांसींभोजनअर्पिलें ॥ २१ ॥ ऐसीमातापित्यांचीअवस्था
पाहुनी ॥ सुमतीझालादुःखितमनीं ॥ कोण्याकर्मंनीचयोनी ॥ पितरांप्राप्त-
झालीअसे ॥ २२ ॥ कैसेंकरावेंकोठेंजावें ॥ जनासींमुखकेवींदाखवावें ॥ कोण्या
महंतासींसावधानपुसावें ॥ जेणेंमातापितरमुक्तहोतीपें ॥ २३ ॥ ऐसेंचितूनिशां
मनीं ॥ निजकांतैलाठेवूनिसदनीं ॥ सुमतीब्राम्हणतेचक्षणीं ॥ घोररनींप्रवे-
शला ॥ २४ ॥ तेथेंसप्तऋषींचेआश्रम ॥ बिलोकिताझालातोपरम ॥ श्वापदेंसो-
डोनीस्वधर्म ॥ तेथेंशांतवर्तती ॥ २५ ॥ धेनुज्याघादिकणकेठार्थी ॥ वर्ततीपरी
बैरनाहीं ॥ हंसकारंडवपक्षीसर्वही ॥ शब्दकरितीमधुरस्वरें ॥ २६ ॥ सुनीशिष्य
बिबेनिसकळ ॥ वेदघोषकरितीसबळ ॥ पुष्पेंतुलसीबिल्वकमळ ॥ आणूनि
देतीऋषींसीं ॥ २७ ॥ सुमतीब्राम्हणतेथेंयेउन ॥ साष्टांगकरुनियानंमन ॥ सांग-
ताझालावर्तमान ॥ सप्तऋषींसींतेथवां ॥ २८ ॥ सुमतीम्हणेऋषींलागून ॥ म-

भ्रकरितोमीजाण॥ तोसांगत्वाकृपाकरून॥ ऐसेम्हणोनीप्रथमकरी॥ १॥
 ममपितावृषभयोनीत॥ जन्मपाचलाअसेनिश्चित॥ तैसीचमाताविरव्यात
 ॥ शुनीयोनीमाजीजन्मलीपें॥ १०॥ ऐसीअवस्थाकायकारण॥ प्राप्तझाली
 उभयतांलागून॥ तेंमजसांगातुम्हींकरुणाघन॥ जेणेंपितरमुक्तीपावती
 ॥ ११॥ श्रीकृष्णाम्हणेंनृपती॥ ऐसेबोलुनीतोसुमती॥ मातापित्यांसांगीनि-
 श्चिती॥ दुःखीहोईवारवार॥ १२॥ मगतयाचेंवचनऐकोन॥ सर्वतपोनामक
 पीसर्वज्ञ॥ सुमतीप्रतीबोलेवचन॥ जेणेंपितरांमुक्तिहोई॥ १३॥ ऋषीम्हणे
 सुमतीब्राम्हणा॥ श्रवणकरींमाझियावचना॥ तवमातापूर्वजन्मींजाणा॥ रु-
 जस्वलागृहींझालीअसे॥ १४॥ तथेकालींरजस्वलाअसोन॥ घरांतकेलासंपर्क
 अनुदिन॥ तेणेंपातकेंकरून॥ शुनीयोनीतेंपावलीपें॥ १५॥ तिथेच्यास्पर्शदोषें
 करून॥ तवपिताहिजाहलावृषभमहान॥ ह्यामातापित्यांचेमुक्तीकारणें॥
 ऋषिपंचमीव्रतआचरावें॥ १६॥ हेविप्रेद्रासुमती॥ भार्येसहितऋषिपूजोनि
 निश्चिती॥ व्रतआचरायेंनिगुती॥ सप्तवर्षेपर्यंत॥ १७॥ अंतीउद्यापनकरावें॥
 वित्तशाक्यविशेषेवर्जावें॥ ऐसेव्रतकरितांभावें॥ ऋतुसंपर्कदोषज्जातसे॥ ८॥ शब्द
 शाकांचाआहार॥ तैसेचश्यामाकनीवार॥ अथवाकंदमूलफळनीर॥ सक्षारी
 नियमेंकरूनिषां॥ १९॥ जेहलकष्टेत्यन्म॥ तेंकदापिकरूनपेभक्षण॥ इतरजेनिप
 मफेलेकथन॥ तेहीसर्वपाबावे॥ १२०॥ भाद्रपदमासप्राप्तझालियावरी॥ तयाचे
 शुक्लपक्षायाझारी॥ पंचमीदिवसींपरिकरी॥ अपामार्गकाष्ठेंदंतशुद्धीकी-
 जे॥ २१॥ वनस्पतिप्रार्थनामंत्रः॥ ॥ आयुर्बलंयशोवर्चः प्रजाःपशवसूनिच॥
 ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वन्मोदेहिवनस्पते॥ १॥ ॥ ऐसियामंत्रेंकरून॥ वनस्पतीसी
 प्रार्थून॥ मंगकरावेंदंतधावन॥ सुरबदुर्गंधीनाशार्थ॥ २२॥ दंतधावनमंत्रः॥
 सुखदुर्गंधिनाशापदनांचविशुद्धये॥ छीवनायचगात्राणांकुर्वेहंदंतधावन॥ १॥
 ऐसियामंत्रेंकरून॥ सम्यक्दंतधावनकरून॥ मगमृत्तिकास्नानआचरून॥ म
 लनाशकस्नानकरावें॥ २३॥ तिलआणिआमलक॥ तयांचावाटुनिकरावाकल्क
 ॥ तोलिवुनीकेवतसीसम्यक्॥ स्नानपूर्वककरावतर्करावे॥ २४॥ मगसूतनशु-
 क्लवस्त्रांचेपिधान॥ करावेंघतालागून॥ मनाचेस्पर्शकरून॥ कितकवेंभां-

ऋषिपंचमीकथा.

(१८१)

चरावीं ॥२५॥ अग्निहोत्रशालेमाजीजाण ॥ करावेंससऋषींचेंस्थापन ॥ आवा
हनादिपूजासंपूर्ण ॥ भक्तिभावेकरावी ॥२६॥ पंचामृतरसाचेंस्नान ॥ यथा-
धिकारकीजेमंत्रेकरून ॥ कापूरअगरुचंदन ॥ सुगंधिद्रव्येंअर्पारीं ॥२७॥ नाना
विधसुगंधसुमनें ॥ संपादूनपूजेकारणें ॥ गंधपुष्पदीपवस्त्राच्छादनें ॥ उपवीत
सहितदेईजे ॥२८॥ ऐसीयथाविधीपूजासारून ॥ नैवेद्यद्यावाप्रीतींकरून ॥ मंत्रपु-
ष्पांतअर्चन ॥ झालियावरीफलअर्घ्यद्यावे ॥२९॥ अरुंधतीसहितऋषींसीं ॥ ऐसें
पूजावेंभावेसीं ॥ म्हणोनिसांगेसुमतीपासीं ॥ सर्वतपोनामकऋषीतो ॥३०॥
आतांससऋषीकोणतेतेऐक ॥ कश्यपअत्रिभरद्वाजदेखा ॥ विश्वामित्रगौतम-
सम्पक ॥ जमदग्निर्वसिष्ठऐसेसातही ॥३१॥ आठवीवसिष्ठपत्नीअरुंधती ॥ जी-
चीसाध्वीमाजीअसेरव्याती ॥ ऐसेंजाणावेंतुवांसुमती ॥ म्हणोनिसांगतीऋषि-
जन ॥३२॥ एवंससऋषींचेंपूजन ॥ तुवांकरावेंपितरांलागुन ॥ तेणेंहोईलपापद-
हन ॥ आतांपूजामंत्रअवणकर ॥३३॥ ॥ पूजामंत्रः ॥ ॥ कश्यपोविभरद्वा-
जोविश्वामित्रोथगौतमः ॥ जमदग्निर्यसिष्ठश्चसाध्वीचैवाप्यरुंधती ॥३४॥ ऐ-
सियामंत्रेंकरून ॥ पूजनकरावेंसावधानमन ॥ ऋषिपंचमीचियाव्रतेंकरून ॥ ऋ-
तुसंपर्कदोषनाशपावे ॥३५॥ श्रीकृष्णाम्हणेहेधर्मराज ॥ तेंऋषींचेंवाक्यअव-
णकरोनिंतोद्विज ॥ स्वगृहींचेउनसभाज ॥ भक्तीनेंव्रतकरिताझाला ॥३६॥
ऋषिपंचमीचेंव्रतसम्पद ॥ सर्वपापांचेंअसेनाशक ॥ यथाविधीकरूनिनिष्टक
॥ मातापित्यांसींफलसमर्पितें ॥३७॥ व्रताचियापुष्पमभावन ॥ सुमतीचीमा-
ताश्वयोनीपासुन ॥ मुक्तहोउनीतत्क्षण ॥ विमानींआरूढजाहली ॥३८॥ दिव्य
वस्त्रेंपरिधान ॥ करूनिपावतीस्वर्गसुवन ॥ ऐसेंकथनकरीश्रीकृष्ण ॥ युधिष्ठि-
शसींतेकाढीं ॥३९॥ तेंसाचितोसुमतीचातात ॥ पशुयोनीपासूनझालामृत ॥
दिव्यदेहीहोउनिक्षणांत ॥ विमानारूढजाहला ॥४०॥ दिव्यअठकारदिव्यव-
सन ॥ दिव्यमुगुटअनर्घ्यरत्न ॥ ऐसादिव्यदेहधारणकरून ॥ स्वर्गलोकींजा-
ताजाहलायें ॥४१॥ कायिकआणिवाचिक ॥ तेंसेंचितिसरेमानसिक ॥ ऐ-
सेंविबिधघोस्पातक ॥ ऋषिपंचमीव्रतेनहोतसे ॥४२॥ श्रीकृष्णाम्हणेनृपोत्त-
म ॥ ऐक्याव्रतचापुष्पमहिमा ॥ सर्वव्रतांचियांआचरणींपरम ॥ जेंपुण्य

(१८२)

उपयुक्तकथासंग्रह.

प्राप्तहोतसे ॥४२॥ सर्वतीर्थीकरूनिस्नान ॥ जेपुण्यफलप्राप्तहोतेसंपूर्ण ॥
आणिजेसैर्यदानेंकरूनिप्राप्तजाण ॥ तेयाचियाआचरणेंमिळतसे ॥४३॥ ज्या
स्त्रियाहेंव्रतभाचरती ॥ तयांसीहोईलसुखप्राप्ती ॥ रूपलावण्यपुत्रपौत्रादि
निश्चिती ॥ याचेआचरणेंलाधतील ॥४४॥ ह्यालोकींसुखप्राप्ती ॥ स्वर्गलोक
उत्तमगती ॥ ऐसेंव्रतहेंअसेनिगुती ॥ व्रतांमध्येअतिउत्तम ॥४५॥ सकलसंप
त्तीदायक ॥ स्त्रियांसीअसेपापनाशक ॥ धनयशपुत्रभाणिस्वर्गसम्यक ॥
प्राप्तहोतीपुधिष्ठिरा ॥४६॥ ऐसेहेंकृषिपंचमीआख्यान ॥ जेपठणअथवाक
रितीश्रवण ॥ तयांचेपातकांचेंदहन ॥ होऊनिनेसद्गतीपावती ॥४७॥ ॥ इति
श्रीभविष्योत्तरपुराणेकृषिपंचमीव्रतकथासंपूर्णा ॥ श्रीशंकरार्पणमस्तु ॥

अथवामनद्वादशीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमोजीपुराणपुरुषा ॥ योगीजनमानसहंसा ॥ त्रिगु-
णातीतामायाविलासा ॥ सर्वार्थसाकृपाकरी ॥१॥ त्वंचिसर्वजगदंघ ॥ माया
तीतस्वसंवेद्य ॥ आणिव्रह्मादिकांतूंआराध्य ॥ म्हणोनिआद्यतुजम्हणती ॥
॥२॥ जगदुत्पत्तिस्थितिसंहार ॥ त्वंचिकरिसीशारंवार ॥ म्हणोनतूतेंभक्तस-
मग्र ॥ जगदीश्वरम्हणतीपै ॥३॥ जेकांत्यदीकरिंतीनमन ॥ तयांसीजर्गीक
रिंशीधन्य ॥ म्हणोनमीतबचरण ॥ मनोभावेवंदिती ॥४॥ आतांवामनजयें

धामनदादशीकथा.

(१८३)

तीव्रतकथा ॥ सांगतों सविष्यपुराणोक्ता ॥ तीचथोतीं सावधचिन्ता ॥ करुनि
 पांऐ किजे ॥ ५ ॥ नैमिषारण्यामाजीसूत ॥ सांगते झाले शौनकां प्रत ॥ कीर्धर्म
 राजजो कुंतीसुत ॥ तथासांगे श्रीकृष्ण ॥ ६ ॥ सर्वदैत्यांमाजीथोर ॥ बलिनामा-
 विरोचनपुत्र ॥ भगवद्वक्तदानशूर ॥ बलअपारजयाचें ॥ ७ ॥ तयानें पूर्वीं सर्वनि-
 र्जर ॥ जिंकुनिकेले परमजर्जर ॥ आणिमहारत्नादिधनसमग्र ॥ हिरोजिनेले स्व-
 गृहासी ॥ ८ ॥ मगइंद्रादिसर्वदेवगण ॥ जेंक्षीरसागरीचें निधान ॥ तथाजाउनि-
 षांतू शरण ॥ प्रार्थिते झाले दीनचाणी ॥ ९ ॥ देवमूणतीजगद्रक्षका ॥ अनंतकोदि-
 ब्रम्हांडनायका ॥ शरणागतवरदायका ॥ भक्तिप्रियादीनबंधू ॥ १० ॥ जेतुजसीं
 होती अनन्यशरण ॥ त्यांवरीतूंकपाकरून ॥ सर्वमगोरथकरिसी पूर्ण ॥ ऐसें ब्र-
 ततुझे सदा ॥ ११ ॥ आणिआमुच्यानानासंकटांसीं ॥ तूंचिसदानिशरणकरिसी ॥
 परीभाजआम्हांनिजरांसीं ॥ महासंकटउद्बलें ॥ १२ ॥ सर्वदैत्यांमाजीथोर ॥ ब-
 लिनामाविरोचनपुत्र ॥ भगवद्वक्तदानशूर ॥ बलअपारजयाचें ॥ १३ ॥ तयानें पु-
 ढीं सर्वनिर्जर ॥ जिंकुनिकेले परमजर्जर ॥ आणिमहारत्नादिधनसमग्र ॥ हिरो-
 जिनेले स्वगृहासी ॥ १४ ॥ इंद्रपदघेतठें हिरोन ॥ सर्वलोकपालकरिती म्रमण ॥ रा-
 हावयानाहीं कोठें स्थान ॥ मूणोनिशरणतुजलागीं ॥ १५ ॥ तरीआतां हे पयजाव-
 रा ॥ कृपाकरोपी सर्वनिर्जरां ॥ संकटापासुनशीघ्रउद्धारा ॥ हीचआमुची प्रार्थना
 ॥ १६ ॥ तुजवांचोनी आम्हासि गती ॥ कोठेंचि नाही याजगतीं ॥ हें जाणवातूरमा-
 पती ॥ सर्वो गतीतूंच पै ॥ १७ ॥ ऐसे देवांचे बहुतकष्ट ॥ ऐकोनियां वैकुंठपीठ ॥ बोल-
 ताझाला उत्कृष्ट ॥ वचनतो वाक्यज्ञ ॥ १८ ॥ मूणो हो इंद्रादिसर्वनिर्जर ॥ जोतुम्हींक
 थिलादैत्येंद्र ॥ बलीनामामहावीर ॥ तोमजविदितभसे पै ॥ १९ ॥ तोसत्यसंधबल-
 वंत ॥ भावितात्माशांतदांत ॥ मद्रतप्राणमद्रक्त ॥ आणिजितेंद्रियसर्वदा ॥ २० ॥
 तोप्रजापतीसमानजाण ॥ सर्वप्रजांचें करितोरक्षण ॥ त्याचेवर्णाविद्यासर्वगुण ॥
 कोणीसमर्थदिसेना ॥ २१ ॥ तुम्हीयेउनीमजकारणें ॥ तथाचेंकथिलें गान्हाणें ॥ प-
 द्नीतपस्थेचें फलभोगणें ॥ तपस्यासीं अवश्यपै ॥ २२ ॥ तोदैत्यांमाजीचेष्ठकडी
 ॥ त्याणें तपस्याबहुतकेली ॥ यास्तवसंपत्तीप्राप्तझाली ॥ इंद्रपदादितयासी ॥ २३
 ॥ परीतुम्हीदेवगण ॥ अनन्यभावे मजसीं शरण ॥ मूणोनि तुम्हांझालों प्रसन्न ॥

संकटनिवारणकरीनमी ॥ २४ ॥ बत्नीदैत्याच्यातपाचाअंत ॥ कांहींकालेंहो-
 इतनिश्चित ॥ तेव्हांतथासिजिंकूनियथार्थ ॥ संपत्तीदेईनतुम्हासी ॥ २५ ॥ तु-
 म्हीअसावेंस्वस्थमानसीं ॥ ऐसेऐकतांविष्णुवचनासीं ॥ इंद्रादिदेवस्वस्थानासीं ॥
 आनंदेंसींपरतले ॥ २६ ॥ कृष्णाम्हणेरेंपुधिष्ठिरा ॥ मगपतिव्रतांमाजीअग्रेसरा ॥
 कश्यपऋषीचीअदितीदारा ॥ पतिसेवेतत्पर ॥ २७ ॥ तिच्याशरच्चंद्रशरद्वमान-
 सीं ॥ हेतुझालाकीबैकुंठवासी ॥ शेषशाचीआपुढेकुशी ॥ पुत्रवैव्हावाउत्पन्न
 ॥ २८ ॥ ऐसाउपजतांचिहेत ॥ उग्रतपस्यातीआचरत ॥ मगबैकुंठवासीरमाकांत
 प्रसन्नहोउनीप्रगटला ॥ २९ ॥ आणिम्हणेंगेकश्यपभार्ये ॥ सर्वपतिव्रतांमाजी
 चर्ये ॥ याउग्रतपेंअतिभार्ये ॥ झालोंआहेंप्रसन्नमीं ॥ ३० ॥ तरीजोअसेतुमनो
 रथ ॥ तोकथीतुंमजसींत्वरित ॥ पूर्णकरीनमींयथार्थ ॥ सत्यसत्यजाणयां ॥
 ३१ ॥ ऐसेऐकतांभगवद्वचन ॥ अदितीहोउनीआनंदपूर्ण ॥ करितीझालीसाष्टां
 गनमन ॥ अतिप्रेमेकंरूनी ॥ ३२ ॥ म्हणोदीननाथाळरूपीविरा ॥ भक्तमनोरथदाता
 रा ॥ प्रसन्नझालासींमजसींखरा ॥ तरीतुंहोईमत्पुत्र ॥ ३३ ॥ ममोदरींतुंजन्मा-
 सिचेंणें ॥ हाचिमनोरथमजकारणें ॥ म्हणोनिकायावाचाआणिमनें ॥ शरण
 आलेंतुजलागीं ॥ ३४ ॥ ऐसेंनियेचेंभक्तिपूर्ण ॥ श्रवणकरितांउत्तमवचन ॥ तथा
 स्तुम्हणोनीरमारमण ॥ अंतर्धानपावला ॥ ३५ ॥ मगअदितीसानंदचित्त ॥ जाती
 जाहलीस्वगृहाप्रत ॥ आणिकांहींकालतोदतांयथार्थ ॥ गर्भिणीजाह्वतीपति
 संगें ॥ ३६ ॥ मगनवमासांतीहोतांप्रसूत ॥ बत्तीसलक्षणींझालासुत ॥ सत्युत्ररू
 परमाकांत ॥ स्वयेंजाणउद्भवला ॥ ३७ ॥ ह्रस्वपादह्रस्वशरीर ॥ ह्रस्वजंघोरूह्रस्व
 केशर ॥ ह्रस्वपाणीकृशोदर ॥ महाशिरतेंसाची ॥ ३८ ॥ ऐसाझालादेखूनितन-
 य ॥ हर्षितझालीअदितीमाय ॥ सर्वदैत्यांसींसुरलेंभय ॥ देवनिर्भयझालेपै ॥
 ३९ ॥ मगस्वयेंकश्यपऋषी ॥ जातकर्मसंस्कारासी ॥ करिताझालायथाविधी
 सीं ॥ द्रव्यअपारवांरित ॥ ४० ॥ कश्यपऋषीद्वादशान्हीं ॥ नामकरणसंस्कार
 करूनी ॥ वामनऐसेंनामठेवूनी ॥ पालकारोपणकरवीतसे ॥ ४१ ॥ पुढेंदिवसें-
 दिचसवामन ॥ शक्रउपसींच्चाचंद्रासमान ॥ वृद्धीपावतांआनंदमन ॥ इंद्रा
 दिसर्बदेवांचें ॥ ४२ ॥ पुढेंअष्टमवर्षहोतांप्राप्त ॥ स्वयेंविधानेंवेडूनयथार्थ ॥ व्रत

वामनहादशीकथा.

(१८५)

बन्धकरुनीविधियुक्त ॥ महामन्त्रउपदेशिता ॥ ४३ ॥ ब्रम्हचर्यव्रतउत्तम ॥ उपदेशि
लेतपाचेधर्म ॥ तैमैखलादंडकौपीनचर्म ॥ कमंडल्वदिधारणकरीतो ॥ ४४ ॥ इ-
कंडेबलिदैत्यधर्मनिष्ठ ॥ परमप्रतापीअतितेजिष्ठ ॥ अश्वमेधादियत्तवरिष्ठ ॥
निरंतरकरीतसे ॥ ४५ ॥ याचकप्रेउनीकरितीयाचन ॥ तयांसिंविपुलदेउनिपन ॥
सर्वमनोरथकरीतोपूर्ण ॥ विमुखकोणनव्हेची ॥ ४६ ॥ जेजेमागतीसदाब्राम्हण
॥ तेतेतयांसीदेतसेजाण ॥ नाहीऐसेंकदापिवचन ॥ मुखांतूनीनिघेचिना ॥ ४७ ॥
कित्येकांसीभूमिदानदेई ॥ कित्येकांसींसहस्रगाई ॥ आणिअन्नसत्रेंकित्येक-
गर्घी ॥ निरंतरठेघितसे ॥ ४८ ॥ श्रीमदीश्वरप्रीत्यर्थ ॥ नानादानेंकरीसतत ॥ सा-
दानोदकांच्यानथावाहत ॥ निरंतरपृथ्वीवरी ॥ ४९ ॥ बलिदैत्यमत्तगजेंद्र ॥ तंदा
नोदकवाहेनिरंतर ॥ दानगंधार्थविमलमर ॥ निरंतरघेंपावती ॥ ५० ॥ ऐसातोदा-
नशूरदैत्यपती ॥ सर्वत्रपसरलीतयाचीकीर्ति ॥ मगदेवयथार्थपामनमूर्ती ॥ ब-
लीप्रतीचालिता ॥ ५१ ॥ दंडकमंडूकृष्णाजिन ॥ जठामस्तकीउपवीनधास्या ॥
कटीमेरपत्ताकुशाकौपिन ॥ ब्रम्हचर्यव्रतस्थ ॥ ५२ ॥ ऐसावामनमूर्तीमुरारी ॥ पान-
लाअसेबलीच्याद्वारी ॥ तोतयादेखुनीबलीसत्तरी ॥ अतिमेघेंधाविचला ॥ ५३ ॥
सन्निधयेउनीधरिलेचरण ॥ भक्तीनेंकेलेंसाष्टांगनमन ॥ आणितयातेंहस्सजोडन
उत्तमासनीवैसविलें ॥ ५४ ॥ मगउत्तमसुगंधजलें ॥ त्याबटूचेदोनपायधुतलें ॥ तें
क्षालनोदकशिरीवंदिलें ॥ ईशादिकांअप्राप्यजे ॥ ५५ ॥ आणिअर्घ्यादिषोड-
शोपचार ॥ यथाविधीपूजासमग्र ॥ सारोनिपांडभयकर ॥ जोडूनिमूढोबटू
सी ॥ ५६ ॥ भवदर्शनेंझालोमीधन्य ॥ परीकिमर्थझालेंआगमन ॥ तेंसांगिजे
यादासाकारण ॥ पूर्णकरीनमनोरथ ॥ ५७ ॥ ऐसेंऐकुनीबलीचेंबाक्य ॥ वामन
रूपीकश्यपतनय ॥ हर्षभरितबोलताहोय ॥ त्रिपादभूमीपाहिजे ॥ ५८ ॥
आणिककांहींधनसंपत्ती ॥ राज्यस्त्रीअथवाहनी ॥ अश्वरथनकोचिनिश्चि-
ती ॥ ग्रामनकोदेशनको ॥ ५९ ॥ वेदाभ्यासकरणेंहाहेत ॥ परीस्थलनाहीं-
कींअभ्यासार्थ ॥ यास्तबदैत्यातुजप्रत ॥ त्रिपादभूमीमागतों ॥ ६० ॥ ऐसें
ऐकिलेंवचनबटूचें ॥ परीवर्मनजागोबटूचें ॥ म्हणोनपुनः सुंदराचे ॥
विनयीतसेबटूशी ॥ ६१ ॥ म्हणोर्मयक ॥ गी ॥ बटुयातुंयेउनियांऊजय

ती॥मागतोसीत्रिपादजगती॥मूणोनिदुःखवाटते॥६२॥क्षुधातुरक
 ल्यतरूसी॥मूणेतूकोडादेईमजसी॥तुवांगतीकेलीतेसी॥मूणोनिदुः
 खवाटते॥६३॥कामधेनूचीपडतांगांठी॥मूणेकांजीदेईप्राशनासागी॥ते-
 सीगतकेलीसरवोटी॥मूणोनिदुःखवाटते॥६४॥क्षुधातुरासीक्षीरसागर
 ॥भेदतामूणेदेईभाकर॥तेसीगतकेलीसपरिकर॥मूणोनिदुःखवाटते॥
 ६५॥दरिद्रासिदेतांवितामणी॥दूरचीदेईभिरकाबुनी॥तेसेंकेलेसित्तां-
 जाणी॥मूणोनिदुःखवाटते॥६६॥तरीआतांदेशअथवाग्राम॥घेउनिचा
 लवींस्वधर्मनेम॥ऐसेबोलीनीबलिपादपद्म॥बलिराजेवंदिले॥६७॥मगब
 दुमूणेरेदैत्यपती॥मींआहेत्रमूचर्चवती॥महर्मभिक्षामागूनिनिश्चिती॥उ-
 दरपोषणकरावे॥६८॥तरीधर्मरीतींभिक्षामागून॥करिनीस्वोदरभरण॥
 परीनाहीसत्तेचेंस्थान॥मूणोनचितेंमजदेई॥६९॥मन्त्रिपादभूमीव्यतिरिक्त
 ॥आहेतेमजशिवस्ययथार्थ॥हेचिमाझेआहेनिश्चित॥सत्यजाणबलिराया
 ॥७०॥ऐसेंबहूचेंऐकतांवचन॥बलिदैत्यमूणेदेतांदान॥मगपाचारीस्वगुरू
 कारण॥दानसंकल्पसांगावथा॥७१॥तेव्हांदैत्यगुरुशक्राचार्य॥आसनीं
 बैसोनीबोलेधैर्य॥रायातुझेहेंकायधैर्य॥स्वहस्तेस्वनाशकरितोसी॥७२
 अरेहामुरारीलक्ष्मीजानी॥इंद्रादिदेवकार्यालागुनी॥मनुष्यबेषेंबहुहोउनी
 पातलाअसेसत्यपें॥७३॥हावामनस्वार्थकामी॥यातेदेशीतूत्रिपादभूमी
 ॥तरीहातुजकारणेंपाताळधामी॥घालीलसत्यदैत्येंद्रा॥७४॥मगमूणेतो
 बलिदैत्य॥तुम्हींबोलतांहेंसत्य॥असेलपरीवचनअतीत्य॥कैसेबतूंगुरु
 वर्चा॥७५॥जोमजप्रतीआलाअर्थी॥त्याचीपुरवितोमीआती॥ऐसेंअसो
 निहेभूम्यर्थी॥कैसेविमुरवघालूं॥७६॥नकारशब्दहामाझाशत्रु॥तया
 चाआश्रयकैसेाकसूं॥हेचिसांगाबेंतुम्हीगुरू॥शत्रूसंगतीकरावीकीं॥
 ७७॥शत्रूचादूरत्यागकरावा॥मित्रसन्निधयेवावा॥ऐसाशास्त्राचाअसे
 बोलवा॥मूणोनिशत्रूत्यागिला॥७८॥आणिदेतोमूणोनीआशालाबुनी
 नदेईजोयाचकालागुनी॥तुम्हीजअधःपतनीं॥दुःखभोगितीआकल्प
 ॥७९॥आणिजरीहाबहुलपती॥तोयाचनामजप्रती॥तरीमद्रा-

वामनहादशीकथा.

(१७७)

ग्यउदेलेनिश्चिती ॥ धूर्वपुण्येकरूनी ॥ ८० ॥ जरीहरीहोतोमजसीयाचक ॥
 तरीअवश्यदानदेऊनिदेख ॥ करितोंयाजन्माचेंसार्थक ॥ धन्यहोतोत्रिज-
 गतीं ॥ ८१ ॥ ऐसेंबोडोनिदेत्याधिप ॥ करोनिधांदानसंकल्प ॥ त्रिपादभूमि
 दानार्थआप ॥ वामनहस्तींसोडितसे ॥ ८२ ॥ तोंशक्राचार्यदुःखितभारी ॥
 नीरनपडावेंवामनकरीं ॥ ऐसाहेतधरोनिअंतरीं ॥ कायकरीतेंऐका ॥ ८३ ॥ बली
 नेभूदानासारीं ॥ हस्तींघेतलीझारीमोठी ॥ शक्राचार्यतियेच्यातोरीं ॥ सू-
 क्ष्मरूपेंराहिला ॥ ८४ ॥ हेंत्रिपादपर्याप्तभूदान ॥ वामनशर्मब्राम्हणाकारण
 सर्वशिणाकदेतोंमूणोन ॥ हस्तींनींस्सोडितसे ॥ ८५ ॥ परीशक्रबैसलाझारी
 सुखीं ॥ यास्तयनीरनपडेहस्तकीं ॥ तेव्हांबलिराजेंशलाकानिकी ॥ घातली-
 तोरींतझारीच्या ॥ ८६ ॥ त्याशलाकागेंकरून ॥ शक्राचार्याचाएकनयन ॥
 फुटतांचिशक्रतेथून ॥ निघताझालानिमूटपणें ॥ ८७ ॥ तेव्हांपासूनएकनयन
 शुक्राचाअद्यापिअसेहीन ॥ यास्तवउत्तमकार्यासिविघ्न ॥ कोणीचकधींक
 रूनये ॥ ८८ ॥ जेपुण्यकर्मासीविघ्नकरिती ॥ तपांचीहोयऐसीगती ॥ हेंचजा-
 णानुमहीनिश्चितीं ॥ भाविकथोतेजनहो ॥ ८९ ॥ असोमगदैत्यपती ॥ जीय-
 नघालोनीवामहस्तीं ॥ म्हणेस्वत्रिपादपर्याप्तजगती ॥ दानदिधलीतुजकार-
 णें ॥ ९० ॥ यात्रिपादभूदानेंकरून ॥ संतुष्टअसोश्रीभगवान ॥ आणिहेहोउग्र-
 म्हार्यण ॥ म्हणोननिमनकेलेपै ॥ ९१ ॥ मगतोवामनरूपीश्रीहरी ॥ प्रचंडस्वरू-
 पधारणकरी ॥ आणिएकेपाउलेसर्वधरित्री ॥ व्यापिताझालानत्काळ ॥ ९२ ॥
 आणिम्हणेरेदैत्यपती ॥ एकपाउलेभरलीसर्वजगती ॥ आतांद्द्वितीयचरणा-
 चीस्थिती ॥ कोठेंकरावीसांगपां ॥ ९३ ॥ तेव्हांबलिम्हणेरेब्राम्हणा ॥ सुरलो-
 काचाअसेंमीराणा ॥ द्वितीयपादस्वर्गभुवना ॥ तेवींजाणनिश्चये ॥ ९४ ॥
 मगवामनएकोनिद्वितीयपाय ॥ स्वर्गलोकींरेविताहोय ॥ तेणेंकरूनित्रिदशा-
 लय ॥ व्यापिलेंअसेतत्काळ ॥ ९५ ॥ पुनःपुसेबलिराजासी ॥ कोठेंरेवतृतीय-
 पादासीं ॥ तेव्हांदैत्यम्हणेममशिरसीं ॥ राहिलेंपदठेवावें ॥ ९६ ॥ मगभक्तव-
 रसलचक्राणी ॥ तृतीयपादतच्छिरीठेवूनी ॥ बलिराजासींपातालभुवनीं ॥ प-
 रिवारेंसींस्थापित ॥ ९७ ॥ तेचकर्मि प्रजयकार ॥ विमाणींकोंदलेसर्वधर

॥ नानावाद्यांचे होती गजर ॥ नमन माय त्रिभुवनी ॥ ९८ ॥ साधुसाधु ऐसा
 शब्द ॥ सर्वत्र बोलती देवर्षिसिद्ध ॥ आणि पुष्पवृष्टी करूनि विबुध ॥ घेंये याना
 चती ॥ ९९ ॥ असो डुकडे श्रीवामन ॥ बलिराजाचें सत्यत्व पाहुन ॥ म्हणे दैत्या-
 झालों प्रसन्न ॥ इच्छितवर माग मजपासीं ॥ १०० ॥ ऐसी ऐकोनी प्रभूची वाणी
 ॥ दैत्याधिप तो न मन करूनी ॥ म्हणे बातूंकै वल्य दानी ॥ दीन नाथ भक्त पाठ ॥ ११ ॥
 तूंचि सर्व सृष्टिकर्ता ॥ तूंचि पातक संहर्ता ॥ तूंचि भक्तांचिया आर्ता ॥ पूर्ण करि
 सी क्षणांत ॥ १२ ॥ जेकां करिती तुझी भक्ती ॥ तयांसी देसी अक्षय मुक्ती ॥ ऐसी
 असे तुझी शक्ती ॥ कोण समर्थ वर्णावया ॥ १३ ॥ तुझे गुण वर्णितां देखा ॥ शीण-
 ला असे सहस्रमुख ॥ पिता महादिदेव अनेक ॥ स्तब्ध झालेत वगुणीं ॥ १४ ॥ स्व-
 रूप तुझे वर्णितां श्रुती ॥ नाना दृष्टांत उत्तम घेती ॥ परी शोवदीने तिनेति ॥ शब्दकां-
 हीं सुतेना ॥ १५ ॥ गुण अनंत नामें अनंत ॥ रूपें अनंत माया अनंत ॥ शक्ति अनंत अंत
 अनंत ॥ आदि मध्यानांत तुझे ॥ १६ ॥ ऐसा सर्वानंत तूं पूर्ण ॥ तुझे कैसें करूं सीव-
 र्णन ॥ यास्तव धरोनियां मौन ॥ साष्टांगें सीवंदितों ॥ १७ ॥ जरी हे वामना तू धीकेशी
 ॥ प्रसन्न झालासी तूं मजसीं ॥ आणि देतोसी अभीष्ट कामनेसी ॥ तरी एक मी प्रा-
 र्थितों ॥ १८ ॥ त्वद्दर्शन ह्याचें सतत ॥ हाच आह्म अंतरी हेत ॥ म्हणोनि माझ्या निकेत-
 नांत ॥ निरंतर त्वारा द्विजे ॥ १९ ॥ मगत थास्तु ऐसें म्हणोन ॥ बलि दैत्यांसीं बोलवा
 मन ॥ या इंद्राचें होतां अवसान ॥ तुजमिळेल इंद्रपद ॥ ११० ॥ ऐसें सांगोनियां गों-
 विंद ॥ मग आला लोक पाळां सन्निध ॥ म्हणे तुम्हीं आतां स्वस्वपद ॥ निर्भयें सीं अ-
 धिष्ठाचें ॥ १११ ॥ मग इंद्रादिलोक पाळीं ॥ साष्टांगें सीं नमनें केलीं ॥ आणि स्वस्व-
 पदें अधिष्ठिलीं ॥ भगवदाज्ञें करूनी ॥ ११२ ॥ ऐसा हा विजय रत्नांत ॥ भाद्रपद शु-
 कल एकादशी तिथ ॥ तये दिनीं झाला यथार्थ ॥ म्हणोनि विजयाना मतियेचें ॥ ११३ ॥
 यास्तव नीविष्णु कारणें ॥ अति प्रिय झाली ऐसें जाणें ॥ आणि हादशी असतां पु-
 क्त श्रवणें ॥ विजयाना मतियेचें ही ॥ ११४ ॥ ऐसें कथिलें सत्यरूपी ॥ जे कोटि गु-
 णोत्तरा ऐसी हादशी ॥ तें सोपवा स एकादशीसीं ॥ रात्रौ विष्णु पूजन कीजिये
 ॥ ११५ ॥ रौप्यमय किंवा सुवर्णाचें ॥ काष्ठमय किंवा वंशाचें ॥ ऐसें करावें पात्र साचें
 स्वकीय शक्त्यनुसार ॥ ११६ ॥ मग कृष्णवावरी अर्घ्य ॥ आच्छादन घालूनियां

वामनद्वादशीकथा.

(१५९)

पवित्र ॥ त्यामार्जातिलआदक मात्र ॥ कीशोरमात्रघालावे ॥१७॥ तिलाभावींय
वगोधूम ॥ शतकृतिलवाफलेउन्नम ॥ घालोनिमगमृगचर्म ॥ तदुपरीजाणरेवि
जै ॥१८॥ न्याळुणाजिनाउपरी ॥ शिखाकमंडलूआणिछत्री ॥ यज्ञोपवीत
धारणकर्त्री ॥ अतसीपुष्पसंकाश ॥१९॥ एवंगुणैर्णिसुवर्णाची ॥ मूर्तीस्था
पूजवामनाची ॥ प्रेमभरेंपूजासाची ॥ यथाविधीकीजिये ॥२०॥ आणिरात्रीं
कीजेजागरण ॥ मृदंगकांस्यादियादेवादन ॥ आणिनानागीनमंगलगायन ॥
कथाश्रवणकरावी ॥२१॥ मातःकालहोतींचिप्रास ॥ पुनःषोडशोपचारांपू-
जायथार्थ ॥ करोनिमगआचार्याप्रत ॥ पीवदानदीजिये ॥२२॥ आणिश्रीवाम-
नप्रीतीसाठीं ॥ छत्रीजोडादंडलंगोटी ॥ पंचातांब्याशिकेंढोटी ॥ विप्रबटूसीदी
जिये ॥२३॥ आणित्याविप्रबटूकारण ॥ भक्तीनेघालावेंदहींभोजन ॥ ऐसैंकरि
तांब्रताचरण ॥ सर्वपापेंदग्धहोती ॥२४॥ आणिइहलोकेंमनोरथ ॥ सर्वपूर्ण
होतीयथार्थ ॥ आणिअंतीहोयमुक्तिप्रास ॥ व्रतप्रभावेकरूनी ॥२५॥ एतद्द्विष-
यींपूर्वचुनांत ॥ कृष्णसांगेयुधिष्ठिराप्रत ॥ तोच्योतींसावधचित्त ॥ होऊनियंग्रं-
किजे ॥२६॥ श्रीकृष्णम्हणेरेराजाधर्मा ॥ असेदेशदाशार्णकनामा ॥ तयाचीदि-
शापश्चिमा ॥ मरुनामादेशतेथें ॥२७॥ तोमरुदेशअतिघोर ॥ सर्वसत्त्वांभयान-
कथोर ॥ तंसवातुकाभूमीसलग्न ॥ चहूंकडेपसरली ॥२८॥ अर्कव्रतापबहुंउ-
ग्र ॥ तयानेंसंतसहोतीनर ॥ आणिछायेलागींवृक्षघोर ॥ नदीसतीकोरेंची ॥२९॥
कचित्पक्षजरीअसले ॥ तरीतेकंटकींसदाभरले ॥ शमीचोरीखैरादिवहिले
बाभुळीआणिशेवरी ॥१३०॥ तयांच्याजातांछायेसीं ॥ कंटकरुतनीपायांसीं ॥
कोरेंपक्षगणगगनासीं ॥ स्पर्शकारकदिसताती ॥३१॥ परीतयांवरीभयंकर ॥ महा-
कायअसतीवानर ॥ छायेसिजातांतेनिष्ठुर ॥ मारदेनीफडफडां ॥३२॥ ऐसियाब-
हुदुःखेंकरून ॥ व्याकुळहोतीसर्वोचेप्राण ॥ परीशोधित्याअल्पहीजीवन ॥ न-
मिळेजाणकोरेंची ॥३३॥ प्रदीसहोनांचिदावाग्री ॥ सर्वहिवनजायजळोनी ॥ तें
सीचतेथींचीसर्वमेदिनी ॥ दग्धऐसीदिसतसे ॥३४॥ आणिकडेपाहावेतिकडे
॥ मृतप्राणीपडलेचहूंकडे ॥ क्रियेकांचातो ॥३५॥ मत्स्यापरीजीवतेथें ॥३५॥
आंधिकोरेंकोरेंपक्षिबालुक ॥ गतप्राणपर ॥३६॥ तयांच्याशोकेंपक्षिअनेक ॥

तडफडोनीपडतीपैं ॥३६॥ तथापितेथेंकांहीप्राणी ॥ पूर्वकर्मसजीवजाणीं ॥
 जिकडेपाहवेंभिकडेअग्नि ॥ प्रदीप्तऐसादिसतसे ॥३७॥ ऐसांतोमरुदशप्रया
 नक ॥ तेथेंहरिदत्तनामावैश्यएक ॥ निजसार्थपरीअष्टदेव ॥ देववशेंप्रासझाळा
 ॥३८॥ तोंतयादेशींअत्यंतमलीन ॥ अतिरुस्तआणिमांसहीन ॥ आणिजयांचेंभ
 यंकरदर्शना ॥ ऐसेप्राणीदेखिले ॥३९॥ मगहोऊनियांभ्रांतचित्त ॥ क्षुधेनेंअतिक
 शिंत ॥ दशदिशांमाजीअमणकरीत ॥ अंतःकरणींविचारीपैं ॥४०॥ म्हणेंकोठें
 आतांमाझेंसत्त्व ॥ कोठेंजनकोठेंग्राम ॥ कोठेंसोयरेदाराउत्तम ॥ कोठेंधनकोठेंमीं ॥
 ४१॥ आणिकोठेंमित्रकोठेंऐश्वर्य ॥ कोठेंदुहिताकोठेंतनय ॥ आणिकोठेंजावें
 करुवेंकाय ॥ ऐसाविचारकरीतसे ॥४२॥ तोंस्त्रायुबद्धअस्थिचरण ॥ क्षुत्सा
 मनिर्मांसलंबचरण ॥ आणिकडेतिकडेधावमान ॥ ऐसापिशाचदेखिला
 ॥४३॥ त्यापिशाचासींअवळोकुनीं ॥ भयपावलाअंतःकरणीं ॥ मगत्याच
 पिशाचासंगेंजाणीं ॥ मार्गक्रमणकरीवैश्य ॥४४॥ पुढेंकरितीजोंगमन ॥ तोंसी
 नव्हायासुविस्तीर्ण ॥ वरवृक्षास्वालीयेऊन ॥ पिशाचसर्वबैसले ॥४५॥ आ-
 णिवैश्यबसलाएकांतीं ॥ मनींउपजलीअत्यंतप्रीती ॥ आणिविचारकरीआपु-
 त्याचितीं ॥ मजस्वातीलकींपिशाचहे ॥४६॥ तोंप्रेतस्कंधींआरुढोन ॥ अतिभ
 यानंकज्याचेंदर्शन ॥ आणिवहुभूतीवेंछितजाण ॥ स्तुतिकरितीजयाची ॥४७
 ॥ आणिमृतप्राणीशवभक्षक ॥ ऐसामहाकायपिशाचएक ॥ वरवृक्षास्वालीदे
 ख ॥ अकस्मातपातला ॥४८॥ मगतोप्रेताच्यास्कंधावरुनी ॥ मेदिनीवरीउत्त-
 रोनी ॥ येऊनियांवैश्यांतिकजाणीं ॥ उत्तमवाणीबोलतसे ॥४९॥ पिशाचम्हणे
 रेहादेश ॥ महाभयंकरअतिकर्कश ॥ येथेंकैसाझाळाप्रवेश ॥ तुजलागींसां-
 गपां ॥५०॥ ऐसेंपिशाचाचेंचचन ॥ ऐकूनिबोलेवैश्यआपण ॥ म्हणेमाझि
 यादुर्दैवेंकरून ॥ प्रवेशझालापैयेथें ॥५१॥ मीहरिदत्तनामावैश्यजाण ॥ मातेला
 गलीबहुततहान ॥ क्षुधेनेंझालेव्याकुळप्राण ॥ काहीवचनबोलवे ॥५२॥ आतां
 नसुचेकांहीउपाय ॥ प्राणरक्षणकेंसेहीय ॥ एतद्विषयींकांहींसोय ॥ मजकारणें
 सांगपां ॥५३॥ ऐसेंत्याहडि ॥ पैपाचें ॥ दीनवचनऐकूनिसाचें ॥ अतिगंभीर
 स्पष्टवाचे ॥ बोलताझालापिशाच ॥५४॥ म्हणेहरिदत्तपथिका ॥ यापुष्पागृ

वामन द्वादशी कथा.

(१९१)

क्षीराहूनिमुक्ता ॥ स्वस्थमानसे दोनघटिका ॥ वारपाहातबैसेंपां ॥ ५५ ॥ ऐसं
वचनऐकतां ॥ तैसेंचिवैश्यझालाकरिता ॥ मगमध्यान्हसमयप्राप्तहोतां ॥
आश्चर्यएकवर्तले ॥ ५६ ॥ त्यापुत्रागृह्णावस्वनी ॥ सीतोदासुंदरवारिधारिनी ॥ द-
ध्योदनसयुक्तमेदिनीं ॥ उतरलीअकस्मात ॥ ५७ ॥ मगक्षुधातृषेनेंबहुपीडित ॥ ऐसा
अतिथीहरिदत्त ॥ याकारणेंदध्योदनयुक्त ॥ उदकजाणअर्पिलें ॥ ५८ ॥ मगत्याहारि-
दत्तेंदध्योदन ॥ भस्मनिकरितांउदकपान ॥ तत्कालतथाचेपंचप्राण ॥ समाधानपा-
वलेपें ॥ ५९ ॥ नंतरसर्वपिशाचांसीं ॥ नीरयुक्तदध्योदनासीं ॥ अर्पिताझालाअनुक-
मेंसीं ॥ भागभागेंसींकरूनी ॥ ६० ॥ मगतोसोदकदधिभक्त ॥ भक्षणकरितांची
सर्वप्रेत ॥ पावतेझालेतृप्तिपथार्थ ॥ क्षुधातृषानिरसली ॥ ६१ ॥ एवंप्रकारेंत्याअ-
तिथीसीं ॥ आणिकसर्वत्यापिशाचांसीं ॥ तृप्तकरूनीस्वस्थमानसीं ॥ शेषभाप-
णभक्षिलें ॥ ६२ ॥ ग्रासमानशेषान्नभक्षण ॥ आणित्यशेषजलपान ॥ करितां
तृप्तझालाजाण ॥ प्रेताधिपतत्कालतो ॥ ६३ ॥ ऐसेंपाहुनीहरिदत्त ॥ जोडुनियांउ-
भयहस्त ॥ प्रभ्रकरित्यापिशाचाप्रत ॥ तोऐकजैसादरें ॥ ६४ ॥ वैश्यमूणेंहेपिशा-
चवर्य ॥ मममानसींमहदाश्चर्य ॥ उडवलेकांसांनतोय ॥ येयेंकोठोनीप्रगटलें ॥ ६५ ॥
आणिहेमहोदरनिर्मास ॥ बृहत्कुक्षिपिशाचतामस ॥ अत्यान्नेंकरूनीतृप्तिपांस ॥
कैसेंझालीसांगपां ॥ ६६ ॥ आणियानिर्जलदेशीं ॥ कापकारणपाचलासीं ॥ ग्रासमा-
नान्नेंतृप्तीकैसी ॥ झालीतुझीसांगपां ॥ ६७ ॥ तैसेंचियाअत्यल्पअन्नानें ॥ आणिवना-
माजीअत्मजीवनें ॥ रक्षिसीतृप्तेतांकारणें ॥ केशापरीसांगपां ॥ ६८ ॥ ऐसेंत्याह-
रिदत्ताचेवाक्य ॥ ऐकूनिबोलेंपिशाचवर्य ॥ मूणेंहादुष्कर्माचाउदय ॥ प्राप्तझा-
लामजलागीं ॥ ६९ ॥ मींपूर्वजन्मामाझारी ॥ अतिरम्यशाकलनगरी ॥ वैश्यजा-
तीदुराचारी ॥ दुर्मतीऐसावर्ततसें ॥ ७० ॥ नेथेंधनाच्यालोभानें ॥ क्षुधाक्रांत-
अतिथींकारणें ॥ तिरुमात्रहीपिक्षाजाणें ॥ अर्पिदिनाहींकदाही ॥ ७१ ॥ आणि
तृषाक्रांतासींजीवन ॥ नार्हचिंदीधलेंकदाजाण ॥ परिवेदशास्त्रज्ञएकब्राम्हण ॥ मा-
झ्याशेजारीराहानसे ॥ ७२ ॥ तोविप्रमातेसबेंचेउनी ॥ श्रवणद्वादशियोगलक्षुनी
॥ तापीचंद्रभागासंगमींजाणीं ॥ स्थानालागिंउंफंडु ॥ ७३ ॥ मगतेथेंत्यासंगम-
जीवनीं ॥ सोपवासींस्नानकरूनी ॥ एकघरेदेखनेंभरूनी ॥ दध्योदनसंयुक्त

॥७४॥ उपानद्युग्मआणिछत्र॥ श्रीविष्णूचीप्रतिमासबन्ध॥ पथाविधीदान
 समय॥ देताझालाविप्रांसितो॥७५॥ आणिम्यांहीवित्तरक्षणार्थ॥ तस्के-
 त्रस्थब्राम्हणाप्रत॥ सोपवासेंदध्यन्नुक्त॥ वारिधानीदीधलीपें॥७६॥ मग
 तेथुनीमीसब्राम्हण॥ जाऊनियांस्वगृहाकारण॥ कांहींकालेंकरूनिजाण॥
 पंचत्वासींपावलों॥७७॥ पूर्वीवर्तलोंनास्तिकपणीं॥ यास्तवपावलोंपिशाच
 योनी॥ फिरतसेंयाघोरकाननीं॥ रात्रंदिनींदुःस्वितपां॥७८॥ आणिद्वादशी
 दिनींसमुपोषित॥ हस्तींशिक्यकलशसहित॥ स्नानकरुनीगृहासियेत॥ ऐ
 सापुरोहितदेखिला॥७९॥ श्रुचिभूतत्यापुरोहितें॥ श्रवणद्वादशीकथिलीमा
 तें॥ मगव्रतकेलेंम्यांसुविनतें॥ शास्त्रसंमतेजाणपें॥१८०॥ पूर्वजन्मामाजीव-
 हिलें॥ एंचंप्रकारेंकर्मकेलें॥ तयाचेंफळहेयेथेंउदेलें॥ जेंपाहिलेंतुवांजाण॥८१॥
 आणिपूर्वीब्राम्हणाकारणें॥ दानेंकेलींसजलघराणें॥ म्हणोनचियेथेंमज-
 कारणें॥ पिशाचयोनीमाझारी॥८२॥ मध्यान्हायेतांचिसूर्य॥ प्रासहोतेंदध्य
 न्तोय॥ ऐसाक्रमचालताहोय॥ प्रतिदिवसींहरिदत्ता॥८३॥ आणिपूर्वीकेलें
 उपोषण॥ यास्तवपूर्वजातिस्मरण॥ आणिदधिभक्तमसादेजाण॥ अक्षयज
 लान्नमजझालें॥८४॥ एंचंप्रकारेंमद्वृत्तांत॥ आणिजेहेदिसतीमहाप्रेत॥ यांहीं
 पूर्वजन्मीजाणनिश्चित॥ महापापेंकेलीपें॥८५॥ कोणीकेलेंब्रम्हस्वहंरण॥ को
 णीकेलेंपरस्त्रीगमन॥ कोणीकेलागुरुद्रोहपूर्ण॥ आणिमित्रद्रोहकोणीकेला
 ॥८६॥ यास्तवपावोनीप्रेतयोनी॥ सेवाकरितीमाझ्याचरणीं॥ अन्नोदकदानें
 केलींम्हणोनी॥ मजसेवकमिळालेहे॥८७॥ जोअक्षय्यश्रीभगवान॥ विष्णुप-
 रमात्मासनातन॥ तयाच्याउद्देशोंकरितांदान॥ अक्षय्यहोयतेंसदा॥८८॥
 म्हणोनिअक्षय्यअन्नानें॥ प्रेतंपावतीतृप्तीजाणें॥ तरीप्रेतभावेंच्याकारणें॥ दुर्बल
 पणासोडीना॥८९॥ येथेतूंअतिथीझालासिप्रासा॥ तुझीमीपूजाकेलीयथार्य॥
 आणिअन्नोदकदीधलेंतुजप्रत॥ म्हणोमिसुक्तझालोंमीं॥१९०॥ आतांमीपरमगती
 प्रत॥ पावेनजाणहेनिश्चित॥ तरीहेप्रेतहोतीलपीडित॥ घादारुणदेशामाझारीं
 ॥९१॥ यास्तववैश्यामाझेमन॥ पिशाचांवरीगुंततेंजाण॥ तरीमजबरीकृपाकरू
 नें॥ पाझेंकार्यएककरीं॥९२॥ नानाधातूंनींशोभिवंत॥ ऐसाहिमवन्नामाजोपर्व

चामनद्वादशीकथा.

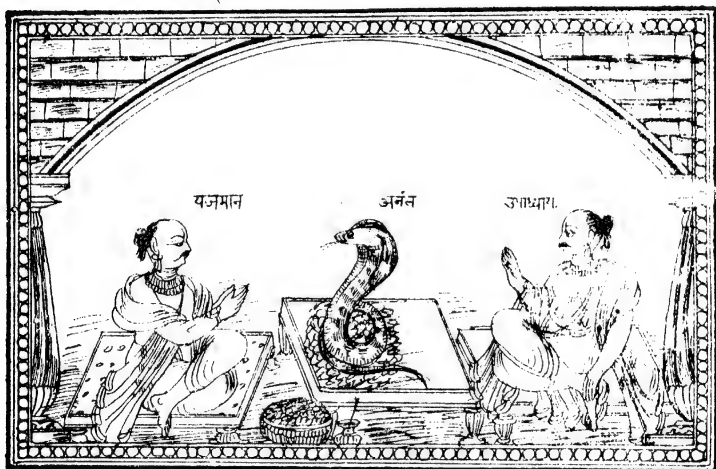
(१९३)

त ॥ तयाच्या गुहेमाजी विस ॥ अनिशपित भसेपै ॥ ९३ ॥ तरीत्यांते ये कुरुनिगमन
॥ कादुनि पेटेंतें सर्वधन ॥ मगगयाषीं जीजाडुमिजाण ॥ आहें करीं पिशाचांचीं
॥ ९४ ॥ पृथक्पृथक् प्रेताभिधानें ॥ बिण्णुपदीं पिंडप्रदानें ॥ करितां प्रेतस्वर्गागम-
नें ॥ करिती जाणतत्काळ ॥ ९५ ॥ ऐसें बोळोनी पिशाचपती ॥ तत्काळ झाला म्व-
र्णकांती ॥ आणिविमानां बैसे न देवमूर्ती ॥ स्वर्गाप्रती पेंगेला ॥ ९६ ॥ स्वर्गांगे-
ला पिशाचवर्य ॥ मगतो वैश्य करी काय ॥ सर्वप्रेतांसीं बोलता होय ॥ गोत्रेनामें
तुमचीं सांगा ॥ ९७ ॥ ऐसें त्या वैश्याचें वचन ॥ सर्वही पिशाच ऐकून ॥ गोत्रें आणित
मैंकथन ॥ करिते झाले पृथक्पणें ॥ ९८ ॥ तीं सर्वप्रेतांचीं नाम गोत्रें ॥ घेउनियां ये-
श्यप्रवरें ॥ हिमाचलासि येउनित्वरें ॥ गुहेमाजीं मवेशा केला ॥ ९९ ॥ मगनेयींचें
द्रव्य घेउनिसमस्त ॥ स्वगृहासीं आला हरिदत्त ॥ आणित्याधनांतून किंचित ॥
आयणासाठीं ठेवापै ॥ १०० ॥ आणित्याकीं सर्वद्रव्य घेउन ॥ वैश्यें केले गयेसींगमन
॥ मगतेथें त्या प्रेतांचीं जाण ॥ आहें केलीं पृथक्पृथक् ॥ १०१ ॥ ज्या ज्या प्रेतचें नाम ग्रह-
ण ॥ करोनि आहु करी पूर्ण ॥ तो तो शत्रौ दावोनि स्वप्न ॥ वैश्याप्रती बोळोकीं ॥ १०२ ॥
म्हणारे वैश्या हरिदत्ता ॥ नवप्रसादें करूनितत्वातां ॥ भेतभायासोडुनि आतां ॥ परम-
गतीसीं पावलों ॥ १०३ ॥ एवं प्रकारें प्रेतसमस्त ॥ आहें होतांची झाले मुक्त ॥ मग बै-
सोनि यां विमानांत ॥ वैश्याप्रती बोळोले ॥ १०४ ॥ म्हणती आम्हांसीं त्वां तारिलें
॥ प्रेतत्वापासून मुक्त केले ॥ आतां स्वर्गाप्रती जाउंस गळे ॥ तुझ्या प्रसादें करू-
न ॥ १०५ ॥ अरे साधुजनाची जी संगती ॥ व्यर्थ न होय कदापीती ॥ ऐसें बोळोनी गग-
नपंथी ॥ स्वर्गाप्रती पेंगेले ॥ १०६ ॥ ऐशा प्रकारें हरिदत्त ॥ धनलोभें त्या पिशाचांप्र-
त ॥ सद्गती देउनियां चकार्य ॥ स्वगृहाप्रत पावला ॥ १०७ ॥ मग पुढें भाद्रपदमासीं
॥ शक्रपक्ष तिथी द्वादशी ॥ श्रवणनक्षत्र तचे दिवसीं ॥ प्रास झालें भसेपै ॥
८ ॥ तेव्हां तो श्रवणद्वादशीयोग ॥ प्रास झाला देवोनि वणिग ॥ व्रताचरणतो
यथासांग ॥ करिता झाला भक्तीनें ॥ १०८ ॥ नदीसंगमीं स्नान करून ॥ सोपयासें
विष्णुपूजन ॥ करोनि मग विप्रों कारण ॥ दानें अर्पित अपार ॥ १०९ ॥ मग ऐशा
प्रकारें प्रतिवर्षीं ॥ आचरण करितां मद्रतासीं ॥ अंतीं वैश्य स्वर्गलोकासीं ॥ आ-
नंदेंसीं पावला ॥ ११० ॥ ऐसें चपूथीं हे महद्भूत ॥ धुधुमारादिराजे बहुत ॥ करिते झा

(११४)

उपयुक्तकथारसंग्रह.

लेम्हणोनीयथार्थी॥ स्वर्गप्राप्ततयांझाला॥१२॥ शक्रपक्षमाद्रपदमासीं॥
बुधश्रवणद्वादशीदिशरीं॥ आचरोनियांघ्रतासीं॥ दध्योदंनदेतीदानजे॥
१३॥ तयांचेसर्वहीमनोरथ॥ येथेंचिपूर्णहोतीनिश्चित॥ आणिअंतींपायती
स्वर्गप्राप्त॥ श्रीविष्णूच्याप्रसादे॥१४॥ सूतम्हणेशौनकासीं॥ श्रवणद्वादशी
कथाऐसी॥ कृष्णंकथिलीपंडुसुतासीं॥ नीचमीतुम्हांकथियेली॥१५॥ हे
वामनजयंतीआख्याण॥ जेभक्तीनेंकरितीश्रवण॥ तयांच्याकामनाहोतीपूर्ण
॥ वामनाच्याप्रसादे॥१६॥ इतिश्रीवामनजयंतीकथा॥ सविष्योक्तआलीस-
मासा॥ येथेंअसेजीन्यूनाधिकता॥ क्षमाकीजेसज्जनीं॥२१७॥ ॥समाप्त॥

अथअनंतचतुर्दशीकथा.

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगुरुम्हणतीविप्रासीं॥ याअनंतघ्रतासीं॥ सांगेनएकापरि
येसीं॥ पूर्वाहुनीबहुतींआराधिलें॥१॥ युधिष्ठिरपांडुसुत॥ तयानेंकेलेंहेव्रत॥ रा-
ज्यलाभलेंत्वरित॥ ऐसेंव्रतउत्तम॥२॥ ऐसेंम्हणतांद्दिजवर॥ करिताझालानम-
स्कार॥ पूर्वांराजापंडुकुमर॥ आणिकराजेकेविंझाले॥३॥ श्रीगुरुम्हणतीविं-
जासीं॥ हातेराज्यपांडवांसीं॥ द्यूतकर्मकौरवांसीं॥ करूनिराज्यहारविलें॥४॥ म-
गनिपालेवनांतरा॥ कष्टहोतेवर्षेवारा॥ ऐसेंनयायुधिष्ठिरा॥ राज्येंत्यजिलेंप-

अनंतचतुर्दशीकथा.

(१९५)

रियेसा ॥५॥ तथाघोरअरण्यांत ॥ युधिष्ठिरबंधूसहित ॥ असेचिंताच्याकुबि-
त ॥ सदाध्यायंथ्रीहरी ॥६॥ समस्तराज्यसांडोनी ॥ वासकेलातिहीवनी ॥ को-
रबकपटकरोनी ॥ नानापरीविघ्नेकरिती ॥७॥ सत्वत्यांचेंदळवावयासीं ॥ पाठवी-
लेंदुर्वासार्सीं ॥ त्यांसींसर्वोत्तरींहृषीकेशी ॥ रक्षितसेपरियेसा ॥८॥ नानाती-
र्थेंनानाघ्नतें ॥ आचरलेनेथेंबहुते ॥ कष्टतहोतेवनीते ॥ निर्वाणरूपहोउनियां ॥९॥
भक्तवत्सलनारायण ॥ तपांचेकष्टपाहून ॥ आनंतांतेंठाकोन ॥ जेथेंहोतेपांडुकु-
मर ॥१०॥ कृष्णयेतांदेखोनी ॥ धर्मजाघतोयोगिनीं ॥ दंडप्रणामकळूनी ॥ बंदि-
सेतयेवेळीं ॥११॥ केशआपुलेमोकली ॥ झाडीकृष्णाचरणधुळी ॥ सर्वोपस्करपू-
जातयेवेळीं ॥ करीतसेधिनयेसीं ॥१२॥ अर्घ्यपाद्यदेवोनी ॥ गंधाक्षतालाबूनी ॥ जी-
कांपुथेंहोतीरानीं ॥ त्यांणींपूजाकरीतमे ॥१३॥ पूजोनियांभक्तीसीं ॥ विनवीतसे-
परियेसीं ॥ जयजयाजीहृषीकेशी ॥ भक्तवत्सलाकृष्णनाथा ॥१४॥ जयजयअ-
नंतनारायणा ॥ भवसागरउद्धारणा ॥ रूपाबुवालक्ष्मीरमणा ॥ क्षीराब्धिबासादे-
बदेवा ॥१५॥ परमात्मापरंज्योती ॥ तूंचिकरिसिउत्पत्तिस्थिति ॥ लयकरविशीं-
तूंचिअंतीं ॥ त्रिमूर्तीतूंचिदेवा ॥१६॥ विश्वाचातूजिन्हाळा ॥ होउनिरक्षिसीसक-
ळां ॥ वासतुह्रांसूक्ष्मस्थळा ॥ अणुरेणूतृणकाष्ठेंसीं ॥१७॥ नमनतुझेचरणासीं ॥
त्रिगुणात्मकहृषीकेशी ॥ रजोगुणेंसृष्टीसीं ॥ तुंवार्चियेलेंसंयोगें ॥१८॥ दुष्टांचा-
निग्रहकरणें ॥ साधुजनांतेंसंरक्षिणें ॥ ऐसेंसामर्थ्यवेदपुराणें ॥ बोलतातीप्रसिद्ध ॥
१९॥ फेडावयाप्सूमिभार ॥ घेतलातुंवांअवतार ॥ जडझालायुधिष्ठिर ॥ तरीकांतु-
वांढेविलें ॥२०॥ आपुलाप्राणआम्हासीं ॥ म्हणोनिजगींवानिसीं ॥ पाठवूनीअर-
ण्यासीं ॥ कष्टविलेंनानापरी ॥२१॥ तुझीरूपाहोयज्यासीं ॥ कष्टकेंचेंहोतयांसीं ॥
उपेक्षुनीआम्हासीं ॥ अरण्यांतढेविलें ॥२२॥ तुजवांचोनीकोणआम्हासीं ॥ आ-
तांसांगूंकवणापासीं ॥ जरीआम्हांउपेक्षिसीं ॥ कायकांक्षाजीवाची ॥२३॥ इतु-
केयरीप्पीपसेन ॥ चेद्रनिधरीश्रीकृष्णाचरण ॥ स्वामीआमुतेंबहुशीण ॥ कांउपेक्षा-
कंरितोसीं ॥२४॥ धनंजयतप्रेवेळीं ॥ बंदीतसेचरणकमळीं ॥ विनवीतसेकरुणाबहा-
वीं ॥ रूपाबुवामुरारी ॥२५॥ तुझेरूपादृष्टीसीं ॥ होतोआम्हीअरण्यवासी ॥ च-
डलेकष्टसापासीं ॥ उबगलोंस्वामीबहुत ॥२६॥ आतांआमुचेकष्टहरण ॥ पांड-

वांचातुं विप्राण ॥ ब्रीदराखे हें नारायणा ॥ म्हणत सेतये वेळीं ॥ २७ ॥ मादीदेवीचे
 कुमर ॥ करोनियां नमस्कार ॥ द्रौपदी सहित पंडु कुमर ॥ पांचही वंदिनी तये वेळीं ॥
 २८ ॥ तूं आमचा कैवारी ॥ आम्ही असो अरुण्य घोरी ॥ आमचा बंधू राज्यकर्मी ॥ का-
 च उपाय आम्हासीं ॥ २९ ॥ तुज सारिखें छत्र असतां ॥ आम्हांकष्ट अपरिमिता ॥
 कवणे प्रकारीं स्वस्थ चिता ॥ राज्य प्राप्ती आम्हासीं ॥ ३० ॥ असा उपाय आम्हां
 सीं ॥ सांगा स्वामी हृषीकेशी ॥ ऐसें म्हणतां कृष्णासीं ॥ कृपा उपजली मनांत ॥
 ३१ ॥ कृष्ण म्हणे पंडु सुता ॥ सांगेन तुम्हां एक व्रता ॥ तत्कार्त्तं प्रसन्नता ॥ राज्य हो-
 च तुम्हासीं ॥ ३२ ॥ व्रतां मध्ये उन्नम व्रत ॥ अनंत नाम विख्यात ॥ आचरियेंतु म्ही न-
 रित ॥ राज्य तुम्हां होईल ॥ ३३ ॥ आतां सांगेन तुम्हां सीं ॥ अनंत कवण म्हणामीं ॥ स-
 र्पां गयीं आपणवासीं ॥ अनंत नाम आम्हां असे ॥ ३४ ॥ कळा काष्टा मुहूर्त आप-
 ण ॥ दिन स्रग्नीशरी रजाण ॥ पक्ष मास वर्ष आपण ॥ युग कल्प आदिकर्गनीं ॥ ३५
 ॥ अवतरलों मी नारायण ॥ भूभार उतराव पातालगुन ॥ दान वसुधे निदां नृन ॥ जन्म
 ज्वाला वसुदेव कुली ॥ ३६ ॥ अनंत मीच जाणामीं ॥ संशय न धरीं गामान सीं ॥ त्रि-
 मूर्ती अवतरलों सर्वांशीं ॥ ब्रह्मा विष्णु महेश्वर ॥ ३७ ॥ आपण सूर्य शशी देखा ॥
 चतुर्दश भुवनीं मींच ऐका ॥ अष्टवसू आहंति निका ॥ द्वादशार्क आपणचीं ॥ ३८ ॥
 रुद्र असती एकादश ॥ सप्त सप्तुद्र मस नोळ ॥ पाताळ आगि शेष ॥ पर्वतादि कआ-
 पणचीं ॥ ३९ ॥ जितु केवळ आहेति क्षितीं ॥ आकाशीं नक्षत्रं दिखती ॥ दशादिशा-
 आहेती रख्याती ॥ भूमी आपण म्हणे देखा ॥ ४० ॥ आणि असती सप्त पाताळ ॥ भू-
 भुव आदिलोक सकळ ॥ अणुरेणु तृण काष्ठ सकळ ॥ विश्वात्मा आपणची ॥ ४१ ॥
 न धरीं संशय युधिष्ठिरा ॥ अनंत म्हणजे मी निद्वारा ॥ विधि पूर्वक पूजा करा ॥
 व्रत तुम्हां सीं बरवें असे ॥ ४२ ॥ विनवी युधिष्ठिर कर जांदांनी ॥ स्वामी सांगा वि-
 स्तारीनी ॥ व्रत असे कवण विधानीं ॥ कवण दान कवण पूजन ॥ ४३ ॥ करवें व्रत क-
 वणे दिखसीं ॥ विस्तारोनि सांगें आम्हां सीं ॥ निगे पांच वेगें सीं ॥ पूर्वीं कवणें आचरि-
 लें ॥ ४४ ॥ कृष्ण म्हणे युधिष्ठिरा सीं ॥ तू पां पुशिलें आम्हा सीं ॥ शक्र पक्षां पाद-
 पदमा सीं ॥ चतुर्दशी परियेसा ॥ ४५ ॥ आराधितां अनंता सीं ॥ त्वरित राज्य पावसीं
 ॥ पूर्वीं कवणें केले म्हणसीं ॥ सांगेनो कान्त त्वर ॥ ४६ ॥ असे पूर्वीं कृत युगें सीं ॥ सुमं

अनंतचतुर्दशीकथा.

८१९७३

तुनामाविनपरिपेसीं ॥ उत्पन्नझालविमिश्रगोत्रासीं ॥ भृगुकन्यादीक्षानारी ॥
 ४७ ॥ तेंचिआलीसुमंतूचीभार्या ॥ पतिव्रताओंदार्या ॥ कन्यातिसींआलीसुतन-
 या ॥ नामांतचेंसुशीला ॥ ४८ ॥ सुशीलाकन्यासुमंतुघरीं ॥ नित्यभक्तीसदाचारी
 ॥ करीतसेचिचित्रपरी ॥ सर्वमंगलस्वरूपें ॥ ४९ ॥ गृहशोभाकरीबहुन ॥ नानापा-
 त्रेंतोरणेंकरित ॥ पंचवर्णचूर्णयुक्त ॥ रंगमाळिकासहितदेखा ॥ ५० ॥ स्वस्तिका
 दिशंवपन्न ॥ चक्रगदादिउत्तम ॥ नमस्कारादिमनोधर्म ॥ देवताचंनमोपस्करां ॥
 ५१ ॥ वर्ततांऐसेंएकेदिवसीं ॥ आलीप्राप्तदेवयगीं ॥ सुमंतुपत्नीपंचव्यासीं ॥ पाव-
 तीआलीतपेंवेळीं ॥ ५२ ॥ सुमंतूचीभार्याहीनचझालें ॥ समस्तकर्मराहितें ॥ पु-
 नःसंधानपाहिजेकेंतें ॥ म्हणोनिनारीआणिककेंरी ॥ ५३ ॥ तिचेंनांवअसेकुरुणा
 ॥ दुःशीलाआचरणीपरिपेसा ॥ नित्यकलहकराबहुवसा ॥ कन्यापतीसवेंदेखा
 ॥ ५४ ॥ सुशीलाकन्याउपवरझाली ॥ सुमंतुचिंतीवेळींवेळीं ॥ इसींएखादावरमि-
 केलजरी ॥ कन्यादानकरान्महणे ॥ ५५ ॥ एसेंचिंतितांएकेदिवसीं ॥ तथेंआला
 कोंडिण्यन्नघरीं ॥ विचारितांकन्येसीं ॥ सुमंतूनेंअंगिकारिलें ॥ ५६ ॥ कन्यादाज
 गृह्योक्तेंसीं ॥ देनाझालाकोंडिण्यासीं ॥ मिळोनीहोतींदोनीमार्मीं ॥ आपाद-
 आणिआवण ॥ ५७ ॥ माताकरीकन्येसींवर ॥ सापत्तेपाचाहाविचार ॥ कोंडि-
 ण्यपुसेसुमंताविचार ॥ जाडंआयमाआणीकराया ॥ ५८ ॥ सुमंतुबहुदुःखकर-
 री ॥ म्हणेरुनान्वहेहीमाझीपैरी ॥ कन्याआलीआतांदुरी ॥ केंचीपापिणीवरि-
 लीम्यां ॥ ५९ ॥ शांतपत्नीनार्हीज्याचेघरीं ॥ तयासीअरण्यनाहींदुरी ॥ ऐकस्वा-
 मीत्रिपुरारी ॥ संसारसागरींबुडालों ॥ ६० ॥ नचलेमाझेंकर्मतपस ॥ नायकेबोळ
 हीककश ॥ कन्याअसतोसंतोष ॥ नित्यदर्शनजामाता ॥ ६१ ॥ ऐसासुमंतुचिंता
 करी ॥ कोंडिण्यन्नघीन्यानींवारी ॥ दोघेतापसीएकेघरीं ॥ असूनयेधर्महानी
 ॥ ६२ ॥ जाडंआम्हीआणिकस्थाना ॥ तपकरोमीअनुष्ठाना ॥ भेटीहोईलपुनःपु-
 नः ॥ जवळीचकरूंआश्रम ॥ ६३ ॥ सुमंतुम्हणेकोंडिण्यास ॥ आणिकराहोबा-
 रादिवस ॥ सर्वसिद्धांतत्रयोदशीस ॥ प्रस्थानतुम्हीकरावें ॥ ६४ ॥ सुमंतूचीवि-
 त्तीऐकून ॥ आणिकराहिलेतरेदिन ॥ सुसुहूर्तवरयापाहोन ॥ येरेदिवसींनिघु-
 ला ॥ ६५ ॥ सुमंतुम्हणेककशेसीं ॥ कन्याजाईलपतीसरसी ॥ भोजनघालावेजा

मातासी ॥ व्रीहिगोधूमदेम्हणे ॥ ६६ ॥ पर्तीनेसांगतांकायकरी ॥ धांवतगंगी
 गृहाभीतरी ॥ कवाडाघालीदृढखिळी ॥ पाषाणलावीद्वारवटा ॥ ६७ ॥ कांहीं
 केळियानुघडीद्वार ॥ सुमंतुविनवीआफटीधर ॥ सुशीलाकन्याधरीकर ॥ ल
 पेजाडुंतेसींची ॥ ६८ ॥ पाहूंगेलास्वयंपाकघरा ॥ हाताकांडागोधूमकरा ॥ देता
 झालाकन्यावरा ॥ निरोपदीधलादोघांसी ॥ ६९ ॥ दोघेवेंसूनरथावरी ॥ निघाळीं
 कोंडिण्यसंतोषकरी ॥ मध्यान्हकाळीनिदीतीरीं ॥ अनुष्ठानालागींउतरने ॥ ७०
 ॥ ऋषीबैसलाअनुष्ठाना ॥ सुशीलाहोतीतयस्याना ॥ तरीपाहातसरम्यवना ॥
 स्त्रीसमुदायबहुअसे ॥ ७१ ॥ रक्तांबरवस्त्रांसीं ॥ परिधानकेलेल्याबहुवसी ॥
 व्रतम्हणतीचतुर्दशी ॥ कलशपूजापृथक्पृथक् ॥ ७२ ॥ पाहोनिमुशीलाहळू
 हळू ॥ गेलीतयासुवासिनीजवळ ॥ पुसतीझालीवेल्हाळू ॥ कायव्रतकरितांनु
 म्हीं ॥ ७३ ॥ स्त्रियाम्हणतीसुशीलेसीं ॥ अनंतव्रतआहेपरियेसीं ॥ पूजितांहायत-
 त्काळेंसीं ॥ सकळार्थाष्टपावती ॥ ७४ ॥ सुशीलाम्हणेनारींसीं ॥ कवणविधा
 नसुंगामजसीं ॥ रूपाकरोनीविस्तारेंसीं ॥ निरोपायेंअहोमाते ॥ ७५ ॥ समस्त
 नारीमिळोनी ॥ सांगतातीविस्तारोनी ॥ ऐकसुशीलेबैसम्हणोनी ॥ व्रतआद्यं
 तनिरोपिती ॥ ७६ ॥ भाद्रपदशुक्लचतुर्दशीसीं ॥ व्रतकरावेंपरियेसीं ॥ सांगूंतूज
 विस्तारेंसीं ॥ ऐकसुशीलेम्हणतातीं ॥ ७७ ॥ रक्तपटसूत्रेंसीं ॥ अनंतकरावापरि
 येसीं ॥ घेऊनिजावेनदीसीं ॥ स्नानकरावेंविधीने ॥ ७८ ॥ दिव्यांबरपरिधानुनी
 ॥ हळदीकुंकुमलावुनी ॥ आणायेकलशनूतनदोनी ॥ गंगायमुनाम्हणूनियां ॥
 ७९ ॥ उदकभरोनीतयांत ॥ पंचपद्वरत्नसहित ॥ घालोनिपूजावेत्वरित ॥ षो
 डशोपचारेकरूनी ॥ ८० ॥ नानाप्रकारेंआरती ॥ कराव्यागंगायमुनांप्रती ॥ म
 गपूजावादर्मग्रंथीं ॥ शेषशापीकरोनियां ॥ ८१ ॥ दोनीकलशावरीदेखा ॥
 दोनीवस्त्रेवूनिका ॥ पद्मलिहनाष्टदलिका ॥ कलशावरूनीदेखावें ॥ ८२ ॥
 तयाकलशांपुढेंदेखा ॥ पंचवर्णैचूर्णरिखा ॥ शंखपद्मादिअनेका ॥ रंगयालि
 काघालाव्या ॥ ८३ ॥ शेषपूजावादर्मोचा ॥ षोडशोपचारीवरवासाचा ॥ ध्या
 नींध्यासविष्णूचा ॥ शेषशापीम्हणोनियां ॥ ८४ ॥ सप्तफणीशेषासीं ॥ स
 दांविष्णुत्वापाशीं ॥ याचिकारणेंनामतयासीं ॥ अनंतऐसेंकरावेंध्यान ॥ ८५

अनंतचतुर्दशीकथा.

(११९९)

॥ पिंगलाक्षचतुर्भुजेसीं ॥ शंखपद्मसव्यकरेंसीं ॥ चक्रगदावामहस्तेसीं ॥ ऐसी
 मूर्तीनुवांध्यांसीं ॥ ८६ ॥ ॐ नमो भगवते मंत्रेसीं ॥ षोडशोपचारें दर्भे ग्रंथीसीं ॥
 आणो निनव्यादोरकासीं ॥ ध्यानकंशये भगतेथें ॥ ८७ ॥ अनंतगुणरत्नायमं-
 चेसीं ॥ नये दोरकवेयावे कलशासीं ॥ पूजाकरावी पुरुषसूक्तेसीं ॥ अतो देवामं
 ब्रसहितेसीं ॥ ८८ ॥ षोडशोपचारें पूजोन ॥ संसारेति मंत्रें दक्षिणा करी बांधोन ॥
 नमस्ते या सुदेव मंत्रें करून ॥ जीर्णदोरकविमज्जोवा ॥ ८९ ॥ दाताच विष्णु भग
 वान म्हणत ॥ वायनद्या वेगो धूमघृत ॥ मय्यगो धूमाच्चंमघृत ॥ फळासहवाय
 नद्यावे ॥ ९० ॥ अपूपदिपायसेसीं ॥ मदक्षिणा तांबूनेसीं ॥ अर्धे घावे ब्राम्ह-
 णासीं ॥ अर्धे आपणा पक्षावे ॥ ९१ ॥ ऐसेंचौदावर्षें देखा ॥ व्रत आचरावे रविशे-
 खा ॥ उद्यापन कराये निका ॥ चतुर्दशकलशाद्यावे ॥ ९२ ॥ ब्राम्हण भोजन क-
 रून ॥ भक्तीनें करवें उद्यापन ॥ कामना होई लसपूर्ण ॥ चतुर्विध पुरुषार्थ ॥ ९३ ॥
 ऐसें सांगती सुशीलसीं ॥ व्रत आचरावे त्वरितेसीं ॥ आजचि असेचतुर्दशी ॥
 व्रत करीं आम्हां गये ॥ ९४ ॥ समस्त नारी मिळो निति सीं ॥ तंतू देती अनंतासीं
 ॥ ग्रंथी बांधोनी चतुर्दशी ॥ पूजा करविली आपणासवे ॥ ९५ ॥ कोंडा होता गोधू-
 माचा ॥ आणोन देत अर्धमाचा ॥ वाण देउनी सुवाचा ॥ निरोपस्त्रियाचा घेतुंगा
 ॥ ९६ ॥ तमस्तस्त्रियांचे दिठें ॥ आली आपुले रथाजवळे ॥ अनुष्ठान सारुनी
 ऋषीतये वेळे ॥ आला आपुले स्त्रिये पासीं ॥ ९७ ॥ चला म्हणोनी पुढें जाती ॥ दो-
 रें वैसोनी गोरथी ॥ जातां पुढें देखती ॥ अमरावती ऐसें नगर ॥ ९८ ॥ नगर लो-
 क सामोरे येती ॥ चला म्बामी ऐसें म्हणती ॥ तुम्ही या नगरीचे अधिपती ॥ त-
 पो निधी ऐसें म्हणती ॥ ९९ ॥ नाना समारंभें देखवा ॥ नगर प्रवेश ले दंपती ऐका ॥
 ऐश्वर्य भोगिलें बहु सुरवा ॥ श्रीमदनंत प्रसादें ॥ १०० ॥ ऐसें किती दिवसां बरी ॥
 होता कोंडि न्यसह नारी ॥ बैसले असतां संतोषें करीं ॥ देखता झाला अनंत ॥ ११ ॥
 ऋषी पुसती स्त्रियेसीं ॥ काय बांधिलें हस्तासीं ॥ वश करणें आम्हांसीं ॥ रक्त
 दोरा बांधिला ॥ १२ ॥ सुशीला बोले भवतारासीं ॥ अनंत देव परियेसीं ॥ याचिया
 प्रसादें तुम्हांसीं ॥ औपेश्वर्य प्राप्त झालें ॥ १३ ॥ म्यांजे दिवसीं व्रत केले ॥ तेणें क-
 रून देव तुम्हां आले ॥ पाहा अनंत देव तमस्तस्त्रियाळें ॥ म्हणो निसांगितलें तुम्हां

सीं ॥ ४ ॥ ऐसे वचन ऐकूनी ॥ ऋषीको पलाबहु मनीं ॥ दोरक घेत लाहिरांनी ॥
 अग्नीमध्नेटाकिपेला ॥ ५ ॥ मग म्हणे कैचा अनंत ॥ आपण केले असेत पबहुत
 तेणे करोनी ऐश्वर्य प्राप्त ॥ झाले असे आम्हांसीं ॥ ६ ॥ वशीकरणाकेंलें आम्हा
 सीं ॥ दोरा बांधिला अनंत म्हणसी ॥ रागे भरोनी कोंडिण्येतीसीं ॥ हिरोनी अ-
 र्धांतराकित्ता ॥ ७ ॥ हा हा सुशीलाम्हणानी ॥ अग्नीभीतरी जाउनी ॥ तत्काळ
 कादोनी रूपनीं ॥ केळी पूजा अनंताची ॥ ८ ॥ अनंत टाकिला अग्नीसीं ॥ हानी-
 झाळी ऐश्वर्यासीं ॥ दरिद्री झाला परिषेसीं ॥ कोंडिण्यतत्सर्पीं द्विजवर ॥ ९ ॥
 नगरीं झाले सर्व शत्रू ॥ बोधनादिक आभरण वस्तु ॥ समस्त नेते जाहले तत्करु
 ॥ दरिद्र आले तत्काळ ॥ १० ॥ गृह दग्ध झाले देख ॥ उरले नाही वस्त्र एक ॥ अबल
 पाहोता श्रीमदनंत ॥ सर्वगेले तत्सर्पीं ॥ ११ ॥ मग विचारी मानसीं ॥ म्हण अनं-
 तारु सत्तासी ॥ बायां घातले अग्नीसीं ॥ मदांधकारे वेष्टिलों ॥ १२ ॥ आतां करीन
 नेम एक ॥ जंव भेटेल क्षमी नायक ॥ श्रीमदनंत दर्शन सुख ॥ अन्नोदक न घेईं ॥ १३ ॥
 म्हणोनि निर्वाण करोन ॥ रेषता झाला अरण्य भुवन ॥ भार्ये सहित कोंडिण्य
 सत्वर गती परिषेसा ॥ १४ ॥ हा हा अनंत म्हणत ॥ जात असे अरण्यांत ॥ तंव दे
 खिला वृक्ष चूत ॥ पुष्पीं फळी भरलासे ॥ १५ ॥ कीटक दिपसि जाती ॥ कोणी
 त्यासीं नातळती ॥ कोंडिण्य पुसेत यां प्रती ॥ अनंतासीं देखिले कीं ॥ १६ ॥
 वृक्ष म्हणे ब्राम्हणासी ॥ इशीं न पडेची आम्हासीं ॥ तुवां जरी देखिलासी ॥
 आम्हां निमित्त सांगावे ॥ १७ ॥ ऐसे ऐकोनी पुढें जात ॥ धेनू देखिला वत्सा सहि-
 त ॥ हिंडत सेतृणांत ॥ तोडें न पेंपक्ष वया ॥ १८ ॥ द्विज म्हणे तियेसीं ॥ जरी तु-
 वां अनंत देखिलासी ॥ कृपा करीवो आम्हासीं ॥ धेनू म्हणे तया लागीं ॥ १९ ॥
 नाही देखिले अनंतासीं ॥ तुम्हीं भेटलां जरी तयासीं ॥ मज विषयीं सांगा त्या
 सीं ॥ धेनू म्हणे तयासीं ॥ २० ॥ ऐसे ऐकोनि द्विजवर ॥ पुढें जाता देखिला वृक्ष
 भयोर ॥ तयांत पुसे द्विजवर ॥ अनंता देखिले कीं सांगा ॥ २१ ॥ वृक्ष म्हणे तया
 सीं ॥ नेणों आम्ही अनंतासीं ॥ जरी तुम्ही देखिले त्यासीं ॥ आम्हां विषयीं विन-
 द्यावे ॥ २२ ॥ पुढें जाता कोंडिण्य ॥ सरोवरे देखे नेत्री दोन ॥ उदक मिळाले अभ्यो-
 न्य ॥ हंसादि पक्षी न सेविती ॥ २३ ॥ कमळ कुमुदादि पुष्पेसीं ॥ मिरवती सरोवरे

अनंतचतुर्दशीकथा.

(२०५)

ऐसीं ॥ द्विजपुसेनयांसीं ॥ अनंतातेदेखिलें ॥ २४ ॥ सरोवरेंमूढणतीतयासीं ॥ नेणों
 केंचाअनंतासीं ॥ भेटीहोईलजरीतुम्हासीं ॥ आम्हांविषयीसांगावें ॥ २५ ॥ पुढें
 जातां द्विजवर ॥ देखिलेगर्दभकुंजर ॥ पुसतसेनयांविचार ॥ तेनबोलतीतयासीं ॥
 २६ ॥ निवांणझालातोब्राम्हण ॥ त्यजुं पाहेआपुलामाण ॥ अनंतअनंतमूढणोन ॥
 धरणीचरीपडियेला ॥ २७ ॥ इतुकियाअवसरीं ॥ दृढब्राम्हणवेपधारी ॥ जयळीये
 उनीहाकामारी ॥ उठीउर्वीमूढणतसे ॥ २८ ॥ कायविप्राकायपुससी ॥ मदनंतको
 ठेंअसेंविचारिसो ॥ दाखवीनचालआम्हासरिसीं ॥ मूढणोनिधरिलेंउजवेकीं ॥
 २९ ॥ उठवूनियांकोंडिण्यासी ॥ घेऊनिजातांअरण्यासीं ॥ नगरीपाहेअपूर्वऐसी ॥
 महदाश्वर्यपाहातसे ॥ १३० ॥ घेऊनिगेळानगरांत ॥ सिंहासनरत्नसंचित ॥ नेहूनि
 तेथेंबैसवीत ॥ आपणदाखवीनिजस्वरूप ॥ ३१ ॥ रूपदेखोनीतोकोंडिण्य ॥ स्तो
 त्रकरीअतिगहन ॥ चरणांवरीमाथाठेवून ॥ विनवीतसेकरजोडूनी ॥ ३२ ॥ नमोन
 मस्तेगोविंदा ॥ श्रीवत्सलासच्चिदानंदा ॥ तुझेदर्शनमात्रेंदुःखमदा ॥ हरोनिजाती
 सर्वपापें ॥ ३३ ॥ तूंवरेंपपतपुरुष ॥ ब्रह्माविष्णुमहेश ॥ तुझेदर्शनमात्रेंदोषसम-
 स्त ॥ हरोनिजातीतत्काळीं ॥ ३४ ॥ नमोनमस्तेवैकुण्ठवासी ॥ नारायणात्सस्मीवि-
 लासी ॥ जगद्धापिप्रतिपादिसी ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडनायका ॥ ३५ ॥ पापीआ-
 पणपापकर्मी ॥ नेणोंतुझीभक्तिधर्मी ॥ पापात्मापापसंभवमूढणोनी ॥ क्षमांक-
 रींदेवराया ॥ ३६ ॥ तुजवांचोनीआपण ॥ नेणेंअन्यदेवताकोण ॥ याचिकारणेंध-
 रिलेचरण ॥ शरणागतमीतुम्हासी ॥ ३७ ॥ आजिमाझाजन्मसफळ ॥ धन्यमा-
 झेंजिणेंसकळ ॥ तुझेदेखिलेंचरणकमळ ॥ जमरहोउनीवासघेतो ॥ ३८ ॥ ऐसें
 स्तविलेंकोंडिण्यांनीं ॥ ऐकोनिप्रसन्नझालातत्सर्णीं ॥ भक्तजनचिंतामणी ॥
 चरत्रपदेताझाला ॥ ३९ ॥ धर्मबुद्धीदरिद्रनाशन ॥ शाश्वतवैकुण्ठभुवन ॥ ऐसेदे-
 तश्रीनारायणें ॥ ऐकपुढिष्ठिरामूढणेकृष्ण ॥ १४० ॥ पुनरपीद्विजविनवीनिका ॥
 म्यांदेखिलेंआश्चर्यएका ॥ अरण्यांतदृक्षएका ॥ महाफळितआम्रदेखिला
 ॥ ४१ ॥ त्याचींफळेंपक्षीजाती ॥ कोणीत्यासींनानखती ॥ पुढेंयेतांमागुती ॥
 देखिलीधेनूसबत्सेंसी ॥ ४२ ॥ तृणतेथेंअसेसबळ ॥ तिचेतोंडानयेएकवेळ ॥
 आणिकदेखिलीनिर्मळ ॥ सरोवरेंदोन्हीतेथें ॥ ४३ ॥ तीअन्योन्यएंकमेकां ॥ मि

छाळीहोतीनेथेंउदका ॥ पुढेंपाहिळाअपूर्वऐका ॥ वृषभएकमहाघोर ॥ ४४ ॥
 ॥ त्याचेमुखानयेग्रास ॥ सर्वकाळीउपवास ॥ पुढेंदेखिलासुरस ॥ कुंजरएक
 मदींनमत्त ॥ ४५ ॥ ऐसेंचिएकागर्दभासी ॥ देखिलेंस्वामीमार्गेसीं ॥ पुढेंपेतां
 संबंधेंसीं ॥ देखिलादिव्यब्राम्हण ॥ ४६ ॥ नेणोंपांच्याअभिप्राया ॥ विस्तारोनीमजसांगावा ॥ जगन्नाथाकेशवा ॥ म्हणोनिचरणींलागला ॥ ४७ ॥ रु
 पानिधीनारायण ॥ सांगतसेविस्तारोना ॥ ऐकेंभक्ताकोंडिण्या ॥ वृक्षतुवांदे
 खिला ॥ ४८ ॥ पूर्वीहोतादिजवर ॥ त्यांसींयेतीवेदशास्त्र ॥ उन्मत्तपणेंगवेंथो
 र ॥ शिष्यवर्गानसांगेची ॥ ४९ ॥ तेणेंपापेंवृक्षझाला ॥ तुवांदेखिलेंधेनुवत्सा
 ला ॥ पूर्वीभूमिधेनुनिष्कला ॥ दिव्हीहोतीब्राम्हणासीं ॥ ५० ॥ देखिलानु
 वांवृषभएक ॥ पूर्वीविप्रमहाधनिक ॥ केलेंनार्हीदानादिक ॥ तेणेंपापेंऐसी
 गती ॥ ५१ ॥ सरोवरेंतुवांदोनी ॥ म्हणसीदेखिलींम्हणोनी ॥ पूर्वाहोत्यादोषी
 बहिणी ॥ घेतलेंदानआपआपसांत ॥ ५२ ॥ खरम्हणजेतुझाक्रोध ॥ कुंजर
 मोजाणमदांध ॥ झालेंतुझेमनशुद्ध ॥ भेटलोंब्राम्हणआपणची ॥ ५३ ॥ जें
 जेंतुवांदेखिलें ॥ त्यात्यासमस्तांमुक्तकेलें ॥ अखिलऐश्वर्यभोगीचहिलें ॥ अं
 तीजाईस्वर्गास ॥ ५४ ॥ तुवांकरावातेथेंवास ॥ नक्षत्रांमाजीपुनर्वसु ॥ ऐसाव
 रदंतचहर्ष ॥ झालातथाकोंडिण्या ॥ ५५ ॥ ऐसावरलाधोनी ॥ राज्यकेलें
 बहुदिनी ॥ अंतीगेलास्वर्गभुवनीं ॥ ऐकरायायुधिष्ठिरा ॥ ५६ ॥ ऐसीकथा
 धर्मासीं ॥ सांगताझालावृषीकेशी ॥ आचरिलेंभक्तीसीं ॥ अनंतव्रततयेवे
 ॥ ५७ ॥ युधिष्ठिरदंपत्येंसीं ॥ व्रतआचरलाभक्तीसीं ॥ श्रीमदनंतप्रसादंपरिये
 सीं ॥ पांडवराज्यपदपावले ॥ ५८ ॥ आणिकहेंचिभूमीवरी ॥ व्रतकेलेंऋषी-
 श्वरीं ॥ आचरितानरनारी ॥ लाधतीचारीपुरुषार्थ ॥ ५९ ॥ इतिश्रीअनंतचतु
 रदशीव्रत ॥ श्रीकृष्णसांगेधर्माव्रत ॥ तेंचहेप्राकृतभाषेत ॥ श्रोतेतुम्हीपरि-
 साहो ॥ ६० ॥ ॥ इतिश्रीअनंतचतुर्दशीव्रतकथासमाप्ता ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पण
 मस्क ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्क ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ७१ ॥

अथगयासुरआख्यानप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पार्वतीसम्प्लेणेशंकर ॥ पूर्वगियासुरनामंअसुर ॥ नोरुद्रचा
क्रोधधोर ॥ उत्पन्नझालातेथोरी ॥ १ ॥ केशजयात्वेद्ध्वंआरक्तवर्ण ॥ महाभवा
नककगलवदन ॥ तेषांब्रह्मादिदेवगण ॥ प्रमणचक्रीपाडिले ॥ २ ॥ जैसेआका
शीपक्षीहिंडती ॥ तेसेदेवचहूंकडेफिरती ॥ इंद्रभांतझालाचिर्ती ॥ म्हणेराहाव
यासींधारनाहीं ॥ ३ ॥ मगब्रम्हदेवासींगेलेशरण ॥ इंद्रादिसकळदेवगण ॥ गंगा
सुरंगांजिलेंम्हणोन ॥ सांगतीगाह्याणेंत्यापासीं ॥ ४ ॥ झडकरीयत्नकरींआतां
॥ मगसंगेधेउनीसमस्तां ॥ शरणगेलेवैकुंठनाथा ॥ सकळदेवांसहितपै ॥ ५ ॥
जयजयाजीवैकुंठदातारा ॥ जगन्निवासाकमलावरा ॥ गयासुरेंसकळसुरवरां ॥
वासदेउनीपळविले ॥ ६ ॥ कमलोद्वासींम्हणेहरी ॥ कांहींप्रयनधरावेंअंतरीं ॥ तो
असुरकोठेंकापकरी ॥ मजझडकरीदावाकां ॥ ७ ॥ ब्रम्हदेवम्हणेतपदरुण ॥ करीत
बैसलानिर्वाण ॥ मगसांगातींघेउनचतुरानन ॥ हरीआपणद्रविला ॥ ८ ॥ ब्रम्हा-
आणिहरी ॥ जेथेंगयासुरतपकरी ॥ तेथेंयेउनीझडकरी ॥ पुढेंउभेठाकले ॥ ९ ॥ ब्र-
म्हाम्हणेगयासुरा ॥ महातपस्वियाचतुरा ॥ तुजप्रसन्नझालोवीरा ॥ वरमागेंअ-
पेक्षित ॥ १० ॥ गयासुरम्हणेतबेळां ॥ तुम्हीदोधेप्रसन्नझालेतिमला ॥ तरीपा-
हिजेवरदीधला ॥ मींमागेनतोतुम्हातें ॥ ११ ॥ सकळतीर्थदेवयज्ञ ॥ गंगापृथ्वीस

र्षभुवन ॥ त्याहुनीमाझे शरीर पावन ॥ करावें आतां येवेळीं ॥ १२ ॥ मग ब्रम्हा आ-
 णिनारायण ॥ बोलते झाले संतोषो न ॥ तुझा देह होई लपावन ॥ सर्वोपकाराकार-
 णें ॥ १३ ॥ तत्काळ शरीर झाले पवित्र ॥ मग म्हणती ब्रम्हा श्रीधर ॥ तुझिया शरीरा-
 वरी साचार ॥ यज्ञ करावया वाच देई ॥ १४ ॥ गयासुरा अवधारीं ॥ शब्द स्थळनसे धरि-
 त्रीं ॥ तरी तुझिया शरीरावरी ॥ यज्ञ आम्ही करितों आतां ॥ १५ ॥ बचन ऐकतां च गया-
 सुर ॥ संतोष लातेणें असुर ॥ म्हणे जन्मसकळ आजि साचार ॥ तपसमग्र फळा आ-
 लें ॥ १६ ॥ धन्य धन्य चतुरानन ॥ ठाव मागसी करावया यज्ञ ॥ हें लोकरक्षणा कारण ॥ हें
 मजकळों आलें ॥ १७ ॥ ब्रम्हाम्हणे तूं उदार ॥ तुझे शरीर हें पवित्र ॥ पृथ्वी उच्छिष्ट मम-
 ग्र ॥ म्हणो निआलों तुज पासीं ॥ १८ ॥ गयासुर म्हणे धन्य माझे जिणें ॥ मज प्रार्थितें
 चतुरानन ॥ धन्य म्हणो निते काळीं तेणें ॥ शरीर टाकिलें धरणीवरी ॥ १९ ॥ जेव्हां गया-
 सुर खाली पडला ॥ पृथ्वी दणाणिली तेवेळीं ॥ शेषाचामाथा दडपला ॥ समपाताळें
 हडबडिलीं ॥ २० ॥ दिग्गज झाले मय प्रीत ॥ म्हणती पृथ्वी रसातळा जात ॥ कूर्म पा-
 रीसरसावित ॥ वराह दंतसरसावी ॥ २१ ॥ दिंडीरवनीं उभा होता ॥ तेथो न पडिला
 पातथा ॥ ईशान्य कोणी गेलामाथा ॥ वाराणशी पलीकडे ॥ २२ ॥ त्याचा कष्ट प्रदेश स-
 मस्त ॥ दिंडीरवनीं पडिला सत्य ॥ गोमती पर्वता पर्यंत ॥ पाय तें थें लागले ॥ २३ ॥ य-
 ग शरीरावरी महायज्ञ ॥ करिता झाला चतुरानन ॥ एक संवत्सरांत पूर्ण ॥ पूर्ण हुनीपें
 झाली ॥ २४ ॥ द्रव्याचे पर्वत लोटले ॥ ब्राम्हण सर्व सुरवीकें ॥ मग अवभृथ स्नान तये-
 वेळे ॥ करिता झाला ब्रम्हदेव ॥ २५ ॥ सकळ ब्राम्हणीं कळनि स्नाना ॥ करितां यज्ञा-
 सीं मदक्षिणा ॥ तब शरीर हाल बिलें जाणा ॥ गयासुर तेथे धवां ॥ २६ ॥ तें देखोनी कृषी-
 श्वर ॥ म्हणती उठतो कीं असुर ॥ पुढती आतां मळ पयोर ॥ अनिवार मांडिला ॥ २७ ॥
 म्हणती न उरे त्रिभुवन ॥ मग हरीचा धावा करी चतुरानन ॥ करिते झाले संपूर्ण ॥
 धांव वेगीं गोविंदा ॥ २८ ॥ हा उठतो कीं असुर ॥ तूं भक्त वत्सल उदार ॥ चाल चाल स-
 त्वर ॥ त्रिभुवन हें बुडवील हा ॥ २९ ॥ गुरांचे पाळजे सेब हुत ॥ एकला गुरार वीपि-
 दित ॥ तें देखे स मस्त ॥ पळती तया सीं देखतां ॥ ३० ॥ कीं बहिरी ससाणा उडतां ॥ म-
 ळ घहोय पक्षीयां समस्तां ॥ कीं एकव्याघ्र देखतां ॥ अजापळती चहूंकडे ॥ ३१ ॥ तें
 संच होईल आता ॥ धांव धांव येई बुगवाथा ॥ तो भक्त वत्सल तत्पता ॥ मकड लात

गयासुरआख्यान.

(२०५)

त्काळतेथेंची ॥३२॥ हरीम्हणे सकळ जेकां पर्वत ॥ थांयोनियारे समस्त ॥ गयासुराचे पाय हस्त ॥ दडपावरी बैसोनी ॥३३॥ ऐसी आज्ञा होतां ते वेळां ॥ विंध्याचळ वेगें धांचला ॥ तो पृष्ठीवरी बैसला ॥ स्कंधदोनी व्यापुनी ॥३४॥ जो अंबक ब्रम्ह गिरीसत्य ॥ तेणे दंडपिला वामहस्त ॥ श्रीशैल्यशेषाद्रि पर्वत ॥ तेणें सव्यहस्त रगडिला ॥३५॥ पायांवरी गोमंताचळ ॥ दडपोनि बैसला भद्रळ ॥ आतां करि प्र देश सकळ ॥ दिंडीरवनामध्यें असे ॥३६॥ तें पंढरीस मीपजाण ॥ पुष्पवतीसंग मीपूर्ण ॥ दोनी पाय जोडुनि नारायण ॥ कटीं हस्त उभा असे ॥३७॥ द्वारकेहुनी आळावन माळी ॥ तेव्हां पुष्पवतीसंग मस्थळीं ॥ गाईगोपाळ तेवेळीं ॥ उभे केले तेरायीं ॥३८॥ तेथें बाजविला वेणुशूळ ॥ म्हणोनि नाम वेणूनाद ॥ गयासुराच्या करीवरी पद ॥ देउनी उभा ठाकला ॥३९॥ सत्यायशीं योजनें रुंद माज ॥ गयासुराचा आह्ने सहज ॥ तयावरी अधोसज ॥ पद जोडुनी उभा ठाके ॥४०॥ तेथें सकळ ही देव आले ॥ तेही भांवत उभे राहिले ॥ अद्यापि आह्नेत पाउले ॥ वेणुनादीं स्वयंभ ॥४१॥ जोडिले दोन्ही समपद ॥ तेंचि विष्णु पद सत्यप्रसिद्ध ॥ वरकडफ देंदेवांचीं शुद्ध ॥ भोवतालीं उमरलीं ॥४२॥ तेथें गोपाळ वेणुबाजवित्ती ॥ भक्तभाविककांनीं ऐकती ॥ अद्याप वेणू घेऊन रमापती ॥ उभा असे त्या ठायीं ॥४३॥ जेथें उभे होते गाईचेभार ॥ ते अद्यापि दिसती परिकर ॥ गोपाळांचीं पदें समग्र ॥ ठायीं ठायीं उमरलीं ॥४४॥ आर्दीहरी तेथें आळा ॥ मंगलस्त्री पुढें ठाकला ॥ यावरी पुंडलिकासी चरदीधला ॥ उभाराहिला समपदीं ॥४५॥ गयासुराचामा जतेथें ॥ म्हणूनि पद जोडिले पंढरीनाथें ॥ त्यावरी काळें बहुते ॥ गयासुरें शिर उचलिलें ॥४६॥ श्वेतकीटक ल्यां मागुत्यान ॥ गयासुरें शिर उचलिलें पूर्ण ॥ मग मागुताय तकरावयाचतुरानन ॥ आरंभीत शिराचरी ॥४७॥ शिरावरी दडपोन ॥ सकळ बैसले सुरगण ॥ इंद्रब्रम्हा उमारमण ॥ ऋषीहीवरी बैसले ॥४८॥ सागरसरितासमस्त ॥ आणि कही गिरीवरी बैसत ॥ परीमागुते शिर उचलित ॥ नमानीं दैत्य तितुक्यांसीं ॥४९॥ मग यमपुरीची शिळा ॥ यमें आणि ती तेवेळां ॥ तितुकी शिळा विशाळा ॥ शिरावरी ठविली ॥५०॥ वैवस्वत मसूचेवेळे ॥ मागुती शिर हालविलें ॥ यगभगवंतें काय केले ॥ मस्तकीं पद ठेविला ॥५१॥

उपयुक्तकथासंग्रह.

॥ ब्रम्हांडाचाभारसमग्र ॥ वरीघाटीश्रीधर ॥ मगम्हणेतोअसुर ॥ मजठकवि-
 लेंदेवांनी ॥ ५२ ॥ हळूचठावयज्ञासिमागीतला ॥ माझेमस्तकावरीभारघातला
 वैकुंठनायकउभाठाकला ॥ पायदीधत्तामस्तकीं ॥ ५३ ॥ म्यांवेळोव्यार्पाडिलें
 ॥ देवांनीमस्तकींरगडिलें ॥ आतांमाझेकांहींचनचाले ॥ हरीनेंठेविलापायवरी ॥
 ५४ ॥ बरेंजन्माचेंसार्धकझालें ॥ परोपकारींशिरवेंचिलें ॥ सकळदेवउभेठाक-
 ले ॥ यत्तकेलाचतुराननें ॥ ५५ ॥ मगम्हणेदेवांसमस्तां ॥ जोवरीसृष्टीसींस्पर्श-
 रता ॥ हाचिवरद्यामजआतां ॥ चंद्रसूर्यजंवअसती ॥ ५६ ॥ तोवरीहरीचाचरण
 ॥ मस्तकींअसोमाझेपूर्ण ॥ सकळसरितादेवगण ॥ असेअसावेचिरकान् ॥ ५७
 ॥ माझेशरीरींहरिपदपूर्ण ॥ तेथेंकरावेंगयावर्जन ॥ तेंणेंफेडिलेंपितृग्रुण ॥ तो
 झालाधन्यसंसारिं ॥ ५८ ॥ आणित्तिंडीरवनांत ॥ स्त्रीरूपेंराहिलाभगवंत ॥ वें-
 णुनादींसमपदसमस्त ॥ तैसाचियेथेंअसेपें ॥ ५९ ॥ तेथेंजेकरितीगयावर्ज-
 न ॥ त्यांचेतृप्तहोतीपितृगण ॥ ब्रम्हहत्यादिपापेंसंपूर्ण ॥ नासतीलस्नानमा-
 नें ॥ ६० ॥ तेंगयेसींएकपदा ॥ वेणुनादींसमपदप्रसिद्ध ॥ तेथेंकरितीजेगयाआह
 ॥ दोहांठापींप्रसिद्धफळएक ॥ ६१ ॥ भास्करक्षेत्रप्रयाग ॥ पंदरीबाराणसीसांग
 ॥ वेणुनादेगयासमग्र ॥ प्रसादप्रसिद्धजोडिलेजे ॥ ६२ ॥ सुरापानींअभक्षभ-
 क्षक ॥ महाचांडाळहीसकळिक ॥ तेथेंस्नानकरितांदेख ॥ उद्धरोनीजातीपें ॥
 ६३ ॥ अद्यापीगयासुरतेथ ॥ अंगहातवीनिश्चित ॥ तेकांपृथ्वीकंपहोत ॥ धन्य
 तोगयासुरउदार ॥ ६४ ॥ ब्रम्हादिकदेवआले ॥ ज्याचेपुढेंयाचकझाले ॥ तेंणें
 नाहींरूपणत्वकेलें ॥ देहदीधत्तापरोपकारा ॥ ६५ ॥ अद्यापितोआहेजिवंत ॥
 उठावयातोसमर्थ ॥ परीनउठेचीसत्यवंत ॥ परोपकारींदेहदीधत्ता ॥ ६६ ॥ गया-
 सुरेंधोरकेलीकीर्ती ॥ तरीचपुराणेंमहिमाचर्णिती ॥ ज्याचेदेहावरिरमापती ॥
 देवांसमवेतउभाअसे ॥ ६७ ॥ ऐसेउदारभक्त ॥ तेचिझालेजीवन्मुक्त ॥ रूपणते-
 चीनिश्चित ॥ बुडोनिगेलेनरकपुरीं ॥ ६८ ॥ कोरडीदावितीभक्ती ॥ आम्हीभक्त
 ह्यणोनीमिरविती ॥ गाजराचीतुळणाकरिती ॥ वाटपाहतीविमानाची ॥ ६९ ॥
 अडक्यासाठींवाणजात ॥ ह्यणतीआम्हीउदारभक्त ॥ ऐशियादांपिकांभग-
 वंत ॥ दूरअसेनिश्चयें ॥ ७० ॥ असोहेंगयास्थान ॥ त्रिकाळकरितांपठण ॥ स्वा

गयासुरआख्यान.

(२०७)

चेमुक्तहोतीपितृगण॥ श्रवणामत्रैकरूनियां॥७१॥ पाहोनियांपितृनिथी॥
 तेदिपरीजिंगयारख्यानऐकती॥ त्यांचेपितृगणउत्तमगती॥ पावतीलसत्यपै॥
 ७२॥ शिवम्हणेभवानी॥ धन्यकथाहेत्रिभुवनीं॥ नारदसांगेशेषालागुनी॥
 मुनीप्रतीसूतसांगे॥७३॥ ब्रम्हानंदश्रीधर॥ श्रोतयांविनवीचारंवार॥ हेंगया-
 रख्यानसुंदर॥ परिसाचतुरभावार्ये॥७४॥ इतिश्रीपांडुरंगमाहात्म्यसुंदर॥ पद्म
 पुराणीचेंपरिक्कर॥ अपणेंसिसांगेत्रिनेत्र॥ अष्टमोऽध्यायगोडहा॥७५॥ ॥
 श्रीगणेशायनमः॥ ऐकेंमृडानीकथापवित्र॥ प्रयागतीर्थराजभास्कर॥ वाराण
 सीपांडुरंगनगर॥ गयासाचारवेणुनादीं॥१॥ नमस्कारुनीपांडुरंगचरणां॥ म
 गनिघावेंगयावर्जना॥ धूतश्राद्धकरूनिजाणा॥ नगरप्रदक्षिणाकरावी॥२॥
 गृहाहूनिनिघावेंहर्षयुक्त॥ जितुकींपाउलेंमार्गींपडत॥ तितुक्यापायन्याबांधि
 त॥ पितृगणांसींचदावया॥३॥ अश्वमेधाचेंफळ॥ एकदाकितांपाउल॥ पितृ
 तीर्थींपिंडदानकेवळ॥ अतिउत्तमजरीघडे॥४॥ अथवापितृपक्षभाद्रपदसमस्त
 ॥ तोर्हाविशेषअत्यंत॥ कींनिदोषमार्गेचर॥ कृष्णपक्षसत्य॥५॥ आंवडिया
 येवटापिंडां॥ देतांघडेपुण्यउदंड॥ नाहींतरीनपडेअवघड॥ शमीपत्राप्रमाणें
 ॥६॥ द्रव्यअसलियासिद्ध॥ विधियुक्तकरावेंश्राद्ध॥ किंवाशाखाफलमूलकं
 द॥ त्यांचेपिंडकरावे॥७॥ जरीअसेलसंन्यासी॥ तरीहेंसमर्पावेंपदासी॥ ते-
 णेंआपुत्याकोरिकुळांसीं॥ उद्धरिलेंएकदां॥८॥ पदेंविष्णूचींअसती॥ तेथूनमू-
 र्येवाहेभागिरथी॥ तेथेंस्नानकरूनिनिश्चिती॥ ब्रम्हयज्ञकरावा॥९॥ दोनग्रह
 झालियातत्त्वतां॥ जावेंगोपाळपर्यता॥ कुंडासमीपस्नानकरितां॥ पितृगणउ-
 ल्हासती॥१०॥ तेथूनपरतोनिघांजावें॥ समपदींपिंडदानकरावें॥ मुष्टिभरी
 तिळटाकाये॥ पुण्यवंतसंगमीं॥११॥ जेजेनिपुत्रिकमेले॥ अधोगतींएकपड-
 ले॥ त्यांचेक्रियाकर्मनसेझालें॥ तेउद्धरतीतिळानीं॥१२॥ सकळझालियाश्राद्ध
 विध्युक्ती॥ मगपूजावीपांडुरंगमूर्ती॥ तेणेंपितृगणपावतीनृमी॥ प्रसन्नहोतो
 भगवंत॥१३॥ मगपुण्यवतीसंगमींजाण॥ स्नानकरावेंआवडीकरून॥ तेणेंकरू-
 नीपितृगण॥ उल्हासतीसबेही॥१४॥ मगशरावतीसंगमींस्नान॥ तेथेंकरावें
 पितृतर्पण॥ धर्मलिंगाचेंपूजन॥ करावेंतेथेंसाक्षेपें॥१५॥ धर्मरायेंपूर्वीपेढन॥

तेथेंकेलेंलिंगस्थापन ॥ मागुतीसमपदींजाउन ॥ साष्टांगनमस्कारकरावा ॥
 १६ ॥ करावेंब्राम्हणसंतर्पण ॥ तेणेंतृसनारायण ॥ पूर्वीगोपांसमवेतआपण ॥
 श्रीकृष्णतेथेंकीडले ॥ १७ ॥ तेथेंबैसोनीमुरारी ॥ गोपाळांसींवांटीशिदोरी ॥ अ-
 चाचामोढानिर्धारिं ॥ अद्यापतेथेंसाक्षीअसे ॥ १८ ॥ दहींभातधिरुगलाचहूंक
 डे ॥ सूक्ष्मदिसतीतेखडे ॥ हुतूतूवडजावांकडे ॥ खेळलेतेथेंहरिसयें ॥ १९ ॥
 बाबेंबाजतीगंभीर ॥ धुमन्याहुमन्यापांवेसुस्वर ॥ टाळमृदंगांचेझणत्कार ॥
 टाळियागजरेंहरिनाम ॥ २० ॥ तेथेंमृदंगांचींचामरें ॥ झळकतीदोहींकडेसुंदरें ॥
 हरीवरीपल्लवछत्रें ॥ चिमणेगोपालधरिताती ॥ २१ ॥ मूर्तीसांवळीगोमटी ॥ अं-
 गींकेशराचीउटी ॥ तिलकरेखिलालतादीं ॥ रत्नेंमुकुटींझळकती ॥ २२ ॥ क-
 र्णीकुंडलेंमकराकार ॥ नेत्रआकर्णअतिसुकुमार ॥ मंदस्मितवदनसुंदर ॥ रमा-
 वरवेणुनादीं ॥ २३ ॥ वेणुनादींश्रीधरें ॥ कालावांटिलानिजकरें ॥ विमानीबैसो-
 नीएकसरें ॥ देवतेथेंपाहती ॥ २४ ॥ कमळाकारगोपाल ॥ मध्येंफत्रमरतमा-
 ळनीळ ॥ निधनाभोंवतेसाधकसकळ ॥ साधावयाजेविबैसले ॥ २५ ॥ कींअ-
 नर्घ्यरत्नाजवळी ॥ बैसेजैसीपरीक्षकमंडळी ॥ कनकादीभोंवतीपाळी ॥
 कुळाचळाचीविराजे ॥ २६ ॥ कींमानससरोवरनिर्मळ ॥ त्याभोंवतेजैसेम-
 रांळ ॥ कींयेष्टुनिपांजाश्वनीळ ॥ तपस्वीजैसेबैसले ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णसूर्य-
 नारायण ॥ गौपतेकीरणेंप्रकाशघन ॥ कींचंद्रासीवेष्टून ॥ उडुगणेंजैसीं
 बैसलीं ॥ २८ ॥ आपल्याशिदोन्यासंपूर्ण ॥ हरीपुढेंठेवितीआणून ॥ एकीमां-
 डेआणिलेजाण ॥ अंतर्बाह्यगोडजे ॥ २९ ॥ एकींआणिलीगुळवरी ॥ एका-
 चीदहींभातभाकरी ॥ एकाचीशिळीशिदोरी ॥ सोडनियांबैसले ॥ ३० ॥
 कोड्याचीभाकरएकसोडित ॥ एकाचाताकभातझिरपत ॥ एकाचीशिदो-
 रीविटलीसमस्त ॥ चरीनलागेजेवितां ॥ ३१ ॥ सकळाहरीम्हणेतेंधवां ॥ आ-
 पुलालेवांटेउगेचिजेवा ॥ दुसन्याचानकाकरूहेवा ॥ मनोभायापासुनी ॥ ३२
 ॥ आपुलेंपूर्वकर्मनीटनाहीं ॥ दुसन्याचाहेवाकरून्फाई ॥ जेपेरिलेंलवळाहीं
 ॥ बाहेरउगवोनीठसावे ॥ ३३ ॥ ऐसाकरितांमुरारी ॥ तोसोहळादेवपाहतीअं-
 बरीं ॥ तेसमस्तअद्यापीवरी ॥ वेणुनादींअसतीपै ॥ ३४ ॥ वेणुनादींचासोह-

गयासुरआख्यान.

(२०९)

कापाहन ॥ तेथें अगत्य भक्षिजे दध्योदन ॥ ब्राम्हणासी दीधलें भोजन ॥ तेणें कृष्ण
संतोषे ॥ ३५ ॥ असो पंदरीसी येउन ॥ विठ्ठलासी घाला वें लोरांगण ॥ म्हणजे फिदेल
पितृभूण ॥ कमलनपना पाहतां ॥ ३६ ॥ नकावे वेणुना दीजावया ॥ तरी हे त्रिवार
परण केलिया ॥ तेणें केली अवधीगया ॥ भावें पूर्ण ऐकतां ॥ ३७ ॥ परितां विठ्ठला
चे चरण ॥ तो सकळ फेडी पितृभूण ॥ भक्त कैयारी जगजीवन ॥ तारी पूर्ण भवा
ब्धी ॥ ३८ ॥ अंबकृषी वें जन्म मरण ॥ आपण फेडी श्री भगवान ॥ भक्तां सीं अ-
णुमान न्यून ॥ पडोने दी महाराज ॥ ३९ ॥ ब्रम्हानंद पंदरी राणा ॥ शरणारि घेजो
रपाचिया चरणा ॥ तो मुक्त झाला जाणा ॥ सकळ भूणापा सुनी ॥ ४० ॥ इति
श्री गयासुर आख्यान समाप्त ॥ श्री सांब सदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ४१ ॥

अथ कोजागरीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ पूर्वीकोणें ऐके दिवसीं ॥ ऋषीपुसतीवालखिल्यांसी ॥ सां

गाव्रतेकार्तिकमासीं ॥ जेयोंजंनू सुरवावती ॥ १ ॥ ऐकूनवालखिल्यबोलत ॥ को
 जागरनामेंमुख्यव्रत ॥ त्यतेआचरतांप्रणत ॥ उमलोकातेंपावती ॥ २ ॥ आशि
 नमासींजेपौर्णिमा ॥ तेथेंराश्रौषूजिजेरमा ॥ ऐरावतसहइंद्रनामा ॥ नृत्पगीत
 जागरणें ॥ ३ ॥ द्यावींदीपदानेवहुत ॥ लक्षलक्षार्द्धवाअपुत ॥ सहस्रअथवा
 एकशत ॥ यथाशक्त्याघृततेठें ॥ ४ ॥ तेसेग्रामीपथीवनीं ॥ गृहींआराधीदेवा-
 यतनीं ॥ दीपलावुनीधिप्रांभोजनीं ॥ शोषवाचेंक्षीरानें ॥ ५ ॥ उपवासींराहोन
 आपण ॥ करावेनारिकेलोदकप्राशन ॥ रात्रौकरोनीजागरण ॥ अक्षक्रीडाक
 रावी ॥ ६ ॥ मध्यरात्रीसमयींकमला ॥ कोणजागृतअसेलत्याला ॥ प्रसन्न
 होउनीआपुला ॥ वित्तकोशसमर्पी ॥ ७ ॥ याकरितांदरिद्रीयाणें ॥ हेंव्रतकी
 जेअवश्यपणें ॥ याव्रतान्यासहजाचरणें ॥ बलितहीझालाधनवंत ॥ ८ ॥ हें
 ऐकुनीऋषीश्वर ॥ म्हणतीवालखिल्यासांगासत्वर ॥ बलितहाकोणधोर ॥ द
 रिद्रीसंपत्तीपावेकेसा ॥ ९ ॥ वालखिल्यसांगतीउत्तर ॥ बलितनामाविप्रवर ॥
 पतिव्रजाणतोसदाचार ॥ मगधदेशींसतसे ॥ १० ॥ याचनामरणासमानमा
 नी ॥ देईलतितुकेंचीअसेघेउनी ॥ त्याचीभार्पानामेंचंडिनी ॥ सदाकलहाम
 वतें ॥ ११ ॥ म्हणेंमाझ्यासर्वबहिणी ॥ देवांगनाशासुवसनीं ॥ दिल्यामाल्यदि
 व्याभरणीं ॥ श्रेष्ठसदांशोभती ॥ १२ ॥ मेल्यादरिद्र्यानुद्रयाधरीं ॥ घेऊनिपडत्यें
 मीपंदरीं ॥ लज्जावाटेमलाथोरी ॥ लोकांमुखदारववाया ॥ १३ ॥ जळोजळोरे
 तुझेंघर ॥ निर्धनाचेंकुलहेंअवर ॥ ऐसेंलोकींहीवारंवार ॥ सांगोनिपतिप्रिय
 नकरीती ॥ १४ ॥ मगसंकल्पकरीदारुण ॥ भर्ताकरीलजेंनिरूपण ॥ तेंमीविप
 रीतकरीन ॥ लक्ष्मीपावेतोवरी ॥ १५ ॥ ऐसासंकल्पकस्तुनीमनीं ॥ मगतेविप्रास
 बदेकामिनी ॥ अरेपाषाणबुद्धेनृपसदनीं ॥ चोरीकस्तुनिधनआणीं ॥ १६ ॥ नणें
 कसीतरीतुजताडीन ॥ ऐसेंबोलेकठोरवचन ॥ थरथरांकांपेतोब्राम्हण ॥ कांय
 करीलबापुडा ॥ १७ ॥ क्षणेकतीरडेकपाबताडी ॥ एकेदिवसींउपासमांडी ॥ ए
 केसमयींपारणेंसोडी ॥ सर्वहीभक्षीगृहांतील ॥ १८ ॥ पतीयागेजरीपाणी
 ॥ धांवेंघेउनीकेरसुणी ॥ तापवूनिपांडाहणी ॥ उगावयाधांवतसे ॥ १९ ॥
 याप्रकारेंकष्टवीब्राम्हणा ॥ परीतोसोसीनिष्कियातना ॥ कांहींनबोलेअधि

कोजागरीकथा.

(२११)

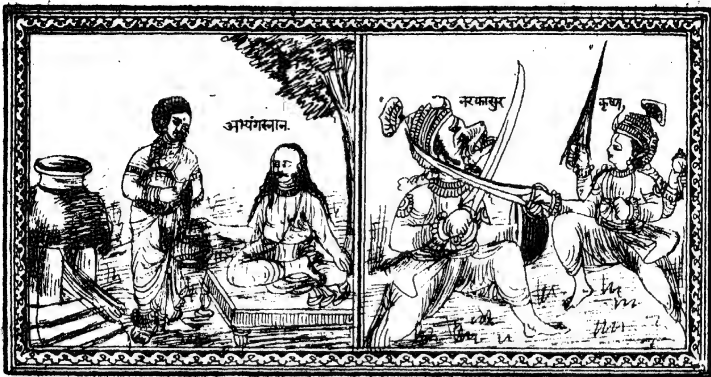
कचचना॥ यथात्ताभेसंतुष्टजो॥२०॥ ॥आर्या॥ ॥जीव्याशब्धनि
नें, वीरहिरणदाकितीकरीलपती॥ तेस्त्रीकलहायेतां, वारणवेशकितीकरी
लपती॥२१॥ ॥ओर्वी॥ ॥एवंएकदाआहूतिथी॥ पितृपत्नींआलीहोती
लक्ष्मिनीतोमंहामती॥ म्हणेआतांकायकरूं॥२२॥ सामयीकांहींघरींअसे॥
परीआहूतंपादेकैसें॥ बदतानयेकरितोऐसें॥ अनर्थकरीलहेबुद्धा॥२३॥ ऐसा
संकरींपडिलाब्राम्हण॥ भार्येसनवदेकांहींभाषण॥ तंवएकमित्रत्याचापूर्ण
गणेशशर्मापातला॥२४॥ त्यासीहीपूर्वचार्तानवदे॥ परीउद्दिष्टमाहुनीतोचि
वदे॥ बलितामजसंकरकळंदे॥ तुझीचिंताहरीन॥२५॥ ऐकोनिसांगेहळूच
त्यास॥ तोम्हणेउपायअसेयास॥ कथितांविपरीतार्थास॥ सुपरीतसहजेंक-
रीलही॥२६॥ ऐसीभार्यातुजअसतां॥ मगकरिसीकिमर्थचिंता॥ संसारीका
मिनीयापरीमिळतां॥ होसीकृतकृत्यधन्यतूं॥२७॥ ऐकोनिमुष्टाद्विज॥-
भार्येप्रतीबोलेगुज॥ अनर्थकारिकेचंडीमज॥ आहूकरावेनबारे॥२८॥ प
रवांयेतसेआहूतिथी॥ परीवडिलींजोडिलीनसंपत्ती॥ याकारणेंमाझीप्रती
॥आहूविषयींनओढे॥२९॥ कदाचित्तुलाकरणें॥ तरीपाकअकाळींसार-
णें॥ कुत्सितविप्रांआमंत्रणें॥ देऊनिकदानेंअर्पावीं॥३०॥ एवंऐकोनिपति
वचन॥ आमंत्रिलेअष्टब्राम्हण॥ यथाकाळींपाकसाधन॥ करूनिम्हणेआहूक-
रा॥३१॥ ॥आर्या॥ ॥ऐकुनिविप्रसुरवाचे, तत्सौख्यालाघटेतदानांत॥ बो-
लुनिविपरीतार्थें, संपादीआहूपिंडदानांत॥३२॥ करूनीपिंडविसर्जन, विस्पृति
नेंविप्रतोवदेजाये॥ हेपिंडनेउनीतूं, सत्वरगंगाजलांतदेजाये॥३३॥ ओवी॥
तेचांडालीदुष्टदारा॥ उचलोनिपिंडसमुदायसारा॥ रोषेनेउनीसत्वर॥ शो-
चकूपींराकिला॥३४॥ पाहोनिबलितझालादुःखी॥ वचननबोलेकांहींगुरवीं॥
क्रोधावेशेंरुखरुखी॥ निघताझालागृहांतुनी॥३५॥ संकल्पकरीतोब्राम्हण
॥ लक्ष्मीप्रसन्नझाल्याविण॥ नकरीनमीअन्नप्राशन॥ फलाहारींयनींवंसें
॥३६॥ एवंसंकल्पकरूनिमनीं॥ जाताजाहलामहत्काननी॥ फिरेवल्कलेने-
सोनी॥ तंवनदीतीरआढळले॥३७॥ तेथेंराहिलादिवसबीस॥ आश्वीनपौ-
र्णिमेचाजोदिवस॥ कोजागरकरणेंज्यास॥ तोविआलातेकाळीं॥३८॥ का

लीयबंशानागकन्या ॥ तिसरीतैसीसुलोचना ॥ ऐशारूपवतीधन्या ॥ मि
 छोनिलक्ष्मीतेंपूजिती ॥ ३८ ॥ साकूनिपूजाविधान ॥ दूतरखेळोंघालितीआ
 सन ॥ चवथ्यापरीनाहीकोण ॥ म्हणोनचवथाशोधिती ॥ ३९ ॥ अकस्मा
 तपाहिलाहिजवर ॥ अन्नाविणेंझालाजर्जर ॥ मासेअस्थींचापजर ॥ खो-
 लाचलेनेत्रही ॥ ४० ॥ शुष्कमुरववल्कलधारी ॥ तपस्वीपाहोनीपुसतीनारी
 ॥ भट्टजीयेथेंबनांतरी ॥ किमर्थबैसलांसांगावें ॥ ४१ ॥ ब्राम्हणवृत्तांतसांगेआ
 पुला ॥ म्हणतीदूतरखेळोंचला ॥ प्रसन्नहोईलतुम्हांकमळा ॥ सत्वरउठावें
 यासमयीं ॥ ४२ ॥ विप्रम्हणेगेनिश्रव्य ॥ दूतेंधर्मलक्ष्मीनाशहोय ॥ तुम्हींम्ह
 णतांपावेअक्षय ॥ केवीधंडेहेंसांगा ॥ ४३ ॥ कन्यावदतीवलितानी ॥ विप्रापं-
 डितासमानवदसी ॥ मूर्खासारिखेंकर्मकरिती ॥ हेंअयोग्यतुजलागीं ॥ ४४ ॥
 खेळतांसांकरिअवश्यआजी ॥ श्रीलक्ष्मीहोतसेसत्वरराजी ॥ आम्हांसवेंखे-
 ळोभभट्टजी ॥ कौतुकहोयतेंपहावें ॥ ४५ ॥ इतुकेंवदोनीस्वगृहीनेती ॥ नारीके
 खेदकादिदेती ॥ मगरखेळाचाडाचराकिती ॥ लक्ष्मीःप्रीयतांम्हणोनी ॥ ४६
 ॥ खेळतांखेळतांत्याअवसरीं ॥ डावआलाब्राम्हणावरी ॥ नागकन्याहीवोदू
 नकरि ॥ पंचाघेतीभट्टजीचा ॥ ४७ ॥ ब्राम्हणकोपावहुतचदला ॥ पुढतीखे-
 ळांचयाबैसला ॥ तोहीडावत्यावरीआला ॥ कोपीनघेतीहिरुनीं ॥ ४८ ॥ को-
 धेंधडकेअग्नीतैसा ॥ म्हणोमागुतीखेळाबैसा ॥ जरीमजवरीआलाफांसा ॥ त
 रीयलोपवीतदेईनमीं ॥ ४९ ॥ बरेंम्हणोनीखेळती ॥ नेह्वाहीविप्रातेंजिकिती ॥
 यज्ञोपवीतद्यावेंम्हणती ॥ आतांकायउरलेंगा ॥ ५० ॥ विप्रकोपेंखवळला ॥ म्ह
 णेरखेळनयाचीखेळा ॥ शरीरदेईनएकवेळां ॥ मगदैवीअसेलतेंघडो ॥ ५१ ॥ ल
 क्ष्मीयेथेम्हणोनसांगती ॥ त्याचीआलीसध्याप्रतीती ॥ मूर्खसंगेंमूर्खमती ॥ मी
 हीझालोनाशयणा ॥ ५२ ॥ हेभगवंताकृपावंता ॥ कायकलेंजगचाया ॥ मज
 पांवसीजरीअनाथा ॥ तरीचविश्वंभरनामतुझे ॥ ५३ ॥ ॥ पृथ्वीवृत्त ॥ ॥
 कुरोःसदसितेसतीद्रुपदजास्मरेपायते ॥ तदाझडक्रीतुवांपटहिअपिलेआय
 ते ॥ सुदामपृथुभक्षणेबहुततोषवारेकसा ॥ दिलीसकनकावतीमजचिलो
 भआरेकसा ॥ ५४ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ नेलेंसर्पस्वमाझेहरुनिनरहरेनागजाक

कोजागरीकथा.

(२१३)

न्यकांहीं ॥ पूर्वीस्त्रीत्यक्तआतांतुजविणनसुचेथीपतेअन्यकांहीं ॥ दारिद्येक
 श्लोहीकजबलपतरीमच्छरीरासुधाते ॥ न्यावीविच्छक्तिरामानतरिविमलदे
 स्वानुकंपासुधाते ॥ ५५ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ ऐसाबितापकरितां क्षणक्षण ॥ मध्य
 रात्रीझालीपूर्ण ॥ तेव्हांश्रीलक्ष्मीनारायण ॥ येतीलोकंपाहाबया ॥ ५६ ॥ उ-
 घडायज्ञोपवीतहीन ॥ विप्रपाहोनीविवसन ॥ लक्ष्मीसवदेनारायण ॥ तुझाभ-
 क्तकांगेदरिद्री ॥ ५७ ॥ हामाझाहीदाससंत ॥ पातेकरावेथीमंत ॥ मगतेलक्ष्मी
 रुपावंत ॥ होऊनिपाहेहिजाकडे ॥ ५८ ॥ षट्पृजीझालेमदनासमान ॥ तेजेक
 रूनीदेदीप्यमान ॥ बालाम्हणतीहाब्राम्हण ॥ पतीकरावाआपुला ॥ ५९ ॥
 नागकन्यामदनाकुला ॥ म्हणतीआम्हीविप्रातुला ॥ जिंकितांकरुं पतीआ-
 पुला ॥ तूजिंकितोकरीइच्छिती ॥ ६० ॥ विप्रमनींविचारकरी ॥ दोहीयोगें
 याकिंकरी ॥ होतीऐसेनिर्धारीं ॥ डायराकीखेळता ॥ ६१ ॥ जिंकिल्यातीनही
 चंद्रानना ॥ हर्षझालाविप्रविषामना ॥ होऊनितत्कालअंगना ॥ तिधीबोढिती
 तिहींकडे ॥ ६२ ॥ एकगळामिठीघालिती ॥ एकपुरवातेचुंबिती ॥ एकम्हणेधरू
 निहाती ॥ माझापतीसोडागे ॥ ६३ ॥ बलितम्हणेहोऊनिघाबरा ॥ अवध्या-
 चतुम्हीमाझ्यादारा ॥ परीयेतांमाझ्याघरा ॥ अन्नमिळेअक्षाय्या ॥ ६४ ॥ स-
 र्वसिद्धीघेऊनिआम्ही ॥ येतोंतुमच्याआश्रमधामीं ॥ रुपाकरूनियांस्वामी ॥
 सेवाध्यावीआमुची ॥ ६५ ॥ गंधर्वलघ्नकरूनिसत्वर ॥ स्त्रियांसहआलागृहाव-
 र ॥ चंडीनेंपाहोनियांआदर ॥ केलाबहुमकारें ॥ ६६ ॥ श्रीपतीचीरूपाहोतां
 सर्वहीहरेक्षणांतचिंता ॥ कैवल्यपदयेतसेहाता ॥ मगस्मिद्धीचेंकायआश्रय
 ॥ ६७ ॥ यास्तबहेंव्रतकरोनी ॥ ब्राम्हणतर्पावेदक्षिणाभोजनीं ॥ आपणपारणें
 सारुनी ॥ वर्ततांलक्ष्मीप्रसन्नहोय ॥ ६८ ॥ सर्वदुःखांहोतसेनाश ॥ बालरिवित्य
 रसांगतीत्रुषिगणांस ॥ हेकथाएकाग्रमानस ॥ ऐकतांघृतफलजनपावे ॥ ६९
 ऐसीघृतकथागीर्वाण ॥ पाहोनिरचितेंव्यारव्यान ॥ हेऐकतांनारायण ॥ ष-
 क्तांवरीदयाकरी ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीकोजागरीघृतकथासमाप्ता ॥ श्रीसांब
 सदाशिवार्पणमस्तु ॥ श्रीलक्ष्मीनारायणार्पणमस्तु ॥ ७१ ॥ ॥ ७१ ॥

अथनरकचतुर्दशीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ जयजयाजीगजानना ॥ ग्रंथारंभीतुजकरितो नमना ॥
 मनबुद्धीदेउनियांसगुणा ॥ चतुर्दशीचरित्रवदवापें ॥ १ ॥ नमोशारदेसरस्वती
 ॥ कविकुळकरितीनवस्तुती ॥ मगतवकटाक्षैककूनि सुमती ॥ प्राप्तहोतसेस
 वोंसीं ॥ २ ॥ ऐसेंअभेतवसामधर्मगहन ॥ म्हणोनिकरितोचरणीनमन ॥ माझि
 पाजिब्हाग्रींआरोहण ॥ करोनिग्रंथस्फुरणदेईजे ॥ ३ ॥ ऐसेंसकळांसींप्राथून ॥
 आतांकरितोग्रंथारंभण ॥ श्रोतयांनींएकाग्रमन ॥ करोनिश्रवणकरावें ॥ ४ ॥
 कोणेएकेअवसरीं ॥ ऋषीमिळालेनैमिषारण्यामाझारी ॥ सहस्वरुषींसमा
 सीहोणारी ॥ ऐसेंसत्रारंभिलें ॥ ५ ॥ मगप्रतिदिनीपज्ञाचेंअनुष्ठान ॥ आ-
 चरोनिकथाकराव्याश्रवण ॥ ऐसाविचारमानसींकल्पून ॥ स्मृतासिप्रश्नकेळा
 पै ॥ ६ ॥ स्मृतसांगेऋषींस ॥ तुमचाप्रश्नअसेबहुसुरस ॥ तरीएकाग्रकरुनीमान
 स ॥ कथाश्रवणकरावी ॥ ७ ॥ पूर्वींवाळखिव्यनामकऋषी ॥ कथासांगतीशौन
 कादिकांसीं ॥ तेचिसविस्तरतुम्हांसीं ॥ सांगतोतेअवधारा ॥ ८ ॥ वाळखिव्य
 म्हणतीऋषींस ॥ आश्विनकृष्णपक्षींचतुर्दशीस ॥ उषःकालींउठोनिविशेष ॥
 प्रयत्नेस्नानकरावें ॥ ९ ॥ अरुणोदयाहूनअन्यत्र ॥ जोरिक्तातिथींस्नानकरीत
 ॥ तयाचावार्षिकधर्मसमस्त ॥ नाशपायेलनिधारीं ॥ १० ॥ आश्विनकृष्णचतुर्द-
 शीस ॥ रात्रीचाचतुर्यमहरविशेष ॥ चंद्रोदयींनरकासुरास ॥ मुक्तीदिपली

नरकचतुर्दशीकथा.

(२१५)

श्रीरंगे ॥११॥ हरिनेनरकासुरासदीधलावर ॥ तेसमयीमंगलस्नाननकरीजो
नर ॥ तोपरमंदरिद्वीदुराचार ॥ नचवरीजाणिजे ॥१२॥ तैलामाजीलक्ष्मीव
से ॥ जळामाजीगंगाअसे ॥ ऐसीदिपवाळीचतुर्दशीअसे ॥ म्हणोनिवाल
खिल्यसांगती ॥१३॥ तैलाभ्यंगकेळियावरी ॥ आघाडातुंबीराकळासत्त
री ॥ त्रिवारसमंत्रकअंगावरूनफिरवूनदुरी ॥ नरकाचेक्षयार्थराकार्वी ॥
१४॥ ॥ **आमणाचामंत्र** ॥ ॥ सितालोष्टसमायुक्तमकरंदलान्वितं ॥
हरपापमपामार्गस्नाम्यमाणः पुनः पुनः ॥१५॥ ॥ ऐसीयामंत्रेंकरून ॥ उक्त-
औषधींचेंत्रिवारकरावेंभ्रमण ॥ मगइष्टबांधवांसहितजाण ॥ मांगलिकस्ना
नकरावें ॥१६॥ मगस्नानाचेंतर्पणकरून ॥ यमाचेंकरावेंसंतर्पण ॥ तयाचामं
त्रश्रवण ॥ करावातुम्हींएकाग्रें ॥१७॥ ॥ **यमतर्पणाचामंत्र** ॥ ॥ यमा
यधर्मराजायमृत्यवेचांतकायच ॥ वैवस्वतायकाढायसर्वभूतक्षयायच ॥
औदुंबरायदधायनीलायपरमेष्ठिने ॥ वृकोदरायचित्रापचित्रगुप्तायतेजमः
॥१८॥ ऐसेंकरूनयमतर्पण ॥ नरकासुराचेप्रीतीलागुन ॥ देवतांचीपूजाकरून
॥ दीपप्रज्वलितकरावे ॥१९॥ आश्विनचतुर्दशी आणिअमादिवस ॥ तैसाचि-
कार्तिकाचाप्रथमदिवस ॥ यादिवसीं स्वातीनक्षत्रयोगविशेष ॥ असतांतैला
भ्यंगस्नानचंद्रोदपीकरावें ॥२०॥ कार्तिकशुक्लद्वितीयादिवस ॥ तैसाचिस्वा
तीविशारखानक्षत्रविशेष ॥ ऐशियादिवसींमंगलस्नानास ॥ करितांलक्ष्मीविो
गातेनपाविजे ॥२१॥ यादिवसींदीपांनींकरावेंनीराजन ॥ ऐसेंशास्त्रींकेलेअसे
कथन ॥ म्हणोनिचासींनामाभिधान ॥ दीपावलीऐसेंबोलती ॥२२॥ अमा-
यास्याआणिसंक्रांत ॥ रविवारआणिव्यतीपात ॥ तैसाचिदिनक्षयवैद्युत ॥
ऐशादिनींहीअभ्यंगदुष्टनाही ॥२३॥ ऐसियाचतुर्दशीदिवसीं ॥ जोभोजनक
रीलमाषपत्रशाकेसीं ॥ तयाचींसकळदुष्कृतेनाशासीं ॥ जातीलनिश्चयेजा
णपां ॥२४॥ आश्विनकृष्णचतुर्दशीदिवस ॥ तैसाचिअमावास्यादिवस ॥ आ-
णिस्वातीयुक्तप्रतिपदादिवस ॥ स्वातीनदिवसांसींदिपवाळीबोळिजे ॥२५॥ ह्या
दिनत्रयामाझाशी ॥ दीपोत्सवकरावासमस्तानींभारी ॥ सुभूषितअसोनीव-
स्त्रालंकारी ॥ देवब्राम्हणसंतुष्टकरावे ॥२६॥ आश्विनमासकृष्णपक्ष ॥ त्रयो

दशीपासूनीविदितविशेष ॥ द्वादशदिनत्रयीनारायणंबलीस ॥ भुवनत्रयषेड
नजिकितें ॥ २७ ॥ तयेंकाळीं प्रभूवामन ॥ बलीची भक्ती पाहूनि पूर्ण ॥ म्हण-
ती झालों मी प्रसन्न ॥ इच्छा असेल तें माग ॥ २८ ॥ ऐसें वामनाचें वरद वचन ॥ ऐ-
कोनि बोले तो येरोचन ॥ आपणा करितांना हीं मागणें जाण ॥ सकल ऐश्वर्य तु-
म्हासीं अपि लें ॥ २९ ॥ परी लोकोपकारासाठीं जाण ॥ मागतो तें द्यावें पूर्ण ॥
तूक पररूपी असूनि वामन ॥ पृथ्वीस पूर्ण तुज अपि ली ॥ ३० ॥ तीन पदांनीं तीन दि-
वसांत ॥ त्रैलोक्य केले तुवां आक्रांत ॥ म्हणोनि हे तीन दिवस निश्चित ॥ बलिरा-
ज्य ऐसें असोत पै ॥ ३१ ॥ जे मनुष्य माझिया राज्यांत ॥ भक्तिकरुनी दीपमाळा
लावित ॥ तयांचे गृहीलक्ष्मी निश्चित ॥ सुस्थिर तिष्ठे सर्वदा ॥ ३२ ॥ माझिया रा-
ज्या माझारी ॥ जे जन दीपन लाविती आपुल्या घरीं ॥ लक्ष्मीसंततीचा निरंतरीं
॥ तयांचे घरीं अंधकार पडे ॥ ३३ ॥ जे जन चतुर्दशी दिनीं ॥ नरकासुराचे प्रीती
लागुनी ॥ दीपन लाविती भक्ती करूनी ॥ पितर तयांचे सद्गती पावती पै ॥ ३४ ॥
बलिराज्य प्राप्त झालियावर ॥ जयांनीं दीपन लाविले ना हीं प्रचुर ॥ तयांचे घरीं
दीपसंभार ॥ कैसा प्रज्वलित होई केशवा ॥ ३५ ॥ बलिराज्याचे दिनीं ॥ आनं-
दोत्साह करावा अनु दिनीं ॥ जे न करितील निकेतनीं ॥ तयांचे गृही सर्व दुःख
वसे ॥ ३६ ॥ वामनरूपी नारायण जाण ॥ पृथ्वी घेतली बलीपासून ॥ माग ब-
लीतें पाताळीं स्थापून ॥ पृथ्वी इंद्रासी अपि ली ॥ ३७ ॥ तेव्हां सांगीन लें प्रभू
ने इंद्रास ॥ चतुर्दशी पासोनी तीन दिवस ॥ हे म्यां दिले असती बलीस ॥ संतुष्ट
पणें सर्वदा ॥ ३८ ॥ म्हणोनि या तीन दिवसांत ॥ यथाशक्ती करावा दीपोत्साह
निश्चित ॥ यक्षगंधर्वादि प्राणिजात ॥ आनंदानें वर्तती ॥ ३९ ॥ पूर्वी जैसे ब-
लिराज्यांत ॥ लोक झाले अति हर्षित ॥ तैसे प्रतिवर्षी त्या दिवसांत ॥ हर्षनि-
र्भर ऐसें असावें ॥ ४० ॥ सूर्य आलिया तुळाराशीसीं ॥ चतुर्दशी आणि अ-
मावास्या दिवसीं ॥ प्रदोष कालीं हार्तीं धरून चूडीसीं ॥ मार्ग पितरांसीं
दारववावा ॥ ४१ ॥ तया योगें नरक स्थ पितर ॥ स्वर्गां गमन करिती सत्वर ॥
ऐसें सांगती श्रुतिवर ॥ संशय अणु मात्र धरूं नये ॥ ४२ ॥ ऐसें नरक चतुर्द-
शी आख्यान ॥ सूते कथिलें वर्षीं लागून ॥ ज्या चिया प्रवण माझे करून ॥

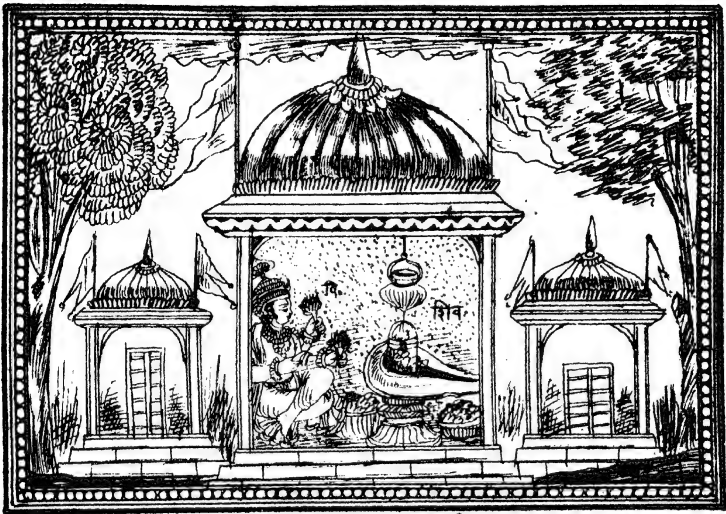
लिक॥ वरीशत्रुवस्त्रांचीं अस्तरणें सम्यक॥ पातोनिलक्ष्मीसहितदेवस्था-
 पावे॥ ७॥ लक्ष्मीबलीदेत्याचे भयापासूनी॥ मुक्तझालीअमावास्यादिनी॥
 मगक्षीरसागरीजाउनी॥ सुखेंनिद्राकरितीजाहली॥ ८॥ म्हणोनिचथाविधी
 करोन॥ लक्ष्मीच्याप्रीतीसाठीं करावेंसुखशायन॥ लक्ष्मीचियासुखाकारणा॥ क
 मलपत्रांचीशय्याकरावी॥ ९॥ ऐसीलक्ष्मीचीशय्याजोकरित॥ तपांचेंगृह
 सोडोनीलक्ष्मीनजायत्वरित॥ जेनरसुरवप्रासीनाचरत॥ तयांसीं धनलक्ष्मीप्रा
 सनहोय॥ १०॥ ऐसेंपुराणींकेलेअसेकथन॥ म्हणोनिअमावास्यादिनींकरावें
 लक्ष्मीपूजन॥ तेणेंहोयदरिद्रनाशन॥ स्वज्ञातीमाजीसन्मानलाधेत्ये॥ ११॥
 जायफळलवंगावेलचीविध्युक्त॥ ऐसेपदार्थपालावेगोदुधांत॥ मगतयांचा
 पाककरूनित्वरित॥ शर्करेसहितलडूककरावे॥ १२॥ ऐसेलडूककरुना॥ ल
 क्ष्मीकारणेंकरावेसमर्पण॥ इतरजेतयेकाळींउत्पन्न॥ तेभक्ष्यभोज्यपदार्थस
 मर्पिजे॥ १३॥ मगप्रदोषकाळींकरावेंदीपदान॥ आपुल्याशिरींकीजेउत्तमक
 ञ्नामण॥ तेणेंहोउनियांसर्वारिष्टनाशन॥ लक्ष्मीप्रासीहोतसे॥ १४॥ देवा
 लयचतुष्पथस्मशान॥ नदीपर्वतआणिमंदिरजाण॥ वृक्षमूलगोष्ठस्थान
 अंगण॥ ऐसियास्थानीं दीपलावावे॥ १५॥ वस्त्रेआणिपुष्पेयांहींसुशोभि
 त॥ कराव्याराजमार्गांच्याफूमीसमस्त॥ गृहामाजीनानापकानेंस्थापित
 ॥ करावीलक्ष्मीप्रीतीलागुनी॥ १६॥ कमलांनींराजमार्गसुशोषित॥ विशे
 पेकरावेलक्ष्मीप्रीत्यर्थ॥ जरीतयेकाळींकमळेंनमिळत॥ वस्त्रादिकांनींशो
 भवावे॥ १७॥ ऐसेंनगरसुशोषितकरून॥ प्रदोषकाळींकरावेंब्राम्हणभो
 जन॥ मांडेअपूपकरंज्यांचेंभक्षण॥ अलंकारवस्त्रांनींभूषित॥ १८॥ मग
 राज्यानेंअपराणहसमपासीं॥ दंवडीपिठवीसकळप्रजांसीं॥ आजीबली
 चेंसज्यम्हणोनिविशेरीं॥ यथेच्छखेळसर्वांनींखेळावे॥ १९॥ यथेच्छक्रीडा
 आजिकरा॥ ऐसीआज्ञाकरावीसकळकुमरां॥ मगनृपानेंविलोकावीक्री-
 डासमग्रा॥ सर्वसाहित्यतपांसींदेउनी॥ २०॥ कुमारांसींकीडेचेपदार्थदेउ
 न॥ क्रीडेमाजीविलोकावेंशत्रुभाशभलक्षण॥ बालकांनींकीडतापेट्षि-
 लाकृशान॥ अग्नीपासूनज्वाळाननिघतांपै॥ २१॥ महापारीचेंभयहोईल

दिपवालीकथा.

(२१९)

संपूर्ण॥ अथवादेशामाजीदुष्कालपडेजाण॥ बालकांचेंअसतांदुष्टचर
ण॥ राजयासींशोकघडेलपै॥ २२॥ क्रीडेमाजीबालकांनींकरितांहर्ष॥ रा-
जापावेलसुरवविशेष॥ बालककरितांपुढास॥ राजपुढघडेलपै॥ २३॥
क्रीडेमाजीबालकेंकरितारोदन॥ अवश्यजाईलराष्ट्रविनाशन॥ ऐसेंक्री
डेचेंशत्रुभाश्रमलक्षण॥ राजयानेंप्रतिवर्षींवलोकार्थे॥ २४॥ हस्तादिकांत
लिंगधरून॥ बालकेंजेंकरितीनानाक्रीडन॥ तेंनिःशंकपणेंस्त्रियाजाण
॥ व्यभिचारासींप्रवृत्तहोतील॥ २५॥ उदकअथवाअन्नसंपूर्ण॥ क्रीडेमा
जीबालकरक्षितीयत्नान॥ तेंदुर्षिस्त्रियाणिअवर्षण॥ त्वरितहोईलतथा
वर्षी॥ २६॥ ऐसीबालकांचीक्रीडाबिलोकून॥ शत्रुभाश्रमफलसांगावेंप्र-
जेलागून॥ म्हणोनीसांगतीअर्षीलागून॥ बालखिल्यतेकाळीं॥ २७॥ अ
नंदयुक्तसकलजन॥ होऊनिमंदिरेशृंगारावींशत्रुवर्षण॥ गीतवाद्यांचागज
रकरून॥ दीपप्रज्वलितबहुकरावे॥ २८॥ परस्परांघरीप्रीतीकरून॥ स्नेही
यांच्याभेदीध्याव्यासंपूर्ण॥ तांबूलकेशरादिसुगंधपदार्थसेवन॥ उंचीक
स्त्रेंधारणकरावीं॥ २९॥ आपुलेमित्रआणिस्वजन॥ संबंधीस्वगोत्रीज्ञा
तिलागून॥ यासर्वांचासत्कारकरावाजाण॥ भोजनादिकदेऊनियां॥ ३०
जीवहिंसाआणिसुरापान॥ चौथेंकर्मआणिमातृगमन॥ हींपापेंवर्ज्यकरूं
निजाण॥ बलिराज्यामाजीदोषनाहीं॥ ३१॥ वारांगनादिकांसींगमन॥ स्पृ
ष्टास्पृष्टादिपदार्थांचेंभक्षण॥ पराचेंआचरावेंधारण॥ घृतादिकांचाहीदोष
नाहीं॥ ३२॥ जीवहिंसाआणिसुरापान॥ अगम्यस्त्रियांचेवार्थीगमन॥ चो
रीआणिविश्वासघातकरण॥ हींपांचनरकद्वारेअसतीपै॥ ३३॥ हींपांचपा
तकेंवर्जनी॥ इतरकर्मेशावींबलिराज्यदिनीं॥ ऐसेंकथिलेंक्रुषिजनीं॥ म्ह
णोनिसांगतीबालखिल्यपै॥ ३४॥ मगअर्धरात्रीनृपवर॥ अश्वारूढहोऊनि
सत्वर॥ अश्वस्वारांसहितजाऊनिसमग्र॥ नगरशोभावलोकार्थी॥ ३५
नगरींदुदुर्षीवाद्यांचागजर॥ मशालादीपलावावेसर्वत्र॥ ऐसीनगरशोभा
घडूनिस्त्वर॥ आपुल्यामंदिरीयेइंजे॥ ३६॥ ऐसामध्यरात्रीचासमयहोतां,
॥ सकलजनअर्धनिद्रितझालेअसतां॥ तोंनगरस्त्रियांनीउठोनितत्वतां॥

शूर्पडिंडिमाचागजरकरावा ॥३७॥ ऐसावाद्यांचागजरकरून ॥ अलक्ष्मी
 घालविजेअंगणांतून ॥ ऐसाबलिराज्यदिवसीउत्सवसंपूर्ण ॥ सकळजनां-
 नींकरावा ॥३८॥ बालस्वित्थसांगतीऋषींलागुन ॥ प्रतिपदादिवसीप्रातः
 काढीउठून ॥ अभ्यंगपूर्वककरूनिस्नान ॥ दीपमज्ज्वलितकरावे ॥३९॥ अलं-
 कारधस्त्रांनींहोउनिभूषित ॥ भगवत्कथागायनदानेंकरूनिसमस्त ॥ तैसेंच
 घृतकरूनीनिश्चित ॥ जयापजयविलोकावा ॥४०॥ पंचरंगघेउनिसम्यक ॥
 स्थियेसहितबलीचीमूर्तीसुरेख ॥ करावीमूणोनीऋषीदेख ॥ सांगताति-
 शास्त्रांमार्जीपें ॥४१॥ जिह्वातालूआघिनयन ॥ हस्तपायांचींतलेंसंपूर्ण ॥
 ह्रींकरावींआरक्तरंगान ॥ कृष्णारंगानेंकेशलिखावे ॥४२॥ इतरसर्वपिंबे
 रंगान ॥ शस्त्रादिकरेखावींनीलवर्ण ॥ वस्त्रादिकश्वेतवर्ण ॥ ऐसीसुशोभि-
 तमूर्तीरिखावी ॥४३॥ सर्वाभरणानींसुशोभित ॥ सकळराजचिन्हांनींस-
 हित ॥ ऐसीमूर्तीकीजेद्विभुजयुक्त ॥ श्वेततंडुलांनींजाणपां ॥४४॥ ऐसीमूर्ती
 करून ॥ षोडशोपचारेकरावेंअर्चन ॥ पूजामंत्रपुढेंसांगतोसंपूर्ण ॥ एकाग्रम-
 नेंकरूनएकावा ॥४५॥ ॥ पूजामंत्र ॥ ॥ बलिराजनमस्तुभ्यंदेयदानवपू-
 जित ॥ इंद्रशत्रोमरारातेविष्णुसान्निध्यदोषव ॥४६॥ ऐसियामंत्रेंकरूनि
 पूजन ॥ मगबलीच्याउद्देशेंकरावेंदीपदान ॥ यादिवसीजेंजेंकरावेंदान ॥ तेंनें
 अक्षय्यहोतसे ॥४७॥ जोजेंशियाभावेकरून ॥ राहीलहर्षदैन्यमानून ॥ तो
 तैशियाभावेकरून ॥ वर्षपर्यंतराहेलपें ॥४८॥ ऐसेंबलीचेंकरोनिपूजन ॥ नं-
 तरकरावेंगोत्रीडनविधिसंपूर्ण ॥ गाईसींगोग्रासादिकदेउन ॥ अलंकार-
 युक्तकराव्या ॥४९॥ पुष्पमालांनींगाईकराव्यासुशोभित ॥ नगराबाहेरच्या
 व्याबाजतगाजत ॥ मगगोष्ठामार्जीआणूनिस्वरित ॥ तथांसींआरतीकरावी
 ॥५०॥ गाईसींकरितांनीराजन ॥ सकळपापांचेंहोयदहन ॥ ऐसागोत्रीडना-
 चाविधिसंपूर्ण ॥ प्रतिवर्षींकरावा ॥५१॥ ऐसाचीअन्नकोटकून ॥ गोवर्धना-
 चाउत्सवकराबाजाण ॥ तेणेंहोयश्रीकृष्णातोषण ॥ ऐसेंबालस्वित्थऋषीसां-
 गती ॥५२॥ इतिदिपवाडीकथासंपूर्ण ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥

अथवैकुण्ठचतुर्दशीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ नमूवैकुण्ठकैलासपती ॥ ज्याचीयोगियांअचिंत्यगती॥ मो
मासमुद्रगिरिजासती ॥ पद्ममांगीनिश्वित ॥१॥ परात्परास्मेजेअसती॥ भ-
क्तहृदयाळींजेवसती ॥ मानितांतद्वेदाचुकती ॥ स्वार्थांलागींसत्यनर ॥२॥
जेसृष्टिचक्राचेचालक ॥ मायाशक्तीविश्वपालक ॥ प्रह्लादोपमन्यूबालक
पूर्णभक्तजयांचे ॥३॥ यन्त्रामरसाचीचारवणी ॥ घेतभद्रापूर्वात्मिकमुनी ॥
मूढूनित्यारसाजोप्राणी ॥ घेतांमुक्तनहोयकीं ॥४॥ ऐसाहरिहरांचाअभे-
द ॥ आहेशास्त्रीनिर्विवाद ॥ मानीभेदतोचिगद ॥ आत्मघाताकारणें ॥५॥
नमूनिपांतेहरिहर ॥ कथितोंकथासविस्तर ॥ वैकुण्ठचतुर्दशीचीआधार ॥ स
नत्कुमारसंहिता ॥६॥ वालखिल्यकथितीऋषींसीं ॥ कार्तिकशक्कचतुर्द-
शीदिवशीं ॥ वैकुण्ठाहुनीवैकुण्ठवासी ॥ बाराणशींतपातला ॥७॥ हेंचतर्लेक
तपुगांत ॥ चतुर्थीशाराबराहत ॥ स्नानकरूनीमृणिकर्णिकेंत ॥ तार्क्ष्यकेतआ-
लाकीं ॥८॥ घेउनिसहस्रस्वर्णकमलें ॥ शिवपूजनाजीविमळें ॥ विश्वेशपू-
जाप्रेमळें ॥ भावबळेंआरंभिली ॥९॥ सहस्रपद्मसंख्याकरून ॥ एकेकनामउ-

च्चास्त्रन ॥ चाललासेशिवपूजन ॥ पाहेभावतोदेव ॥ १०॥ तथापभपुंजांतू-
 न ॥ एकाञ्जलपवीवृषपाहन ॥ पूजामग्नखगवाहन ॥ नजाणेआचरणहराच
 ॥ ११॥ हरीकरीजोपूजन ॥ अंतीकमलझालेंउन ॥ इकडेतिकडेविलोकून ॥ पाहे
 तोंमनषर्मीपडे ॥ १२॥ कोठेंदिसेनाकमळ ॥ मनालागलीतीतळमळ ॥ कीं
 झालानामांतचळ ॥ कैशीवेळआलीही ॥ १३॥ विचारकरुनीक्षणभरी ॥ ना
 मभ्रमतोनसेतरी ॥ अज्ञांतीहीनिर्धारीं ॥ निःसंशयहरीवदे ॥ १४॥ संक
 ल्यकेलासहस्राचा ॥ कैशीमिथ्याकराचीबाचा ॥ इतुकीचठेविताहरार्चा ॥
 लोकींचर्चानिंद्यहोय ॥ १५॥ जरीकमलआणूनवहावें ॥ तरीआसनभंगकेबींसहा
 वें ॥ कायआतांयेथेंकरावें ॥ भरावेंकैसेंपूजन ॥ १६॥ चिंताग्रस्तहरीझाला ॥
 मगएकउपायमनींआला ॥ कींमाझिपानेआला ॥ सादश्यकमलाचेंदेती ॥ १७
 ॥ मुरच्याप्राचींप्रतिनिधी ॥ करावाऐसाआहेविधी ॥ करुनिऐसीनिश्चितबुद्धी
 कार्यसिद्धीकरीहरी ॥ १८॥ उपरुनियानेप्रपुष्कर ॥ कर्मकेलेंहोदुष्कर ॥ पूजि
 त्वाभक्तीनेंशंकर ॥ किंकरपावेंविष्णूनें ॥ १९॥ मगसंतोषेमहेश्वर ॥ प्रेमंग
 द्विंवरानीसत्वर ॥ प्रत्यक्षोनीउमावर ॥ देतवरवरदतो ॥ २०॥ तुझ्यासारिखा
 माझाभक्त ॥ नसेसत्यलोकत्रयांत ॥ त्रैलोक्याचेंराज्यसमस्त ॥ दिलेंनिश्चि
 ततुजलागीं ॥ २१॥ आणखींकायपाहिजेवर ॥ मांगतोमजसींसत्वर ॥ अब-
 श्यदेईननसेविचार ॥ सत्यसारमींअसें ॥ २२॥ जेकरितीमाझीभक्ती ॥ विष्णो
 करितीत्वदप्रीती ॥ तेघोरतरनरकाजाती ॥ माझेअरातीजाणते ॥ २३॥ हरी-
 बोलेरुद्राप्रती ॥ लोकपालकलेंकेलीरव्याती ॥ माझीपरीदुर्मदअसती ॥ दै-
 त्यजातीकेवींबंधू ॥ २४॥ रुद्रबोलेमगविष्णूसी ॥ तुजचक्रदेतोंदैत्यनाशी ॥ या
 चेधारणातूंचिवशी ॥ जेथेंजासीजयतुझा ॥ २५॥ आणिकदेतोतुजवरदान ॥
 जरीतुझेंनिरीच्छमन ॥ तरीऐकेंमाझेवचन ॥ सावधाननिश्चये ॥ २६॥ हेमलंब
 संवत्सरीं ॥ कार्तिकशुक्लचतुर्दशीवात्सरीं ॥ अरुणोदयींब्राह्मावसरीं ॥ का
 शीपुरीमणिकर्णिकेंत ॥ २७॥ बैकुंठाहूनयेउन ॥ करुनियानिर्मळस्वान ॥ सह
 स्रकमळेंकरून ॥ विश्वेशपूजनकेलेंतों ॥ २८॥ ऐशियामूळकारणास्तब ॥ होई
 लंबैकुंवचतुर्दशीप्रसादा ॥ जेकरितीतुझास्तब ॥ त्यांसभवप्रसन्नभी ॥ २९॥

वैकुण्ठचतुर्दशीकथा.

(२२३)

आणीकदेतोवरदुजा ॥ पूर्वरात्रीततुझीपूजा ॥ करावीतेणेंउपवासजा ॥ मगपू-
जावागिरिजापती ॥ ३० ॥ आदींकरावेंतुझेंपूजन ॥ मगकरावेंममार्चन ॥ अ-
न्यथाहोईलनिष्कळजाण ॥ सत्यवचनमाझेहें ॥ ३१ ॥ रात्रिव्यासचतुर्दशी ॥
ध्यावीविष्णुपूजनासी ॥ अरुणोदपाचवेवेसी ॥ शंकरासीपूजावें ॥ ३२ ॥ आ-
दींसहस्रकमळानीं ॥ विष्णुपूजावाएकग्रमनीं ॥ मागुतीशिवापूजोनीं ॥
जीवन्मुक्तीसहजहोते ॥ ३३ ॥ सायंकाळीपंचनदीं ॥ स्नानकरुनीपूजावेंआदीं ॥
बिंदुमाधवाअनादि ॥ सहस्रपद्मेकरुनी ॥ ३४ ॥ तदनंतरमणिकर्णिकेंत ॥
स्नानकरुनीनिश्चित ॥ पूजावाविश्वेशउमाकांत ॥ जीवन्मुक्तीदाताजो ॥ ३५ ॥
पुनःविष्णुकांचीतस्नान ॥ करुनिपूजावाअनंतसेन ॥ रुद्रकांचीतस्नानकरुनि ॥
प्रणवेशानपूजावा ॥ ३६ ॥ ऐसेंकरीलजोआचरण ॥ त्यासप्रसन्नरुद्रनाराय-
ण ॥ सर्वधर्मांचेंश्रेयजाण ॥ सहजत्यासलाधेकीं ॥ ३७ ॥ मगअग्नितीर्थीक-
रुनिस्नपन ॥ करावेंनारायणार्चन ॥ पुनःरेतोदकींस्नान ॥ केदरीशानपूजा-
वा ॥ ३८ ॥ ऐशापूजाजोकरील ॥ त्याचेंपापदूरपळेला ॥ हरिहरतयाबळेला ॥
कळेलाफळपुण्याचें ॥ ३९ ॥ पुनःचमुनेतस्नानकरावें ॥ वेणिमाधवापूजावें ॥ त्या-
चेंफळशीघ्रध्यावें ॥ भावेंजावेंवैकुण्ठा ॥ ४० ॥ पुनःजान्हवीतस्नात ॥ संगमे-
शाजोपूजित ॥ त्यासकाळजाहलाजीत ॥ संशययांतनधरावा ॥ ४१ ॥ रक्तधे-
तकमळानीं ॥ हरिहरापूजीजोप्राणी ॥ त्यासप्रसन्नकेलासधनी ॥ मृडानीप-
नीबोलेहें ॥ ४२ ॥ जेणेंकाशीपुरीमार्जी ॥ ज्याचेपुढेंकरीमाजी ॥ जयासर्वदेव-
राजी ॥ पूजियेल्याजीभक्तीनें ॥ ४३ ॥ त्यासकायहोदुर्लभ ॥ मोक्षादिकसहज-
सुलभ ॥ ऐसेंबोलेउमावह्नुभ ॥ प्रपन्नाभसंतोषला ॥ ४४ ॥ विष्णुपूजनावानून
॥ जेकरितीलममार्चन ॥ तेव्पर्यचीवानून ॥ माताजानूनजन्मले ॥ ४५ ॥ ऐसाचतु-
र्दशीचाप्रचार ॥ रत्नातीकेलीजगींधोर ॥ वैकुण्ठपतीसदेउनवर ॥ गुप्तशंकरजा-
हला ॥ ४६ ॥ बालखिल्यम्हणतीत्रुर्धीप्रती ॥ यास्तवपूजितीमोमापती ॥ वैकुं-
ठचतुर्दशीचीरव्याती ॥ जगींगातीसप्रेम ॥ ४७ ॥ पुढेंयेणारघोरकलियुग ॥
ज्यांतमाजतीलबहुतरोग ॥ मगकेंचेंसुखकेंचाभोग ॥ मोठाकरीणयोगअसे ॥ ४८ ॥
कायहोईलकलींतगती ॥ तीसांगतोनिश्चिती ॥ सावधानअसावेंचितीं ॥ भयपुढती

बहुअसे ॥४९॥ तत्त्वशतशतवर्षेणैलियावर ॥ काशीस्थलिंगेसत्वर ॥ पाताळनिर्दे
 लमहेश्वर ॥ कलिमखरवादेसपुटे ॥ ५० ॥ तद्विगुणितवर्षेजातील ॥ तेव्हांकाशीअह
 श्यतापावेळ ॥ गंगाहीमगजाईल ॥ कैसाराहीलदेववर्ग ॥ ५१ ॥ काशीदेवताअह
 श्यहोतां ॥ लिंगेनाशपावतीलतत्वां ॥ सर्वलोकांसनिश्चयता ॥ दिग्देवताअपद
 पुटे ॥ ५२ ॥ दुर्मिसमहामारीसमुद्रव ॥ गोवधादिपापप्रादुर्भाव ॥ नाहींपावना
 हीदेव ॥ सर्वभावव्यवहारीं ॥ ५३ ॥ सस्मृत्युल्लेखीलमाती ॥ तेथेकेवीराहीलमाती
 ॥ पापाचीहोणारनाहीगणती ॥ देवहीजातीलअथेदूर ॥ ५४ ॥ गंगोदकाचीजीधार
 ॥ मगीरथाअमीपडेयोर ॥ तिचालोपहोईलनिर्धार ॥ हरिहारवायव्येजी ॥ ५५ ॥
 भागीरथीगेल्त्यावर ॥ मर्कटीतंतुतुल्यहोणार ॥ उदकींकृमीतेहीनीर ॥ होईल
 सर्वरनीलीनिम ॥ ५६ ॥ चारसहस्रवर्षेकली ॥ गेल्यावरदेवतामडळी ॥ जीजी
 बसेशैलोशैली ॥ मानससरोवरींजाईलते ॥ ५७ ॥ गेल्यावरीदेववर्ग ॥ नष्टहो
 ईलराजगर्भ ॥ पीडितीलबहुतरोग ॥ राजेपापीजन्मतील ॥ ५८ ॥ जेव्हांहोतील
 वर्षेअधुत ॥ तेव्हांसर्वबुडेलऔत ॥ करितीलमद्यपानअमित ॥ जाणानिश्चित
 ऋषीहो ॥ ५९ ॥ अत्यायुषीअल्पबळ ॥ लोकींमाजतीलबहुतरबळ ॥ करितीलस
 ज्जनाचाछळ ॥ ऐसेंघोरकलियुग ॥ ६० ॥ दक्षिणदेशींकवित ॥ होतीलदिजवे
 दवित ॥ आपूनत्यांसमूर्ध्वत ॥ धर्मस्थापीलशककर्ता ॥ ६१ ॥ ऐसीवैकुण्ठचतु
 र्दशीचीकथा ॥ श्रवणकरितांजायव्यथा ॥ हेवचनसेवृथा ॥ सत्यसत्यजा
 णावे ॥ ६२ ॥ बालखिल्यक्रुषीश्वरां ॥ कथासांगतीसुमनोहरा ॥ इच्यापठणे
 पापहरा ॥ जन्मजन्मांतराचे ॥ ६३ ॥ कलियुगअसेजरीगहन ॥ परीथोडेचिक
 रितांसाधन ॥ संसाराचेप्रतिबाधन ॥ मुमुक्षूंसहोतसे ॥ ६४ ॥ कलियुगींक
 रीलस्वधर्मचार ॥ तोचिअष्टमूणावासाचार ॥ जबळीअसोनिपांचोर ॥
 धान्यगांठोळेंजोरक्षी ॥ ६५ ॥ हेध्यानींआणाओतेहो ॥ जन्ममरणाचाफेरा
 बहो ॥ म्हणोनिघेतलालाहो ॥ चतुर्दश्यादिकथारचनांचा ॥ ६६ ॥ हीवैकुण्ठ
 तुर्दशीकथासुंदर ॥ संमतसनत्कुमारसंहिताधार ॥ सदापरिसोतओतेचतु
 र ॥ होईलसारजन्माचे ॥ ६७ ॥ इतिवैकुण्ठचतुर्दशीकथासमाप्ता ॥ श्रीरस्तु ॥

अथत्रिपुरकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ बालखिल्यमूढगतीऋषींस॥ प्रासझालियाकार्तिकपौर्णि-
मादिवस॥ शिवालर्यीसायंकाळीविशेष॥ अवश्यदीपलावावे॥१॥ येविषयीं
इतिहास॥ तुम्हांसिसांगतोंबहुसुरस॥ ज्याचियाश्रवणेंविध्वंस॥ सकलपा
पांचाहोनसे॥२॥ पूर्वींत्रिपुरनामकअसुर॥ प्रयागींबैसोनितपकरीप्रस्वर॥ ऐ-
सेंतपकरितांलक्षसंवत्सर॥ सकललोकपीडिले॥३॥ त्याचियातेजेंकरून॥
जळावयालागेबिभ्रुवन॥ तेंदेवांनींत्रैलोक्याचेरक्षणाकारण॥ देवांगनाप्रेरिल्य
॥४॥ त्यादेवांगनायेऊन॥ तयापुढेंकरितीनृत्यगायन॥ नानाकामविकारयो-
जून॥ वशकरावयासींपाहती॥५॥ ऐसेनानाविधकेलेपत्न॥ परीनेंझाले
निष्कलजाण॥ तेंत्यादेवांगनींपराभवपावून॥ इंद्रासींचृन्नांतनिवेदिला॥६॥
मगइंद्रनारदादिदेवांसहित॥ ब्रम्हाआलावरघावयात्वरित॥ ऐसेंविळोकून
दैत्य॥ नमनकरिनाझालापें॥७॥ तेव्हांब्रम्हामूढेदैत्यासीं॥ मीपितामईसं-
तुष्टझालोंतुजसी॥ तयःसिद्धीझालियासरसीं॥ क्लेशकासयाकरावे॥१॥
त्रिपुरासुरमूढेप्रजापती॥ जरीतुम्हीचरघावयाआलेती॥ मजअपरपणद्या-
जेंनिश्चिती॥ अन्यथातपकरीन॥१॥ असरपणघावयासमर्थ॥ तुम्हींअसा

लनिश्चित ॥ तरीतैसें मज देउनि त्वरित ॥ स्वस्थानींगमन करावें ॥ १० ॥ मग ब्र
 म्हाम्हणे दैत्यासी ॥ मज ही मरण असे निश्चयेसीं ॥ मग इतरांची कथा काय
 सी ॥ प्राणी तेथोनी नाशवंत ॥ ११ ॥ म्हणो नियोग्या योग्य विचारून ॥ बरमागा
 वातुवांस पूर्ण ॥ ऐसें बोलतां कमलासन ॥ त्रिपुरासुर वरमागतसे ॥ १२ ॥ त्रि
 पुरासुर म्हणो कमलासन ॥ देवता मनुष्य राक्षस जाणा ॥ रूरी रोग तैसें किन्नर
 गणां ॥ इतु कथा हातीं मरण न सावें ॥ १३ ॥ ऐसें मागतां वरदान ॥ ब्रम्ह देवें तथास्तु
 म्हणोन ॥ मग आपुल्या सत्यलोकींगमन ॥ केलें आनंदें ते काळीं ॥ १४ ॥ मग त्रि-
 पुरासुरासी वरदान ॥ ब्रम्ह देवें दिधलें ऐसें श्रवण करून ॥ सकल दैत्य आले धां
 न ॥ त्रिपुरासुराचे सप्तांतरीं ॥ १५ ॥ तेव्हां दैत्य आले ऐसें बिलोकून ॥ त्रिपुरासु-
 र बोलित यांसीं वचन ॥ आमुचे शत्रु देव संपूर्ण ॥ तुम्हीं जाऊन तयांसीं जिंकावें ॥
 १६ ॥ अथवा तयांचीं सर्वे त्वें ॥ आम्हीं आणार्थी हिरोन त्वरेनें ॥ मग तीं घेऊन सं-
 पूर्णें ॥ उपाय न मज लाकरावें ॥ १७ ॥ ऐसें त्रिपुरासुराचें शासन ॥ शिर सामान्य
 करूनि दैत्य जन ॥ निघते झाले वेगें करून ॥ सकल देवांसीं जिंकावया ॥ १८ ॥ मग
 देव नाग यक्ष किन्नर ॥ युद्धा माजी जिंकोन सत्वर ॥ त्रिपुरासुरा पुढें आणूनि प-
 रिकर ॥ किंकरां परी उभे केले ॥ १९ ॥ मग इंद्रादिसकल देवगण ॥ त्रिपुरासुरा-
 सीं करूनि मन ॥ म्हणती तुवां आमुच्या रत्नाचा संपूर्ण ॥ उपभोग घ्या वाराजेंद्र
 ॥ २० ॥ आम्हीं आजी तुझी सेवा करून ॥ तुझिया घरी राहों अनुदिन ॥ ऐसें तयांचें
 वचन ऐकून ॥ सर्व अधिकार स्वयं घेतले ॥ २१ ॥ मग तयांच्या स्त्रिया आणून ॥ आ-
 पुल्या सेवेसीं लाविल्या संपूर्ण ॥ ऐसें तयांचें त्रिभुवन ॥ जिंकोन केले स्वार्थीन ॥
 २२ ॥ ऐसें सूर्यावांचो निदेवगण ॥ तदाज्ञे माजी चर्तती अनुदिन ॥ तयांचे द्वार पाळ
 होऊन ॥ किंकरां परी वर्तती ॥ २३ ॥ कोणे एके अवसरीं ॥ सूर्यासीं तो दैत्य आज्ञा
 करी ॥ माझिया द्वारी घेइनि नूतन सत्तरी ॥ द्वार पाळा परी वर्तवें ॥ २४ ॥ ऐसें दैत्या
 चें होतां शासन ॥ तथास्तु म्हणो सूर्य नारायण ॥ मग तयाचे द्वारी क्षण भर येऊन ॥
 तिष्ठता असे निजांगें ॥ २५ ॥ सूर्याचे किरण अति प्रखर ॥ तेणें योगें जाले दैत्या
 चें मंदिर ॥ ऐसें घडतां चदैत्येंद्र ॥ सूर्यानें मुक्त करितां झाला पै ॥ २६ ॥ तदनंतर तो
 दिवा कर ॥ जाता जाहला अति सत्वर ॥ तथाचे आज्ञाधारक होइनि अभिर ॥ द्वार

त्रिपुरकथा.

(२२७)

माजीनिष्ठनी ॥ २७ ॥ ऐसें किती एक संवत्सर ॥ त्रिभुवनाचें राज्य करी तो दैत्येंद्र
॥ तंव एके दिवसीं ब्रम्हपुत्र ॥ नारद तयाचे गृही पातला ॥ २८ ॥ मग नारदा तें बैस
योनि सिंहासनीं ॥ पूजा केली षोडशौपचारांनीं ॥ मग पुढें बद्धां जुळी उभारा-
होनी ॥ स्वपराक्रमा तें पुसतसे ॥ २९ ॥ दैत्य म्हणेतु म्ही ब्रम्हनंदन ॥ त्रैलोक्यां
असे तव संचारण ॥ म्हणो निमम पराक्रम संपूर्ण ॥ कथन करावा साचार ॥ ३० ॥
ऐसें त्रिपुरासुराचे वचन ॥ श्रवण करोनी ब्रम्हनंदन ॥ म्हणेत वपराक्रमें संपूर्ण ॥
भूमंडळ भरलें असे ॥ ३१ ॥ तेव्हां नारदा सिंहाणें त्रिपुरासुर ॥ येथूनि मेरिले म्यां
सकळ असुर ॥ तयांनीं जाऊन पराक्रम घोर ॥ नाहीं केला कीं नारदा ॥ ३२ ॥ नारद
ह्मणें त्रिपुरासुरासीं ॥ त्वां पाळयिलें दैत्यांसीं ॥ मग त्या त्या लोकां गेले सेवेसीं
॥ स्वयें राजे होऊन तेथें राहिले ॥ ३३ ॥ जो जो दैत्य त्वां पाठविला ॥ तो तो वर्णितसे
आपुल्या पराक्रमा ला ॥ आगि न घेतां तुझ्या नामाला ॥ सर्व अधिकार स्व-
यें करित ॥ ३४ ॥ ऐसें नारदाचे वचन ॥ श्रुत होतां चिड्या ला क्रोधाच मान ॥ मग म-
नीं विचारी आपण ॥ काय करावें येकाळीं ॥ ३५ ॥ मग विश्वकर्मा सीबोला बून
॥ तयासीं सांगे निजशासन ॥ त्वां तीन धातूंचीं तीन विमानें करून ॥ सत्वर द्या
वीं मज लागीं ॥ ३६ ॥ ज्या ज्या लोकां इंद्र च्छिन प्रयाण ॥ तेथें जावे तें शीघ्र विमा-
न ॥ ऐसी जयांची गती संपूर्ण ॥ विमानें तरित देई जे ॥ ३७ ॥ ऐसें त्रिपुरासुराचे
वचन ॥ विश्वकर्मानें श्रवण करून ॥ तैसीं विमानें तीन निर्मून ॥ दैत्याकार गेंदी
धलीं ॥ ३८ ॥ मग त्रिपुरासुरा नें तीन स्वरूपें धरून ॥ तीनही विमानीं केलें आरोहण
॥ त्रैलोक्यामाजी करून भ्रमण ॥ सकळ दैत्यांसीं बंदी माजी राकिलें ॥ ३९ ॥ एका-
विमानीं बैसोन ॥ पाताळीं करीतसे तोषण ॥ तैसा चिदुस न्या विमानीं बैसून
स्वर्ग मंडळीं मन करी ॥ ४० ॥ तैं किती एकांसीं ताडिलें ॥ किती एकांसीं जीवें-
मारिलें ॥ किती एकांसीं स्वामित्व दीधलें ॥ ऐसा स्वेच्छाचारी महाबलिष्ठ ॥ ४१ ॥
॥ ऐसें पांच लक्ष संवत्सर ॥ राज्य करुनी सर्व लोकांसीं केलें जर्जर ॥ तैं सुरवराप्र-
ती येऊनि सत्वर ॥ सुरवीं नारद बोळताती ॥ ४२ ॥ नारद म्हणेत हे पुरंदरा ॥ तव
पराक्रमासीं असो धिःकारा ॥ त्रिपुरासुराचा पाहूनि दरा ॥ षंड व्रत तुम्हीं स्वी-
कारिलें ॥ ४३ ॥ तुम्ही म्हणावितां महाप्रहर ॥ परीतु मज्जा बुद्धीचांगे ला विचार

॥ ऐसें नारद बोलतां देवेंद्र ॥ सत्सज्ज होउनी खाली पाहे ॥ ४४ ॥ तेव्हां नारद सांगत
 सेइंद्रासीं ॥ तुवां शरण जावें ब्रम्ह देवासीं ॥ तेथे उनी देवगणांसीं ॥ सत्यलो-
 कासीं जाता जाहला ॥ ४५ ॥ तेथे जाउनी पुरंदर ॥ ब्रम्ह देवासीं करीन मस्कार ॥
 हात जोडुनी वचनोत्तर ॥ करुण स्वरे बोलतसे ॥ ४६ ॥ इंद्र म्हणे चतुरानना ॥ त्वां
 करावें आमुच्या हनना ॥ ना साग्रीं धरुनियां प्राणां ॥ त्रिपुराच्या आज्ञेत वर्त
 तसों ॥ ४७ ॥ ऐसें इंद्राचें वचन श्रवण करुनी ॥ इंद्र क्रुधीं सीसंगें घेउनी ॥ ब्रम्ह
 देव गेले वैकुंठ भुवनीं ॥ जेथें मधुसूदन तिष्ठतसे ॥ ४८ ॥ तेथे जाउन अमरगण ॥
 विष्णू सीकरिते झाले नमन ॥ तेनें एकटा स्वें अनुग्रह पावून ॥ चतुरानन बोलत
 से ॥ ४९ ॥ हे भगवंताना रायणा ॥ भक्त कैवारि या मधुसूदना ॥ त्रिपुरासु
 रें स्वपराक्रमें जाणा ॥ सकळ देव संहारिले ॥ ५० ॥ ऐसा संहार होतां थोर ॥
 किमर्थ उपेक्षि सीतूं विश्वंभर ॥ ऐसें बोलतां सावित्री चर ॥ विष्णु भगवान-
 बोलती ॥ ५१ ॥ विष्णु म्हणे चतुरानना ॥ त्वांचित या सींचर दीधले नाना ॥
 देवादिकां पासो निमरणा ॥ कैसा पावेल ये कार्ही ॥ ५२ ॥ त्रिपुरासुर मृत्यु पावे-
 त्वरित ॥ ऐसा विचार मजन दिसत ॥ परी कांहीं विचारुनि मनांत ॥ कालांतरीं
 सांगेन ॥ ५३ ॥ ऐसें विष्णूचें वचन ॥ श्रवण करोनी सकळ सुरगण ॥ कुंठित झा-
 ले सूर्य जाणून ॥ तया वरी कांहीं बोलती ॥ ५४ ॥ देवगण झाले स्नान वदन ॥
 ऐसें पाहुनी ब्रम्हनंदन ॥ आपुल्या मानसीं विचार करून ॥ बोलता झाला ते स-
 मयीं ॥ ५५ ॥ नारद म्हणे देवांसीं ॥ तुम्ही रवेदन करावा निज मानसीं ॥ ये विष-
 यीं उपाय तुम्हांसी ॥ सांगतसें मी अवधारा ॥ ५६ ॥ हें चराचर जगत समग्र ॥
 तयामाजी एक असे दृष्टगोचर ॥ ना देवना मानुष लहान थोर ॥ नाराक्ष सना-
 दैत्य असे ॥ ५७ ॥ नव्हे पिशाच नव्हे भूत ॥ नव्हे पुरुष नव्हे योषित ॥ नव्हे जड
 नव्हे पंडित ॥ श्रुति शिरे जयासीं वर्णिती पै ॥ ५८ ॥ जयासीं ना हीं माता पितर
 ॥ जयासीं ना हीं तप्तगिनी सोदरा ॥ जयासीं ना हीं तसंतान गोत्र ॥ ऐसा त्रिपु-
 रासुरा सीमारील पै ॥ ५९ ॥ तये कालींच तुरानन ॥ नरदा प्रती बोलें वचन ॥ ऐ-
 सा बिलक्षण देव तुवां संपूर्ण ॥ कोण्या स्थानीं विलो किला ॥ ६० ॥ हें सत्य
 किंवा मिथ्या तव भाषण ॥ असे ते सांगावें मजलागून ॥ ऐसें ब्रम्हाचें वचन ऐकू

त्रिपुरकथा.

(२२९)

न ॥ नारायणबोलतसे ॥ ६१ ॥ विष्णुमूढेअमरनाथा ॥ जोसकलत्रैलोक्या-
चाआदिकर्ता ॥ ऐसादेवत्रिभुवनमाजीपाहतां ॥ एकमहादेववर्ततसे ॥ ६२ ॥
ऐसाअसतांमृडानीप्रती ॥ तथाचीतुम्हांकैसीझालीविस्मृती ॥ तोआमचेंका-
र्यकरीलनिश्चिती ॥ तयासींशरणरिघावें ॥ ६३ ॥ ऐसेंबोलतांचीनारायण ॥ स-
कलदेवशांकराप्रतीगेलेशरण ॥ अंजलीजोडुनसाष्टांगनमन ॥ भक्तिभावें
करूनबोलती ॥ ६४ ॥ हेदेवाधिदेवत्रिलोचन ॥ दुष्टदैत्यांचेंकरिशीनिर्दळण ॥
मूढोनिआम्हीअसोंतवशरण ॥ त्रिपुरासुरानेंपीडिलेंअसे ॥ ६५ ॥ ऐसेंसक-
लदेवांचेंवचन ॥ ऐकूनिबोलेपार्वतीरमण ॥ मूढेब्रह्मघासींतुवांदिलेंवरदान
॥ मूढोनिदैत्यउन्मत्तझालाअसे ॥ ६६ ॥ तूंचिदीधलेंवरदान ॥ आणितया-
चेंआतांविचारिसीमरण ॥ हेंतुझेअनुचितआचरण ॥ विचास्तुनिपाहेंआप-
णासी ॥ ६७ ॥ माझानकरितांअपराध ॥ म्यांकैसाकरावातयाचावध ॥ जे-
शास्त्रींअसतीमहासुबुद्ध ॥ अन्यायाचरणेंनवर्तती ॥ ६८ ॥ ऐसेंमहादेवा-
चेंवचनऐकून ॥ निराशझालेसकलसुरगण ॥ तेंदेवांतेंखिन्नपाहून ॥ विष्णु
महादेवाप्रतीबोलतसे ॥ ६९ ॥ विष्णुमूढेलोकपालन ॥ करीनऐसीत्वांप्रति-
ज्ञाकैलीपूर्ण ॥ ह्यणोनिदेवआलेशरण ॥ तयांचेंदुःखहरणकरावें ॥ ७० ॥ जें-
जेंदुःखहोतसेप्राप्त ॥ तयांचानाशमीस्वपेंकरित ॥ परीहेंमजसर्बयाअशं-
क्यअसत ॥ ह्यणोनितवप्रार्थनाकरीतसें ॥ ७१ ॥ शिवमूढेहेनारायण ॥ तब
वचनअसेमजलामान्य ॥ परीसामग्रीवांचूनिधारण ॥ कैसेंहोईलसांगपां
॥ ७२ ॥ जेंमाझाअपराधकरीलनिश्चित ॥ तेंमीतयासीमारीनत्वरित ॥ ऐसेंशि-
वाचेंवचनकरूनिश्रुता ॥ विष्णुशिवाप्रतीबोलतसे ॥ ७३ ॥ विष्णुह्यणोसाम-
ग्रीदेईनतुम्हाकारणें ॥ परीदैत्यतवअन्यायीहोईलकैशानें ॥ ऐसेंवचनविष्णू-
चेंऐकून ॥ देवअयभीतबोलती ॥ ७४ ॥ आत्मीशंकरासीआलेशरण ॥ हें
त्रिपुरासींहोईलअवण ॥ तरीतोतत्सर्णीसंहारीलआम्हांतेंयेउन ॥ कैसां
विचारकरावा ॥ ७५ ॥ ऐसेंबोलोनीदेवगण ॥ म्हातनमुखझालेपाहून ॥ तेंसु-
रविनारदजाण ॥ विष्णूप्रतीबोलताजाहला ॥ ७६ ॥ नारदमूढोनारायणासी
तुवांचुद्धसामुग्रीकरावीवेगेंसीं ॥ विष्णुपळाळाजाणोनिशिवासी ॥ पाहण्या

सागीदैत्यपेईल ॥ ७७ ॥ तैशिवबोलेदेवांतागुनी ॥ तोदैत्यपेईलजरीमा
 झियास्थानी ॥ तरीत्यासीमीरणांगणी ॥ अवश्यमेवबधीन ॥ ७८ ॥ ऐसेंशि
 वचनऐकून ॥ देवांसिचारलेसमाधान ॥ मगसामग्रीयुद्धासागीसंपूर्ण ॥ शि
 वाकारणेंविष्णूकरीतसे ॥ ७९ ॥ विष्णुस्वयेंझाळाबाण ॥ बाणाचेंशल्यझा-
 लाकृशान ॥ वायुबाणाचेपिसारेजाण ॥ मेघधनुष्यझालाअसे ॥ ८० ॥ पृथ्वी
 झालीतयाचारथ ॥ चारपेदझालेरथाचेअश्वतेथ ॥ पितामहझालारथसुता ॥
 ध्वजरथावरीसूर्यझालांपै ॥ ८१ ॥ छत्रझालाशीतकिरण ॥ गणेशादिसकळ
 पारिषदगण ॥ पायदळसेनाझालेजाण ॥ ऐसीशुद्धसामग्रीकेलीपै ॥ ८२ ॥
 मगनारदवेगेंकरून ॥ त्रिपुरासुराप्रतीआलाधाबून ॥ त्रिपुरासुरेंनारदाते
 विडोकोन ॥ सामोराजाताजाहला ॥ ८३ ॥ मगनमनकरूननारदासीं ॥ स-
 त्कारेंकरूनपूजिलामहर्षी ॥ ह्यणमाझियातीनपुरांसी ॥ पाहात्रैलोक्यामा
 जीभजिंक ॥ ८४ ॥ तुमच्याकडेपेंकरून ॥ त्रैलोक्यांतआजिकीर्तिझालीसंपू-
 र्ण ॥ ऐसेंतयाचेंवचनऐकोन ॥ नारदआपुलेंलह्यादपिटितसे ॥ ८५ ॥ तैत्रिपु-
 रासुरमूणोनारदासीं ॥ तूंमुनीअसोनिऐसीचेष्टाकांकरिसी ॥ कोणीअसे
 लमजभाग्यासी ॥ समानतरीमजकारणेंसांगावा ॥ ८६ ॥ तैन्नारदह्यणेत्रि-
 पुरांसुरासी ॥ मींआजगेलोंहोतोंकैलासासीं ॥ तेथीलमहादेवाच्याऐ-
 श्वर्यासी ॥ कायवर्णनकरावें ॥ ८७ ॥ तयाचेऐश्वर्याचीथोरी ॥ कितीवर्णुंसी
 तवपुदारीं ॥ तयाचेलक्षांशाचीसरी ॥ तबऐश्वर्यनपावेलपै ॥ ८८ ॥ ऐसेंते
 नारदाचेंवचन ॥ त्रिपुरासुरेंश्रवणकरून ॥ संगेंघेउनीदैत्यगण ॥ त्रिपुरासुर
 कैलासींपातला ॥ ८९ ॥ मगतेथेंदेवदैत्यांचेंयुद्धदारुण ॥ कैलासींझालेंतीन
 दिन ॥ मगमहादेवेंएकबाणेंकरून ॥ त्रिपुरासुरबधियेला ॥ ९० ॥ तोकार्ति-
 कपौर्णिमादिवस ॥ तयादिवसीत्रिपुरासुराचाधिध्वंस ॥ झालाऐसेंजाणू-
 नविशेष ॥ सकळदेवांनीमहादेवपूजिला ॥ ९१ ॥ त्यादिवसींसकळमिळा-
 लेदेव ॥ महादेवाच्याप्रीत्यर्थदीपोत्सव ॥ करितेझालेम्हणोनसर्वथेव ॥
 हरसंतोषार्थत्रिपुरोत्सवकरावा ॥ ९२ ॥ सातशेंषीसतंतूघेउन ॥ तयांचीए-
 कवर्तिकाकरावीजाण ॥ पौर्णिमादिनीऐसादीपउजळितांसंपूर्ण ॥ सर्वपा

पांचेदहनहोतसे ॥ ९३ ॥ कार्तिकमासीपौर्णिमादिनीं ॥ पदोषकाढींहरा-
न्याप्रीतीलागुनी ॥ पुढेंसांगतोत्यामंत्रेंकरूनी ॥ दीपउजळावेदेवालयीं ॥
९४ ॥ ॥ दीपपूजामंत्रः ॥ ॥ कीटाः पतंगाः मशकाश्च वृक्षा जले स्थिते ये-
विच्चरंति जीवाः ॥ दृष्ट्वा प्रदीपं न च जन्म प्राग्निनो भवंति नित्यं श्वपचाहि विप्राः
॥ ९५ ॥ ऐशियामंत्रेंकरून ॥ दीपांचेंकरावें षोडशोपचारपूजन ॥ ऐसापौर्णिमा
दिवसीं त्रिपुरोत्सवजाण ॥ भक्तिभावेंसीं करावा ॥ ९६ ॥ इति श्री त्रिपुरोत्सवक
थासमाप्ता ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥

अथ दत्तजयंतीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमोजीसद्गुरुपंचाक्षरा ॥ श्रीब्रम्हानंदासौरथसमुद्रा
॥ नूपरात्परसोयरा ॥ नामरूपातीतर्पे ॥ १ ॥ नामरूपगुणवर्ण ॥ तुझे गयीं
नाहींत मुळीं हून ॥ सच्चिदानंदधनपूर्ण ॥ हे ही बोलणें न साहे ॥ २ ॥ अनंत ब्रम्हां
डकडो विकडी ॥ मायातुझी घडी मोडी ॥ परीतूंतिकडे एक घडी ॥ न पाहसी
विलोकनी ॥ ३ ॥ ऐसातू पूर्ण ब्रम्हसनातन ॥ झणोनि तू तें करूनि नम ॥ द
त्तजयंतीकथारत्न ॥ यथामती लिहितोमीं ॥ ४ ॥ पूर्वीं शिष्यनामधारक ॥
नमन करूनी झणेक ॥ करसंपुस्जोडो नि एक ॥ विनवीतसे सिंहासी ॥ ५ ॥

श्रीगुरुसिद्धयोगेश्वरा ॥ कामधेनुरूपासागरा ॥ विनवीतसेअवधारा ॥
 सेवकतुमचास्वामिया ॥ ६ ॥ स्वामीनीनिरूपितेंसकळ ॥ झालेंमाझेंम
 ननिर्मळ ॥ वेधलागलाअसेकेवळ ॥ चरित्रश्रीगुरुचेंऐकावया ॥ ७ ॥ गुरुचें
 मूर्तीहेकोकांनी ॥ कैसेअवतरलेमनुष्ययोनी ॥ सर्वसांगाविस्तारुनी ॥ स
 णोनिचरणींलागला ॥ ८ ॥ मगशिष्यम्हणेसिद्धातागुनी ॥ धन्यधन्यतु
 झीवाणी ॥ आठवतसेतुझ्याप्रश्नी ॥ आदिमध्यावसानक ॥ ९ ॥ प्रश्नकेला
 बरवानिका ॥ सांगेनआतांतुजविवेका ॥ अत्रिऋषीचापूर्वका ॥ सृष्टीपा
 सोनीसकळ ॥ १० ॥ पूर्वीसृष्टीनव्हतीकांहीं ॥ जलमयहोतेंसर्वही ॥ आपो
 नारायणम्हणवोनीपाहीं ॥ वेदबोळतीयाचिकारणें ॥ ११ ॥ उदकआपोना
 रायण ॥ सर्वांठाचींवासपूर्ण ॥ बुद्धीसंभवप्रपंचगुण ॥ हिरण्यगर्भअंड
 निर्मितें ॥ १२ ॥ तेंचिब्रम्हांडनामजाहलें ॥ रजोगुणब्रम्हयासीनिर्मितें ॥ हि
 रण्यगर्भनामपावले ॥ देवतावर्षएकहोतें ॥ १३ ॥ तेंचिब्रम्हांडदेखा ॥ फुटो
 निदोनशकलेंझालींऐका ॥ एकआकाशएकभूमिका ॥ होउनिठेतींशक
 लेंदोनी ॥ १४ ॥ ब्रम्हातेथेंउपजोन ॥ रचितचवदाहीभुवनें ॥ दाहीदिशामा
 नसबचन ॥ कालकामक्रोधादिसकळ ॥ १५ ॥ पुढेंसृष्टीरचावयासी ॥ स
 संपुत्रउपजवीमानसीं ॥ नामेंसांगेनपरिपेसीं ॥ सातजणब्रम्हपुत्र ॥ १६ ॥
 मरीचीअत्रीअंगिरस ॥ पुतस्त्यपुतहकतुवसिष्ठ ॥ सप्तपुत्रजाहलेश्रेष्ठ ॥
 सृष्टिकर्तेब्रम्हेजाण ॥ १७ ॥ सप्तब्रम्हपुत्रांमधीलअत्री ॥ तेथूनिपीठगुरुसं
 तती ॥ सांगेनऐकाएकचित्तीं ॥ सभाग्यनामधारका ॥ १८ ॥ ऋषीअत्रीची
 भार्या ॥ नामतिचेंअनुसुया ॥ पतिव्रताशिरोमणिया ॥ जगदंबातेविजा
 णा ॥ १९ ॥ तिचेंसौंदर्यलक्षण ॥ वर्णूशकेऐसाकोण ॥ जिचापुत्रचंद्रआय
 ण ॥ तिचेंस्वरूपकायसांगों ॥ २० ॥ पतिसेवाकरीबहुत ॥ समस्तसुरवरभ
 यंसीत ॥ सर्वेश्वर्यघेईलत्वरित ॥ ह्यणोनिचिंतामानसीं ॥ २१ ॥ इंद्रादिसुरव
 रमिलोनी ॥ अथमूर्तीपासींजाउनी ॥ विनवितात्कीकरुणावचनी ॥ आचा
 रअत्रीऋषीचा ॥ २२ ॥ इंद्रम्हणेस्वामिया ॥ पतिव्रतास्त्रीअनुसूया ॥ आ
 चारतिचासांगोंकाय ॥ तुम्हांप्रतीविस्तारुनी ॥ २३ ॥ पतिसेवाकरीभक्ती

दत्तजयंतीकथा.

(१३३)

सी ॥ मनोवाकायमानसीं ॥ अतिथीपूजीमहाहर्षीं ॥ विष्णुस्नन्नेकवणेकाढीं ॥ २४ ॥
 तिन्वाआचारदेखोनी ॥ सूर्यभीतसैगनीं ॥ उष्णतिलाहोईलम्हणोनी ॥ मंदमंद
 तपतसे ॥ २५ ॥ अपीड्वालाभयभीत ॥ शतिअसेवर्तत ॥ बायुद्वालाभयचकि
 त ॥ मंदमंदवर्ततसे ॥ २६ ॥ भूमिआपणभिउनिदेखा ॥ नम्रझालीपादुका ॥ शा
 पदेईलम्हणोनिऐका ॥ समस्तआम्हीभीतसो ॥ २७ ॥ नेणोधेईलकवणस्था
 न ॥ कोणादेवाचेहिरोन ॥ एकाद्यातेवरदेतांजाण ॥ तोहीआमुतेमास्त्राके
 ॥ २८ ॥ घासीकरावाउपाय ॥ नूजगदात्मादेवराय ॥ जाईलआमुचास्वर्गवाय
 ह्मणोनितुम्हांसांगोआलों ॥ २९ ॥ नकरालजरीउपाययासी ॥ सेवाकरूं
 आम्हीतिसीं ॥ तिचेठायींअहर्निशीं ॥ राहूंचित्तधरोनियां ॥ ३० ॥ ऐसेऐको
 नीत्रयमूर्ती ॥ महाक्रोधेकांपती ॥ चलाजाउपाहूंकेंसीसती ॥ ह्मणतीआहे
 पतिव्रता ॥ ३१ ॥ व्रतभंगकरूनितीसी ॥ ठेवूनयेउंभूमीसीं ॥ अथयाचेवस्व
 तालयासी ॥ पाठवूंम्हणोनिनिघाले ॥ ३२ ॥ सत्वपाहावयासतीचे ॥ त्रयमूर्ती
 वेषभिक्षकाचे ॥ आश्रमाआलेसतीचे ॥ अभ्यागतहोउनियां ॥ ३३ ॥ ऋषी
 कर्तुरेलाअनुष्ठान ॥ मार्गेआलेत्रैमूर्तीआपण ॥ अनुसुयेसीआश्यासून ॥ अ
 तिथीआपणआलोंम्हणती ॥ ३४ ॥ सुधेनेवहुपीडोन ॥ आम्हींआलोंब्राम्हण ॥
 त्वरितघावेसतीअन्न ॥ अथवाजाउंआणिकाठाय ॥ ३५ ॥ सदातुमचेआश्र
 मांत ॥ संतर्पणअभ्यागत ॥ ऐकोंआलीकीतीरव्यात ॥ ह्मणोनिआलोंअनुसुये
 ॥ ३६ ॥ इच्छाभोजनदानतुम्हीं ॥ देतांम्हणोनीऐकिलेआम्हीं ॥ ठाकोनिआ
 लोंचाचिकामीं ॥ इच्छाभोजनमागावया ॥ ३७ ॥ इतुकेऐकूनिअनुसुया ॥
 नमनकेलेअतिथिपायां ॥ वैसकारकरूनियां ॥ क्षालनकेलेचरणत्पांचे ॥ ३८ ॥
 अर्घ्यपाद्यदेउनित्यांसी ॥ गंधाक्षतापुष्पेंसीं ॥ सवेचिह्मणतसेहर्षीं ॥ स्ना
 नशीघ्रसारिजे ॥ ३९ ॥ अतिथीम्हणतीतयेवेडीं ॥ करूनिआलोंवोआंघोडी
 ॥ ऋषीयेतांवहुतांवेडीं ॥ त्वरितआम्हांभोजनघावे ॥ ४० ॥ वारपाहुनीपतीते
 ॥ मगकायकेलेपतिव्रते ॥ गायघातलेत्वरिते ॥ वैसकारकेलादेखा ॥ ४१ ॥ बै
 सबूनियांपारांबरी ॥ घुतेसींपात्रेंअभिधारीं ॥ घेउनिआलीआपणक्षीरी
 ॥ शाकपाकतयेवेडीं ॥ ४२ ॥ तिसीम्हणतीअहोनारी ॥ आम्हीअतिथी

आलोंदरी ॥ देवोनिनुझेस्वरूपसुंदरी ॥ अभीष्टमानसीं आणीकवसे ॥ ४३ ॥
 नम्रहोवोनीआम्हासीं ॥ अन्ववादावेंपरियेसीं ॥ अथवाकायनिरोपदेसीं ॥ आ-
 म्हीजाड्नाहींतरी ॥ ४४ ॥ ऐकोनिदिजांचेंवचन ॥ अनुसुयाकरीचिंतन ॥ आले
 विप्रपाहावयामना ॥ कारणीकपुरुषहोतील ॥ ४५ ॥ पतिव्रताशिरोमणी ॥ वि-
 चारकरीअंतःकरणीं ॥ अतिथीविभुरवतरीहानी ॥ निरोपकेवीउड्डुं ॥ ४६ ॥
 ॥ माझेमनअसेनिर्मळ ॥ कायकरीलमन्मथखळ ॥ पतीचेंअसेतपफळ ॥ तारी-
 लमजमूणतसे ॥ ४७ ॥ ऐसेंविचारूनियांमानसीं ॥ तथास्तूमूणेतपांसी ॥
 भोजनकरावेंस्वस्थमानसीं ॥ नम्रवादीनमूणतसे ॥ ४८ ॥ पाकस्थानाजा-
 ळनिआपण ॥ चिंतनकरीपतिचेचरण ॥ वस्त्रफेडुनीझालीनम्र ॥ मूणेअ-
 तिथीवालमाझे ॥ ४९ ॥ नम्रहोउनीसतीदेखा ॥ घेउनियालीअन्नोदका ॥ तंब-
 तेझालेबालकां ॥ गथांपुढेंढोळती ॥ ५० ॥ बाळेंदेखूनिअनुसुया ॥ भयचकित
 होऊनियां ॥ पुनरपीवस्त्रनेसोनियां ॥ आलीतथांबालकांजवडी ॥ ५१ ॥ रु-
 द्नकरितीतीन्हीबाळ ॥ अनुसुयाराहवीवेळोवेळ ॥ क्षुधार्तझालीकेवळ ॥ मूणो-
 निकडियेघेतसे ॥ ५२ ॥ कडियेघेउनीबालकांसीं ॥ स्तनपानकरवीअतिहृषीं ॥
 एकासांडोनीएकासी ॥ क्षुधानिवारणकरीतसे ॥ ५३ ॥ पाहेंपानबलकायपड-
 लें ॥ त्रयमूर्तीचेबाळकझाले ॥ स्तनपानमात्रेंतोषले ॥ तपफळऐसेंपतिव्रतेचें ॥
 ५४ ॥ ज्याचेउदरींचवदाभुवन ॥ सप्तसमुद्रवडवाग्नीजाण ॥ त्याचीक्षुधानिवा-
 रणा ॥ पतिव्रतास्तनपानीं ॥ ५५ ॥ चतुर्मुखब्रह्मासी ॥ सृष्टीकरणेंअहर्निशीं
 ॥ त्याचीक्षुधास्तनपानेंसी ॥ केवींझालीनिवारण ॥ ५६ ॥ भाळासकपूरगौर ॥
 पंचवक्त्राकालाभिरुद्र ॥ स्तनपानकरवीअनुसुयासुंदर ॥ तपसामर्थ्येंअग्नीऐ-
 सा ॥ ५७ ॥ अनुसुयाअत्रिमणी ॥ दुजीनाहींत्रिभुवनीं ॥ त्रयमूर्तीचीझालीज-
 ननी ॥ रूपातीप्रगटलीत्रिभुवनांत ॥ ५८ ॥ कडियेघेउनीबाळकांसीं ॥ रवेळवीत-
 सेतिपांसी ॥ चालोनियांपाळण्यासीं ॥ पर्येंदेगायतेवेळीं ॥ ५९ ॥ येरीगायना-
 नापरी ॥ मबंधउपनिषदार्थअतिकुसरी ॥ अतिउल्हासेंसमस्वरीं ॥ संबोधि-
 तसेत्रिमूर्तीसीं ॥ ६० ॥ इतुकेंहोतातेवेळीं ॥ माध्यान्हीकसारोनिसकळी ॥
 अत्रिरुषीअतिनिर्मळी ॥ आळाआपुल्याआश्रमा ॥ ६१ ॥ परामाजीअवलो

दत्तजयंतीकथा.

(२३५)

कितां ॥ तंचदेखिलीअनुसुयागातां ॥ कैचींबाळेंअसेंम्हणतां ॥ पुसतसेस्त्रियेसीं
॥ ६२ ॥ तिणेंसांगीतलावृत्तांत ॥ ऋषीज्ञानीअसेपाहत ॥ त्रयमूर्तिहेचम्हणता ॥ न
मस्कारकरीतसे ॥ ६३ ॥ नमस्कारितांअत्रिदेखा ॥ संतोषतीविष्णुपिनाका ॥ आ
नंदझालानतुर्मुखा ॥ प्रसन्नझालेतपेवेळीं ॥ ६४ ॥ बाळराहिलेपाळणेसीं ॥ निज
मूर्तीठाकलेसन्मुखेसीं ॥ साधुसाधुअत्रिक्रषी ॥ अनुसुयासत्यपतिव्रता ॥ ६५ ॥
तुष्टलोंतुझेभक्तीसीं ॥ मागमनींवरजोइच्छीसी ॥ अत्रिम्हणेसतीसीं ॥ जें-
वांछिस्सीमागआतां ॥ ६६ ॥ अनुसुयाम्हणेऋषीसी ॥ प्राणेश्वरातूंनिहोसी ॥
देवपातलेतुझेभक्तीसीं ॥ पुत्रमागातुम्हीआतां ॥ ६७ ॥ निघेबाळकमाझेघरीं ॥
राहावेमाझेपुत्रापरी ॥ हेंचिमागतोंनिर्धारीं ॥ त्रयमूर्तीआपणएकरूप ॥ ६८ ॥
ऐसेंचवचनेकोनी ॥ वरदाधलात्रिमूर्तीनीं ॥ राहतीबाळकेंम्हणोनी ॥ आपणगैले
निजालयासी ॥ ६९ ॥ त्रिमूर्तीराहिलेत्याचेघरीं ॥ अनुसुयापोरीबाळकांपरी
॥ नामेंदेखिलीप्रीतिभरीं ॥ त्रिवर्गांचींपरियेसा ॥ ७० ॥ ब्रह्ममूर्तीचंद्रआला ॥
विष्णुमूर्तीदत्तकेला ॥ ईश्वरतोदुर्वासनामपावला ॥ निघेपुत्रअनुसुयेचे ॥ ७१ ॥
दुर्वासआणिचंद्रदेखा ॥ उभेराहूनसन्मुखा ॥ निरोपमागतीकौतुका ॥ जा
ऊतपानिजस्थाना ॥ ७२ ॥ दुर्वासम्हणेअहोजननी ॥ आम्हीऋषीअनुष्ठानी ॥
जाऊंतीथेंआचरोनी ॥ म्हणोनिनिरोपघेतला ॥ ७३ ॥ चंद्रम्हणेअहोमाते ॥
निरोपद्यावाआम्हात्वरितें ॥ चंद्रमंडळींवासमातें ॥ नित्यदर्शनतुमचेचरणीं
॥ ७४ ॥ तिसरादत्तविष्णुमूर्ती ॥ असेलतुमचेधरोनिचितीं ॥ त्रयमूर्तीदोचि
हेंनिश्चितीं ॥ ह्मणोनिसांगतीतिचेसीं ॥ ७५ ॥ त्रयमूर्तीजाणातोचिदत्त ॥ स
येंविष्णुमयंजगत् ॥ राहीलतुमचेंधरोनिचित ॥ विष्णुमूर्तिदत्तात्रेय ॥ ७६ ॥ त्र
यमूर्तीऐक्यहोऊन ॥ दत्तात्रेयराहिलाआपण ॥ दुर्वासचंद्रनिरोपघेऊन ॥ गेले
स्वस्थळाअनुष्ठानासीं ॥ ७७ ॥ अनुसुयेचेघरींदेखा ॥ त्रयमूर्तीराहिलेमूर्तिए-
का ॥ नामदत्तात्रेयएका ॥ मूळपीठश्रीगुरूचें ॥ ७८ ॥ ऐशापरीसिद्धदेखा ॥ कं-
थासांगेनामधारका ॥ आंवार्येंश्रवणकरितांअनेका ॥ पापांक्षयहोतसे ॥ ७९ ॥
॥ इतिश्रीदत्तजयंतीकथासमाप्ता ॥ श्रीसद्गुरुदेवदत्तात्रेयार्पणमस्तु ॥ शिरस्तु ॥

अथमकरसंक्रांतिकथाप्रारंभः

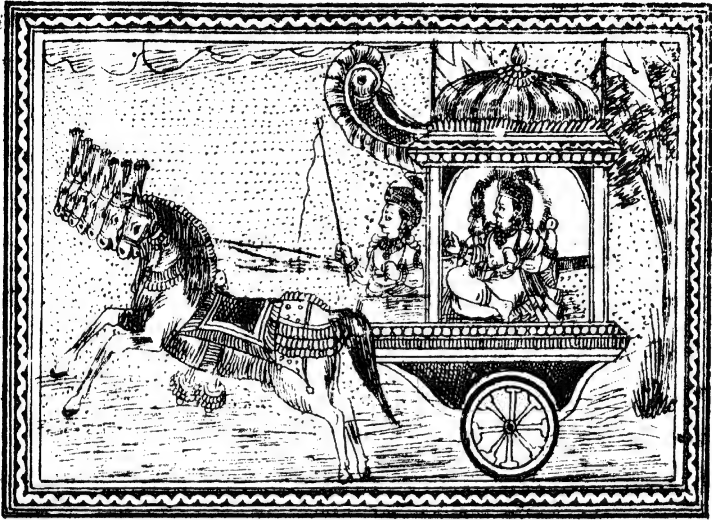
श्रीगणेशायनमः॥ ॐ नमोजीजगदाद्या ॥ पुराणपुरुषास्वसंवेद्या ॥ मायातीता
 भक्ताराध्या ॥ योगीध्येयाजगद्गुरु ॥ १ ॥ जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलय ॥ तूंचिब्रिगु
 णोसीकंताहोय ॥ तूंचिअक्षरसच्चिदव्यय ॥ अजअजेयपरब्रम्ह ॥ २ ॥ तूंसर्वो-
 चादिकर्ता ॥ तुजनाहींचिमातापिता ॥ आणिसोनियांत्रिगुणापरता ॥
 सगुणझालासीभक्तांसी ॥ ३ ॥ तूंचालतांविश्वचाले ॥ तूंचालतांविश्वबोले
 ॥ तूंचालतांविश्वडोले ॥ तूंचांव्यापितेंविश्वसर्व ॥ ४ ॥ तुवांउघडिलियानेव्रपा-
 ती ॥ विश्वपाहेविश्वप्रती ॥ तुवांऐकलियाजनऐकती ॥ अतर्क्यगतीपैतुझी
 ॥ ५ ॥ तुझियाजागरणेंविश्वजागत ॥ तूंचसुसतेव्हांजननिजत ॥ तुझियेइ-
 च्छेजनवर्तत ॥ सर्वगतसर्वसाक्षीतूंचक ॥ ६ ॥ सर्वव्यापारतूंचिकरिसी ॥
 इच्छामात्रेंसर्ववेळसी ॥ अलिसपणेंतूंचाहसी ॥ आणिरवेळूनिहोसीनिराछा
 ॥ ७ ॥ मत्स्यकूर्मादिवतार ॥ तूंचिनटसीसर्वेश्वर ॥ मायाआवरणेंजगसमग्र
 ॥ मोहमनीपावैपै ॥ ८ ॥ देववर्णितीतुझामहिमा ॥ शास्त्रेंमूणतीझालीसी
 मा ॥ पुराणेंरूपस्वरूपप्रतिमा ॥ रूपद्वयनेमाजाणती ॥ ९ ॥ रूपद्वयणतां-
 अरूपहोसी ॥ अरूपद्वयणतांप्रत्ययायेसी ॥ विश्वोत्पादकमममानसी ॥ १० ॥

तिष्ठसीजगदाख्या ॥१०॥ तूंअनंतगुणअनंतमाय ॥ अचंतअपारइतीब्रम्ह
 ॥ अनंतरूपेअनंतनेम ॥ अनंतशायनसर्वेशा ॥११॥ ऐशाअनंतासकळयेष्टा ॥
 पूर्णानंदापूर्णवरिष्ठा ॥ तुझ्याचरणींममललाटा ॥ तनमनधनेसीठेवितो ॥१२॥
 नैमिषारण्यवासिपांप्रती ॥ सूतसांगेपरमप्रीती ॥ तेचश्रवणकरावेंध्योती ॥ म-
 क्तिभावेकरूनिपां ॥१३॥ सूतसहणेशोनकांलागुनी ॥ पूर्वीद्रोणाचार्याचीकृपी
 पत्नी ॥ महापतिघताआणिसुगुणी ॥ स्वगृहामाजीवर्तत ॥१४॥ तेकरुषियेष्ट
 द्रोणाचार्य ॥ समिधाहरणार्थवनीजाय ॥ तोंदुर्वसिनामामुनिवर्य ॥ तद्गृहाते
 पातला ॥१५॥ तेव्हांकृपीनेंआसनदेऊनी ॥ अर्घ्यपाद्यादिदेउनी पूजितामुनी ॥
 आणिमस्तकठेउनीतचरणीं ॥ करजोडुनीविनवीपें ॥१६॥ ह्मणेदुर्वासाकरुषि-
 येष्टा ॥ आजिमाझाभाग्योदयमोग ॥ त्वदंघ्रिदर्शनेंसर्वसंकरां ॥ पळसुदेतत्
 काळ ॥१७॥ एवंप्रभावतवचरण ॥ तेम्यांदेखिलेआजिजाण ॥ ह्मणोनचिझा
 त्येंअतिधन्य ॥ निश्रयेसींमुनिवर्या ॥१८॥ त्वदंघ्रिकमलाजेनमिती ॥ तयंच्या
 कामनापूर्णहोती ॥ तूंहोतांप्रसन्ननिश्चितीं ॥ अप्राप्यकांहींनसेतपां ॥१९॥
 ऐसाआहेतुझामहिमा ॥ यात्तागींतवचरणपद्या ॥ शरणआलोंब्राम्हणोत्त-
 मा ॥ तरीसर्वकामांपूर्णकरीं ॥२०॥ आम्हीसदादारिश्येपीडित ॥ आणिनिपु-
 त्रिकपणेंबहुदुःखित ॥ द्रोणाचार्यतेममकांत ॥ तपस्येमाजीनिमग्न ॥२१॥ जरी
 लागावेंद्रव्यसंपादनासी ॥ तरीभंगहोतोतपस्येसी ॥ ह्मणोनितपन्यतिरिक्त
 कार्यासी ॥ सोडदीधलीतयांनीं ॥२२॥ माझेकायतेंसर्वद्रव्य ॥ स्वत्यदुग्धाए-
 कगाय ॥ तिचेंहीझालेंबहुवप ॥ अन्यकांहींनसेची ॥२३॥ मींजीवनकरित्येंत-
 क्रानें ॥ तेव्हांधर्मवार्ताकेंचीबोलणें ॥ तरीकृपाकरोनीमजसांगणें ॥ सुखकें
 संप्राप्तहोय ॥२४॥ ऐसेंऐकतांकृपीचेंवचन ॥ सद्गद्गलादुर्वसिब्राम्हण ॥
 आणिसहणेतिथेकृपीलागून ॥ चिंताकांहींकरूनको ॥२५॥ दुर्वसिसहणेगेपति
 यते ॥ द्रोणपत्नीकृपीमाते ॥ पौषमासींमकरराशीतें ॥ गमनकरीसूर्यजेव्हां ॥
 २६॥ तयेदिनींदधिमंथन ॥ दानदेतांविप्राकारण ॥ सर्वमनोरथहोतीपूर्णा ॥
 संशयकांहींनसेची ॥२७॥ पूर्वायशोदानंदपत्नीजाण ॥ तिथेनेंदेतांदधिमंथन
 दास ॥ जोचक्रपाणीथीभगवान् ॥ तोपुत्रझालातिथेचा ॥२८॥ आणिसर्वसं

प्रसीद्धान्वाप्राप्त ॥ दारिद्र्यदुःखरुझालेंसमाप्त ॥ आणिगोपाधिपत्नंदाप्रत
 ॥ आलेंसमस्तदानमात्रें ॥ ३९ ॥ द्यादधिमंथनदानासमान ॥ दारिद्र्यादिदुःख
 हरण ॥ आणिपुत्रप्राप्तीकरणारजाण ॥ दारिद्र्यासिअन्यनसेवी ॥ ३० ॥
 तरीधनराशीपासूनआदित्य ॥ आजचिमकरींझालांप्राप्त ॥ यालागींस्नानक
 रूनिविध्युक्त ॥ दधिमंथनदानदेई ॥ ३१ ॥ आणिमीक्षुधातुरतपस्वीब्राम्हण ॥
 त्वदैवयोगेंझालोंजाण ॥ तरीमजसींदेतांदधिमंथन ॥ चिरंजीवपुत्रहोयतुज
 ॥ ३२ ॥ ऐसेंऋषीचेंऐकोनिवचन ॥ कृपीहोउनीआनंदपूर्ण ॥ म्हणेऋषिवर्याम
 जकारण ॥ स्नानदानविधीसांग ॥ ३३ ॥ मगदुर्वासम्हणेकृपीसी ॥ सूर्यजा
 तामकरराशीसी ॥ तिळलावूनियांआंगासी ॥ स्नानकरावेंगंगेचें ॥ ३४ ॥ मग
 स्वर्गहासींचेऊन ॥ गोमयेंकीजेभूमिलेपन ॥ आणितदुपरीस्वस्तिकठेरवन ॥
 नानावर्णींकीजिये ॥ ३५ ॥ त्यास्यस्तिकाउपरीजाण ॥ गोधूमठेवायेअर्धमण
 ॥ आणिकृष्णालीलाआठवून ॥ तदुपरिस्थापायेंदधिपात्र ॥ ३६ ॥ त्यादधि
 पात्राभीतरं ॥ मंथनदंडघातानिसुंदर ॥ सिद्धहोतांमंथनसमग्र ॥ दंडतैसा
 चीठेयाया ॥ ३७ ॥ मगत्यादधिभाजनासी ॥ हरिद्रायुक्तकुंकुमेंसीं ॥ लेपन
 करोनीरक्तवस्त्रेंसीं ॥ आणिरक्तसूत्रेंवेंचवें ॥ ३८ ॥ अष्टदिशांसींअष्टदीपक
 लढुइक्षुदंडलाजापृथुक ॥ आणिनानाविधखाद्येंअनेक ॥ आसमंताद्वागीं
 स्थोपिजे ॥ ३९ ॥ मगसोमवस्त्रपरिधान ॥ पृथुकरितटींशोभापमान ॥ वरी
 हेमदांबवस्त्रपूर्ण ॥ झळकतसेतेजस्वी ॥ ४० ॥ आणितनपाच्यास्त्रेहेंकरूनी
 दुग्धस्त्रवेउभयस्तनीं ॥ मंथनरज्जूओढितांपाणी ॥ बिकळझालेअतिशयि
 त ॥ ४१ ॥ हस्तीकंकणेशब्दकरिती ॥ कर्णीकुंडलेंडोलदेती ॥ सूक्ष्ममुक्तांप
 रीशोभती ॥ यन्त्रावरीधर्मकण ॥ ४२ ॥ आणिजियेन्याकवरींतून ॥ माळ
 तीपुष्पेंपावतीपतन ॥ एवंप्रकारेंदधिमंथन ॥ करितआहेयशोदा ॥ ४३ ॥
 तोनयेयेऊनश्रीकृष्ण ॥ हस्तेंधरूनिनिषेचेंबसन ॥ ह्मणोआईमजकारण ॥
 भूकलागलीअतिशयित ॥ ४४ ॥ तरीतूंआदींस्तन्यमजसीं ॥ देऊनिमगसा
 वकाशीं ॥ मंथनकरींस्वस्थमानसीं ॥ आणिमीहीस्वस्थरवेलेन ॥ ४५ ॥ म
 गयशोदाम्हणेरबाळाकृष्ण ॥ सोडीवसनमनमोहना ॥ आधींकरित्येंदधि

मंथना ॥ मंगस्तनपाजीनतुज ॥ ४६ ॥ तरीतोपपंतहेदेख ॥ लहुइक्षदंडल-
जापृथुक ॥ आणिनानाविधत्वाद्येअनेक ॥ मक्षणकरींस्वस्थमने ॥ ४७ ॥ ऐ
सेंबहुतप्रकारेसीं ॥ यशोदासमजावीकृष्णासीं ॥ परीतोचआणीमना
सीं ॥ अतिआळघेतसे ॥ ४८ ॥ झणेघेमजसींआदीआई ॥ फारभूकलाग-
लीपाही ॥ ऐसेंबोलोनीलवलाही ॥ मातेसीरवालींबसवीतसे ॥ ४९ ॥ मग
तियेच्याअंकींबसून ॥ आनंदेंकरीतसेस्तनपान ॥ बारंबारमातेचेंवदन ॥ बि-
लोकनकरीप्रीतीने ॥ ५० ॥ एवंप्रकारेंयशोदेची ॥ कृष्णासहितसुवर्णाची
॥ प्रतिमाकरूनीतेथेची ॥ ठेवावीजाणनिर्धारें ॥ ५१ ॥ मगयथाशास्त्रसंक-
त्यकरून ॥ प्रतिमासहितदधिभाजन ॥ बस्त्रभूषादिकरूनिअर्पण ॥ षोड-
शोपचारीपूजावें ॥ ५२ ॥ सर्वपूजाझालियावर ॥ जोडूनियांउभयकर ॥ प्रा-
र्थनाकीजेकींसुंदर ॥ भक्तिभावेंकरूनिपै ॥ ५३ ॥ हेमहाभागपतिव्रते ॥ नं-
दपत्नीयशोदेमाते ॥ दधिमंथनपात्रीतूतें ॥ शाक्यवर्जितअर्पितेंसे ॥ ५४ ॥
तरीआतांप्रसन्नहोउनी ॥ माझ्यामनावीपुरवीधणी ॥ मनोहरपुत्रमजलागु-
नी ॥ अतिसत्वरिंदेईपा ॥ ५५ ॥ ऐसीयशोदेचीकरूनिप्रार्थना ॥ मगविनचावें
नंदनंदना ॥ कींभवावर्णवतारकाश्रीकृष्णा ॥ परमानंदापरमेश्वरा ॥ ५६ ॥
चिरंजीवीअतिसुंदर ॥ आणिक्रणत्रयापासूनिशीघ्र ॥ मुक्तकरीलऐसापुत्र
॥ मजलादेईदयाळा ॥ ५७ ॥ प्रार्थनाकरूनीएवरीती ॥ मगवेदेवेत्याब्राम्हणा
प्रती ॥ आसनदेउनीपूजानिश्चिती ॥ गंधमाल्येंसींकीजिये ॥ ५८ ॥ आणित-
याब्राम्हणाकारण ॥ दानदेउनीदधिभाजन ॥ मगउभयहस्तजोडून ॥ प्रार्थ-
नीकीजेतयाची ॥ ५९ ॥ दुर्वासभूणेगेद्वोणपत्नी ॥ ऐशियाप्रकारेंकरितांजा-
णीं ॥ सर्वमनोरथपूर्णहोउनी ॥ अंतीमोक्षप्राप्तहोय ॥ ६० ॥ ऐसेंदुर्वासाचेंव-
चन ॥ ऐकूनीकृपीसतीरत्न ॥ तत्काळहोउनीआनंदपूर्ण ॥ व्रताचरणकरीत
से ॥ ६१ ॥ तयेदिनींश्रीआदित्य ॥ मकरराशीसींहोतांप्राप्त ॥ निलोदार्द्रपूर्व
कथथार्थ ॥ स्नानकरींगुंगेचें ॥ ६२ ॥ मगदुर्वासाचीपूजाकरून ॥ पूर्वोक्त-
रीत्यातयालागुन ॥ प्रतिमासहितदधिमंथन ॥ दीधलदानभक्तीनें ॥ ६३ ॥
त्यादानप्रभावेंकरून ॥ कृपीसींझालासुंदरनंदन ॥ ऋणचयमोचकथशास्त्री

पूर्ण ॥ अश्वत्थामाचिरं जीवजो ॥ ६४ ॥ आण्डालीदारियमुक्त ॥ उत्तमभो
 गभोगीपथार्थ ॥ ऐसेंअसेपैसामर्थ्य ॥ दधिमंथनदानार्थ ॥ ६५ ॥ सूतम्हणे
 शौनकांलागुनी ॥ एवरीत्याज्याकामिनी ॥ यथाशक्तीआचरतीजाणीं ॥
 तयान्चीदुःखेंदुधहोती ॥ ६६ ॥ आण्डालेबहुसंतती ॥ सर्वमनोरथपूर्णहो
 ती ॥ इहपरत्रीभुक्तिमुक्ती ॥ प्राप्तहोतीनिश्चयें ॥ ६७ ॥ सूर्यजातांमकररा-
 शीं ॥ तिलोद्धर्तनपूर्वकेंसीं ॥ स्नानकरोनीयथाविधीसी ॥ श्राद्धकीजेअपि
 डक ॥ ६८ ॥ वेदवेत्याविप्रांकारणें ॥ तिलमयधेनूदानदेणें ॥ तिलतैलाचेदी
 पलावणें ॥ शिवगृहामाझारी ॥ ६९ ॥ तिलआणिस्वच्छतंदुल ॥ याहींपूजा
 चारुषपात ॥ आणिवारावेसगुडतिल ॥ स्नेहरुद्धीकारणें ॥ ७० ॥ तिलांचेंक
 राबेंदवन ॥ तिलकरावेसगुडभक्षण ॥ तिलताम्रपात्रससुवर्ण ॥ दानदीजे
 विप्रासीं ॥ ७१ ॥ शंभूवरीघृताभिषेककरितां ॥ तमांतकासींघृतेस्त्रापितां ॥
 मन्नेरथासींहोयपूर्णता ॥ सत्यसत्यजाणापें ॥ ७२ ॥ वस्त्रतांबूलआणिरत्न
 ॥ विप्रांसींदीजियेसंपूर्ण ॥ आणियथाशक्तीब्राम्हणभोजन ॥ भक्तिभावे-
 णादिजे ॥ ७३ ॥ सौभाग्यरुद्धयर्थसुघटदान ॥ सुवासिनीसौभाग्यवाच
 न ॥ दानदेतांसौभाग्यपूर्ण ॥ प्राप्तहोयस्त्रियांसीं ॥ ७४ ॥ आणिमकरसं-
 क्रांतिदिनीं ॥ एवंप्रकारेंद्विजांलागुनी ॥ दानेंदेतांवासरमणी ॥ प्रसन्नहोय
 निर्धारें ॥ ७५ ॥ आणिजन्मोजन्मामाझारी ॥ सर्वमनोरथपूर्णकरी ॥ आणि
 तद्दिनींस्नानजोनकरी ॥ तोरोगीहोयससजन्म ॥ ७६ ॥ ऐसीहीमकरसं-
 क्रांतीकथा ॥ भक्तिभावेअवणकरितां ॥ नाशहोयसर्वदुरितां ॥ हीसत्यता
 जाणिजे ॥ ७७ ॥ इतिश्रीमकरसंक्रांतीकथा ॥ ब्रम्हांडोक्तझालीसमाप्ता ॥
 यांतअसेलन्यूनाधिकता ॥ तरीक्षमाकीजेसज्जनीं ॥ ७८ ॥ इतिश्रीब्रम्हां
 डपुराणमकरसंक्रांतीपूजाकथासमाप्ता ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु
 श्रीगोपीजनवत्सुभार्पणमस्तु ॥ श्रीजानकीजीवभार्पणमस्तु ॥ श्रीपांडु
 रंगार्पणमस्तु ॥ ॥ शतभंभवतु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ६९ ॥

अथरथसप्तमीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ नमोजीसूर्यनारायण ॥ जोसकलजगताचा प्राण ॥ करी
भक्तजनांचें नाण ॥ अदभ्रकरुणास्मृणोमी ॥ १ ॥ कीचकेंद्रौपदीछळितां ॥ स्तव
मात्रें सोडूं बीसविता ॥ त्या नारायणासनमितां ॥ अनंतपापें भस्म होती ॥ २ ॥ जो
अंतरिक्षींगतागते ॥ जागवी स्वस्वकार्यीं जिगाते ॥ सुमुक्षुजन होस्तवा त्यातें
॥ भवचक्रातें चुकवाया ॥ ४ ॥ सर्वदेव आहेत अगोचर ॥ ह्यणोनि हा द्वातागोच
र ॥ हें न जाणती ते गोचर ॥ वनचरतुल्य गणावे ॥ ४ ॥ जो उदयास्तें करून ॥ आ
युष्यनेत हारून ॥ नारायण भजनावां नून ॥ नेला जो क्षणत्यासची ॥ ५ ॥ ऐसा उद
यास्तें परोपकार ॥ करी जो तपास भजेवर ॥ तो मनुजांत साचार ॥ ह्यणावा स्वर
निश्वये ॥ ६ ॥ ज्याच्या अर्घ्यदानें करून ॥ रोगजाती सर्व जून ॥ हें लोकांस क
ळून ॥ भुलूनि जगते पहा ॥ ७ ॥ असो ज्याचा गुणसागर ॥ धुंडाळितां न क
ळे पार ॥ चतुर्मुखादि सर्व सुर ॥ ज्यांत अपार सत्य होती ॥ ८ ॥ जेथें मंदरादीची
गडबड ॥ तेथें परमाणूचा काय पाड ॥ ज्ञानृत्वाची देता बाड ॥ होय बडबड स
र्वती ॥ ९ ॥ मीतों पामर मंदमती ॥ ज्याचे स्तवीं बुधदमती ॥ परी वणिं तो स्वकी

चमती ॥ शठद्विनिश्चितकरावधा ॥ १० ॥ आतांसांगतो रथससमीकथा ॥ जी
 श्रवणेंचुकवीरोगव्यथा ॥ तीतेंसोडोनियां दृष्टा ॥ व्यर्थकथाकांगातां ॥ ११ ॥
 ऐकाग्र्योतेहोसावधान ॥ सांगतो आतांस्नानविधान ॥ अरुणोदयीजेंकरून ॥
 देहपावननिश्चये ॥ १२ ॥ माघशुक्लरथससमी ॥ जीतिळमान्नरसेकमी ॥ सूर्य
 ग्रहणाहूनिस्वामी ॥ जीचेनामीं सवितृदेव ॥ १३ ॥ स्नान आणि अर्घ्यदान ॥ जी
 तेकरितां कोरिगुण ॥ आयुरारोग्यादिसर्वगुण ॥ कांहीं अननसेची ॥ १४ ॥ स्नाना
 सआदिनद्या उत्तम ॥ त्यांत असेल जरी संगम ॥ त्याचें पुण्य होय अगम ॥ सफ
 लजन्म होतसे ॥ १५ ॥ करावारी प्यसुवर्णजात ॥ दीपतुं बीफलनिर्मित ॥ करो
 नियां तें लपूरित ॥ यतीं आंत लावारी ॥ १६ ॥ स्नान कालीं सुरंजित ॥ धरावाम-
 स्तकीं सुशोभित ॥ मनीं असावे समाहित ॥ आदित्यातें ध्यात जी ॥ १७ ॥ मग-
 मंत्रपूर्वक ते दीप ॥ तारितां उदकीं जाय पाप ॥ सूर्यप्रसादे स मंत्रताप ॥ आपें
 आपजातसे ॥ १८ ॥ रुईचीं ससमगदळे ॥ तैशीं चबोरीचीं सात विमळे ॥ शि
 रीं धरावीं मनें निर्मळे ॥ भावबळे करूनी ॥ १९ ॥ याचा म्हणो नियां मंत्रा ॥ मग अर्घ्य
 द्यावें पवित्र ॥ त्यास प्रसन्न होय मित्र ॥ यांत चित्रकायसें ॥ २० ॥ केल्यावरी अ-
 र्घ्यप्रदाना ॥ करावी ससमीची प्रार्थना ॥ जीच्यास्तवें यमघातना ॥ चुकती
 नानासत्यची ॥ २१ ॥ ऐसें स्नान झाल्यावर ॥ पूजावामगदिवाकर ॥ त्याचा
 सांगतो प्रकार ॥ अत्यविस्तरबह्वर्थ ॥ २२ ॥ रंगें लिहावा स्पंदन ॥ त्यांत लिहा
 याविकर्तन ॥ षोडशरूपें करून ॥ बिंबरूपीं पूजावा ॥ २३ ॥ आतां याव्रतानें फ
 ल ॥ सांगतो कोणा आलें अचळ ॥ तें सावधान सकळ ॥ थोतेर साळपरिसो
 त ॥ २४ ॥ श्रीकृष्णापुसे युधिष्ठिर ॥ रथससमीचा प्रचार ॥ कैसावर्तला प्रका
 र ॥ सांगासाचार मजलातो ॥ २५ ॥ जें आचरता व्रत ॥ चक्रवर्तिवप्राप्त होत
 ॥ पुण्यहोय अगणित ॥ ऐसें निश्चित सांगीतले ॥ २६ ॥ प्रश्न ऐकोनी कस्मि-
 णीपती ॥ कथासांगे धर्माप्रती ॥ ज्याची कीर्ती देवगती ॥ दावी लोकीती
 तो ॥ २७ ॥ होता कां बोजनाम देशीं ॥ भूपाल विख्यात सन्नियवंशी ॥ यशो-
 वर्त्सा स्वप्रजेशीं ॥ धर्मोपदेशीं वागवी ॥ २८ ॥ तया सदृख वयांत ॥ पुत्रजन्म
 लाज्याधियुक्त ॥ तो देखो नियां सुत ॥ नृपत्रिंतायस्तकीं ॥ २९ ॥ एके दिवसीं

रथसप्तमीकथा.

(२४३)

राजसदनीं ॥ आलाविनीतनामकुनी ॥ त्यासरायेंपूजोनी ॥ नमूनिवृत्त-
 पूशिलें ॥ ३० ॥ मजझालावृद्धवयांत ॥ अनेकरोगयुक्तसुत ॥ याचेंपापसांगा
 निश्चित ॥ तुम्हांविदितसर्वअसे ॥ ३१ ॥ ध्यानींआणुनीवृत्तांत ॥ राजाप्रतीमु-
 नीवदत ॥ पूर्वजन्मींहातुझासुत ॥ धनवंतवैश्यहोता ॥ ३२ ॥ धनवंतअसो-
 नीकृपण ॥ देईनाचीकोणासिधन ॥ पूर्वपुण्येंझालेंदर्शन ॥ रथसप्तमीव्रता-
 चें ॥ ३३ ॥ नकळोनिदेखिलेंव्रतास ॥ त्यापुण्येंआलातुझ्यापोटास ॥ आतां-
 झालेरोगयास ॥ त्यापापासमोगितो ॥ ३४ ॥ वैभवअसोनीदामनकरी ॥ त्या
 सिव्याधीहोतीनानापरी ॥ भिक्षामागेतोघरोपरी ॥ सत्यनिर्धारिराजाहो ॥
 ३५ ॥ मगराजापुसेब्राम्हणास ॥ कैसाहोईलपापनाश ॥ कायकरावेंनेमास ॥
 जेणेंत्रासजाईलहा ॥ ३६ ॥ ब्राम्हणवदेराजाप्रत ॥ करारथसप्तमीचेंयत ॥ भक्तिभा-
 रेंतुझासुत ॥ होईलदुरितमुक्ती ॥ ३७ ॥ याव्रताचाकरीलनेम ॥ तरीहोईलसा-
 र्वभोम ॥ होतीलसर्वपूर्णकाम ॥ आचरतांसप्रेमसावानें ॥ ३८ ॥ मगरावपुसेव्र-
 तविधी ॥ सांगाआचरावेंकधी ॥ रोगदारिद्र्यादिव्याधी ॥ शत्रुतीखांधीयदम्ब-
 रणें ॥ ३९ ॥ मगविप्रवदेरायास ॥ शत्रुकुपक्षमाघमास ॥ षष्ठीचार्येतांदिवस ॥
 स्नानासनदीतीरींजावें ॥ ४० ॥ घेऊनियांशक्रुतिल ॥ नदीवाण्यादिभावसलील
 ॥ तारतम्यपाहूनिविमल ॥ स्नानशीतलकरावें ॥ ४१ ॥ स्वस्ववर्णप्रयुक्त ॥ मं-
 त्रपूर्वकव्हावेंस्नात ॥ मगयेउनीगृहांत ॥ इष्टदेवतपूजावें ॥ ४२ ॥ देवपूजनानंत
 र ॥ सूर्यपूजनाजावेंसत्वर ॥ समर्पावेंपूजोपचार ॥ नमस्कारकरावे ॥ ४३ ॥
 मगस्वमंदिरींयेउन ॥ पंचयज्ञसमपूर्ण ॥ बालभृत्यातितांससमपूर्ण ॥ मगअश-
 नकरावें ॥ ४४ ॥ रात्रीसबोळावूनिब्राम्हण ॥ जेवेदशास्त्रपरायण ॥ तयांपूजो-
 नीनारायण ॥ ध्यावाजगत्प्राणमनीं ॥ ४५ ॥ संकल्पकरावारात्रीत ॥ निराहा-
 रराहोनीसप्तमीत ॥ सर्वभोगविवर्जित ॥ अष्टमींतजेवीन ॥ ४६ ॥ संकल्पयेसा-
 करून ॥ उदकउदकींसोडून ॥ मगभूमीवरीकरावेंशयन ॥ शुद्धमनठेवावें ॥ ४७ ॥
 मगप्रातःकार्त्तींउठन ॥ स्नानादिकर्मेंसारून ॥ रथकरावाकांचन ॥ अथवारोप्यनि-
 र्मित ॥ ४८ ॥ शुद्धयंत्रासमायुक्त ॥ सर्वोपस्करसहित ॥ सर्वांगरत्नेंचित्रित ॥ अथव-
 स्तारथीयुक्तची ॥ ४९ ॥ तरनंतरमध्यान्हसमयीं ॥ स्नानादिकशुद्धतोषीं ॥ वक्रदृष्टीं

कोणेठायीं ॥ नदेतांपायीं गृहांपायें ॥ ५० ॥ सूर्यस्तुतीकरून ॥ निःपकर्मसंपा-
 दून ॥ यगकरोनी स्वस्तिवाचन ॥ रथस्थापनकरावा ॥ ५१ ॥ पाचेंसांगतो आतांस्था-
 न ॥ मंडपकरावा विस्तीर्ण ॥ सुगंधकुंकुमेंचूर्चन ॥ पुष्पमालाबांधाव्या ॥ ५२ ॥ धू-
 पेंकरावासुधूपित ॥ मध्यंरथसुस्थापित ॥ पूजावासूर्यनारायणत्यांत ॥ यथावि-
 त्तवैभवं ॥ ५३ ॥ जोवित्तशाह्यकरील ॥ सूर्यप्रतिमात्याची विकळ ॥ पूजनहोईल
 निष्कळ ॥ भावबलपाहिजे ॥ ५४ ॥ रथसारध्यासहित ॥ रथपूजावारधांत ॥ त्याच्या
 समस्तपापांचाधात ॥ होईलनिश्चितजाणायें ॥ ५५ ॥ पुष्पधूपाद्यत्तंकार ॥ सम-
 पविसर्वोपचार ॥ यथाविभवविस्तर ॥ सहस्र करपूजावा ॥ ५६ ॥ नानाविधप-
 क्कानें ॥ नैवेद्यअर्पावाप्रेमानें ॥ सुखवासतांबूलभावानें ॥ श्रद्धमनेंअर्पवे ॥ ५७
 ॥ अधिकारपरत्वेमंत्रांनीं ॥ वेदपुराणोक्तस्तोत्रांनीं ॥ स्तवूनिसूर्यआणावाध्या-
 नीं ॥ सवितृमंडलमध्यवर्ती ॥ ५८ ॥ भगकरावेंप्रार्थन ॥ भक्तिहीनक्रीयाहीन ॥
 मंत्रहीनहेंविधान ॥ मज्ज्ञाननसेदेवा ॥ ५९ ॥ जरीतुझाहोईलप्रसाद ॥ ऐसेंभा-
 वेंसद्गद ॥ तरीचमाझाजाईलप्रमाद ॥ प्रजितांवरदप्रसन्न ॥ ६० ॥ जरीअसेलवि-
 त्तहीन ॥ तरीरंगेंकाढावास्यंदन ॥ त्यांतरयिबिंबकांचनें ॥ यथाशक्त्यापूजावा-
 ॥ ६१ ॥ रात्रोकरावेंजागरण ॥ गावेंमंगलसुंदरगायन ॥ वाचावेंपवित्रसूर्याख्या-
 न ॥ ध्यानधरावेंसूर्याचें ॥ ६२ ॥ मगरथचर्यापाहावी ॥ अलोकनरात्रीदबडावी ॥
 भानःस्थानसंध्याकरावी ॥ भक्तिवरावीनारायणीं ॥ ६३ ॥ भगकरावेंब्राह्मण
 भोजन ॥ यथाशक्तीकरावेंपक्कान्न ॥ देऊनियाचकांसींदान ॥ सर्वांसअन्नद्या-
 वेंकीं ॥ ६४ ॥ रथद्यावाआचार्यास ॥ रक्तधेनूदक्षिणावास ॥ आरक्तवरीघालावें
 शोभेस ॥ सोपस्कारअर्पावा ॥ ६५ ॥ ऐसेंकरीलजोव्रत ॥ त्यासअलभ्यनसेज-
 गतांत ॥ प्राप्तहोईलत्यासइच्छित ॥ नारायणप्रसादें ॥ ६६ ॥ यास्तवरथसप्तमी
 व्रत ॥ करोशीघ्रतुझासुत ॥ होईलजगींविख्यात ॥ रोगमुक्तनिश्चये ॥ ६७ ॥ ज-
 रीहोईलसूर्यप्रसाद ॥ मगतेथेंकेवीराहीलगद ॥ सूर्यभक्तीचेंअगद ॥ संसारमद्-
 घालवी ॥ ६८ ॥ भोगीलराज्यनिष्कंदक ॥ होईलत्रैलोक्यभाचानायक ॥ वषाअसती-
 लप्रधानादिक ॥ जरीअर्कप्रसन्ना ॥ ६९ ॥ पुत्रपौत्रादीसंतती ॥ प्राप्तहोईलअभि-
 नसंपत्ती ॥ होइनिघांचक्रवर्ती ॥ सूर्यलोकस्थितिअंती ॥ ७० ॥ धर्माव्रतीवदेवि

रथसप्तमीकथा.

(२४५).

ष्वयसेन ॥ ऐसेंसविस्तरकथून ॥ तपोयुक्ततोब्राह्मण ॥ स्वच्छंदंगमनकरीमग
॥ ७१ ॥ नृपाब्राह्मणेउपदेशिलें ॥ त्याचमार्गेव्रतकेलें ॥ पापसर्वजन्मनिगेले ॥
दिव्यझालेंपुत्रगात्र ॥ ७२ ॥ ऐसेंव्रतकरून ॥ जन्मांतरीनृपनंदन ॥ चक्रवर्तित
पावून ॥ मोक्षस्थानअंतीपावे ॥ ७३ ॥ जोप्रसिद्धमांधाता ॥ पित्याचेउदरीज-
न्मलातत्वतां ॥ इंद्रमुखींतर्जनीदेतां ॥ जोवाहलातत्क्षणीं ॥ ७४ ॥ ज्याचीक
थापुराणांत ॥ आहंबद्धर्षिवर्णित ॥ तोचिझालाहानृपसुत ॥ सप्तमीव्रतक
रितांची ॥ ७५ ॥ जोकरीलकथाश्रवण ॥ त्यासहीहोईव्रतपुण्य ॥ करितां
कथेचेंपठण ॥ उत्थापनपापाचें ॥ ७६ ॥ ज्याचीभक्तीसूर्यनारायणीं ॥ त्या
चीचुकेयमजाचणीं ॥ कृष्णस्वमुखेंवाखाणीं ॥ ज्याचीवदेवाणीकीं ॥ ७७ ॥
ऐसाकरोनीरथवर ॥ सुवर्णनिर्मितपरिकर ॥ आंतसौधर्णसहस्रकर ॥ प-
रिवारजैणेंदीधला ॥ ७८ ॥ माघशुक्लसप्तमीस ॥ जैणेंदीधलाआचार्यास
॥ तोसार्वभौमपदास ॥ सत्पत्त्यपावेलकीं ॥ ७९ ॥ ऐसीकथासविस्तर ॥
श्रवणकरोनीयुधिष्ठिर ॥ सूर्यासकरीनमस्कार ॥ सपरिवारसप्रेमें ॥ ८० ॥
हीरथसप्तमीकथासुंदर ॥ संमतव्रतराजग्रंथाधार ॥ सदापरिसोतश्रीने
चतुर ॥ नमस्कारसूर्याकरोनी ॥ ८१ ॥ इतिश्रीरथसप्तमीकथासमाप्ता ॥

अथशिवरात्रिकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ जेथें सर्वदा शिवस्मरण॥ तेथें मुक्तिमुक्ति सर्वकल्याण
 ॥ नानासंकटविघ्नेदारुण॥ नबाधतीकालत्रयी॥ १॥ संकेतें अथवा हास्पें करु
 न॥ भलत्यामिर्वेधो शिवस्मरण॥ नकळतां परिसासीलो हजाण॥ संघटनां सुव
 र्णकरी॥ २॥ नकळतां प्राशिलें अमृत॥ परी अमरकरीयथार्थ॥ औषधीनेणतां भ-
 क्षित॥ परीरोगसर्वथाहरीकीं॥ ३॥ शक्कतृणपर्वत अद्भुत॥ नेणतां बाळक अक-
 स्मात॥ अभिस्फुल्लिङ्गटाकित॥ परी भस्मयथार्थकरीकीं॥ ४॥ तैसें नकळतां घ-
 डेशिवस्मरण॥ परी सकळदोषां होयदहन॥ अथवा विनोदें करून॥ शिवस्मर-
 णघडोकां॥ ५॥ हेकां व्यर्थ हाका फोडिती॥ शिवशिवनामें ओरडती॥ अरेकां
 हे उगेनराहती॥ हरहरगर्जनीवेळोवेळां॥ ६॥ शिवनामाचा करिती कल्होळ॥
 माझे उरविलें कपाळ॥ शिवशिवम्हणती वेळोवेळ॥ काययेनें यांच्या हाता॥
 ७॥ ऐसी हेळणाकरी क्षणक्षणीं॥ परी उमावस्तु भनामये वदनीं॥ पुत्रकन्याना-
 मेकं करी॥ शिवस्मरणघडोकां॥ ८॥ महाप्रीतीनें करितां शिवस्मरण॥ आद-
 रें करितां शिवध्यान॥ शिवरूपमानूनि ब्राम्हण॥ संतर्पणकरी सदा॥ ९॥ ऐ-
 शी शिवी आवडी धरी॥ त्याही माजी आली शिवरात्री॥ उपवासजाग्रणकरी
 ॥ होयवाहेरी महत्याप॥ १०॥ त्या दिवशीं बिल्वदळे घेऊन॥ यथासांग घडलें शि-
 वार्चन॥ तरी सहरजन्मींचें पापसंपूर्ण॥ भस्म होऊन जाईल॥ ११॥ नित्य बिल्व-
 दळें शिवासींचाहत॥ त्या एवढानाहीं पुण्यवंत॥ तो तरेल हें नवल नव्हे सत्य॥ त्या-
 च्या दर्शनें बहुतरती॥ १२॥ प्रातःकाळीं घेतां शिवदर्शन॥ यामिनींतलें पायजा-
 यजळोन॥ पूर्वजन्मींचे दोषगहन॥ मध्यान्हीं दर्शन घेतां नुरती॥ १३॥ सायका-
 लीं शिवपाहतां सप्रेम॥ ससजन्मींचें पाप होय भस्म॥ शिवरात्रीचा महिमा प-
 रम॥ शेषही वर्षे शाकेना॥ १४॥ कपिलाषष्ठी अर्द्धोदयसंक्रमण॥ महोदयग-
 जच्छायाग्रहण॥ इतुके ही पर्यंकाळ ओवाळून॥ शिवरात्री वस्त्रनटाकावे॥ १५॥
 शिवरात्री आधींच पुण्यदिवस॥ त्याहीवरी पूजन जागरण विशेष॥ त्रिकाळ-
 पूजा आणि रुद्रघोष॥ त्याच्या पुण्यासीं पारनाहीं॥ १६॥ वसिष्ठ विश्वामित्रादि
 मुनीश्वर॥ सुरगण गंधर्व किन्नर॥ सिद्धचारण विद्याधर॥ शिवरात्री घेतक-
 रिताती॥ १७॥ यदर्थी सुरसकथा बहुत॥ शौनकादिकां सांगे सूत॥ तीर्थोनीं

शिवरात्रिकथा.

(२४७)

ऐकावीसावधानचित्त॥ अत्यादरेकरूनियां॥ १८॥ तरीमासांमाजीमाघमास
 ॥ ज्याचाव्यासमहिमावर्णीविशेष॥ त्याहीमाजीरुण्याचतुर्दशीस॥ मुख्यशि
 वरात्रजाणिजे॥ १९॥ बिंध्यादिवरीएकव्याध॥ मृगपक्षीघातकपरमनिषिद्ध
 ॥ महानिर्दयहिसकनिषाद॥ केलेअपराधबहुततेणें॥ २०॥ धनुष्यबाणघेऊनि
 करीं॥ पारधीसचाललादुराचारी॥ पाशबागुराकक्षेसिधरी॥ कवचलेतह
 स्तिवर्ण॥ २१॥ करींगोधांगुलित्राण॥ आणिकहातींशस्त्रसामग्रीघेऊन॥ का
 नर्गीजातांशिवस्थान॥ शोषायमानदेखिलें॥ २२॥ तंवतोशिवरात्रीचादि
 न॥ यात्राआलीचहूंकडून॥ शिवमंदिरशृंगारून॥ शोभाआणिलीकैला
 सींची॥ २३॥ शरद्वरजततगरवर्ण॥ देवालयझळकेशोषायमान॥ गगनचुं
 बितध्वजपूर्ण॥ रत्नजडितकलशतळपती॥ २४॥ मध्येंमणिमयशिवलिंग
 ॥ भक्तपूजाकरितीसांग॥ अभिषेकधाराअभंग॥ विप्रधरितिरुद्रघोषें॥
 २५॥ एकटाळमृदंगघेऊन॥ सप्रेमेंकरितीशिवपूजन॥ श्रोतेकरटाळीवज
 वून॥ हरहरशब्देघोषकरिती॥ २६॥ नानापरिमळद्रव्यसुचास॥ तेणेंद-
 शादिशादुमदुमित्याविशेष॥ लक्षदीपांचेप्रकाश॥ जलजघोषघंटारवा॥
 २७॥ शशिमुखगर्जतीभेरी॥ त्यांचानादनमायेअंबरीं॥ एवंचतुर्विधबाघें
 नानापरी॥ भक्तवाजवितीआनंदें॥ २८॥ तोतेथेंव्याधपातला॥ समोरवि
 लोकीसर्वसोहळा॥ एकसुहूर्तउभाठाकला॥ हांसतबोलिताविनोदें॥ २९
 हेमूर्खअवघेजना॥ येथेंद्रव्यकायनासोन॥ आंतदगडबाहेरपाषाण॥ देवप-
 णयेथेंकेंचें॥ ३०॥ उत्तमअन्नसांडोन॥ व्यर्थकांकरितीउषोषण॥ ऐशियाचे-
 णाकरीततेथून॥ काननाप्रतीजातसे॥ ३१॥ लोकनामेगर्जतीवारंभार॥ आ
 पणहीविनोदेंमूणेशिवहर॥ सहजसव्यापालोनिशिवमंदिर॥ घोरकांतर
 प्रवेशाला॥ ३२॥ वाचेसिंगागलातोचिवेध॥ विनोदेंबोलेशिवशब्द॥ नाम
 मतापेदोषअगाध॥ जळतसर्वचाळिले॥ ३३॥ पोरंदरसेवितांबन॥ नादळ
 तीचजीवलयघुदारुण॥ तोवरुणदिग्बधूचेंसदन॥ वासरमणीप्रवेशाला॥ ३४
 दिशामबर्तलीसबळ॥ कींत्रिंम्हांडडवीभरलेंकाजळ॥ कींविशाळरुण्याकं
 षळ॥ मंडपकापउभारिला॥ ३५॥ विगतधवाजेवीकामिनी॥ तेपीनशोभे

कदायामिनी ॥ जरीमंडितदिसे उडुगणी ॥ परीपतीहीनरजनीते ॥ ३६ ॥
 जैसापंडितगैलासभेतून ॥ मूर्खजल्यतीपारवंडज्ञान ॥ तेवींअस्ताजातांकि
 रणा ॥ उडुगणमागेझळकती ॥ ३७ ॥ असोऐशीनिशादाटलीसुबुद्ध ॥ अ
 वधावेळउपवासनिषाद ॥ तोएकसरोवरअगाध ॥ दृष्टीदेखिलेशोभितां ॥
 ३८ ॥ अनेकसंपत्तीसभाग्यसदनीं ॥ तेवींसरोवरींशोभतीकुमुदिनी ॥ त
 टींबिल्वरक्षगगनीं ॥ शोभायमानपसरला ॥ ३९ ॥ योगभ्रष्टकर्मभूमीस
 पावतीजनन ॥ तेवींबिल्वदाळियागगनींहून ॥ भूमीसलागल्यायेउन ॥ पा
 जीरविशशिकिरणनदिसे ॥ ४० ॥ त्यांततमदाटलेदारुण ॥ माजीबैसलाव्या
 धयेउन ॥ शरासनींशरलाचून ॥ कानाडीओढूनसावजलक्षी ॥ ४१ ॥ दृष्टीबि
 ल्वदळेदारलींचहूत ॥ तींदक्षिणहस्तेखुंटेनिटाकित ॥ तोतेथेपंअजहस्तेस्या
 पित ॥ शिबलिंगदिव्यहोते ॥ ४२ ॥ त्यावरीबिल्वदळेपडत ॥ तेणेंसंतोषलाअ
 पर्णानाथ ॥ व्याधासउपवासजाग्रणघडत ॥ सायासनकरितांसहजची ॥
 ४३ ॥ बान्हेसिशिवनामान्वाचाळा ॥ हरहरमूढणेवेळोवेळा ॥ पापक्षयहोत
 चालिला ॥ पूजनस्मरणसर्वघडले ॥ ४४ ॥ एकग्रामझालीरजनी ॥ तोजळ
 पानाळागींएकहरिणी ॥ आलीतेथेंतीगर्भिणी ॥ परमसुकुमारतेजस्वी ॥
 ४५ ॥ व्याधतिणेंछाडिलादुरून ॥ कृतांतवत्परमदारुण ॥ आकर्णवोदिलाबा
 ण ॥ देखोनिहरिणीबोलतसे ॥ ४६ ॥ मूढेमहापुरुषाअन्यायाविण ॥ काम
 जवरीलाविलाबाण ॥ मीतंवआहेगर्भिण ॥ वधतुवांनकराव ॥ ४७ ॥ उद
 रांतगर्भसूक्ष्मअज्ञान ॥ वधितांतुजदोषदारुण ॥ एकरथभरीजीववधितां
 सान ॥ तरीएकवस्तवधियेला ॥ ४८ ॥ शतवस्तवधितांएक ॥ दृष्टमहत्वेचें
 पातक ॥ शतदृष्टमतेगोहत्यादेख ॥ घडलीशारुवदतसे ॥ ४९ ॥ शतगोह
 त्वेचेंपातकपूर्ण ॥ एकवधितांहोयब्राम्हण ॥ शतब्रह्महत्यांचेंपातकजाण
 ॥ एकस्त्रीवधिलिया ॥ ५० ॥ शतस्त्रियांहुनीअधिक ॥ एकागुरुहत्वेचेंपातक
 त्याहूनिशतगुणितदेख ॥ एकगर्भिणीवधिलिया ॥ ५१ ॥ तरीअन्यापनस
 तांथेअवसरीं ॥ मजमारिसीकांबनांतरीं ॥ व्याधमूढेकुटुंबघरीं ॥ उप
 चासींवाटपाहातसे ॥ ५२ ॥ मीहीआजीनिराहार ॥ अन्ननाहीचअणुमात्र ॥

शिवरात्रिकथा.

(२४९)

परीमृगीहोउनीसुंदर ॥ गोंदीचदसीशास्त्रीन्या ॥ ५३ ॥ मजआश्वयषारतेपोदीं
 ॥ नराऐशासांगसीगोशी ॥ तुजदेखोनियांदृष्टी ॥ दयातुदयींउपजतसे ॥ ५४ ॥
 पूर्वीतूहोतीस्कोण ॥ तुजएवदेजानंकोठून ॥ तूंधिशालनेत्रीरूपलावण्य ॥ स
 र्ववर्तमानमजसांगे ॥ ५५ ॥ मृगीमूणेतेअवसरीं ॥ पूर्वीमंथनकरितांक्षीरसाग
 रीं ॥ चतुर्दशरत्नेकादिनीसुरासुरीं ॥ महाप्रयत्नेकरूनियां ॥ ५६ ॥ त्यामाजीपी
 रंभाचतुर ॥ मजदेखोनीमुलतीसुरवर ॥ नानातपेआचरोनिअपार ॥ तपस्वीपा
 गतीआम्हाते ॥ ५७ ॥ म्यानयनकराक्षजाळपसरून ॥ वांधिलेनिर्जरांचेम-
 नमीन ॥ माझियाअंगसुवासेंवेधून ॥ मुनिभ्रमरधावती ॥ ५८ ॥ माझेगायन
 ऐकावयासुरंग ॥ सुधापानीधावतीकुरंग ॥ मींभोगींस्वर्गांचेदिव्यभोग ॥
 स्वरूपेनमानीकोणासीं ॥ ५९ ॥ मदअंगींचदलाबहुत ॥ शिवभजनराकितेंस
 मस्त ॥ शिवरात्रीसोमवारप्रदोषव्रत ॥ शिवार्चनसांडिलेंम्यां ॥ ६० ॥ सोडूनि
 यांसुधापान ॥ कस्तूलागल्येंमद्यप्राशन ॥ हिरण्यनामादैत्यदारुण ॥ सुरांसो
 डुनीरतल्येंत्पासीं ॥ ६१ ॥ ऐसालोटलाकाळअपार ॥ मृगयेसगेलातोअसुर ॥
 त्यादुष्टासंगेंअपर्णावर ॥ भजनपूजनविसरल्यें ॥ ६२ ॥ मनासऐसेंवारलेंपूर्ण
 ॥ असुरगेलामृगयेलागून ॥ इतुस्यांतध्यावेंशिवदर्शन ॥ ह्यणोनिगेलेकैला
 सा ॥ ६३ ॥ मजदेवताहिमनगजामात ॥ परमस्वोभोनीशापदेत ॥ तूपरमपा
 पिणीपथार्थ ॥ मृगीहोईमृत्युलोकीं ॥ ६४ ॥ तुझ्यासरच्यादोषीजणी ॥ त्याहो-
 तीतुजसेवेंहरिणी ॥ हिरण्यअसुरमाझियेभजनीं ॥ असावधसर्वदा ॥ ६५ ॥
 तोहीमृगहोउनिसत्य ॥ तुम्हांसींचहोईलरत ॥ ऐक्याधासावचिन ॥ मगम्यां
 शिवप्रार्थिता ॥ ६६ ॥ हेपंचवदनाविरूपाक्षो ॥ सच्चिदानंदाकर्माध्यक्षा ॥ दक्ष-
 मरवदलनासर्वसाक्षा ॥ उःशापदेईआम्हाते ॥ ६७ ॥ भोळाचक्रवर्तीदयाळ ॥
 उःशापवदलापयःफेनधवल ॥ द्वादशवर्षेभरतांतत्काळ ॥ पावालमाझियाप-
 दाते ॥ ६८ ॥ मगआम्हींमृगयोनीं ॥ जन्मलोयेकर्मअवनीं ॥ तरीमीगर्भिणीआ
 हेंहरिणी ॥ प्रसूतिकाळसमीपआला ॥ ६९ ॥ तरीमींआपुल्यास्वस्थछाजाड
 म ॥ सत्यरयेत्येगर्भठेवून ॥ मगसुरेवेंघेईमाण ॥ सत्यवचनहेमाझे ॥ ७० ॥
 ऐसेबोललीसावचिन ॥ पावरीव्याधकापबोलत ॥ तूंगोडबोलंसीयथार्थ ॥

परीविश्वासमजनवारे ॥ ७१ ॥ नानापरीअसत्यबोलोन ॥ करावेंशरीराचेंक्ष
 या ॥ हेंप्राणिमात्रांसआहेज्ञान ॥ तरीतूंचापथवदेंआतां ॥ ७२ ॥ महत्यापेंउच्चा-
 रून ॥ शपथदेयथार्थपूर्ण ॥ यावरीतीहरिणीदीनवदन ॥ वाहतआणऐका
 ते ॥ ७३ ॥ ब्राम्हणकुजींउपजोन ॥ जोनकरीवेदशास्त्राध्ययन ॥ सत्यशौचव
 र्जितसंध्याहीन ॥ माझेशिरींपातकतें ॥ ७४ ॥ एकवेदविक्रयकरितीपूर्ण ॥ कृ
 नघपरपीडकनावडेभजन ॥ एकदानासकरितीविघ्न ॥ गुरुनिंदाग्रबणंकक
 रिती ॥ ७५ ॥ रमावरउमावराचीनिंदा ॥ त्यापापाचीमजहोयआपदा ॥ दानदि
 धत्तेजेंब्रम्हवृंदा ॥ हिरोनीघेतीमाघारे ॥ ७६ ॥ एकयतिनिंदाकरिती ॥ एकशा
 स्त्रेपाहतीद्वैतनिंदिती ॥ नानाभ्रह्मआचरती ॥ स्वधर्मआपुत्तासांडूनियां ॥ ७७
 ॥ दिवाल्त्यामाजीजाडुनी ॥ हरिकथापुराणग्रवणीं ॥ जेबैसतीविडारवाडुनी
 ॥ तेकोडीहोतीपापिये ॥ ७८ ॥ जेदेवळांतकरितीस्त्रीसंभोग ॥ कींस्त्रीभ्रता-
 रांसकरितीवियोग ॥ तेनपुंसकहोडुनिभ्रमार्ग्य ॥ उपजतीयाजर्मी ॥ ७९ ॥
 धर्मकर्मनिंदाकरित ॥ जेजगपूरिषसक्षककागहोत ॥ शिष्यांसींविद्याअसो
 ननसंगत ॥ तोपिंगळाहोतनिर्धारें ॥ ८० ॥ अनुचितप्रतिग्रहब्राम्हणघेती ॥
 त्यानिमित्तेगंडमाळाहोती ॥ परीक्षेत्रींच्यागाईवळूनिआणिती ॥ तेअत्यायु-
 षीहोतीयाजर्मी ॥ ८१ ॥ जोराजाकरीप्रजापीडन ॥ तोयाजर्मींच्याघक्रांसपेदा
 रुण ॥ वृथाकरीसाधुच्छळण ॥ निर्वेशहोयपूर्णत्याचा ॥ ८२ ॥ स्त्रियाघ्नतनेमक
 रित ॥ भ्रतारासींअच्छेरित ॥ धनधान्यअसोनीवंचित ॥ त्यावागुच्छाहोतीया
 जर्मीं ॥ ८३ ॥ पुरुषकुरूपम्हणूनीत्यागिती ॥ त्यायाजर्मींबाळविधवाहोती ॥
 तेथेहीजारकर्मकरिती ॥ मगत्याहांतीबारांगना ॥ ८४ ॥ ज्याभ्रतारासीनिर्भ
 र्तिती ॥ त्यादासीकिंवाकुलटाहोती ॥ सेवकस्वामीचाद्रोहकरिती ॥ तेज-
 न्माघेतीश्वानाच्या ॥ ८५ ॥ सेवकापासूनसेवाघेडुन ॥ त्याचेंनदेजोवेतन ॥ तो
 अत्यंतभिकारीहोडुन ॥ दारोदारींहिंडतसे ॥ ८६ ॥ स्त्रीपुरुषेंगुजबोलतां ॥
 जोजाडुनऐकेतखतां ॥ त्याचीस्त्रीदुरावेहिंडतां ॥ अन्नमिछेतयातें ॥ ८७ ॥
 जेजारणमारणकरिती ॥ तेभूतप्रेतपिशाचहोती ॥ यतीउपरासेंपीडितगी ॥
 त्यांतेंदुष्काळजन्मवरी ॥ ८८ ॥ स्त्रीरजस्वलाहोडुनी ॥ गृहींवावरेजीपापिणी

शिवरात्रिकथा.

(२५१)

पूर्वजरुधिरिपडतीपतर्मी ॥ तेघरीं पितृगणनयेती ॥ ८९ ॥ देवांच्यादीपांचें जे
तेरनेर्ती ॥ तेपांजर्मीं निपुत्रिकहोती ॥ ज्यारांधितां अन्नचोरूनि भक्षिती ॥
त्यामार्जारी होती याजर्मी ॥ ९० ॥ ब्राम्हणांसकदान्न घालून ॥ आपण भक्षि
ती षड्रसपक्वान्न ॥ त्यांचे गर्भपडती गळोन ॥ आपुलिया कर्मवशें ॥ ९१ ॥ जो
मातापित्यातें सिणवीत ॥ तो येजर्मीं मर्कट होत ॥ सासुश्वशुरां स्नुषां गांजित ॥
तरी बाळकन बांचे ति येचें ॥ ९२ ॥ मृगी म्हणे व्याधाला गुन ॥ जरी मीं नये परतो
न ॥ तरी हीं महत्यापें संपूर्ण ॥ माझे माथां वेंसोत ॥ ९३ ॥ हे मिथ्यागोष्ट होय-
साचार ॥ तरी घडो शिवपूजेचा अपहार ॥ ऐसी शपथ ऐकतां निर्धार ॥ व्याध
शंकता मानसी ॥ ९४ ॥ म्हणे पतिव्रते जाई आतां ॥ सत्वर घेई निशीसरतां ॥
हरिणी म्हणे शिवपदासीत त्वतां ॥ पुण्यवंता जाशील ॥ ९५ ॥ उदकपानक-
रू निवेगीं ॥ निजा अमींगेली ते कुरंगी ॥ इकडे व्याध दक्षिणभागीं ॥ राकी बि-
त्वदळे रवुंदोनियां ॥ ९६ ॥ दोन महारझाली यामिनी ॥ द्वितीयपूजा शिवें मानुषी
॥ अर्धपापजळें मुळीं हुनी ॥ समजर्मींचे ते धवां ॥ ९७ ॥ नामीं आवडजडली षू-
र्ण ॥ व्याध करी शिवस्मरण ॥ मृगी मुखें ऐकिलें निरूपण ॥ सहज जागरणाघ-
डलें तया ॥ ९८ ॥ तों दुसरी हरिण अकस्मात ॥ पातली तेथेंच तृषाक्रांत ॥ व्या-
धें बाण ओढितां त्वरित ॥ करुणाभाकी हरिणी ते ॥ ९९ ॥ म्हणे व्याधा ऐक ये समर्थी
॥ मजकामानळें पीडिलें पाहीं ॥ पतीस भोग देउनिल बलाहीं ॥ परतू निचेत्यें स-
त्वर ॥ १०० ॥ व्याध आश्चर्य करी मनांत ॥ म्हणे शपथ बोलोनी जाई त्वरित ॥ ध-
न्यतुमचें जीवित ॥ सर्वशास्त्रार्थ ठाडका ॥ ११ ॥ वापीतडागसरोवर ॥ जोपती
तमोडी देवागार ॥ गुरुनिंदक मद्यपी दुराचार ॥ तीं पापें समग्रमस्तकीं माझ्या
॥ १२ ॥ महाक्षत्रिय आपण म्हणवित ॥ समरंगणीं मागे पळत ॥ वृत्ती हरि सीमां-
लोहित ॥ ग्रंथनिंदित महापुरुषांचे ॥ १३ ॥ वेदशास्त्रांची निंदा करी ॥ संतभक्तां
सीं द्वेषधरी ॥ हरिहरचरित्रे अक्वरी ॥ माझे शिरीं तीं पापें ॥ १४ ॥ धनधान्य अ-
सो निपाहीं ॥ पतीलागीं शिणवी म्हणे नाहीं ॥ पतीसांडोनी निजे परगृहीं ॥
तीं पापें माझ्यामाथां ॥ १५ ॥ पुत्रस्तुषास चार्गे वर्ततां ॥ त्यांसीं व्यर्थ चिगांजि
ती जेन पाहतां ॥ ते कुरूप होती तत्त्वतां ॥ हिंडतां भिक्षानमिळेची ॥ १६ ॥ बंधु

बंधुजेवैरकरिती ॥ तेयेजन्मीं मत्स्यहोती ॥ गुरुचेउणेंजेपाहती ॥ त्यांचीसं
 पत्तीदग्धहोय ॥ ७ ॥ जेमार्गस्थान्चीं वस्त्रें हरिती ॥ तेअतिशूद्रप्रेतवस्त्रं पांधु
 रती ॥ आम्हीतपस्वीं म्हणूनअनाचारकरिती ॥ तेधुळेहोतीमोकार ॥ ८ ॥ दा-
 सीस्वामीचीसेवानकरी ॥ तीयेजन्मीं होयमगरी ॥ जोकन्याविक्रयकरी ॥
 हिंसकयोनीनिपजेतो ॥ ९ ॥ स्त्रीभ्रताराचीसेवाकरित ॥ तीसजोव्यर्थचीगां
 जित ॥ त्याचागृहभंगहोत ॥ जन्मजन्मांतरींनसुटे ॥ १० ॥ ब्राम्हणकर्तारसवि-
 क्रय ॥ घेतादेतामद्यपीहोय ॥ जोब्रम्हचुंदांअपमानिताहे ॥ तोहोयब्रम्हराक्ष-
 स ॥ ११ ॥ एकेंउपकारकेला ॥ जोनशनागवीत्याला ॥ तोकृतघ्नजंतद्व्यात्मा ॥
 पूर्वकर्मींजाणिजे ॥ १२ ॥ विप्रआर्द्धींजेऊनी ॥ स्त्रीभोगकरीजोतेदिनीं ॥ तो
 श्वानशूकरयोनीं ॥ उपजेलनिःसंशयें ॥ १३ ॥ व्यवहारींदहांतबैसोन ॥ स्वो-
 दीसाक्षदेईगर्जोन ॥ पूर्वजनरकीं पावतीपतन ॥ असत्यसाक्षदेतांची ॥ १४
 दोषीस्त्रियाकसून ॥ एकीचेंचजोराखेमन ॥ तोगोचीडहोयजाण ॥ सारमे-
 यशरीरीं ॥ १५ ॥ पूर्वजन्मींकोडीउदक ॥ त्याचामळमूत्रनिरोधदेख ॥ करि-
 तांसाधुनिंदाअवश्यक ॥ सत्वरदंतभग्नहोती ॥ १६ ॥ देवालयींकरीभोजन
 ॥ तरीयेजन्मीं होयक्षीण ॥ पृथ्वीपतीचीनिंदाकरितांजाण ॥ उदरीमंदाग्री
 होंयपें ॥ १७ ॥ ग्रहणसमयींकरीभोजन ॥ त्यासीं पित्तरोगहोयदारुण ॥ पर-
 बाळेंविकीपरदेशींनेऊन ॥ तरीसर्वांगींकुष्ठपरे ॥ १८ ॥ जीस्त्रीकरीगर्भपतन
 ॥ तीउपजेबंध्याहोऊन ॥ देवालयटाकीपाडोन ॥ तरीअंगभंगहोयत्याचा ॥
 १९ ॥ अपराधावीणस्त्रीसीगांजिताहे ॥ त्याचेंपाजन्मीं एकअंगजाये ॥ ब्राम्ह-
 णाचेंअन्नहरितीपापिये ॥ त्यांचावंशानबाढेकर्धी ॥ २० ॥ गुरुसंतमातापि-
 ता ॥ त्यांसीजोहोयनिर्भर्त्सिता ॥ तरीवाचाजायतत्वंतां ॥ अडरबळेबोत्ततां
 क्षणक्षणा ॥ २१ ॥ जोब्राम्हणासींदंडमारी ॥ त्यासीं व्याधितिडकालागतीश-
 रीरीं ॥ जोसंतासींयादविवादकरी ॥ दीर्घदंतहोतीत्याचे ॥ २२ ॥ देवहारींचेत-
 रुवर ॥ अश्वत्थादिदृष्टसाचार ॥ तोडितांपांगुळहोयनिर्धार ॥ भिक्षानभि-
 छेहिंडतां ॥ २३ ॥ जोसूतकान्नभक्षित ॥ त्याचेउदरींनानारोगहोत ॥ आप-
 णचीपरिमळद्रव्यभोगीसमस्त ॥ तरीदुर्गंधीसत्यसर्वांगीं ॥ २४ ॥ ब्राम्हणा

शिवरात्रिकथा.

(२५३)

चैत्रंणनदेतां ॥ तरीबाळकपणींमृत्युपावेपिता ॥ जलवृक्षछापामोडितां ॥ तरी
 एकहीस्थळनमिळेत्यातें ॥ १५ ॥ ब्राम्हणासींआशात्तावून ॥ चाळयीनेदीकदादा-
 न ॥ तोपेजन्मिअन्नअन्न ॥ करीतहिंडेघरोघरीं ॥ २६ ॥ जोपुत्रद्वेषकरीत ॥ आ-
 णिदारिद्रीचाचेंछग्रमोडित ॥ तरीस्त्रीससतराहेपोरांत ॥ बंध्यानिश्चितसंसा-
 रीं ॥ २७ ॥ जेणेंब्राम्हणालांधिर्तेनियहून ॥ त्यासींसांडसेतोडीसूर्यनंदन ॥ जोना-
 यकेकथाग्रंथपावन ॥ बधिरहोयजन्माजन्मीं ॥ २८ ॥ जोपीडीमातापितयांस ॥
 त्याचासर्वदाहोईलकार्यनाश ॥ एकासप्तजनेनिंदीसर्वदेवांस ॥ तरीएकचीपु-
 न्रहोयत्यासीं ॥ २९ ॥ जोचांडाळगोवधकरी ॥ त्यासमिळेकर्कशानारी ॥ वृष-
 भवधितांनिधारीं ॥ शतमूर्खपुत्रहोयत्यासी ॥ ३० ॥ उदकतृणावीणपशुमा-
 रित ॥ तरीचमुक्याप्रजाहोतीसमस्त ॥ जोपतिव्रतसीभोगूंदृच्छित ॥ तरीकृ-
 रूपनारीकर्कशामिळे ॥ ३१ ॥ जोपारधीबहूजीवसंहारी ॥ तोफेंफराहोयसंसा-
 रीं ॥ गुरूचात्यागजोचांडाळकरी ॥ तोउपजतांचीमृत्युपावे ॥ ३२ ॥ नित्यअ-
 थवारविवारींमुतेस्त्रीसमोर ॥ त्याचेबाळपणींदंतभग्नकेशशरुपत्रा ॥ जेमृतबा-
 लासारींरुदतीनिर्धार ॥ त्यांसहांसतांनिपुत्रिकहोय ॥ ३३ ॥ हरिणीमूणेव्या-
 धाळागुन ॥ मींसत्वरयेयेपतीसभोगदेइन ॥ नयेईतरीहींपापेंसंपूर्ण ॥ मा-
 झ्यामाथांबैसोतपैं ॥ ३४ ॥ व्याधमनांतशंकोन ॥ मूणेधन्यधन्यतुझेज्ञान ॥ स-
 त्वरयेईगृहासजाऊन ॥ सत्यसंपूर्णसोभाळीं ॥ ३५ ॥ जलपानकरूनिबेगीं ॥
 आश्रमागेलीकुरंगी ॥ तोंमृगराजतेप्रसंगीं ॥ जलपानार्थपावला ॥ ३६ ॥ व्या-
 धेंओढिलाबाण ॥ तोंमृगबोलेदीनवदन ॥ ह्यणेमाझ्यास्त्रियापतिव्रतासुगु-
 ण ॥ त्यांसींपुसोनयेतोमीं ॥ ३७ ॥ शपथऐकेंत्वरित ॥ कीर्तनकरितीप्रेमबभ्र-
 क्त ॥ तोकथारंगमोडितांनिर्वंशहीत ॥ तेंपापसत्यमाझ्यामाथां ॥ ३८ ॥ बभ्रू-
 कर्मवेदोक्त ॥ शूद्रनिजांगेंआचरत ॥ जोअधमनरकींपडत ॥ परधर्मआचरतां
 ॥ ३९ ॥ तीर्थयात्रेसींविघ्नेकरी ॥ घाटपाडीयस्त्रद्वयहरी ॥ तरीसर्वांगींघणअ-
 घोरीं ॥ नरकींपडेकल्पपर्यंत ॥ ४० ॥ शास्त्रकोशींनाहींप्रमाण ॥ कूटकवि-
 टाकरीसुद्रलसून ॥ हरितीब्राम्हणात्तामान ॥ तरीसतानतपाचेंनवादे ॥
 ४१ ॥ हरिदिनींशिवदिनींउपोषण ॥ विधियुक्तनकरीदादशीपूर्ण ॥ तरीहस्त

पादक्षीण ॥ होतीत्याचेनिर्धारें ॥ ४२ ॥ एकशिवहरिप्रतिमाफोडिती ॥ एक
 भगवद्भक्तांविघ्नकरिती ॥ एकशिवमहिमाउच्छेदिती ॥ नरकींहीतीकीटकते
 ॥ ४३ ॥ मातृद्रोहीत्यासींव्याधीभरे ॥ पितृद्रोहीपिशाचविचरे ॥ गुरुद्रोहीत-
 त्काळमरे ॥ भूतप्रेतगर्णांविचरेतो ॥ ४४ ॥ विप्रआहारबहुतजेविती ॥ त्यांस-
 जोहांसेदुर्मती ॥ त्याचेमुखींअरोचकरोगनिश्चितीं ॥ नसोडीतोजन्मवरी ॥ ४५
 एकगोबिक्रयकरिती ॥ एककन्याविक्रयअर्जिती ॥ तेनरमार्जारमस्तहोती ॥
 बाळेंभसितीआपुलीं ॥ ४६ ॥ जोकन्याभगिनीअभिलार्षी ॥ जोकामदृष्टीपाहे
 पतिघनेसीं ॥ प्रमेहरोगहोयत्यासीं ॥ कींखडागुत्यांतदारत ॥ ४७ ॥ प्रासाद
 भंगलिंगभंगकरी ॥ देवांचींउपकरणीअलंकारचोरी ॥ देवप्रतिष्ठाअव्हेरी ॥
 पंडुरंगहोयतेथें ॥ ४८ ॥ एकमित्रद्रोहविश्वासघातकरिती ॥ मातृपितृहत्या-
 गुरूसीसंकटींपाडिती ॥ ब्रम्हवधगोबधनवारिती ॥ आंगींसामर्थ्यअसो-
 नियं ॥ ४९ ॥ ब्राम्हणवैसयोनीबाहेरी ॥ उत्तमान्नजेवितीगृहांतरीं ॥ सोय-
 न्यांचीप्रार्थनाकरी ॥ संग्रहणीपोटींशूलहोतीतया ॥ ५० ॥ एककर्मक्षष्टपं-
 चयज्ञकरिती ॥ एकब्राम्हणांचींसदनेंजाळिती ॥ एकदीनासींमागींनाग
 विती ॥ एकसंतांचाकरितीअपमान ॥ ५१ ॥ एककरितीगुरुछळण ॥ एकह्म
 णेपाहूंयांचेंलक्षण ॥ नानादोषआरोपितीअज्ञान ॥ त्यांचेंसंताननवादे ॥ ५२
 जोसदापितृद्वेषकरी ॥ जोब्रम्हदंडासींअव्हेरी ॥ शिवकीर्तनऐकतांआसेअं-
 तरीं ॥ तरीपितृवीर्यजनव्हेतो ॥ ५३ ॥ शिवकीर्तनींनव्हेसादर ॥ तरीकर्ण
 मूळरोगीनिर्धार ॥ नसत्याचगोष्टीजल्येअपार ॥ तोदुर्दुरहोयनिर्धारें ॥
 ५४ ॥ शिवकीर्तनकिंवापुराणअवण ॥ तेथेंशयनकरितांसर्पहोयदारुण ॥
 एकअनिवादकछळकजाण ॥ तेपिशान्चयोनींपावती ॥ ५५ ॥ एकांदेवार्चनींवी-
 रयेत ॥ ब्राम्हणपूजावयाकंदावत ॥ तीर्थप्रसादअव्हेरित ॥ त्याच्याआंखु-
 डीतीअंगशिरा ॥ ५६ ॥ भृगुभ्रमणेसींपार्षेअपार ॥ मममस्तकींहोईलपंरम
 पार ॥ मगपारधीभ्रमणेसत्वर ॥ जाईस्वस्थानामृगवर्या ॥ ५७ ॥ व्याध
 शिवनामैंगजेंतेक्षणीं ॥ कंठमद्भदितअश्रुनयनीं ॥ सागुतीबिल्वदळेंखुरो-
 नी ॥ शिवावरीराकितसे ॥ ५८ ॥ चौप्रहसंन्यापूजाचारी ॥ संपूर्णझाल्या

शिवजागरीं ॥ समजन्माचीं पापेनिर्धारीं ॥ सुखीं हुनी भस्मजाहलीं ॥ ५९ ॥ तों
 पूर्वदिशामुखप्रसाकित ॥ सुपर्णाग्रजउदयपावत ॥ आरक्तवर्णशोभादिस
 त ॥ तेंचि कुंकुमप्राचींचें ॥ ६० ॥ तों तिसरी मृगी आली अकस्मात ॥ व्याधे
 खिलीकृतान्तवत ॥ म्हणे मारून कोमजयथार्थ ॥ बाळांसीं स्तन देऊनि येत्यें
 ॥ ६१ ॥ व्याध अत्यंत हर्षसरित ॥ म्हणे ही काय बोलेल शास्त्रार्थ ॥ तो ऐकावा
 ह्मणत ॥ शपथ करूनी जाईतू ॥ ६२ ॥ यावरी मृगी म्हणे व्याधा ऐक ॥ जो तू-
 णदाहक ग्रामदाहक ॥ गोब्राम्हणाचें कोडी उदक ॥ क्षयरोग त्यासीं न सोडी
 ॥ ६३ ॥ ब्राम्हणांचीं सदनं हरिती देख ॥ त्यांचे पूर्वज पडती रोरधीं निःशंक ॥
 मातृपुत्रां विघडती एक ॥ स्त्रीपुरुषांत विघड पाडिती ॥ ६४ ॥ देव ब्राम्हणादे-
 खोन ॥ घालवित नीक करिती कदां मान ॥ निंदिती बोलती कगेर वचन ॥ बभ्रु
 करचरणछेदीत यांचे ॥ ६५ ॥ परवस्तु चोरावया देख ॥ अखंडलावित्ता अ-
 से रोरख ॥ साधुसन्मानें मनीं दुःख ॥ त्यासीं नेत्ररोग तिडकान सोडिती ॥ ६६
 पुस्तकचोरते मुके होती ॥ रत्नचोराचे नेत्रजाती ॥ अत्यंत गर्विष्ठ महिष होती
 ॥ पारधी निश्चित येन पक्षी ॥ ६७ ॥ भक्तांची जो निंदा करित ॥ त्याच्या मुखीं
 दुर्गंधी घाणित ॥ जो मातापितांसीं ताडित ॥ लुला होय तयाला गीं ॥ ६८
 जो अत्यंत रूपण ॥ धननवेची अणुप्रमाण ॥ तो महाभुजंग होऊन ॥ धुसंधु
 सीतबैसे तेथें ॥ ६९ ॥ भिक्षेसि यती श्वर आला ॥ तो जेणें रिता दबडिला
 ॥ शिवत्यावरी जाण कोपला ॥ संतती संपत्ती दग्ध होय ॥ ७० ॥ ब्राम्हण बै-
 सला पात्रावरी ॥ उठवूनि घातला बाहेरी ॥ त्याहूनि यां दुराचारी ॥ दुसरा
 कोणी नसेची ॥ ७१ ॥ ऐसाधर्माधर्म ऐकोन ॥ पारधीस दबोले वचन ॥ स्वस्थ
 बाजाईं जलपान करून ॥ बाळांसीं स्तन देऊन येई ॥ ७२ ॥ ऐसें ऐकोनी मृगील
 बलाद्या ॥ गेली जलपान करूनियां ॥ बाळें स्तनीला वूनियां ॥ नृसकेलीं ति
 येनें ॥ ७३ ॥ वडील जाहली प्रसूत ॥ दुसरी पतीची कामना पुरवीत ॥ म्हणरा
 ज म्हणे आतां त्वरित ॥ जाऊं चला व्याधापाशीं ॥ ७४ ॥ भगपाडसां सहित
 सर्वही ॥ व्याधापाशीं आलीं बलाही ॥ म्हण म्हणे ते समयीं ॥ आधीं भजव-
 र्धीं पारधिया ॥ ७५ ॥ मृगी म्हणे हानव्हे विधी ॥ आम्हीं जाऊं पतिव्या आधीं ॥

पाङ्गसेंमूढणतीत्रिशुद्धी ॥ आम्हासींविधींपारधीया ॥ ७६ ॥ त्यांचीयावचनें
 तेक्षणीं ॥ पारधीसद्गद्गालामनीं ॥ अशुधारालोदल्यानयनीं ॥ लागेचर-
 णींतयांच्या ॥ ७७ ॥ मूढोधन्यजिणेमाझेझालें ॥ तुमचेनिमुरवेनिरूपण
 ऐकिलें ॥ बहुतांजन्मींचेंपापजळालें ॥ पावनकेलेंशरीरा ॥ ७८ ॥ मातापि-
 तागुरुदेव ॥ तुम्हींचआतांमाझेसर्व ॥ कैचासंसारसिध्याभाव ॥ पुत्रकल-
 त्रसर्वलटिकें ॥ ७९ ॥ व्याधबोलेसप्रेमैकरून ॥ आतांसींकधींशिवपदपावेन
 तोअकस्मातआलेंविमान ॥ शिवगणबैसलेत्यावरी ॥ १८० ॥ पंचवदनदशभु-
 ज ॥ आघ्रांवरनेसलेमहाराज ॥ अद्भुततयांचेंतेज ॥ दिक्चक्रामाजीनसमा-
 ये ॥ ८१ ॥ दिव्यवाद्येंवाजवितीकिन्नर ॥ आलापकरितीविद्याधर ॥ दिव्यसु-
 र्मनांचेसंसार ॥ सुरगणस्वयेवर्षती ॥ ८२ ॥ मृगेंपावलींदिव्यशरीर ॥ व्या-
 धकरीसाष्टांगनमस्कार ॥ मुखेंमूढेजयजयहरहर ॥ तोशरीरभावपाठद-
 र्शा ॥ ८३ ॥ परिसींझगदतांलोहहोयसुवर्ण ॥ तैसाव्याधझालादशभुजपं-
 चवदन ॥ शिवगणींबहुतप्रार्थून ॥ दिव्यविमानींबैसपिला ॥ ८४ ॥ मृगेंपाव-
 लींदिव्यशरीर ॥ तींहीआरूढलींविमानींसमग्र ॥ व्याधाचीस्तुतीवारंवार ॥
 करितीसुरगणसर्वही ॥ ८५ ॥ व्याधनेलाशिवपदप्रती ॥ तारामंडळींमृगेंरा-
 हती ॥ अद्यापिगामींझळकती ॥ जनपाहतीसर्वडोळां ॥ ८६ ॥ संत्यबतीहृ-
 दयरत्नरवाणी ॥ रसभरितबोलिलालिंगपुराणीं ॥ तेंसज्जनऐकोतदिनर-
 जनीं ॥ ब्रम्हानंदेंकरूनियां ॥ ८७ ॥ धन्यतेंशिवरात्रीव्रत ॥ श्रवणेंपातकेंदग्ध-
 होत ॥ जेहेंपठपाकरितीसावचित ॥ धन्यपुण्यवंतनरतेची ॥ ८८ ॥ सज्जनश्रो-
 तेनिर्जरसत्य ॥ प्राशनकरोतशिवलीलामृत ॥ निंदकअसुरकुनकींबहुत ॥
 त्यांसप्राप्तकेंचेंहे ॥ ८९ ॥ कैलासनाथब्रम्हानंद ॥ तयांचेंपदकल्हारसुगंध ॥
 तेथेंभीधरअभंगषट्पद ॥ रुंजीघालितशिवनामें ॥ ९० ॥ शिवलीलामृतग्रं-
 थंप्रचंड ॥ स्कंदपुराणब्रम्होत्तरखंड ॥ परिसोतसज्जनअखंड ॥ द्वितीयाऽ-
 ध्यायगोडहा ॥ ९१ ॥ ॥ इति श्रीशिवरात्रिकथासमाप्ता ॥ ॥ श्रीसांबस-
 दाशिवार्यपामस्तु ॥ ॥ श्रीरक्त ॥ ॥ श्रीशुभमस्तः ॥

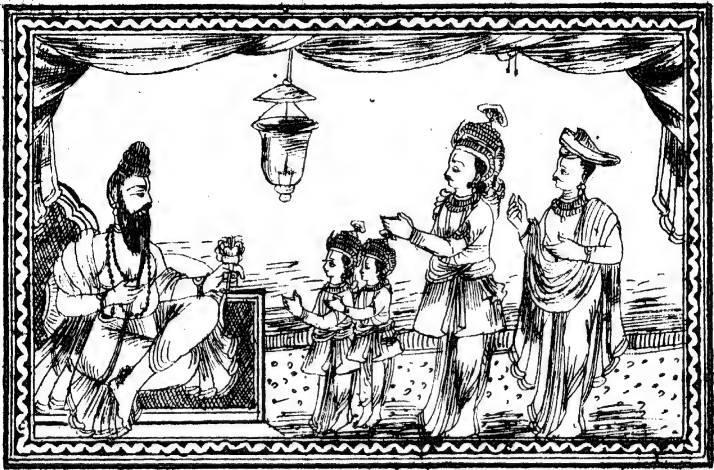
उपयुक्तकथासंग्रहः

श्रीगणेशायनमः ॥ जयजयश्रीकरुणाकरा ॥ अमरवरदाकर्पूरगौरा ॥ भक्तव
 त्सलापरात्परा ॥ पार्वतीवरातुजनमो ॥ १ ॥ तूंत्यत्तिस्थितिप्रलयकारक ॥
 शरणागतजनसंरक्षक ॥ भवगजविदारणपंचमुख ॥ विघ्नहारकतूचिपै ॥ २
 ॥ त्रिगुणातीतपरब्रह्म ॥ मायाचक्रचाळकउत्तम ॥ नकळेतुझेकोणासिवर्म
 ॥ आत्मारामतूहोसी ॥ ३ ॥ खड्गपशुणांचानिश्चय ॥ श्रुतिस्मृतीसीकदानहोय ॥
 सनकादिकयोगिवर्य ॥ भक्तहृदयस्वरूपी ॥ ४ ॥ तूनिर्विकारनिर्गुण ॥ तुजनाहीं
 स्वरूपाभिधान ॥ परीधरूनियांभक्ताभिमान ॥ होसीसगुणसाकार ॥ ५ ॥ भा
 रेंतुझेस्मरणकरितां ॥ नशहोयसर्वदुरितां ॥ आणिसुखेंत्वचामघेतां ॥ दुःख
 वार्तानुरेची ॥ ६ ॥ श्रवणमनननिदिध्यास ॥ जेनकरितीरात्रंदिवस ॥ स्वरूपप्रा
 र्त्तीहोयतयांस ॥ अविद्याफांसतुटेत्यांचा ॥ ७ ॥ एवंप्रकारतुझामहिमा ॥ प्रसि
 द्धअसेसर्वोत्तमा ॥ म्हणोनिमीलत्पादपद्मा ॥ पूर्णकामावंदितो ॥ ८ ॥ श्रीहो
 लिष्ठाकथाविधान ॥ प्राकृतभाषासंक्षेपेंकरून ॥ लिहावेंऐसेंझालेंमन ॥ परी
 स्वाधीनतुझ्यासर्व ॥ ९ ॥ जरीतूकरिसीकृपापूर्ण ॥ तरीहृदयीहोईलस्फुरण ॥
 सर्वकर्तांतूउमारमण ॥ म्हणोनिशरणतुजअसें ॥ १० ॥ नैमिषारण्यामाजीसू
 त ॥ कथासंगतीशौनकांप्रता ॥ तीप्राकृतभाषेंतमीयेथें ॥ लिहितोंकिंचितय
 थामती ॥ ११ ॥ पूर्वीत्रिपुरस्तुतारकासुरा ॥ तेणेंप्रलयमांडिलाथोर ॥ देवपळ
 बिलेसमग्र ॥ सूर्यचंद्रधस्तनिनेले ॥ १२ ॥ भागीरथ्यादिगंगापवित्र ॥ धस्तनिनेई
 तारकासुर ॥ देवांगनात्याअतिसुंदर ॥ दासीसमग्रकेल्यापें ॥ १३ ॥ ब्रम्हाविष्णु
 शचीवर ॥ करितीकींएकांतींविचार ॥ शिवउमाकरितांएकाग्र ॥ होईलपुत्र
 षण्मुख ॥ १४ ॥ त्याचेहस्तेंमरेलतारकासुर ॥ मगबोलायूनपंचशर ॥ म्हणती
 तुवांजाऊनिसत्वर ॥ उमाशंकरऐक्यकरीं ॥ १५ ॥ हिमाद्रीतपकरीव्योमकेश ॥
 मन्मथातूसुखींतयास ॥ मगरतीसहितरतीश ॥ हिमाद्रीपासपातला ॥ १६ ॥
 पार्वतीच्यास्वरूपांत ॥ रतीतेव्हांप्रवेशत ॥ आणिवसंतेंवनसमस्त ॥ सुवासित
 फेलेपें ॥ १७ ॥ तोंशिवाच्यामानसींस्तेज ॥ प्रवेशलाशफरिध्वज ॥ पक्षीकरि
 तीबहुगजबज ॥ वृषभध्वजध्यानविक्षेपिती ॥ १८ ॥ तेपक्षीहाकावयानंदिकेश्व
 र ॥ गेलहोतातेव्हांदूर ॥ तोंपार्वतीहोउनकामातुर ॥ पावीशींस्थिरमदनान्या

होलीकथा.

(२५९)

॥१९॥ शिवेंउघडिलेनयन॥ तोंपुदेंदेखिलामीनकेतन॥ म्हणेमाझ्यातपासीं
 केलेविघ्न॥ मगभाललोचनउघडिला॥२०॥ निघालाप्रलयवैश्वानर॥ भस्मके
 लांकुसुमशर॥ फाल्गुनपौर्णिमेसींसाचार॥ जाळिलापंचशरशिवानें॥२१॥
 मगशिवदूतभूतगण॥ महाशब्देहाकदेऊन॥ स्मरगृहशब्दउच्चारून॥ ययामन
 उपहासिती॥२२॥ शिवाचीआज्ञातेंपासून॥ फाल्गुनमासींहुताशनीकरून॥
 जोहेंव्रतनपाळीपूर्ण॥ अवदशाजाणत्याबाधी॥२३॥ फाल्गुनशुद्धपंचमीपा-
 सूनी॥ पौर्णिमातिथीपर्यंतजाणीं॥ काष्ठेआणिगोव्याआणुनी॥ संचयक
 स्नदेवणें॥२४॥ मगनिशासुखींपूर्णदिवसीं॥ स्नानकरुनीशुचिभूतेंसीं॥
 चांडालगृहस्थअग्नीसीं॥ शिशुहस्तसींआणावा॥२५॥ मगपेटवूनियांकां
 षभार॥ नानावाद्यांचामहागजर॥ यथाविधीपोडशोपचार॥ पूजासमग्रसं-
 पादावी॥२६॥ दुग्धेंघृतेंकरुनिहवन॥ नानावस्तुदीजियेदान॥ आणिनारि
 केलादिफलार्पण॥ कीजेनमनसाष्टांगें॥२७॥ मगप्रदक्षिणातीनकरुनी
 ॥ लिंगभगांकितशब्दींजाणीं॥ अतिआक्रोशेंसकलजनीं॥ शंखध्वनीकरा-
 वा॥२८॥ योनिनामहामहामंत्र॥ तदिनींहाचपरमपवित्र॥ करितांयो-
 नीचानामोच्चार॥ होलिकासत्वरप्रसन्नहोय॥२९॥ उच्चारुनियांयोनि
 नाम॥ सर्वस्त्रियांसींकीजेभ्रम॥ योनिमंत्रहाविउत्तम॥ सर्वकामनापू-
 रक॥३०॥ जोयांनिमंत्रोच्चारकरी॥ तयांसींसंकटेंवर्षभरी॥ कदांनबा-
 धितीनिर्धोरीं॥ सुखनिरंतरप्राप्तहोय॥३१॥ सर्वजनएकत्रमिळोन॥ य-
 थासुखेंकरावेंक्रीडन॥ सर्वशर्त्रींजागरण॥ नृत्यगायनकीजिये॥३२॥
 मगप्रातःकालींचांडालासीं॥ स्पशोनीकीजेस्नानासीं॥ सारोनिघांनित्य
 कृत्यासीं॥ होलीधूलीसींवदिजे॥३३॥ एवंप्रकारेंहोलिकोत्सव॥ प्रतिव-
 र्षीकरितीजेमानव॥ तयांसीमिळेसर्ववैभव॥ दारिद्र्याबनसेची॥३४॥ हें
 होलिकादेवीआख्यान॥ जेनकरितीश्रवणपठण॥ तयांचेसर्वमनोरथ
 पूर्ण॥ होतीजाणनिश्चयें॥३५॥ इतिश्रीहोलिकाकथा॥ समाप्तमहांड
 पुराणोक्ता॥ यांतअसेलन्यूनाधिकता॥ तरीपूर्णताकीजेसज्जनीं॥३६॥
 इतिश्रीहोलिकाकथासंपूर्णा॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु॥ ॥ ७९ ॥

अथशिवलीलासूत.अध्याय११.

श्रीगणेशायनमः ॥ धन्यधन्यतेचिजन ॥ जेशिवभजनीपरायण ॥ सदाशि
वलीलासूतश्रवण ॥ अर्चनसदाशिवार्चं ॥ १ ॥ सूतमूढेणशौनकादिकांप्रती
जेरुद्राक्षधारणप्रसन्नचर्चिनी ॥ त्यांच्यापुण्यासनाहींमिती ॥ त्रिजगतींतेनि
धन्य ॥ २ ॥ जोसहस्ररुद्राक्षकरीधारण ॥ त्यासीचंदितीशक्रादिसुरगण ॥
तोशंकरचित्याचेंदर्शन ॥ घेतांतरतीजीवबहू ॥ ३ ॥ अथवापोडशषोडशदंडीं
जाण ॥ बांधावेरुद्राक्षसुलक्षण ॥ शिखेमाजीएकबांधावापूर्ण ॥ शिव-
स्वरूपमूढणवुनी ॥ ४ ॥ त्याबरोनकरितांस्नान ॥ तरीत्रिवेणीस्नानकेल्या
समान ॥ असोद्वादशद्वादशमनगटींपूर्ण ॥ रुद्राक्षबांधिजेआदरें ॥ ५ ॥ कंडीं
बांधावेबत्तीस ॥ मस्तकाभोंवतेचोवीस ॥ सहस्रहाकर्णीपुण्यविशेष ॥
बांधितांनिर्दोषसर्वदा ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरशतमाळा ॥ सर्वदाअसावीगळां ॥ एक
मुखीरुद्राक्षआगळा ॥ पूजितांभाग्यविशेष ॥ ७ ॥ पंचमुखवषण्मुखअष्टमु-
ख ॥ चतुर्दशमुखलक्ष्मीकारक ॥ सकळमंत्रसुफळदेख ॥ रुद्राक्षजपनित्य
करितां ॥ ८ ॥ नित्यरुद्राक्षपूजन ॥ तरीकेलेजाणिजेशिवार्चन ॥ रुद्राक्षमहि-
मापरमपावन ॥ इतिहासलेकायेविषयीं ॥ ९ ॥ काश्मीरदेशींचानुपपावन ॥ ना

शिवलीलामृतअध्याय ११.

(२६१).

साभिधानसद्गतेन ॥ विवेकसंपन्नप्रधान ॥ परस्मच्चतुरपंडित ॥ १० ॥ प्रजादापाद
भूसुर ॥ धन्यमृणतीतोच्चीराजेश्वर ॥ लांचनघेन्यापकरासाचार ॥ अमात्यथोर
तोचिपै ॥ ११ ॥ सुंदरपतिव्रतामृदुभाषिणी ॥ पूर्वदत्तेलाधिजेऐशिकामिनी ॥ सुत
सप्ताग्यविद्वानगुणी ॥ विशेषसुकुतेपाविजे ॥ १२ ॥ गुरुकृपावंतसर्वज्ञथोर ॥ शिष्य
प्रज्ञावंतगुरुभक्तउदार ॥ यत्काक्षिमावंतशास्त्रज्ञसुरसफार ॥ विशेषसुकुतेलाधि
जे ॥ १३ ॥ श्रोतासप्रेमचतुरसावधान ॥ यजमानसाक्षेपीउदारपूर्ण ॥ कायाआरोग्य
सुंदरकुलीन ॥ पूर्वसुकुतेप्राप्तदाय ॥ १४ ॥ असंतोषदसेनआणिप्रधान ॥ बहुतक-
रितांअनुष्ठान ॥ दोषांसीजाहनेनंदन ॥ शिवभक्तउपजतांची ॥ १५ ॥ राजपुत्रना
मसुधर्म ॥ प्रधानात्मजतारकनाम ॥ दोघेशिवभक्तनिःसीम ॥ सावधानशिवभ्या
नी ॥ १६ ॥ बाळेंहोवोनीसदाप्रेमद्व ॥ अनुरागचिन्तीवैराग्यशील ॥ तौकिकसंगें
धुयअमंगल ॥ त्याचीसंगतीनावडेत्यां ॥ १७ ॥ पंचवर्षीदोघेकुमर ॥ लेववितीवरुत्रें
अलंकार ॥ गजमुक्तमालामनोहर ॥ नानाप्रकारेंलेवविती ॥ १८ ॥ तंवतेदोघेजण ॥
सर्वालंकारउपाधीटाकून ॥ करितीरुद्राक्षधारण ॥ भस्मचर्चितीसवांगी ॥ १९ ॥
आवडेसर्वदाएकान्त ॥ अवणकरितीशिवलीलामृत ॥ बोलतीशिवनामावलीस्मृत्य
॥ पाहणेंशिवपूजासर्वदा ॥ २० ॥ आश्चर्यकरितीरावप्रधान ॥ पांसकांनावडेरुद्रभू
षण ॥ करितीरुद्राक्षसम्प्रधारण ॥ सदास्मरणशिवाचें ॥ २१ ॥ पिभूतीपुसोनीरु
द्राक्षकादिति ॥ मागुतीवरुत्रेभूषणेंलेवविती ॥ तेसवेचिब्राम्हणांअर्पिती ॥ घेती
मागुतीशिवदीक्षा ॥ २२ ॥ शिक्षाकरितांबहुत ॥ परीतेनसांडितीआपुलेंग्रना ॥ रा
चप्रधानचिंताग्रस्त ॥ मृणतीकरावेंकायआतां ॥ २३ ॥ तोंउगवलासुकुतमित्र ॥
घरासींआलापराशर ॥ सवेवेष्टितऋषींचेभार ॥ अपरसूर्यतेजस्वी ॥ २४ ॥ जो
कृष्णद्वैपायनाचाजनिता ॥ त्रिकाळज्ञानीप्रतिसृष्टिकर्ता ॥ तोवसिष्ठाचानातू
तत्वातां ॥ राक्षससत्रज्याणेंकेले ॥ २५ ॥ जेयींमनुष्येवांगतीअपार ॥ तेसेचपूर्वीं
होतेरजनीचर ॥ तेपितृकेंबारेसमग्र ॥ आळिलेसत्रकरूनियां ॥ २६ ॥ जच्चेजयेंसर्प
सत्रकेले ॥ तेंआस्तिकेंमध्येंचराहविलें ॥ पराशारासीपुलस्तीनेंपार्थिलें ॥ मगयं
नलेरावणादिक ॥ २७ ॥ विरंचीसदरावृनिक्षणाभात्रें ॥ प्रतिसृष्टिकेळीविश्वामित्रें ॥
तेयींपितृकेंबारेपराशरें ॥ वादीजर्जरपेंकेले ॥ २८ ॥ तेसांगावीसमूळकथा ॥ नरीवि

स्तारहोईनप्रथा ॥ पालागीध्वनितार्थबोलितोंआतां ॥ कळलेपाहिजेनिर्धारें ॥
 ३९॥ ऐसामहाराजपराशर ॥ ज्याचानातूहोयशक्तयोगींद्र ॥ तोभद्रसेनाचाकुल
 गुरुनिर्धार ॥ पराआलाजाणोनी ॥ ३०॥ राघप्रधानसामोरेधांवती ॥ साहांगेन
 मूर्नाघराशिआणिती ॥ षोडशोपचारिपूजिती ॥ भावचिर्तीविशेष ॥ ३१॥ समस्तां
 यन्त्रेभूषणेंदेउन ॥ राघविनवीकरजोडन ॥ ह्यणेदोघेकुमररात्रंदिन ॥ ध्यानकरि
 तीशिवाचें ॥ ३२॥ नाचडतीवर्येंअलंकार ॥ रुद्राक्षप्रस्मावरीसदाभर ॥ येराग्य
 भीलअणुमात्र ॥ भाषणनकरितीकोणासी ॥ ३३॥ इंद्रियभोगावरीनाहीभर ॥ ना
 बडेराज्यभोगअणुमात्र ॥ गजवाजीयानीसमग्र ॥ आरुढायेंआवडेना ॥ ३४॥ पुढें
 हेकेसंराज्यकरिती ॥ हेंआम्हासींगूढपडलेचिर्ती ॥ मगतेदोघेकुमरआणोनीगुरुप्र
 ती ॥ दारवविलेभद्रसेनें ॥ ३५॥ गुरूनेंपाहिलेदृष्टीसीं ॥ जैसेमित्रआणिशशी ॥ ते
 सेनेजस्वीउपमात्यांसीं ॥ नाहींकोठेंशोधितो ॥ ३६॥ यावरीबोलेशक्तिसुत ॥ ह्य
 षोढेकांझालेशिवभक्त ॥ यांचीपूर्वकथासमस्त ॥ ऐकतूजसांगतों ॥ ३७॥ पू
 र्वीहेकाशमीरदेशांतउत्तम ॥ महापदुणीनंदिग्राम ॥ तेथीलवारांगनामनोरम ॥
 महानंदानामतियेचें ॥ ३८॥ त्याग्रामींचातोचिभूप ॥ पृथ्वीमाजीनिःसीमस्व-
 रूप ॥ ललिताकृतीपाहोनि कंदर्प ॥ तन्मयहोवोनीनृत्यकरी ॥ ३९॥ जैसाउगव
 लापूणचंद्र ॥ तैसेंनिजवरीविराजेछत्र ॥ रत्नखचितयानेअपार ॥ भाग्यापार-
 नाहींतिच्या ॥ ४०॥ रत्नमयदंडयुक्त ॥ चामरेंजीवरीसदाढाळत ॥ मणिमयपादु
 कारत्नखचित ॥ चरणींजिच्यासर्वदा ॥ ४१॥ विचित्रवसनेंदिव्यसुवास ॥ हिर
 ण्यमयपर्यंकरत्नराजस ॥ चंद्रशमीसमप्रकाश ॥ शक्याजिनीअभिनव ॥ ४२॥
 दिव्याभरणिंसंयुक्त ॥ आंगींसुगंधविराजित ॥ गोमहिषीखिह्दारेबहुत ॥
 बाजीगजघरींबहुवस ॥ ४३॥ दासदासीअपार ॥ घरींमातासभाग्रसहोदर ॥
 तिचेंगायनऐकतांकिन्नर ॥ तटस्थहोतीकोकिळा ॥ ४४॥ जिचेंनृत्यकौशल्य
 देखोन ॥ सकळनृपडोलवितीमान ॥ तिचाभोगकामइच्छून ॥ भूपसभाग्रये
 तीघरा ॥ ४५॥ वेश्याअसोनीपतिव्रता ॥ नेमिताजोपुरुषतत्वां ॥ त्याचादि
 वसनसरतां ॥ इंद्रासहीवशनके ॥ ४६॥ परमशिवभक्तविरव्यात ॥ दानश्रि
 लउदारबहुत ॥ सोमवारप्रदोषघ्न ॥ शिवरात्रिकरीनेमानें ॥ ४७॥ अन्नसव-

शिवलीलापुनः अध्याय ११.

(२६३)

सदाचालवित ॥ नित्यलक्षत्रिदलीशिवपूजित ॥ ब्राम्हणहस्ते अद्भुत ॥ अ-
भिषेककरणीशिवासीं ॥ ४८ ॥ याचकमनीजेजेइच्छित ॥ तेतेमहानंदापुरवि-
त ॥ कोटिलिंगेकरवित ॥ श्रावणमासीं अत्यादरे ॥ ४९ ॥ ऐकभद्रसेनासावधा-
ना ॥ कुक्कुटमर्करूपाळिलेप्रीतीकरून ॥ त्यांच्यागळांरुद्राक्षबांधोन ॥ नाचूंशि-
कयिलेंकोतुकें ॥ ५० ॥ आपुलेंजेकानृत्यागार ॥ तेथेशिवलिंगस्थापिलेंसुंदर
॥ कुक्कुटमर्करूपां समोर ॥ तेथेंचिबांधीप्रीतीनें ॥ ५१ ॥ करीशिवलीलापुरा-
णश्रवण ॥ तेहीऐकतीहोघेजण ॥ सवेचिमहानंदाकरीगायन ॥ नृत्यकरीशि-
बापुढें ॥ ५२ ॥ महानंदात्यांसींसोडून ॥ नृत्यकरीकोतुकेंकरून ॥ त्यांच्यागळां
कपाळींजाण ॥ विभूतीचर्चिस्वहस्ते ॥ ५३ ॥ एवंचित्याभंगतींकरून ॥ त्यांस
हीघडतसेशिवभजन ॥ असोतिचेंसतपाहावयालागुन ॥ सदाशिवपातळा ॥
५४ ॥ सोदागराचावेषधरिला ॥ महानंदेच्यासदनाआला ॥ त्याचेंस्वरूपदेखो-
नितेअबला ॥ तन्मयझातीतेधवां ॥ ५५ ॥ पूजाकरूनीस्वहस्तकीं ॥ त्यास्वैस-
विलेंरत्नमंचकीं ॥ तोपृथ्वीमोलचेंहस्तकीं ॥ कंकणत्याच्यादेखिलें ॥ ५६ ॥ दे-
खतांगेळीतन्मयहोडून ॥ म्हणेस्वर्गींचीवस्तुवाटेपूर्ण ॥ विश्वकर्मांनिर्मिती
जाण ॥ मानवीकर्तृत्वनव्हेहें ॥ ५७ ॥ सोदागरेतेंकाढून ॥ तिच्याहस्तकींघातलें
कंकण ॥ घेरीहोउनीआनंदघन ॥ नेमकरीतयासी ॥ ५८ ॥ पृथ्वीचेंमोलहेंकं-
कण ॥ मीहीबत्तीसलक्षणींपद्मिण ॥ तीनदिवससंपूर्ण ॥ दासीतुमचीझा-
ल्येसीं ॥ ५९ ॥ तयासींतेमानवले ॥ सर्वेचित्याणेंदिव्यलिंगकाढिलें ॥ सूर्यप्र-
भेहनिआगळें ॥ तेजवर्णिलेंनवजाय ॥ ६० ॥ लिंगदेखोनीतेवेळीं ॥ महानंदात-
न्मयझाती ॥ ह्मणेजयजयचंद्रमोळी ॥ ह्मणोनिवंदीलिंगातें ॥ ६१ ॥ ह्मणेया-
लिंगाच्याप्रभेवरूनी ॥ कोटिकंकणेंटाकावींबोवाळुनी ॥ सोदागरम्हणेमहानं-
देलागुनी ॥ लिंगेठवींजतनहें ॥ ६२ ॥ ह्मणेयालिंगापासींमाझाप्राण ॥ भंग-
लेंकींगेलेंदग्धहोडून ॥ तरीमीअग्निप्रवेशकरीन ॥ महाकठिणघतमाझे ॥ ६३
॥ येरीनेंअवश्यम्हणून ॥ ठेविलेंनृत्यागारीनेडून ॥ मगदीधेंकरितीशायन ॥ र-
त्नरवचितपंचकीं ॥ ६४ ॥ तिचेंकेंसेंआहेसत ॥ धेयंपाहेसदाशिव ॥ अक्तना-
रावथाअभिभव ॥ कोतुकचरित्रदाखवी ॥ ६५ ॥ त्याचेआज्ञेकरून ॥ नृत्यशां

जेसलागलाअग्र॥ जनधांवोंलागलेचहूंकडोन॥ एकचीहाकजाहली॥ ६६
 ॥ तीससावधकरीमदनारी॥ म्हणेअग्नीलागलाअठलबकरी॥ येरीउठलीघा
 बरी॥ तंववातमित्रचेतला॥ ६७॥ तैशामाजीउडीघालून॥ कंठपाशत्यांचे
 काढून॥ कुक्कुटमर्कटदीधलेसोडून॥ गेलेपळोनीवनप्रती॥ ६८॥ नृत्यशा
 काभस्मझालीसमग्र॥ मगशांतझालाससकर॥ याचरीपुसेसोदागर॥ म
 हानंदेप्रतीतेधवां॥ ६९॥ माझेदिव्यलिंगआहेकीजतन॥ महानंदाघाबरीऐ-
 कोन॥ वक्ष्यस्थळघेतबडबून॥ ह्मणेदिव्यलिंगदग्धझालें॥ ७०॥ सोदागरबो
 लेघवन॥ नेमाचाआजिदुसरादिन॥ मीआपलादत्तोप्राण॥ लिंगाकारणेंतु
 जवरी॥ ७१॥ मगत्रिचरणचेतविला॥ आकाशपंथीजातीज्वाळा॥ सोदागरसि
 झझाला॥ समीपआलाकुंडाच्या॥ ७२॥ अतिलाघवीउमारंग॥ जोभक्त-
 जनभयभंग॥ उडीघालीतोसवेग॥ नमःशिवायम्हणवुनी॥ ७३॥ ऐसेदेख
 तांमहानंदा॥ बोलाविलेंसर्वेब्रह्मवृंदां॥ तुटविलीसर्वसंपदा॥ कोशसमवेतस-
 र्वही॥ ७४॥ अश्वशाळागजशाळासंपूर्ण॥ सर्वसंपत्तीसहितकरीगृहदान
 ॥ महानंदेनेत्नानकरून॥ भस्मअंगींचिर्चिलें॥ ७५॥ रुद्राक्षसर्वांगींलेझन॥
 हृदयींचितिलेंशिवध्यान॥ हरहरशिवम्हणून॥ उडीनिःशंकघातली॥ ७६
 सूर्यबिंबिगधेउदयाचळीं॥ तैसाप्रकटलाकपालमाती॥ दशभुजपंचवदन
 चंद्रमोळी॥ संकटींपाळीभक्तांतें॥ ७७॥ माथांजरांचाभार॥ तृतीयनेत्रवै-
 श्वानर॥ शिरींझुळझुळांवाहेनीर॥ अभयकरमहायोगी॥ ७८॥ चंद्रकळात
 याचेशिरीं॥ नीलकंठखड्गधारी॥ भस्मचर्चिलेंशरीरीं॥ गजचर्मपांघुर
 ला॥ ७९॥ नेसलासेच्याघांबर॥ गळांभनुष्यमुंडांचेहार॥ सर्वांगींवेष्टिले
 फणिवर॥ दशभुजामिरवती॥ ८०॥ घरचेवरकुंदुकझेलित॥ तेवींदहाभुजा
 पसरोनिभक्तस्मात॥ महानंदेसझेलूनधरित॥ हृदयकमळींपरमात्मा॥ ८१
 ह्मणेझालोंमीप्रसन्न॥ महानंदेमागवरदान॥ तीह्मणेहेनगरउद्धरून॥ विमा-
 नीबैसवींदयाळा॥ ८२॥ माताबंधूसमवेत॥ महानंदाविमानीबैसत॥ दिव्य
 रूपभावोनिस्वरित॥ नगरसमवेतचालिली॥ ८३॥ पावलींसकळशिवपदीं॥
 जेथेनाहीआधिब्याधि॥ क्षुधातृषाविरहितत्रिशुद्धी॥ भेदबुद्धीकेंचीतेथें॥

शिवलीलामृत.अध्याय ११.

(२६५).

॥८४॥ नाहींकामक्रोधद्वंद्वदुःख ॥ मदमत्सरनाहीनिःशंक ॥ जेथीचिंगोडउदक
॥ अमृताहुनीकोटिगुणें ॥८५॥ जेथेंसुरतरूचीवनेंअपारें ॥ सुरभीचीं बहुत-
स्त्रिहारे ॥ चिंतामणीचींधवलागारें ॥ भक्तांकारणेंनिर्मिती ॥८६॥ जेथेंबो-
सणतांबोलतीशिवदास ॥ तेंतेंप्राप्तहोयतथांस ॥ शिवपदसर्वदाअविना
श ॥ महानंदातेथेंपावली ॥८७॥ हेकथापरमसुरस ॥ पराशरसांगेभद्रसेना
स ॥ म्हणेहेकुमरदोधेनिःशेष ॥ कुक्कुटमर्कटपूर्वींचे ॥८८॥ कंठीरुद्राक्षधार
ण ॥ भाळींविभूतीचर्चन ॥ त्याचपूर्वपुण्येंकरून ॥ सुधर्मतारकउपजले ॥८९
हेपुंदेंराज्यकरितिलनिर्दोष ॥ बत्तीसलक्षणीडोळस ॥ शिवभजनींलावूनि
तुम्हांस ॥ उद्धरितिलतुम्हांतें ॥९०॥ आमात्यसहितभद्रसेन ॥ गुरूसींघाली
लोटांगण ॥ म्हणेइतुकेनिमीधन्य ॥ सुपुत्रजन्मलेउदरीं ॥९१॥ भद्रसेनबोल
तपुढती ॥ हेराज्यकितीवर्षेंकरिती ॥ आयुष्यप्रमाणकिती ॥ सांगयथार्थगु-
रुवर्या ॥९२॥ बहुतकरितानवस ॥ येवढाचपुत्रआम्हांस ॥ परमप्रियकर
राजस ॥ प्राणाहुनीआवडेबहू ॥९३॥ तुमच्याआगमनेंकरून ॥ स्वामीम-
जसमाधान ॥ तरीचापुत्राचेंआयुष्यप्रमाण ॥ सांगास्वामीतत्त्वतां ॥९४
ऋषीम्हणेमीसत्यबोलेनदेख ॥ तरीतुम्हांसींऐकतांवाटेल्दुःख ॥ हेसभा
सकळिक ॥ दुःखार्णवींपडेलें ॥९५॥ प्रत्ययसदृशबोलावेंवचन ॥ नातरी
आंगासिथेतेंमूर्खपण ॥ तुम्हांवाटेलविषाहून ॥ विशेषतेगोष्टी ॥९६॥ भ-
द्रसेनम्हणेसत्यवचन ॥ बोलावयानकरावेंअनुमान ॥ तरीतुझ्यापुत्रासींवा-
रावर्षेंपूर्ण ॥ झालींअसतीजाणपां ॥९७॥ आजपासोनसातवेदिवसीं ॥
मृत्युपावेलयाचसमयासीं ॥ रावऐकतांधरणीसीं ॥ मूर्खापेउनीपडिये-
ला ॥९८॥ आमात्यासहितत्यास्थानीं ॥ दुःखाग्नींतगेलाआहाळोनी ॥ अं-
तःपुरींसकळकामिनी ॥ आकांतकरितीआक्रोशें ॥९९॥ करूनियाहाडा-
कार ॥ वक्षस्थळपिटीनृपवर ॥ मगरायासींपराशर ॥ सावधकरूनीगोष्टी
सांगे ॥१००॥ नृपश्रेष्ठानसोडींधीर ॥ ऐकएकसांगतोविचार ॥ जेंपंचभूतें
नव्हतींसमग्र ॥ शशीमित्रनव्हतेते ॥११॥ नव्हतामायामयविकार ॥ केवळ
ब्रह्ममयसाचार ॥ तेथेंझालेंस्फुरणजागर ॥ अहंब्रह्मम्हणानी ॥१२॥ तेध्व

(२६६)

उपयुक्तकथासंग्रहः

नीमायासत्य ॥ तेषां निश्चाले हें महत्तव ॥ मग त्रिविध अहंकार होत ॥ शि
व इच्छें करुनियां ॥ ३ ॥ सत्यांशें निर्मलापीत वसन ॥ रजांशें सृष्टिकर्ता द्रुहि
ण ॥ तमांशें रुद्र परिपूर्ण ॥ सर्गस्थित्यंत करविता ॥ ४ ॥ विधीसमूहणें सृष्टीर-
चीं पूर्ण ॥ येरू म्हणें मजनाहीं ज्ञान ॥ मग शिवें तयाला गुन ॥ चारी वेद उपदे-
शिले ॥ ५ ॥ चहूं वेदांचें सार पूर्ण ॥ तो हारुद्राध्याय परम पावन ॥ त्याहून वि-
शेष गुह्य ज्ञान ॥ सुवन त्रयीं असेना ॥ ६ ॥ बहुत करीं हाजत न ॥ त्याहून आ-
णी कथोर नाहीं साधन ॥ हारुद्राध्याय शिवरूप म्हणोन ॥ श्रीशंकर स्वयें
बोले ॥ ७ ॥ जे हारुद्राध्याय ऐकती पढती ॥ त्यांच्या दर्शनें जीव उद्धरती ॥ म-
ग कमलोद्भवा एकांतीं ॥ सप्तपुत्रांसांगे रुद्र हा ॥ ८ ॥ मग सांप्रदाय ऋषीं पा-
सोन ॥ श्रुत कीं आला अध्याय जाण ॥ थोर जपत पज्ञान ॥ याहुनी अन्य न से-
ची ॥ ९ ॥ जो हा अध्याय जपे संपूर्ण ॥ त्याचे निदर्शनें तीर्थें पावन ॥ स्वर्गाचे दे-
व दर्शन ॥ त्याचें घेउं इच्छिती ॥ १० ॥ जपत पशिवाचन ॥ याहून थोर ना-
हीं जाण ॥ रुद्र महिमा अगाध पूर्ण ॥ किती म्हणोनि वपांवा ॥ ११ ॥ रुद्र म-
हिमा वादला फार ॥ ओस पडलें भानुपुत्र नगर ॥ पाशसोडो नियां यम किं-
कर ॥ रिते हिंडों लागलें ॥ १२ ॥ मग यमें विधी लागीं पुसोन ॥ अभक्ति कृत्या
निर्मिती दारुण ॥ ती कुतर्कवादी पदे लसून ॥ त्यांच्या हृदयीं संचरली ॥
१३ ॥ त्यासी मत्सर वाद बिलानिःशेष ॥ वाटे करावा शिव द्वेष ॥ नेणें ते जा-
वोनी यमपुरीस ॥ महान स्कीं पडले सदां ॥ १४ ॥ यम सांगे दूतां प्रती ॥ शिव-
द्वेषी जे पाप मती ॥ ते अल्पायुषी होती ॥ नाना रीतीं जाचणी करा ॥ १५ ॥
शिव थोर विष्णु लहान ॥ हरी विशेष हरगोण ॥ ऐसें म्हणती जे त्यांला गुन ॥
आणोनि नरकीं घालावें ॥ १६ ॥ रुद्राध्याय नाव जे ज्यांसीं ॥ कुंभीपाकीं घाला-
वें ज्यांसीं ॥ रुद्रानुष्ठानें आयुष्यासीं ॥ दृढी होय निर्धारें ॥ १७ ॥ याकरितां पद्म-
सेना अवधारीं ॥ अयुत रुद्रावर्तनें करीं ॥ शिवावरी अभिषेक धार धरीं ॥ मृ-
त्युदूरी होय साच ॥ १८ ॥ अथ वा शतघट स्थापून ॥ दिव्य वृक्षांचे पल्लव आणू-
न ॥ रुद्रें उदक अभिमंत्रून ॥ अभिसिंचन पुत्रां करीं ॥ १९ ॥ नित्य दहा सहस्र आ-
वर्तनें पूर्ण ॥ क्षोणि पाळा करीं सप्त दिन ॥ रायें धरिले दृढ चरण ॥ सद्गद होवोनी बो-

शिवलीलामृत अध्याय ११.

(२६७).

लत ॥१२०॥ सकलरत्नमंडितपदक ॥ स्वामीत्यातं सुरव्यनायक ॥ काळमु-
त्युभयशोक ॥ गुरुरक्षीत्यापासुनी ॥११॥ तरीत्वां आचार्यत्वकराये पूर्ण ॥
तुजसर्वे आहेत जे ब्राम्हण ॥ आणी कसांग सीते बोलावून ॥ आतां विआणि
तों आरंभीं ॥१२॥ मग सहस्रविप्र बोलावून ॥ ज्यांची रुद्रानुष्ठानीं भक्ति पूर्ण ॥
न्यास ध्यान युक्त पदून ॥ गुरुपासून जे आले ॥१३॥ परदारा आणि परधन ॥ ज्यां
सब मनाहुनी नीच पूर्ण ॥ विरक्त सुशील गेलिया प्राण ॥ दुष्ट प्रतिग्रह न घेती ॥
२४॥ जेशापातु ग्रह समर्थ ॥ सामर्थ्ये चालीन देती मित्र रथ ॥ किंवा साक्षात उ-
मानाथ ॥ पुढें आणोनी उभा करिती ॥२५॥ ऐसे लक्षण युक्त ब्राम्हण ॥ बैसला
व्यास पिता घेउन ॥ सहस्रघट मांडून ॥ अभिमंत्रोनी स्थापिले ॥२६॥ स्वधुं
नीचे सलिल भरिले पूर्ण ॥ त्यांत आग्नेय पद्म घालोन ॥ रुद्रघोषें गर्जिले द्वा-
ण ॥ अनुष्ठान मांडिले ॥२७॥ शास्त्र संख्या झाले दिवस ॥ सात वेद विशीं मध्या-
ह्नीं आला चंद्रांश ॥ मृत्यु समय येतां धरणीस ॥ बाळमूर्च्छित पडियेला ॥२८॥
एक मुहूर्त निश्चेष्ट ॥ चलन वलन राहिले समस्त ॥ परमघाबरला नृपनाथ ॥ गु-
रुदेतना म्हीकारा ॥२९॥ रुद्रोदक शिंपोन ॥ सावध केला राजनंदन ॥ त्यासीं
पुसती वर्तमान ॥ बर्तले ते चिसांग ॥१३०॥ एक काळ पुरुष पयान कथोर ॥ उ-
र्ध्वजराक पाळी शेंदुर ॥ धिकाळ दाढा भयंकर ॥ नेत्र बरदिरांगारा सारिखे ॥३१॥
जो मज घेउन जात असतां ॥ चोघे पुरुष धांवले तत्वां ॥ पंचवदन दशभुज त्यांची
साम्यता ॥ कमळ भवांडीं दुर्जीनसे ॥३२॥ ते ते जे जे सेग भस्ती ॥ दिगंत नमसं
हरती ॥ भस्म आंगीं व्याघ्रां बरदिसती ॥ दशहस्तीं आयुधें ॥३३॥ ते महारा
ज येउन ॥ मज सोडविले तो डोनिबंधन ॥ त्या काळ पुरुषा सीं धरून ॥ करीत ना
डण गेले ते ॥३४॥ ऐसे पुत्र मुरवींचें ऐकतां उत्तर ॥ षडसेन करी जयजयकार
॥ ब्राम्हणां सीं घालीन मस्कार ॥ आनंदा झूने ग्रीं आले ॥३५॥ आंगीं चरो मांच
दादले ॥ विप्र चरणीं गडबडां लोखे ॥ शिवनाम गर्जतां ते येवेळे ॥ देव सुमनें चर्च-
ती ॥३६॥ अनेक वाद्यांचे गजर ॥ डंका गर्जे अवध्यांत थोर ॥ सुख ह्यांचे महास-
स्वर ॥ मृदंग वाद्यें गर्जती ॥३७॥ अनेक वाद्यांचे गजर ॥ शिवलीला गाती अपार ॥
शृंगभृंगें काढा थोर ॥ सनया अपार वाजती ॥३८॥ चंद्रानना धडकती भेरी ॥ नी

दनमायेनभोदरीं ॥ असोभद्रसेनयावरी ॥ विधियुक्तहोमकरीतसे ॥ ३९ ॥ अ-
 सोषडसभभेशोभिवंत ॥ अलंकारवस्त्रेदेत ॥ अमोलिकवस्तुअद्भुत ॥ आणो
 निभर्षीब्राम्हणांसीं ॥ १४० ॥ दक्षणेलागिभांडारें ॥ मुक्तकेलीराजेंद्रें ॥ ह्मणेआव
 रेतितुकेंभराएकसरें ॥ मार्गेपुदेंपाहूनका ॥ ४१ ॥ सर्वथाचककेलेतृप्त ॥ पुरेपुरे
 हेचीऐकिलीमात ॥ धनभारझालाबहुत ॥ म्हणोनिसोडितीवायीं गयीं ॥ ४२ ॥
 ब्राम्हणदेतीमंत्राक्षता ॥ विजयकल्याणहोतुझियासुता ॥ असाअतिआनंद
 होतअसतां ॥ तोअद्भुतवर्तलें ॥ ४३ ॥ वसंतयेतसुगंधवनीं ॥ कींकाशिक्षेत्रा
 वरीस्वर्धुनी ॥ कीश्वेतोत्यलेंमृडानी ॥ रमणलिंगअर्चिजे ॥ ४४ ॥ कींनिर्द्वेया
 ससांपडेचिंतामणी ॥ कींक्षुधितापुदेंक्षीराभियेधांवोनी ॥ तैसाकमलोद्वव
 चंदनतेक्षणीं ॥ नारदमुनीपातला ॥ ४५ ॥ वाल्मीकसत्यवतीनंदन ॥ ओता
 नपादादिकयाधूदिव्यरत्न ॥ हेशिष्यज्याचेत्रिभुवनीजाण ॥ वंघजेकांसर्वांतें ॥
 ४६ ॥ जोचतुःषष्टिकळाप्रवीणनिर्मळ ॥ चतुर्दशविधाकरतळामळ ॥ जयाचें
 स्वरूपपाहतांकेबळ ॥ नारायणदुसराकीं ॥ ४७ ॥ हेंकमळपवांडमोडोनी ॥
 पुनःसृष्टीकरणारमागुतेनी ॥ अन्यायविलोकितांनयनीं ॥ दंडेंताडीलशका
 दिकां ॥ ४८ ॥ त्यानारदादेखोनीतेचक्षणीं ॥ कुंडांतूनमूर्तिमंतनिघेअग्नी ॥ द
 क्षिणाग्नीगार्हपत्यआहूचनी ॥ उभेठकलेसाचार ॥ ४९ ॥ पराशरादिकसक
 ळब्राम्हण ॥ प्रधानासहितभद्रसेन ॥ धांवोनियांधरितीचरण ॥ ब्रम्हानंदेंउ-
 चंबळले ॥ ५० ॥ दिव्यसुगंधदिव्यसुमनीं ॥ षोडशोपचारेपूजिलानारदमुनी ॥
 रावउभाठाकेकरजोडोनी ॥ म्हणेस्वामीअतींद्रियब्रह्मात् ॥ ५१ ॥ त्रिभुवनींगम
 नतुझेंसर्व ॥ कांहींदेखिलेंसांगअपूर्व ॥ नारदम्हणेमार्गीधेतांशिव ॥ दूतचौघे
 देखिले ॥ ५२ ॥ दशाभुजपंचवदन ॥ तिहींमृत्युनेलाबांधोन ॥ तुझ्यापुत्राचेंचु
 कलेंभरण ॥ रुद्रानुष्ठानेंधन्यकेलें ॥ ५३ ॥ तवपुत्ररक्षणार्थतेवेळां ॥ शिवेंवीर
 भद्रमुख्यपागविला ॥ मजदेखतांमृत्यूसपुसोंलागला ॥ शिवसुतऐकातें ॥ ५४
 तूंकोणान्याआतेंकस्तून ॥ आणीतहोतासीभद्रसेननंदन ॥ त्यासदहासहस्रव
 र्षपूर्ण ॥ आयुष्यअसेनिश्चये ॥ ५५ ॥ तोसार्वभौमहोईलतलतां ॥ रुद्रमहिमा
 तुजठाउकअसतां ॥ शिवमहिमाउड्डूनीतलतां ॥ कैसाआणीतहोतासी ५६

शिवलीलासूत.अध्याय११.

(२६१).

मगचित्रगुप्तापुसेसूर्यनंदन॥ पत्रिकापाहिनीवाचून॥ तंवद्वादशवर्षींमृत्यु
चिन्ह॥ गंडांतरथोरहोते॥ ५७॥ तेमहत्युष्येनिरसूनि सहज॥ दहासहस्रवर्षेकरावे
राज्य॥ मगतोसूर्यनंदनमहाराज॥ स्वापरार्थेकशीबहू॥ ५८॥ मगरभाठाकुनीकृतां
त॥ करजोडूनीस्त्वनकरित॥ हेअपर्णाधयहिमनगजामात॥ अपराधनकळनांघड
लाहा॥ ५९॥ ऐसेनारदेसांगतांतेक्षणीं॥ रायेपायांवरघातलीळोळणी॥ आणी
कसहस्त्ररुद्रेकरूनी॥ महोत्साहकरीतसे॥ १६०॥ शतरुद्रकरितांनिःशेष॥ शता
युषीहोयतोपुरुष॥ हाअध्यायपढतांनिदोष॥ तोशिवरूपयान्वदेहीं॥ ६१॥ तो
तेथेचींझालामुक्त॥ त्याचेतीर्थींतरतीबहुत॥ असोयावरीब्रह्मसुत॥ अंतर्धान
पावला॥ ६२॥ आनंदमयशक्तिनंदन॥ रायेशतपद्मदेऊन॥ तोषविलागुरुसंपूर्ण
॥ ऋषीसहितजाताझाला॥ ६३॥ भद्रसेनआख्यानजेपढती॥ त्यांसहोपआयु
ष्यसंतती॥ त्यांसकाळनबाधेअंती॥ वंदोनिनेतीशिवपदा॥ ६४॥ दशशतकपि
लादान॥ ऐकतांपढतांघडेपुण्य॥ केलेअसेलअपस्यभक्षण॥ सुरापानब्रह्मह-
त्या॥ ६५॥ एवमहापापपर्वततत्वता॥ भस्महोतीश्रवणकरितां॥ हाअध्यायत्रि
काळींवाचितां॥ गंडांतरेंदूरहोती॥ ६६॥ यावरीकलियुगींनिःशेष॥ शिवकीर्त-
नाचामहिमाविशेष॥ आयुष्यहीनलोकांस॥ अनुष्ठानहंचेनिर्धारिं॥ ६७॥ मगतो
रावभद्रसेन॥ सुधर्मपुत्रासराज्यदेऊन॥ युवराज्यतारकालागून॥ देताझालांते
काळीं॥ ६८॥ मगप्रधानासमवेतराजजाणा॥ जाताझालातपोवना॥ शिवअनुष्ठा
नरुद्रध्याना॥ करितांमहारुद्रतोषला॥ ६९॥ विमानीबैसवूनित्वरित॥ रावम
धाननेलेमिरवित॥ विधिलोकवैकुण्ठीवासबहुत॥ स्वेच्छेकरूनीराहिते॥ ७०
॥ शेवटींशिवपदासींयावून॥ राहितेशिवरूपहोऊन॥ अकरावाअध्यापजाण॥
स्वरूपएकादशरुद्रांचें॥ ७१॥ हाअध्यायकरितांश्रवण॥ एकादशरुद्रांसमाधा
न॥ कींहाकल्पद्रूमसंपूर्ण॥ इच्छितेंफळदेणार॥ ७२॥ मृत्युंजयजपरुदानुष्ठा
न॥ त्यासिनबाधीमृहृणीडाविघ्न॥ पिशान्वबाधारोगदारुण॥ नबाधीचकदाही
॥ ७३॥ येथेंजोमानीलअविश्वास॥ तोअल्यायुषीहोईलतामस॥ हेजोनिंदीनोषां
हाळनिःशेष॥ त्याचाविटाळनव्हावा॥ ७४॥ त्यासप्रसवोनीवांझालीमाता॥ त्या
चीसंगतीनधरावीतत्वतां॥ त्यासींसंभाषणकरितां॥ महापातकजाणिजे॥ ७५॥

तेआपुल्यागृहासनाणावे॥आपणत्यांच्यासदनानजावें॥नेत्यजावेजीवेभा-
 वें॥जेवीसुशीलेंहिंसकगृह॥७६॥जोप्रत्यक्षप्रक्षितोविष॥जेमूर्खबैसतीत्याचे
 पंक्तीस॥त्यांसीमृत्युआत्मापागोरीस॥संदेहकांहींअसेना॥७७॥असोस
 र्वभायेंनिश्चित॥अखंडपाहावेंशिवलीलामृत॥हेनघडेजरीत्वरित॥हाअध्या
 यतरीघाचावा॥७८॥याअध्यायाचेंकरितांअनुष्ठान॥तयांसीनित्यरुद्रके
 त्याचेंपुण्य॥त्याचेघरींअनुदिन॥ब्रम्हानंदप्रकटेत् ॥७९॥अपर्णाहृदया
 झूमिळिंद॥श्रीधरस्वामीतोब्रम्हानंद॥जो जगदानंदमूळकंद॥अभंगनवि
 टेकालत्रयी॥१८०॥इतिश्रीशिवलीलामृतस्कंदपुराण०परि०एकादशोऽ
 ध्यायगोडहा॥१९॥ ॥श्रीसांबसदाशिवापणमस्तु॥ ॥ ६३ ॥

अथगणपतीचेश्लोकप्रारंभः

घोरहानकोफारकष्टां ॥ निजहितासमीक्ष्यर्थगुंतलों ॥
 वारिंशीघ्रसंसारयातना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १ ॥
 विषयगोडिहेलागलीमना ॥ यामुळेंअसेघातआपुला ॥
 कळुनियांअशीभ्रांतिजाइना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ २ ॥
 त्रिविधतापहाजाळितोअती ॥ कामक्रोधहेजाणपीडिती ॥
 चित्तसर्वथास्वस्थराहिना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ३ ॥
 स्त्रीधनादिहेंआठवेमनीं ॥ छंदहाचिरेदिवसयामिनीं ॥
 विसरलोंतुलादीनपाळणा ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ४ ॥
 माउलीपिताबंधुसोयरा ॥ तंचिआमुचानिश्चयस्वरा ॥
 शरणतूजमींविघ्नभंजना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ५ ॥
 म्हणवितोंतुझादासयाजनीं ॥ सकळव्यापकाजाणसीमनीं ॥
 भुक्तिमुक्तिदेभक्तपालना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ६ ॥
 कायकायरेसाधनेंकरूं ॥ मीअसेंतुझेमूर्खलेकरूं ॥
 विटंबितीमलाहैतभावना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ७ ॥

गणपतीचे श्लोक.

(२७१)

विषयचिंतनें शोक पावलों ॥ देह बुद्धिनें व्यर्थ नाडलों ॥
 भालचंद्र जी तोडि बंधना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ८ ॥
 गज मुखानुझी वार पाहतां ॥ नयनशीणले जाणत त्यातां ॥
 भेटसी कधीं भ्रमनि वारणा ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ९ ॥
 प्रभु समर्थ तूं आमुचे शिरीं ॥ वेष्टिलों असें विषय पा मरीं ॥
 नवल हेचि रे वार तें मना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १० ॥
 अगुण अह्यातूंपरात्परा ॥ पारनेणवे विधि हरीहरां ॥
 अचल निर्मलानित्य निर्गुणा ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ११ ॥
 जीवन व्यर्थ हेतू जे गळें ॥ स्वहित आपुलें काय साधिलें ॥
 सुरवनसे सदा मोहयातना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १२ ॥
 फारसें मला बोलतां न पे ॥ पाउलें तुझीं देखिलीं स्वये ॥
 मांडिली असे बहुत वल्गना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १३ ॥
 दीन बंधु हे ब्रीद आपुलें ॥ साचतूंकरीं दाविं पाउलें ॥
 मंगला त्या विश्व जीवना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १४ ॥
 नाशवंत रे सर्व संपदा ॥ हेन कोमला पाव एकदा ॥
 क्षेम देउनी चित्तरंजना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १५ ॥
 जातसे घडी पल्लयुगापरी ॥ लागली तुझी रवंति अंतरी ॥
 स्वामि आमुचा विरह साहिना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १६ ॥
 कळे तें करीं विनवणें किती ॥ तारीं अथवा मारि गणपती ॥
 सकल दोष संकष्ट नाशना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १७ ॥
 आवडे मला त्रिभुवना कृती ॥ पूजुनी बरी करि न आरती ॥
 धांव पावरे मोदका शना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १८ ॥
 हृदय कठिण तून करिं सर्वथा ॥ अंत आमुचा पाहसि पूरता ॥
 सिद्धि बळ आमुषक वाहना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १९ ॥
 कल्पवृक्ष तूं कामधेनु वा ॥ लाविजे स्तनी जीविंच्या जीवा ॥
 हाचि हेतुरे शेष भूषणा ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ २० ॥

तारिमोरयादुःखसागरीं ॥ गोसाविनंदनप्रार्थनाकरी ॥

आसयामनीजाणचिद्धना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ २१ ॥

अथशिवस्तुतिप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ कैलासराणाशिवचंद्रमौली ॥ फणींद्रमायांमुगुटीझ
छाळी ॥ कारुण्यसिंधूभवदुःखहारी ॥ तुजविणशंभोमजकोणतारी ॥ १ ॥
रवींदुदावानलपूर्णभाळीं ॥ स्वतेजनेत्रीतिमिरांधजाळी ॥ ब्रम्हांडधीशामद-
नांतकारी ॥ तुजवीणशंभोमजकोणतारी ॥ २ ॥ जराविभूतीउरिचंदनाची ॥ क
पालमालाप्रितगोमतीची ॥ पंचाननाविधनिवांतकारी ॥ तुजवीणशंभोमजको
णतारी ॥ ३ ॥ वैराग्ययोगीशिवशूलपाणी ॥ सदासमाधीनिजबोधवाणी ॥ उमा
निवासान्निपुरांतकारी ॥ तुज० ॥ ४ ॥ उदारमेरूपतिशैलजेचा ॥ श्रीविश्वनाथम्हण
तीसुरांचा ॥ दयानिधीतोगजचर्मधारी ॥ तुज० ॥ ५ ॥ ब्रम्हादिवंदीभमरादिनाथ
॥ भुजंगमाळाधरिसोमकांत ॥ गंगाशिरितेमहादोषहारी ॥ तुज० ॥ ६ ॥ कर्पूरगौर
गिरिजाविराजे ॥ हालाहलकंठनिळाचसाजे ॥ दारिद्र्यदुःखेस्मरणेनिवारी ॥ तुज०
॥ ७ ॥ स्मशानक्रीडाकरितांसुखावे ॥ तोदेवचूडामणिकोणआहे ॥ उदासमूर्तीज
राभस्मधारी ॥ तुज० ॥ ८ ॥ भूतादिनाथअस्मितकाचा ॥ तोस्वामिसाझाध्वज
शांभवचा ॥ राजामहेशबहुबाहुधारी ॥ तुज० ॥ ९ ॥ नंदीहराचाहरिर्नंदिकेश ॥
श्रीविश्वनाथम्हणतीसुरेश ॥ सदाशिवव्यापकतापहारी ॥ तुज० ॥ १० ॥ प्रयाग
कीभोमविक्राळनग्न ॥ लीलाविनोदेंकरिकामप्रग्न ॥ तोरुद्रविश्वंभरदक्षमारी ॥
तुज० ॥ ११ ॥ इच्छाहरीचीजगहेविशाळ ॥ पाळीरचीतोरिब्रम्हगोळा ॥ उमाप
तिभैरवविघ्नहारी ॥ तुज० ॥ १२ ॥ सागीरथीतीरसदापवित्र ॥ जेथेअसेतारक
ब्रम्हमंत्र ॥ विशेषविश्वंभरत्रिपुरांतकारी ॥ तुज० ॥ १३ ॥ प्रयागवेणीसकळाह
राच्या ॥ पादारविंदीवाहतीहरीच्या ॥ मंदाकिनीमंगळमोक्षंकारी ॥ तु० ॥ १४ ॥
कीर्तीहरीचीस्तुतिबोलवेना ॥ कैवल्यदातामनुजांकळेना ॥ एकाग्रनाथाविष
अंगिकारी ॥ तुजवीणशंभोमजकोणतारी ॥ १५ ॥ सर्वांतरीच्यापकजोनि-
यंता ॥ तोप्रणालिंगाजवळीमहंता ॥ अंकीउमातेगिरिरूपधारी ॥ तुजवी

शिवस्तुति.

. (२७३) .

णशंभोमजकोणतारी ॥ १६ ॥ सदातपस्वीअसेकामधेनु ॥ सदासतेजशशिको
 टिभानू ॥ गौरीपतीसदासम्प्रधारी ॥ तुजवीणशंभो ॥ १७ ॥ कर्पूरगौरस्मर-
 त्याविसाया ॥ चिंताहरीतोभजकांसैदेवा ॥ अतिस्वहितसुचनाविचारी ॥ तुज
 वीण ॥ १८ ॥ विरामकाळीविकळशरीर ॥ उदासचिन्तीनधरीचधीर ॥ चिंतामणी
 चिंतनेचिंहारी ॥ तुजवीण ॥ १९ ॥ सुरवावसानेसकळसुरवार्त्ती ॥ दुःखाव-
 सानेटळतीजगाची ॥ देहावसानेधरणीथरारी ॥ तुजवीण ॥ २० ॥ अनुहात
 शब्दगगनीनमाय ॥ तिचेविनोदेभवशून्यहोय ॥ कथानिजांगेंकरुणाकुमा-
 री ॥ तुजवीण ॥ २१ ॥ शांतीस्वलीलावदनीविलासे ॥ ब्रम्हांडगोळाअसुनी
 नदीसे ॥ भिस्त्रीभवानीशिवब्रम्हचारी ॥ तुजवीण ॥ २२ ॥ पीतांबरमेंडि
 तनाभिन्याची ॥ शोभाजडितवरिकिंकणीची ॥ श्रीदेवदत्तदुरितांतकारी
 ॥ तुजवीण ॥ २३ ॥ जिवाशिवाचीजडलीसमाधि ॥ विटलामपंचतुटलीउ-
 पाधि ॥ शरद्वस्वरेगर्जतिवेदचारी ॥ तुजवीण ॥ २४ ॥ निधानकुंभपरत्नाअ-
 भंग ॥ पहानिजांगेंशिवज्योतिर्लिंग ॥ गंभीरधीरमुरचक्रधारी ॥ तुजवी ॥
 ॥ २५ ॥ मंदारबिल्वेबकुलेसुवासी ॥ मालापवित्रवाहाशंकरासी ॥ काशीपु-
 रीभैरवविश्वतारी ॥ तुजवीण ॥ २६ ॥ जाईजुईचंपकपुष्पजाती ॥ शोभेग
 लांमालतिपुष्पहारी ॥ प्रतापसूर्यशरचापधारी ॥ तुजवीण ॥ २७ ॥ अलक्ष
 मुद्राअवर्णांप्रकाशे ॥ संपूर्णशोभावदनीविलासे ॥ नेईसुपथेंभवपैलपारी
 ॥ तुजवीण ॥ २८ ॥ नागेशनामसकळजिह्वाळा ॥ मनाजपेरेशिवमंत्रमाळा
 ॥ पंचाक्षरीध्यानगुहाविदारी ॥ तुजवीण ॥ २९ ॥ एकांतिंयेरेगुरुदासस्वा-
 मी ॥ चैतन्यरूपीशिवसुरवनामी ॥ शिणळोंदयाळाबहुसालभारी ॥ तुज
 वीण ॥ ३० ॥ शास्त्राभ्यासनकोश्रुतीपदुनकोतीर्थासिजाडूनको ॥ योगा-
 भ्यासनकोव्रतेंमखनकोतीव्रतपेंतीनको ॥ काळाचेंभयमानसींधरुनको
 दुष्टांसिशंकूनको ॥ ज्याचीयास्मरणेपतीततरतीतोशंभुसोडूनको ॥ ३१ ॥
 ॥ इतिवामनविरचितश्रीशिवस्तुतिसमाप्ता ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

अथ श्रीपांडुरंगस्तोत्रप्रारं.

श्रीगणेशायनमः ॥ विठोपंदरीभूमिवैकुण्ठकेली ॥ स्वदासांसर्वतूकरायास्तु
 केली ॥ सदारंगहीइच्छिसीसाधुसंगा ॥ नमस्कारमाझातुलापांडुरंगा ॥
 १॥ विशोभक्तिनेमोक्षहीतुच्छकेला ॥ गुणांगावयादेवतोहीभुकेला ॥ धरीपाउ
 लेंस्वर्नदीचंद्रभागा ॥ नमस्कार ॥ २॥ हरेतूमचीभक्तिकेलीअजाची ॥ अशीभ
 क्तित्यापुंडलीकाद्विजाची ॥ नतींकीडशीत्यागुनीश्रीरमागा ॥ नमस्कार ॥ ३॥
 प्रभूपुअलीचित्तवनीसुरावी ॥ सदाप्रेमसत्कीर्तिलोकींउरावी ॥ मनाचीहिनेवा
 सनातुच्छभंगा ॥ नमस्कार ॥ ४॥ कृपाळाबहूतारिलेदीनदास ॥ नकोहोउंबा
 प्रामलातूउदास ॥ त्वरेंउद्धरीदेउनीनामगंगा ॥ नमस्कार ॥ ५॥ अजामाउली
 सर्वविश्वासदावी ॥ क्षणाचानआयुष्यविश्वासदावी ॥ म्हणोनीत्वरेंइच्छितो
 पादसंगा ॥ नमस्कार ॥ ६॥ भवघ्नाभवार्थीभरेपूर्णपाणी ॥ बुडाळोंसरव्या
 धांवदेनूर्पापाणी ॥ जनींआदिमायाकरीथोरदंगा ॥ नमस्कार ॥ ७॥ रमेशाम
 लाअल्पधीळाविलोकीं ॥ तुझीभक्तिहेसत्त्वजालाविलोकीं ॥ असातूर्णना
 रायणादेसुसंगा ॥ नमस्कार ॥ ८॥ ॥ इति पांडुरंग एकस्तोत्र समाप्त ॥ ॥

अथ श्रीगोविंदाष्टकस्तोत्रप्रारं.

गोविंदगोपसरवगोद्विजसाधुपाळा ॥ गोवर्धनाचलधरावसुदेवबाळा ॥ गोपी
 मनोहरतनोजगदीश्वराहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्तराहो ॥ १॥
 विंध्याचलोपमपडोतवपादपद्मीं ॥ हादेहदंडवतन्यास्वविकुंठसद्मीं ॥ मीअज्ञदी
 नमतिहीनदयाकराहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्तराहो ॥ २॥
 ह्यामोदराफणिफणावरिरूपनाचे ॥ तेदावुनीपरिहरींभ्रममन्मनाचे ॥ पीतांब
 रारिरदरपद्मगदाधराहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्तराहो ॥ ३॥
 यद्ब्रह्मनिर्गुणपरास्परनिर्विकार ॥ सत्याक्षराद्यहिअनंतपुराणसार ॥ तेतूंचि
 निश्चययलाकळलाब्रह्माहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्तराहो ॥ ४॥

गोविंदाष्टकस्तोत्र.

(२७५)

नन्नाणकारकदुजाभबदुःखहर्ता ॥ धर्ताविनाशकहिदुःखअशेषकर्ता ॥ भ
 तप्रभोसकबतूजगदकुराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ५ ॥
 मोपाक्रियाअखिलहीतुजवीणबापा ॥ गोविंदनामपथहाचिकर्त्तीतसोपा ॥
 बापाअपारतरलेमजउद्धराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ६ ॥
 स्तुत्यर्थहाहिनकलेभजनीनरूढ ॥ मीधृष्टनष्टअतिदुष्टकनिष्टमूढ ॥ हेदीनवत्स
 लमलाचरणीधराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ७ ॥
 तेसाधुसंगतहरेतुजआरवीती ॥ चित्तीददंबुजिंपदांबुजसांरवीती ॥ नारा
 यणमजहिभृत्यतसाकराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ८ ॥
 ॥ इतिगोविंदाष्टकस्तोत्रसंपूर्णम् ॥

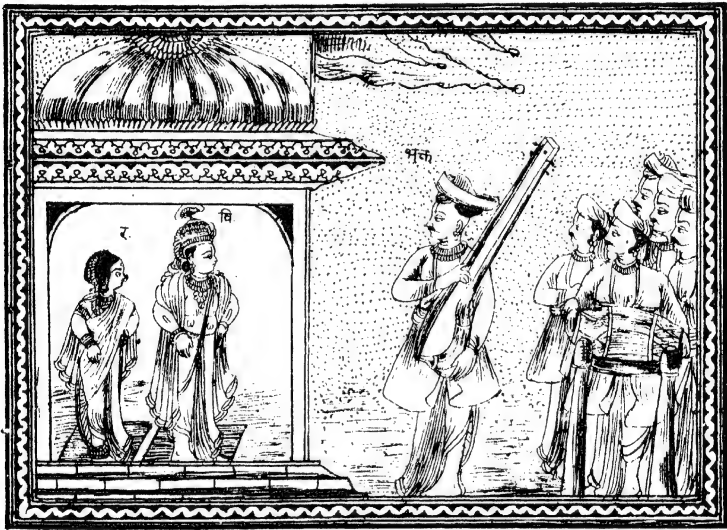
अथमारुतिस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीभजनीहृदयस्त्वमरुत्कुमारा ॥ तारावयास्वकजनावस्
 सीउदारा ॥ लावींसदामममनस्वपदस्मराया ॥ साष्टांगतूजनमितोकंपियूथरा
 या ॥ १ ॥ ब्रह्मांजलिस्तविततूजसुरासुरादि ॥ तद्विक्रमाकथितिसांबगदाधरा
 दि ॥ मीहीनबुद्धिमसुचेस्तुतिहीकराया ॥ साष्टांगतूजनमितोकंपियूथराया ॥ २ ॥
 त्वअप्रकीर्तिवसामपदाब्जभृंगा ॥ सिद्धीसमग्रतुजवंदितिअंतरंगा ॥ यज्ञांग
 तूप्रकटसीव्यसनेंहराया ॥ साष्टांगतूजनमितोकंपियूथराया ॥ ३ ॥ भीतीपि
 शाचतवनामजपेतयाते ॥ देवांसहीसुखधडेतवदृष्टिपाते ॥ दास्यांतुद्वयाभ्र
 मकरीनकदापिमाया ॥ साष्टांगतूजन ॥ ४ ॥ मर्त्यांसतुंसवनिधीपरपासनीका ॥
 क्षारोदलंधुनितुयांवशकेलिकंका ॥ द्रोणाद्रिउद्धरिसिखीरसजीवव्हाया ॥ सा
 ष्टांगतूजनमितोकंपियूथराया ॥ ५ ॥ मारुतिदुष्टकरसीसुखिरामचंद्रा ॥ सीता
 समर्पिसितयासदयासमुद्रा ॥ तत्प्र्याननिष्ठवससीचिरजीवकाया ॥ साष्टांग
 ॥ ६ ॥ रुद्रावतारअवनीवरिभूचिदेवा ॥ मीलेकंरुस्तुतिकरुंनकलेसुसेवा ॥ योगी
 श्वरप्रकटहोमजउद्धराया ॥ साष्टांग ॥ ७ ॥ तत्कालदासभयरोगनिदृष्टिबन्ता ॥
 तूजाणसीगुणनिधेसकलांतरात्मा ॥ पीदीनतूपरमदीनदयालुवर्या ॥ साष्टांग ॥ ८ ॥

(२७६).

उपयुक्तकथासंग्रह.

येतीअनन्यशरणाप्रतितूजभावे ॥ त्यांच्याअशेषरुजिनाहरिसीस्वभावे ॥ हु
 पकारतूकरिसिदासतुखीकराया ॥ साष्टांग ॥ १॥ नक्षत्रमंडळहिभेदुनिउ-
 र्ध्वहोते ॥ उड्डाणकार्यविषयींकरिसीथहोते ॥ धावेमहाबलनिधेममशंकरा
 या ॥ साष्टांग ॥ १०॥ मत्सीतिहेनवपदींचिरकालराहो ॥ दृष्टीसुधासमतुझी
 मजपूर्णापाहो ॥ नारायणास्तवतुझानकळेकराया ॥ साष्टांगतूजनमितोंकपि
 पृथराया ॥ ११॥ इतिनारायणविरचितंमारुत्येकादशीनीस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

अथभजनप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीगुरुदेवदात्रेयायनमः ॥ गुरुर्ब्रह्म
 गुरुर्विष्णुगुरुर्देवोमहेश्वरः ॥ गुरुरेकःपरब्रह्मतस्मैश्रीगुरवेनमः ॥ १॥ श्लोक
 ॥ मनोजयमारुततुल्यवेगंजितेंद्रियंबुद्धिमतावरिष्ठं ॥ यातात्मजंयानरपूथमुख्यं
 ॥ श्रीरामदूतंशरणंप्रपद्ये ॥ २॥ ॥ भजन ॥ ॥ जयगुरुजयजयगुरुजयजय
 परब्रह्मसद्गुरु ॥ चारीमुक्तीदायकदाताउदारकल्पतरु ॥ जय ॥ रूपजयाचें
 मनबुद्धीपरवाचेअगोचरु ॥ जय ॥ अलक्ष्यअनाप्यअरूपअद्वयअक्षयपरा
 त्यरु ॥ जय ॥ आत्मारामरामदासगोपाळकरुणाकरु ॥ जय ॥ ४॥ ॥

अभंग ॥ ॥ येगेयेगेविठाबाई ॥ आम्हांअनाथांचेआई ॥ १ ॥ श्रीमाआ
 णिचंद्रभागा ॥ तुझ्याचरणींच्यागंगा ॥ २ ॥ इतुक्यांसहितत्वांबायावे ॥ माझे
 रंगणींनाचवे ॥ ३ ॥ माझारंगतुझेगुणी ॥ म्हणेंनामयाचीजरी ॥ ४ ॥ ॥ **भज**
न ॥ ॥ येगेमायविठाई ॥ तुजविणगमेनाकरूंमीकाई ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ वेद
 व्यासगुरु ॥ तुम्हांमाझानमस्कारू ॥ १ ॥ माझेकल्याणकरावे ॥ मजदासपदया
 वे ॥ २ ॥ आनंदनिधान ॥ कृष्णमूर्तीनारायण ॥ ३ ॥ ज्योतीम्हणेदीनोद्वारा ॥ कृ-
 पासिंधूजीदानारा ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ नारायणविधिअत्रीनाथ ॥ दनजना
 रदनएकनाथ ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ जेसैंतैसैंतारी ॥ तुजशरणागतहरी ॥ १ ॥
 आतांनपाहिजेकेले ॥ ब्रीदलटिकेचीआपुलें ॥ २ ॥ शठद्वनाहींचित्त ॥ परीम्ह-
 णवितोभक्त ॥ ३ ॥ मजकोणपुसेरंका ॥ नामसांगेतुझेतुका ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥
 राधारमणासांवळिया ॥ चित्तचोरव्यागोंवळिया ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ माझे
 मागणेंतेंकिती ॥ दातालक्ष्मीचापती ॥ १ ॥ तान्हेलियापितांपाणी ॥ वेणेंगें
 गानोहेउणी ॥ २ ॥ कव्यतरूझालादाता ॥ तेथेंपोटांचामागता ॥ ३ ॥ तुकाम्हणे
 संतध्यातां ॥ परब्रम्हआलेंहाना ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ रघुपतिराघवराजा
 राम ॥ पतीतपावनसीताराम ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ कोरेंगुंतलासीयोगीयां-
 चेध्यानी ॥ आनंदकीर्तनीपदरीणी ॥ १ ॥ कवण्याकाजाकोरेंपडियेलीगुंती ॥
 कानींनपडतीबोलमाझे ॥ २ ॥ कायशेषशायनींसुखेंनिद्राली ॥ सोयसांडी
 येलीमाझीदेवा ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेकोरेंगुंतलेतीसांगा ॥ कितीपांडुरंगायाटपा
 हूं ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ पतीतपावनारामा ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ हेचिदेवापैमा
 गत ॥ चरणसेवाअखंडित ॥ १ ॥ वासदेईपंदरीचा ॥ सदासंगहरिदासांचा ॥
 २ ॥ जन्महोकांपलत्यायाती ॥ परीनचुकोतुझीभक्ती ॥ ३ ॥ नामाम्हणेकमळा-
 पती ॥ हेचिघावेंपुढतापुढती ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ रामनारायणहरीनाराय
 ण ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ प्रतिग्रतानेणेआणिकाचीस्तुती ॥ सर्वभावेंपतीध्यानीं
 मनीं ॥ १ ॥ तैसैंमाझेमनएकविधझालें ॥ नावडेविठ्ठलाविणदुजें ॥ २ ॥ सूर्यविका
 सिनीनघेचंद्रकळा ॥ गायतेकोकिलाबसंतेंसी ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेबाबमानेपुढेंनाचे ॥
 बोलआणीकाचेनावडती ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ विठाबाइगविठाबाई ॥ छंद

लागलातुझेपाई ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ नामगाउं नामध्याउं ॥ नामविठोबालावाहं
 ॥१॥ आम्हीदेवाचेदेवाचे ॥ दासपंदरीरायाचे ॥२॥ ठाळविणाघेउंहातीं ॥ विठुरा
 जगाउंगीतीं ॥३॥ नामाम्हाणेलाखोलिसदा ॥ नित्यवाहातसेगोविंदा ॥ ४॥
 ॥ **भजन** ॥ ॥ जयजयरामरुप्यारामराम ॥ सीतारामरामराम ॥ ॥ **अभंग**
 ॥ आपुलियाबळेनाहींबोलवत ॥ सरवाभगवंतबाचात्याची ॥१॥ साळुंरवीतेकें
 सीबोलेमंजुलवाणी ॥ शीकवीताधणीवेगळाची ॥२॥ कायम्यांपामरेंबोला
 वींउत्तरे ॥ परित्याविश्वंभरेंबोलवीले ॥३॥ तुकाम्हाणेत्याचीकोणजाणेकळा
 ॥ वागवीपांगुळापायांवीण ॥४॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ जयजयनारायणहरी ॥ ॥
अभंग ॥ ॥ पंदरीपंदरी ॥ विठूरायाचीनगरी ॥१॥ भंवताशींवरेंचावेदा ॥ मध्ये
 पंदरीचाहुडा ॥२॥ गस्तफीरेचहूकोनीं ॥ ठाळमृदंगाचीध्वनी ॥३॥ ऐसेंस्थळ-
 आहेकोठें ॥ तुकयालाविठूलपेटे ॥४॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ मारुतिरायाबलभी-
 मा ॥ शरणआळोमंजुद्याप्रेमा ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ सुंदरतेंध्यानउभेंविठेवरी ॥
 कजरकगवरीठेयोनियां ॥१॥ मकरकुंडलेंतरुपतीअवणी ॥ कंठींकौस्तुभमणि
 वीराजित ॥२॥ गळंम्लुकीहार कासेपीतांबर ॥ आवडेनिरंतरहेंचिध्यान ॥
 ३॥ तुकाम्हाणेमाझेहेंचिसर्वसुख ॥ पाहीनश्रीमुखआवडीनें ॥४॥ ॥ **भजन** ॥
 हरिरामरामराम ॥ सीतारामरामराम ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ एकप्रहररात्रझाली
 फेरीविठूलाचीआली ॥१॥ नामाम्हाणेजनीपाहे ॥ हारींउभाकोणआहे ॥२॥ म-
 भाघरांतदाटली ॥ एकसराईलूटली ॥३॥ पदकवेंजयंतीगळां ॥ उभाविठूलसां-
 वळा ॥४॥ एकमेकांआलिंगन ॥ नामाम्हाणेजनीधन्य ॥५॥ ॥ **पद** ॥ ॥ धावें
 पावेंबापाविश्वाच्याराया ॥ हरिरेपंदरिच्याराया ॥ तुलावंदूंआम्हीलागूनियांपा-
 यां ॥ धुं ॥ कोठेंगुंतलासीअजूनीनायेसी ॥ हरिरेअजुनीनायेशी ॥ आम्हांदर्श-
 नरामाकैसेनीन देशी ॥ धावें ॥१॥ यावेंयावेंसत्वररुक्मिणिच्यारमणा ॥ हरि-
 रेरुक्मिणिच्यार ॥२॥ धावेंधावेंदर्शनवनमालाभरणा ॥ धावें ॥३॥ तुजवांचुनिवि-
 श्वांचानकोणीपाळक ॥ हरिरेनकोणीपा ॥ सर्वहिअंतर्यामींवससीचाळक ॥ धां-
 वें ॥४॥ अर्जुनभक्ताविश्वस्वरूपदाबुनी ॥ हरिरेस्वरूप ॥ केलानिर्मळबुद्धीभक्ती-
 तेंदुनी ॥ धावें ॥५॥ उद्धवभक्तादेशीसुपूर्णबोधातें ॥ हरिरेसुपूर्णबोधातें ॥ केले

भजन.

(२७९).

कृष्णातूंचितनम्यशोधाते ॥ धावें ॥ ५ ॥ भग्निनीकृष्णास्तवनीं पावसिलवला
 हीं ॥ हरिरेपावसि ॥ आम्हांभेटीदेतांसंकटसेंकायी ॥ धावें ॥ ६ ॥ येईं येईं वि
 ठोकरुणासागरा ॥ हरिरेकरुणा ॥ भक्तीसजीवनशिंपीनिजजनआगरा ॥
 धावें ॥ ७ ॥ ध्रुवबाळासीदेवापावसिलवलाहीं ॥ हरिरेपावसि ॥ आम्हींअभ-
 क्तमृणुनीकंठाळाकांहीं ॥ धावें ॥ ८ ॥ दंतीळाहीसंकटपडतांचहुतफार ॥ हरि
 रेपड ॥ धांपोनीयांपेशीबापासत्वर ॥ धावें ॥ ९ ॥ आम्हीपतीतपावनमृणुनी
 तुजलागा ॥ हरिरेमृणुनी ॥ मृणुनीभजतोंबापासुक्तीच्यालागा ॥ धावें ॥ १०
 ॥ नकळेभक्तीकांहींआम्हांपापीया ॥ हरिरेपा ॥ पारत्नवदीनानाथावंदीतोंपाथां
 धावें ॥ ११ ॥ आतांआळसनफरींसत्वरपावावें ॥ हरिरेसत्वरपा ॥ देउनिदर्शनना
 थावेंकुठान्यावें ॥ धावें ॥ १२ ॥ जातांवेदब्रम्हाझाळाघाबरा ॥ हरिरेझाळा
 ॥ शफरीहोउनिविष्णोकेलेंउद्धारा ॥ धावें ॥ १३ ॥ होसीकूर्मसागरमंथनाचेवेळीं
 हरिरेमंथना ॥ मंदरबुडातापृष्ठीधारकतेवेळीं ॥ धावें ॥ १४ ॥ अबनीउद्धरणा
 लावराहतूंहोसी ॥ हरिरेवराह ॥ मारुनिकनकाक्षातेभक्तांसुखदेसी ॥ धावें
 पावें ॥ १५ ॥ मन्हादाच्यास्तवनेंनरहरीअवतरसी ॥ हरिरेनरहरि ॥ हिरण्यक
 शिपूमारुनिअभयप्रदहोसी ॥ धावें ॥ १६ ॥ इंद्राच्याऐश्वर्याबळिदैत्येंघेतां ॥
 हरिरेबळिदैत्यें ॥ प्रार्थीतुजलाब्रम्हाजोडुनियांहातां ॥ धावें ॥ १७ ॥ वामनरू
 पाधरुनिदंडुनिबळिराजा ॥ हरिरेदंडुनिब ॥ इंद्रातेमागुतीकेलादिविराजा ॥
 धावें ॥ १८ ॥ परशुरामनामेंव्यक्तीघेउनी ॥ हरिरेव्यक्ती ॥ दशशतकरधरअर्जु
 नराजामारूनी ॥ धावेंपावें ॥ १९ ॥ निःक्षत्रीनिघैराकेलीत्वांअवनी ॥ हरिरे
 केली ॥ एकविंशतिवेळारव्यातीहेभुवनी ॥ धावें ॥ २० ॥ सुग्रीवाल्लाशरणाग
 तसाजाणोनी ॥ हरिरेशरणा ॥ दिधलेराज्यहिबान्धवाळीमारूनी ॥ धावें
 ॥ २१ ॥ लंकेशाचानाशायनरांच्याहातीं ॥ हरिरेवान ॥ करुनीआपंगीलीपैदेही
 सती ॥ धावें ॥ २२ ॥ साधूदेष्टेराक्षसनलगतांक्षणा ॥ हरिरेनलगतां ॥ यधु
 नीलंकादिधलीभक्ताविधिपणा ॥ धावें ॥ २३ ॥ कृष्णावतारधरुनीहरिला
 भ्रूमार ॥ हरिरेहरि ॥ भक्तांदीननाथारक्षीलेफार ॥ धावेंपावें ॥ २४ ॥ आ-
 तांप्रस्ततकालींकलिकालामाजी ॥ हरिरेकलिका ॥ बौद्धअवतारधरुनीतूं

भक्तांलाजी ॥ धांवें ॥ २२ ॥ कीर्तनयोगेंसत्वरसांपडसीदेवा ॥ हरिरेसांपड ॥
 म्हणुनीगातोंकरितोंतुझीचीसेवा ॥ धांवें ॥ २६ ॥ नकळेगायनभजनभक्तीहि
 नूमजे ॥ हरिरेभक्ति ॥ हरिहरिम्हणोनितुजलाओरडतोसहजे ॥ धांवें ॥ २७ ॥
 अल्पानेंसंतुष्टभगवंतानुहोसी ॥ हरिरेभ ॥ आम्हांदीनांसत्वरदर्शनमगदेशी
 ॥ धांवें ॥ २८ ॥ जेसेतैसेप्रेमचमामुनीयांघ्यावें ॥ हरिरेप्रेम ॥ आणिकनसुचे
 कांहींसत्वरपापावें ॥ धांवेंपावें ॥ २९ ॥ नारायणापावेकरुणेच्याराशी ॥ ह-
 रिरेकरु ॥ देउनिभक्तीमोडींपापाच्याराशी ॥ धांवेंपावेंबापाविश्वान्वारा-
 चा ॥ हरिरेपंदरीच्याराचा ॥ तुजलावंदूंआम्हींलागूनियांपापां ॥ ३२ ॥
 पददत्तात्रेयाचें ॥ ॥ गुरुदत्तात्रय दत्तात्रयअवधूता जनार्दनस्वामिएक-
 नाथा ॥ गुरुद ॥ ध्रु ॥ दत्तअवधूत अवधूतनिशकारस्मरणींबाबेसत्वर ॥
 श्रद्धाअविनाश ॥ अविनाशासुंदरस्वरूपहेंदिसेमनोहरा ॥ पतितमीपापी ॥ पापी
 दुर्धरनेइतूभयसिंधूपार ॥ मागणेंहेंची ॥ हेंचीसत्वरमस्तकींठेविअभयकर ॥ स
 गुणहेंरूप ॥ रूपदाविआतां ॥ जनार्दनस्वामिएकनाथा ॥ १ ॥ भस्मभूषित
 भूषितदिव्यकांती ॥ माळात्रिशूळडमरुहातीं ॥ गळांवनमाळा माळारैजयं
 तीकांणिकुंडलेसूर्यदीप्ती ॥ माथांमुगुट. मुगुटचंद्रज्योती पाहतांचेधळीमनो
 चुंती ॥ आकर्णनयन, नयनमदनमूर्तीविर्णितांस्तब्धवेदश्रुती ॥ नेथेंमींपामर,
 कायवर्णुंआतां ॥ जनार्दन ॥ २ ॥ मुख्यनीवास, नीवासमेरुशिरसरी ॥ सपाधि
 निद्रामाहोरीं ॥ स्नानसारीलें ॥ सारिलेंगंगातीरीं ॥ टिळकरेखिलापंदरी ॥
 माध्याह्नींशीरा ॥ भिक्षाकरशीरीं भोजनकेलेंकावेशी ॥ सायंसंध्या, संध्या
 सागरीं ॥ मुख्यआसनकेदारीं ॥ जाउनीचरणीं ॥ चरणिंठेंबुमाथा जनार्दन ॥
 ॥ ३ ॥ अविअनुसूयाअनुसूयात्मजदत्त त्रिगुणअवतारमूर्तिमंत ॥ कटिमेरव-
 ला, मेखळारत्नजडित ॥ चरणिंनूपुरेंरुणझुणित ॥ असंग्रवदन वदनहर्षपुक्त
 तारिलेपतितअसंख्यात ॥ अखंडहेंनाम नामवदनांत मूर्तिममबिंबोहृद-
 यांत ॥ अप्रयवरदेई देईगुरुनाथा जनार्दनस्वामीएकनाथा ॥ ४ ॥ लक्षचौ
 न्याशीं चौन्याशींजन्मवायां ॥ म्यांसोगिलेगुरूराया ॥ भक्तवत्सला वत्स
 लादत्तरायाकरावीकृपेचीछाया ॥ इच्छितोंहेंची हेंचीगुरुसदया न्यावंमातें

निजगया ॥ रुष्णात्मजाते आत्मजातेतारिंआतां ॥ जनार्दनस्वामी एकनाथा
 ॥ गुरुदत्तात्रय दत्तात्रय अवधूता ॥ ५ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ हेचिदानदेगादेवा ॥
 तूझावीसरनव्हावा ॥ १ ॥ गुणगाईनआवडी ॥ हेचिमाझीसर्वजोडी ॥ २ ॥ नलगे-
 मुक्तिधनसंपदा ॥ संतसंगमदेगासदा ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेगर्भवासी ॥ सुरवेंचालावे
 आम्हासीं ॥ ४ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ कथेचीसामग्री ॥ देहअवसानावरी ॥ १ ॥ नकोजा
 उंदेउंआंगा ॥ गात्रेमाझींपांडुरंगा ॥ २ ॥ आयुष्यमाझेकरींउन ॥ परिमजआवडो
 कीर्तन ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेहानी ॥ चावेगळीमनानाणी ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ राम
 रायाराघोबा ॥ रामारामाहोरामा ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ आतांदेहतूझेपाई ॥
 ठेउनिझालोंउतराई ॥ १ ॥ हरिरेआतांपाझ्याजीवा ॥ करणेंतेंकरीदेवा ॥ २ ॥
 रामावहूअपराधी ॥ मतिमंदहीनबुद्धी ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेनेणें ॥ भावभक्तीचींलक्ष
 णें ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ ज्ञानराजमाऊली ॥ गुरुज्ञानेश्वरमाऊली ॥ ॥ अभं
 ग ॥ ॥ सांडियेलीकाया ॥ वरीओवाकूनीपांथों ॥ १ ॥ शरणशरणनारायणा
 ॥ मजअंगीकारींदीना ॥ २ ॥ भावेंआलोंलोटांगणीं ॥ लोळेंतूमचाचरणीं ॥ ३ ॥
 तुकाम्हणेशिर ॥ ठेविघेतेंपायांबर ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ रामदासगुरुमाझे-
 आई ॥ मजलाठावयावापाई ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ झणीदृष्टीलागोतुझियास
 गुणपणा ॥ जेणेंमाझ्यामनाबोधकेला ॥ १ ॥ योगियांचेध्यानीं ध्यातांनातळ-
 सी ॥ तोतूंआम्हापासींनिरंतर ॥ २ ॥ अनंतजन्मींचेंविसरलोंदुस्व ॥ पहातां-
 तूझेभूखपांडुरंगा ॥ ३ ॥ नामाम्हणेजीवेंकरींनिंबळीण ॥ विरेसहितचरणवो-
 चाळीन ॥ ४ ॥ ॥ नमन ॥ ॥ तबकथामृतंतसजीवनं ॥ कविभिरीडितंकल्प
 षापहं ॥ श्रवणमंगलंश्रीमदांतकं ॥ भुविगृणंतितेपूरिदाजनाः ॥ ५ ॥ ॥ अभंग
 ॥ करोनीआरती ॥ चक्रपाणीओवाळिती ॥ १ ॥ आजीपूरलेनवस ॥ धन्यकावह
 दीवस ॥ २ ॥ पाहापाहाहोसकळ ॥ पुण्यवंततुम्हींबाळ ॥ ३ ॥ तुकावाहेयळी ॥ हो
 कांसन्निधजवळी ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ गोविदागोपाळारामा ॥ रुष्णावि-
 ष्णोमेघश्यामा ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ कायमागोंविबुलझरे ॥ आम्हांतुळसीपत्र
 पुरे ॥ १ ॥ मागोंमुगुटमाथांचा ॥ तोतरआणीलाइंदाचा ॥ २ ॥ मागोंकुंडलेंकानीं
 चीं ॥ तीतरआणीलींकर्णाचीं ॥ ३ ॥ मागोंवैजयंतीमाळा ॥ तीतरनुमचेवक्षस्व-

(२८२)

उपयुक्तकथासंग्रहः

॥४॥ मागोंपीतांबरपीबिळा ॥ तोतरकासेसीकंषियेला ॥५॥ मागोंनोडर
चरणिंवा ॥ धाकजाइलअसुरांचा ॥६॥ नामाम्हाणेकांहीनमागों ॥ तुझिपाच
रणीलक्षलागो ॥७॥ ॥ भजन ॥ गोपाळरुष्णागोपाळ ॥ ॥ अभंग ॥
॥ येईगातूंपेईगातूंपंदरीच्यारापा ॥ तुजवीणशीणयादेझालीहीनकाया ॥१॥
यातीहीनमतीहीनकर्महीनमाझे ॥ सर्वलज्जासांडुनिबापाशरणमीआलोतूज
॥२॥ दीनानाथादीनबंधूनामतुम्हांसाजे ॥ पतीतपावननामऐसीब्रीदावळी
गाजे ॥३॥ घिरेवरीनीटउभाकरेवरीकर ॥ तुकाम्हाणेहेंचिआम्हांध्याननिरंतर
॥४॥ ॥ भजन ॥ ॥ समरामसीतारामरामराम ॥ ॥ इतिदेवाचेंभजनस-
माप्त ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥

अथआरत्याप्रारंभः

आरतीगणपतीची.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ सुखकर्तादुखहर्तावार्ताविघ्नाची ॥ नुरवीपुरवीप्रेमरूपा
जयाची ॥ सर्वांगींसुंदरउत्तिशेंदूराची ॥ कंठींशोभेमाळमुक्ताफळांची ॥ जयदेव
जयदेवजयमंगळमूर्ती ॥ दर्शनमात्रेंमनकामनापुरती ॥ धु० ॥१॥ रत्नरचितफ
रातुजगौरीकुमरा ॥ चंदनाचीउरीकुंकुमकेशरा ॥ हीरेजडितमुकुटशोभतो
बरा ॥ रुणझुणतीनेपूरेंचरणींघागरिया ॥२॥ लंबोदरपीतांबरफणिवरबंध
ना ॥ सरळसोंडवक्रतुंडत्रिनयना ॥ दासरामानाचावरपाहेसदना ॥ संकष्टींपा
वाबेनिर्वाणीरक्षायेंसुरवरचंदना ॥ जयदेवजयदेवजयमंगळमूर्ती ॥ ३॥

आरतीगणपतीची.

शेंदुरलालचढापोअच्छागजमुखको ॥ दोदिललालविराजितसुतगौरीहरको
॥ हसतलियेगुडलड्डुसाईसुखरको ॥ महिमाकहीनजायलागतहमपदको ॥१॥
जयजयजीगणराजेविद्यासुखदाता ॥ धन्यतुमारोदर्शनमेरामनरमता ॥ धु० ॥
अष्टौसिद्धीदासीसंकटकोबेरी ॥ विभविनाशनमंगळमूर्तीअधिकारी ॥ कौटि
स्वरजप्रकाशेश्रीछबतेरी ॥ गंडस्थलमदमस्तकशोभेशशिबहारी ॥२॥ भाव

भगनसंकोईशरणागतआवे ॥ संतनसंपतसबहीभरपूरतपावे ॥ ऐसेतुमम
हाराजमोकोअतिप्राये ॥ गोसावीनंदननिसिदिनिगुणगावे ॥ ३ ॥ ॥ ॥

आरतीविष्णूची.

आरतीविश्वंभरा ॥ पूर्णसाक्षीओंकरा ॥ सद्यनव्यापुनीयां ॥ योगिरुंभमाहे
रा ॥ धु० ॥ निर्गुणनिरामया ॥ निर्विकाराअदया ॥ सच्चिदानंदरूपा ॥ निरंजनाअ
व्यया ॥ आर० ॥ १ ॥ अक्षयपलाशावता ॥ निर्मलहोअच्युता ॥ सोज्ज्वलाशुद्ध
बुद्धा ॥ नित्यसत्यअनंता ॥ २ ॥ ब्रम्हादिदेवबंधा ॥ परमवेदानंदवेद्या ॥ अपाररू
पतुझे ॥ शंकरासहितआवा ॥ ३ ॥ सहस्रपुरिविशेषं ॥ वर्णिपेठाविशेषं ॥ नक
छेपरिपार ॥ गातीनारदादिघोषं ॥ ४ ॥ उहालकातापितीर ॥ ज्यासन्निधअवतार
र ॥ प्रकटोनीधर्मासीतूं ॥ पापितारिघेठेथोर ॥ ५ ॥ शरणमीतूजआतां ॥ पांथिठेद्विपे
लामाथा ॥ संतोषेंसुतरक्षी ॥ गुरुविश्वंभरनाथा ॥ आरतीविश्वंभरा ॥ ६ ॥ ॥

आरतीविष्णूची.

आरतीअनंतभूजा ॥ विगोपंदरीराजा ॥ नचलेनीउपचार ॥ मनेंसारिन्दीपूजा ॥ धु०
॥ परेसपारनाहीं ॥ नपडेनिगमाठाई ॥ शुललाभक्तिप्रावें ॥ लाहोयेतळादेहीं ॥ १ ॥
अनिर्वाच्यशुद्धबुद्ध ॥ उभाराहिलानीट ॥ रामाजनार्दनीं ॥ पाथीनोडलीबीटा ॥ २ ॥

आरतीरामचंद्राची.

उत्तरसाधुनिशिळासेतूबांधोनी ॥ लिंगदेहलंकापुरिविध्वंसूनी ॥ कामक्रोधादि
कराक्षसमर्दोनी ॥ देहअहंकाररावणनिबरोनी ॥ जयदेवजयदेवजयनिजबोधारा
मा ॥ परमार्थेंआरतीपरिपूर्णकामा ॥ धु० ॥ १ ॥ प्रथमसीताशुद्धीहनुमंतगेळा ॥ उंका
दहनकरुनीअस्वधामारीळा ॥ मारीलाजंबूमाळीभुवनीबाहारिला ॥ आनंदाचीगूढी
घेउनियांआला ॥ २ ॥ निजबघेंनिजशक्तीसोडविलीसीता ॥ सहजघणेंझालेंअयो
धेरपुनाथा ॥ आनंदेंबोसंडेयैराग्यभरता ॥ आरतपेउनआलीकौसल्यामाता ॥ ३
॥ अनुहंतध्वनीगर्जतिअमार ॥ अवरापधेंवानरकरितीभुषुंकार ॥ अयोध्येसी
आलेदशरथकुमार ॥ नगरींहोतोआहेआनंदथोर ॥ ४ ॥ सहजसिंहासनींराजारभुवी
र ॥ सोहंभाबेंनयापूजाउपचार ॥ सहजांचीआरतीबाबांवागजर ॥ माधवदासा
स्वांमीआठवनाविसर ॥ जयदेवजयदेवजयनिजबोधारामा ॥ परमार्थें ॥ ५ ॥

उपयुक्तकथासंग्रह.

आरतीविठ्ठलाची.

ग्रुमेअद्वावीसविदेवरीउभा ॥ यामांगींरखुमाईदिसेदिव्यशोभा ॥ पुंडलिकाचेभे-
टीपरब्रम्हआलेगा ॥ चरणींवाहेभीमाउद्धरीजगा ॥ १ ॥ जयदेवजयदेवजयपांडुरंगा
॥ रखुमाईवंदुभाराईच्याबहुभापावेजिवलगा ॥ ध्रु० ॥ तुळसीमाळागळांकरंगुनि
करीं ॥ कांसेपीतांबरकस्तुरितुडुदीं ॥ देवसुरवरनित्ययेतीभेटी ॥ गरुडहनुमंतपु
टेअप्रेराहती ॥ २ ॥ धन्यवेणूनादअनुक्षेत्रपाळा ॥ सुवर्णाचींकमळेपदमाळागळां ॥
राईरखुमोबाईराणीयासकळां ॥ ओंवाळीतेराधाविठोवासांवळा ॥ ३ ॥ ओंया
ळूंआरत्याकुरवंड्यायेती ॥ चंद्रभागेमाजीसोडुनियांदेती ॥ दिंडीपताकवैष्ण
वनाचती ॥ पंढरीचामहिमावर्णावाकिती ॥ ४ ॥ आषाढीकातींकीभक्तजन-
येती ॥ चंद्रभागेमाजीस्नानेजेकरिती ॥ दर्शनहेलामात्रेंतयांहोयमुक्ती ॥ केश
वास्मीनामदेवपावेओंवाळीती ॥ ५ ॥ जयदेव० ॥ ॥ ॥ ॥

आरतीदेवीची.

दुर्गेदुर्घरक्षारीतुंजविणसंसारिं ॥ अनाथनाथेअंबेकरुणाविस्तारीं ॥ वारीं-
वारींजन्ममरणानेंवारीं ॥ हारींपडलोंआतांसंकरनीवारीं ॥ १ ॥ जयदेवीजय
देवीजयमहिषासुरमथनी ॥ सुरवरईश्वरवरदेतारकसंजिवनी ॥ ध्रु० ॥ त्रिभु
वनभुवनीपाहतांतुजऐसीनाहीं ॥ चारींअमलेपरंतुनबोलवेकांहीं ॥ साहीवि
वादकरितांपडिलींप्रवाहीं ॥ तेतूंभक्तगंलागींपावसितबलाहीं ॥ २ ॥ प्रसन्नव-
दनंप्रसन्नहोसीभिजदासां ॥ क्लेशांपासुनिसोडींतोडींभवपाशा ॥ अंबेतुजवां-
चूनकोणपुरविलआशा ॥ नरहरितड्डिनझालापदपंकजलेशा ॥ जय० ॥ ३ ॥

आरतीज्ञानदेवाची.

आरतीज्ञानराजा ॥ महोकेबल्यतेजा ॥ सेवितीसाधुसंत ॥ मनुवेधत्तामाझा ॥ ध्रु०
लोपलेज्ञानजगीं ॥ हितनेपातीकोणी ॥ अवतारपांडुरंगा ॥ नामदेविलेंज्ञानी ॥ १ ॥
कनकाभेंतारकरी ॥ उष्यागोपिकानारी ॥ नारदतुंबूहो ॥ सामगायनकरी
॥ २ ॥ प्रकटगुह्यबोले ॥ विश्वब्रम्हचीकेले ॥ रामाजनादनीं ॥ पायींठकचीहे-
ले ॥ आरतीज्ञानराजा ॥ ३ ॥ . ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

आरतीजगदंबेची.

आश्विनशुद्धपक्षांअंबाबैसलीसिंहासनीहो॥ मतीपदेपासुनीघटस्थापना-
तीकरुनीहो॥ मूलमंत्रंजपकरुनीसंयतैरेक्षकवेउनीहो॥ ब्रम्हाविष्णुरुद्रआइचेपू-
जनकरुनीहो॥ उदोबोलाउदोअंबाबाईमाउलीचाहो॥ उदोकारेंगर्जतीकायम-
हिमावर्णूतिचाहो॥ ध्रु०॥१॥ द्वितीयेचेदिवसींमिळतीचोसष्टयोगिनीहो॥
सकळांमध्येष्टपरशुरामाचीजननीहो॥ कस्तूरीमळवटभांगीशेंदुरभरुनीहो॥
उदोकारेंगर्जतीसकळचापुंडामिळुनीहो॥ उदोबोला०॥२॥ तृतीयेचेदिवशींअंबेशं-
गारमांडिलाहो॥ मळपटपातळचोळीकंठीहारमुक्ताफळाहो॥ कंठीचींपदकेंकां-
सेपीतांबरकसिलाहो॥ अष्टभुजामिखतीअंबेमुंदरदिसेलीलाहो॥ उदोबो०॥३॥
चतुर्थीच्यादिवशींविष्वव्यापकजननीहो॥ उपासकांपाहसीअंबेप्रसन्नअंतःकर-
णीहो॥ पूर्णकृपेपाहसीजगन्मातेमनमोहिनीहो॥ भक्तांच्यामाउलीसुरतेयेती
लोटांगणीहो॥ उदोबोला०॥४॥ पंचमीच्यादिवसींव्रतउपांगललिताहो॥ अर्घ्य
पाद्यपूजेनेतुजलाभवानीस्तवितीहो॥ रात्रीच्यासमयींकरितीजागरण्यहरिक-
थाहो॥ आनंदेंप्रेमतेआलेंसद्भवेकीडताहो॥ उदोबोला०॥५॥ षष्ठीचेदिवसीं
भक्तांआनंदवर्तलाहो॥ घेउनिदिवल्याहस्तींहर्षेगोधळघातलाहो॥ कवडीएक
अर्पितांदेसीहारमुक्ताफळाहो॥ जोगवामागतांप्रसन्नझालीभक्तकुळाहो॥
उदोबोला०॥६॥ सप्तमीच्यादिवशींसमशृंगगडावरीहो॥ तेथेंतूनांदसीभं-
वतीपुष्पेनानापरीहो॥ जाईजुईसेवंतीपूजारेखिलीबरीहो॥ भक्तसंकरीप
डतांझेलुनघेसीवरच्यावरीहो॥ उदोबोलाउदो०॥७॥ अष्टमीच्यादिवशींअ-
ष्टभुजानारायणीहो॥ सद्याद्रीपर्वतीपाहिलीउभीजगज्जननीहो॥ मनमाझे
मोहिलेंशरणआलोंतुजलागुनीहो॥ स्तनपानदेउनीकेलेंसुखिअंतःकरणीहो
उदोबोलाउदो०॥८॥ नवमीचेदिवसींनवदिवसांचेंपारणेंहो॥ समशतीजपहोम
हवनेंसद्भक्तिकरुनिहो॥ षडसअन्नेनैवेद्यासींअर्पिलींभोजनीहो॥ आचार्यब्रां-
म्हणांतृसीकेलीत्वांकुपेनेहरे॥ उदोबोलाउदो०॥९॥ दशमीच्यादिवशींनिघे
अंबासीमोडुंधनीहो॥ सिंहासूदक्षींसबळतींशस्त्रेंअंबेत्वापेउनीहो॥ शुभ
निशुभादिकराक्षसांकितोमारसीरणीहो॥ विप्रारामदासाआश्रयंदिधत्ताव

चरणीं हो ॥ उदोबोला उदोभंवावाईमाउलीचा हो ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥

आरतीरुण्याची.

हरिनामगोडझालें ॥ कायसांगुंगेमाते ॥ गोपाळावाहताती ॥ वेष्टाआरतीपावे
॥ धु० ॥ गेलेंहोतेंचंदावना ॥ तेथेंभेटलाकाऱ्हा ॥ गोपाळांसींवेष्टमाझा ॥ छंदला-
गला मना ॥ १ ॥ आणिक एकनवलकैसें ॥ ब्रम्हादिकांलागिंपीसें ॥ उच्छिष्टा-
लागुनीयां ॥ देवझालेजळींमासे ॥ २ ॥ आणिक एकनवलचो ज ॥ गोपाळांसीं
सांगेंगूज ॥ आंचवूजळिचोजवेना ॥ पाहतांनेत्रतेअसूज ॥ ३ ॥ आणिक एकनव-
लपरी ॥ करिंधरिलीशिंदोरी ॥ गोपाळांसींवादीतसे ॥ नामयाचास्वामीहरी ॥ ४ ॥ ॥

आरतीतुळसीची.

जयदेवीजयदेवीजयमायतुळसी ॥ मिजपत्राहुनिलपुतरचिभुवनहेंतुळसी ॥
धु० ॥ ब्रम्हाकेवलमूर्तीमध्येंतोशोरी ॥ अग्नीशंकरतीर्थेशाखापरिवारी ॥ सेवा
करितीसावेसकळहिनरनारी ॥ दर्शनमात्रेपापेंहरतीनिर्धारी ॥ १ ॥ शीतळछाया
भूतळच्यापकतूंकेशी ॥ पंजीरिचीआवडकमळारमणासीं ॥ तवदलविरहित
विष्णूराहेउपवासी ॥ विशेषमहिमातूझाशक्तकार्तिकमासीं ॥ २ ॥ अच्युतमा-
धवकेशवपीतांबरधारी ॥ तूझेपूजनकळींजोहेंउच्चारी ॥ त्यासींदेसीसंतति
संपतिसुखकारी ॥ गोसावीसुतविनवीमजलातूंतारी ॥ जयदेवी ॥ ३ ॥ ॥

आरतीगणपतीची.

नानापरिमळदुर्वाशेंदुरशमिपत्रें ॥ लाडूमोदकअन्नेपरिपूरितपात्रें ॥ ऐसेंपूजवके
लेंबीजाक्षरमंत्रें ॥ अष्टौसिद्धीनवनिधिदेसीक्षणमात्रें ॥ १ ॥ जयदेवजयदेवजय-
मंगळमूर्ती ॥ तूझेगुणवर्णायामजकेंचीस्फूर्ती ॥ धु० ॥ तूझेध्याननिरंतरजेको
णीकरिती ॥ तपंचीसकळहिपापेविघ्नेंहोहरती ॥ बाजीवारणशिबिकासि-
द्धीहेप्राप्ती ॥ सर्वहिपावनअंतीभवसागरतरती ॥ २ ॥ शरणागतसर्वस्वेंभ-
जंतीतयचरणी ॥ कीर्तितपाचीराहेशशिजोंवरतरणी ॥ त्रैलोक्यांतविजयी
अद्भुतहेकरणी ॥ गोसावीनंदनतवनामस्मरणी ॥ ३ ॥ जयदेवजयदेव ॥ ॥

आरतीरुण्याची.

अवतारगोकुळीं हो ॥ जनतारावयासी ॥ लावण्यरूपडेहो ॥ तेजपुंजाकराही ॥

उगवलाकोरिबिंब ॥ रविलोपलाशशी ॥ उत्साहसुरवरां ॥ महिथोरमानसीं
॥१॥ जयदेवार्कृष्णनाथा ॥ राइररयुमाइकांता ॥ आरतीओवाळीना ॥ तुम्हांदेव
कीसूता ॥ ध्रु० ॥ कौतुकपहायपा ॥ मांवब्रम्हानेकेली ॥ बत्सेहीचोरुनीयां ॥ स
त्यलोकासीनेलीं ॥ गोपाळगाइवत्सें ॥ दोहिंगईरक्षिपेली ॥ सुरवाचाप्रेमसिं
धू ॥ अनाथाचीमाउली ॥ २ ॥ चारितांगोधनेहो ॥ इंद्रकोपलाभारी ॥ मेघजो क-
डाडीला ॥ शिळावर्षत्याधारीं ॥ रक्षिलेंगोकुळहो ॥ नसींधरीलागीरी ॥ निर्भ-
यलोकपाळ ॥ अबतरलाहरी ॥ ३ ॥ वसुदेवदेवकीचे ॥ बंदफोडिलीशाळा ॥ हो
उनियांविष्वजनिता ॥ तयांपोटिंचाबाळ ॥ दैत्यहेत्रासियेले ॥ समुळकंसासीका-
ळ ॥ राज्यहेंउग्रसेना ॥ केळामथुरापाळ ॥ ४ ॥ तारिलेभक्तजना ॥ दैत्यसर्वनिदी
कून ॥ पांडवांसाहाकरी ॥ अडलीचानिर्बाण ॥ गुणमीकाधचणूं ॥ मतिकेवदी
यानी ॥ विनवितोदासतूका ॥ गवमागेचरणीं ॥ जयदेव० ॥ ५ ॥

आरतीपंचायतनाची.

जयदेवजयदेवजयसुरस्वकरमूर्ती ॥ गणपतिशिवहरिमास्करअंबासुखमूर्ती
॥ ध्रु० ॥ अधसंकरभयनाशनसुखदाविघ्नेशा ॥ अद्यासुरवरंबंधानरवारणवेषा ॥
पाशांकुशधरसुंदरपुरवीसीआशा ॥ निजवरदेउनिहरिसीभ्रांतीच्यापाशा ॥
१ ॥ नंदीवहनागहनापार्यतिन्व्यारमणा ॥ मन्मथदहनाशंभोवातात्मजनयना ॥ स
योंपायविवर्जिततापत्रयशमना ॥ केलासाचबवासाकरितीसुरनमना ॥ २ ॥ प
यसागरजाकांताधरणीधरशयना ॥ करुणालयवारिसिभयषारिजडलनय
ना ॥ गरुडध्वजभजनप्रियप्रभुपीतवसना ॥ अनुदिनतबकीर्तनरसचारबोहे
रसना ॥ ३ ॥ पद्मप्रबोधकरणानेत्रभ्रमहरणा ॥ गोधनबंधनहर्ताद्योतकआच
रणा ॥ कीर्णस्पर्शेवारिसियातमआवरणा ॥ शरणागतभयनाशनसुखव-
र्धनकरणा ॥ ४ ॥ त्रिभुवनउत्पत्तिपालनकरिसीतूमाया ॥ नाहींतूझ्यास्वरुपीं
दुसरीउपमाया ॥ तूझागुणगणमहिमानकळेनिगमाया ॥ करुणाकरिसीकूं-
ष्णमजविश्रामाया ॥ ५ ॥ जयदेवजयदेवजयसुरस्वकरमूर्ती ॥ गणपति० ॥ ॥

आरतीदत्तात्रयाची.

त्रिगुणत्रयमूर्तीदत्तहाजाणा ॥ त्रिभुवनीअवतारत्रैलोक्यराणा ॥ नेतिनेतिशब्द

(३८८)

उपयुक्तकथासंग्रह.

नचैभनुमाना ॥ अखंडसमाधीध्यानमुनिजना ॥ १ ॥ जयदेवजयदेवजयजय
श्रीदत्ता ॥ आरतीओंवाळूंहरिसर्वव्यथा ॥ ध्रु० ॥ सबाह्यअभ्यंतरीतू एकदत्त ॥
अभाग्यासींकेसीनकवेहीमात ॥ पराहीपरतलीतेथेकैचाहेत ॥ जन्ममरणाचा-
हीपुरलासेअंत ॥ १ ॥ दत्तदत्तऐसेंठागलेध्यान ॥ हरपलेमनजाहलेउचन ॥ मीतू
पणयासींझातीबोळवण ॥ एकाजनार्दनींश्रीदत्तध्यान ॥ जयदेवजयदेव ॥ ३ ॥

आरतीमहालक्ष्मीची.

जयदेवीजयदेवीजयमहालक्ष्मी ॥ यससीकरवीरींतूविश्वाच्यापक्ष्मी ॥ ध्रु० ॥ श्री
पतितुझियायोगेश्रीहरिलानाम ॥ ब्रम्हादिकहीध्यातीपुरविसीतत्काम ॥ नि-
ष्कामेजेभजनिपावतिनिजधाम ॥ योगीध्यानेपावतिपदआत्माराम ॥ जयदे
वी ॥ १ ॥ जपतपसिझीतुजविणकांहीसाधेना ॥ प्रसन्नहोतांभक्तांभयभयबाधेना
॥ तुजवांचुनिपांअंबेशांतीठाधेना ॥ वेदांतीचेसारहिशिष्याबोधेना ॥ जयदेवी ॥ २ ॥
गर्जतिनिगमागमपरियाणीलागोप्य ॥ जेजेवर्णितितेतेमायेतवरूप ॥ कोणक
रीमगतुझ्यासगुणत्वाभाप ॥ स्तवितांसहस्त्रवदनेंश्रमलाकींसाप ॥ जय ॥ ३ ॥
दंभेदंभेमानेकंधेजेरहित ॥ भजतीतवचरणांत्पांसाधेआत्महित ॥ उद्धरतीतेप्रा
णीपरिवारासहित ॥ देवीत्यालाकरिसीश्रीपतिसन्निहित ॥ जयदेवीजय ॥ ४ ॥
बाधाभयभीतीचीतवदासांनाही ॥ मायेनकरिसीमोहाचंचळतेकांही ॥ हृदयींअ
खंडमाझ्यातूसदयेराही ॥ गोविंदात्मजपिप्रास्वकदासींपाही ॥ जयदेवी ॥ ५ ॥

आरतीश्रीमंगलागौरीची- (स्त्रियांचेपद्धतीचेवागीवर.)

जयमायमंगलागौरी ॥ तुजलापूजूंअंतरीं ॥ नानाविधिउपचारीं ॥ दीपवोंवाळूं
सुंदरी ॥ ध्रु० ॥ मंगलागौरीनामतूझे ॥ तुलानमनअसोमाझे ॥ भवदुःखाचेहेओझे
॥ देवीउतरावेंसहजे ॥ १ ॥ गजाननाचीतूमाता ॥ शंकराचीप्रियकांता ॥ हिमाचला
चीतूदुहिता ॥ मजतारितासिंभातां ॥ २ ॥ लागेतुझ्याचरणासीं ॥ जाडिंपापाचि
याराशी ॥ भक्तिठसावीमानसीं ॥ अंबेन्यायेपायांपाशीं ॥ ३ ॥ गौरीओंवाळी
त्येदीप ॥ नेणेतुझेनामरूप ॥ वाढवावेंसौभाग्यअसूप ॥ विश्वाचीतूमायबाप ॥
४ ॥ रिकामीहीस्वदपट ॥ धुड्डुमार्गीलावीनीर ॥ परब्रह्मीधनदाट ॥ घावीचारा
यणिंभेद ॥ जयमायमंगलागौरी ॥ ५ ॥

॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

श्रीहरितालिकादेवीची आरती. स्त्रियांचे चालीनें झुणाची.

जयदेवीहरितालीके ॥ सरिवपार्वतीअंबीके ॥ आरतीओंवाळीसें ॥ स्नानदीपकक-
ळीके ॥ जय० ॥ ध्रु० ॥ हरअर्पोगीवसशी ॥ जाशीयज्ञामाहेराशी ॥ तेथेंअंपन्न
पावसी ॥ यज्ञकुंडींगुप्तहोसी ॥ १ ॥ रिघसीहिमाद्रित्यापोटी ॥ कन्याहोसीतूंगो
मरी ॥ उग्रतपश्चर्यामोठी ॥ आचरसीउठाउठी ॥ २ ॥ तापपंचाग्नीसाधनें ॥ धूम्र
पानेंअधोवदनें ॥ केलिंबहुउपोषणें ॥ शंभुभ्रताशकारणें ॥ ३ ॥ लीलादाख
विशीदृष्टी ॥ हेंव्रतकरिसीलोकंसाठी ॥ पुन्हावरिसीधूर्जरी ॥ मजरक्षावेंसंकटी
॥ ४ ॥ कायवर्णेतवगूण ॥ अत्यमनीनागयण ॥ मातेदाखवींचरण ॥ चुकवावें
जन्ममरण ॥ जयदेवीहरितालीके ॥ ५ ॥

मुरलीधरकृष्णाची आरती.

बंधूबचरामासहगोकुळिंअवतसी ॥ मारुनिसकळांदुष्टांभूषाराहरिसी ॥ गो
पपधूसीरासक्रीडाबहुकरिसी ॥ आत्मज्ञानाकथुनीत्यांसहिउद्धरिसी ॥ जयकृ
ष्णजयकृष्णजयजयकंसांता ॥ वंशीवादनयोगेंमुलविशिसुरकांता ॥ १ ॥ ध्रु० ॥
सीमासांडुनिद्रेंकरितांबहुकोप ॥ गोवर्धनउचळोनीरक्षिसिगोगोप ॥ लावि-
सिगोरसरक्षकगोपीलादोप ॥ सर्वहिनोरुनिभक्षिसिवांरिसीअमूप ॥ २ ॥
याजवुनीमुरलीलाग्मविशिवल्लीला ॥ त्यांसहयमुनातीरींदाविसिबहुलीन्डा ॥
कंठींघातिसिमोहकसुफुल्लुबल्लीला ॥ स्कंधींघेउनिनाचसिरुसत्यागोपीला ॥ ३ ॥
दमविशियमुनाडोहींकालीयासर्पा ॥ नाचसिफणिवरथेंथेंशमविशितदृषा ॥ गो
पीचित्तेंहरिसीउभयुनिकंदर्पा ॥ म्हणसीतनुमनधनरुतसर्वहिमजअर्पा ॥ ४ ॥
नमितींतवचरणानेंजननामरणातें ॥ नासावेंश्रीकृष्णाआलोंशरणातें ॥ काठीं
दीनदयाळामायावरणातें ॥ मजघावेंनारायणनामस्मरणातें ॥ जय० ॥ ५ ॥

आरतीपंदरीनाथाची.

पंचदशीचेसारीपंडितहीभ्रमले ॥ घटमठरवटपरकरितांगुरुशिष्येभ्रमले ॥
तवपदिसुगामींनमलेस्वसृग्नीतेरमले ॥ पंदरिनाथानयनींलक्षुनिविभ्रमले ॥ ज
यदेवजयदेवपंदरिच्याराया ॥ भूयेंकुंवींवससीजगदुद्धाराया ॥ ध्रु० ॥ १ ॥ तुकल
तिचिरडतिपडतीवरडतिमेराया ॥ क्षीरापतिउडवितीकितिवणवतिवेंदाया ॥ व

उपयुक्तकथासंग्रह.

इवेचडवितिदेवाझालारवेराया ॥ पुनरपि जाणेंरवुंरंकाळाच्याठाया ॥ २॥ रिपु
हीचरणींलोळतिसांडुनिधांगर्व ॥ वर्षावर्षाहिनेणतिभेदतिसमसर्व ॥ नाचति
अप्सरसागणगातीगंधर्व ॥ बहुजन्मींच्यापुण्येसाधेहेंपर्व ॥ जय० ॥ ३॥ ना
चावेसंतांसहगावेखेळावे ॥ आनंदेंडोळावेप्रेमेंलोळावे ॥ न्हावेभीमाजळिमनभ
नींघोळावे ॥ पुंडलिकाभेदावेतचवपुटेळावे ॥ ४॥ जयदे० ॥ थकलोपेराझारींब
हुविधसंसारीं ॥ तुजविणअमलेंदुःखेंअनुभविलींसारीं ॥ ध्यानीयावेविठ्ठ
पीतांबरधारी ॥ नारायणादासान्याभवनिधिपरपारीं ॥ जयदे० ॥ ५॥

आरतीमारुतीची.

मायाशोधाविषयींतरलासीसमुद्रा ॥ मध्येभयंकरिलाकरिसीतृच्छिद्रा ॥ न
मुनीश्रीलादेशीदाशरथीमुद्रा ॥ लंकाजाळुनिघेशीएकादशरुद्रा ॥ जयदेवा
जयदेवाजयमारुतिराया ॥ जगदुद्धारकरायायेसीयाठाया ॥ ध्रु० ॥ १॥ रुदनव
रीरमतयाबहुसुरिकेन्हा ॥ सेतूबांधुनीसकपीनेसीलंकेला ॥ दशवदनादिकम
ऊनआणिसिसीतेला ॥ दासबिभीषणात्तालंकापतिकेला ॥ २॥ जय० ॥ तीर्की
तीतवअतुलावर्णिलकोणजनीं ॥ तस्तेदुःखसमुद्रांबहुमरतचपजनीं ॥ मत्त
रपावसिएसेंकथिलेसेसुजनीं ॥ तबदर्शनरवियोगेंनिरसेभ्रमरजनीं ॥ जय०
॥ ३॥ राहावेममत्तदयींसद्याकपिराया ॥ सकलहिआधिव्याधिभिर्मूलकराय
॥ मन्मननिस्पृहळावेनिर्मलविचराया ॥ नजसाविलंबउदकींलवणासविशाय
॥ जयदेवा० ॥ ४॥ यादेहीयानयनींब्रम्हचिखेळावे ॥ ज्ञानार्थीनेंसंचितसर्वहिज
ळावे ॥ क्रियमाणहिबाधेनाऐसेंबाळावे ॥ नारायणदासातचरणींपाळावे ॥ ज०
॥ ५॥

विडा.

विडाच्याहोनारायणा ॥ कृष्णाजगत्रयजीवना ॥ विनवितेरखुमाई ॥ दासीहे
ईनमीकान्हा ॥ विडा० ॥ १॥ वासनाफोडुनीयां ॥ चूर्णकेलीसुपारीं ॥ भावार्थक
पुरानें ॥ घोळियेलीनिर्धारीं ॥ विडा० ॥ २॥ शांतिहेनागवेडी ॥ पानेंघेअनीयांकरीं
सीपणजाळुनीयां ॥ चुनाळावियेलावरी ॥ विडा० ॥ ३॥ विवेकहाकातरंग ॥ रंगि
रंगलासुरंग ॥ वैराग्यजायफळ ॥ मेळविलेंसकळ ॥ विडा० ॥ ४॥ दयाहेजायफळ
॥ क्षमात्वंगआणील्या ॥ शीतळवेलदोडे ॥ शिवरामीमेळवीले ॥ विडा० ॥ ५॥ स

माइनेभायें॥स्तुतितीहोकेला॥ श्रीकृष्णाघेईंविडा॥ मनोभावेगेंवियेला॥
विडाघ्याहोनारायणा॥६॥

शेजारतीचेअभंग.

आतांस्वामीसुरेयेंनिद्राकरागोपाळा॥ पुरलेमनोरथजातोआपुलात्यास्थळा
॥१॥ तुम्हासींजागविलेंआम्हींआपुत्याचाडा॥ शक्रभाशक्रभकर्मदोषहरावया
पीडा॥२॥ पावलाप्रसादआतांविगेनीजायेंविगेनीजायें॥ आपुलान्नेत्रमफळों
येतातिभायें॥३॥ तुकाम्हणेदीधलेंउच्छिष्टाचेंभोजन॥ नाहीनीवडीलेंआम्हां
आपणाभिन्न॥४॥ हरीचलामंदिराऐशाम्हणतीगोपिका॥ भावेंओवाळूनी
यदुकुळरीळका॥५॥ एकीकडेराईएकीकडेस्वमाई॥ भावेंओवाळितांहरि-
जालादोंगार्या॥६॥ अष्टादिकसोजासहस्रज्याच्यासुंदरा॥ ज्यांनींप्रार्थिता
गेलानयांचियाघरा॥७॥ एकाजनार्दनींहरितुलाघवीहोसी॥ इतुस्याहीभोगू
नब्रम्हचारीम्हणवीसी॥८॥ पावलाप्रसादआतां॥ ॥६॥ ॥६॥

स्तुति.

घालिनलोटांगणावंदीनचरणडोळ्यांनिपाहिनरुपतुझे॥ प्रेमेंआलिंगिनआनंदें
पूजिनभायेंओवाळिनम्हणेनामा॥ त्वमेवमातापितात्वमेवत्वमेवबंधूसरबालमे
व॥ त्वमेवविद्यादधिणत्वमेवत्वमेवसर्वममदेवदेव॥ कायेनवाचापनसेंदियेयी
बुद्ध्यात्मनायाप्रकृतिस्वभावात्॥ करोमिथद्यत्पकलंपरस्मै नारायणायेति
समर्पयामि॥१॥ ॥ इति आरत्यासमाप्ता॥ ॥६॥ ॥

अथपह्नीपतनकारिकाप्रारंभः.

मनुष्याच्याआंगावरपालपतनपावलीअसतां विशेषेंकरून कायफल
आहेतेंगर्ग, वराह, मांडव्य इत्यादिकर्षींनींजसें सांगितलेंआहे त्याप्रमा
णेंमींयेथें सांगतोः-

पुरुषाचेंफल.

.. मस्तकावर किंवाशेंडीवर पालपडलीअसतां सुखप्राप्तहोतें.

(२९२)

उपयुक्तकथासंग्रह.

२००. डाव्या गालावर पडली असतां पितरांचें दर्शन होईल असें जाणावें.
२०१. उजव्या गालावर पडली असतां इष्टसंपत्ति मिळेल.
२०२. केशाबंधाचेठोडें पडली असतां रोम उत्पन्न होईल.
२०३. केशांच्या अग्रावर पडली असतां नाश जाणावा.
२०४. तालूवर पडली असतां मरण जाणावें.
२०५. कपाळावर पडली असतां लक्ष्मी प्राप्त होते.
२०६. भृकुटीवर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.
२०७. भृकुटीच्या मध्येच जर पतन पावली तर द्रव्यलाभ जाणावा.
२०८. उजव्या नेत्रावर पडली असतां शत्रू मरण जाणावें.
२०९. डाव्या नेत्रावर पडली असतां बंधन प्राप्त होते.
२१०. मुरवावर पडली असतां मिष्टान्न भोजन मिळतें.
२११. नाकावर पडली असतां सौभाग्यप्राप्ति जाणावी.
२१२. नाकाच्या अग्रभागीं पडली असतां दुःख प्राप्त होईल.
२१३. उजव्या कानावर पडली असतां लाभ होतो.
२१४. डाव्या कानावर पडली असतां दुःख प्राप्त होते.
२१५. गालाच्या मध्यभागीं जर पडली तर जेवण मिळेल.
२१६. मनुष्याच्या स्वालाच्या ओठावर पडली तर द्रव्य व ऐश्वर्य मिळेल.
२१७. चरच्या ओठावर पडली असतां कलह होईल.
२१८. ओष्ठसंपुटाचेठोडें पडली असतां मरण जाणावें.
२१९. चुबुकावर म्हणजे ओठाचे स्वाली व हनुवटीच्या वर पडली असतां राजावरोवर द्वेष घडेल असें जाणावें.
२२०. कंठावर पडली असतां मित्रांचें आगमन होईल.
२२१. कंठाचे बाहेर पडली असतां शत्रूपासून भय प्राप्त होईल.
२२२. उजव्या खांद्यावर पडली असतां जय प्राप्त होतो.
२२३. डाव्या खांद्यावर पडली असतां पराजय होतो.
२२४. हातावर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.

पड्डीपतनकारिका.

(२९३).

- २७.. मनगरावर पडली असतां अलंकासप्राप्ति होत्ये.
- २८.. हाताच्या पृष्ठभागावर पडली असतां द्रव्याचा नाश जाणावा.
- २९.. अंगुलीवर पडली असतां इष्टपदार्थप्राप्ति जाणावी.
- ३०.. नखावर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.
- ३१.. हस्ताच्या मध्यभागीं पडली असतां महत्सुख प्राप्त होईल.
- ३२.. पाठीवर पडली असतां आपल्या मित्रांची यातमी समजेल.
- ३३.. दोन्ही कुशींवर पडली असतां बंधूंची भेट होईल.
- ३४.. पोटावर पडली असतां द्रव्यलाभ होईल.
- ३५.. हृदयाचेठावीं पडली असतां सौख्यवृद्धि होईल.
- ३६.. पुरुषाच्या स्तनद्वयाचेठाईं पडली तर सौभाग्य प्राप्त होतें.
- ३७.. उभय कांठांच्याठावीं पतन पावली तर स्त्रियांस सुख प्राप्त होतें.
- ३८.. डाव्या बाजूवर पडली असतां बहुत क्लेश होतात.
- ३९.. उजव्या बाजूवर पडली असतां यश प्राप्त होतें.
- ४०.. डाव्या हातावर पडली असतां आपल्या कुटुंबाशीं कलह होतो.
- ४१.. डाव्या मनगरावर पतन पावली तर द्रव्यनाश होतो.
- ४२.. डाव्या हाताच्या पृष्ठभागावर आणि बोटांवर पडली असतां भूषण...
- ४३.. डाव्या हाताच्या नखांवर पडली असतां नाश होईल.
- ४४.. डाव्या हाताच्या मध्यभागीं पडली असतां धन प्राप्त होईल.
- ४५.. कमरेवर पडली असतां वस्त्रालंकार प्राप्त होतील.
- ४६.. नाभीवर पडली असतां जय आणि कीर्ति हीं प्राप्त होतील.
- ४७.. बंधनाचेठाईं म्हणजे बस्तीवर पडली असतां रोगप्राप्ति जाणावी.
- ४८.. गुदस्थानीं पडली असतां मरण जाणावें.
- ४९.. मांड्यांवर पडली असतां वस्त्राचा नाश जाणावा.
- ५०.. जंघेच्याठावीं म्हणजे कमरेच्या पुढच्या बाजूवर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.
- ५१.. गुदस्थानीं पडली असतां रोगाची प्राप्ति जाणावी.

(२१४)

उपयुक्तकथासंग्रहः

- ५२.. दोन्ही गुडघ्यावर पडली असतां बंधन प्राप्त होईल.
- ५३.. घोट्यावर पडली असतां लूचीचा नाश जाणावा.
- ५४.. जंघावर म्हणजे दोन्ही गुडघ्यांचे खातीं पायांपर्यंत पडली असतां प्रवास घडेल.
- ५५.. दोन्ही पायांवर पडली असतां बंधन प्राप्त होईल.
- ५६.. स्वर म्हणजे लक्षणें करून जोडलेले पाय यांवर पडली असतां मृत्यु प्राप्त होईल.
- ५७.. टांचेवर पडली तर सुरवमाप्ति होईल.
- ५८.. पायांच्या बोटांवर पडली तर पुत्रनाश होईल.
- ५९.. पायांच्या नखावर पडली असतां पशूचाकर पांचानाश जाणावा.
- ६०.. पायांच्या तळव्यावर पडली असतां शत्रूचा नाश होईल असा निश्चय शास्त्रांत आहे.
- येथपर्यंत जें फल सांगितलें तें सर्व आपल्यासच प्राप्त होईल असें समजावें.
- ६१.. शयनावर निजतांना जर पाल पडली तर शुभ फल नाही. अशुभ.
- असें जाणावें.
- ६२.. आसनाचेगई बसल्यावर जर पाल पडली असें पाहिलें तर कांहीं शुभ व कांहीं अशुभ अशीं दोन्ही प्रकारचीं फळे जाणावीं.
- ६३.. आपल्या पात्रावर जें उच्छिष्ट अन्न त्याचेगई जर पाल पडतांना पाहिली तर बंधूंचें परस्पर सख्य होईल असें जाणावें.
- ६४.. आपण गमन करीत असतांना जर आपल्या आंगावर पाल पडली तर जें फल सांगितलें तें फल आपले शत्रूस होईल असें जाणावें.
- ६५.. जेवावयाचे आवावर पाल पडली असतां तें अन्न राकून घावें. अन्नरहित पात्राचेगई पडली असतां ती पाल व्याधि, शोक, भय यांतेंदे पारी असें जाणावें.
- ६६.. ज्या अग्नीमधें स्वयंपाक करावयाचा त्यांत पडेल तर रायको मरेल.

पडलीपतनकारिका.

(२९५)

- ६७.. देवळांत जर पडली तर राजाचा नाश होईल.
- ६८.. सभेमध्ये पडली तर सभापतीचा नाश होईल.
- ६९.. अर्धघराच्या मध्यभागीं जर पडेल तर घरधऱ्याचा नाश होईल.
- ७०.. दोघांचे मध्यभागीं पडेल तर दोघांत जो उत्तम असेल त्याचा नाश हो.
- ७१.. पालींचें परस्पर पुढ होत असतां जर खालीं पडलेली पाहिली तर सर्व दुःखांचा नाश होऊन घरांत राहणाऱ्या माणसांस सुख प्राप्त होईल.
- ७२.. पालीच्या पडण्यानें जर घरांतला दिवा मालवला गेला तर तें गृह नाश पावतें यास्तव तीन महिने पर्यंत त्यांत राहूं नये.
- ७३.. आपले वस्त्राळंकारांचेर पाल पडलेली पाहिली तर आपले योग्यतेचा नाश व कलह होईल.
- ७४.. तलवार वगैरे आयुधांचेर पाल पडली तर आपले हस्ते शत्रूचा नाश होईल.
- ७५.. आपलीं जीं अश्वदिवाहनें त्यांचे ठायीं पडली तर कष्टयुक्त प्रवास घडेल.
- ७६.. आपल्या जन्मदिवशीं किंवा जन्मनक्षत्रीं, आपल्या सवाराचा चंद्र असेल त्या दिवशीं, वैधृत, व्यतीपात, उत्पात दिवस, ग्रहणादिक, यमघंट, मृत्युयोग, दग्धयोग, कालनाडिका, विषमाडी, पापग्रहयुक्त व पापग्रहाचें अवलोकित असेल अथवा इत्यादिक कालीं पाल जर चांगल्या ठिकाणीं पडली तर जें फल पूर्वीं सांगितलें तें पूर्ण होतां वाईट फल प्राप्त होईल.
- ७७.. याचरीती वस्तू दुर्निमित्त झाले असतां नाश होतो असें जाणावें. याप्रकारें करून कुशळ पुरुषांनीं पालीच्या पडण्याचें फल समजावें.
- ७८.. सरड आंगावर पडला असतां हेंच फल जाणावें. पालीचें पडणें व सरडाचें प्ररोहण हीं दोन्ही नाशार्थ होतात; परंतु विपर्यय असतां शत्रू जाणावीं. सरड आंगावर पडून जर चढला तर चढण्याचें फल उत्तम व नुसत्या पडण्याचें फल त्यापेक्षां कमी.

आरोहण व पतनाचीं लक्षणें- तोड करून जर आंगावर चढला तर त्याला आरोहण म्हणावें आणि खालीं तोड करून जर उतरला तर त्याला पतन म्हणावें. असें लक्षणयुक्त जर सरडाचें आरोहण किंवा पतन झालें

तर शीघ्र फल प्राप्ति होईल असल निश्चय आहे.

पालीच्या पडण्याचे दोषास उपाय- पालीचा स्पर्श झाला असतां लगेच वस्त्र सुद्धा स्नान करावे आणि पंचगव्य प्राशन करून तुषामध्ये मुख पाहावे. अशक्त असो किंवा सशक्त असो. ज्याला कल्याणाची गरज आहे त्याणें भ्रूगोदर असें करावें. नंतर पुण्याहवाचन करून शांतिकर्म आचरण करावें.

पालीच्या शांतीचा प्रकार- दहा पल सुवर्णाची पालीची प्रतिमा करावी. इतकें सामर्थ्य नसेल तर यथाशक्ति विनशाख्यन करितां सुवर्णाची प्रतिमा करावी. ती प्रतिमा तांबड्या वस्त्रें करून वेष्टित करावी. नंतर गंध कुलादिकांनीं तिचे पूजन करावें. मग त्या प्रतिमेपुढें मृत्तिकेचा चांगला घट करून ठेवावा आणि वस्त्र, पुष्प इहीं करून तो कलश अलंकृत करून तांदुळावर स्थापन करावा. त्या घटाचे ठायीं पंचामृत, पंचगव्यें, पंचरत्नें, पांच ताळी, पंच पात्री आणि सप्तमृत्तिका टाकाव्या. मग गंध, पुष्प, अक्षता, इत्यादिकें करून त्यांच्या त्यांच्या मंत्रांनीं भक्ती करून लोकपालांची पूजा करावी. नंतर अग्निस्थापना करावी. नंतर मृत्युंजय मंत्रें करून चांगल्या खेंराच्या समिधांनीं अग्नीचे गायी होम करावयास आरंभ करावा. आणि एकाग्रचित्त होऊन व व्याहृती म्हणून अष्टोत्तरसहस्र अथवा अष्टोत्तरशत चांगल्या तिळांचा होम करावा. होम समाप्त झाल्यावर पुण्यकारक वरुणसूक्त, शक्तिसूक्त इहीं करून ब्राम्हणाच्या हस्तेन यजमानाच्या मस्तकावर अभिषेक करावा. अशा विधीनें जो शांतिकर्मचें आचरण करितो त्याला आयुष्य, श्री, जय, वृद्धि, पशु, आरोग्य हीं प्राप्त होतात.

स्त्रियांचे आंगावर पाल पडली असतां काय फल तें सांगतां.

१. स्त्रियांच्या मस्तकावर पाल पडली असतां लक्ष्मी प्राप्त होते.
२. नाळवर पडली असतां मृत्यु देणारी जाणावी.
३. वेर्णावर पडली तर रोग प्राप्ति जाणावी.
४. केंसांच्या अंगावर पडली तर मरण प्राप्ति जाणावी.
५. मानेवर पडल्यास नित्य कलह होतो.

पडलीपतनकारिका.

(२९७)

- ६०० कपाळावर पडल्यास द्रव्यनाश.
- ७०० उजव्या गालावर पडल्यास विधवा होईल.
- ८०० डाव्या गालावर पाल पडली तर आपल्या प्रियाचें दर्शन होईल.
- ९०० उजव्या कानावर पडली असतां दीर्घायुषी.
- १००० डाव्या कानावर पडली असतां सुवर्ण अलंकार मिळतील.
- ११०० उजव्या नेत्रावर पडली तर दुःख.
- १२०० डाव्या नेत्रावर पडली असतां पतीचें दर्शन होईल असें शास्त्रप्रमाण आहे.
- १३०० नाकावर पाल पडली असतां रोगप्राप्ति जाणावी.
- १४०० वरच्या ओंठावर पडली असतां कलह होईल.
- १५०० खालच्या ओंठावर पडली तर द्रव्य व ऐश्वर्य यांची प्राप्ति होईल.
- १६०० ओष्ठसंपुरावर पडली तर नाश जाणावा.
- १७०० चुबुक म्हणजे खालच्या ओंठाखालचा व हनुवटीच्या वरचा जो भाग-
त्यावर पाल पडली तर कलह होईल.
- १८०० तोंडांत जर पडली तर मिष्टान्न भोजन मिळेल.
- १९०० कंठावर पडली असतां अलंकार प्राप्त होतील.
- २००० दोन्ही कानावर पडली असतां सुखसंपत्ती त्वरित प्राप्त होईल.
- २१०० पाठीवर पडली असतां बंधूचा वियोग होईल.
- २२०० दोहों कुशींवर पडली तर बंधूची भेट होईल.
- २३०० दोहों खांद्यांवर पडली असतां मणियुक्त अलंकारप्राप्ति जाणावी.
- २४०० उजव्या हातावर पडली असतां द्रव्यनाश होईल.
- २५०० डाव्या हातावर पडली असतां लाभ होईल.
- २६०० उजव्या मनगरावर पडली असतां मनाला संताप व द्रव्याचा नाश होईल.
- २७०० डाव्या मनगरावर पडली तर अलंकार प्राप्त होतो.
- २८०० दोन्ही हातांच्या मध्यभागीं पडली तर महत्सुख.
- २९०० दोन्ही हातांच्या पृष्ठभागीं किंवा बोटांवर पडली तर अलंकारप्राप्त होता.
- ३००० नखांवर पडली असतां नाश होतो.

(२९८)

उपयुक्तकथासंग्रह.

- ३१.. दोन्ही स्तनांवर पडली तर बहुत दुःख होईल.
- ३२.. हृदयाचे राशीं पडली तर सौख्यवृद्धि होईल.
- ३३.. कुसीचे राशीं पडली तर सन्तुष्टाची प्राप्ति होईल.
- ३४.. कन्येच्या पोटावर पडली तर लग्न होईल असें जाणावें.
- ३५.. स्त्रियांचे पोटावर पडली असतां मंगल म्हणजे कांहीं शक्य होईल.
- ३६.. नाभीवर पडली असतां सत्कीर्तिवृद्धि होईल.
- ३७.. गुह्यस्थानीं पडली असतां मरणप्राप्ति.
- ३८.. कमरेवर पडली असतां वस्त्राचा लाभ होईल.
- ३९.. गुदस्थानीं पडली असतां रोगाचा उपद्रव होईल.
- ४०.. दोन्ही मांड्यांवर पडली असतां कन्या किंवा पुत्र होईल.
- ४१.. उजव्या गुडघ्यांवर पडली असतां बंधनप्राप्ति होईल.
- ४२.. जंघेवर म्हणजे गुडघ्यांपासून पायांपर्यंत पडली असतां द्रव्याचा नाश हो.
- ४३.. उजव्या घोंठ्यांवर पडली असतां मरण प्राप्त होईल.
- ४४.. उजव्या पायांवर पडली असतां गांवास जाणें होईल.
- ४५.. डाव्या पायांवर पडली असतां पुत्रव पुष्कळ द्रव्य प्राप्त होईल.
- ४६.. पायांच्या नखावर पडली असतां धनप्राप्ति.

याप्रकारें करून पातींच्या पडण्याचें व सररांच्या चढण्याचें फळ ऋषींनीं स्त्रियांस सांगितलें आहे.

अथ दिशाफल- आतां आपल्या आंगावर पातळ पडून ती जर पूर्वेकडे जाईल तर ज्याच्या आंगावर पडली असेल त्याचें चिंतिलेले कार्य सिद्धीस पावेल. आग्नेयीक डेगेली तर अग्नीपासून भय जाणावें. दक्षिणेकडे गेली तर मरणप्राप्ति जाणावी. नैर्ऋत्येकडे गेली तर कलह होईल. पश्चिमेकडे गेली तर द्रव्यलाभ जाणावावा. पर्व्वेकडे गेली तर रोगप्राप्ति. उत्तरेकडे गेली तर कीर्तिलाभ होईल. आणि ईशात्येकडे गेली तर चिंतिलेले कार्य होईल. हें सांगितलेलें फळ पातळ आंगावर पडून गेली तर जाणावें.

अथ तिथिफल- प्रतिपदेचे दिवशीं पातळ आंगावर पडली असतां सर्व-

पड्डीपतनकारिका.

(२९९)

लोक अनुकूल होतात. द्वितीयेचे दिवशीं पडली असतां त्या पुरुषास राज्य प्राप्त होईल. तृतीयेचे दिवशीं पडली असतां लाभ होईल असें जाणावें. चतुर्थीचे दिवशीं पडली तर रोग प्राप्त होईल असें जाणावें. पंचमी, षष्ठी, सप्तमी या तीन दिवशीं पडली असतां धनप्राप्ति जाणावी. अष्टमी, नवमी, दशमी, एकादशीचे दिवशीं पडली असतां मरण जाणावें. एकादशीचे दिवशीं पाल पडली असतां पुत्रलाभ होईल. द्वादशीचे दिवशीं पडली असतां पुत्रवसंपत्ति प्राप्त होईल. त्रयोदशीचे दिवशीं पडली असतां हानि जाणावी. चतुर्दशीचे दिवशीं पडली असतां द्रव्याचा नाश होईल. आणि पौर्णिमा व अमावास्या या दिवशीं पडली असतां बंधुहानि व द्रव्यनाश हीं फलें जाणावीं.

अथवारफलम्.

सोम, बुध, गुरु, शक्र या चारवारीं जर पाल पडली तर धनलाभ होतो वरु, वि, मंगळ, शनि, छावारीं पडली तर द्रव्यनाश होईल असें जाणावें.

अथनक्षत्रफलम्.

अश्विनीवर पाल पडली असतां आयुष्य आणि आरोग्य प्राप्त होतें. भरणीवर पडली असतां रोगप्राप्ति होते. कृत्तिकावर पडली असतां धनहानि जाणावी. रोहिणी व मृगशिरावर पडली असतां संपत्ति प्राप्त होईल. आर्द्रावर पडली असतां मृत्यु प्राप्त होईल. पुनर्वसूवर पडली असतां धनलाभ होईल. पुष्य नक्षत्रावर पडली असतां लाभ. आश्लेषावर पडली असतां मरण. मघा नक्षत्रावर पडली असतां कल्याणप्राप्ति. पूर्वा नक्षत्रावर पडली असतां रोगाधिक्य. उत्तरा, हस्त, चित्रा, स्वाती त्या नक्षत्रांवर पडली असतां शत्रु. विशाखावर पडली असतां धननाश. अनुराधावर पडली असतां राज्यप्राप्ति. ज्येष्ठावर पडली असतां नाश. मूलावर पडली असतां सुख. पूर्वाषाढावर पडली असतां मृत्यु, उत्तराषाढावर पडली असतां कल्याण. श्रवणावर पडली असतां राज्यप्राप्ति. धनिष्ठावर नाश. शततारकावर पडली असतां सुख. पूर्वाभाद्रपदावर पडली असतां शत्रु. उत्तराभाद्रपदावर पडली असतां शत्रु. आणि रेवती नक्षत्रावर पाल पडली असतां राज्यप्राप्ति जाणावी.

उपयुक्तकथासंग्रहः

अथलघुफलम्.

बारातग्रांवर पालपडली असतां कायफल तें सांगतो. मेघ, वृषभ या तग्रांवर पालपडली असतां लाभ जाणावा. मिथुनलग्रांवर पडली तर कन्या होईल. कर्कलग्रांवर पडली असतां आपला उत्कर्ष होईल. सिंहलग्रांवर पडली तर इष्यनाश. तूळ, वृश्चिक या तग्रांवर इष्यप्राप्ति. धन, मकर पालग्रांवर धनप्राप्ति. कुंभलग्रांवर मोठी हानी. आणि मीनलग्रांवर संतोषप्राप्ति जाणावी.

अथयोगफलम्.

शूल, वज्र, व्यतीपात, व्याघात, परिध, वैधृति या योगांवर पालपडली असतांनाश होईल व या शिवाय जे योग त्यांवर पडली असतां शुभ.

अथकरणाफलं.

नाग, चतुष्पाद यांवर पाल पडली असतां शोककारक जाणावी. भद्रावर पडली असतां निश्चयें करून मरण जाणावें. व यांशिवाय बाकीच्या करणांवर पडल्यास शुभदायक जाणावी.

इतिपट्टीसरठयोः फलकारिका समाप्ता.

अथस्वप्नाध्यायफकीकाप्रारंभः

स्वप्नपडण्याचीवेळः- सर्व व्यापारांपासून मन व इंद्रियें स्थिर झाले आणि नाना रूपाचें ज्ञान नाहीसे झालें म्हणजे ते स्वप्न.

हे स्वप्न दोन प्रकारचे. एक चांगले व एक वाईट प्रकारचे. त्यापैकींच गल्याचें सामान्य फल सांगतो.

नदी आणि समुद्र यांतून पोहून पार जाणें, आकाशांत उडणें, सूर्य उगावला, प्रज्वलित अग्नि, सूर्यादिग्रह, आश्विन्यादिक नक्षत्रे, ध्रुवादितारे, चंद्रमं इत्यादि जो मनुष्य स्वप्नाचेदार्ष्टी पाहतो त्यास सर्व सिद्धि होईल.

स्वप्नामध्ये मद्यपिणें, आंतडीं व मांसयांचें भक्षण, किडे, बिठा, रक्तही आंग सलेंपन केलेली, दही भात खाणें आणि पांढरें गंधय रत्नांचे अलंकार इत्यां घातलेले असें जो मनुष्य पाहील तो धन्य होईल.

देव, ब्राम्हण, भारद्वाजादिक श्रेष्ठपक्षी, कोंबडा, छत्र, कमलपुष्प, राजा व पांढरीं पुष्पें, पांढरें वस्त्र, व स्त्रियांचे जे उत्तम अलंकार तिहींकरून युक्त अशी स्त्री हीं स्वप्नामध्ये जो पाहील व बैल, पर्वत, ओ दुंबर, फळें आलेला वृक्ष यांवर चढलेला, आरसा, मांस, पुष्पे हीं मिळालीं आणि पुष्कर पाण्यांत पोहणें हीं जो मनुष्य स्वप्नामध्ये पाहील त्याला द्रव्य मिळेल व कांहीं रोग असल्यास तो दूर होईल.

आतां स्वप्नाचें साधारण वाईट फल सांगतो.

यज्ञस्तंभ, पळस, वास्तू, कडूनिंब इतक्यांवर चढणें; कापूस, लोखंड, पेंड, तेल, यांची प्राप्ति नाशकारक.

क्रीडा करणें, तांबडें वस्त्र धारण करणें, नदी अडवून आणणें, शिजलेलें मांस खाणें हीं सर्व नाशकारक जाणावीं.

दोन प्रकारचे जे स्वप्न सांगितले त्याच्या पडण्याचे वेळापरत्वे फलाचे भेद सांगतो.

रात्रीच्या ठायीं पहिले प्रहरीं स्वप्न पडलें असतां एक वर्षानें फल, दुसरे प्रहरीं पडलें असतां आठ महिन्यांनीं, तिसरे प्रहरीं पडलें असतां तीन महिन्यांनीं, चवथे प्रहरीं पडलें असतां एक महिन्यानें, अरुणोदयीं पडलें असतां दहा दिवसांनीं, गाई सोडण्याची वेळ म्हणजे सूर्योदयीं पडलें असतां तत्काल आपमाणें शुभाशुभ जसें स्वप्न पडेल त्याप्रमाणें जाणावें.

बहुतकरून शुभ स्वप्ने— जो स्वप्नाचे ठायीं राजा, हत्ती, घोडा, सुवर्ण, बैल, गाई इत्यादिकांतें पाहील त्याचे कुटुंबाची वृद्धि होईल.

जो गाय, बैल, हत्ती, शिवालक, पर्वताग्र, वृक्ष इत्यादिकांवर चढतो आणि विष्ठा आंगास लावलेली, रडणें व मरणें, आणि जी स्त्री प्रासन व्हावयाची तिशीं संग करणें, इतकीं स्वप्नांचे ठायीं पाहील तो मनुष्य धन्य.

वटवृक्ष, फळें यांवर एकदाच चढून तेथून जागा होतो त्यास द्रव्य लाभ लवक होईल.

जो आपला उजवा हात

नें गिळला असें पाहील त्यास हजारों

रूपयांचा लाभ होईल असे समजावें.

ज्यास सर्प व विंचू पाण्यांत चावले असें दृष्टीस पडेल त्याला जय व सर्व सिद्धि प्राप्त होईल.

ज्यास देवालय, राजगृह, पर्वताग्र, यांवर चढणें व समुद्रामध्ये पोहणें असें दृष्टीस पडेल तो जरी शत्रुकुळांतला असला तरी निश्चयेंकरून राजा होईल.

जो नर तळ्यामध्ये तूप चक्षीर हीं फाटल्या रवेरीज कमलपत्रांत घेऊन भक्षण करितो तो सार्वभौम राजा होईल.

जो नर स्वप्नामध्ये, मोर, कोंबडा, कोंचपक्षी यांतें पाहून जागृत होतो त्यास उत्तम कुळींची व मधुर बोलुपारी कन्या प्राप्ति मिळेल.

जो सांखळदंडांनीं बांधला व पुनः दोऱ्यांनीं दंड बांधले अशांतें आपणांस स्वप्नामध्ये पाहील त्याला पुत्र व धन हीं लवकर प्राप्त होतील.

जो वसण्याची गादी व निजण्याचा बिछाना, पालरबी, गाडी, शरीर, परइत्या दिकांतें आग लागलेली पाहून जागा होईल त्याला लक्ष्मी सार्वकाल सन्मुख राही.

जो स्वप्नामध्ये सूर्यमंडळ व चंद्र यांतें पाहील तो रोगी असल्यास बरा होईल व निरोगी असल्यास धनप्राप्ति होईल.

जो स्वप्नामध्ये रक्तप्राशन करितो तो ब्राम्हण असल्यास विद्यावान् व तदीतरजातीय असल्यास धनप्राप्ति होईल.

ज्यास स्वप्नामध्ये पांढरें वस्त्र व पांढरे वस्त्रेंकरून भूषित गंधधारण केलेल्या स्त्रीने स्नान घातले असें जो पाहील त्याला निश्चयेंलक्ष्मी प्राप्त होईल. ज्यास खडावा, छत्री, स्वच्छ धारेची तरवार मिळाली असें पाहून जागृत होईल त्याला उत्तम प्रकारचें अन्न मिळेल.

जो बैलाचे गाडींत एकटाच बसून जागा होतो त्यास लवकरच धनप्राप्ति होईल.

ज्यास दही मिळालें त्यास धनप्राप्ति, तूप मिळालें असतां यश, तूप भक्षण केलें असतां आरोग्य व दही भक्षण केलें असतां निश्चयेंकरून यश मिळेल.

ज्यास शहरामध्ये किंवा ग्राममध्ये अग्नीनें कोडलें त्यास ग्राममध्ये कोडलें असतां कांहीं गांवचें राज्य व शहरामध्ये कोडलें असतां पृथ्वीचें राज्य मिळेल.

स्वप्नाध्याय.

सर्वपांडव्यावस्तुस्वप्नामध्ये मिळाल्या किंवा पाहिल्या तर चांगल्य
रारवाडी, भात, ताक हीं वाईट फळे देणारीं. व सर्व काळे पदार्थ वाईट;
ती, देव, ब्राम्हण हीं उत्तम फळे देणारीं आहेत.

स्वप्नामध्ये केंसासकट दूध पितो त्यास सोमपात पडेल. व तोस
भोगभोगील.

आतां शौनकऋषी वाईट फळे देणारीं स्वप्ने सांगतात.

स्वप्नाचे गायीं सूर्य व चंद्र यांना निस्तेज पाहील व अश्विन्यादि नक्षत्रे
हेत व ध्रुवादिक तारे यांचें पतन पाहील त्याला मरण किंवा शोक प्राप्त;
जो स्वप्नाचे शोबटीं अशोक, कणहेर, पळस, इत्यादि वृक्ष कुललेले
त्याला शोक प्राप्त होईल.

जो नावेवर बसून पार जाईल त्याला प्रवास लवकर प्राप्त होईल.
लवकर होईल.

ज्यास स्वप्नामध्ये तांबडें वस्त्र नेसले त्याचा आरक्त गंध लागले त्यास
नाहं घातलें तर मृत्यु लवकरच प्राप्त होईल.

ज्याचे शरीरास तेल, तूप, दही, दूध आदिक स्नान स्नेहन पदार्थांनीं
केले असें पाहील त्याला व्याधि प्राप्त होईल.

ज्याचे स्वप्नांत केंस गळतात त्याचे धन जातें व दांत पडले तर पुत्रनाश होईल.
जो स्वप्नामध्ये गाढव, उंद, दोणगा यांचेर थावर एकदाच बसून जागा हो.
त्याला मृत्यु लवकर येईल असें जाणावे.

जो स्वप्नामध्ये नाक, कान, हात, यांचा छेद, चिस्तरांत बुडणें; दांत. केंस यांचे
पतन; शिजलेलें मांस खाणें; गाढव, उंद, दोणगा, यांवर बसणें; तैलाभ्यंग हीं मृत्युप्रद
जो अरुंधती, ध्रुव, विष्णूचीं तीनही स्थानें, मानृमंडलदेवता यांत पाहील तो पूर्णश
तायु जाणावा. घर देवता सांगितल्या त्या देहामध्ये आहेत. त्या पुढें सांगतां.

आपल्या मुरबांत जी जिझाती अरुंधती, नाकाचे अग्रतो ध्रुव भोग त्रयाचा जो
मध्यभाग तो मानृमंडल, हीं स्वप्नांत पाहिलीं तर बरील फल जाणावे.

ज्याचे कानांत बोट घातलें असतां आकाशाचा, गंगेचा शब्द झाला असें ऐक्ये

उपयुक्तकथाः. ह.

चीं चांदणें दिसत नाही त्याचें आयुष्य खपलें असें समजावें.
 चीं पावले स्वप्नांत तुटकीं दिसतील तो = महिन्यांचे आंत मृत्युपावेत.
 निरसनार्थ शांति = दुष्ट स्वप्नांचे निरसनार्थ कातराव्यादिक देव
 करावें. रात्रि सूतू. त्वा जप करावा. होम प्रयत्नें करून रात्रीचे गयीं करा-
 ण्यस यांच्या आहुतीनें उक्त विधि म्हणजे स्वशास्त्रोक्त विधिकरावा.
 तूक। च्या कचेक करून प्रत्येक पायसाचें हवन करावें व स्वभाची जी कात
 व। तिच्या नाम मंत्रें करून अष्टोत्तरशत होम करावा. नंतर स्विकृत होम सं-
 र शांतीचा अभिषेक करावा. मग गुरु जो उपाध्याय त्यास शांति फ-
 र्य दक्षिणा, चरित्र व धेनू द्यावी.
 तच्चित् देक्षणा देण्याचें व होम करण्याचें सामर्थ्य नसेल तर त्यांनीं
 गर सोनें तत्क्षणीं द्यावें व ब्राह्मण भोजन यथाशक्त्या चांगले शी-
 वेद म्हणणारे. खांस द्यावें. किंवा नाना प्रकारचीं पक्वान्नें, भोजनें वर
 ब्राह्मणांस द्यावीं. या पिथी करून जो शांति करील तो शंभर वर्षे पर्य-
 वें करून मृत्युलुकीं राहील.

इति स्वप्नाध्याय समाप्त.

निद्वारं भीमं सर्वविघ्ननिवारणार्थं श्लोकपाठमा.

रक्षतु वाराहः स्थले रक्षतु वामनः ॥ अटव्याचारसिंहश्च सर्वतः पातुकेशवः ॥
 जले रक्षतु नदीशः स्थले रक्षतु भैरवः ॥ अटव्यावीरभद्रश्च सर्वतः पातु शंकरः ॥
 कफलुक् स्त्रयोभार्यादाहिनी मोहिनी सती ॥ तासां स्मरणमात्रेण चोरो भ-
 ति निष्कलः ॥ ३ ॥ अर्जुनः फाल्गुनो जिष्णुः किरीटी श्वेत बाहनः ॥ बीभत्सुर्वि-
 तयी कृष्णः सत्यसाची धनंजयः ॥ ४ ॥ दशनामै जयतां ओगी ॥ विघ्नं पळती बारा
 वागी ॥ विजयलक्ष्मी वैसे पागी ॥ दारिद्र्य दृष्टीं दिसेना ॥ ५ ॥ कफलुक, कफलु-
 क, कफलुक म्हणून त्रिवार टाळी याजवावी; नंतर आस्तिकाचें स्मरण करावें.

इति उपयुक्तकथासंग्रह समाप्त.

